

ភាសាខ្មែរ

ការណែនាំអំពីជ័យជម្នះខាងផ្នែក

ព្រលឹងវិញ្ញាណ

<<ផលរបស់មនុស្សសុចរិត នោះជាដើមឈើនៃជីវិត,
ហើយអ្នកណាដែលមានប្រាជ្ញា នោះរមែងចាប់បាន
ព្រលឹងរបស់មនុស្ស>>

សុភាសិត ១១:៣០

2024

មាតិកា

សេចក្តីណែនាំ.....	17
ផ្នែកទី០១.....	18
ការនាំព្រលឹងដែលបាត់បង់មកឯព្រះគ្រីស្ទ	18
ជំពូកទី០១ ការបង្ហាញផ្លូវទៅកាន់នគរស្ថានសួគ៌ដល់អ្នកដទៃ	18
ជំពូកទី០២ ភាពចាំបាច់ក្នុងការនាំព្រលឹងដែលបាត់បង់មកឯព្រះ.....	22
ជំពូកទី០៣ គោលបំណងដ៏ពេញលេញក្នុងការនាំព្រលឹងមនុស្ស.....	26
ជំពូកទី០៤ ព្រះបន្ទូលចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូវ	31
ជំពូកទី០៥ ការរៀបចំខ្លួនគឺជាគន្លឹះក្នុងការនាំព្រលឹងដែលបាត់បង់.....	35
ជំពូកទី០៦ ការប្រើប្រាស់ប្រភពដ៏ត្រឹមត្រូវ	39
ជំពូកទី០៧ ការធ្វើជាតំណាងដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ព្រះយេស៊ូវ.....	42
ជំពូកទី០៨ របៀប ទីកន្លែង និងពេលវេលាសម្រាប់ការចេញទៅនាំព្រលឹងមនុស្ស.....	46
ជំពូកទី០៩ ត្រូវមានផែនការ និងវិធីសាស្ត្រចូលទៅជួបមនុស្ស	50
ជំពូកទី១០ សួរសំណួរ ហើយប្រើប្រាស់ទីបន្ទាល់របស់អ្នក.....	54
ជំពូកទី១១ ឧគម្ពីរនៃផែនការសេចក្តីសង្គ្រោះ.....	58
ជំពូកទី១២ ការទាញអួន និងផ្តល់ការធានាអះអាងដល់ពួកគេ.....	62
ជំពូកទី១៣ ការតាមដានអ្នកជឿថ្មីរបស់អ្នក.....	66

ជំពូកទី១៤	ខគម្ពីរសម្រាប់ឆ្លើយសំណួររបស់ពួកគេ.....	70
ជំពូកទី១៥	វិធីសាស្ត្រផ្សេងៗទៀតក្នុងការផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ	85
ផ្នែកទី០២	មេរៀននាំព្រលឹងមនុស្សកម្រិតខ្ពស់.....	89
ជំពូកទី១៦	ត្រូវមានភាពហ្មត់ចត់ ក្នុងការបង្ហាញដំណឹងល្អរបស់អ្នក	89
ជំពូកទី១៧	ការយល់ច្រឡំ និងការបង្ហាញដំណឹងល្អក្នុងផ្លូវដែលមិនត្រឹមត្រូវ	91
ជំពូកទី១៨	ផលផ្លែដែលនៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ	94
ជំពូកទី១៩	របៀបក្លាយជាដើមឈើនៃជីវិត	96
ជំពូកទី២០	របៀបបង្កើតផលផ្លែឱ្យបានជាច្រើន.....	99
ជំពូកទី២១	ការដឹកនាំពួកគេក្នុងការអធិស្ឋានឱ្យបានត្រឹមត្រូវ	102
ជំពូកទី២២	កម្លាំងជំរុញចិត្តសម្រាប់ការនាំព្រលឹងមនុស្សរាល់ថ្ងៃ.....	108
ជំពូកទី២៣	ចូរមើលឱ្យឃើញពីភាពធំធេងនៃកិច្ចការទាំងមូល.....	111
ជំពូកទី២៤	ការបំពេញមហាបេសកកម្មយ៉ាងពេញលេញ	113
ជំពូកទី២៥	វាពិតជាអាចទៅរួច ក្នុងការក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងប្រចាំថ្ងៃ	116
ជំពូកទី២៦	ការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដទៃឱ្យចេញទៅនាំព្រលឹងមនុស្ស	119
ជំពូកទី២៧	ការធ្វើការងារជាក្រុមក្នុងការនាំព្រលឹងមនុស្ស.....	123
ជំពូកទី២៨	អត្ថប្រយោជន៍នៃការនាំព្រលឹងមនុស្សប្រចាំថ្ងៃ	126
ជំពូកទី២៩	ការបរាជ័យក្នុងនាមជាអ្នកនាំព្រលឹងមនុស្ស	129
ជំពូកទី៣០	ការនាំព្រលឹងមនុស្ស គឺសម្រាប់ត្រីសូបរិស័ទគ្រប់រូប	131

ផ្នែកទី០៣ បញ្ហាប្រឈមក្នុងការឈ្នះព្រលឹង	135
ជំពូកទី៣១ គោលការណ៍ណែនាំក្នុងការឈ្នះខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ	135
ជំពូកទី៣២ ចំណុចសំខាន់ៗក្នុងការឈ្នះព្រលឹង.....	137
ជំពូកទី៣៣ ភាពសាមញ្ញនៃការឈ្នះព្រលឹង.....	139
ជំពូកទី៣៤ គន្លឹះមានប្រយោជន៍ទាំង ១០ យ៉ាង ដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងការឈ្នះព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួន ...	141
ជំពូកទី៣៥ ឃ្មុំទាំង ៧ សម្រាប់ដាក់ក្នុងសម្បុកនៃគន្លឹះឈ្នះព្រលឹង.....	143
ជំពូកទី៣៦ ជំនួយសម្រាប់អ្នកឈ្នះព្រលឹងថ្មីថ្មោង	145
ជំពូកទី៣៧ ការឈ្នះព្រលឹង និងការថែរក្សាអ្នកដែលយើងបានឈ្នះ.....	148
ជំពូកទី៣៨ គោលដៅសម្រាប់ការរីកចម្រើន.....	150
ជំពូកទី៣៩ ការកំណត់គោលដៅនៃការឈ្នះព្រលឹង	152
ជំពូកទី៤០ ចរិត របស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង	155
ជំពូកទី៤១ គន្លឹះអនុវត្តជាក់ស្តែងមួយចំនួន.....	157
ជំពូកទី៤២ ឧបសគ្គទាំង ៤ យ៉ាង ក្នុងការបំពេញមហាបេសកកម្ម	159
ជំពូកទី៤៣ ការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រលឹង	162
ជំពូកទី៤៤ តួនាទីរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង	164
ជំពូកទី៤៥ តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យការឈ្នះព្រលឹងមានភាពរំភើបរីករាយ?.....	166
ជំពូកទី៤៦ តើបុគ្គលម្នាក់អាចសង្គ្រោះបានដោយរបៀបណា?	168
ជំពូកទី៤៧ រោគសញ្ញានៃអ្នកឈ្នះព្រលឹង	170

ជំពូកទី៤៨ កាលណាអស់អុស ភ្លើងក៏រលត់ទៅ 172

ជំពូកទី៤៩ ដំណាក់កាលនៃការឈ្នះព្រលឹង..... 174

ជំពូកទី៥០ អ្វីដែលយើងមានឱកាសធ្វើនៅថ្ងៃនេះ: 176

ជំពូកទី៥១ សច្ចភាពមូលដ្ឋាន ៣ យ៉ាង អំពីកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ 178

ជំពូកទី៥២ កម្រងសំណួររំលឹកមេរៀន 180

ជំពូកទី៥៣ គន្លឹះស្តីពីការឈ្នះព្រលឹង 182

ជំពូកទី៥៤ ខគម្ពីរដែលត្រូវគូសចំណាំក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីរបស់អ្នក..... 184

ជំពូកទី៥៥ ការតាមដាន គឺជាសោរគន្លឹះនៃបុណ្យជ្រមុជទឹក 187

ជំពូកទី៥៦ ហេតុផលព្រះគម្ពីរដែលគ្រីស្ទបរិស័ទគ្រប់រូបគួរតែជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង 189

ជំពូកទី៥៧ នឹងបានច្រូតកាត់ 191

ជំពូកទី៥៨ ឧបករណ៍ដ៏មានប្រាជ្ញាសម្រាប់ការឈ្នះព្រលឹង 193

ជំពូកទី៥៩ អ្នកឈ្នះព្រលឹងតាមបែបព្រះគម្ពីរ 195

ជំពូកទី៦០ ស្វែងរកអ្នកដែលបាត់បង់ 197

ជំពូកទី៦១ អ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា..... 199

ជំពូកទី៦២ នៅពេលដែលអ្នកឈ្នះព្រលឹងគួរតែបន្តទៅមុខទៀត..... 201

ជំពូកទី៦៣ អ្នកត្រូវត្រាលើដំណឹងល្អ..... 203

ជំពូកទី៦៤ ហេតុអ្វីបានជាយើងចេញទៅឈ្នះព្រលឹង 205

ជំពូកទី៦៥ ធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដើម្បីឈ្នះអ្នកដែលបាត់បង់ 207

ជំពូកទី៦៦ របៀបដែលធ្វើឱ្យបរាជ័យក្នុងការឈ្នះព្រលឹង209

ជំពូកទី៦៧ របៀបនាំអ្នកជឿថ្មីមកព្រះវិហារ និងឱ្យក្លាយជាអ្នកចូលរួមចំណែកក្នុងរាជ្យរបស់ព្រះ 211

ជំពូកទី៦៨ ដើម្បីឱ្យការឈ្នះព្រលឹងមានប្រសិទ្ធភាព213

មេរៀនទី៦៩ ចំណែករបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង215

ជំពូកទី៧០ ចំណែករបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ:217

ជំពូកទី៧១ ចំណែករបស់មនុស្សបាប219

ជំពូកទី៧២ មូលហេតុដែលត្រីសូបរិស័ទមិនបានឈ្នះព្រលឹង221

ជំពូកទី៧៣ ភីលីព និងមន្ត្រីអាវៈយវៈជាតិអេត្យពី223

ជំពូកទី៧៤ តើពួកគេពិតជាបានសង្គ្រោះមែនឬទេ?225

ជំពូកទី៧៥ ការរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ការឈ្នះព្រលឹង227

ជំពូកទី៧៦ យើងត្រូវការអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីឈ្នះព្រលឹងដែលបាត់បង់230

ជំពូកទី៧៧ របៀបដឹកនាំអ្នកដែលអ្នកបានឈ្នះ ឱ្យទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក232

ជំពូកទី៧៨ ការឈ្នះព្រលឹងគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ:234

ជំពូកទី៧៩ ១០ យ៉ាងដែលអ្នកឈ្នះព្រលឹងមិនអាចធ្វើបាន236

ជំពូកទី៨០ របៀបសម្រាកកាយក្នុងព្រះ និងមានចិត្តក្លាហាន238

ជំពូកទី៨១ ការឈ្នះព្រលឹង និងអ្នកឈ្នះព្រលឹង240

ជំពូកទី៨២ ការថែរក្សាអ្នកដែលយើងបានឈ្នះ:242

ជំពូកទី៨៣ ការឈ្នះព្រលឹងដោយសេចក្តីម្នួង244

ជំពូកទី៨៤ ស្គាល់ដំណឹងល្អ និងរបៀបចែកចាយ	246
ជំពូកទី៨៥ ការឈ្នះព្រលឹង និងព្រះអម្ចាស់	248
ជំពូកទី៨៦ អក្សរ "V" ទាំង ៤ នៃការឈ្នះព្រលឹង	250
ជំពូកទី៨៧ គំនិត ១០ យ៉ាងដើម្បីជួយអ្នកក្នុងការឈ្នះព្រលឹង	252
ជំពូកទី៨៨ ការផ្តល់ឱ្យអ្នកជឿថ្មីនូវភាពប្រាកដប្រជាក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះ.....	254
ជំពូកទី៨៩ ការឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះកាន់តែច្រើន	256
ជំពូកទី៩០ គោលដៅបន្ថែមសម្រាប់ការលូតលាស់.....	258
ជំពូកទី៩១ មេរៀនដែលបានរៀនសូត្រនៅសមរម្យមិបេសកកម្ម	260
ជំពូកទី៩២ គោលដៅសម្រាប់ដំណឹងល្អ.....	263
ជំពូកទី៩៣ ធនធានរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង	265
ជំពូកទី៩៤ ប្រសិនបើសេដ្ឋីក្នុងលូកា ១៦ ចេញទៅឈ្នះព្រលឹង.....	267
ជំពូកទី៩៥ នៅពេលអ្នកចេញទៅឈ្នះព្រលឹង អ្នកគួរតែ.....	269
ជំពូកទី៩៦ អ្វីដែល «មិនគួរធ្វើ» ក្នុងការឈ្នះព្រលឹង	271
ជំពូកទី៩៧ ការជម្នះលើការយល់ច្រឡំទូទៅ	273
ជំពូកទី៩៨ សេចក្តីទុកចិត្ត និងការឈ្នះព្រលឹង.....	275
ជំពូកទី៩៩ សេចក្តីសង្គ្រោះដ៏សាមញ្ញ.....	277
ជំពូកទី១០០ គន្លឹះនៃភាពជោគជ័យក្នុងការស្តាប់មនុស្ស.....	279
ជំពូកទី១០១ អ្នកឈ្នះព្រលឹង និងតុល្យភាព	281

ជំពូកទី១០២ ការនៅជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទ	283
ជំពូកទី១០៣ រោគសញ្ញានៃអ្នកឈ្នះព្រលឹង.....	285
ជំពូកទី១០៤ ការនាំពួកគេឱ្យសម្រេចចិត្ត.....	287
ជំពូកទី១០៥ បេះដូងនៃក្រុមជំនុំ	289
ជំពូកទី១០៦ ឯកអគ្គរាជទូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ	291
ជំពូកទី១០៧ អ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើនៅថ្ងៃនេះ.....	293
ជំពូកទី១០៨ តើការឈ្នះព្រលឹងពិតជាបានផលមែនឬ?.....	295
ជំពូកទី១០៩ ការលើកទឹកចិត្តសម្រាប់អ្នកឈ្នះព្រលឹង.....	297
ជំពូកទី១១០ ការមើលឃើញអ្នកបាត់បង់.....	299
ជំពូកទី១១១ ការប្រមូលផលក្នុងរដូវក្តៅ.....	301
ជំពូកទី១១២ ព្រះយេស៊ូវសង្គ្រោះ.....	303
ជំពូកទី១១៣ អ្នកអាចមើលឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះ	305
ជំពូកទី១១៤ អ្វីដែលអ្នកសង្កត់ធ្ងន់ អ្នកនឹងទទួលបាន	307
ជំពូកទី១១៥ អ្នកសាបព្រោះ.....	309
ជំពូកទី១១៦ ខ្លឹមសារនៃដំណឹងល្អ.....	311
ជំពូកទី១១៧ ទុក្ខវេទនាទាំង ៧ យ៉ាងនៃការមិនឈ្នះព្រលឹង.....	313
ជំពូកទី១១៨ តើអ្វីខ្លះដែលបង្កើតឱ្យមានសេចក្តីជំនឿ?.....	315
ជំពូកទី១១៩ សេចក្តីអំណរនៃការឈ្នះព្រលឹង	318

ជំពូកទី១២០ មេរៀនពីអ្នកសាម៉ាវីចិត្តល្អ320

ជំពូកទី១២១ ព្រះគ្រីស្ទមានតម្រូវការ322

ជំពូកទី១២២ ផែនទីក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី.....324

ជំពូកទី១២៣ ការគ្រោងទុកដើម្បីលូតលាស់.....326

ជំពូកទី១២៤ សេចក្តីសង្គ្រោះ328

ជំពូកទី១២៥ ការងាររបស់ព្រះវរបិតា330

ជំពូកទី១២៦ ការដើរជាមួយព្រះយេស៊ូវ នាំទៅរកការឈ្នះព្រលឹង.....332

ជំពូកទី១២៧ ប្រាជ្ញានៃការឈ្នះព្រលឹង.....334

ជំពូកទី១២៨ តថភាពនៃស្ថាននរក និងការឈ្នះព្រលឹង336

ជំពូកទី១២៩ ជំហានមូលដ្ឋាននៃការឈ្នះព្រលឹង.....338

ជំពូកទី១៣០ មរណភាព និងការឈ្នះព្រលឹង.....340

ជំពូកទី១៣១ ការឈ្នះព្រលឹងបង្រៀនយើង.....342

ជំពូកទី១៣២ ការតាំងចិត្តក្នុងការឈ្នះព្រលឹង344

ជំពូកទី១៣៣ សេចក្តីសង្គ្រោះដូចគ្នា ការឈ្នះព្រលឹងដូចគ្នា346

ជំពូកទី១៣៤ បទចម្រៀងរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង348

ជំពូកទី១៣៥ ផ្លូវនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ:350

ជំពូកទី១៣៦ លក្ខណៈនៃអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែលជោគជ័យ352

ជំពូកទី១៣៧ ព្រះយុត្តិធម៌ដែរឬទេ?.....354

ជំពូកទី១៣៨ ការយកឈ្នះលើសេចក្តីភ័យខ្លាច	356
ជំពូកទី១៣៩ ការឈ្នះព្រលឹងជាមួយព្រះយេស៊ូវ	358
ជំពូកទី១៤០ ព្រះបន្ទូលនៅក្នុងការឈ្នះព្រលឹង.....	360
ជំពូកទី១៤១ ឧបករណ៍សំខាន់ៗសម្រាប់អ្នកឈ្នះព្រលឹង	362
ជំពូកទី១៤២ អត្ថប្រយោជន៍នៃការឈ្នះព្រលឹងចំពោះរូបអ្នក	364
ជំពូកទី១៤៣ ទំនាក់ទំនងរវាងការឈ្នះព្រលឹង និងក្រុមជំនុំ	366
ជំពូកទី១៤៤ ការឈ្នះព្រលឹង និងអ្នកដែលបាត់បង់	368
ជំពូកទី១៤៥ ការឈ្នះព្រលឹង និងថ្នាំព្យាបាលអំពើបាប.....	370
ជំពូកទី១៤៦ ការឈ្នះព្រលឹង និងផលវិបាកនៃអំពើបាប.....	372
ជំពូកទី១៤៧ ការឈ្នះព្រលឹង និងគំនិត	374
ជំពូកទី១៤៨ ការឈ្នះព្រលឹង និងសេចក្តីអាណិតអាសូរ.....	376
ជំពូកទី១៤៩ តម្លៃនៃការចេញទៅជាគូ.....	378
ជំពូកទី១៥០ ការនេសាទមនុស្សសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ.....	380
ជំពូកទី១៥១ ការសាបព្រោះ និងការច្រូតកាត់	382
ជំពូកទី១៥២ ការឈ្នះព្រលឹង និងភ្នំកាល់វ៉ារី	384
ជំពូកទី១៥៣ អ្នកដែលត្រូវបានចាត់ឱ្យទៅ និងអ្នកដែលចាត់ឱ្យទៅ	386
ជំពូកទី១៥៤ ការឈ្នះព្រលឹង ឬការបាត់បង់ព្រលឹង	388
ជំពូកទី១៥៥ កត្តានៃការឈ្នះព្រលឹងដ៏ជោគជ័យ	390

ជំពូកទី១៥៦ អាកប្បកិរិយាចុះចាញ់ក្នុងការឈ្នះព្រលឹង	392
ជំពូកទី១៥៧ ព្រលឹងដែលត្រូវបានចាត់តាំង	395
ជំពូកទី១៥៨ មូលហេតុដែលត្រូវមានការឈ្នះព្រលឹងទូទាំងក្រុមជំនុំ	397
ជំពូកទី១៥៩ តើអ្វីទៅជាការឈ្នះព្រលឹង?	399
ជំពូកទី១៦០ គន្លឹះមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការឈ្នះព្រលឹង	401
ជំពូកទី១៦១ របៀបដែលសេចក្តីសង្គ្រោះ «ដំណើរការ».....	403
ជំពូកទី១៦២ ទ្វារចុងក្រោយ.....	405
ជំពូកទី១៦៣ ឧបសគ្គដែលបំផ្លាញការឈ្នះព្រលឹង	407
ជំពូកទី១៦៤ ពាក្យ «ខ្ញុំមាន/ខ្ញុំជា» ទាំង ៣ យ៉ាងរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង	409
ជំពូកទី១៦៥ លក្ខណៈនៃបេសកជនឈ្នះព្រលឹង.....	411
ជំពូកទី១៦៦ ការឈ្នះព្រលឹង និងមនុស្សបាប	413
ជំពូកទី១៦៧ អាកប្បកិរិយារបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង	415
ជំពូកទី១៦៨ ការអធិស្ឋាន និងការឈ្នះព្រលឹង	417
ជំពូកទី១៦៩ ការឈ្នះព្រលឹងដែលមានប្រសិទ្ធភាព.....	419
ជំពូកទី១៧០ គោលដៅសម្រាប់ដំណឹងល្អ.....	421
ជំពូកទី១៧១ ការយល់ដឹងអំពីការឈ្នះព្រលឹង.....	422
ជំពូកទី១៧២ សាវ័កប៉ូល៖ អ្នកឈ្នះព្រលឹង.....	423
ជំពូកទី១៧៣ ការយល់ដឹងអំពីវាលស្រែ.....	425

ជំពូកទី១៧៤	ការណែនាំពីអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែលជោគជ័យ	427
ជំពូកទី១៧៥	ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាសកម្មភាពរបស់យើង	429
ជំពូកទី១៧៦	អ្វីដែលការឈ្នះព្រលឹងបង្កឱ្យមាននៅស្ថានសួគ៌	431
ជំពូកទី១៧៧	សេចក្តីសន្យានៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះ	432
ជំពូកទី១៧៨	ការគ្រប់គ្រងលើសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង	433
ជំពូកទី១៧៩	ការក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែលមានផលផ្លែ	434
ជំពូកទី១៨០	កិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតា	435
ជំពូកទី១៨១	អំណោយទានរបស់ព្រះ	436
ជំពូកទី១៨២	ការត្រៀមលក្ខណៈខាងវិញ្ញាណសម្រាប់ការឈ្នះព្រលឹង.....	438
ជំពូកទី១៨៣	បំណងប្រាថ្នារបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង	440
ជំពូកទី១៨៤	ចូរសញ្ជឹងគិតអំពីអ្វីដែលអ្នកហៀបនឹងធ្វើ	442
ជំពូកទី១៨៥	សេចក្តីជំនឿដ៏អស្ចារ្យ.....	444
ជំពូកទី១៨៦	មារយាទ និងការរៀបចំខ្លួនក្នុងពេលឈ្នះព្រលឹង	446
ជំពូកទី១៨៧	ផែនការឈ្នះព្រលឹង	448
ជំពូកទី១៨៨	ហ្វីលីព ជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង	450
ជំពូកទី១៨៩	ការឈ្នះព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួន	452
ជំពូកទី១៩០	ការធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែលជាប់លាប់.....	454
ជំពូកទី១៩១	ការលុបបំបាត់លេសដោះសារ	456

ជំពូកទី១៩២ អំណាចដែលនៅពីក្រោយការឈ្នះព្រលឹង457

ជំពូកទី១៩៣ រៀនធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួន458

ជំពូកទី១៩៤ បច្ចេកទេសអនុវត្តជាក់ស្តែងសម្រាប់ការរៀនឈ្នះព្រលឹង460

ជំពូកទី១៩៥ ការសង្កេតអំពីការឈ្នះព្រលឹង ពីម៉ាកុស ១៦462

ជំពូកទី១៩៦ ការធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែលប្តេជ្ញាចិត្ត.....464

ជំពូកទី១៩៧ ការឈ្នះព្រលឹងចំពោះមនុស្សគ្រប់រូប466

ជំពូកទី១៩៨ ការយល់ដឹងឱ្យច្បាស់ថាអ្វីទៅជាការឈ្នះព្រលឹង468

ជំពូកទី១៩៩ អន្ទាក់ដែលគួរជៀសវាងក្នុងការឈ្នះព្រលឹង470

ជំពូកទី២០០ ការឈ្នះព្រលឹងជាមួយទ្រង់472

ជំពូកទី២០១ សេចក្តីជំនឿកើតឡើងដោយសារការឮ.....474

ជំពូកទី២០២ ការតាំងចិត្តក្នុងការឈ្នះព្រលឹង476

ជំពូកទី២០៣ បញ្ញត្តិដប់ប្រការនៃអ្នកឈ្នះព្រលឹង478

ជំពូកទី២០៤ វិធី ១០ យ៉ាងដើម្បីធានាឱ្យឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ.....479

ជំពូកទី២០៥ ការធ្វើការក្នុងចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់ព្រះវរបិតា481

ជំពូកទី២០៦ ការក្លាយជាអ្នកនេសាទមនុស្ស.....483

ជំពូកទី២០៧ កុំធ្វើឱ្យព្រះគុណរបស់ព្រះទៅជាឥតប្រយោជន៍485

ជំពូកទី២០៨ អាកប្បកិរិយានៃការឈ្នះព្រលឹង.....487

ជំពូកទី២០៩ ស្វែងរកវិធីសាស្ត្រក្នុងកិច្ចការឈ្នះព្រលឹង489

ជំពូកទី២១០ យើងធ្វើមិនត្រូវទេ.....	491
ជំពូកទី២១១ តើពួកគេពិតជាបានសង្គ្រោះមែនឬ?.....	493
ជំពូកទី២១២ ហេតុអ្វីបានជាយើងត្រូវចេញទៅឈ្នះព្រលឹង?.....	495
ជំពូកទី២១៣ តម្លៃនៃការឈ្នះព្រលឹង.....	497
ជំពូកទី២១៤ មនុស្សលោកកំពុងរង្វេង	498
ជំពូកទី២១៥ អ្វីដែលត្រូវរក្សាទុកក្នុងចិត្តរបស់អ្នក	500
ជំពូកទី២១៦ ការក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដ៏ប្រសើរជាងមុន	502
ជំពូកទី២១៧ ការធ្វើកិច្ចការឈ្នះព្រលឹងដោយសមរម្យ.....	504
ជំពូកទី២១៨ គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ការឈ្នះព្រលឹង	506
ជំពូកទី២១៩ វិធីជួយឱ្យអ្នករង្វេងមានសេចក្តីជំនឿ.....	508
ជំពូកទី២២០ អំណោយទានរបស់ព្រះ.....	510
ជំពូកទី២២១ ប្រាជ្ញានៃការឈ្នះព្រលឹង.....	512
ជំពូកទី២២២ ខ្លឹមសារនៃដំណឹងល្អ.....	514
ជំពូកទី២២៣ របៀបតែមួយគត់ក្នុងការរស់នៅ	516
ជំពូកទី២២៤ គំនិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ.....	518
ជំពូកទី២២៥ ទ្វារនៃការឈ្នះព្រលឹង.....	519
ជំពូកទី២២៦ ជំហាននៃការចេញទៅឈ្នះព្រលឹង	520
ជំពូកទី២២៧ មូលហេតុដែលយើងត្រូវសួរសំណួរ	522

ជំពូកទី២២៨ មូលហេតុដែលយើងត្រូវធ្វើជាបន្ទាល់.....524

ជំពូកទី២២៩ ការជំនុំជម្រះនៅមុខបណ្តឹងសវនីធំ525

ជំពូកទី២៣០ តើខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីបានសង្គ្រោះ?527

ផ្នែកទី០៤ ដំណឹងល្អដល់សត្វលោកទាំងឡាយដែលនៅក្រោមមេឃ528

ជំពូកទី២៣១528

សេចក្តីណែនាំ

ខ្ញុំបានកំពុងអង្គុយនៅលើកៅអីវែងនៅក្នុងព្រះវិហារ *First Baptist Church of Hammond* រដ្ឋ *Indiana* ។ កាលនោះគឺថ្ងៃទី ២២ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៦។ ខ្ញុំបានស្ថិតក្នុងស្ថានភាពទាល់ច្រកបំផុត។ ខ្ញុំបានធ្លាក់ដល់ ចំណុចទាបបំផុតនៅក្នុងកិច្ចការបម្រើព្រះរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំពិតជាមានសេចក្តីអស់សង្ឃឹមយ៉ាងខ្លាំង ដោយចង់ឱ្យ ព្រះអង្គធ្វើអ្វីមួយដែលអស្ចារ្យលើសពីធម្មជាតិនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានសន្យាជាមួយព្រះថា ខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីៗគ្រប់ យ៉ាងដែលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំ ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរអ្វីៗនៅក្នុងកិច្ចការបម្រើរបស់ខ្ញុំ។

លោកបណ្ឌិត *David Gibbs* បានក្រោកឈរឡើងដើម្បីអធិប្បាយសេចក្តីបង្រៀនមួយ ដែលខ្ញុំធ្លាប់បាន ឮប្រហែលម្ភៃដងហើយក្នុងរយៈពេលប្រាំឆ្នាំកន្លងមកនេះ។ សំឡេងដ៏ស្រទន់ និងតូចឆ្មារនោះ បានចាប់ផ្តើមមាន ព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំម្តងទៀត។ ខ្ញុំដឹងច្បាស់ថាព្រះអង្គកំពុងសួររកអ្វី។ តើខ្ញុំត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចដើម្បីលោតចុះ ទៅក្នុងជម្រៅនៃជំនឿហើយឬនៅ? តើកិច្ចការបម្រើបែបអព្វុតហេតុពិតជាសម្រាប់ខ្ញុំមែនទេ? តើខ្ញុំហ៊ានបោះ ជំហានដោយជំនឿដូចជាលោក ពេត្រុស បានធ្វើនៅពេលលោកដើរចេញពីទូកក្នុងពេលមានព្យុះដែរឬទេ?

រហូតមកដល់ពេលនេះ ខ្ញុំតែងតែឆ្ងល់ជាច្រើនដងថា ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំបង្អង់យូរយ៉ាងនេះ។ ខ្ញុំពិតជា មនុស្សល្ងីល្ងីណាស់! តើមានព្រលឹងមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នឹងត្រូវស្លាប់ទៅនរក ដោយសារតែខ្ញុំបានបង្អង់ការចុះ ចូលចំពោះការជំរុញរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ? ដូចជាលោក យ៉ូណាស កាលពីសម័យដើម ឥឡូវនេះខ្ញុំកំពុងរត់ យ៉ាងលឿនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីប៉ះប៉ូវពេលវេលាដែលខ្ញុំបានខ្លះខ្លាយ ព្រោះតែការបដិសេធសំឡេង របស់ព្រះអង្គ។

ឱព្រះអង្គអើយ សូមអត់ទោសឱ្យទូលបង្គំសម្រាប់ការបង្អង់យូរ ហើយសូមជួយទូលបង្គំឱ្យបានឃើញ មនុស្សម្នាក់ទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះជារៀងរាល់ថ្ងៃ សម្រាប់ពេញមួយជីវិតដែលនៅសល់របស់ទូលបង្គំផង។

Pastor Corey Seulean
Hopewell Baptist Church
Longmont, CO USA
www.hbclongmont.com
www.gechworldmissions.com
www.youtube.com/@TheSoulWinner

ផ្នែកទី០១

ការនាំព្រលឹងដែលបាត់បង់មកឯព្រះគ្រីស្ទ

ជំពូកទី០១ ការបង្ហាញផ្លូវទៅកាន់នគរស្ថានសួគ៌ដល់អ្នកដទៃ

យ៉ូហាន ៤:៧-២៩, ៣៩ (John 4:7-29, 39)

៧ មានស្រ្តីសាសន៍សាម៉ារីម្នាក់មកដងទឹក។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅនាងថា៖ «សូមឱ្យខ្ញុំផឹកទឹកផង»។ ៨ (ជ្រើតពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គបានយាងចូលទៅក្នុងក្រុង ដើម្បីទិញអាហារ)។ ៩ នោះស្រ្តីសាសន៍សាម៉ារីទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកជាសាសន៍យូដា ហេតុអ្វីបានជាលោកសុំទឹកខ្ញុំដែលជាស្រ្តីសាសន៍សាម៉ារីផឹកដូច្នោះ?» (ជ្រើតសាសន៍យូដាមិនរាប់អានសាសន៍សាម៉ារីទេ)។

១០ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «ប្រសិនបើនាងស្គាល់អំណោយទានរបស់ព្រះ ហើយស្គាល់អ្នកដែលសុំទឹកនាងផឹកនោះ ម៉្លេះសមនាងនឹងសុំអ្នកនោះវិញ ហើយអ្នកនោះនឹងឱ្យ ទឹកមានជីវិត ដល់នាងមិនខាន»។

១១ នាងទូលថា៖ «លោកម្ចាស់ លោកគ្មានអ្វីដងទេ ហើយអណ្តូងនេះក៏ជ្រៅដែរ ចុះតើលោកបានទឹកមានជីវិតនោះមកពីណា?» ១២ តើលោកធំជាងយ៉ាកុប ជាបុព្វបុរសរបស់យើង ដែលបានឱ្យអណ្តូងនេះមកយើង ហើយលោកផ្ទាល់ ទាំងកូនចៅ និងហ្វូងសត្វរបស់លោក ក៏បានផឹកទឹកពីអណ្តូងនេះដែរឬ?»។

១៣ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «អ្នកណាដែលផឹកទឹកនេះ នឹងត្រូវស្រេកម្តងទៀត ១៤ ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលផឹកទឹកដែលខ្ញុំនឹងឱ្យ នោះមិនត្រូវស្រេកជារៀងរហូតឡើយ គឺទឹកដែលខ្ញុំឱ្យនោះ នឹងត្រឡប់ជាអណ្តូងទឹកនៅក្នុងខ្លួនអ្នកនោះ ដែលនឹងហូរចេញមកសម្រាប់ជា ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច»។

១៥ នាងទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកម្ចាស់ សូមឱ្យទឹកនោះមកខ្ញុំផង ដើម្បីកុំឱ្យខ្ញុំស្រេក ហើយក៏មិនបាច់មកដងនៅទីនេះទៀតដែរ»។

១៦ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរទៅហៅប្តីនាងមកទីនេះចុះ»។ ១៧ នាងទូលថា៖ «ខ្ញុំគ្មានប្តីទេ»។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ «នាងនិយាយត្រូវហើយថា គ្មានប្តី ១៨ ជ្រើតនាងមានប្តីប្រាំនាក់មកហើយ ហើយអ្នកដែលនាងមានឥឡូវនេះ ក៏មិនមែនជាប្តីនាងដែរ»។

១៩ នាងទូលថា៖ «លោកម្ចាស់ ខ្ញុំឃើញច្បាស់ថា លោកជាហោរាហើយ។ ២០ បុព្វបុរសរបស់យើងបាន ថ្វាយបង្គំនៅលើភ្នំនេះ ប៉ុន្តែពួកលោកថា ក្រុងយេរូសាឡឹមជាកន្លែងដែលត្រូវថ្វាយបង្គំវិញ»។

២១ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ «នាងអើយ ចូរជឿខ្ញុំចុះ នឹងមានពេលមកដល់ដែលនាងមិនត្រូវថ្វាយបង្គំព្រះ វរបិតានៅលើភ្នំនេះ ឬនៅក្រុងយេរូសាឡឹមឡើយ។ ២២ ពួកនាងថ្វាយបង្គំអ្វីដែលនាងមិនស្គាល់ ប៉ុន្តែយើង ថ្វាយបង្គំអ្វីដែលយើងស្គាល់ ដ្បិតសេចក្តីសង្គ្រោះមកពីសាសន៍យូដា។ ២៣ ប៉ុន្តែ មានពេលមកដល់ ហើយគឺ ឥឡូវនេះឯង ដែលអ្នកថ្វាយបង្គំពិតប្រាកដនឹង **ថ្វាយបង្គំព្រះវរបិតាដោយវិញ្ញាណ និងសេចក្តីពិត** ដ្បិតព្រះវរបិតា សព្វព្រះហឫទ័យរកអ្នកថ្វាយបង្គំបែបនោះឯង។ ២៤ **ព្រះទ្រង់ជាវិញ្ញាណ** ហើយអ្នកដែលថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ ត្រូវ តែថ្វាយបង្គំដោយវិញ្ញាណ និងសេចក្តីពិត»។

២៥ នាងទូលថា៖ «ខ្ញុំដឹងថា ព្រះមេស៊ី (ដែលហៅថាព្រះគ្រីស្ទ) នឹងយាងមក កាលណាព្រះអង្គយាងមក ព្រះអង្គ នឹងប្រាប់យើងគ្រប់សេចក្តីទាំងអស់»។ ២៦ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ «គឺខ្ញុំនេះហើយ ដែលកំពុងនិយាយ ជាមួយនាង»។

២៧ គ្រានោះ ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គមកដល់ ក៏ឆ្ងល់ណាស់ដែលឃើញព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលជាមួយស្រ្តីម្នាក់ ប៉ុន្តែគ្មាននរណាសួរថា "តើលោកម្ចាស់ចង់បានអ្វី?" ឬ "ហេតុអ្វីបានជាលោកម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលជាមួយនាង?" ឡើយ។

២៨ ស្រ្តីនោះក៏ **ទុកក្តមទឹកចោល** រួចរត់ចូលទៅក្នុងក្រុង ប្រាប់មនុស្សម្នាថា៖ ២៩ «សូមអញ្ជើញមកមើលបុរស ម្នាក់ ដែលបានប្រាប់ខ្ញុំនូវគ្រប់សេចក្តីទាំងអស់ដែលខ្ញុំបានធ្វើ តើលោកមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទទេឬ?»។

៣៩ មានសាសន៍សាម៉ារីជាច្រើននៅក្នុងក្រុងនោះបានជឿលើព្រះអង្គ ដោយសារពាក្យបន្ទាល់របស់ស្រ្តីនោះ ដែលថា៖ «លោកបានប្រាប់ខ្ញុំនូវគ្រប់សេចក្តីទាំងអស់ដែលខ្ញុំបានធ្វើ»។

៦ ចំណុចសំខាន់ៗក្នុងការនាំមនុស្សទៅកាន់នគរស្ថានសួគ៌

(6 Key Points for Leading Others to Heaven)

១) អ្នកត្រូវតែដឹងច្បាស់ថាខ្លួនឯងនឹងទៅស្ថានសួគ៌ដែរ

(You must first know you are going to Heaven yourself) វាពិតប្រាកដនឹងបង្ហាញផ្លូវទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ដល់ នរណាម្នាក់ ប្រសិនបើខ្លួនអ្នកផ្ទាល់នៅតែមានមន្ទិលសង្ស័យ។ ចូរពាក់ **មួកសុវត្ថិភាពនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ** (*The Helmet of Salvation*) ដើម្បីឱ្យអ្នកមានទំនុកចិត្តក្នុងការដឹកនាំអ្នកដទៃ។

១ យ៉ូហាន ៥:១៣: «សេចក្តីទាំងនេះ ខ្ញុំបានសរសេរមកអ្នករាល់គ្នា ដែលជឿដល់ព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានដឹងថា អ្នករាល់គ្នាមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច...»

២) ត្រូវចេះបង្ហាញផ្លូវទៅស្ថានសួគ៌តាមរយៈព្រះគម្ពីរ

(Be able to show someone from the Bible how to go to Heaven) ចូររៀន និងទន្ទេញខគម្ពីរដែល និយាយអំពីផែនការសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះ។

យ៉ូហាន ៥:៣៩: «អ្នករាល់គ្នាពិនិត្យមើលក្នុងគម្ពីរ ដោយស្មានថាមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចក្នុងនោះ... គឺគម្ពីរ នោះឯងដែលធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំ»

៣) ប្រើទីបន្ទាល់ផ្ទាល់ខ្លួនអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះ

(Use your personal testimony of salvation) ស្រ្តីសាម៉ារីបានដឹកនាំមនុស្សឱ្យមកឯព្រះយេស៊ូវ ដោយគ្រាន់ តែប្រាប់ពួកគេអំពីអ្វីដែលព្រះអង្គបានធ្វើចំពោះនាង។ ទីបន្ទាល់របស់អ្នកគឺជាឧបករណ៍ដ៏ល្អបំផុតមួយ!

យ៉ូហាន ៤:២៩: «សូមអញ្ជើញមកមើលបុរសម្នាក់ ដែលបានប្រាប់ខ្ញុំនូវគ្រប់សេចក្តីទាំងអស់ដែលខ្ញុំបានធ្វើ តើ លោកមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទទេឬ?»

៤) អ្នកមិនចាំបាច់រង់ចាំយូរក្រោយពេលបានសង្គ្រោះ ដើម្បីក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងនោះទេ

(You do not have to wait a long time after getting saved to be a soul winner) ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីបានសង្គ្រោះ ស្រ្តីម្នាក់នេះបានចាប់ផ្តើមប្រាប់អ្នកដទៃអំពីព្រះយេស៊ូវ។ អ្នកអាចចាប់ផ្តើមបានភ្លាមៗ!

៥) មនុស្សនៅជុំវិញយើងចង់ទៅស្ថានសួគ៌ ប៉ុន្តែពួកគេគ្រាន់តែមិនដឹងថាត្រូវទៅតាមណា

(People want to go to Heaven, but they just do not know how) ដូចជាមន្ត្រីអាបិយសសាសន៍ម្នាក់ដែល សួរភីលីពថា៖ «តើធ្វើដូចម្តេចឱ្យខ្ញុំយល់បាន បើគ្មាននរណាម្នាក់ណែនាំខ្ញុំ?» យើងមិនមែនទៅជំរកវែកញែក ឈ្នះចាញ់នោះទេ ប៉ុន្តែយើងទៅដើម្បី ណែនាំ ដល់អ្នកដែលចង់ដឹង។

៦) ព្រះអង្គនឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នក ប្រសិនបើអ្នករស់នៅដើម្បីបង្ហាញផ្លូវដល់អ្នកដទៃ

(God will reward you if you live to show people the way)

ជានីយ៉ែល ១២:៣: «ពួកអ្នកដែលមានប្រាជ្ញា នឹងភ្លឺរន្ទាលដូចជាពន្លឺនៃផ្ទៃមេឃ ហើយពួកអ្នកដែលនាំមនុស្សជាច្រើនមកឯសេចក្តីសុចរិត ក៏នឹងភ្លឺដូចជាផ្កាយនៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបទៅ»

ជំពូកទី០២ ភាពចាំបាច់ក្នុងការនាំព្រលឹងដែលបាត់បង់មក ឯព្រះ

១ សាមូអែល ១៧:២០-៣០ (1 Samuel 17:20-30)

២០ នៅព្រឹកព្រលឹម ដាវីឌបានក្រោកឡើង ហើយទុកហ្វូងចៀមឱ្យអ្នកចាំចៀមមើលថែ រួចគាត់ក៏រៀបចំឥវ៉ាន់
ចេញទៅ តាមដែលអ៊ីសាយជាឪពុកបានបង្គាប់។ គាត់បានមកដល់ជំរំ កាលដែលកងទ័ពកំពុងតែចេញទៅសមរ
ភូមិ ទាំងស្រែកជ័យយោសសម្រាប់សង្គ្រាម។ ២១ កងទ័ពអ៊ីស្រាអែល និងពួកភីលីស្ទីន បានរៀបកូនទ័ពទល់
មុខគ្នា។ ២២ ដាវីឌបានទុកឥវ៉ាន់របស់គាត់ឱ្យអ្នកថែរក្សាភារៈ រួចគាត់រត់ទៅក្នុងកងទ័ព ដើម្បីសួរសុខទុក្ខបងៗ
របស់គាត់។

២៣ កាលដែលគាត់កំពុងនិយាយជាមួយបងៗ ស្រាប់តែមានអ្នកខ្លាំងពូកែម្នាក់ឈ្មោះ កូលីយ៉ាត ជាសាសន៍ភីលី
ស្ទីនមកពីក្រុងកាច បានដើរចេញមកពីកងទ័ពភីលីស្ទីន ហើយស្រែកបញ្ជោរដូចលើកមុនៗដែរ ហើយដាវីឌក៏
បានឮពាក្យនោះ។ ២៤ កាលពួកអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់បានឃើញបុរសនោះ គេក៏រត់ចេញពីមុខគាត់ ទាំងមានសេ
ចក្តីភ័យខ្លាចជាខ្លាំង។ ២៥ ពួកអ៊ីស្រាអែលនិយាយគ្នាថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាឃើញបុរសដែលឡើងមកនោះទេ ?
ប្រាកដណាស់ គាត់ឡើងមកដើម្បីគ្មានតិះដៀលដល់អ៊ីស្រាអែល។ បើអ្នកណាអាចសម្លាប់គាត់បាន នោះស្តេចនឹង
ប្រទានទ្រព្យសម្បត្តិយ៉ាងច្រើនឱ្យ ហើយនឹងប្រទានបុត្រីឱ្យធ្វើជាប្រពន្ធ ព្រមទាំងលើកលែងពន្ធដល់គ្រួសារឪពុក
អ្នកនោះក្នុងស្រុកអ៊ីស្រាអែលផង»។

២៦ ដាវីឌក៏សួរទៅមនុស្សដែលឈរក្បែរគាត់ថា៖ «តើគេនឹងធ្វើដូចម្តេចចំពោះអ្នកដែលសម្លាប់សាសន៍ភីលីស្ទី
ននេះ ដើម្បីដកសេចក្តីអាម៉ាស់ចេញពីអ៊ីស្រាអែល ? តើសាសន៍ភីលីស្ទីនដែលមិនបានកាត់ស្បែកនេះជាអ្នកណា
បានជាហ៊ានមកគ្មានតិះដៀលដល់កងទ័ពនៃ ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដូច្នោះ ?» ២៧ មនុស្សម្នាក់ប្រាប់គាត់តាមពាក្យ
ដែលបាននិយាយមុននេះថា៖ «គេនឹងធ្វើដូច្នោះឯង ចំពោះអ្នកដែលសម្លាប់គាត់បាន»។

២៨ កាលអេលាប ជាបងច្បងរបស់គាត់បានឮដាវីឌនិយាយទៅកាន់មនុស្សទាំងនោះ គាត់ក៏មានចិត្តខឹងនឹងដាវី
ឌយ៉ាងខ្លាំង ហើយសួរថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាឯងចុះមកទីនេះ ? តើឯងទុកចៀមពីរបីក្បាលនៅវាលរហោស្ថាននោះ
ឱ្យអ្នកណាខ្លើមមើល ? យើងដឹងពីសេចក្តីអំនួត និងគំនិតអាក្រក់នៅក្នុងចិត្តឯងហើយ ឯងចុះមកនេះគ្រាន់តែចង់
មើលគេច្បាំងគ្នាទេ!»។

២៩ ជាវិធីក៏តបថា៖ «តើខ្ញុំបានធ្វើអ្វីខុស? តើមិនមែនជារឿងដែលមានហេតុផល (បុព្វហេតុ) ទេឬ?»

៣០ រួចគាត់ក៏ងាកចេញពីបងគាត់ ទៅសួរអ្នកផ្សេងទៀតតាមពាក្យដដែល ហើយមនុស្សទាំងនោះក៏ឆ្លើយប្រាប់គាត់ដូចមុនវិញដែរ។

ពិតជាមាន "បុព្វហេតុ" ដ៏ធំធេងមែន ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទៅកាន់ពិភពលោក ដែលកំពុងវង្វេងបាត់ និងកំពុងតែស្លាប់។ ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងអាចជួយអ្នកឱ្យយល់ថា តើការក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងមនុស្ស មានសារៈសំខាន់ប៉ុណ្ណា។

១) មនុស្សជាច្រើនដែលរស់នៅជុំវិញយើង មិនដឹងពីរបៀបទៅស្ថានសួគ៌ទេ

(Many who live around us do not know how to get to heaven.)

១ កូរិនថូស ១៥:៣៤: «ចូរឱ្យដឹងខ្លួនឡើងដោយសុចរិតចុះ កុំធ្វើបាបឡើយ ដ្បិតមានអ្នកខ្លះមិនស្គាល់ព្រះទេ ខ្ញុំនិយាយសេចក្តីនេះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីខ្មាស។»

មានកត្តាជាច្រើនដែលធ្វើឱ្យមនុស្សមិនដឹងពីរបៀបទៅស្ថានសួគ៌៖

- ក) អ្នកដែលបានសង្គ្រោះហើយ មិនបានចេញទៅនាំព្រលឹងមនុស្ស។
- ខ) ក្រុមជំនុំដែលអធិប្បាយដំណឹងល្អបានត្រឹមត្រូវ មិនបានចេញទៅរកអ្នកដែលបាត់បង់ទេ ប៉ុន្តែបែរជា រង់ចាំឱ្យអ្នកបាត់បង់ដើរមករកពួកគេវិញ។
- គ) គ្រីស្ទបរិស័ទកំពុងរស់នៅក្នុងអំពើបាប ហេតុនេះហើយទើបពួកគេមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនមិនអាចនាំព្រលឹងមនុស្សបានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។
- ឃ) គ្រីស្ទបរិស័ទមិនត្រូវបានគេបង្រៀនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ អំពីរបៀបនៃការនាំព្រលឹងមនុស្ស។
- ង) គ្រីស្ទបរិស័ទខ្លះពឹងផ្អែកតែលើគ្រូគង្វាល ឱ្យធ្វើជាអ្នក "នាំព្រលឹង" ព្រោះពួកគេគិតថា នោះគឺជាការងារដែលគ្រូគង្វាលទទួលបានប្រាក់ខែដើម្បីធ្វើ។
- ច) គ្រីស្ទបរិស័ទរស់ខ្លាំងពេកជាមួយនឹង "សេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងជីវិតនេះ" រហូតដល់ពួកគេមិនបានរៀបចំពេលវេលា ដើម្បីចេញទៅនាំព្រលឹងមនុស្សទាល់តែសោះ។

២) នៅពេលយើងឈរនៅចំពោះព្រះ លេសរបស់យើងនឹងគ្មានន័យអ្វីឡើយចំពោះព្រះអង្គ

(When we stand before God, our excuses will not matter much to Him.)

សុភាសិត ២៤:១១-១២: «ចូររំដោះអ្នកដែលគេកំពុងតែដឹកនាំទៅសម្លាប់ ហើយកុំខាននឹងជួយសង្គ្រោះអ្នកដែលរៀបនឹងស្លាប់នោះឡើយ។ ប្រសិនបើអ្នកថា៖ "មើល យើងមិនបានដឹងរឿងនេះទេ" តើព្រះដែលល្បួងមើលក្នុងចិត្ត ទ្រង់មិនពិចារណាលើញទេឬ? ហើយព្រះដែលថែរក្សាព្រលឹងអ្នក តើទ្រង់មិនជ្រាបទេឬអី? តើទ្រង់មិនសងដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា តាមអំពើដែលគេបានធ្វើទេឬ?»

៣) មានហេតុផលជាច្រើន ដែលយើងត្រូវចេញទៅនាំព្រលឹងមនុស្ស

(There are many needs or reasons for us to go soul winning.)

១. ព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យចង់ឱ្យស្ថានសួគ៌មានមនុស្សពេញ (God wants Heaven full.)

លូកា ១៤:១៦-២៣ (សង្ខេបអត្ថន័យ): នៅក្នុងរឿងប្រៀបប្រៀបនេះ ម្ចាស់ផ្ទះបានរៀបចំជប់លៀងយ៉ាងធំ ប៉ុន្តែអ្នកដែលត្រូវបានអញ្ជើញបានបង្កើតលេសបដិសេធគ្រប់គ្នា។ ទីបំផុត ម្ចាស់ផ្ទះក៏ចាត់អ្នកបម្រើឱ្យចេញទៅតាមផ្លូវធំ និងតាមរបង ដើម្បី "បង្ខំ" ឱ្យមនុស្សចូលមក «ដើម្បីឱ្យផ្ទះរបស់អញបានពេញ» (ខ ២៣)។

២. នរកពិតជាមានមែន (Hell is real.)

វិវរណៈ ២០:១១-១៥: «...ខ្ញុំក៏ឃើញពួកអ្នកស្លាប់ ទាំងធំទាំងតូច ឈរនៅមុខបល្ល័ង្ក ហើយបញ្ជីទាំងប៉ុន្មានក៏បើកឡើង... ហើយសេចក្តីស្លាប់ និងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ (នរក) ក៏ត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើង។ នេះហើយជាសេចក្តីស្លាប់ទីពីរ។ អ្នកណាដែលគ្មានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងបញ្ជីជីវិត នោះត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងដែរ។»

៣. ស្ថានសួគ៌គឺពិតជាអស្ចារ្យណាស់ (Heaven is so wonderful.)

វិវរណៈ ២១:១-៤: «ខ្ញុំបានឃើញស្ថានសួគ៌ថ្មី និងផែនដីថ្មី... ហើយព្រះទ្រង់នឹងជូនអស់ទាំងទឹកភ្នែកចេញពីភ្នែករបស់ពួកគេ នឹងគ្មានសេចក្តីស្លាប់ គ្មានសេចក្តីសោកសង្រេង គ្មានសេចក្តីយំទូញ ឬការឈឺចាប់ទៀតឡើយ ដ្បិតសេចក្តីមុនៗបានកន្លងបាត់អស់ទៅហើយ។»

៤. យើងត្រូវបានព្រះបង្គាប់ឱ្យនាំព្រលឹងដែលបាត់បង់មកឯព្រះគ្រីស្ទ (We are commanded by God.)

ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០: «ដូច្នោះ ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យមានសិស្សនៅគ្រប់សាសន៍ ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យគេ ក្នុងព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបង្រៀនគេឱ្យកាន់តាមគ្រប់សេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នា...»

ម៉ាកុស ១៦:១៥: «...ចូរទៅទូទាំងពិភពលោក ហើយប្រកាសដំណឹងល្អដល់មនុស្សលោកគ្រប់រូបចុះ។»

ជំពូកទី០៣ គោលបំណងដ៏ពេញលេញក្នុងការនាំព្រលឹង

មនុស្ស

សូភាសិត ១១:៣០៖ «ផលនៃមនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលបញ្ចុះបញ្ចូលព្រលឹងមនុស្ស នោះមានប្រាជ្ញាឈ្លាសវៃ។»

ការនាំព្រលឹងដែលបាត់បង់ គឺមានអត្ថន័យប្រដៅជាងគ្រាន់តែការអធិស្ឋានជាមួយនរណាម្នាក់សម្រាប់ព្រលឹងរបស់ពួកគេទៅទៀត។ ព្រះគម្ពីរបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់អំពីអ្វីដែលព្រះអង្គរំពឹងទុកពីកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់យើងក្នុងការនាំព្រលឹង។ កុំធ្វើឱ្យមានកំហុសដោយការឈប់ពាក់កណ្តាលទី មុននឹងឈានដល់គោលដៅនៃការនាំព្រលឹងឱ្យសោះ!

១) គោលដៅក្នុងការនាំព្រលឹង គឺចង់ឃើញមនុស្សដែលបាត់បង់ទាំងអស់ទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ

(The goal in soul winning is to see everyone who is lost saved.)

លូកា ១៩:១០៖ «ដ្បិតកូនមនុស្សបានមក ដើម្បីនឹងស្វែងរក ហើយជួយសង្គ្រោះមនុស្សដែលបាត់បង់។»

២ ពេត្រុស ៣:៩៖ «ព្រះអម្ចាស់មិនយឺតយូរនឹងធ្វើតាមសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះអង្គ ដូចជាមានអ្នកខ្លះរាប់ថាជាការយឺតយូរនោះទេ គឺព្រះអង្គមានព្រះទ័យអត់ធ្មត់ចំពោះយើងរាល់គ្នាវិញ ដោយមិនសព្វព្រះហឫទ័យឱ្យនរណាម្នាក់វិនាសឡើយ គឺចង់ឱ្យមនុស្សលោកទាំងអស់បានប្រែចិត្តវិញ។»

យ៉ូហាន ៦:៣៧៖ «គ្រប់ទាំងអ្នកដែលព្រះវរបិតាប្រទានមកខ្ញុំ គេនឹងមកឯខ្ញុំ ហើយអ្នកណាដែលមកឯខ្ញុំ នោះខ្ញុំមិនចោលគេចេញឡើយ។»

នេះបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យចង់ឱ្យមនុស្សគ្រប់រូបទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ!

២) យើងគួរតែធ្វើការឆ្ពោះទៅរកគោលដៅនេះឱ្យបានពេញលេញ

(We should work at the goal in its entirety.) ម្យ៉ាងវិញទៀត យើងមិនគួរស្តប់ស្តល់ត្រឹមតែមានមនុស្សម្នាក់បានសង្គ្រោះនោះទេ។

៣) ព្រះអង្គបានប្រទានផែនការមួយ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅនេះ

(God gave us a plan to achieve this goal.)

ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០៖ «ព្រះយេស៊ូវយាងមកជិត មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ គ្រប់ទាំងអំណាចបានប្រគល់មកខ្ញុំ នៅស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដី។ ១៩ ដូច្នេះ ចូរទៅបញ្ជូនបញ្ចូលឱ្យមានសិស្សនៅគ្រប់សាសន៍ ព្រមទាំងធ្វើ បុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យគេ ក្នុងព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ២០ ហើយបង្រៀនគេឱ្យកាន់ តាមគ្រប់សេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នា។ ហើយមើល! ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាតាំងពីរាល់ ថ្ងៃរៀងទៅ រហូតដល់ទីបញ្ចប់កល្ប។ អាម៉ែន។»

នេះគឺជាផែនការដែលមាន ៥ ចំណុច។ ប្រសិនបើអនុវត្តតាម វានឹងផ្តល់លទ្ធផលច្រើនបំផុត៖

- **ក. ចូរទៅ (Go):** យើងត្រូវតែចេញទៅរកអ្នកដែលបាត់បង់ មិនមែនរង់ចាំឱ្យពួកគេមករកយើងទេ។
- **ខ. បង្រៀន (Teach):** គ្រប់សាសន៍ទាំងអស់ត្រូវតែត្រូវបានបង្រៀនអំពីរបៀបដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។ កុំរើសអើងឱ្យសោះ។
- **គ. ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក (Baptize):** នេះគឺជាជំហានដ៏សំខាន់មួយ។ មនុស្សត្រូវតែមានឆន្ទៈក្នុងការ ប្រកាសអត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួនជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈបុណ្យជ្រមុជទឹក។ នេះប្រៀបបាននឹង មនុស្សដែលរៀបការហើយពាក់ចិញ្ចៀនអាពាហ៍ពិពាហ៍ដូច្នោះដែរ។ នេះគឺជាជំហានទីមួយនៃការស្តាប់ បង្គាប់សម្រាប់អ្នកជឿ។ ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់មិនព្រមទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ អ្នកនោះក៏មិនទាន់ លះបង់ថ្វាយខ្លួនដល់ព្រះទាំងស្រុងដែរ!
- **ឃ. បង្រៀនឱ្យកាន់តាមគ្រប់សេចក្តីដែលបានបង្គាប់ (Teaching to observe):** នេះគឺជាការហ្វឹកហ្វឺន អ្នកដែលទើបនឹងជឿ ឱ្យក្លាយជាគ្រីស្ទបរិស័ទដែលលះបង់ថ្វាយខ្លួន។ នេះគឺជាចំណុចដែលគេតែងតែ មើលរំលងបំផុតក្នុងការនាំព្រលឹង។
- **ង. បន្តធ្វើវាម្តងហើយម្តងទៀតរហូតដល់ទីបញ្ចប់ (Keep repeating):** នេះមានន័យថា យើងគួរតែបន្ត ដំណើរការនៃការនាំព្រលឹងនេះ រហូតដល់មនុស្សចុងក្រោយត្រូវបានសង្គ្រោះ។

៤) គោលដៅគឺដើម្បីបង្កើតជា "ដើមឈើនៃជីវិត" មិនមែនត្រឹមតែជួយសង្គ្រោះព្រលឹងនោះទេ

(The goal is to produce trees of life not just souls being saved.)

សុភាសិត ១១:៣០៖ «ផលនៃមនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលបញ្ចុះបញ្ចូលព្រលឹងមនុស្ស នោះមានប្រាជ្ញាណាស់វៃ។»

យើងគួរតែចង់ឱ្យមនុស្សទាំងអស់នៅលើពិភពលោកបានសង្គ្រោះ។ ប៉ុន្តែយើងមិនអាចធ្វើបន្ទាល់ប្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នាដោយខ្លួនឯងបានទេ។ ដូច្នេះ យើងត្រូវតែនាំអ្នកដែលបាត់បង់ រួចហើយហ្វឹកហ្វឺនពួកគេឱ្យទៅនាំអ្នកបាត់បង់ផ្សេងទៀតរហូតដល់មនុស្សគ្រប់គ្នានៅលើពិភពលោកត្រូវបានសង្គ្រោះ។ នេះអាចកើតឡើងទៅបានលុះត្រាតែយើងបង្កើតបានជា "ដើមឈើ" មិនមែនត្រឹមតែ "ផ្លែឈើ" មួយផ្លែនោះទេ!

៥) តើអ្នកកំពុងតែឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះ ហើយបន្ទាប់មកឃើញអ្នកជឿទាំងនោះក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងបន្តដែរឬទេ ?

(Are you seeing people saved and then seeing your converts become soul winners?) នេះគួរតែជាគោលដៅរបស់យើងជានិច្ច។ ខាងក្រោមនេះគឺជាអ្វីដែលតម្រូវឱ្យមាន ដើម្បីនាំពិភពលោកមកឯព្រះគ្រីស្ទ ដោយផ្ដើមចេញពីមនុស្សម្នាក់ម្តងៗ។

ឆ្នាំ	ចំនួនមនុស្សដែលបានសង្គ្រោះក្នុងមួយឆ្នាំ	ចំនួនមនុស្សដែលបានហ្វឹកហ្វឺនក្នុងមួយឆ្នាំ	ចំនួនមនុស្សសរុបដែលបានសង្គ្រោះ
1.	1	1	2
2.	2	2	4
3.	4	4	8
4.	8	8	16
5.	16	16	32
6.	32	32	64
7.	64	64	128
8.	128	128	256
9.	256	256	512
10.	512	512	1024
11.	1024	1024	2048
12.	2048	2048	4096
13.	4096	4096	8192
14.	8192	8192	16,384

15.	16,384	16,384	32,768
16.	32,768	32,768	65,536
17.	65,536	65,536	131,072
18.	131,072	131,072	262,144
19.	262,144	262,144	524,288
20.	524,288	524,288	1,048,576
21.	1,048,576	1,048,576	2,097,152
22.	2,097,152	2,097,152	4,194,304
23.	4,194,304	4,194,304	8,388,608
24.	8,388,608	8,388,608	16,777,216
25.	16,777,216	16,777,216	33,554,432
26.	33,554,432	33,554,432	67,108,864
27.	67,108,864	67,108,864	134,217,728
28.	134,217,728	134,217,728	268,435,456
29.	268,435,456	268,435,456	536,870,912
30.	536,870,912	536,870,912	1,073,741,824
31.	1,073,741,824	1,073,741,824	2,147,483,648
32.	2,147,483,648	2,147,483,648	4,294,967,296
33.	4,294,967,296	4,294,967,296	8,589,934,592

ដូចដែលអ្នកអាចមើលឃើញតាមរយៈតារាងនេះ ពិភពលោកទាំងមូលអាចនឹងត្រូវបាននាំមកឯព្រះគ្រីស្ទក្នុងរយៈពេល ៣៣ ទៅ ៣៤ ឆ្នាំ ប្រសិនបើយើងអនុវត្តតាមផែនការដែលព្រះអង្គបានប្រទានមកយើងសម្រាប់ការនាំព្រលឹងមនុស្ស។ ការសង្កេតមួយចំនួន៖

- ក) នេះចាប់ផ្តើមឡើងដោយមនុស្សតែម្នាក់ ដែលនាំមនុស្សម្នាក់ទៀតមកជឿព្រះអម្ចាស់ ហើយហ្វឹកហ្វឺនមនុស្សម្នាក់នោះឱ្យរស់នៅសម្រាប់ព្រះ។
- ខ) តារាងនេះមានន័យថា ម្នាក់ៗត្រូវតែនាំមនុស្សម្នាក់ ហើយហ្វឹកហ្វឺនមនុស្សម្នាក់នោះជារៀងរាល់ឆ្នាំ។
- គ) តារាងនេះអាស្រ័យទៅលើអ្នកជឿថ្មីម្នាក់ៗ ដែលបន្តធ្វើជាអ្នកនាំព្រលឹងរហូតរយៈពេល ៣៣ ឆ្នាំ។

- ឃ) តារាងនេះមិនបានគិតបញ្ចូលនូវចំនួនមនុស្សដែលនឹងស្លាប់ក្នុងរយៈពេល ៣៣ ឆ្នាំខាងមុខនោះទេ។
- ង) តារាងនេះគឺសាមញ្ញ ហើយអាចធ្វើទៅបាន ប្រសិនបើយើងទាំងអស់គ្នាលះបង់ថ្វាយខ្លួនក្នុងការនាំព្រលឹងមនុស្ស ហើយបន្តធ្វើវាអស់មួយជីវិតរបស់យើង។

យ៉ូហាន ១៥:១៦ > «មិនមែនអ្នករាល់គ្នាដែលបានជ្រើសរើសខ្ញុំទេ គឺខ្ញុំទេតើដែលបានជ្រើសរើសអ្នករាល់គ្នា ហើយបានតែងតាំងអ្នករាល់គ្នា ឱ្យទៅបង្កើតផលផ្លែ ហើយឱ្យផលផ្លែរបស់អ្នករាល់គ្នាបាននៅជាប់លាប់ ដើម្បីឱ្យព្រះវរបិតាប្រទានមកអ្នករាល់គ្នា នូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាសូមពីព្រះអង្គ ក្នុងនាមខ្ញុំ។»

យ៉ូហាន ៨:៣១-៣២ > «៣១ ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកសាសន៍យូដា ដែលបានជឿព្រះអង្គថា៖ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នានៅជាប់ក្នុងព្រះបន្ទូលខ្ញុំ នោះអ្នករាល់គ្នាពិតជាសិស្សរបស់ខ្ញុំមែន។ ៣២ អ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់សេចក្តីពិត ហើយសេចក្តីពិតនោះនឹងធ្វើឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេរីភាព។»

ជំពូកទី០៤ ព្រះបន្ទូលចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូវ

កិច្ចការ ១:៨-១១ (Acts 1:8-11)

៨ «ប៉ុន្តែ កាលណាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើអ្នករាល់គ្នា នោះអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលព្រះចេស្ដា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាស្នាមរបស់ខ្ញុំ នៅក្រុងយេរូសាឡឹម នៅទូទាំងស្រុកយូដា ស្រុកសាម៉ារី និងរហូតដល់ចុងបំផុតនៃផែនដី។» ៩ កាលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលសេចក្ដីទាំងនេះរួចហើយ កំពុងដែលគេសម្លឹងមើលទៅព្រះអង្គ នោះទ្រង់ត្រូវបានលើកឡើងទៅ ហើយមានពពកមួយបានទទួលព្រះអង្គ ផុតពីភ្នែកពួកគេទៅ។ ១០ កាលពួកគេកំពុងសម្លឹងមើលទៅស្ថានសួគ៌ ពេលដែលព្រះអង្គកំពុងយាងឡើងទៅ នោះមើល មានបុរសពីរនាក់ស្លៀកពាក់សឈរនៅក្បែរពួកគេ ១១ ហើយប្រាប់ថា៖ «អ្នករាល់គ្នាជាអ្នកស្រុកកាលីឡេអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកឈរសម្លឹងមើលទៅស្ថានសួគ៌ដូច្នោះ? ព្រះយេស៊ូវនេះ ដែលត្រូវបានលើកឡើងពីអ្នករាល់គ្នាទៅស្ថានសួគ៌ ព្រះអង្គនឹងយាងមកវិញ តាមរបៀបដូចដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញព្រះអង្គយាងទៅស្ថានសួគ៌នោះឯង។»

គ្មានអ្វីគួរឱ្យសង្ស័យទេថា ព្រះបន្ទូលចុងក្រោយដែលព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គ គួរតែមានសារៈសំខាន់បំផុតសម្រាប់យើង។ យើងត្រូវតែយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្វីដែលព្រះអង្គបានមានព្រះបន្ទូល ហើយខិតខំធ្វើតាមអ្វីដែលព្រះអង្គបានបង្គាប់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន!

១) ចូរស្វែងយល់ពីអ្វីដែលព្រះអង្គមិនបានមានព្រះបន្ទូលមកកាន់យើង នៅក្នុងសេចក្ដីអធិប្បាយលាគ្នារបស់ព្រះអង្គ

(Notice what He did not say to us in His farewell speech.)

ទាំងនេះគ្រាន់តែជាការសង្កេតមួយចំនួន អំពីអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវ មិនបាន មានព្រះបន្ទូលមកកាន់យើង មុនពេលព្រះអង្គយាងចេញទៅ៖

- ក) ចូរធ្វើជាមនុស្សល្អ នៅពេលខ្ញុំមិននៅ។
- ខ) ត្រូវប្រាកដថាអ្នកខិតខំធ្វើការងាររបស់អ្នក រហូតដល់ខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ។
- គ) ចំណាយពេលជាមួយគ្រួសាររបស់អ្នក ព្រោះអ្នកមិនដឹងថាពេលណាខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកវិញទេ។
- ឃ) សាងសង់ផ្ទះក្នុងភ្នំស្រែមែរបស់អ្នក មុនពេលវាយឺតពេល។

- ង) វិនិយោគប្រាក់របស់អ្នកឱ្យបានឆ្លាតវៃ ដើម្បីអ្នកអាចចូលនិវត្តន៍ និងរស់នៅយ៉ាងស្រួលនៅចុងបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់អ្នក។
- ច) ខិតខំឱ្យអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីរស់នៅឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។
- ឆ) ចៀសវាងពីបញ្ហាផ្សេងៗ។

ការណ៍ទាំងនេះអាចជារឿងល្អនៅក្នុងខ្លួនវា ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងគិតនោះទេ នៅពេលដែលព្រះអង្គចាកចេញពីយើង ហើយយាងត្រឡប់ទៅស្ថានសួគ៌វិញ។ អ្វីដែលព្រះអង្គបានមានព្រះបន្ទូលមកកាន់យើងនៅពេលនោះ គឺជារឿងសំខាន់បំផុតអំពីជីវិត!

២) ព្រះគម្ពីរបានកត់ត្រា "បេសកកម្មដ៏ធំ" នៅក្នុងបទគម្ពីរចំនួនប្រាំកន្លែង

(The Bible records the "Great Commission" in five passages.)

ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០៖ «...ចូរទៅបញ្ជុះបញ្ចូលឱ្យមានសិស្សនៅគ្រប់សាសន៍ ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យគេ... ហើយបង្រៀនគេឱ្យកាន់តាមគ្រប់សេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នា...»

ម៉ាកុស ១៦:១៥៖ «ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ ចូរទៅទូទាំងពិភពលោក ហើយប្រកាសដំណឹងល្អដល់មនុស្សលោកគ្រប់រូបចុះ។»

លូកា ២៤:៤៥-៤៩៖ «...ហើយត្រូវប្រកាសសេចក្តីអធិប្បាយពីការប្រែចិត្ត និងការផ្តាច់បាប ក្នុងព្រះនាមព្រះអង្គដល់គ្រប់សាសន៍ទាំងអស់ ដោយចាប់ផ្តើមពីក្រុងយេរូសាឡឹមទៅ...»

យ៉ូហាន ២០:១៩-២២៖ «...ដូចព្រះវរបិតាបានចាត់ខ្ញុំឱ្យមក នោះខ្ញុំក៏ចាត់អ្នករាល់គ្នាឱ្យទៅដែរ...»

កិច្ចការ ១:៨៖ «...អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាស្មារបន្ទាល់របស់ខ្ញុំ នៅក្រុងយេរូសាឡឹម នៅទូទាំងស្រុកយូដា ស្រុកសាម៉ា រី និងរហូតដល់ចុងបំផុតនៃផែនដី។»

គោលការណ៍ទូទៅគឺថា ប្រសិនបើព្រះបានដាក់អ្វីមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ វាគឺជារឿងសំខាន់។ ប្រសិនបើព្រះអង្គលើកឡើងអំពីរឿងដដែលៗជាច្រើនដង នោះព្រះអង្គកំពុងតែសង្កត់ធ្ងន់លើវា ហើយវាគួរតែត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់នៅក្នុងជីវិតរបស់យើងផងដែរ។

៣) ត្រូវរក្សារឿងដែលសំខាន់បំផុត ឱ្យនៅតែជារឿងសំខាន់បំផុតជានិច្ច

(Keep the main thing the main thing.)

តើអ្នកកំពុងសង្កត់ធ្ងន់លើអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានសង្កត់ធ្ងន់ដែរឬទេ? អ្នកអាចដឹងបាន ដោយស្រ្តីខ្លួនឯងនូវសំណួរដាស់តឿនស្មារតីមួយចំនួន៖ ១. តើនៅពេលណាជាលើកចុងក្រោយ ដែលអ្នកបានឃើញនរណាម្នាក់ទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ? ២. តើនៅពេលណាជាលើកចុងក្រោយ ដែលអ្នកបានចេញទៅនាំព្រលឹងមនុស្ស? ៣. តើអ្នកមានយកខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ (*Gospel tracts*) តាមខ្លួនដែរឬទេ? ៤. តើនៅពេលណាជាលើកចុងក្រោយ ដែលអ្នកបានចែកខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អដល់នរណាម្នាក់? ៥. តើអ្នកបានទន្ទេញចាំផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះហើយឬនៅ? ៦. តើអ្នកអាចបង្ហាញនរណាម្នាក់ពីរបៀបទៅស្ថានសួគ៌បានទេ ប្រសិនបើពួកគេសួរអ្នក? ៧. តើនៅពេលណាជាលើកចុងក្រោយ ដែលអ្នកបាននាំភ្ញៀវមកព្រះវិហារ? ៨. តើអ្នកមានជួយនៅខាងមុខអាសនៈក្នុងពេលអញ្ជើញ (*invitation*) ដែរឬទេ ប្រសិនបើចាំបាច់? ៩. តើអ្នករំភើបចិត្តទេ នៅពេលមាននរណាម្នាក់ទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ? ១០. តើអ្នកមានពេលវេលាកំណត់ច្បាស់លាស់ ដើម្បីចេញទៅនាំព្រលឹងមនុស្សដែរឬទេ? ១១. តើអ្នកខស្សាហ៍បង្កើតលេស ដើម្បីកុំឱ្យចេញទៅនាំព្រលឹងមនុស្សដែរឬទេ? ១២. តើអ្នកធ្វើកិច្ចការផ្សេងទៀតទាំងអស់សិន ហើយទាល់តែមានពេលទំនេរ ទើបចេញទៅនាំព្រលឹងមនុស្សមែនទេ?

យើងគ្រាន់តែត្រូវរក្សារឿងដែលសំខាន់បំផុត ឱ្យនៅតែជារឿងសំខាន់បំផុត។ ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានបទបញ្ជាដល់យើង មុនពេលព្រះអង្គយាងចេញទៅ។ រឿងដែលព្រះអង្គបានលើកឡើង គឺជាអ្វីដែលព្រះអង្គរំពឹងថាយើងនឹងធ្វើ ខណៈពេលដែលព្រះអង្គមិននៅ។ ចូរចាំថា ថ្ងៃណាមួយព្រះអង្គនឹងយាងត្រឡប់មកវិញ ហើយព្រះអង្គនឹងសួរយើងថា តើយើងបានធ្វើអ្វីដែលយើងគួរធ្វើហើយឬនៅ ពេលដែលព្រះអង្គមិននៅ។ តើព្រះអង្គនឹងឃើញយើងកំពុងធ្វើអ្វី?

លូកា ១២:៣១-៤០ (Luke 12:31-40)

៣១ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរស្វែងរកនគររបស់ព្រះអង្គសិន នោះទ្រង់នឹងថែមសេចក្តីទាំងនេះមកអ្នករាល់គ្នាដែរ។ ៣២ ហ្វូងតូចអើយ កុំខ្លាចអី ដ្បិតព្រះវរបិតានៃអ្នករាល់គ្នា សព្វព្រះហឫទ័យនឹងប្រទាននគរនោះមកអ្នករាល់គ្នាហើយ។ ៣៣ ចូរលក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយធ្វើទានចុះ ចូរធ្វើចង់សម្រាប់ខ្លួន ដែលមិនចេះចាស់ គឺទុកជាទ្រព្យសម្បត្តិនៅស្ថានសួគ៌ដែលមិនចេះអស់ ជាកន្លែងដែលគ្មានចោរចូលទៅជិត ហើយក៏គ្មានកន្លាតស៊ីបំផ្លាញដែរ ៣៤ ដ្បិតកន្លែងណាដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នករាល់គ្នា នោះចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាក៏នៅទីនោះដែរ។

៣៥ ចូរចងក្រវាត់ចង្កេះ ហើយអុជចង្កៀងរបស់អ្នករាល់គ្នាឱ្យភ្លឺជានិច្ចចុះ ៣៦ ចូរធ្វើដូចជាអ្នកដែលរង់ចាំ
ចៅហ្វាយរបស់ខ្លួន ពេលដែលលោកត្រឡប់មកពីពិធីមង្គលការវិញ ដើម្បីកាលណាលោកមកដល់ ហើយគោះ
ទ្វារ នោះគេអាចបើកទ្វារជូនលោកបានភ្លាមៗ។ ៣៧ មានពរហើយ អ្នកបម្រើទាំងនោះ ដែលកាលណា
ចៅហ្វាយមកដល់ ឃើញពួកគេកំពុងតែចាំយាម។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា លោកនឹងក្រវាត់ចង្កេះ ហើយ
ឱ្យគេអង្គុយទទួលទាន រួចលោកនឹងចេញមកបម្រើគេ។ ៣៨ ប្រសិនបើលោកមកនៅយាមទីពីរ ឬយាមទីបី
ហើយឃើញគេកំពុងធ្វើដូច្នោះ នោះអ្នកបម្រើទាំងនោះពិតជាមានពរហើយ។

៣៩ ចូរដឹងសេចក្តីនេះចុះ ប្រសិនបើម្ចាស់ផ្ទះបានដឹងថាចោរនឹងមកនៅម៉ោងណា នោះគាត់ច្បាស់ជាចាំយាម
មិនឱ្យវាទម្លាយចូលផ្ទះគាត់បានឡើយ។ ៤០ ដូច្នោះ ចូរអ្នករាល់គ្នាត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដែរ ដ្បិតកូនមនុស្សនឹង
យាងមកនៅម៉ោងដែលអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងខ្លួនឡើយ។

ជំពូកទី០៥ ការរៀបចំខ្លួនគឺជាគន្លឹះក្នុងការនាំព្រលឹងដែលបាត់បង់

រ៉ូម ១:១៥-១៦ (Romans 1:15-16)

១៥ ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំមានចិត្តភ្ញៀវក្លា ចង់ប្រកាសដំណឹងល្អដល់អ្នករាល់គ្នាដែលនៅក្រុងរ៉ូមដែរ។ ១៦ ដ្បិតខ្ញុំមិនខ្មាសចំពោះដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទទេ ព្រោះដំណឹងល្អនេះជាព្រះចេស្ដារបស់ព្រះ សម្រាប់សង្គ្រោះដល់អស់អ្នកណាដែលជឿ គឺសាសន៍យូដាមុនគេ ហើយសាសន៍ក្រិកផងដែរ។

១ ពេត្រុស ៣:១៥ (1 Peter 3:15)

១៥ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរញែកព្រះអម្ចាស់ជាបរិសុទ្ធនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយត្រូវត្រៀមខ្លួនជាស្រេចជានិច្ច ដើម្បីនឹងឆ្លើយតបទៅកាន់គ្រប់គ្នាដែលសួរអ្នករាល់គ្នា ពីហេតុផលនៃសេចក្ដីសង្ឃឹមដែលមាននៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែ ត្រូវឆ្លើយដោយចិត្តស្ងួតបូក និងសេចក្ដីកោតខ្លាច។

ការរៀបចំខ្លួនដើម្បីនាំព្រលឹងមនុស្ស គឺជារឿងដ៏មានសារៈសំខាន់បំផុត ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យក្នុងការនាំព្រលឹងដែលបាត់បង់។ មានកិច្ចការមួយចំនួនដែលអ្នកអាចធ្វើបាន ដើម្បី "ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចក្នុងការនាំព្រលឹងដែលបាត់បង់"។

១) ត្រូវត្រៀមលក្ខណៈខាងរូបកាយ

(Be prepared physically)

ក. ត្រូវយកព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីតាមខ្លួនជានិច្ច *(Always carry a New Testament with you.)* មានរបស់ខ្លះក្នុងជីវិតដែលយើងមិនគួរភ្លេចយកតាមខ្លួនពេលចេញពីផ្ទះឡើយ ដូចជា សោ អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ កាបូបលុយ។ល។ គ្រីស្ទបរិសុទ្ធដែលចង់នាំព្រលឹង និងចង់រស់នៅក្នុងជីវិតជាអ្នកនាំព្រលឹង មិនត្រូវចេញពីផ្ទះដោយមិនបានយកព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីតាមខ្លួនឡើយ។

ខ. ត្រូវយកខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អតាមខ្លួនជានិច្ច *(Always have Gospel tracts with you.)* អ្នកប្រហែលជាមិនមានឱកាសជានិច្ច ក្នុងការចែកចាយដំណឹងល្អតាំងពីដើមដល់ចប់ទៅកាន់នរណាម្នាក់ទេ ប៉ុន្តែអ្នកអាចផ្តល់

ដំណឹងល្អដល់ពួកគេតាមរយៈខិត្តប័ណ្ណបាន។ ខិត្តប័ណ្ណរបស់ក្រុមជំនុំយើងមានបង្ហាញពីដំណឹងល្អយ៉ាងពេញលេញ ហើយបើមានអ្នកណាម្នាក់បានអាន គេអាចយល់ពីដំណឹងល្អគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ប្រាកដណាស់ មនុស្សជាច្រើននឹងបានទៅស្ថានសួគ៌ ដោយសារតែមាននរណាម្នាក់បានចែកខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អដល់ពួកគេ។ តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង ប្រសិនបើអ្នកនាំព្រលឹងនោះចេញពីផ្ទះដោយមិនបានយកខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អតាមខ្លួននៅថ្ងៃនោះ?

២) ត្រូវត្រៀមលក្ខណៈខាងឯគំនិត

(Be prepared mentally)

ដើម្បីត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ អ្នកមិនត្រឹមតែត្រូវរៀបចំខាងរូបកាយប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងត្រូវរៀបចំខាងគំនិតទៀតផង។ ត្រូវដឹងពីកន្លែងដែលត្រូវរកខគម្ពីរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ហើយប្រសិនបើអាច សូមទន្ទេញខគម្ពីរទាំងនោះឱ្យចាំ។ ខគម្ពីរដែលខ្ញុំសូមណែនាំឱ្យអ្នកគូសបន្ទាត់ពីក្រោម និងចំណាំទុកមានដូចជា៖

- ១ យ៉ូហាន ៥:១៣ (1 John 5:13)
- រ៉ូម ៣:២៣ (Romans 3:23)
- វិវរណៈ ២០:១៤-១៥ (Revelation 20:14-15)
- រ៉ូម ១០:៩-១០, ១៣ (Romans 10:9-10, 13)
- រ៉ូម ៦:២៣ (Romans 6:23)

នៅពេលអ្នកនិយាយជាមួយមនុស្សកាន់តែច្រើនអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះ អ្នកនឹងជួបប្រទះនូវសំណួរ និងតម្រូវការប្រើប្រាស់ខគម្ពីរផ្សេងៗទៀត។ នៅក្នុងមេរៀនក្រោយ យើងនឹងលើកយកខគម្ពីរសម្រាប់ឆ្លើយសំណួរជាក់លាក់នានា ពេលចេញទៅនាំព្រលឹងមនុស្ស។

៣) ត្រូវត្រៀមលក្ខណៈខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ

(Be prepared spiritually)

អ្នកគួរតែធ្វើកិច្ចការមួយចំនួន ដើម្បីរៀបចំខ្លួនខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ ឱ្យក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងម្នាក់៖

- ក) អានព្រះគម្ពីរជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

- ខ) អធិស្ឋានជារៀងរាល់ថ្ងៃ។
- គ) រំពឹងគិតពីព្រះបន្ទូលព្រះជារៀងរាល់ថ្ងៃ។
- ឃ) ចូលរួមរាល់ការថ្វាយបង្គំនៅក្រុមជំនុំតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។
- ង) លន់តូបរបស់អ្នកចំពោះព្រះ។
- ច) សូមព្រះប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីផ្តល់កម្លាំងដល់អ្នកក្នុងការនាំព្រលឹង។
- ឆ) សូមព្រះជារៀងរាល់ថ្ងៃ ឱ្យអ្នកបានឃើញនរណាម្នាក់ទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ។
- ជ) ត្រូវពាក់គ្រឿងសឹកទាំងសព្វគ្រប់របស់ព្រះ។

អេភេសូរ ៦:១០-១៨ (Ephesians 6:10-18)

១០ ជាចុងបញ្ចប់ បងប្អូនអើយ ចូរមានកម្លាំងឡើងក្នុងព្រះអម្ចាស់ និងក្នុងព្រះចេស្ដាដ៏ខ្លាំងពូកែរបស់ព្រះអង្គ។

១១ ចូរពាក់គ្រឿងសឹកទាំងសព្វគ្រប់របស់ព្រះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាអាចឈរទប់ទល់នឹងឧបាយកលរបស់អារក្សសាតាំងបាន។ ១២ ដ្បិតយើងមិនមែនតយុទ្ធនឹងសាច់ឈាមទេ គឺតយុទ្ធនឹងពួកគ្រប់គ្រង ពួកមានអំណាច ពួកមេដឹកនាំនៃសេចក្តីងងឹតក្នុងលោកីយ៍នេះ និងតយុទ្ធនឹងអំណាចវិញ្ញាណអាក្រក់នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់។

១៣ ហេតុនេះហើយ ចូរយកគ្រឿងសឹកទាំងសព្វគ្រប់របស់ព្រះមកពាក់ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាអាចទប់ទល់ក្នុងថ្ងៃដ៏អាក្រក់ ហើយកាលណាបានធ្វើសព្វគ្រប់ហើយ នោះនឹងនៅតែឈរជាប់បាន។ ១៤ ដូច្នោះ ចូរឈរឱ្យជាប់ ទាំងយកសេចក្តីពិតមកក្រវាត់ចង្កេះ និងពាក់សេចក្តីសុចរិតជាពាសទ្រូង ១៥ ព្រមទាំងយកការរៀបចំខ្លួនដោយដំណឹងល្អនៃសេចក្តីសុខសាន្ត មកពាក់ជាស្បែកជើង ១៦ លើសពីនេះទៅទៀត ត្រូវយកសេចក្តីជំនឿធ្វើជាខែលដែលអាចរំលត់អស់ទាំងព្រួញភ្លើងរបស់មេអាក្រក់បាន ១៧ ត្រូវយកសេចក្តីសង្គ្រោះធ្វើជាមួកដែក និងយកដាវរបស់ព្រះវិញ្ញាណ គឺព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

១៨ ចូរអធិស្ឋានគ្រប់ពេលដោយព្រះវិញ្ញាណ ព្រមទាំងទូលអង្វរ និងបួងសួងគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយត្រូវចាំយាមក្នុងសេចក្តីនេះដោយសេចក្តីព្យាយាម និងសេចក្តីទូលអង្វរសម្រាប់ពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់។

គ្រឿងសឹករបស់ព្រះ ដែលមានរាយនាមក្នុងបទគម្ពីរនេះគឺ៖ ១. សេចក្តីពិតក្រវាត់ចង្កេះ (*Loins girt about with truth*) - ពីចង្កេះចុះដល់ជង្គង់ ២. ពាសទ្រូងនៃសេចក្តីសុចរិត (*Breastplate of righteousness*) - ពីស្មាចុះដល់ចង្កេះ ៣. ស្បែកជើងនៃការរៀបចំដោយដំណឹងល្អនៃសេចក្តីសុខសាន្ត (*Feet shod...*) - ប្រអប់ជើង ៤. ខែលនៃ

សេចក្តីជំនឿ (*Shield of faith*) - ផ្នែកខាងមុខ ៥. មួកដែកនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ (*Helmet of salvation*) - ក្បាល
៦. ដាវនៃព្រះវិញ្ញាណ (*Sword of the Spirit*) - ដៃ ៧. ការអធិស្ឋានជានិច្ច (*Praying always*) - ត្រូបកមាត់/
កន្លែងការពារមាត់ (*Mouthpiece*) ៨. ការចាំយាមដោយសេចក្តីព្យាយាម (*Watching thereunto...*) -
របាំងមុខ/កញ្ចក់ការពារភ្នែក (*Visor*)

កាលណាយើងកាន់តែរៀបចំខ្លួនបានល្អ យើងនឹងកាន់តែអាចនាំព្រលឹងមនុស្សបានច្រើន។ តើអ្នកបានរៀបចំខ្លួន
ហើយឬនៅ?

ជំពូកទី០៦ ការប្រើប្រាស់ប្រភពដ៏ត្រឹមត្រូវ

១ ពេត្រុស ១:២៣, ២៥ (1 Peter 1:23, 25)

២៣ ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានកើតជាថ្មី មិនមែនពីពូជដែលចេះពុកផុយនោះទេ គឺពីពូជដែលមិនចេះពុកផុយ វិញ ដោយសារព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដែលមានព្រះជន្មរស់ ហើយនៅចិត្តថេរអស់កល្បជានិច្ច។ ២៥ ឯព្រះបន្ទូល របស់ព្រះអម្ចាស់ នោះនៅចិត្តថេរអស់កល្បជានិច្ចវិញ។ នេះហើយជាព្រះបន្ទូល ដែលបានប្រកាសប្រាប់អ្នករាល់ គ្នា ជាដំណឹងល្អ។

នៅពេលនិយាយអំពីការនាំព្រលឹងមនុស្ស វាពិតជាមានសារៈសំខាន់ណាស់ ដែលយើងត្រូវប្រើប្រាស់ប្រភពដ៏ ត្រឹមត្រូវ ដើម្បីដឹកនាំអ្នកដែលបាត់បង់មកឯព្រះគ្រីស្ទ។ ថ្ងៃនេះ យើងនឹងពិភាក្សាអំពីប្រភពនេះ និងទិដ្ឋភាពផ្សេងៗ ជុំវិញសេចក្តីពិតនេះ។

១) ការទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ គឺមានន័យថា "កើតជាថ្មី"

(Being saved is being "born again.")

យ៉ូហាន ៣:៣-៧៖ «៣ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា ប្រសិនបើមិនបាន កើតជាថ្មីទេ នោះគ្មាននរណាម្នាក់អាចឃើញនគរព្រះបានឡើយ។ ៤ នឹកដើមទូលស្ងួតព្រះអង្គថា៖ តើមនុស្ស ចាស់ហើយ អាចកើតម្តងទៀតបានយ៉ាងដូចម្តេច? តើអាចចូលទៅក្នុងផ្ទៃម្តាយម្តងទៀត ដើម្បីកើតមកបានឬទេ? ៥ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា ប្រសិនបើមិនបានកើតពីទឹក និងពីព្រះវិញ្ញាណទេ នោះគ្មាននរណាម្នាក់អាចចូលទៅក្នុងនគរព្រះបានឡើយ។ ៦ អ្វីដែលកើតពីសាច់ឈាម នោះជាសាច់ឈាម ហើយអ្វីដែលកើតពីព្រះវិញ្ញាណ នោះជាវិញ្ញាណ។ ៧ កុំឆ្ងល់អី ដែលខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា៖ អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែកើតជា ថ្មី។»

ដូចគ្នានឹងកំណើតខាងរូបកាយ ដែលចាំបាច់ដើម្បីមានជីវិតរស់ កំណើតខាងព្រលឹងវិញ្ញាណក៏ចាំបាច់ដើម្បីមាន ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចផងដែរ។ "កំណើតទីពីរ" នេះ កើតឡើងនៅថ្ងៃជាក់លាក់មួយ។

២ កូរិនថូស ៦:២៖ «(ដ្បិតព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ យើងបានស្តាប់សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់អ្នក នៅពេលដែល យើងប្រកបដោយព្រះគុណ ហើយយើងបានជួយសង្គ្រោះអ្នក នៅថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។ មើល ឥឡូវនេះហើយ ជាពេលដែលព្រះអង្គប្រកបដោយព្រះគុណ មើល ឥឡូវនេះហើយ ជាថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។)»

២) ប្រភពដ៏ត្រឹមត្រូវ គឺចាំបាច់ដើម្បីបង្កើតឱ្យមានកំណើតដ៏ត្រឹមត្រូវ

(The right source is necessary to produce the right birth.)

ប្រភពដ៏ត្រឹមត្រូវនោះ គឺព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ គេត្រូវតែប្រើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយរក្សាភាពស្មោះត្រង់ចំពោះ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដើម្បីនាំព្រលឹងមួយមកឯព្រះគ្រីស្ទ។ ប្រសិនបើអ្នកប្រើប្រភពដែលចេះពុករលួយ (មិនត្រឹម ត្រូវ) ដើម្បីដឹកនាំអ្នកដទៃមកឯព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នកនឹងបរាជ័យក្នុងអ្វីដែលអ្នកកំពុងព្យាយាមសម្រេចជាក់ជាមិនខា ន។

យ៉ូហាន ៨:៣៨-៤៥៖ «*៣៨ ខ្ញុំនិយាយពីអ្វីដែលខ្ញុំបានឃើញ នៅជាមួយព្រះវរបិតាខ្ញុំ ចំណែកអ្នករាល់គ្នាវិញ អ្នករាល់គ្នាធ្វើតាមអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញ នៅជាមួយឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ... ៤៤ អ្នករាល់គ្នាមកពី អារក្សសាតាំងជាឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នាចង់ធ្វើតាមសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់ឪពុកអ្នករាល់គ្នា។ វា ជាអ្នកសម្លាប់មនុស្សតាំងពីដើមរៀងមក ហើយវាមិនឈរលើសេចក្តីពិតទេ ព្រោះគ្មានសេចក្តីពិតនៅក្នុងវាឡើយ។ កាលណាវានិយាយកុហក គឺវានិយាយពីសន្តានរបស់វា ដ្បិតវាជាអ្នកកុហក ហើយជាឪពុកនៃការកុហក។ ៤៥ ប៉ុន្តែ ដោយសារខ្ញុំនិយាយសេចក្តីពិត ទើបអ្នករាល់គ្នាមិនជឿខ្ញុំ។»*

តើប្រភពដែលចេះពុករលួយ មានអ្វីខ្លះ? (What are some corruptible sources?)

- ក) សាសនា (Religion)
- ខ) សេចក្តីបង្រៀនបែបបរិបទសកល ដែលច្របាច់បញ្ចូលសាសនាចូលគ្នា (Ecumenical teachings)
- គ) អ្វីដែលបុគ្គលម្នាក់ៗគិតថាសមហេតុផលតាមចិត្តខ្លួនឯង (What makes sense to an individual)
- ឃ) ប្រពៃណីគ្រួសារ (Family traditions)
- ង) គំនិតដែលកសាងឡើងលើការកុហក និងកំហុសឆ្គង (Ideas that are built upon lies and error)
- ច) អ្វីក៏ដោយដែលផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (Anything that contradicts the Word of God)

៣) ចូរប្រើប្រាស់ព្រះគម្ពីរឱ្យបានត្រឹមត្រូវ នៅពេលដឹកនាំមនុស្សមកឯព្រះគ្រីស្ទ

(Use the correct Bible when leading people to Christ.)

លូកា ៤:៤៖ «ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបទៅវាថា៖ មានសេចក្តីចែងទុកមកថា 'មនុស្សមិនមែនរស់ដោយសារ តែនំប៉័ងមួយមុខទេ គឺរស់ដោយសារគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ'។»

ទំនុកតម្កើង ១២:៦-៧៖ «៦ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះបន្ទូលដ៏បរិសុទ្ធ ដូចជាប្រាក់ដែលរំលាយក្នុងគុក ភ្លើងនៅដី ហើយបានបន្សុទ្ធដល់ទៅប្រាំពីរដង។ ៧ ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ ព្រះអង្គនឹងថែរក្សាគេ ព្រះអង្គនឹងការពារ គេឱ្យរួចពីមនុស្សជំនាន់នេះជារៀងរហូត។»

សុភាសិត ៣០:៥-៦៖ «៥ គ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះសុទ្ធតែបរិសុទ្ធ ព្រះអង្គជាខែលដល់អស់អ្នកដែលជ្រក កោននឹងព្រះអង្គ។ ៦ កុំបន្ថែមអ្វីទៅលើព្រះបន្ទូលព្រះអង្គឡើយ ក្រែងព្រះអង្គបន្ទោសអ្នក ហើយអ្នកត្រូវរាប់ថាជា អ្នកកុហក។»

២ ធីម៉ូថេ ៣:១៥-១៧៖ «១៥ ហើយថាអ្នកបានស្គាល់បទគម្ពីរដ៏វិសុទ្ធតាំងពីក្មេងមក ដែលអាចផ្តល់ប្រាជ្ញាដល់ អ្នក សម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ ១៦ គ្រប់បទគម្ពីរទាំងអស់ គឺព្រះទ្រង់ បានបញ្ចេញព្រះវិញ្ញាណបណ្តាលឱ្យតែងទេ ក៏មានប្រយោជន៍សម្រាប់ការបង្រៀន ការរំលឹកឱ្យដឹងខ្លួន ការកែ តម្រូវ និងការបង្ហាត់បង្រៀនក្នុងសេចក្តីសុចរិត ១៧ ដើម្បីឱ្យអ្នកបម្រើរបស់ព្រះបានគ្រប់លក្ខណៈ ហើយត្រៀម ខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់គ្រប់កិច្ចការល្អ។»

វិវរណៈ ២២:១៨-១៩៖ «១៨ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ប្រាប់ដល់អស់អ្នកដែលព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងសៀវភៅនេះថា៖ ប្រសិនបើអ្នកណាបន្ថែមអ្វីទៅលើសេចក្តីទាំងនេះ នោះព្រះនឹងបន្ថែមសេចក្តីវេទនា ដែលបានកត់ទុកក្នុង សៀវភៅនេះ ទៅលើអ្នកនោះដែរ។ ១៩ ហើយប្រសិនបើអ្នកណាដកពាក្យណាមួយចេញពីសៀវភៅទំនាយនេះ ព្រះនឹងដកចំណែករបស់អ្នកនោះចេញពីបញ្ជីជីវិត ពីទីក្រុងបរិសុទ្ធ និងពីសេចក្តីទាំងប៉ុន្មានដែលបានកត់ទុកក្នុង សៀវភៅនេះ។»

ចូរប្រើប្រាស់ប្រភពដ៏ត្រឹមត្រូវជានិច្ច គឺព្រះគម្ពីរច្បាប់បកប្រែ King James Version ដែលបានបកប្រែនៅឆ្នាំ ១៦១១ សម្រាប់ភាសាអង់គ្លេស ដើម្បីឃើញមនុស្សកើតជាថ្មី (ទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ)។ ចូរបង្ហាញមនុស្សជានិច្ច ពីរបៀបដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ ដោយផ្អែកលើអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានចែង មិនមែនផ្អែកលើអ្វីដែលស្តាប់ ទៅពីរោះនោះទេ។ ប្រសិនបើមិនប្រើប្រភពដ៏ត្រឹមត្រូវទេ នោះគេមិនអាចឃើញមនុស្សកើតជាថ្មីយ៉ាងពិតប្រាកដ បានឡើយ។

ជំពូកទី០៧ ការធ្វើជាតំណាងដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ព្រះយេស៊ូវ

២ កូរិនថូស ៥:១៧-២០ (2 Corinthians 5:17-20)

១៧ ហេតុនេះហើយ ប្រសិនបើអ្នកណាជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនោះជាអ្នកដែលព្រះបានបង្កើតជាថ្មី អ្វីៗពីចាស់ បានកន្លងហួសទៅ មើល! អ្វីៗទាំងអស់បានត្រឡប់ជាថ្មីហើយ។ ១៨ ឯសេចក្តីទាំងនេះសុទ្ធតែមកពីព្រះ ដែលទ្រង់បានឱ្យយើងជាមេត្រីនឹងព្រះអង្គវិញ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយក៏ប្រគល់កិច្ចការនៃការផ្សះផ្សានេះ មកយើងដែរ។ ១៩ គឺថាព្រះទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីឱ្យមនុស្សលោកបានជាមេត្រីនឹងព្រះអង្គវិញ ដោយមិនប្រកាន់ទោសកំហុសរបស់គេឡើយ ហើយព្រះអង្គបានផ្ទុកផ្ទង់ព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីមេត្រីនោះមកយើង។ ២០ ដូច្នេះ យើងជាទូតតំណាងព្រះគ្រីស្ទ ទុកដូចជាព្រះកំពុងតែទូន្មានអ្នករាល់គ្នាតាមរយៈយើង គឺយើងសូមអង្វរអ្នករាល់គ្នាក្នុងនាមព្រះគ្រីស្ទថា ចូរត្រឡប់ជាមេត្រីនឹងព្រះវិញចុះ។

ការក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងមនុស្ស គឺមានន័យថាការចូលរួមក្នុងកិច្ចការនៃការផ្សះផ្សា។ ការងាររបស់យើងគឺផ្សះផ្សាអ្នកដែលបាត់បង់ឱ្យមកជួបនឹងព្រះវិញ។ ដើម្បីធ្វើកិច្ចការនេះឱ្យទទួលបានលទ្ធផលល្អបំផុត យើងចាំបាច់ត្រូវធ្វើជាតំណាងដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ព្រះយេស៊ូវ។

១) អំពើបាបបានបំបែកមនុស្សចេញពីព្រះ

(Sin has separated man from God.)

អេសាយ ៥៩:១-២៖ «១ មើល! ព្រះហស្តរបស់ព្រះយេហូវ៉ាមិនមែនខ្លី ដែលមិនអាចសង្គ្រោះបាននោះទេ ហើយព្រះកាណ័របស់ព្រះអង្គក៏មិនមែនឆ្ងន់ ដែលមិនអាចស្តាប់ឮនោះដែរ។ ២ គឺសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់អ្នករាល់គ្នាទេតើដែលបានបំបែកអ្នករាល់គ្នាចេញពីព្រះ ហើយអំពើបាបរបស់អ្នករាល់គ្នានេះហើយ ដែលបានបាំងព្រះភ័ក្ត្រព្រះអង្គចេញពីអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីមិនឱ្យទ្រង់ស្តាប់ឮឡើយ។»

ព្រះអង្គស្រឡាញ់យើង ប៉ុន្តែទ្រង់ស្អប់អំពើបាប។ នៅពេលដែលមនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើបាបជាលើកដំបូង ព្រះបានប្រាប់ឱ្យមនុស្សចាកចេញពីវត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងសួនច្បារអេដេន។

២) ព្រះចង់ឱ្យមនុស្សបានជាមេត្រីនឹងព្រះអង្គវិញ

(God wants man to be reconciled to Himself.)

២ ពេត្រុស ៣:៩៖ «ព្រះអម្ចាស់មិនយឺតយូរនឹងធ្វើតាមសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះអង្គ ដូចជាមានអ្នកខ្លះរាប់ថាជាការយឺតយូរនោះទេ គឺព្រះអង្គមានព្រះទ័យអត់ធ្មត់ចំពោះយើងរាល់គ្នាវិញ ដោយមិនសព្វព្រះហឫទ័យឱ្យនរណាម្នាក់វិនាសឡើយ គឺចង់ឱ្យមនុស្សលោកទាំងអស់បានប្រែចិត្តវិញ។»

៣) នៅពេលយើងទទួលជឿព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ ព្រះបានចាត់តាំងយើងឱ្យផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ

(When we received Christ as our Savior, God commissioned us to spread the Gospel.)

អេភេសូរ ២:៨-១០៖ «៨ ដ្បិតគឺដោយសារព្រះគុណ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿ។ សេចក្តីនេះមិនមែនមកពីអ្នករាល់គ្នាទេ គឺជាអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ។ ៩ ក៏មិនមែនដោយសារការប្រព្រឹត្តិដែរ ដើម្បីកុំឱ្យមាននរណាម្នាក់អ្នកខ្លួនឡើយ។ ១០ ដ្បិតយើងជាស្នាព្រះហស្តព្រះអង្គ ដែលត្រូវបានបង្កើតមកក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ សម្រាប់កិច្ចការល្អ ដែលព្រះបានរៀបចំទុកជាមុន ដើម្បីឱ្យយើងប្រព្រឹត្តតាម។»

៤) នៅពេលយើងផ្តល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដល់អ្នកដែលបាត់បង់ ព្រះហៅយើងថាជា "ទូត"

(When we give the Word of God to the lost, God calls us ambassadors.)

២ កូរិនថូស ៥:២០៖ «ដូច្នោះ យើងជាទូតតំណាងព្រះគ្រីស្ទ ទុកដូចជាព្រះកំពុងតែទូន្មានអ្នករាល់គ្នាតាមរយៈយើង គឺយើងសូមអង្វរអ្នករាល់គ្នាក្នុងនាមព្រះគ្រីស្ទថា ចូរក្រឡប់ជាមេត្រីនឹងព្រះវិញចុះ។»

ពាក្យថា **ទូត (Ambassador)** មានន័យថា៖ មន្ត្រីជាន់ខ្ពស់បំផុតដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយស្តេច ឬរដ្ឋមួយ ឱ្យទៅប្រចាំការនៅរាជវាំងនៃរដ្ឋមួយទៀត ដើម្បីចាត់ចែងកិច្ចការសាធារណៈរបស់ស្តេច ឬរដ្ឋរបស់ខ្លួន និងដើម្បីតំណាងឱ្យអំណាច និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់ម្ចាស់ខ្លួន។ ក្នុងន័យពិតប្រាកដ ទូតគឺជាតំណាងរបស់បុគ្គលម្នាក់ទៀត។

យ៉ូហាន ២០:២១៖ «ដូច្នោះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគេម្តងទៀតថា៖ សូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្ត ដូចព្រះវរបិតាបានចាត់ខ្ញុំឱ្យមក នោះខ្ញុំក៏ចាត់អ្នករាល់គ្នាឱ្យទៅដែរ។»

យើងឈរនៅក្នុងតំណែងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលយើងប្រាប់អ្នកដទៃពីរបៀបដើម្បីទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ។ យើងកំពុងធ្វើនូវអ្វីដែលព្រះគ្រីស្ទនឹងធ្វើ ប្រសិនបើព្រះអង្គគង់នៅលើផែនដីក្នុងរូបកាយសាច់ឈាម។

៥) យើងគួរតែធ្វើជាតំណាងដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ព្រះយេស៊ូវ

(We should properly represent Jesus.)

អ្នកមិនគួររស់នៅដូចអ្នកលោកីយ៍ ហើយរំពឹងថានឹងអាចទាញយកលោកីយ៍នេះមកឯព្រះគ្រីស្ទនោះទេ។ អ្នកត្រូវ
តែរស់នៅដូចព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីទាញយកលោកីយ៍នេះមកឯព្រះគ្រីស្ទ។

យ៉ូហាន ១:៤-៥ «៤ ជីវិតមាននៅក្នុងព្រះអង្គ ហើយជីវិតនោះជាពន្លឺនៃមនុស្សលោក។ ៥ ពន្លឺនោះភ្លឺក្នុងសេចក្តី
ងងឹត ប៉ុន្តែសេចក្តីងងឹតមិនយល់ពន្លឺនោះទេ។»

យ៉ូហាន ៣:១៩-២១ «១៩ ឯសេចក្តីជំនុំជម្រះនោះគឺដូច្នោះ គឺថាពន្លឺបានមកក្នុងលោកីយ៍ហើយ ប៉ុន្តែមនុស្ស
លោកស្រឡាញ់សេចក្តីងងឹតជាងពន្លឺ ព្រោះអំពើរបស់ពួកគេសុទ្ធតែអាក្រក់។ ២០ ដ្បិតអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្ត
អាក្រក់ អ្នកនោះតែងតែស្អប់ពន្លឺ... ២១ ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តសេចក្តីពិត អ្នកនោះតែងតែមករកពន្លឺ ដើម្បីឱ្យ
អំពើរបស់ខ្លួនបានលេចមកច្បាស់ ព្រោះគេបានប្រព្រឹត្តអំពើទាំងនោះនៅក្នុងព្រះ។»

យ៉ូហាន ៨:១២ «ពេលនោះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេម្តងទៀតថា៖ ខ្ញុំជាពន្លឺនៃលោកីយ៍ អ្នកណា
ដែលដើរតាមខ្ញុំ នោះនឹងមិនដើរក្នុងសេចក្តីងងឹតឡើយ គឺនឹងមានពន្លឺនៃជីវិតវិញ។»

ព្រះគម្ពីរបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ព្រះយេស៊ូវមានភាពខុសប្លែកពីអ្នកលោកីយ៍គ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់។ ក្នុងនាម
ជាទូតរបស់ព្រះអង្គ យើងគួរតែមានលក្ខណៈដូចព្រះអង្គគ្រប់ទិដ្ឋភាពតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

ក) រូបរាងខាងក្រៅ (Appearance) ចូររៀបចំខ្លួនឱ្យមើលទៅដូចជាគ្រីស្ទបរិស័ទម្នាក់។ ចូររៀបចំខ្លួនឱ្យមើលទៅ
ស្អាតបាត់បំផុត។ កុំស្លៀកពាក់ ឬរៀបចំខ្លួនក្នុងលក្ខណៈដែលបង្ហាញពីអំពើបាបឡើយ ប្រសិនបើអ្នកចង់នាំអ្នក
ដទៃមកឯព្រះគ្រីស្ទ។ ស្តង់ដារគឺជារឿងសំខាន់។ ត្រូវមានស្តង់ដារខ្ពស់ មិនមែនស្តង់ដារទាបទេ។

១ សាមូអែល ១៦:៧ «ប៉ុន្តែព្រះយេហូវ៉ាមានព្រះបន្ទូលទៅសាមូអែលថា៖ កុំមើលរូបរាង ឬកម្ពស់របស់គេ
ឡើយ... ព្រោះព្រះយេហូវ៉ាមិនមើលដូចជាមនុស្សមើលទេ ដ្បិតមនុស្សមើលតែរូបរាងខាងក្រៅ ប៉ុន្តែព្រះយេហូវ៉ា
មើលក្នុងចិត្តវិញ។»

ដោយសារតែមនុស្សមើលតែរូបរាងខាងក្រៅ ដូច្នោះ ចូរបង្ហាញពួកគេនូវអ្វីដែល "ដូចជាព្រះគ្រីស្ទ" សម្រាប់ឱ្យពួក
គេមើលចុះ!

ខ) អាកប្បកិរិយា (Attitude) នេះគឺដើម្បីបង្ហាញពីសកម្មភាព និងមនោសញ្ចេតនារបស់បុគ្គលដែលយើងតំណាង
ឱ្យ។ ការងាររបស់អ្នកគឺត្រូវប្រព្រឹត្តដូចព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលអ្នកធ្វើជាតំណាងរបស់ព្រះអង្គ។

កាឡាទី ៥:២២-២៣: «២២ ប៉ុន្តែ ផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណ គឺសេចក្តីស្រឡាញ់ អំណរ សន្តិភាព សេចក្តីអត់ធ្មត់ សេចក្តីសប្បុរស សេចក្តីល្អ សេចក្តីស្មោះត្រង់ ២៣ សេចក្តីស្ងួតបូក និងការរចះទប់ចិត្ត។ ចំពោះសេចក្តីទាំងនេះ គ្មានក្រឹត្យវិន័យណាទាស់ប្រឆាំងឡើយ។»

ចូរមានអាកប្បកិរិយាដូចដែលព្រះគ្រីស្ទមាន នោះអ្នកនឹងនាំមនុស្សកាន់តែច្រើនមកឯព្រះអង្គ!

គ) សមត្ថភាព / ចំណេះដឹង (Aptitude) នេះគឺដើម្បីត្រៀមខ្លួនជាស្រេចក្នុងការរៀនសូត្រ។ ត្រូវដឹងពីរបៀប ដឹកនាំមនុស្សមកឯព្រះគ្រីស្ទ។ ត្រូវស្គាល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឱ្យបានច្បាស់ល្អម ដើម្បីអាចឆ្លើយសំណួរ និង បង្ហាញពួកគេពីកន្លែងដែលមានចែងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

កូឡូស ៤:៥-៦: «៥ ចូរដើរដោយប្រាជ្ញាជាមួយនឹងអ្នកខាងក្រៅ ទាំងប្រើប្រាស់ពេលវេលាឱ្យបានល្អ។ ៦ ចូរ ឱ្យសម្តីរបស់អ្នករាល់គ្នាប្រកបដោយព្រះគុណជានិច្ច ទាំងប្រែដោយអំបិល ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងពីរបៀបដែល ត្រូវឆ្លើយតបទៅកាន់មនុស្សម្នាក់ៗ។»

១ ពេត្រុស ៣:១៥: «...ហើយត្រូវត្រៀមខ្លួនជាស្រេចជានិច្ច ដើម្បីនឹងឆ្លើយតបទៅកាន់គ្រប់គ្នាដែលសួរអ្នករាល់ គ្នា ពីហេតុផលនៃសេចក្តីសង្ឃឹមដែលមាននៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែ ត្រូវឆ្លើយដោយចិត្តស្ងួតបូក និងសេចក្តីកោត ខ្លាច។»

ចូរធ្វើឱ្យបានដូចជាលោកយ៉ូហាន-បាទីស្ទ! ចូរធ្វើជាសួររបន្ទាល់អំពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ!

យ៉ូហាន ១:៦-៨: «៦ មានបុរសម្នាក់ដែលព្រះបានចាត់ឱ្យមក ឈ្មោះយ៉ូហាន។ ៧ គាត់បានមកធ្វើជាសួររបន្ទាល់ គឺដើម្បីធ្វើបន្ទាល់ពីពន្លឺនោះ ប្រយោជន៍ឱ្យមនុស្សទាំងអស់បានជឿតាមរយៈគាត់។ ៨ គាត់មិនមែនជាពន្លឺនោះទេ គឺគាត់ត្រូវបានចាត់ឱ្យមក ដើម្បីធ្វើបន្ទាល់ពីពន្លឺនោះឯង។»

ជំពូកទី០៨ របៀប ទឹកនៃង និងពេលវេលាសម្រាប់ការចេញ ទៅនាំព្រលឹងមនុស្ស

ម៉ាកុស ១៦:១៥ (Mark 16:15)

១៥ រួចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរទៅឯពិភពលោកទាំងមូល ហើយប្រកាសដំណឹងល្អដល់មនុស្ស
លោកគ្រប់រូបចុះ។»

ថ្ងៃនេះ យើងនឹងពិភាក្សាអំពី "មូលដ្ឋានគ្រឹះ និងការអនុវត្តជាក់ស្តែង" (*The nuts and bolts*) នៃការនាំព្រលឹង
មនុស្ស។ ទាំងនេះមិនមែនជាវិធីតែមួយគត់ដើម្បីឆ្លើយជាអ្នកនាំព្រលឹងនោះទេ ប៉ុន្តែវិធីទាំងនេះពិតជាមានប្រសិទ្ធ
ភាពណាស់។

១) របៀបនៃការចេញទៅនាំព្រលឹងមនុស្ស

(How to go soul winning)

លូកា ១០:១-២៖ «១ ក្រោយមក ព្រះអម្ចាស់បានចាត់តាំងចិតសិបនាក់ទៀត ហើយចាត់ពួកគេឱ្យទៅម្តងពីរៗ
ទៅមុនព្រះអង្គ ចូលទៅគ្រប់ទីក្រុង និងគ្រប់កន្លែង ដែលព្រះអង្គបម្រុងនឹងយាងទៅ។ ២ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល
ទៅគេថា៖ ចម្រុតមានច្រើនណាស់ ប៉ុន្តែកម្មករមានតិច ដូច្នេះ ចូរអង្វរដល់ម្ចាស់ចម្រុត ឱ្យចាត់កម្មករមកក្នុង
ចម្រុតរបស់ព្រះអង្គចុះ។»

សាស្តា ៤:៩-១០៖ «៩ ពីរនាក់ប្រសើរជាងម្នាក់ ព្រោះគេទទួលបានរង្វាន់ល្អសម្រាប់នឿយហត់របស់គេ។ ១០
ដ្បិតបើម្នាក់ដួល នោះម្នាក់ទៀតនឹងលើកគ្នាឡើង ប៉ុន្តែវេទនាដល់អ្នកដែលនៅតែម្នាក់ឯង ពេលដែល
គេដួល ព្រោះគ្មានអ្នកណាជួយលើកគេឡើយ។»

ព្រះយេស៊ូវបានចាត់ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គឱ្យចេញទៅម្តងពីរៗ។ នេះគឺជាគំរូដ៏ល្អបំផុតដែលត្រូវអនុវត្តតាម
សម្រាប់របៀបនៃការចេញទៅនាំព្រលឹង។ សូមបញ្ជាក់ម្តងទៀតថា នេះមិនមែនមានន័យថា អ្នកមិនអាចនាំ
នរណាម្នាក់មកឯព្រះគ្រីស្ទនៅពេលដែលអ្នកនៅម្នាក់ឯងនោះទេ។ នេះគ្រាន់តែជាវិធីដែលគួរឱ្យចង់ធ្វើជាងគេ
ប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះយេស៊ូវក៏បាននាំព្រលឹងមនុស្សជាលក្ខណៈបុគ្គលផងដែរ។

យ៉ូហាន ៤:៥-១០៖ «៥ ដូច្នោះ ព្រះអង្គក៏យាងមកដល់ទីក្រុងមួយនៅស្រុកសាម៉ារី ឈ្មោះស៊ីខារ នៅជិតដីដែល យ៉ាកុបបានឱ្យទៅយ៉ូសែប ជាកូនរបស់គាត់។ ៦ អណ្តូងរបស់យ៉ាកុបក៏នៅទីនោះដែរ។ ព្រះយេស៊ូវដែលនឿយ ហត់នឹងការធ្វើដំណើរ ក៏គង់នៅក្បែរអណ្តូងនោះ ពេលនោះប្រហែលជាម៉ោងដប់ពីរថ្ងៃត្រង់។ ៧ មានស្រ្តីសាសន៍ សាម៉ារីម្នាក់មកដងទឹក។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅនាងថា៖ "សូមឱ្យខ្ញុំផឹកទឹកផង"។ ៨ (ដ្បិតពួកសិស្ស របស់ព្រះអង្គបានយាងចូលទៅក្នុងក្រុង ដើម្បីទិញអាហារ)។ ៩ នោះស្រ្តីសាសន៍សាម៉ារីទូលព្រះអង្គថា៖ "លោក ជាសាសន៍យូដា ហេតុអ្វីបានជាលោកសុំទឹកខ្ញុំដែលជាស្រ្តីសាសន៍សាម៉ារីផឹកដូច្នោះ?" (ដ្បិតសាសន៍យូដាមិន រាប់អានសាសន៍សាម៉ារីទេ)។ ១០ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ "ប្រសិនបើនាងស្គាល់អំណោយទានរបស់ ព្រះ ហើយស្គាល់អ្នកដែលសុំទឹកនាងផឹកនោះ ម៉្លោះសមនាងនឹងសុំអ្នកនោះវិញ ហើយអ្នកនោះនឹងឱ្យទឹកមានជីវិត ដល់នាងមិនខាន"។»

២) ទីកន្លែងដែលត្រូវចេញទៅនាំព្រលឹងមនុស្ស

(Where to go soul winning)

កិច្ចការ ៨:៤៖ «ដូច្នោះ ពួកអ្នកដែលត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទៅ ក៏ដើរច្រកសព្វព្រះបន្ទូលនៅគ្រប់ទីកន្លែង។»

កិច្ចការ ៥:៤២៖ «ពួកគេមិនបានឈប់បង្រៀន និងប្រកាសដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ នៅ ព្រះវិហារ និងតាមផ្ទះឡើយ។»

កិច្ចការ ២០:២០-២១៖ «២០ ខ្ញុំមិនដែលលាក់ទុកសេចក្តីណាដែលមានប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នាឡើយ គឺខ្ញុំ បានប្រាប់ ហើយបានបង្រៀនអ្នករាល់គ្នាជាសាធារណៈ និងតាមផ្ទះ ២១ ទាំងធ្វើបន្ទាល់ប្រាប់ដល់សាសន៍យូដា និងសាសន៍ក្រិក ពីការប្រែចិត្តបែរមកឯព្រះ និងពីសេចក្តីជំនឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង។»

កិច្ចការ ១:៨៖ «ប៉ុន្តែ កាលណាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើអ្នករាល់គ្នា នោះអ្នករាល់គ្នានឹងទទួល ព្រះចេស្តា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាស្មរបន្ទាល់របស់ខ្ញុំ នៅក្រុងយេរូសាឡឹម នៅទូទាំងស្រុកយូដា ស្រុកសាម៉ារី និងរហូតដល់ចុងបំផុតនៃផែនដី។»

ខគម្ពីរទាំងនេះផ្តល់ឱ្យយើងនូវគំរូអំពីទីកន្លែងដែលត្រូវចេញទៅនាំព្រលឹងមនុស្ស។ យើងគួរតែទៅ៖

- ក) ពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ (*House to House*)
- ខ) ទីកន្លែងសាធារណៈ (*Public places*)

- គ) គ្រប់ទីកន្លែងដែលមានមនុស្ស (*Everywhere people are*)
- ឃ) នៅក្នុងទីក្រុងរបស់យើង (*In our town*)
- ង) នៅក្នុងខេត្ត/រដ្ឋរបស់យើង (*In our state*)
- ច) នៅក្នុងប្រទេសរបស់យើង (*In our country*)
- ឆ) នៅពេលធ្វើដំណើរជុំវិញពិភពលោក (*While traveling around the world*)

តើអ្នកគិតថាមានកន្លែងណាខ្លះដែលល្អសម្រាប់ការនាំព្រលឹងមនុស្ស?

ខ្ញុំបានរកឃើញថា មនុស្សអាចទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះនៅគ្រប់ទីកន្លែង និងគ្រប់ពេលវេលា។ មិនមានច្បាប់កំណត់ថាស្តីពីកន្លែងដែលត្រូវនាំពួកគេនោះទេ។ គ្មានកន្លែងណាដែលខុស ក្នុងការនាំមនុស្សមកឯព្រះគ្រីស្ទឡើយ!

៣) ពេលវេលាដែលត្រូវចេញទៅនាំព្រលឹងមនុស្ស

(When to go soul winning)

កិច្ចការ ២០:៣១៖ «ដូច្នោះ ចូរចាំយាម ហើយនឹកចាំថា ក្នុងរយៈពេលបីឆ្នាំ ខ្ញុំមិនបានឈប់ព្រមានអ្នករាល់គ្នាម្នាក់ៗ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ព្រមទាំងហូរទឹកភ្នែកឡើយ។»

កិច្ចការ ២:៤៧៖ «ទាំងសរសើរតម្កើងព្រះ ហើយទទួលបានការរាប់អានពីប្រជាជនទាំងអស់។ រីឯព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ក៏បានបន្ថែមចំនួនអ្នកដែលត្រូវបានសង្គ្រោះ ទៅក្នុងក្រុមជំនុំជារៀងរាល់ថ្ងៃ។»

ព្រះបង្រៀនយើងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរថា យើងត្រូវតែនាំមនុស្សមកឯព្រះគ្រីស្ទជានិច្ច។ យប់និងថ្ងៃ ត្រូវបានរៀបរាប់យ៉ាងច្បាស់លាស់ ទាក់ទងនឹងពេលវេលាដើម្បីនាំអ្នកដែលបាត់បង់។ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ មិនមែនប្រចាំសប្តាហ៍ទេ ក៏ត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរផងដែរ។

ទាក់ទងនឹងពេលវេលាដែលត្រូវចេញទៅនាំព្រលឹង មានរឿងមួយចំនួនដែលត្រូវចងចាំ៖

- ក) អ្នកចាំបាច់ត្រូវមានពេលវេលាកំណត់ច្បាស់លាស់ សម្រាប់ការនាំព្រលឹងមនុស្ស។
- ខ) អ្នកក៏ត្រូវតែអាចនាំមនុស្សនៅគ្រប់ពេលវេលាដែលមានឱកាសល្អផងដែរ ពោលគឺនៅពេលដែលមិនបានកំណត់ទុក។

- គ) នៅពេលគោះទ្វារផ្ទះ ពេលវេលាដ៏ល្អបំផុតគឺចន្លោះពីម៉ោង ៩:០០ ព្រឹក ដល់ ៩:០០ យប់។
- ឃ) ចន្លោះពីម៉ោង ៥:០០ ល្ងាច ដល់ ៩:០០ យប់ ក្នុងអំឡុងថ្ងៃធ្វើការ និងពេញមួយថ្ងៃនៅថ្ងៃចុងសប្តាហ៍ គឺជា "ពេលវេលាដ៏ល្អបំផុត (*prime times*)"។
- ង) ការនាំព្រលឹងមានប្រសិទ្ធភាពបំផុត នៅពេលអ្នកនិយាយជាមួយមនុស្សក្នុងចំនួនច្រើនបំផុត។ ចូរទៅនៅពេលវេលាដែលមានឱកាសល្អបំផុត។

ជំពូកទី០៩ ត្រូវមានផែនការ និងវិធីសាស្ត្រចូលទៅជួបមនុស្ស

លូកា ២២:២២ (Luke 22:22)

២២ «ឯកូនមនុស្សត្រូវចាកចេញទៅមែន តាមដែលបានកំណត់ទុកមក...»

អេសាយ ២៨:១៣ (Isaiah 28:13)

១៣ «ដូច្នោះ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេហូវ៉ាដែលមកដល់គេ នោះគឺ បញ្ញត្តិជូនលើបញ្ញត្តិ បញ្ញត្តិជូនលើបញ្ញត្តិ បន្ទាត់ជូនលើបន្ទាត់ បន្ទាត់ជូនលើបន្ទាត់ ឯណោះបន្តិច ឯណោះបន្តិច...»

មនុស្សជាច្រើនមិនដែលទទួលបានជោគជ័យក្នុងការនាំព្រលឹងមនុស្សទេ ពីព្រោះពួកគេមិនបានរៀបចំផែនការនូវអ្វីដែលពួកគេនឹងនិយាយទៅកាន់នរណាម្នាក់ដែលត្រូវការសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ពាក្យសម្តីទាំងនោះនឹងមិនធ្លាក់ពីស្ថានសួគ៌មកក្នុងគំនិតរបស់អ្នកឡើយ! ពិតមែនហើយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំយើងឱ្យនិយាយរឿងមួយចំនួន ប៉ុន្តែព្រះអង្គដឹកនាំយើងកាន់តែច្រើន នៅពេលដែលយើងបានបង្កើត "ផែនការឆ្ពោះទៅមុខ" រួចហើយ។

លោកបណ្ឌិត Wendell Evans តែងតែមានប្រសាសន៍ថា៖ "ចូររៀបចំផែនការការងាររបស់អ្នក អនុវត្តតាមផែនការរបស់អ្នក ហើយកុំបណ្តោយឱ្យរើរវាយចេញពីគោលដៅឡើយ។" ខ្ញុំជឿថានេះជាការពិតទាក់ទងនឹងការនាំព្រលឹងមនុស្ស!

១) ត្រូវមានផែនការដ៏ត្រឹមត្រូវ

(Have the right kind of plan)

មានលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យមួយចំនួនដែលអ្នកត្រូវបំពេញ។ ផែនការរបស់អ្នកត្រូវតែ៖

- ក) ត្រឹមត្រូវតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
- ខ) មិនសុគតស្មាញ
- គ) ដូចគ្នាជានិច្ច តែអាចមានភាពបត់បែនបានខ្លះៗ
- ឃ) ទទួលបានជោគជ័យក្នុងការនាំអ្នកដែលបាត់បង់

អ្នកគួរតែស្គាល់ផែនការរបស់អ្នកឱ្យបានច្បាស់ រហូតដល់អ្នកអាចនិយាយវាចេញមកដោយមិនចាំបាច់គិតច្រើន។ វាគួរតែក្លាយជាទម្លាប់ធម្មជាតិទីពីររបស់អ្នក។ នេះមិនមែនមានន័យថាអ្នកក្លាយជា "មនុស្សយន្ត" នោះទេ ប៉ុន្តែ គ្រាន់តែថាអ្នកស្ទាត់ជំនាញនឹងវា រហូតដល់អ្នកមិន "ភ្លេចមុខភ្លេចក្រោយ" ប៉ុណ្ណោះ។

ឧទាហរណ៍ដ៏ល្អមួយគឺនៅពេលអ្នកបើកបរឡាន។ អ្នកមានរឿងមួយចំនួនដែលអ្នកត្រូវធ្វើនៅពេលអ្នកបើកបរ ហើយអ្នកធ្លាប់ធ្លាប់នឹងការបើកបររហូតដល់អ្នកច្រើនតែធ្វើរឿងទាំងនោះដោយមិនចាំបាច់គិតមុន។ នេះជួយឱ្យ អ្នកក្លាយជាអ្នកបើកបរដ៏ពូកែម្នាក់។

២) ផែនការដ៏ជោគជ័យនឹងបង្កើតភាពក្លាហានសម្រាប់អ្នក

(A successful plan will generate boldness on your part)

កិច្ចការ ៤:១០-១៣: «*១០ ...គឺដោយសារព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាអ្នកណាសារ៉ែត ដែលអ្នករាល់គ្នាបាន ឆ្កាង ហើយដែលព្រះបានប្រោសឱ្យរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ គឺដោយសារព្រះអង្គនេះហើយ ដែលបុរសនេះបានឈរ ជាសះស្បើយនៅមុខអ្នករាល់គ្នា។ ១១ ព្រះយេស៊ូវនេះហើយជាសិលា ដែលអ្នករាល់គ្នាជាជាងសង់ផ្ទះបាន មើលងាយ ដែលបានត្រឡប់ជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក។ ១២ គ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះដោយសារនរណាផ្សេងទៀតឡើយ ដ្បិតនៅក្រោមមេឃ គ្មាននាមឈ្មោះណាផ្សេងទៀតបានផ្តល់មកមនុស្សលោក ដែលអាចសង្គ្រោះយើងបានទេ។ ១៣ កាលពួកគេបានឃើញសេចក្តីក្លាហានរបស់ពេត្រុស និងយ៉ូហាន ហើយដឹងថាអ្នកទាំងពីរជាមនុស្សសាមញ្ញ ដែលគ្មានការសិក្សាជ្រៅជ្រះ នោះពួកគេមានការកោតសរសើរយ៉ាងខ្លាំង ហើយក៏សម្គាល់ដឹងថា អ្នកទាំងពីរធ្លាប់ នៅជាមួយព្រះយេស៊ូវ។»*

កិច្ចការ ៤:២៩: «*ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទតមើលការគំរាមកំហែងរបស់ពួកគេ ហើយសូមប្រទានឱ្យ អ្នកបម្រើព្រះអង្គ អាចថ្លែងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គដោយសេចក្តីក្លាហានចុះ»*

កិច្ចការ ៤:៣១: «*កាលពួកគេបានអធិស្ឋានរួចហើយ នោះកន្លែងដែលពួកគេកំពុងប្រជុំគ្នាក៏កក្រើកឡើង ហើយ ពួកគេទាំងអស់គ្នាក៏បានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ព្រមទាំងថ្លែងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយសេចក្តីក្លាហា ន។»*

ភាពក្លាហានអាចកើតមានតាមរយៈ ៖

- ក) ការចំណាយពេលជាមួយព្រះយេស៊ូវ
- ខ) ការមានផែនការដ៏ជោគជ័យ

៣) ចូលទៅជួបមនុស្សក្នុងវិធីសាស្ត្រដ៏ត្រឹមត្រូវ

(Approach people in the right way)

១ កូរិនថូស ៩:១៩-២៣ ៖ «*១៩ ដ្បិតទោះបីជាខ្ញុំមានសេរីភាពពីមនុស្សទាំងអស់ក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំបានធ្វើខ្លួនជាបាវបម្រើដល់មនុស្សទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាចឈ្នះចិត្តមនុស្សបានកាន់តែច្រើន។ ២០ ចំពោះសាសន៍យូដា ខ្ញុំធ្វើខ្លួនដូចជាសាសន៍យូដា ដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាចឈ្នះចិត្តសាសន៍យូដា... ២២ ចំពោះអ្នកខ្សោយ ខ្ញុំធ្វើខ្លួនដូចជាអ្នកខ្សោយ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាចឈ្នះចិត្តអ្នកខ្សោយ។ ខ្ញុំបានធ្វើខ្លួនគ្រប់បែបយ៉ាងចំពោះមនុស្សគ្រប់ប្រភេទ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាចសង្គ្រោះមនុស្សខ្លះបាន ដោយគ្រប់មធ្យោបាយ។ ២៣ ខ្ញុំធ្វើកិច្ចការទាំងអស់នេះដោយយល់ដល់ដំណឹងល្អ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានរួមចំណែកក្នុងព្រះពរនៃដំណឹងល្អនេះជាមួយអ្នករាល់គ្នាដែរ។»*

យើងចាំបាច់ត្រូវបង្កើតចំណុចរួមមួយ ដើម្បីនាំមនុស្សកាន់តែច្រើនមកឯព្រះគ្រីស្ទ។ ប្រសិនបើយើងអាចយល់ពីស្ថានភាពរបស់ពួកគេ យើងនឹងទទួលបានការឆ្លើយតបកាន់តែប្រសើរ នៅពេលព្យាយាមនាំពួកគេមកឯព្រះគ្រីស្ទ។

ក) ណែនាំខ្លួនអ្នក និងប្រាប់ពីអ្នកដែលអ្នកកំពុងតំណាងឱ្យ (*Identify yourself and whom you represent*) អ្នកធ្វើបែបនេះដោយប្រើខិត្តប័ណ្ណក្រុមជំនុំ ហើយប្រាប់ថាអ្នកមកពី (ឈ្មោះក្រុមជំនុំរបស់អ្នក)។ សូមប្រាប់ពួកគេឱ្យស្គាល់ឈ្មោះរបស់អ្នក និងឈ្មោះអ្នកដែលមកជាមួយអ្នក។

ខ) ពន្យល់ពីមូលហេតុដែលអ្នកមកដល់ទ្វារផ្ទះរបស់ពួកគេ ឬមូលហេតុដែលអ្នកកំពុងនិយាយជាមួយពួកគេ (*Explain why you are at their door...*) នេះជារបៀបដែលអ្នកអាចចាប់ផ្តើមការសន្ទនាបាន។ អ្នកពន្យល់ថាអ្នកកំពុងអញ្ជើញមនុស្សមកព្រះវិហារ ហើយអ្នកចង់ដឹងថាតើពួកគេមានព្រះវិហារដែលពួកគេតែងតែទៅដែរឬទេ។ របៀបដែលពួកគេឆ្លើយតប នឹងប្រាប់អ្នកឱ្យដឹងថា តើពួកគេចាប់អារម្មណ៍ចង់និយាយជាមួយអ្នកឬអត់។

គ) ផ្តល់ខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ ឬខិត្តប័ណ្ណក្រុមជំនុំដល់ពួកគេ (*Offer them a Gospel tract...*) ចូរសួរថា "តើខ្ញុំអាចជូនខិត្តប័ណ្ណនេះដល់អ្នកបានទេ?" ឬគ្រាន់តែហុចខិត្តប័ណ្ណទៅពួកគេ ហើយមើលថាតើពួកគេទទួលវាពីដៃអ្នកឬអត់។ ប្រសិនបើអ្នកជឿថាពួកគេមិនចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការនិយាយជាមួយអ្នកទេ ចូរព្យាយាមលើកទឹកចិត្តពួកគេឱ្យអានខិត្តប័ណ្ណនោះ។ នេះគឺជាឧបករណ៍ដ៏អស្ចារ្យមួយ ដើម្បីបញ្ជូនដំណឹងល្អទៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេ។ អ្នកមិនត្រូវបង្ខំដំណឹងល្អលើនរណាម្នាក់ឡើយ។ យើងមិនមែនព្យាយាម "បង្ខិតបង្ខំ" ពួកគេឱ្យទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះនោះទេ។ យើងកំពុងស្វែងរកមនុស្សម្នាក់ ដែលពិតជាចង់ដឹងពីរបៀបទៅស្ថានសួគ៌។

យ) សួរពួកគេអំពីព្រះវិហារ ឬជំនឿរបស់ពួកគេ (*Ask them about their church or their faith*) របៀបដែល ពួកគេឆ្លើយ ប្រាប់ខ្ញុំបន្តិចបន្តួចអំពីអ្វីដែលពួកគេត្រូវបានបង្រៀន។ មនុស្សខ្លះមិនដឹងអ្វីសោះអំពីព្រះគម្ពីរ។ អ្នក ខ្លះទៀតត្រូវបានគេបង្រៀនព្រះគម្ពីរក្នុងរបៀបមិនត្រឹមត្រូវ។ ជំនឿរបស់ពួកគេប្រាប់ខ្ញុំពីរបៀបដ៏ល្អបំផុតដើម្បី ចូលទៅជួបពួកគេ។ មនុស្សភាគច្រើនដែលមានព្រះវិហារ មិនធ្លាប់ទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះឡើយ ដូច្នេះកុំ ស្មានថា គ្រាន់តែពួកគេទៅព្រះវិហារ ពួកគេបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ ហើយកំពុងធ្វើដំណើរទៅស្ថានសួគ៌នោះ ទេ។

ង) ស្វែងរកអ្វីមួយដែលអ្នកអាចសរសើរពួកគេបាន (*Find something on which you can compliment them*) នេះគឺជាជំហានដ៏សំខាន់មួយ។ ត្រូវសរសើរពួកគេជានិច្ចចំពោះអ្វីមួយ។ នេះមិនមែនមានន័យថាអ្នកគួរតែ កុហកពួកគេ ឬយល់ស្របជាមួយពួកគេនោះទេ។ និយាយឱ្យខ្លី មនុស្សភាគច្រើនចូលចិត្តនៅពេលដែលអ្នកដទៃ សរសើរពួកគេ។ នេះនឹងជួយបំបាត់នូវរបាំងរាំងនានា ដែលពួកគេអាចមានរវាងអ្នក និងពួកគេ។ មនុស្សមាន គំនិតដែលបានគិតទុកជាមុនជាច្រើនអំពី "ពួកអ្នកបង្កលនឹងសាសនា" ហើយប្រសិនបើអ្នកមានចិត្តសប្បុរស និងសរសើរពួកគេ នេះនឹងជួយក្នុងការបង្ហាញដំណឹងល្អដល់ពួកគេ និងនាំពួកគេមកឯព្រះគ្រីស្ទ។

ច) បង្កើតចំណុចរួម (*Establish a common ground*) ប្រសិនបើអ្នកអាចភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយពួកគេបាន នេះនឹងជួយអ្នកក្នុងការនាំពួកគេមកឯព្រះគ្រីស្ទ។ ចូរស្វែងរកអ្វីមួយដែលអ្នកមានដូចគ្នាជាមួយពួកគេ ឬស្វែងរក អ្វីមួយដែលក្រុមជំនុំរបស់អ្នកមានដូចគ្នាជាមួយនឹងជំនឿរបស់ពួកគេ។

ជំពូកទី១០ សួរសំណួរ ហើយប្រើប្រាស់ទីបន្ទាល់របស់អ្នក

កិច្ចការ ២៦:២៧-២៨ (Acts 26:27-28)

២៧ «ឱស្តេចអ័ត្រីប៉ាអើយ តើទ្រង់ជឿពួកហោរាឬទេ? ទូលបង្គំដឹងថា ទ្រង់ជឿហើយ។ ២៨ ពេលនោះ ស្តេចអ័ត្រីប៉ាមានបន្ទូលទៅប៉ុលថា៖ ឯងសឹងតែល្ងង់លោមយើង ឱ្យត្រឡប់ជាគ្រីស្ទបរិស័ទម្នាក់ទៅហើយតើ។»

ថ្ងៃនេះ យើងកំពុងពិភាក្សាអំពីចំណុចរបស់ដ៏សំខាន់មួយទៀត ក្នុងការនាំអ្នកដែលបាត់បង់មកឯព្រះគ្រីស្ទ។ ដំណាក់កាលបន្ទាប់នេះ គឺជាអ្វីដែលអាចផ្លាស់ប្តូរការសន្ទនារបស់អ្នកជាមួយនរណាម្នាក់ ទៅជាការនាំពួកគេមកឯព្រះគ្រីស្ទ។ យើងភាគច្រើនអាចសន្ទនាជាមួយមនុស្សទូទៅបាន ប៉ុន្តែការបង្វែរការសន្ទនាឆ្ពោះទៅរកការសម្រេចបានអ្វីមួយសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ គឺជារឿងមួយផ្សេងទៀតទាំងស្រុង។ តាមរយៈការប្រើប្រាស់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវនូវចំណុចទាំងពីរនេះ អ្នកនឹងអាចទទួលបានជោគជ័យក្នុងការនាំពួកគេមកឯព្រះគ្រីស្ទ។

១) សួរសំណួរ

(Ask the question)

កិច្ចការ ៨:២៩-៣១៖ «២៩ ព្រះវិញ្ញាណក៏មានបន្ទូលទៅភីលីពថា៖ ចូរចូលទៅជិត រួចដើរអមរទេះនោះចុះ។ ៣០ ភីលីពក៏រត់ទៅជិត ពួកគាត់កំពុងអានសៀវភៅហោរាអេសាយ ក៏សួរថា៖ តើលោកជ្រាបសេចក្តីដែលលោកកំពុងតែអាននេះឬទេ? ៣១ គាត់ឆ្លើយថា៖ តើធ្វើដូចម្តេចឱ្យខ្ញុំយល់បាន បើគ្មាននរណាម្នាក់ណែនាំខ្ញុំ? គាត់ក៏អញ្ជើញភីលីពឱ្យឡើងជិះរទេះ អង្គុយជាមួយគាត់។»

ក្នុងការនាំព្រលឹងដែលបាត់បង់ ការប្រើប្រាស់សំណួរគឺមានគាំទ្រនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ សំណួរអាចធ្វើឱ្យមនុស្សគិត និងដឹកនាំពួកគេទៅកាន់ផ្លូវដែលយើងចង់បាន។ ប្រសិនបើអ្នកចង់នាំមនុស្សឱ្យចូលដល់ប្រធានបទនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ចូរសួរពួកគេនូវសំណួរដែលដាស់តឿនគំនិត។

របៀបក្នុងការឈានចូលទៅដល់ "សំណួរ" នោះ អាចធ្វើទៅបានដូចតទៅ៖

- ក. នៅព្រះវិហាររបស់យើង រឿងដែលសំខាន់បំផុតសម្រាប់យើង មិនមែនថាអ្នកចូលរួមព្រះវិហារណា ឬអ្នកកាន់សាសនាអ្វីនោះទេ។ រឿងដែលសំខាន់បំផុត គឺការដឹងច្បាស់ថាថ្ងៃណាមួយអ្នកនឹងបានទៅស្ថានសួគ៌។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំសួរពួកគេនូវសំណួរថា៖ «តើអ្នកដឹងច្បាស់ ១០០% ទេថា ថ្ងៃណាមួយអ្នកនឹងបានទៅស្ថានសួគ៌ ឬមួយក៏អ្នកគ្រាន់តែសង្ឃឹមថាអ្នកនឹងបានទៅស្ថានសួគ៌?»

- ខ. តើមានរឿងអ្វីដែលខ្ញុំអាចជួយអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក ឬគ្រួសាររបស់អ្នកបានទេ? មុននឹងខ្ញុំអធិស្ឋាន ជាមួយអ្នកអំពីបញ្ហានោះ កាលពីច្រើនឆ្នាំមុន មានគ្រូអធិប្បាយម្នាក់បានសួរខ្ញុំថា តើខ្ញុំដឹងច្បាស់ទេថា ថ្ងៃណាមួយខ្ញុំនឹងបានទៅស្ថានសួគ៌។ ខ្ញុំមិនបានដឹងច្បាស់នោះទេ។ គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំថា ព្រះគម្ពីរចែងថា មានផ្លូវមួយដែលយើងអាចដឹងច្បាស់ថាយើងនឹងបាននៅស្ថានសួគ៌នៅថ្ងៃណាមួយ។ គាត់បានបង្ហាញខ្ញុំ នូវខគម្ពីរទាំងនោះ ហើយវាជាព្រះពរដ៏ធំមួយសម្រាប់ចិត្តរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំមិនដែលភ្លេចសោះ។ **តើធ្លាប់ មាននរណាម្នាក់បង្ហាញអ្នកពីខគម្ពីរទាំងនោះ អំពីរបៀបដែលអ្នកអាចដឹងថាអ្នកនឹងបាននៅស្ថានសួគ៌ នៅថ្ងៃណាមួយដែរឬទេ?**

ឥឡូវនេះ អ្នកត្រូវបានធានាថានឹងទទួលបានការឆ្លើយតបណាមួយជាមិនខាន សង្ឃឹមថាវាជាការឆ្លើយតបមួយ ដែលអ្នកអាចកសាងការសន្ទនាអំពីរបៀបទៅស្ថានសួគ៌បាន។ បន្ទាប់ពីពួកគេឆ្លើយតប អ្នកនឹងដឹងកាន់តែច្បាស់ ពីរបៀបចូលទៅជួបពួកគេជាមួយនឹងដំណឹងល្អ។

អ្វីដែលសំខាន់បំផុតនោះគឺ **កុំស្មានថា** ពួកគេបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ ហើយកំពុងធ្វើដំណើរទៅស្ថានសួគ៌ ឱ្យសោះ គ្រាន់តែដោយសារតែពួកគេឆ្លើយថា "បាទ/ចាស ខ្ញុំដឹងច្បាស់ថាខ្ញុំនឹងទៅស្ថានសួគ៌។" កាលពីពេលថ្មីៗ នេះ ខ្ញុំបានសួរបុរសម្នាក់ថាតើគាត់បានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះហើយឬនៅ ហើយគាត់បានឆ្លើយថា បាទ។ បន្ទាប់ មក ខ្ញុំក៏បានសួរគាត់ថា តើគាត់បានធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ គាត់បានឆ្លើយថា គាត់បានទទួល បុណ្យជ្រមុជទឹក។ ចាប់ពីចំណុចនោះមក ខ្ញុំអាចបង្ហាញគាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវពីរបៀបទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះតាមរយៈ ព្រះគម្ពីរ ហើយគាត់ក៏បានទទួលព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់គាត់យ៉ាងអស្ចារ្យ។

ការសួរ "សំណួរ" គឺជារបៀបដែលអ្នក "ចាប់ផ្តើមលេងបាល់" (បញ្ចុះការសន្ទនា)។ វាប្រៀបដូចជាការលេងកីឡា វាយកូនឃ្លីលើតុ (ping-pong) អញ្ចឹង។ អ្នកត្រូវតែវាយបាល់ចេញសិន ដើម្បីទទួលបានពិន្ទុ ប៉ុន្តែវាអាចត្រូវការ ការវាយបកចុះឡើងជាច្រើនដង បន្ទាប់ពីអ្នកវាយបាល់ចេញ ទើបអាចទទួលបានពិន្ទុនៅទីបញ្ចប់។ រឿងនេះក៏ ដូចគ្នាដែរ ចំពោះការនាំព្រលឹងដែលបាត់បង់មកឯព្រះគ្រីស្ទ។

២) ប្រើប្រាស់ទីបន្ទាល់របស់អ្នក

(Use your testimony)

កិច្ចការ ២៦:៩-១៩ (សង្ខេប): «៩ ខ្ញុំគិតក្នុងចិត្តខ្លួនឯងថា ខ្ញុំពិតជាត្រូវធ្វើកិច្ចការជាច្រើន ដើម្បីប្រឆាំងនឹងព្រះ នាមព្រះយេស៊ូវជាអ្នកណាសាវ័ត។ ១០ ខ្ញុំក៏បានធ្វើដូច្នោះមែននៅក្រុងយេរូសាឡឹម... ពេលដែលគេប្រហារជីវិត ពួកបរិសុទ្ធ ខ្ញុំក៏បានបោះឆ្នោតប្រឆាំងនឹងពួកគេដែរ។ ១១ ខ្ញុំបានដាក់ទោសពួកគេជាញឹកញាប់នៅគ្រប់សាលា

ប្រជុំ... ១២ ហេតុនេះហើយ កាលខ្ញុំធ្វើដំណើរទៅក្រុងដាម៉ាស... ១៣ ឱព្រះរាជាអើយ ពេលថ្ងៃត្រង់តាមផ្លូវ ខ្ញុំ
បានឃើញពន្លឺមួយពីស្ថានសួគ៌ ភ្លឺជាងពន្លឺព្រះអាទិត្យទៅទៀត បញ្ចាំងមកជុំវិញខ្ញុំ... ១៤ កាលយើងទាំងអស់គ្នា
បានដួលទៅលើដី នោះខ្ញុំឮសំឡេងមួយមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ... ថា៖ សូល សូលអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នក
បៀតបៀនខ្ញុំ? ១៥ ខ្ញុំក៏ទូលថា៖ លោកម្ចាស់ តើលោកជានរណា? ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ ខ្ញុំគឺយេស៊ូវ ដែល
អ្នកកំពុងតែបៀតបៀន។ ១៦ ប៉ុន្តែ ចូរក្រោកឈរឡើងចុះ ដ្បិតខ្ញុំបានលេចមកឱ្យអ្នកឃើញ ក្នុងគោលបំណង
នេះឯង គឺដើម្បីតែងតាំងអ្នកឱ្យធ្វើជាអ្នកបម្រើ និងជាស្មរបន្ទាល់... ១៨ ដើម្បីបើកភ្នែកពួកគេ ឱ្យពួកគេងាកពីសេ
ចក្តីងងឹតមករកពន្លឺ និងពីអំណាចរបស់សាតាំងមករកព្រះវិញ ប្រយោជន៍ឱ្យពួកគេបានទទួលការអត់ទោសបាប
... ១៩ ឱស្តេចអ័ត្រីប៉ាអើយ ហេតុនេះហើយបានជាទូលបង្គំមិនហ៊ានរឹងទទឹងនឹងការបើកបង្ហាញពីស្ថានសួគ៌នោះ
ឡើយ...»

សារឹកប៉ុលមានទីបន្ទាល់មួយ ហើយលោកបានប្រើវានៅពេលធ្វើបន្ទាល់ប្រាប់អ្នកដទៃអំពីព្រះអម្ចាស់។ ប្រសិនបើ
អ្នកបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ អ្នកក៏មានទីបន្ទាល់មួយដែរ។ ទីបន្ទាល់របស់អ្នកគឺជាឧបករណ៍ដ៏មានអានុភាព
ដែលអាចប្រើដើម្បីនាំអ្នកដទៃមកឯព្រះគ្រីស្ទ។ អ្នកគួរតែរៀនពីរបៀបផ្តល់ទីបន្ទាល់របស់អ្នកក្នុងរបៀបដូចគ្នាជា
និច្ច ប៉ុន្តែអ្នកអាចបន្ថែមចំណុចខ្លះៗនៅទីនេះឬទីនោះ តាមដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំអ្នក ដើម្បីដាក់ខ្លួនអ្នក
ឱ្យស្ថិតក្នុងស្ថានភាព "ចំណុចរួម" ជាមួយបុគ្គលដែលអ្នកកំពុងនិយាយជាមួយ។

របៀបមួយក្នុងការចែករំលែកទីបន្ទាល់របស់អ្នក អាចធ្វើទៅបានដូចតទៅ៖

"កាលពីថ្ងៃទី ១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨០ មាននរណាម្នាក់បានចំណាយពេល ៥ នាទី ហើយបង្ហាញខ្ញុំពីព្រះគម្ពីរ
នូវរឿង **តែមួយគត់** ដែលមនុស្សគ្រប់រូបត្រូវដឹង ដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌។ ព្រះគម្ពីរចែងថា មានរឿង **តែមួយគត់**
ដែលយើងត្រូវធ្វើ ដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌ ហើយប្រសិនបើយើងធ្វើរឿង **តែមួយគត់** នេះ ទោះមានរឿងអ្វីកើត
ឡើងក៏ដោយ ក៏យើងនឹងបានទៅស្ថានសួគ៌ដែរ។ ប្រសិនបើយើងមិនធ្វើរឿង **តែមួយគត់** នេះទេ ទោះមានរឿងអ្វី
កើតឡើងក៏ដោយ ក៏យើងនឹងមិនបានទៅស្ថានសួគ៌ឡើយ។ កាលពីថ្ងៃទី ១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨០ ខ្ញុំបានធ្វើ
រឿង **តែមួយគត់** នោះ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនមែនជាមនុស្សល្អឥតខ្ចោះទេ ហើយខ្ញុំក៏មិនមែនជាគ្រីស្ទបរិសុទ្ធដ៏ល្អ
បំផុតនៅក្នុងពិភពលោកដែរ ប៉ុន្តែវាគឺជាការកម្សាន្តចិត្តមួយសម្រាប់ខ្ញុំ ដែលដឹងថាព្រះគម្ពីរបានចែងថា នៅពេល
ខ្ញុំស្លាប់ ខ្ញុំនឹងបានទៅស្ថានសួគ៌។ តាមដែលអ្នកអាចចងចាំបាន តើធ្លាប់មាននរណាម្នាក់បង្ហាញអ្នកពីព្រះគម្ពីរ
អំពីរឿង **តែមួយគត់** នោះដែលអ្នកត្រូវធ្វើ ដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌ដែរឬទេ?"

អ្នកអាចមើលឃើញថា ទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំបានផ្តោតទៅលើអ្វីមួយ។ ដោយសារតែខ្ញុំបាននិយាយដដែលៗ និងសង្កត់ធ្ងន់លើ "រឿងតែមួយគត់" នោះ វាធ្វើឱ្យមានភាពងាយស្រួលក្នុងការជំរុញការចង់ដឹងចង់ឃើញរបស់ពួកគេដើម្បីចង់ដឹងថាតើរឿងតែមួយគត់នោះគឺជាអ្វី!

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង្អុលទៅព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីរបស់ខ្ញុំ ហើយពន្យល់ថា៖ **"ខ្ញុំចំណាយពេលតែពីរបីនាទីប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីពន្យល់ថាតើរឿងតែមួយគត់នោះដែលអ្នកត្រូវធ្វើដើម្បីទៅស្ថានសួគ៌ គឺជាអ្វី។ តើខ្ញុំអាចបង្ហាញអ្នកថាតើរឿងតែមួយគត់នោះជាអ្វីបានទេ?"**

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងតែទាញពួកគេចូលមកឯព្រះគ្រីស្ទហើយ!

ជំពូកទី១១ ខគម្ពីរនៃផែនការសេចក្តីសង្គ្រោះ

យើងកំពុងពិភាក្សាអំពីខគម្ពីរដែលគេត្រូវប្រើ ដើម្បីបង្ហាញអ្នកដទៃពីរបៀបទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ។ អ្នកត្រូវតែ អាចបង្ហាញនរណាម្នាក់ពីព្រះគម្ពីរ អំពីអ្វីដែលព្រះបានមានព្រះបន្ទូលថា ពួកគេត្រូវធ្វើ ដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌។

១) ខគម្ពីរគោល

(The Key Verse)

១ យ៉ូហាន ៥:១៣៖ «ខ្ញុំសរសេរសេចក្តីទាំងនេះមកអ្នករាល់គ្នា ដែលជឿដល់ព្រះនាមព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដើម្បី ឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានដឹងថា អ្នករាល់គ្នាមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាជឿដល់ព្រះនាមព្រះរាជ បុត្រានៃព្រះ។»

ខ្ញុំបានរកឃើញថា នេះគឺជាខគម្ពីរដ៏ល្អបំផុត សម្រាប់ដឹកនាំនរណាម្នាក់ឱ្យចូលទៅកាន់ផែនការនៃដំណឹងល្អ។ ខគម្ពីរនេះចែងយ៉ាងច្បាស់ថា យើងអាច **ដឹង** ថាយើងនឹងទៅស្ថានសួគ៌ ហើយប្រាប់ពី **របៀប** ដែលយើងអាចដឹង បាន។ មនុស្សភាគច្រើនមិនជឿថា មាននរណាម្នាក់អាចដឹងច្បាស់ប្រាកដថាពួកគេនឹងទៅស្ថានសួគ៌នោះទេ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើពួកគេជឿថាព្រះគម្ពីរគឺជាសេចក្តីពិត ខគម្ពីរនេះនឹងមានភាពទាក់ទាញ និងគួរឱ្យជឿជាក់យ៉ាងខ្លាំង។ ខគម្ពីរនេះប្រៀបដូចជាអំពូលភ្លើង ដែលហាក់ដូចជាបើកពន្លឺបំភ្លឺឱ្យយល់ពីដំណឹងល្អ។

២) ចំណុចសំខាន់ៗនៃផែនការសេចក្តីសង្គ្រោះ

(The main points to the plan of salvation):

ក. យើងទាំងអស់គ្នាជាជនមានបាប (We are all sinners.)

រ៉ូម ៣:២៣៖ «ដ្បិតមនុស្សគ្រប់រូបបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយខ្លះសិរិល្អរបស់ព្រះ»

ខគម្ពីរនេះពន្យល់ពួកគេថា ពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប។ សេចក្តីពិតនេះត្រូវតែជាការទទួលស្គាល់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ ពួកគេ។ ដំបូង ខ្ញុំអនុវត្តវាមកលើខ្លួនខ្ញុំ ដោយសារភាពប្រាប់ពួកគេថា ទោះបីជាខ្ញុំជាគ្រូគង្វាលក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំធ្លាប់ ធ្វើបាបដែរ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំសួរពួកគេថា តើពួកគេយល់ថាខ្លួនឯងបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបដែរឬទេ។

ខ. ផលវិបាកនៃអំពើបាបគឺសេចក្តីស្លាប់ (The consequence for sin is death.)

រ៉ូម ៦:២៣៖ «ដ្បិតឈ្នួលនៃអំពើបាបគឺសេចក្តីស្លាប់...»

វិវេណៈ ២០:១៤៖ «វិវេណៈសេចក្តីស្លាប់ និងស្ថានយុទ្ធសាស្ត្រនៃមនុស្សស្លាប់ នោះត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើង។ នេះហើយ ជាសេចក្តីស្លាប់ទីពីរ។»

គឺនៅចំណុចនេះហើយ ដែលខ្ញុំពន្យល់ពីផលវិបាកនៃអំពើបាប គឺសេចក្តីស្លាប់ខាងរូបកាយ និងសេចក្តីស្លាប់ខាង ព្រលឹងវិញ្ញាណ។ យើងទាំងអស់គ្នានឹងស្លាប់ខាងរូបកាយ ហើយយើងទាំងអស់គ្នាសមនឹងស្លាប់ខាងព្រលឹងវិញ្ញា ណ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះទេ លុះត្រាតែពួកគេដឹងខ្លួនថា ពួកគេបានបាត់បង់សិន!

បន្ទាប់មក ខ្ញុំសួរពួកគេថា៖ «ប្រសិនបើព្រះផ្តល់ជម្រើសឱ្យអ្នក តើអ្នកចង់ជ្រើសរើសទៅទីណា បន្ទាប់ពីអ្នក ស្លាប់?» ជាទូទៅ ពួកគេតែងតែឆ្លើយថា៖ «ស្ថានសួគ៌!» បន្ទាប់ពីពួកគេឆ្លើយតប ខ្ញុំនិយាយថា៖ «ព្រះគម្ពីរចែងថា មានហេតុផលតែ **មួយគត់** ដែលធ្វើឱ្យនរណាម្នាក់ទៅស្ថាននរក។» បន្ទាប់មក ខ្ញុំអានខគម្ពីរមួយទៀតឱ្យពួកគេ ស្តាប់។

វិវេណៈ ២០:១៥៖ «អ្នកណាដែលរកមិនឃើញឈ្មោះកត់ទុកក្នុងបញ្ជីជីវិត នោះត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងដែរ។»

នៅចំណុចនេះ អ្នកត្រូវពន្យល់ពួកគេថាបញ្ជីជីវិត (*Book of Life*) គឺជាអ្វី ហើយឈ្មោះរបស់ពួកគេចាំបាច់ត្រូវតែ កត់ទុកក្នុងបញ្ជីជីវិត ដើម្បីឱ្យពួកគេបានទៅស្ថានសួគ៌។ ខ្ញុំក៏នឹងចំណាយពេលបញ្ជាក់ផងដែរថា វាមិនសំខាន់ទេ ថាពួកគេកាន់សាសនាអ្វី ទៅព្រះវិហារណា ឬបានធ្វើអំពើល្អប៉ុន្មានដងក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេនោះ។ អ្វីដែលសំខាន់ បំផុតគឺថា ឈ្មោះរបស់ពួកគេត្រូវបានកត់ទុកក្នុងបញ្ជីជីវិត! ចូរសង្កត់ធ្ងន់ថា នៅពេលដែលឈ្មោះរបស់ពួកគេត្រូវ បានកត់ទុកក្នុងបញ្ជីជីវិតហើយ វានឹងមិនអាចលុបចោលវិញបានឡើយ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេទទួលបានការធានា សុវត្តិភាពអស់កល្បជានិច្ចហើយ! ព្រះយេស៊ូវមិនសរសេរឈ្មោះរបស់ពួកគេដោយប្រើខ្មៅដែរនោះទេ។

គ. ព្រះយេស៊ូវបានសងថ្លៃលោះបាបរបស់យើង (*Jesus paid for our sins.*)

រ៉ូម ៦:២៣៖ «ដ្បិតល្អៗនៃអំពើបាបគឺសេចក្តីស្លាប់ ប៉ុន្តែអំណោយទានរបស់ព្រះ គឺជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ក្នុងព្រះ គ្រីស្ទយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់របស់យើង។»

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំពន្យល់ពីមូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូវសុគតសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង ហើយថាព្រះអង្គគឺជាព្រះតែ មួយគត់ដែលអាចនាំយើងទៅស្ថានសួគ៌បាន។ យើងចាំបាច់ត្រូវទុកចិត្តលើព្រះយេស៊ូវ **តែមួយអង្គគត់** ដើម្បីបាន ទៅស្ថានសួគ៌។ ខ្ញុំពន្យល់ពីរឿងនេះដោយនិយាយថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះតែមួយគត់ ដែលអាចសរសេរឈ្មោះ របស់យើងក្នុងបញ្ជីជីវិតបាន។ ប្រសិនបើពួកគេត្រូវការការយល់ដឹងបន្ថែម ខ្ញុំប្រើឧទាហរណ៍អំពីការផាកពិន័យ ចរាចរណ៍ដោយសារបើកបរល្បឿនហួសកំណត់។ ទោះបីជាខ្ញុំមិនបានបើកបរល្បឿនក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំនៅតែអាចជួយ

បង់ប្រាក់ពិន័យជំនួសមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំបានដែរ ប្រសិនបើគាត់គ្មានលុយបង់។ ព្រះយេស៊ូវក៏បានធ្វើបែបនេះដូចគ្នា សម្រាប់យើង ចំពោះអំពើបាបរបស់យើង។

ចូរចំណាយពេលពេលពេញលំអសារៈសំខាន់នៃការសុគត ការបញ្ចុះក្នុងផ្នូរ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ចូរ ប្រើប្រាស់ខគម្ពីរនៃម ប្រសិនបើចាំបាច់។

រ៉ូម ៥:៨-៩: «៨ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គបានសម្តែងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គចំពោះយើង គឺនៅពេលដែលយើងនៅ ជាមនុស្សមានបាបនៅឡើយ នោះព្រះគ្រីស្ទបានសុគតសម្រាប់យើង។ ៩ ដូច្នោះ ដោយឥឡូវនេះយើងត្រូវបាន រាប់ជាសុចរិតដោយសារព្រះលោហិតរបស់ព្រះអង្គទៅហើយ នោះចំណង់បើឥឡូវនេះ យើងមុខជានឹងត្រូវបានស ង្គ្រោះឱ្យរួចពីសេចក្តីក្រោធ តាមរយៈព្រះអង្គជាមិនខាន។»

យ. ការអំពាវនាវដល់ព្រះយេស៊ូវសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ: (Calling upon Jesus for salvation.)

រ៉ូម ១០:១៣: «ដ្បិតអ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ អ្នកនោះនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ។»

រ៉ូម ១០:៩-១០: «៩ គឺថា ប្រសិនបើអ្នកទទួលស្គាល់ដោយមាត់របស់អ្នកថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់ ហើយជឿ ក្នុងចិត្តថា ព្រះបានប្រោសព្រះអង្គឱ្យរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ នោះអ្នកនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ។ ១០ ដ្បិតមនុស្សជឿ ដោយចិត្ត ទើបបានរាប់ជាសុចរិត ហើយគេទទួលស្គាល់ដោយមាត់ ទើបទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។»

វាជារឿងសំខាន់ណាស់ ដែលអ្នកត្រូវពន្យល់ខទី ១៣ ឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចយល់ពីរបៀប ទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ខ្ញុំផ្តល់អត្ថន័យនៃពាក្យគន្លឹះ បន្ទាប់មកខ្ញុំបញ្ចប់ដោយការពន្យល់ថា ព្រះគម្ពីរចែងថា "នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ" (*shall be saved*) មិនមែនប្រហែលជា ឬសង្ឃឹមថានឹងត្រូវបានសង្គ្រោះនោះទេ។ នេះគឺ ជាសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ។ ពួកគេត្រូវដឹងថា ពួកគេត្រូវតែជឿដោយអស់ពីចិត្ត ហើយទូលសូមដោយមាត់ តាមរ យៈការអធិស្ឋានដើម្បីទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ខ្ញុំក៏ពន្យល់ផងដែរថា ព្រះយេស៊ូវចង់សរសេរឈ្មោះរបស់ពួកគេ នៅក្នុងបញ្ជីជីវិត ប៉ុន្តែព្រះអង្គនឹងធ្វើដូច្នោះ លុះត្រាតែពួកគេទូលសូមព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ។

មានឧទាហរណ៍ផ្សេងទៀតដែលខ្ញុំប្រើ ផ្អែកលើការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ខ្ញុំអាចប្រើឧទាហរណ៍នៃការ ទទួលអំណោយ ព្រះយេស៊ូវគឺជាទ្វារទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ព្រះយេស៊ូវគឺជាផ្លូវដែលនាំទៅស្ថានសួគ៌។ល។ ប្រសិនបើពួកគេហាក់ដូចជាមិនទាន់ច្បាស់នៅចំណុចនេះទេ អ្នកត្រូវថយក្រោយវិញបន្តិច ហើយមើលថាតើពួក គេមិនយល់នៅចំណុចណា។ ជួនកាល ខ្ញុំប្រើខគម្ពីរនៃមដើម្បីបើកចិត្តរបស់ពួកគេ៖

យ៉ូហាន ១:១២៖ «ប៉ុន្តែ អស់អ្នកដែលបានទទួលព្រះអង្គ គឺអ្នកដែលជឿដល់ព្រះនាមព្រះអង្គ នោះព្រះអង្គបាន ប្រទានសិទ្ធិឱ្យពួកគេក្លាយជាកូនរបស់ព្រះ។»

យ៉ូហាន ១៤:៦៖ «ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំជាផ្លូវ ជាសេចក្តីពិត និងជាជីវិត។ គ្មាននរណាម្នាក់ អាចទៅឯព្រះវរបិតាបានឡើយ លើកលែងតែតាមរយៈខ្ញុំ។»

ម៉ាថាយ ៧:២១-២៣៖ «២១ មិនមែនគ្រប់គ្នាដែលហៅខ្ញុំថា៖ "ព្រះអម្ចាស់! ព្រះអម្ចាស់!" សុទ្ធតែនឹងបានចូល ក្នុងនគរស្ថានសួគ៌នោះទេ គឺមានតែអ្នកដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ប៉ុណ្ណោះ។ ២២ នៅថ្ងៃនោះ នឹងមានមនុស្សជាច្រើននិយាយមកខ្ញុំថា៖ "ព្រះអម្ចាស់! ព្រះអម្ចាស់! តើយើងខ្ញុំមិន បានទាយក្នុងព្រះនាមព្រះអង្គ បណ្តេញអារក្សក្នុងព្រះនាមព្រះអង្គ និងធ្វើការអស្ចារ្យជាច្រើនក្នុងព្រះនាមព្រះអង្គ ទេឬអី?" ២៣ ពេលនោះ ខ្ញុំនឹងប្រកាសប្រាប់ពួកគេថា៖ "ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់អ្នករាល់គ្នាឡើយ ចូរចេញពីខ្ញុំទៅ ពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតអើយ។»

២ កូរិនថូស ៦:២៖ «(ដ្បិតព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ យើងបានស្តាប់សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់អ្នក នៅពេលដែល យើងប្រកបដោយព្រះគុណ ហើយយើងបានជួយសង្គ្រោះអ្នក នៅថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។ មើល ឥឡូវនេះហើយ ជាពេលដែលព្រះអង្គប្រកបដោយព្រះគុណ មើល ឥឡូវនេះហើយ ជាថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។)»

កិច្ចការ ៤:១២៖ «គ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះដោយសារនរណាផ្សេងទៀតឡើយ ដ្បិតនៅក្រោមមេឃ គ្មាននាមឈ្មោះ ណាផ្សេងទៀតបានផ្តល់មកមនុស្សលោក ដែលអាចសង្គ្រោះយើងបានទេ។»

មានរឿងមួយដែលប្រាកដ គឺថាពួកគេត្រូវតែយល់ និងជឿលើចំណុចទាំងបួននៃផែនការសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះ មុនពេលពួកគេអធិស្ឋានដើម្បីទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ បើមិនដូច្នោះទេ ពួកគេមិនទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះពិត ប្រាកដនោះទេ! ការងាររបស់អ្នកមិនទាន់ចប់ទេ រហូតទាល់តែពួកគេយល់ច្បាស់ថា ដំណឹងល្អគឺជាអ្វី។

ជំពូកទី១២ ការទាញអ្នក និងផ្តល់ការធានាអះអាងដល់ពួកគេ

យ៉ូហាន ១:១២ (*John 1:12*)

១២ «ប៉ុន្តែ អស់អ្នកដែលបានទទួលព្រះអង្គ គឺអ្នកដែលជឿដល់ព្រះនាមព្រះអង្គ នោះព្រះអង្គបានប្រទានសិទ្ធិឱ្យពួកគេក្លាយជាកូនរបស់ព្រះ។»

ឥឡូវនេះ ឈានចូលដល់ផ្នែកដ៏សំខាន់បំផុតនៃការសន្ទនារបស់អ្នកហើយ។ អ្នកត្រូវតែសុំឱ្យពួកគេទទួលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ ប្រសិនបើអារក្សព្យាយាមរារាំងបុគ្គលនេះមិនឱ្យទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ នោះគឺនៅពេលនេះហើយ ដែលវានឹងបង្កឱ្យមានការរំខានជាច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

១) មុនពេលអ្នកអធិស្ឋានជាមួយពួកគេ ចូររំលឹកឡើងវិញយ៉ាងខ្លី នូវចំណុចទាំងបួននៃផែនការសេចក្តីសង្គ្រោះ

(Before you pray with them, do a quick review of the four points to the plan of salvation.)

នេះគ្រាន់តែជាវិធីមួយបន្ថែមទៀត ដើម្បីពន្យល់ពួកគេឱ្យបានច្បាស់ពីរបៀបទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ជាញឹកញាប់ នៅពេលខ្ញុំធ្វើបែបនេះ ខ្ញុំពន្យល់វាជាលក្ខណៈទីបន្ទាល់ផ្ទាល់ខ្លួន អំពីពេលដែលខ្ញុំបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ។

២) ចូរសួរសំណួរ "បើកផ្លូវ" ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ

(Ask the right "lead in" question.)

ខ្ញុំសួរប្រហែលជាយ៉ាងនេះថា៖ «ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់អ្នកខ្លាំងរហូតដល់ព្រមសុគតដើម្បីអ្នក និងសងថ្លៃលោះបាបរបស់អ្នក ហើយព្រះអង្គចង់សង្គ្រោះអ្នក តើអ្នកស្ម័គ្រចិត្តទទួលសូមឱ្យព្រះអង្គសង្គ្រោះអ្នកដែរឬទេ?»

កុំសួរថា៖ «តើអ្នកធ្លាប់ធ្វើបែបនេះពីមុនមកដែរឬទេ?» ពួកគេអាចឆ្លើយថាបាទ ដោយមិនបានអធិស្ឋាន "សេចក្តីអធិស្ឋាននៃសេចក្តីសង្គ្រោះ" ពិតប្រាកដនោះទេ។ មនុស្សមួយចំនួនគិតថាពួកគេបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះហើយ ដោយសារតែសេចក្តីអធិស្ឋានមួយដែលពួកគេធ្លាប់អធិស្ឋាន ដែលមិនមែនជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានចែងពិតប្រាកដសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះនោះទេ។ សេចក្តីអធិស្ឋានមួយចំនួនដែលមិនមែនជាសេចក្តីអធិស្ឋាននៃសេចក្តីសង្គ្រោះពិតប្រាកដមានដូចជា៖

- ក. ការទូលសូមព្រះយេស៊ូវឱ្យយាងចូលមកក្នុងចិត្តរបស់អ្នក (*Asking Jesus into your heart*)
- ខ. ការទូលសូមព្រះយេស៊ូវឱ្យយាងចូលមកក្នុងជីវិតរបស់អ្នក (*Asking Jesus to come into your life*)
- គ. ការទូលសូមព្រះយេស៊ូវឱ្យអត់ទោសបាបរបស់អ្នក (*Asking Jesus to forgive you of your sins*)
- ឃ. ការប្រគល់ជីវិតរបស់អ្នកថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ (*Committing your life to Christ*)

ចូរជួយពួកគេឱ្យចេះបែងចែក រវាងសេចក្តីអធិស្ឋានផ្សេងៗ និងការអធិស្ឋានទូលសូមព្រះយេស៊ូវឱ្យសង្គ្រោះពួកគេមិនឱ្យទៅស្ថាននរក។

៣) ខ្ញុំផ្តល់ការអធិស្ឋានសូមព្រះប្រទានពរដល់ពួកគេ

(I offer to pray for God to bless them.)

ខ្ញុំប្រាប់ពួកគេឱ្យដឹងថា ខ្ញុំចង់អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ ដើម្បីឱ្យព្រះប្រទានពរដល់ពួកគេ និងគ្រួសាររបស់ពួកគេ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំប្រាប់ថា នៅចំកណ្តាលនៃការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱកាសឱ្យពួកគេអធិស្ឋានទូលសូមព្រះយេស៊ូវឱ្យសង្គ្រោះពួកគេ។ ខ្ញុំប្រាប់ថា ខ្ញុំនឹងនាំពួកគេឱ្យថាពាក្យអធិស្ឋានតាមខ្ញុំ ហើយពួកគេគ្រាន់តែត្រូវការស្មោះត្រង់ក្នុងចិត្តនៅពេលអធិស្ឋាន ដើម្បីឱ្យសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ពួកគេត្រូវបានឆ្លើយតប ហើយឈ្មោះរបស់ពួកគេត្រូវបានកត់ទុកក្នុងបញ្ជីជីវិត។ ជាទូទៅ ខ្ញុំប្រើទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំយ៉ាងខ្លាំងឡើង ដើម្បីពន្យល់ថា នៅពេលដែលខ្ញុំបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ មាននរណាម្នាក់បានដឹកនាំខ្ញុំក្នុងការអធិស្ឋាន។

៤) ដឹកនាំពួកគេក្នុងការអធិស្ឋាន

(Lead them in prayer.)

វាជារឿងសំខាន់ដែលអ្នកត្រូវទន្ទេញចាំសេចក្តីអធិស្ឋាននៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ការធ្វើបែបនេះគឺល្អជាងការអានសេចក្តីអធិស្ឋានឱ្យពួកគេស្តាប់! នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃសេចក្តីអធិស្ឋានសម្រាប់ទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ៖

«ឱព្រះយេស៊ូវអើយ / ទូលបង្គំដឹងថា ទូលបង្គំបានធ្វើបាប / ហើយទូលបង្គំត្រូវការព្រះអង្គ / ដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌។ / សូមជួយសង្គ្រោះទូលបង្គំ / ហើយនាំទូលបង្គំទៅស្ថានសួគ៌នៅថ្ងៃណាមួយ។ / ទូលបង្គំទុកចិត្តលើព្រះអង្គតែមួយអង្គគត់ / ដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌។ / សូមអរព្រះគុណព្រះអង្គដែលបានសង្គ្រោះទូលបង្គំ។ / អាម៉ែន។»

៥) ព្រះគម្ពីរបង្រៀនយ៉ាងច្បាស់ថា គេត្រូវតែ "អំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់" ក្នុងការអធិស្ឋាន

(The Bible plainly teaches that one needs to "call on the name of the Lord" in prayer.)

រ៉ូម ១០:៩-១០: «*៩ គឺថា ប្រសិនបើអ្នកទទួលស្គាល់ដោយមាត់របស់អ្នកថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់ ហើយជឿ ក្នុងចិត្តថា ព្រះបានប្រោសព្រះអង្គឱ្យរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ នោះអ្នកនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ។ ១០ ដ្បិតមនុស្សជឿ ដោយចិត្ត ទើបបានរាប់ជាសុចរិត ហើយគេទទួលស្គាល់ដោយមាត់ ទើបទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។*»

លូកា ២៣:៤០-៤៣: «*៤០ ប៉ុន្តែ ម្នាក់ទៀតបានស្តីបន្ទោសវាថា៖ "តើឯងមិនកោតខ្លាចព្រះទេឬអី ដ្បិតឯងក៏ ទទួលទោសដូចគ្នាដែរ?... ៤២ រួចគាត់ទូលទៅព្រះយេស៊ូវថា៖ "ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមនឹកចាំពីទូលបង្គំផង នៅ ពេលព្រះអង្គយាងចូលក្នុងរាជ្យរបស់ព្រះអង្គ"។ ៤៣ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ "ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជា ប្រាកដថា ថ្ងៃនេះ អ្នកនឹងនៅជាមួយខ្ញុំក្នុងស្ថានបរមសុខ"។*»

លូកា ១៨:១០-១៤ (សង្ខេប): «*១៣ ចំណែកអ្នកទារពន្ធវិញ គាត់ឈរនៅពីចម្ងាយ មិនហ៊ានទាំងងើបមុខឡើង លើផង គឺគ្រាន់តែគក់ទ្រូងខ្លួនឯង ទាំងទូលថា៖ ឱព្រះអង្គអើយ សូមអាណិតមេត្តាដល់ទូលបង្គំ ដែលជាជនមាន បាបនេះផង។ ១៤ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា បុរសនេះបានត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ដោយបានរាប់ជាសុចរិត...*»

លោកុប្បត្តិ ៤:២៦: «*...នៅគ្រានោះហើយ ដែលមនុស្សចាប់ផ្តើមអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះយេហូវ៉ា។*»

លោកុប្បត្តិ ១២:៨: «*...គាត់បានសង់អាសនៈមួយថ្វាយព្រះយេហូវ៉ានៅទីនោះ ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះ យេហូវ៉ា។*»

ទំនុកតម្កើង ១១៦:១៣: «*ទូលបង្គំនឹងលើកពែងនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះយេហូវ៉ា។*»

កិច្ចការ ២:២១ / រ៉ូម ១០:១៣: «*ដ្បិតអ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ អ្នកនោះនឹងត្រូវបានស ង្គ្រោះ។*»

៦) ផ្តល់ការធានាអះអាងអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះដល់ពួកគេ

(Give them assurance of their salvation.)

ហេប្រើរ ១៣:៥: «*ចូរឱ្យការរស់នៅរបស់អ្នករាល់គ្នា ជឿសំរាប់ពីសេចក្តីលោភលន់ ហើយត្រូវស្តាប់ចិត្តនឹងអ្វីដែល ខ្លួនមាន ដ្បិតព្រះអង្គបានមានព្រះបន្ទូលថា៖ "យើងនឹងមិនចាកចេញពីអ្នក ឬបោះបង់ចោលអ្នកឡើយ"។*»

រឿងដំបូងដែលខ្ញុំធ្វើ បន្ទាប់ពីពួកគេទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ គឺការផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវការធានាអះអាងអំពីសេចក្តី សង្គ្រោះរបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំធ្វើបែបនេះតាមពីរបៀប៖

- ក. ជួនកាល ខ្ញុំអាន ហេតុអ្វី ១៣:៥ ហើយប្រាប់ពួកគេថា នៅពេលដែលពួកគេទូលសូមព្រះយេស៊ូវ ឱ្យសង្គ្រោះពួកគេហើយ ព្រះអង្គនឹងមិនចាកចេញពីពួកគេឡើយ។
- ខ. ជួនកាល ខ្ញុំពន្យល់ថា ព្រះយេស៊ូវមិនបានសរសេរឈ្មោះរបស់ពួកគេក្នុងបញ្ជីជីវិតដោយប្រើខ្មៅដៃ នោះទេ។ ខ្ញុំពន្យល់ថា ព្រះយេស៊ូវនឹងមិនលុបឈ្មោះរបស់ពួកគេចេញពីបញ្ជីជីវិតឡើយ។ នៅពេល ដែលព្រះយេស៊ូវបានសរសេរឈ្មោះរបស់ពួកគេនៅក្នុងបញ្ជីនោះហើយ គឺវានៅស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត!

នៅពេលនេះ ខ្ញុំតែងតែសួរពួកគេថា៖ **«ប្រសិនបើអ្នកពិតជាមានន័យចំពោះសេចក្តីអធិស្ឋាននោះចេញពីជួងចិត្ត របស់អ្នកមែន តើអ្នកព្រមចាប់ដៃខ្ញុំទេ?»** ប្រសិនបើពួកគេមិនស្មោះត្រង់ទេ ជាទូទៅពួកគេនឹងមិនចាប់ដៃខ្ញុំឡើយ។ នេះជារឿងកម្រមានណាស់។ ភាគច្រើន ពួកគេតែងតែចាប់ដៃខ្ញុំ។

ជាចុងក្រោយ ខ្ញុំសួរពួកគេថា ប្រសិនបើពួកគេត្រូវស្លាប់នៅថ្ងៃនេះ តើពួកគេនឹងទៅទីណា។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំពន្យល់ថា ចាប់ពីពេលនេះតទៅ មិនថាពួកគេស្លាប់នៅពេលណាក៏ដោយ ក៏ពួកគេនឹងទៅស្ថានសួគ៌ដែរ!

ជំពូកទី១៣ ការតាមដានអ្នកជឿថ្មីរបស់អ្នក

ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០ (Matthew 28:18-20)

១៨ ព្រះយេស៊ូវយាងមកជិត មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «គ្រប់ទាំងអំណាចបានប្រគល់មកខ្ញុំ នៅស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដី។ ១៩ ដូច្នោះ ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យមានសិស្សនៅគ្រប់សាសន៍ ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យគេ ក្នុងព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ២០ ហើយបង្រៀនគេឱ្យកាន់តាមគ្រប់សេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នា។ ហើយមើល! ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាតាំងពីរាល់ថ្ងៃរៀងទៅ រហូតដល់ទីបញ្ចប់កល្ប។ អាម៉ែន។»

ការធ្វើជាអ្នកនាំព្រលឹងមនុស្ស មិនមែនបញ្ចប់ត្រឹមពេលដែលបុគ្គលដែលអ្នកកំពុងធ្វើបន្ទាល់ប្រាប់ បានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះនោះទេ។ នៅមានកិច្ចការជាច្រើនទៀតដែលត្រូវធ្វើ។

ម្តាយម្នាក់មិនគួរបង្កើតកូន ហើយគ្រាន់តែទុកកូនចោលនៅមន្ទីរពេទ្យឱ្យ "រស់ដោយខ្លួនឯង" នោះទេ! អ្នកក៏មិនគួរនាំនរណាម្នាក់មកឯព្រះគ្រីស្ទ ហើយគ្រាន់តែនិយាយថា៖ "ប្រសិនបើពួកគេពិតជាចង់ជឿមែន ពួកគេនឹងចាប់ផ្តើមមកព្រះវិហារដោយខ្លួនឯងមិនខាន" នោះដែរ។ អ្នកត្រូវរៀនពីតម្លៃនៃការតាមដាន និងថែរក្សាអ្នកជឿថ្មីរបស់អ្នក។

១) កត់ត្រាពីសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ លើក្រដាសកត់ត្រាអ្នកជឿថ្មីរបស់ក្រុមជំនុំ

(Record their salvation on a church convert slip.)

វាជារឿងសំខាន់ណាស់ក្នុងការទទួលយកព័ត៌មាន **ទាំងអស់** ហើយសរសេរឱ្យបានច្បាស់អាសដាច់។ អ្នកនឹងមិនទទួលបានជោគជ័យក្នុងការជួយអ្នកជឿថ្មីរបស់អ្នកឱ្យលូតលាស់ក្នុងព្រះអម្ចាស់ឡើយ ប្រសិនបើគ្មានការកត់ត្រាទុកឱ្យបានល្អ។ ខ្ញុំជឿថាអ្នកគួរតែមានកំណត់ត្រាពីរប្រភេទ។ ត្រូវមានសៀវភៅមួយសម្រាប់កំណត់ត្រាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកអំពីអ្នកជឿថ្មី ហើយមានក្រដាសកត់ត្រាអ្នកជឿថ្មីមួយទៀតសម្រាប់ប្រគល់ជូនក្រុមជំនុំ។ នេះគឺជាអ្វីដែលកំពុងខ្វះខាតយ៉ាងខ្លាំង ក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនាំព្រលឹងរបស់យើង!

២) នាំពួកគេឱ្យមកព្រះវិហារ

(Get them to go to church.)

រ៉ូម ១០:១៧៖ «ដូច្នោះ សេចក្តីជំនឿកើតមកពីការឮ ហើយការឮកើតមកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។»

១ ធ្វើម៉្លេច ៣:១៥៖ «ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើខ្ញុំក្រុមក នោះសំបុត្រនេះនឹងឱ្យអ្នកដឹងពីរបៀបដែលអ្នកត្រូវប្រព្រឹត្តនៅក្នុង ព្រះដំណាក់របស់ព្រះ គឺក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ជាសសរទ្រទ្រង់ និងជាជើងសសរនៃសេចក្តីពិត។»

ម៉ាថាយ ១៦:១៨៖ «ខ្ញុំក៏ប្រាប់អ្នកដែរថា អ្នកគឺពេត្រុស ហើយខ្ញុំនឹងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំនៅលើសិលានេះ ឯទ្វារ ស្ថានយុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ នឹងមិនអាចឈ្នះក្រុមជំនុំនេះឡើយ។»

ក្រុមជំនុំគឺជាស្ថាប័នដ៏សំខាន់បំផុតតែមួយគត់នៅលើផែនដី ហើយវាគឺនៅទីនោះហើយ ដែលព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់ បានរៀបចំជាកន្លែងសម្រាប់គ្រីស្ទបរិស័ទ ដើម្បីទទួលបានការចិញ្ចឹមបីបាច់ដោយព្រះគម្ពីរ និងលូតលាស់នៅក្នុងព្រះអ ម្ចាស់។ វាមិនពិបាកយល់ទាល់តែសោះ ក្នុងការមើលឃើញថា ក្រុមជំនុំមានសារៈសំខាន់យ៉ាងណាសម្រាប់ព្រះ និងមើលឃើញថាវាត្រូវបានលើកឡើងញឹកញាប់ប៉ុណ្ណានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

ចូរទូរស័ព្ទទៅពួកគេ ទៅទទួលពួកគេ ហើយនាំពួកគេមកព្រះវិហារជាមួយអ្នក។ ប្រសិនបើមួយសប្តាហ៍ ឬពីរស ប្តាហ៍កន្លងផុតទៅ ហើយពួកគេនៅតែមិនទាន់បានមកព្រះវិហារ សូមបន្តទាក់ទងទៅពួកគេ។ ឈប់លុះត្រាតែវា ច្បាស់ថា ពួកគេមិនមានចំណាប់អារម្មណ៍ទាល់តែសោះក្នុងការមកព្រះវិហារ។ ប្រសិនបើពួកគេហាក់ដូចជាចាប់ អារម្មណ៍ សូមកុំបោះបង់ពួកគេចោលឡើយ។

៣) អង្គុយជាមួយពួកគេនៅក្នុងព្រះវិហារ

(Sit with them in church.)

ចូរស្វាគមន៍ពួកគេមកកាន់គ្រួសាររបស់អ្នក។ ធ្វើជាមិត្តរបស់ពួកគេ។ ជួយឱ្យពួកគេបានស្គាល់មនុស្សផ្សេងទៀត នៅព្រះវិហារ។ មូលហេតុចម្បងមួយដែលមនុស្សមិនទៅព្រះវិហារ គឺដោយសារតែពួកគេមានអារម្មណ៍ថា ពួកគេ នឹងមិនស្គាល់នរណាម្នាក់នៅទីនោះ។ កាលណាពួកគេមានអារម្មណ៍ថាពួកគេជាផ្នែកមួយនៃគ្រួសារកាន់តែលឿន នោះឱកាសដែលពួកគេនឹងបន្តស្នាក់នៅ និងលូតលាស់ក្នុងព្រះអម្ចាស់ក៏មានកាន់តែច្រើន។

៤) នាំពួកគេដើរទៅមុខអាសនៈ

(Get them down the aisle.)

សូមរំលឹកម្តងទៀត កុំធ្វើឱ្យមានកំហុសដោយការសន្និដ្ឋានថា ពួកគេនឹងដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វី ដោយសារតែពួកគេបាន ទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះហើយនោះ។ ពន្យល់ពួកគេថា អ្នកចង់អធិស្ឋានជាមួយពួកគេនៅខាងមុខអាសនៈ រួច ហើយធ្វើតាមនោះ។ មុនពេលអ្នកត្រឡប់ទៅកន្លែងអង្គុយរបស់អ្នកវិញ សូមប្រាប់ពួកគេឱ្យអង្គុយនៅជួរមុខ

ហើយសុំការអនុញ្ញាតពីពួកគេ ដើម្បីបំពេញក្រដាសសម្រេចចិត្ត (*decision slip*) ដោយបញ្ជាក់ថា ពួកគេបានទទួលជឿព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ។ ស្ទើរតែទាំងអស់នឹងយល់ព្រមតាមការស្នើសុំនេះ។

៥) លើកទឹកចិត្តពួកគេអំពីបុណ្យជ្រមុជទឹក

(Encourage them on baptism.)

នៅពេលដែលក្រដាសសម្រេចចិត្តត្រូវបានបំពេញរួចរាល់ សូមណែនាំពីបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់ពួកគេ ឬរង់ចាំរហូតដល់គ្រូគង្វាលអាចមានប្រសាសន៍ជាមួយពួកគេអំពីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ វាជារឿងសំខាន់ដែលអ្នកត្រូវយល់ថា បុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជាជំហានដំបូងនៃការស្តាប់បង្គាប់ នៅក្នុងជីវិតជាគ្រីស្ទបរិស័ទ ហើយថាគ្មាននរណាម្នាក់អាចលូតលាស់យ៉ាងពិតប្រាកដនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ឡើយ រហូតទាល់តែពួកគេបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។

ចំណុចមួយចំនួនអំពីបុណ្យជ្រមុជទឹក៖

- ក) ព្រះយេស៊ូវបានបង្គាប់ឱ្យយើងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។
- ខ) មនុស្សគួរតែទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅថ្ងៃដែលដែលពួកគេទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ ឬនៅឱកាសដំបូងបំផុតដែលពួកគេមានដើម្បីទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។

កិច្ចការ ២:៣៨៖ «ពេក្រុសក៏ឆ្លើយទៅពួកគេថា៖ ចូរប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកគ្រប់ៗគ្នា ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បីឱ្យបានរួចពីបាប នោះអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបានព្រះអំណោយទាន គឺព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។»

កិច្ចការ ២:៤១៖ «ដូច្នេះ អ្នកដែលបានទទួលពាក្យរបស់គាត់ដោយអំណរ ក៏ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយនៅថ្ងៃនោះ មានព្រលឹងប្រហែលបីពាន់នាក់ត្រូវបានបន្ថែមចូលក្នុងចំណោមពួកគេ។»

កិច្ចការ ៨:៣៦-៣៨៖ «៣៦ កំពុងដែលធ្វើដំណើរតាមផ្លូវ ពួកគេក៏មកដល់កន្លែងមួយដែលមានទឹក។ មន្ត្រីនោះសួរថា៖ មើល ទីនេះមានទឹក តើមានអ្វីរារាំងខ្ញុំមិនឱ្យទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក? ៣៧ ភីលីពឆ្លើយថា៖ ប្រសិនបើលោកជឿដោយអស់ពីចិត្ត នោះលោកអាចទទួលបាន។ គាត់ឆ្លើយតបថា៖ ខ្ញុំជឿថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ៣៨ គាត់ក៏បញ្ជាឱ្យបញ្ឈប់រទេះ។ រួចពួកគេទាំងពីរនាក់ គឺទាំងភីលីព និងមន្ត្រីនោះ ក៏ចុះទៅក្នុងទឹក ហើយភីលីពក៏ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យគាត់។»

- គ) ពន្យល់ថាបុណ្យជ្រមុជទឹកមិនមែនជាការជួយសង្គ្រោះពួកគេ ឬធ្វើឱ្យពួកគេក្លាយជាសមាជិកក្រុមជំនុំនោះទេ។
- ឃ) បុណ្យជ្រមុជទឹកបម្រើគោលបំណងពីរ៖ ជាមធ្យោបាយអរព្រះគុណព្រះយេស៊ូវដែលបានសង្គ្រោះអ្នក និងជាមធ្យោបាយប្រាប់អ្នកដទៃឱ្យដឹងថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក។
- ង) មានការយល់ច្រឡំជាច្រើនអំពីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ប្រសិនបើពួកគេសួរសំណួរ ចូរសូមពន្យល់ពីអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានចែង ឬរង់ចាំឱ្យគ្រូគង្វាលជួយឆ្លើយសំណួររបស់ពួកគេ។
- ច) មនុស្សមិនចាំបាច់ត្រូវតែទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅពេលពួកគេមកព្រះវិហារជាលើកដំបូងនោះទេ ប៉ុន្តែនេះគឺជាមធ្យោបាយដ៏ល្អបំផុត។ ប្រសិនបើពួកគេពន្យារពេល ភាគច្រើននឹងមិនបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកឡើយ។

៦) បន្តរក្សាទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកជឿថ្មីរបស់អ្នក

(Continue your relationship with your convert.)

អ្នកគួរតែអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ រក្សាទំនាក់ទំនងជាមួយពួកគេ យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពួកគេដោយស្មោះត្រង់ និងលើកទឹកចិត្តពួកគេឱ្យនៅតែស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះ និងព្រះដំណាក់របស់ព្រះ។ ប្រសិនបើយើងធ្វើកិច្ចការតាមដានអ្នកជឿថ្មីរបស់យើងបានល្អជាងមុន នោះពួកគេជាច្រើននឹងបន្តជាប់លាប់ ហើយលូតលាស់នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ជាក់ជាមិនខាន!

ជំពូកទី១៤ ខគម្ពីរសម្រាប់ឆ្លើយសំណួររបស់ពួកគេ

១ ពេត្រុស ៣:១៥ (1 Peter 3:15)

១៥ «ជួយទៅវិញ ចូរញែកព្រះអម្ចាស់ជាបរិសុទ្ធនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយត្រូវត្រៀមខ្លួនជាស្រេចជានិច្ច ដើម្បីនឹងឆ្លើយតបទៅកាន់គ្រប់គ្នាដែលសួរអ្នករាល់គ្នា ពីហេតុផលនៃសេចក្តីសង្ឃឹមដែលមាននៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែ ត្រូវឆ្លើយដោយចិត្តស្ងួតបូក និងសេចក្តីកោតខ្លាច។»

ក្នុងនាមជាអ្នកនាំព្រលឹងមនុស្ស អ្នកគួរតែសិក្សាព្រះគម្ពីររបស់អ្នកជានិច្ច ដើម្បីឱ្យអ្នកដឹងពីអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានចែង និងដឹងពីរបៀបដ៏ល្អបំផុតក្នុងការឆ្លើយតបសំណួររបស់មនុស្សទូទៅ។

យ៉ូហាន ៥:៣៩៖ «អ្នករាល់គ្នាខំស្រាវជ្រាវក្នុងបទគម្ពីរ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាគិតថា នឹងបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដោយសារបទគម្ពីរទាំងនោះ ហើយបទគម្ពីរនោះឯង ដែលធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំ។»

កិច្ចការ ១៧:១១៖ «អ្នកទាំងនោះមានចិត្តទូលាយជាងពួកអ្នកនៅក្រុងថៃស្សាឡនីច ដ្បិតពួកគេបានទទួលព្រះបន្ទូលដោយអស់ពីចិត្ត ទាំងស្រាវជ្រាវក្នុងបទគម្ពីរជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីចង់ដឹងថាតើសេចក្តីទាំងនោះពិតដូច្នោះមែន ឬយ៉ាងណា។»

នៅក្នុងមេរៀននេះ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវសំណួរមួយចំនួន ដែលមនុស្សធ្លាប់សួរខ្ញុំកន្លងមក ព្រមទាំងខគម្ពីរខ្លះដែលល្អបំផុតសម្រាប់ប្រើដើម្បីឆ្លើយសំណួររបស់ពួកគេ។ ជាទូទៅ នៅពេលខ្ញុំកំពុងធ្វើបន្ទាល់ប្រាប់នរណាម្នាក់ ហើយពួកគេសួរខ្ញុំនូវសំណួរមួយ ខ្ញុំតែងតែនិយាយប្រហែលយ៉ាងនេះថា៖ **«នោះគឺជាសំណួរដ៏ល្អមួយ ចាំពេលខ្ញុំនិយាយចប់ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកពីអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានចែងអំពីរឿងនោះ។»**

ជូនកាល ពួកគេសួរសំណួរដែលទាក់ទងដោយផ្ទាល់ទៅនឹងដំណឹងល្អ ហើយអ្នកត្រូវតែឆ្លើយតបពួកគេ ដើម្បីឱ្យពួកគេជឿលើអ្វីដែលអ្នកកំពុងបង្ហាញពួកគេ។ គោលបំណងនៃមេរៀននេះ មិនមែនបង្រៀនអ្នកឱ្យទៅជជែកតវ៉ាជាមួយមនុស្សនោះទេ ប៉ុន្តែគឺដើម្បីជួយឱ្យអ្នកដឹងពីរបៀបឆ្លើយតបទៅកាន់មនុស្សដែលមានសំណួរដោយស្មោះត្រង់។

១) តើខ្ញុំចាំបាច់ត្រូវរស់នៅក្នុងជីវិតដ៏ល្អមួយ ដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌ឬទេ?

(Do I need to live a good life to go to Heaven?)

អេភេសូរ ២:៨-៩៖ «៨ ដ្បិតគឺដោយសារព្រះគុណ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿ។ សេចក្តីនេះមិនមែនមកពីអ្នករាល់គ្នាទេ គឺជាអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ ៩ ក៏មិនមែនដោយសារការប្រព្រឹត្តិដែរ ដើម្បីកុំឱ្យមាននរណាម្នាក់អួតខ្លួនឡើយ។»

រ៉ូម ១១:៦៖ «ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើដោយសារព្រះគុណ នោះមិនមែនដោយសារការប្រព្រឹត្តិទៀតទេ បើពុំនោះសោត ព្រះគុណលែងជាព្រះគុណទៀតហើយ។ តែបើដោយសារការប្រព្រឹត្តិ នោះមិនមែនដោយសារព្រះគុណទៀតទេ បើពុំនោះសោត ការប្រព្រឹត្តិលែងជាការប្រព្រឹត្តិទៀតហើយ។»

ខគម្ពីរទាំងនេះបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា មនុស្សម្នាក់មិនត្រូវបានសង្គ្រោះដោយសារ "ការប្រព្រឹត្តិល្អ" ឬដោយសាររបៀបដែលពួកគេរស់នៅនោះទេ។ សេចក្តីសង្គ្រោះគឺជាសកម្មភាពនៃព្រះគុណរបស់ព្រះ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿរបស់យើង។ ប្រសិនបើយើងជឿថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាផ្លូវតែមួយគត់ទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ហើយដាក់សេចក្តីជំនឿរបស់យើងលើព្រះយេស៊ូវតែមួយអង្គគត់ ដោយការអំពាវនាវដល់ព្រះយេស៊ូវឱ្យសង្គ្រោះយើង នោះយើងត្រូវបានសង្គ្រោះហើយ។ ការរស់នៅក្នុងជីវិតដ៏ល្អ គឺជារឿងល្អ ប៉ុន្តែជីវិតដ៏ល្អមិនមែនជាលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ដើម្បីឱ្យនរណាម្នាក់បានទៅស្ថានសួគ៌នោះទេ។

២) តើខ្ញុំចាំបាច់ត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌ឬទេ ?

(Do I need to be baptized to go to Heaven?)

១ ពេត្រុស ៣:២១៖ «ទឹកនោះជាតំណាងបុណ្យជ្រមុជទឹក ដែលសង្គ្រោះយើងរាល់គ្នានៅពេលនេះដែរ (មិនមែនជាការលាងជម្រះសេចក្តីស្មោកគ្រោកនៃសាច់ឈាមទេ គឺជាការសន្យានឹងព្រះដោយមនសិការជ្រះថ្លាវិញ) តាមរយៈការរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។»

បុណ្យជ្រមុជទឹកមិនជួយសង្គ្រោះយើងពីសេចក្តីស្មោកគ្រោកនៃសាច់ឈាម (អំពើបាប!) នោះទេ។

វិវរណៈ ១:៥៖ «...ចំពោះព្រះអង្គ ដែលបានស្រឡាញ់យើង ហើយបានលាងជម្រះយើងពីបាបរបស់យើង ដោយសារព្រះលោហិតព្រះអង្គផ្ទាល់។»

គឺព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេ ដែលលាងជម្រះអំពើបាបរបស់យើង មិនមែនទឹកក្នុងអាងជ្រមុជទឹកឡើយ។

ម៉ាកុស ១៦:១៥-១៦៖ «*១៥ រួចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ ចូរទៅឯពិភពលោកទាំងមូល ហើយប្រកាស ដំណឹងល្អដល់មនុស្សលោកគ្រប់រូបចុះ។ ១៦ អ្នកណាដែលជឿ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះនឹងត្រូវបាន សង្គ្រោះ ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលមិនជឿ នោះនឹងត្រូវជាប់ទោស។»*

មានតែពេលដែលគេមិនជឿប៉ុណ្ណោះ ទើបគេត្រូវជាប់ទោស (ឆ្ពោះទៅស្ថាននរក)។

កិច្ចការ ២២:១៦៖ «*ឥឡូវនេះ តើអ្នកនៅរង់ចាំអ្វីទៀត? ចូរក្រោកឡើង ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយលាងជម្រះ បាបរបស់អ្នក ដោយអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ចុះ។»*

ការអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ គឺជារបៀបដែលអំពើបាបរបស់អ្នកអាចត្រូវបានលាងជម្រះ។ បុណ្យជ្រមុជ ទឹកគឺជាសកម្មភាពមួយផ្សេងទៀត និងសម្រាប់គោលបំណងផ្សេងមួយទៀត។

មានរឿងជាច្រើនដែលខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នកដែលគិតថា បុណ្យជ្រមុជទឹកគឺចាំបាច់សម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ។ ក្រៅពីខគម្ពីរទាំងនេះ ខ្ញុំអាចចង្អុលបង្ហាញចំណុចមួយចំនួនដល់ពួកគេ៖

- ក. ប្រសិនបើបុណ្យជ្រមុជទឹកជួយសង្គ្រោះយើង ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក? តើ ព្រះអង្គត្រូវការសេចក្តីសង្គ្រោះឬ?
- ខ. ចោរនៅលើឈើភ្លាងមិនបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានសន្យាផ្តល់កន្លែងមួយនៅ ស្ថានសួគ៌ដល់គាត់។
- គ. បុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជាការប្រព្រឹត្ត មិនមែនជាសេចក្តីជំនឿទេ។ ប្រសិនបើបុណ្យជ្រមុជទឹកជួយស ង្គ្រោះយើង នោះសេចក្តីសង្គ្រោះគឺបានមកដោយការប្រព្រឹត្ត មិនមែនដោយព្រះគុណឡើយ។
- ឃ. តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះអំពើបាបរបស់អ្នក បន្ទាប់ពីអ្នកទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកហើយនោះ?
- ង. បុណ្យជ្រមុជទឹកប្រៀបបាននឹងចិញ្ចៀនអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ចិញ្ចៀនអាពាហ៍ពិពាហ៍មិនមែនជាអ្នកធ្វើឱ្យ មនុស្សម្នាក់រៀបការនោះទេ ប៉ុន្តែវាជានិមិត្តសញ្ញានៃអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់បុគ្គលនោះ។ បុណ្យជ្រមុជទឹក គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ប៉ុន្តែមិនមែនជាសារជាតិដើមនៃសេចក្តីសង្គ្រោះឡើយ។

៣) តើទាំងនេះគឺជាអ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌មែនទេ? ស្តាប់ទៅដូចជាងាយស្រួលពេកហើយ។

(Is that all I must do to go to Heaven? It sounds too easy.)

ទីតុល ១:២៖ «ក្នុងសេចក្តីសង្ឃឹមនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដែលព្រះទ្រង់មិនចេះភូតកុហក បានសន្យាតាំងពីមុន កំណើតពិភពលោកមកម៉្លេះ។»

វាប្រហែលជាងាយស្រួលសម្រាប់យើងក្នុងការទទួលបានសេចក្តីសង្ឃឹម ប៉ុន្តែវាជារឿងដ៏លំបាកសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ។ ព្រះអង្គត្រូវតែសុគតសម្រាប់យើង រងទុក្ខក្នុងស្ថាននរកជំនួសយើង ហើយរស់ឡើងវិញដោយជ័យជម្នះពីសេចក្តីស្លាប់។ ព្រះអង្គក៏ត្រូវតែរស់នៅក្នុងជីវិតដែលគ្មានបាប មុនពេលសុគតនៅលើឈើឆ្កាងផងដែរ។ អ្វីដែលព្រះអង្គបានធ្វើ មិនមែនជារឿងងាយស្រួលនោះទេ។ តាមពិតទៅ មានតែព្រះប៉ុណ្ណោះដែលអាចធ្វើនូវអ្វីដែលព្រះអង្គបានធ្វើ!

ការពិតដែលថា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាសេចក្តីពិត ហើយថាព្រះមិនអាចភូតកុហកបាន មានន័យថា ប្រសិនបើអ្នកទទួលបានព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះដោយសេចក្តីជំនឿ តាមរយៈការអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គឱ្យសង្គ្រោះអ្នកពីស្ថាននរក នោះអ្នកទទួលបានសេចក្តីសង្ឃឹម ហើយកំពុងធ្វើដំណើរទៅស្ថានសួគ៌ហើយ!

យ៉ូហាន ១:១២៖ «ប៉ុន្តែ អស់អ្នកដែលបានទទួលព្រះអង្គ គឺអ្នកដែលជឿដល់ព្រះនាមព្រះអង្គ នោះព្រះអង្គបានប្រទានសិទ្ធិឱ្យពួកគេក្លាយជាកូនរបស់ព្រះ។»

៤) ចុះយ៉ាងណាចំពោះមនុស្សដែលមិនអាក្រក់ ប៉ុន្តែជាមនុស្សល្អ?

(What about people who are not bad but are good people?)

រ៉ូម ៣:១០-១២, ២៣៖ «**១០** ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ "គ្មានអ្នកណាសុចរិតសោះឡើយ សូម្បីតែម្នាក់ក៏គ្មានដែរ **១១** គ្មានអ្នកណាយល់សេចក្តីពិតទេ ហើយក៏គ្មានអ្នកណាស្វែងរកព្រះដែរ។ **១២** ពួកគេសុទ្ធតែបានរង្វេងចេញពីផ្លូវ ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានត្រឡប់ជាគ្មានប្រយោជន៍ដូចគ្នា គ្មានអ្នកណាប្រព្រឹត្តអំពើល្អសោះឡើយ សូម្បីតែម្នាក់ក៏គ្មានដែរ"... **២៣** ដ្បិតមនុស្សគ្រប់រូបបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយខ្វះសិរិល្អរបស់ព្រះ។»

ទោះបីជាអ្នកខ្លះមិនមែនជាមនុស្សដែលព្រះគម្ពីរចាត់ទុកថាជាមនុស្សអាក្រក់ក៏ដោយ ក៏យើងទាំងអស់គ្នាជាជនមានបាបដែរ។ គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមយើង ដោយសារខ្លួនយើងផ្ទាល់ ដែលអាចឈរនៅចំពោះព្រះដ៏បរិសុទ្ធ និងសុចរិតបានឡើយ។ ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់មិនគិតថាខ្លួនឯង "អាក្រក់គ្រប់គ្រាន់" ដើម្បីទៅស្ថាននរកទេ ពួកគេមិនអាចទទួលបានសេចក្តីសង្ឃឹមឡើយ។ លុះត្រាតែពួកគេយល់ថា ពួកគេបានបាត់បង់ ហើយកំពុងធ្វើដំណើរទៅស្ថាននរក ទើបពួកគេត្រូវការសេចក្តីសង្ឃឹម ហើយហេតុដូច្នោះ ទើបអាចទទួលបានសេចក្តីសង្ឃឹម។

៥) តើមានអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើបន្ទាប់ពីទទួលព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីត្រូវបានសង្គ្រោះឬទេ ?

(Is there something I need to do after I receive Christ to be saved?)

រ៉ូម ១០:៣-៤៖ «៣ ដ្បិតដោយសារតែពួកគេមិនស្គាល់សេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ ហើយខំស្វែងរកការតាំងសេចក្តីសុចរិតរបស់ខ្លួនឯង នោះពួកគេមិនបានចុះចូលនឹងសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះឡើយ។ ៤ ព្រោះព្រះគ្រីស្ទជាទីបញ្ចប់នៃក្រឹត្យវិន័យ ដើម្បីឱ្យមានសេចក្តីសុចរិតដល់គ្រប់គ្នាដែលជឿ។»

ព្រះគ្រីស្ទគឺជាទីបញ្ចប់។ យើងមិនត្រូវការអ្វី ឬនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះឡើយ។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់មានព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេហើយ គេមានគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់ដែលគេត្រូវការដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌។

១ យ៉ូហាន ៥:១១-១២៖ «១១ ឯសេចក្តីបន្ទាល់នោះគឺដូច្នោះ គឺថាព្រះបានប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចមកយើង ហើយជីវិតនេះមាននៅក្នុងព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ។ ១២ អ្នកណាដែលមានព្រះរាជបុត្រា នោះមានជីវិតចំណែកអ្នកដែលគ្មានព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ នោះគ្មានជីវិតឡើយ។»

៦) តើខ្ញុំអាចបាត់បង់សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានទទួលព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះហើយឬទេ ?

(Can I lose my salvation once I have received Christ as my Saviour?)

ក. នៅពេលយើងបានសង្គ្រោះហើយ ព្រះយេស៊ូវនឹងមិនចាកចេញពីយើងឡើយ។

ហេប្រើរ ១៣:៥៖ «...ដ្បិតព្រះអង្គបានមានព្រះបន្ទូលថា៖ "យើងនឹងមិនចាកចេញពីអ្នក ឬបោះបង់ចោលអ្នកឡើយ"។»

ព្រះគម្ពីរបង្រៀនយ៉ាងច្បាស់នូវសេចក្តីពិតថា នៅពេលមនុស្សម្នាក់ទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះហើយ អ្នកនោះត្រូវបានសង្គ្រោះជារៀងរហូត។ ព្រះយេស៊ូវនឹងមិនចាកចេញពីយើងឡើយ។ នៅពេលព្រះអង្គសរសេរឈ្មោះរបស់យើងក្នុងបញ្ជីជីវិត ព្រះអង្គនឹងមិនលុបឈ្មោះរបស់យើងចេញពីបញ្ជីនោះឡើយ!

ខ. នៅពេលមនុស្សម្នាក់ទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ គេត្រូវបានបោះត្រាទុក រហូតដល់គេបានទៅស្ថានសួគ៌។

អេភេសូរ ៤:៣០៖ «ហើយកុំធ្វើឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ដែលបានបោះត្រាលើអ្នករាល់គ្នា សម្រាប់ថ្ងៃនៃការប្រោសលោះ ព្រះទ័យសោកសៅឡើយ។»

ពាក្យថា **បោះត្រា (Sealed)** មានន័យថា "ការបោះត្រាដោយត្រាប្រថាប់ ឬសញ្ញាសម្គាល់ឯកជន"។ នេះគឺជាត្រា របស់ព្រះមហាក្សត្រ។ នេះគឺជាអ្វីដែលគេតែងតែប្រើ នៅពេលដែលស្តេចផ្ញើលិខិត ឬអនុម័តច្បាប់។ ត្រាព្រះរាជ លញ្ឆកររបស់ស្តេច ត្រូវបានបោះនៅលើឯកសារនោះ។ ព្រះមហាក្សត្រនៃអស់ទាំងស្តេច បានធ្វើដូចគ្នានេះ ចំពោះអ្នកដែលបានសង្គ្រោះទាំងអស់ ប៉ុន្តែត្រាដែលព្រះអង្គប្រើ គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នេះបង្ហាញពីកម្មសិទ្ធិ ពិតប្រាកដរបស់ព្រះមហាក្សត្រ។ នៅពេលអ្នកទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ ព្រះដាក់ត្រាបរិសុទ្ធនៃកម្មសិទ្ធិរបស់ ព្រះអង្គមកលើអ្នក ហើយអ្នកគឺជារបស់ព្រះអង្គ។

២ កូរិនថូស ១:២១-២២៖ «*២១ ឯព្រះអង្គដែលតាំងយើងរាល់គ្នា និងអ្នករាល់គ្នាឱ្យខ្លាចខ្លួនក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយ ដែលបានចាក់ប្រេងតាំងយើងរាល់គ្នា នោះគឺព្រះ ២២ ព្រះអង្គក៏បានបោះត្រាលើយើងរាល់គ្នា ហើយបានប្រទាន ព្រះវិញ្ញាណមកក្នុងចិត្តយើង ជាប្រាក់កក់ផង។*»

ពាក្យថា **ប្រាក់កក់ (Earnest)** គឺមានន័យដូចប្រាក់រំលោះ ឬប្រាក់កក់ដំបូង។ នេះប្រៀបដូចជាពេលនរណាម្នាក់ ទិញផ្ទះអញ្ចឹង។ អ្នកប្រគល់ប្រាក់កក់ នៅពេលអ្នកចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចសន្យាព្រមព្រៀងទិញ បន្ទាប់មកនៅ កាលបរិច្ឆេទកំណត់ អ្នកប្រគល់ប្រាក់ទូទាត់ពេញលេញ សម្រាប់ការទិញផ្ទះនោះ។ ព្រះបានប្រទានប្រាក់កក់ដល់ យើង នៅពេលយើងទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ ហើយការទូទាត់ពេញលេញនឹងកើតឡើងនៅពេលព្រះគ្រីស្ទ យាងមកទទួលក្រុមជំនុំឡើងទៅ (*Rapture*) នៅពេលដែលយើងទទួលបានរូបកាយដ៏រុងរឿងរបស់យើង!

អេភេសូរ ១:១២-១៤ (សង្ខេប)៖ «*១៣ ...ក្រោយពីអ្នករាល់គ្នាបានជឿព្រះអង្គ នោះអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានបោះត្រា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលព្រះបានសន្យា ១៤ ព្រះវិញ្ញាណនោះជាប្រាក់កក់នៃមរតករបស់យើង រហូតដល់ ថ្ងៃប្រោសលោះ...*»

គ. ព្រះយេស៊ូវបានសុគតម្តងជាសព្វដង ហើយអ្នកគ្រាន់តែត្រូវទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះម្តងប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីបាន ទៅស្ថានសួគ៌!

ហេប្រើរ ១០:១០, ១៤៖ «*១០ គឺដោយសារព្រះហឫទ័យនោះឯង ដែលយើងត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធ តាមរយៈ ការថ្វាយព្រះកាយនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទម្តងជាសព្វដង... ១៤ ដ្បិតដោយសារយញ្ញបូជាតែមួយ នោះព្រះអង្គបាន ធ្វើឱ្យពួកអ្នកដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធ បានល្អឥតខ្ចោះជារៀងរហូត។*»

ហេប្រើរ ៩:១២, ២៦៖ «*១២ ...ដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់ ទ្រង់បានយាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត តែម្តងជាសព្វដង ដោយសម្រេចបានសេចក្តីប្រោសលោះដ៏អស់កល្បជានិច្ចសម្រាប់យើង... ២៦ បើមិនដូច្នោះទេ ព្រះអង្គមុខជាត្រូវរងទុក្ខជាច្រើនដង តាំងពីកំណើតពិភពលោកមកម៉្លេះ។ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ នៅចុងបញ្ចប់នៃពិភព*

លោក ព្រះអង្គបានលេចមកតែម្តងគត់ ដើម្បីដកអំពើបាបចេញ តាមរយៈការថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ជាយញ្ញបូជា។»

ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ត្រូវទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះជាច្រើនដង នោះព្រះយេស៊ូវមុខជាត្រូវសុគតជាច្រើនដងដែរ។ ព្រះគម្ពីរចែងថា ព្រះយេស៊ូវបានសុគតម្តងជាសព្វដង ហើយនោះមានន័យថា យើងគ្រាន់តែត្រូវការសេចក្តីសង្គ្រោះម្តងប៉ុណ្ណោះ។ នៅពេលយើងទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះហើយ យើងត្រូវបានសង្គ្រោះជារៀងរហូត។

៧) ប្រសិនបើខ្ញុំកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យទាំងដប់ប្រការ តើខ្ញុំនឹងមិនបានទៅស្ថានសួគ៌ទេឬ?

(If I keep the Ten Commandments, will I not go to Heaven?)

កាឡាទី ២:១៦: «ដោយដឹងថា មនុស្សមិនត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារការប្រព្រឹត្តតាមក្រឹត្យវិន័យឡើយ គឺដោយសារតែសេចក្តីជំនឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទវិញ សូម្បីតែយើងរាល់គ្នាក៏បានជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែរ ដើម្បីឱ្យយើងបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារសេចក្តីជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទ មិនមែនដោយសារការប្រព្រឹត្តតាមក្រឹត្យវិន័យទេ ដ្បិតគ្មានមនុស្សណាម្នាក់ត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត ដោយសារការប្រព្រឹត្តតាមក្រឹត្យវិន័យឡើយ។»

កាឡាទី ៣:១១: «តែច្បាស់ណាស់ថា គ្មាននរណាម្នាក់ត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតនៅចំពោះព្រះ ដោយសារក្រឹត្យវិន័យឡើយ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា មនុស្សសុចរិតនឹងរស់ដោយសារសេចក្តីជំនឿ។»

គ្មាននរណាម្នាក់នឹងត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត (បានសង្គ្រោះ) ដោយសារការកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យឡើយ។ អ្នកខ្លះអាចមើលទៅ "ក្រឹត្យវិន័យទាំងដប់ប្រការ" ថាជាអ្វីដែលពិសេស ប៉ុន្តែតាមការពិត ក្រឹត្យវិន័យទាំងនោះមិនមែនស្ថិតនៅកម្រិតខ្ពស់ជាងក្រឹត្យវិន័យផ្សេងទៀត ដែលមានចែងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនោះទេ។ គ្រប់ទាំងក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះសុទ្ធតែមានសារៈសំខាន់គ្រប់គ្រាន់ក្នុងការគោរពតាម! ទោះបីជានរណាម្នាក់អាចកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យទាំងដប់ប្រការបានគ្រប់ពេលក៏ដោយ ក៏វានៅតែមិនគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌ដែរ។ ផ្លូវតែមួយគត់ទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ គឺតាមរយៈការទទួលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួន។

៨) ហេតុអ្វីបានជាព្រះប្រទានក្រឹត្យវិន័យដល់យើង ប្រសិនបើការកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យមិនអាចនាំយើងទៅស្ថានសួគ៌បាន?

(Why did God give us the law if keeping the law cannot get us to Heaven?)

កាឡាទី ៣:២៤: «ដូច្នោះ ក្រឹត្យវិន័យគឺជាអ្នកអប់រំយើង ដើម្បីនាំយើងមកឯព្រះគ្រីស្ទ ប្រយោជន៍ឱ្យយើងត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារសេចក្តីជំនឿ។»

ក្រឹត្យវិន័យត្រូវបានប្រទានមក ដើម្បីបង្ហាញយើងពីសេចក្តីត្រូវការព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ ក្រឹត្យវិន័យបើកបង្ហាញពីស្ថានភាពនៃអំពើបាបរបស់យើង និងសេចក្តីត្រូវការរបស់យើងដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ក្រឹត្យវិន័យមិនដែលត្រូវបានប្រទានមកឱ្យយើង ដើម្បីបង្ហាញពីរបៀបរបស់នៅ ដែលនឹងធ្វើឱ្យយើងត្រូវបានទទួលយកទៅក្នុងស្ថានសួគ៌ឡើយ!

៩) តើខ្ញុំនឹងបានទៅស្ថានសួគ៌ទេ ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើអំពើល្អច្រើនជាងអំពើអាក្រក់ ?

(Will I go to Heaven if I do more good deeds than bad?)

យ៉ាកុប ២:១០-១១៖ «*១០ ដ្បិតអ្នកណាដែលកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យទាំងអស់ ប៉ុន្តែប្រព្រឹត្តខុសត្រង់ចំណុចណាមួយ នោះឈ្មោះថាមានកំហុសលើក្រឹត្យវិន័យទាំងអស់ហើយ។ ១១ ព្រោះព្រះអង្គដែលបានមានព្រះបន្ទូលថា៖ កុំប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ ក៏បានមានព្រះបន្ទូលដែរថា៖ កុំសម្លាប់មនុស្ស។ ដូច្នេះ ទោះបីជាអ្នកមិនប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ក៏ដោយ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកសម្លាប់មនុស្ស នោះអ្នកបានត្រឡប់ជាអ្នករំលងក្រឹត្យវិន័យទៅហើយ។»*

មនុស្សជាច្រើនកំពុងព្យាយាមយកបុណ្យ (រកផ្លូវដោយកម្លាំងខ្លួនឯង) ទៅស្ថានសួគ៌ ដោយសាររបៀបដែលពួកគេរស់នៅ។ ការគិតនោះគឺថា ប្រសិនបើពួកគេធ្វើអំពើល្អច្រើនជាងអំពើអាក្រក់ នោះព្រះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចូលស្ថានសួគ៌។ ព្រះមិនមានជញ្ជីងសម្រាប់ឆ្លងកាត់ក្តីយើងនៅថ្ងៃជំនុំជម្រះនោះទេ។ ព្រះនឹងមិនដាក់អំពើល្អរបស់យើងទាំងអស់នៅម្ខាង និងអំពើអាក្រក់របស់យើងទាំងអស់នៅម្ខាងទៀត ដើម្បីកំណត់ថាតើខាងណាធ្ងន់ជាងនោះទេ។ ព្រះនឹងធ្វើតែរឿងមួយគត់។

វិវរណៈ ២០:១៥៖ «*អ្នកណាដែលរកមិនឃើញឈ្មោះកត់ទុកក្នុងបញ្ជីជីវិត នោះត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងដែរ។»*

ព្រះនឹងបើកបញ្ជីជីវិត ហើយមើលថាតើមានឈ្មោះរបស់យើងកត់ទុកនៅក្នុងនោះដែរឬទេ។ នោះគឺជាកត្តាកំណត់តែមួយគត់ ថាតើយើងនឹងបានទៅស្ថានសួគ៌ឬអត់។ ប្រសិនបើឈ្មោះរបស់អ្នកត្រូវបានកត់ទុកក្នុងបញ្ជីជីវិត ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះអ្នកនឹងមានទីលំនៅនៅស្ថានសួគ៌អស់កល្បជានិច្ច។ បើមិនដូច្នោះទេ បឹងភ្លើងនឹងក្លាយជាគោលដៅចុងក្រោយដ៏អស់កល្បរបស់អ្នក។

១០) ចុះយ៉ាងណាបើសាសនារបស់ខ្ញុំបង្រៀនផ្លូវផ្សេងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ? តើខ្ញុំអាចទៅស្ថានសួគ៌តាមផ្លូវនោះបានទេ ?

(What if my religion teaches another way to Heaven? Can I make it to Heaven that way?)

កូឡូស ២:៨៖ «ចូរប្រយ័ត្ន ក្រែងលោមានអ្នកណាចាប់អ្នករាល់គ្នាជាលើយ ដោយប្រើទស្សនវិជ្ជា និងសេចក្តីបញ្ជាក់ដ៏ត្រឹមត្រូវប្រយោជន៍ ដែលស្របតាមសេចក្តីបង្រៀនតៗគ្នារបស់មនុស្ស និងស្របតាមសេចក្តីបង្រៀនខាងលោកីយ៍នេះ មិនមែនស្របតាមព្រះគ្រីស្ទឡើយ។»

សាសនាគឺជាសំណុំនៃប្រពៃណី និងគោលការណ៍ដែលបង្កើតឡើងដោយមនុស្ស ដែលទោះបីជាមានចេតនាល្អក៏ដោយ ក៏នឹងមិនអាចនាំនរណាម្នាក់ចូលទៅក្នុងស្ថានសួគ៌បានឡើយ។ ការធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យទារក ពិធីបញ្ជាក់សេចក្តីជំនឿ ពិធីសូត្រធម៌ ការនិយាយភាសាដទៃ បុណ្យជ្រមុជទឹក ការពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធការរស់នៅតាម "គោលការណ៍មាស" និងរឿងផ្សេងៗទៀត គឺជាអ្វីដែលសាសនាបង្រៀនថាមនុស្សម្នាក់ត្រូវធ្វើតាម ដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌។ ចូរប្រយ័ត្ននឹងប្រពៃណីរបស់មនុស្សដែលមិនស្របតាមព្រះគ្រីស្ទ។ មានផ្លូវតែមួយគត់ទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ យោងតាមព្រះគម្ពីរ ហើយព្រះគម្ពីរគឺតែងតែត្រឹមត្រូវជាងសាសនាជានិច្ច!

១១) តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងចំពោះខ្ញុំ ប្រសិនបើនៅពេលក្រោយ ខ្ញុំផ្លាស់ប្តូរជំនឿរបស់ខ្ញុំ ឬបាត់បង់សេចក្តីជំនឿលើព្រះ?

(What would happen to me if I later changed my belief or lost my faith in God?)

២ ធីម៉ូថ ២:១១-១៣៖ «**១១** ពាក្យនេះជាពាក្យដ៏គួរឱ្យទុកចិត្ត គឺថា ប្រសិនបើយើងបានស្លាប់ជាមួយព្រះអង្គនោះយើងក៏នឹងរស់ជាមួយព្រះអង្គដែរ **១២** ប្រសិនបើយើងស៊ូទ្រាំ នោះយើងក៏នឹងសោយរាជ្យជាមួយព្រះអង្គដែរ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើយើងបដិសេធមិនទទួលស្គាល់ព្រះអង្គ ព្រះអង្គក៏នឹងបដិសេធមិនទទួលស្គាល់យើងដែរ **១៣** ទោះបីយើងមិនស្មោះត្រង់ ក៏ព្រះអង្គនៅតែស្មោះត្រង់ជានិច្ច ដ្បិតព្រះអង្គមិនអាចបដិសេធព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់បានឡើយ។»

ជាការពិតណាស់ ខ្ញុំមិនដែលលើកទឹកចិត្តនរណាម្នាក់ឱ្យបាត់បង់សេចក្តីជំនឿលើព្រះ ឬផ្លាស់ប្តូរជំនឿរបស់ពួកគេ បន្ទាប់ពីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះឡើយ ប៉ុន្តែការពិតគឺថា នៅពេលអ្នកទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះហើយ អ្នកនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះជានិច្ច។ នៅពេលអ្នកកើតជាថ្មីហើយ អ្នកមិនអាចក្លាយជា "មិនទាន់កើត" វិញបានទេ! ពិតមែនហើយ មនុស្សមានការផ្លាស់ប្តូរ ហើយអ្នកខ្លះបាត់បង់សេចក្តីជំនឿលើព្រះនៅពេលក្រោយក្នុងជីវិត។ ចូរចងចាំជានិច្ចថា អ្នកមិនត្រូវបានសង្គ្រោះដោយការតោងជាប់នឹងព្រះយេស៊ូវនោះទេ ប៉ុន្តែដោយសារព្រះយេស៊ូវកាន់អ្នកជាប់វិញទេតើ!

យ៉ូហាន ១០:២៧-២៩៖ «**២៧** ចៀមរបស់ខ្ញុំស្តាប់សំឡេងខ្ញុំ ខ្ញុំស្គាល់វា ហើយវាក៏ដើរតាមខ្ញុំដែរ។ **២៨** ខ្ញុំផ្តល់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់ពួកវា ពួកវានឹងមិនវិនាសសោះឡើយ ហើយក៏គ្មានអ្នកណាអាចឆក់យកពួកវាចេញពីដៃ

ខ្ញុំបានដែរ។ ២៩ ព្រះវរបិតាខ្ញុំ ដែលបានប្រទានពួកវាមកខ្ញុំ ព្រះអង្គធំជាងអ្វីៗទាំងអស់ ហើយគ្មានអ្នកណាអាច
ឆក់យកពួកវាចេញពីព្រះហស្តព្រះវរបិតាខ្ញុំបានឡើយ។»

យ៉ូហាន ៦:៣៧៖ «គ្រប់ទាំងអ្នកដែលព្រះវរបិតាប្រទានមកខ្ញុំ គេនឹងមកឯខ្ញុំ ហើយអ្នកណាដែលមកឯខ្ញុំ នោះខ្ញុំ
មិនចោលគេចេញឡើយ។»

១២) តើខ្ញុំដឹងបានយ៉ាងដូចម្តេចថា ខ្ញុំអាចទុកចិត្តព្រះគម្ពីរបាន ប្រសិនបើមនុស្សជាអ្នកសរសេរវានោះ?

(How do I know that I could trust the Bible if men wrote it?)

២ ធីម៉ូថេ ៣:១៥-១៧៖ «១៥ ហើយថាអ្នកបានស្គាល់បទគម្ពីរដ៏វិសុទ្ធតាំងពីក្មេងមក ដែលអាចផ្តល់ប្រាជ្ញាដល់
អ្នក សម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ ១៦ គ្រប់បទគម្ពីរទាំងអស់ គឺព្រះទ្រង់
បានបញ្ចេញព្រះវិញ្ញាណបណ្តាលឱ្យតែងទេ ក៏មានប្រយោជន៍សម្រាប់ការបង្រៀន ការរំលឹកឱ្យដឹងខ្លួន ការកែ
តម្រូវ និងការបង្ហាត់បង្រៀនក្នុងសេចក្តីសុចរិត ១៧ ដើម្បីឱ្យអ្នកបម្រើរបស់ព្រះបានគ្រប់លក្ខណៈ ហើយត្រៀម
ខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់គ្រប់កិច្ចការល្អ។»

ដោយសារតែព្រះគម្ពីរទាំងអស់ "គឺព្រះទ្រង់បានបញ្ចេញព្រះវិញ្ញាណបណ្តាលឱ្យតែង" (*given by inspiration of
God*) ដូច្នេះវាគឺជាសេចក្តីពិតទាំងអស់។ ព្រះគម្ពីរ "អាចផ្តល់ប្រាជ្ញាដល់យើង សម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ!" ព្រះបាន
ជ្រើសរើសប្រើប្រាស់មនុស្ស ដើម្បីសរសេរព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ដូចដែលព្រះអង្គជ្រើសរើសប្រើប្រាស់មនុស្ស
សម្រាប់កិច្ចការផ្សេងៗនៅសព្វថ្ងៃនេះដែរ។ ព្រះនឹងតែងតែប្រើប្រាស់មនុស្ស ដើម្បីសម្រេចព្រះហឫទ័យរបស់
ព្រះអង្គ។

១៣) ចុះចំណែកមនុស្សទាំងអស់នៅជុំវិញពិភពលោក ដែលមិនធ្លាប់ឮអំពីព្រះយេស៊ូវវិញ តើនឹងទៅយ៉ាង
ណា?

(But what about all the people all over the world who have never heard about Jesus?)

ទីតុស ២:១១-១៣៖ «១១ ដ្បិតព្រះគុណរបស់ព្រះ ដែលនាំមកនូវសេចក្តីសង្គ្រោះដល់មនុស្សទាំងអស់ បាន
លេចមកហើយ ១២ ទាំងបង្រៀនយើងឱ្យលះបង់សេចក្តីអាក្រក់ និងសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាខាងលោកីយ៍ ហើយឱ្យរស់
នៅក្នុងលោកីយ៍បច្ចុប្បន្ននេះ ដោយការចេះទប់ចិត្ត ដោយសេចក្តីសុចរិត និងដោយសេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិចំពោះ
ព្រះ ១៣ ទាំងរង់ចាំសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏មានពរ និងការយាងមកប្រកបដោយសិរីល្អនៃព្រះដ៏ឧត្តម និងជាព្រះយេស៊ូវ
គ្រីស្ទ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង។»

ជាទូទៅ នៅពេលមនុស្សសួរខ្ញុំនូវសំណួរនេះ ខ្ញុំឆ្លើយថា៖ "ខ្ញុំមិនកំពុងនិយាយទៅកាន់មនុស្សនៅជុំវិញពិភពលោកនោះទេ។ ខ្ញុំកំពុងនិយាយទៅកាន់ អ្នក ហើយ អ្នក ត្រូវតែយល់ថា ព្រះគម្ពីរចែងថា អ្នក ត្រូវតែអំពាវនាវដល់ព្រះយេស៊ូវឱ្យសង្គ្រោះ អ្នក ដើម្បីឱ្យ អ្នក បានទៅស្ថានសួគ៌។"

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបង្ហាញពួកគេនូវខគម្ពីរនេះ ហើយពន្យល់ថា ខ្ញុំមិនយល់ទាំងស្រុងពីរបៀបដែលរឿងនេះដំណើរការនោះទេ ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរចែងថា "ព្រះគុណរបស់ព្រះ ដែលនាំមកនូវសេចក្តីសង្គ្រោះដល់មនុស្សទាំងអស់ បានលេចមកហើយ"។ នេះមានន័យថា មនុស្សគ្រប់រូបនឹងមានឱកាសយ៉ាងហោចណាស់ម្តង ដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។

១៤) តើព្រះមិនមែនជាអ្នកជ្រើសរើសថា នរណានឹងបានទៅស្ថានសួគ៌ និងនរណានឹងមិនបានទៅស្ថានសួគ៌ទេឬ?

(Doesn't God choose who will go to Heaven and who will not go to Heaven?)

១ ធីម៉ូថេ ២:៣-៦៖ «**៣** ដ្បិតការនេះជារឿងល្អ ហើយគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះអង្គសង្គ្រោះ ដែលជាព្រះរបស់យើង **៤** ដែលព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យឱ្យមនុស្សទាំងអស់ទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ ហើយបានស្គាល់សេចក្តីពិតយ៉ាងច្បាស់។ **៥** ដ្បិតមានព្រះតែមួយអង្គគត់ ហើយក៏មានអ្នកកណ្តាលតែម្នាក់គត់ រវាងព្រះនិងមនុស្ស គឺព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវដែលជាមនុស្ស **៦** ដែលទ្រង់បានថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ជាថ្លៃលោះសម្រាប់មនុស្សទាំងអស់...»

២ ពេត្រុស ៣:៩៖ «ព្រះអម្ចាស់មិនយឺតយូរនឹងធ្វើតាមសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះអង្គ ដូចជាមានអ្នកខ្លះរាប់ថាជាការយឺតយូរនោះទេ គឺព្រះអង្គមានព្រះទ័យអត់ធ្មត់ចំពោះយើងរាល់គ្នាវិញ ដោយមិនសព្វព្រះហឫទ័យឱ្យនរណាម្នាក់វិនាសឡើយ គឺចង់ឱ្យមនុស្សលោកទាំងអស់បានប្រែចិត្តវិញ។»

វិវរណៈ ២២:១៧៖ «ព្រះវិញ្ញាណ និងកូនក្រមុំ ពោលថា៖ "សូមយាងមក!" អ្នកណាដែលឮ ក៏ត្រូវពោលថា៖ "សូមយាងមក!" អ្នកណាដែលស្រេក ត្រូវតែមក។ អ្នកណាដែលចង់បានទឹកមានជីវិត ចូរមកយកដោយឥតគិតថ្លៃចុះ។»

ព្រះបានផ្តល់ "សេរីភាពក្នុងការជ្រើសរើស" ដល់មនុស្សគ្រប់រូប។ ព្រះមិនជ្រើសរើសថានរណាទៅស្ថានសួគ៌ ឬទៅស្ថាននរកនោះទេ។ ព្រះចង់ឱ្យមនុស្សទាំងអស់បាននៅស្ថានសួគ៌។ ព្រះអង្គចង់ឱ្យយើងជ្រើសរើសព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង។

១៥) តើមិនមានវិធីជាច្រើនក្នុងការបកស្រាយព្រះគម្ពីរទេឬ? តើខ្ញុំដឹងបានយ៉ាងដូចម្តេចថា វិធីមួយណាត្រឹមត្រូវ?

(Aren't there many ways to interpret the Bible? How do I know which way is correct?)

២ ពេត្រុស ១:១៩-២១៖ «**២០** ដោយដឹងសេចក្តីនេះជាមុនសិនថា គ្មានទំនាយណាមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែល កើតចេញពីការបកស្រាយតាមគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ **២១** ដ្បិតកាលពីដើម គ្មានទំនាយណាមួយកើតឡើង ដោយសារបំណងប្រាថ្នារបស់មនុស្សទេ គឺមនុស្សបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ដែលបានថ្លែងសេចក្តីទាំងនោះ តាមការ ដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។»

១ កូរិនថូស ២:១៣៖ «**យើងក៏ថ្លែងពីសេចក្តីទាំងនេះដែរ មិនមែនដោយប្រើពាក្យសម្តីដែលប្រាថ្នារបស់មនុស្ស បង្រៀនឡើយ គឺដោយប្រើពាក្យសម្តីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបង្រៀនវិញ ទាំងប្រៀបធៀបសេចក្តីខាងវិញ្ញាណ ជាមួយនឹងសេចក្តីខាងវិញ្ញាណ។**»

អ្នកខ្លះប្រហែលជានិយាយថា មនុស្សម្នាក់អាចអានព្រះគម្ពីរតាមរបៀបមួយ ហើយម្នាក់ទៀតអានតាមរបៀបមួយ ផ្សេងទៀត ហើយពួកគេទាំងពីរអាចត្រូវដូចគ្នា។ នេះមិនមែនជាការពិតទេ។ មានការបកស្រាយតែមួយគត់៖ គឺ ការបកស្រាយរបស់ព្រះ។ តើយើងអាចដឹងថាការបកស្រាយរបស់ព្រះជាអ្វីបានដោយរបៀបណា ? ព្រះបង្រៀន យើងឱ្យប្រៀបធៀបសេចក្តីខាងវិញ្ញាណ ជាមួយនឹងសេចក្តីខាងវិញ្ញាណ។ នេះមានន័យថា ការប្រៀបធៀបព្រះ គម្ពីរជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរខ្លួនឯង។ ការប្រៀបធៀបគោលលទ្ធិមួយពីមួយទៅមួយ នឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការយល់ ដឹងច្បាស់លាស់ អំពីអ្វីដែលព្រះកំពុងគិត។ ដោយសារតែព្រះគម្ពីរមិនអាចផ្ទុយគ្នាឯង ដូច្នេះ គ្មានការបកស្រាយ ណាដែលត្រឹមត្រូវនោះទេ ប្រសិនបើវាផ្ទុយនឹងព្រះគម្ពីរ។

១៦) តើព្រះយេស៊ូវពិតជាផ្លូវតែមួយគត់ទៅកាន់ស្ថានសួគ៌មែនទេ ?

(Is Jesus really the only way to Heaven?)

កិច្ចការ ៤:១២៖ «**គ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះដោយសារនរណាផ្សេងទៀតឡើយ ដ្បិតនៅក្រោមមេឃ គ្មាននាមឈ្មោះ ណាផ្សេងទៀតបានផ្តល់មកមនុស្សលោក ដែលអាចសង្គ្រោះយើងបានទេ។**»

យ៉ូហាន ១៤:៦៖ «**ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំជាផ្លូវ ជាសេចក្តីពិត និងជាជីវិត។ គ្មាននរណាម្នាក់ អាចទៅឯព្រះវរបិតាបានឡើយ លើកលែងតែតាមរយៈខ្ញុំ។**»

មនុស្សជាច្រើនគិតថា ត្រូវតែមានផ្លូវផ្សេងៗគ្នាសម្រាប់យើងដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌។ អ្នកខ្លះថែមទាំងនិយាយថា អ្វីក៏ដោយដែលមនុស្សម្នាក់គិតថាជាផ្លូវទៅស្ថានសួគ៌ គឺត្រឹមត្រូវសម្រាប់គាត់ហើយ។ នេះគឺជារឿងដែលមិនសម

ហេតុផលទាល់តែសោះ! អ្វីដែលយើងគិតមិនមែនសុទ្ធតែត្រូវជានិច្ចនោះទេ។ អ្វីដែលព្រះគិតទើបត្រឹមត្រូវជានិច្ច។

ព្រះនាមតែមួយគត់ ដែលនឹងនាំយើងទៅស្ថានសួគ៌បាន គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ឈ្មោះនៃសាសនាមិនអាចធ្វើបានទេ។ កេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អរបស់យើងក៏មិនអាចធ្វើបានដែរ។ នេះប្រហែលជាមើលទៅតូចចង្អៀតពេកសម្រាប់អ្នកខ្លះ ប៉ុន្តែសេចក្តីពិតតែងតែជាផ្លូវតូចចង្អៀតជានិច្ច!

ម៉ាថាយ ៧:១៣-១៤៖ «*១៣ ចូរចូលតាមទ្វារចង្អៀតចុះ ដ្បិតទ្វារដែលនាំទៅរកសេចក្តីវិនាស នោះធំ ហើយផ្លូវក៏ទូលាយ ដែលមានមនុស្សជាច្រើនចូលតាមនោះ។ ១៤ រីឯទ្វារដែលនាំទៅរកជីវិត នោះតូច ហើយផ្លូវក៏ចង្អៀត ដែលមានមនុស្សតិចណាស់រកឃើញ។*»

១៧) តើមាននរណាម្នាក់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះតាមវិធីនេះដែរឬទេ ?

(Did anyone in the Bible get saved this way?)

កិច្ចការ ១៦:៣១-៣២៖ «*៣១ អ្នកទាំងពីរឆ្លើយថា៖ ចូរជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទចុះ នោះអ្នក និងក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នក នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ។ ៣២ បន្ទាប់មក អ្នកទាំងពីរក៏ប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដល់គាត់ និងដល់មនុស្សទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់។*»

លូកា ២៣:៤២-៤៣៖ «*៤២ រួចគាត់ទូលទៅព្រះយេស៊ូវថា៖ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមនឹកចាំពីទូលបង្គំផង នៅពេលព្រះអង្គយាងចូលក្នុងរាជ្យរបស់ព្រះអង្គ។ ៤៣ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា ថ្ងៃនេះ អ្នកនឹងនៅជាមួយខ្ញុំក្នុងស្ថានបរមសុខ។*»

ទាំងនេះគឺជាឯកសារយោងព្រះគម្ពីរដ៏អស្ចារ្យពីរ ដែលអាចប្រើដើម្បីបង្ហាញនរណាម្នាក់ថា មនុស្សនៅក្នុងសម័យព្រះគម្ពីរត្រូវបានសង្គ្រោះតាមវិធីនេះឯង។ ពាក្យថា "ជឿ" នៅក្នុងកិច្ចការជំពូក ១៦ មានន័យថា "ដាក់ទំនុកចិត្តរបស់ខ្លួនទៅលើ"។ របៀបដែលមនុស្សម្នាក់អាចធ្វើបែបនេះបាន គឺតាមរយៈការអំពាវនាវដល់ព្រះយេស៊ូវដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ព្រះគម្ពីរមិនដែលចែងថា ចំណេះដឹងក្នុងខួរក្បាលតែមួយមុខ នឹងនាំនរណាម្នាក់ចូលទៅស្ថានសួគ៌ឡើយ។

នេះច្បាស់ណាស់ថាជាផ្លូវតែមួយគត់សម្រាប់យើងក្នុងការទៅស្ថានសួគ៌។ គ្រប់គ្នាដែលធ្លាប់ទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ សុទ្ធតែទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះតាមវិធីដូចគ្នា!

កិច្ចការ ១០:៣៤៖ «ពេលនោះ ពេត្រុសក៏មានប្រសាសន៍ថា៖ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងច្បាស់ហើយថា ព្រះមិនរើសមុខ មនុស្សឡើយ»

១៨) តើ "ការកើតជាថ្មី" មានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ?

(What does "being born again" mean?)

យ៉ូហាន ៣:៣-៧៖ «**៣** ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបទៅគាត់ថា៖ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា ប្រសិនបើមិនបាន កើតជាថ្មីទេ នោះគ្មាននរណាម្នាក់អាចឃើញនគរព្រះបានឡើយ។ **៤** នីកូដេមទូលសួរព្រះអង្គថា៖ តើមនុស្ស ចាស់ហើយ អាចកើតម្តងទៀតបានយ៉ាងដូចម្តេច? តើអាចចូលទៅក្នុងផ្ទៃម្តាយម្តងទៀត ដើម្បីកើតមកបានឬទេ? **៥** ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា ប្រសិនបើមិនបានកើតពីទឹក និងពីព្រះវិញ្ញាណទេ នោះគ្មាននរណាម្នាក់អាចចូលទៅក្នុងនគរព្រះបានឡើយ។ **៦** អ្វីដែលកើតពីសាច់ឈាម នោះជាសាច់ឈាម ហើយអ្វីដែលកើតពីព្រះវិញ្ញាណ នោះជាវិញ្ញាណ។ **៧** កុំស្ងប់អី ដែលខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា៖ អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែកើតជា ថ្មី។»

ការកើតជាថ្មី មានន័យថាការកើតពីព្រះវិញ្ញាណ។ ការនេះកើតឡើងនៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់អំពាវនាវដល់ព្រះ យេស៊ូវឱ្យជួយសង្គ្រោះ។ អ្នកខ្លះអាចនិយាយថា បទគម្ពីរនេះបង្រៀនថា ការកើតជាថ្មីគឺជាបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយ ទឹក ប៉ុន្តែការសិក្សាដោយប្រុងប្រយ័ត្នបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា វាកំពុងនិយាយអំពីការកើតពីព្រះវិញ្ញាណ។

ឧទាហរណ៍ដ៏ល្អបំផុតដែលអាចប្រើបានគឺ ដូចជាមនុស្សម្នាក់មិនអាចមានជីវិតខាងរូបកាយបានទេ ប្រសិនបើមិន បានកើតមក នោះមនុស្សម្នាក់ក៏មិនអាចមានជីវិតខាងព្រលឹងវិញ្ញាណបានដែរ ប្រសិនបើមិនបានកើតជាថ្មី ឬកើត ពីព្រះវិញ្ញាណ។

ម្យ៉ាងទៀត វាជារឿងសំខាន់ដែលត្រូវកត់សម្គាល់ថា ការកើតជាថ្មីមិនមែនជា "ការផ្លាស់ប្តូរជីវិត" ឬជា "ដំណើរការ ដ៏វែងអន្លាយ" នោះទេ។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ពិតជាបានកើតជាថ្មីមែន វាកើតឡើងនៅថ្ងៃដាក់លាក់មួយ!

២ កូរិនថូស ៦:២៖ «(ដ្បិតព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ យើងបានស្តាប់សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់អ្នក នៅពេលដែល យើងប្រកបដោយព្រះគុណ ហើយយើងបានជួយសង្គ្រោះអ្នក នៅថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។ មើល ឥឡូវនេះហើយ ជាពេលដែលព្រះអង្គប្រកបដោយព្រះគុណ មើល ឥឡូវនេះហើយ ជាថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។)»

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

(Conclusion)

កាឡាទី ២:២១៖ «ខ្ញុំមិនទាត់ចោលព្រះគុណរបស់ព្រះទេ ដ្បិតប្រសិនបើសេចក្តីសុចរិតបានមកដោយសារក្រឹត្យវិន័យមែន នោះព្រះគ្រីស្ទសុគតជាអសារបង់ហើយ។»

វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ដែលយើងជាអ្នកនាំព្រលឹងមនុស្ស មិនត្រូវធ្វើឱ្យព្រះគុណរបស់ព្រះ គឺដំណឹងល្អអសារបង់ឡើយ។ អ្នកផ្សេងទៀតអាចមានការភ័ន្តច្រឡំ អំពីរបៀបដែលគេអាចទៅស្ថានសួគ៌ ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែអាចឆ្លើយសំណួររបស់ពួកគេចេញពីព្រះគម្ពីរ។ យើងត្រូវតែច្បាស់លាស់ នៅពេលបង្ហាញដំណឹងល្អដល់អ្នកដែលបាត់បង់។

ចូរទូលសូមព្រះឱ្យជួយអ្នក ឱ្យអាចឆ្លើយសំណួររបស់មនុស្សទូទៅបាន ហើយតាំងចិត្តចំណាយពេលពេញមួយជីវិតដែលនៅសល់របស់អ្នក ដើម្បីសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

២ ធីម៉ូថេ ២:១៥៖ «ចូរខិតខំប្រឹងប្រែងធ្វើខ្លួនឱ្យព្រះគាប់ព្រះហឫទ័យ ទុកដូចជាអ្នកធ្វើការដែលមិនបាច់ខ្មាសឡើយ ទាំងបែងចែកព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិតឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។»

ជំពូកទី១៥ វិធីសាស្ត្រផ្សេងៗទៀតក្នុងការផ្សព្វផ្សាយដំណឹង

ល្អ

ភីលីព ១:២៧ (*Philippians 1:27*)

២៧ «មានតែសេចក្តីនេះមួយទេ គឺត្រូវឱ្យកិរិយាប្រព្រឹត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាសក្តិសមនឹងដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីឱ្យទោះបីខ្ញុំមកឃើញអ្នករាល់គ្នា ឬមិនបានមកក្តី ក៏ខ្ញុំនៅតែឮដំណឹងពីអ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាកំពុងឈរយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងវិញ្ញាណតែមួយ ព្រមទាំងរួមចិត្តគំនិតគ្នាតយុទ្ធ ដើម្បីសេចក្តីជំនឿនៃដំណឹងល្អ»

កូឡូស ៤:៦ (*Colossians 4:6*)

៦ «ចូរឱ្យសម្តីរបស់អ្នករាល់គ្នាប្រកបដោយព្រះគុណជានិច្ច ទាំងប្រែដោយអំបិល ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងពីរបៀបដែលត្រូវឆ្លើយតបទៅកាន់មនុស្សម្នាក់ៗ។»

ពាក្យថា "កិរិយាប្រព្រឹត្ត" (*conversation*) នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ មានន័យថា "របៀបរស់នៅ ឬអាកប្បកិរិយា"។ ព្រះកំពុងមានព្រះបន្ទូលថា របៀបរស់នៅរបស់យើងគួរតែផ្តោតទៅលើដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ។ គេអាចនិយាយម្យ៉ាងទៀតថា៖ ចូរនាំយកដំណឹងល្អទៅជាមួយអ្នក ក្នុងគ្រប់ទិដ្ឋភាពនៃជីវិត។

អ្នកគួរតែប្រាថ្នាចង់បាន "ជីវិតជាអ្នកនាំព្រលឹង" មិនមែនគ្រាន់តែ "ពេលវេលានាំព្រលឹង" នោះទេ។ ព្រះបានត្រាស់ហៅយើងឱ្យធ្វើជាអ្នកនាំព្រលឹងមនុស្ស ២៤ ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ ៧ ថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍ និង ៥២ សប្តាហ៍ក្នុងមួយឆ្នាំ! ការចេញទៅនាំព្រលឹងរយៈពេលមួយម៉ោងក្នុងមួយសប្តាហ៍ គ្រាន់តែជា **កម្រិតអប្បបរមា (ការចាប់ផ្តើម)** ប៉ុណ្ណោះ មិនមែនជាគោលដៅនោះទេ។ អ្នកមិនទាន់មាន "ជីវិតជាអ្នកនាំព្រលឹង" នោះទេ លុះត្រាតែអ្នកឃើញមនុស្សទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះច្រើនជាងបួនថ្ងៃក្នុងមួយខែ។ ព្រះគម្ពីរមិនបានចែងថា ពេលតែមួយគត់ដែលអ្នកគួរធ្វើបន្ទាល់ប្រាប់អ្នកដទៃ គឺនៅពេលអ្នកគោះទ្វារផ្ទះនោះទេ។ មនុស្សអាច និងគួរតែទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះនៅគ្រប់ទីកន្លែង និងគ្រប់ពេលវេលា។ អ្វីដែលពួកគេត្រូវការ គឺអ្នកនាំព្រលឹងម្នាក់ដែលនាំយកដំណឹងល្អទៅគ្រប់ទីកន្លែង និងគ្រប់ពេលវេលា!

១) ត្រូវយកខិត្តប័ណ្ណក្រុមជំនុំតាមខ្លួនជានិច្ច

(Carry church tracts with you all the time.)

ដោយសារតែខិត្តប័ណ្ណក្រុមជំនុំរបស់យើងមានការបង្ហាញពីដំណឹងល្អយ៉ាងច្បាស់លាស់ ដូច្នេះវាគឺជាឧបករណ៍ដ៏អស្ចារ្យមួយដើម្បីឃើញមនុស្សទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។ អ្នកច្បាស់ជាមិនចេញពីផ្ទះដោយមិនបានយករបស់សំខាន់ៗមួយចំនួនដូចជា៖ សោ កាបូបលុយ អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ នាឡិកា កាបូបយូរ ។ល។ ដូច្នេះ កុំចេញពីផ្ទះដោយមិនបានយកខិត្តប័ណ្ណតាមខ្លួនឱ្យសោះ។

២) ទុកខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អនៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកទៅ

(Leave Gospel tracts everywhere you go.)

កន្លែងមួយចំនួនដែលអ្នកអាចទុកខិត្តប័ណ្ណបានមានដូចជា៖

- ភោជនីយដ្ឋាន / បន្ទប់សណ្ឋាគារ / រទេះរុញទំនិញក្នុងផ្សារ
- កន្លែងចាក់សាំង / ទូរស័ព្ទសាធារណៈ / កន្លែងលាងឡាន / ជណ្តើរយន្ត
- បញ្ជីធនាគារ (Drive-through) / បន្ទប់ទឹកសាធារណៈ / កៅអីលើយន្តហោះ ឬអាកាសយានដ្ឋាន
- បន្ទប់សម្រាក / កន្លែងធ្វើការ / កៅអីអង្គុយនៅសួនច្បារ / ចំណតឡានក្រុង / មាត់ទ្វារ
- តុអាហារដ្ឋាន / កន្លែងបោកអ៊ុត / កន្លែងញាំអាហាររហ័ស / កៅអីកីឡដ្ឋាន
- ទូដាក់កាសែត / ទូដាក់អីវ៉ាន់ (Lockers) / កៅអីឡានជួល / កន្លែងទទួលភ្ញៀវ
- ទូលក់ភេសជ្ជៈ / កន្លែងពេញនិយមដែលមនុស្សខុស្សាហ៍ទៅ / កៅអីធ្វើដំណើរសាធារណៈ

គេអាចទុកខិត្តប័ណ្ណនៅកន្លែងណាក៏បាន ដែលមានមនុស្សច្រើន។ ចូរមានប្រាជ្ញា និងគំនិតច្នៃប្រឌិត នៅពេលផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ។

៣) ហុចខិត្តប័ណ្ណដោយផ្ទាល់ទៅកាន់មនុស្ស

(Hand tracts directly to people.)

ខ្ញុំធ្វើបែបនេះនៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលខ្ញុំទៅ និងគ្រប់ពេលវេលានៃថ្ងៃ។ នៅពេលខ្ញុំហុចខិត្តប័ណ្ណឱ្យពួកគេ ខ្ញុំធ្វើដូច្នោះដោយផ្ទាល់ឈ្មោះក្រុមជំនុំឡើងលើ។ នេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកមាន "ឱកាសបើកទ្វារ" សូម្បីតែការសន្ទនារបស់អ្នកមានរយៈពេលត្រឹមតែពីរបីនាទីក៏ដោយ។

អ្នកត្រូវតែបង្កើតទម្លាប់ហុចខិត្តប័ណ្ណដល់មនុស្សជានិច្ច។ កុំចេញពីផ្ទះដោយមិនមានខិត្តប័ណ្ណមួយក្តាប់តូចនៅក្នុងដៃឡើយ។ ខាងក្រោមនេះជាកន្លែងមួយចំនួនដែលអ្នកអាចហុចខិត្តប័ណ្ណដល់មនុស្សបាន៖

- ពេលអ្នកបង់លុយថ្លៃម្ហូប
- ពេលអ្នកហុចលុយឱ្យអ្នកគិតលុយនៅពេលអ្នកទិញអីវ៉ាន់
- ពេលអ្នកកំពុងរង់ចាំនៅក្នុងបន្ទប់រង់ចាំនៃកន្លែងអាជីវកម្ម
- ពេលអ្នកទៅជួបបុគ្គលិកនៅធនាគារ
- ពេលអ្នកអង្គុយជិតគេលើការធ្វើដំណើរសាធារណៈ ឬលើយន្តហោះ
- ពេលអ្នកជិះតាក់ស៊ី (ឬម៉ូតូឌុប/រ៉ឺម៉ក)
- ពេលអ្នកឱ្យលុយធីបដល់អ្នករត់តុ (ត្រូវឱ្យលុយធីបសមរម្យជានិច្ច)
- ពេលជាងជួសជុល ឬអ្នកដឹកវ៉ាន់មកដល់ផ្ទះរបស់អ្នក
- ពេលអ្នកលក់ដូរមកគោះទ្វារផ្ទះរបស់អ្នក
- ពេលមនុស្សដែលមានសាសនាខុសឆ្គងមកផ្ទះរបស់អ្នក
- ពេលអ្នកជួបមិត្តចាស់ដែលអ្នកខានជួបយូរ
- ពេលអ្នកចូលរួមកម្មវិធីជួបជុំផ្សេងៗ
- ពេលអ្នកថ្លឹងវ៉ាលីនៅព្រលានយន្តហោះ
- ពេលអ្នកឱ្យបុគ្គលិកជួយយួរវ៉ាលីឱ្យអ្នក
- ពេលអ្នកចេញទៅនាំព្រលឹង ហើយជួបមនុស្សនៅមាត់ទ្វារ ឬនៅទីសាធារណៈ
- ពេលឈរនៅផ្លូវអ៊ូអរ គ្រាន់តែហុចខិត្តប័ណ្ណឱ្យមនុស្សពេលពួកគេដើរកាត់
- គ្រប់ទីកន្លែង និងគ្រប់ពេលវេលាដែលអ្នកជួបមនុស្ស

ចូរមានភាពរូសរាយរាក់ទាក់ និងគួរសមជានិច្ច នៅពេលអ្នកចែកខិត្តប័ណ្ណ។ កុំឈឿយ ឬគ្មានសីលធម៌ឱ្យសោះ។ មនុស្សដែលអ្នកផ្តល់ខិត្តប័ណ្ណឱ្យ នឹងវាយតម្លៃក្រុមជំនុំរបស់អ្នក តាមរយៈអាកប្បកិរិយារបស់អ្នក។ ត្រូវធ្វើជាទីបន្ទាល់ដ៏ល្អជានិច្ច។

៤) ផ្ញើខិត្តប័ណ្ណតាមសំបុត្រ នៅពេលបង់វិក្កយបត្រ ឬផ្ញើសំបុត្រទៅនរណាម្នាក់

(Mail tracts when paying bills or sending a letter to someone.)

៥) នាំមនុស្សមកឯព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈទូរស័ព្ទ

(Win people to Christ over the telephone.)

មានវិធីជាច្រើនផ្សេងទៀត ដែលអ្នកអាចផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អដល់មនុស្សទូទៅបាន។ ចូរប្រើប្រាស់វិធីណាក៏ដោយដែលអ្នកអាចគិតឃើញ។ ប្រសិនបើវាជាវិធីដែលត្រឹមត្រូវ អ្នកគួរតែទាញយកប្រយោជន៍ពីឱកាសនោះ។ ចូរមានរបៀបរបស់នៅដែលអំណោយផលដល់ការនាំព្រលឹងមនុស្ស នោះអ្នកនឹងមានការភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងរីករាយនៅពេលឃើញចំនួនមនុស្សជាច្រើនដែលទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ!

ផ្នែកទី០២ មេរៀននាំព្រលឹងមនុស្សកម្រិតខ្ពស់

ជំពូកទី១៦ ត្រូវមានភាពហ្មត់ចត់ ក្នុងការបង្ហាញដំណឹងល្អ របស់អ្នក

១) ប្រើប្រាស់ខគម្ពីរគោល (១ យ៉ូហាន ៥:១៣)៖ ចូរចាប់ផ្តើមដោយការបង្ហាញថា យើងអាចដឹងច្បាស់ពីសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង។

២) ពន្យល់ឱ្យបានល្អនូវចំណុចទាំងបួន នៃផែនការសេចក្តីសង្គ្រោះ៖ កុំគ្រាន់តែអានខគម្ពីរ ប៉ុន្តែត្រូវពន្យល់អត្ថន័យនៃចំណុចនីមួយៗឱ្យបានច្បាស់លាស់។

៣) កុំបន្តទៅចំណុចបន្ទាប់ឱ្យសោះ លុះត្រាតែគាត់ជឿលើចំណុចមុនរួចរាល់ហើយ៖ ប្រសិនបើគាត់មិនទាន់ជឿថាខ្លួនជាមនុស្សមានបាបទេ គាត់នឹងមិនយល់ពីតម្រូវការចង់បានព្រះអង្គសង្គ្រោះឡើយ។

៤) ប្រើប្រាស់ខគម្ពីរ (វិវរណៈ ២០:១៤-១៥)៖ បង្ហាញពីការពិតនៃបឹងភ្លើង និងលទ្ធផលចុងក្រោយនៃអំពើបាប។

៥) សង្កត់ធ្ងន់លើ "បញ្ជីជីវិត" (*The Book of Life*)៖ ពន្យល់ថាឈ្មោះរបស់ពួកគេត្រូវតែកត់ទុកក្នុងបញ្ជីនោះ ដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌។

៦) ក្នុងអំឡុងពេលបង្ហាញដំណឹងល្អ ចូរលុបបំបាត់ការយល់ច្រឡំទូទៅអំពីរបៀបទៅស្ថានសួគ៌៖

- ក) ក្រុមជំនុំ (ការទៅព្រះវិហារមិនអាចសង្គ្រោះបានទេ)
- ខ) សាសនា (សាសនាមិនអាចលាងបាបបានទេ)
- គ) បុណ្យជ្រមុជទឹក (ទឹកមិនអាចជម្រះព្រលឹងបានទេ)
- ឃ) អំពើល្អទល់នឹងអំពើអាក្រក់ (យើងមិនត្រូវបានសង្គ្រោះដោយសារបុណ្យបារមីឡើយ)

៧) និយាយយឺតៗ៖ ទុកពេលឱ្យពួកគេគិត និងស្រូបយកព័ត៌មានដែលអ្នកកំពុងចែករំលែក។

៨) កុំធ្វើឱ្យគេមានអារម្មណ៍ថា អ្នកកំពុងមកលក់អីវ៉ាន់ ឬប្រើសម្តីបញ្ចុះបញ្ចូលដូចអ្នកលក់ដូរ៖ ដំណឹងល្អគឺជាអំណោយទាន មិនមែនជាទំនិញសម្រាប់លក់ដូរឡើយ។

៩) ប្រព្រឹត្តចំពោះពួកគេ ដូចជាអ្នកប្រព្រឹត្តចំពោះមនុស្សជាទីស្រឡាញ់ ឬមិត្តសម្លាញ់របស់អ្នក៖ ចូរប្រើចិត្តស្រឡាញ់ និងភាពស្មោះត្រង់។

១០) បើកចិត្តឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំ ក្នុងការប្រើខគម្ពីរផ្សេងៗបន្ថែម៖ ខណៈពេលដែលរក្សា "ផ្លូវទៅកាន់សេចក្តីសង្គ្រោះក្នុងកណ្តាតម្ពីររ៉ូម" (*Romans Road*) ជាគោល អ្នកអាចប្រើខគម្ពីរផ្សេងទៀតដើម្បីជួយឱ្យពួកគេយល់កាន់តែច្បាស់។

១១) ផ្តល់ឱកាសឱ្យពួកគេឆ្លើយតប ឬសួរសំណួរ៖ ការសន្ទនាពីរដ្ឋវិជ្ជាជ្ញាឱ្យអ្នកដឹងពីកម្រិតនៃការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ។

១២) សម្លឹងមើលភ្នែករបស់ពួកគេ៖ នេះបង្ហាញពីភាពស្មោះត្រង់ និងការយកចិត្តទុកដាក់។

១៣) ផ្តល់ការគោរពដល់ពួកគេ៖ ចងចាំថា អ្នកត្រូវតែឈ្នះចិត្តពួកគេមករកខ្លួនអ្នកសិន មុននឹងអ្នកអាចនាំពួកគេមកឯព្រះគ្រីស្ទបាន។ រូបរាង និងអាកប្បកិរិយារបស់អ្នកមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំង!

១៤) នៅពេលបញ្ចប់ ចូរពន្យល់សង្ខេបនូវចំណុចទាំងបួនម្តងទៀត៖ ការរំលឹកឡើងវិញជួយឱ្យពួកគេចងចាំខ្លឹមសារសំខាន់ៗ។

១៥) ពន្យល់ពីអ្វីដែលអ្នកហៀបនឹងអធិស្ឋាន៖ កុំឱ្យពួកគេមានការភ័យខ្លាច ឬឆ្ងល់ថាតើអ្នកកំពុងធ្វើអ្វី។

១៦) ប្រើប្រាស់ទីបន្ទាល់ផ្ទាល់ខ្លួន ដើម្បីជួយឱ្យពួកគេយល់ពីតម្រូវការនៃការអធិស្ឋានសុំការសង្គ្រោះ៖ បង្ហាញថាអ្នកក៏ធ្លាប់ធ្វើបែបនេះដែរ។

១៧) អធិស្ឋានយឺតៗ និងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ៖ ប្រើពាក្យសម្តីច្បាស់ៗ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចមានន័យតាមបាន។

១៨) ចំពោះក្មេងៗ វាមានប្រយោជន៍ណាស់ក្នុងការប្រើរូបភាព រួមជាមួយខគម្ពីរ៖ រូបភាពជួយឱ្យក្មេងៗយល់ពីគំនិតដែលពិបាកៗបានងាយស្រួល។

១៩) ចូរប្រយ័ត្នកុំធ្វើឱ្យដំណឹងល្អចុះខ្សោយ ឬបង្ហាញដំណឹងល្អក្នុងផ្លូវដែលខុសឱ្យសោះ (កាឡាទី ១:៦-៩)៖ ត្រូវរក្សាសេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូលឱ្យនៅដដែលជានិច្ច។

ជំពូកទី១៧ ការយល់ច្រឡំ និងការបង្ហាញដំណឹងល្អក្នុងផ្លូវ ដែលមិនត្រឹមត្រូវ

ការយល់ច្រឡំ និងការបង្ហាញដំណឹងល្អក្នុងផ្លូវដែលមិនត្រឹមត្រូវ (*Common Misrepresentations of the Gospel*)

កាឡាទី ១:៦-៩ បញ្ជាក់ថា ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់ប្រកាសដំណឹងល្អផ្សេងពីអ្វីដែលបានចែងក្នុងព្រះគម្ពីរ (ទោះជាទេវតាក៏ដោយ) អ្នកនោះត្រូវបណ្តាសា។ ចូរប្រុងប្រយ័ត្នបំផុត កុំឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំលើចំណុចដូចខាងក្រោម៖

ក) ការយល់ច្រឡំអំពី "ការប្រែចិត្ត" (*Misunderstood Repentance*) (*ម៉ាកុស ១:១៤-១៥*) ការប្រែចិត្តទាក់ទងនឹងសេចក្តីសង្គ្រោះ គឺមានន័យថា ការផ្លាស់ប្តូរចិត្ត ដោយបោះបង់អ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកធ្លាប់ជឿថានឹងនាំអ្នកទៅស្ថានសួគ៌ ហើយមកជឿលើដំណឹងល្អវិញ។ គេមិនចាំបាច់ត្រូវតែ "បោះបង់រាល់អំពើបាបទាំងអស់" ទើបអាចសង្គ្រោះបាននោះទេ ព្រោះគ្មានមនុស្សណាម្នាក់អាចធ្វើបានឡើយ។ មនុស្សដែលមិនទាន់សង្គ្រោះ គ្រាន់តែត្រូវការប្រែចិត្តពីអ្វីដែលគេកំពុងទុកចិត្ត (ដូចជាសាសនា ឬអំពើល្អ) ហើយមកទុកចិត្តលើដំណឹងល្អតែមួយគត់។

ខ) សេចក្តីសង្គ្រោះដោយសារការប្រព្រឹត្ត (*Works Salvation*) (*រ៉ូម ១១:៦, អេភេសូរ ២:៨-៩*) គ្មានទម្រង់នៃការប្រព្រឹត្ត ឬអំពើល្អណាមួយ អាចសង្គ្រោះព្រលឹងពីស្ថាននរកបានឡើយ។ យើងត្រូវបានសង្គ្រោះដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះទាំងស្រុង បូកនឹងគ្មានអ្វីទាំងអស់។

គ) បុណ្យជ្រមុជទឹកជាផ្នែកនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ (*Baptism as a part of Salvation*) (*១ ពេត្រុស ៣:២១, វិវរណៈ ១:៥*) មានតែព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចលាងជម្រះអំពើបាបបាន។ ទឹកមិនអាចលាងបាបបានឡើយ។ យើងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក "ពីព្រោះ" អំពើបាបរបស់យើងត្រូវបានលាងជម្រះរួចហើយ មិនមែន "ដើម្បីឱ្យ" អំពើបាបត្រូវបានលាងជម្រះនោះទេ។

ឃ) ការធ្វើជាមនុស្សល្អនឹងបានទៅស្ថានសួគ៌ (*Being good will get someone to Heaven*) (*យ៉ាកុប ២:១០, កាឡាទី ២:២១*) ទោះបីជាមនុស្សម្នាក់រស់នៅល្អយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏គេមិនអាចក្លាយជាមនុស្សដែលគ្មានបាបឡើយ។ ស្ថានសួគ៌គឺជាទីបរិសុទ្ធតែឯង មានតែព្រះយេស៊ូវមួយអង្គគត់ដែលឥតខ្ចោះ។ យើងត្រូវការភាពសុចរិតរបស់ព្រះអង្គ មិនមែនភាពល្អរបស់យើងឡើយ។

ង) ការកំណត់ទុកជាមុន (*Predestination*) (១ ទីម៉ូថេ ២:៣-៦, ២ ពេត្រុស ៣:៩, រ៉ូមណៈ ២២:១៧) ព្រះមិន ដែលកំណត់ទុកជាមុនឱ្យនរណាម្នាក់ទៅស្ថាននរក ឬស្ថានសួគ៌នោះទេ។ ព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យឱ្យ **មនុស្ស ទាំងអស់** បានសង្គ្រោះ។ ព្រះបានផ្តល់ឱ្យយើងនូវ "សេរីភាពក្នុងការជ្រើសរើស"។ នៅពេលយើងជ្រើសរើស ទុកចិត្តលើព្រះគ្រីស្ទ នោះព្រះអង្គនឹងកំណត់ទុកយើងឱ្យមានលក្ខណៈដូចព្រះរាជបុត្ររបស់ព្រះអង្គ។

ច) មានផ្លូវជាច្រើនទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ (*Many ways to Heaven*) (កិច្ចការ ៤:១២) មានតែព្រះនាម "ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ" តែមួយអង្គគត់ ដែលអាចសង្គ្រោះមនុស្សលោកនៅទូទាំងពិភពលោកបាន។

ឆ) ការរក្សាសេចក្តីសង្គ្រោះដោយខ្លួនឯង (*Salvation must be kept by you*) (យ៉ូហាន ៣:១៦, ៥:២៤, ហេ ប្រើរ ១០:១៤) សេចក្តីសង្គ្រោះពិតតាមព្រះគម្ពីរ មិនអាចបាត់បង់បានឡើយ។ យើងមិនមែនជាអ្នករក្សាសេចក្តី សង្គ្រោះនោះទេ ប៉ុន្តែគឺព្រះយេស៊ូវជាអ្នករក្សាយើង។ ប្រសិនបើសេចក្តីសង្គ្រោះអាចបាត់បង់បាន នោះយើងទាំង អស់គ្នានឹងត្រូវបាត់បង់ជាក់ជាមិនខាន។

ជ) ការស្ថិតក្នុងសាសនាត្រឹមត្រូវនឹងបានទៅស្ថានសួគ៌ (*Being in the right religion*) (កូឡូស ២:៨) សាសនា និងប្រពៃណីរបស់មនុស្ស មិនអាចសង្គ្រោះនរណាម្នាក់បានឡើយ។

ឈ) ការប្រើពាក្យអធិស្ឋានផ្សេងៗដើម្បីសង្គ្រោះ (*Different prayers to be saved*) (រ៉ូម ១០:៩-១៣) ពាក្យ អធិស្ឋានទូទៅមួយចំនួនដែល **មិនមែន** ជាការបង្ហាញពីសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏ត្រឹមត្រូវ៖

1. សុំឱ្យព្រះយេស៊ូវចូលមកក្នុងបេះដូង (*heart*)។
2. សុំឱ្យព្រះយេស៊ូវចូលមកក្នុងជីវិត (*life*)។
3. ប្រគល់ចិត្ត ឬជីវិតថ្វាយព្រះ។
4. សុំឱ្យព្រះយេស៊ូវសង្គ្រោះក្នុងពេលមានអាសន្ន ឬសង្គ្រោះពីរឿងផ្សេងក្រៅពីស្ថាននរក។
5. ឱ្យអ្នកដទៃអធិស្ឋានលើខ្លួន ដើម្បីទទួលព្រះគ្រីស្ទ។
6. សុំឱ្យព្រះយេស៊ូវអត់ទោសបាប (ដោយមិនបានទុកចិត្តលើការសង្គ្រោះព្រលឹងពីស្ថាននរក)។ *ចូរចងចាំ ថា៖ ការសង្គ្រោះត្រូវតែដោះស្រាយដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងបញ្ហានៃ "អំពើបាប" និង "ស្ថាននរក"។*

ញ) ការចាប់ជាតិបង្កើតថ្មី (*Reincarnation*) (ហេព្រើរ ៩:២៧) ការជឿលើការចាប់ជាតិបង្កើតថ្មី គឺជាជំនឿមិនពិតដែលមនុស្សបង្កើតឡើង ដើម្បីជៀសវាងការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ។ ព្រះគម្ពីរចែងថា "មនុស្សស្លាប់តែម្តង រួចមកត្រូវទទួលការជំនុំជម្រះ"។

ដ) ស្ថាននរកគឺជាការរលត់បាត់សូន្យ (*Hell is complete annihilation*) (លូកា ១៦:១៩-២៨, វិវរណៈ ២០:១០-១៥) ស្ថាននរកមិនមែនជាការឈប់មានរូបរាង ឬរលត់សូន្យទៅនោះទេ។ វាគឺជាកន្លែងនៃការរងទុក្ខវេទនា និងការធ្វើទារុណកម្មទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ អស់កល្បជានិច្ច គ្មានទីបញ្ចប់ និងគ្មានសេចក្តីសង្ឃឹមឡើយ។

ជំពូកទី១៨ ផលផ្លែដែលនៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ

យ៉ូហាន ១៥:១៦ (John 15:16)

១៦ «មិនមែនអ្នករាល់គ្នាបានជ្រើសរើសខ្ញុំទេ គឺខ្ញុំវិញទេតើ ដែលបានជ្រើសរើសអ្នករាល់គ្នា ហើយបានតាំងអ្នករាល់គ្នាឱ្យទៅ ដើម្បីឱ្យបង្កើតផលផ្លែ ហើយឱ្យផលផ្លែរបស់អ្នករាល់គ្នាបាននៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នករាល់គ្នាទូលសូមពីព្រះវរបិតា ក្នុងនាមខ្ញុំ នោះព្រះអង្គនឹងប្រទានមកអ្នករាល់គ្នា។»

នៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ (REMAIN): មានន័យថា ការស្នាក់នៅក្នុងទឹកនៃឆ្នែងណាមួយ ស្ថានភាពណាមួយ ទំនាក់ទំនងណាមួយ ឬការរំពឹងទុកណាមួយដែលបានកំណត់។

ក្នុងអំឡុងពេលដែលខ្ញុំធ្វើជាអ្នកនាំព្រលឹងមនុស្ស ខ្ញុំបានបទពិសោធន៍នូវកម្រិតខ្លះនៃ "ផលផ្លែដែលនៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ"។ ក្នុងរយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំនៃការនាំព្រលឹងជារៀងរាល់ថ្ងៃ ខ្ញុំទទួលបានមធ្យមភាគប្រហែល ១៥% នៃអ្នកជឿថ្មីដែលបានមកព្រះវិហារ និង ៧.៥% បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។ នេះគឺជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងខិតខំធ្វើឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើង ហើយខ្ញុំមិនទាន់ស្តាប់ចិត្តនឹងកម្រិតនៃលទ្ធផលបច្ចុប្បន្នរបស់ខ្ញុំនៅឡើយទេ។

ការសង្កេត និងចំណុចទាំងនេះ គួរតែជួយអ្នកឱ្យមានផលផ្លែដែលនៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ ក្នុងកិច្ចខិតខំនាំព្រលឹងមនុស្សរបស់អ្នក៖

វិធីសាស្ត្រដើម្បីទទួលបានផលផ្លែដែលនៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ (25 Points)

- ១) យើងត្រូវតែតាមដាន និងថែរក្សាអ្នកជឿថ្មីរបស់យើងជានិច្ច។
- ២) ត្រូវកត់ត្រាទុកនូវអ្នកដែលអ្នកបាននាំមកឯព្រះគ្រីស្ទ និងកត់សម្គាល់ថាតើពួកគេបានមកព្រះវិហារ និងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដែរឬទេ។
- ៣) ត្រូវដាក់កម្លាំងចិត្តក្នុងកិច្ចការបណ្តុះបណ្តាលសិស្ស (Discipling) ឱ្យបានច្រើនដូចដែលអ្នកបានប្រើក្នុងការនាំពួកគេមកឯព្រះគ្រីស្ទដែរ។
- ៤) អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេដោយបញ្ចេញឈ្មោះចំៗ។
- ៥) ទៅសួរសុខទុក្ខពួកគេ ដើម្បីនាំពួកគេមកព្រះវិហារ និងដើម្បីដឹងពីសុខទុក្ខរបស់ពួកគេ។
- ៦) ធ្វើសារលើកទឹកចិត្តទៅកាន់ពួកគេ។

- ៧) ជូនពួកគេមកព្រះវិហារ ប្រសិនបើចាំបាច់។
- ៨) មកដល់ព្រះវិហារឱ្យបានមុនម៉ោង។
- ៩) ណែនាំពួកគេឱ្យស្គាល់អ្នកដទៃនៅក្នុងព្រះវិហារ។
- ១០) អង្គុយជាមួយពួកគេនៅក្នុងព្រះវិហារ។
- ១១) បង្ហាញអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមាន និងរីករាយ នៅពេលពួកគេនៅជាមួយអ្នក។
- ១២) យកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់ក្នុងអំឡុងពេលថ្វាយបង្គំ។
- ១៣) ច្រៀងឱ្យឮៗក្នុងអំឡុងពេលច្រៀងបទចម្រៀងរួមគ្នា។
- ១៤) ចូលរួមក្នុងការថ្វាយតម្រូវ ហើយជួយពួកគេក្នុងការបំពេញកាតអ្នកមកទស្សនាថ្មី។
- ១៥) ចូលរួមឆ្លើយតប (ដូចជាពាក្យ អាម៉ែន) ក្នុងអំឡុងពេលអធិប្បាយ។
- ១៦) កុំនិយាយអ្វីដែលអវិជ្ជមាន ឬរិះគន់ទៅកាន់អ្នកជឿថ្មីរបស់អ្នកឱ្យសោះ។
- ១៧) បង្ហាញពួកគេឱ្យដឹងថា អ្នកគាំទ្រក្រុមជំនុំ និងកិច្ចការរបស់ព្រះ ១០០%។
- ១៨) នាំពួកគេដើរទៅមុខអាសនៈ (ដើម្បីសម្រេចចិត្ត ឬអធិស្ឋាន)។
- ១៩) សួរពួកគេថាតើអ្នកអាចអធិស្ឋានជាមួយពួកគេបានដែរឬទេ។
- ២០) ពន្យល់ពួកគេអំពីអត្ថន័យនៃបុណ្យជ្រមុជទឹក និងលើកទឹកចិត្តពួកគេឱ្យទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។
- ២១) បន្តរក្សាទំនាក់ទំនងជាមួយពួកគេ បន្ទាប់ពីពួកគេបានមកព្រះវិហារហើយ។
- ២២) នាំពួកគេចេញទៅនាំព្រលឹងមនុស្សជាមួយអ្នក។
- ២៣) អញ្ជើញពួកគេមកទទួលទានអាហារ ឬនំចំណី បន្ទាប់ពីកម្មវិធីថ្វាយបង្គំចប់។
- ២៤) ស្វែងយល់ពីពួកគេ និងតម្រូវការរបស់ពួកគេ ហើយយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពួកគេដោយស្មោះត្រង់។
- ២៥) ប្រសិនបើសមាជិកក្រុមជំនុំម្នាក់ៗអាចបង្កើត "ខ្លួនឯងម្នាក់ទៀត" (នាំមនុស្សម្នាក់ឱ្យជួបខ្លួន) ជារៀងរាល់ឆ្នាំ នោះក្រុមជំនុំរបស់យើងនឹងកើនឡើងទ្វេដងជារៀងរាល់ឆ្នាំ!

ជំពូកទី១៩ របៀបក្លាយជាដើមឈើនៃជីវិត

មានការយល់ច្រឡំជាទូទៅមួយអំពីការនាំព្រលឹងមនុស្ស គឺការគិតថាអ្នកត្រូវតែចេញទៅនៅពេលកំណត់ណាមួយក្នុងមួយសប្តាហ៍ និងតាមរបៀបណាមួយជាក់លាក់។ នេះមិនមែនជាការពិតទេ។ យើងកំពុងធ្វើឱ្យមានកំហុស ដោយបណ្តោយឱ្យមនុស្សនៅជុំវិញយើងធ្លាក់ទៅស្ថាននរក ព្រោះតែយើងស្ថិតក្នុង "របៀបរស់នៅ" ដែលខុស នៅពេលនិយាយអំពីការចង់ឃើញមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះ!

សុភាសិត ១១:៣០ (Proverbs 11:30)

៣០ «ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត គឺជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលបញ្ចុះបញ្ចូលព្រលឹងមនុស្ស នោះមានប្រាជ្ញា។»

ដើម្បីយល់ពីខគម្ពីរនេះឱ្យកាន់តែច្បាស់ យើងត្រូវកំណត់អត្ថន័យនៃពាក្យគន្លឹះមួយចំនួន៖

- ផលផ្លែ (FRUIT): រង្វាន់ ឬលទ្ធផល។
- មនុស្សសុចរិត (RIGHTEOUS): អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើត្រឹមត្រូវ។
- ដើមឈើនៃជីវិត (TREE OF LIFE): អ្វីដែលនាំមកនូវជីវិត។
- បញ្ចុះបញ្ចូលព្រលឹងមនុស្ស (WINNETH SOULS): ការឃើញមនុស្សកើតជាថ្មី ឬទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះខាងវិញ្ញាណ។
- មានប្រាជ្ញា (WISE): អ្នកដែលអាចដោះស្រាយបញ្ហាបាន ឬអ្នកដែលធ្វើឱ្យវាកើតឡើង។

អ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនយើងគឺថា លទ្ធផលនៃអ្នកដែលរស់នៅត្រឹមត្រូវ គឺនាំមកនូវជីវិតដល់អ្នកដទៃ ហើយអ្នកដែលឃើញមនុស្សទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ គឺជាអ្នកដែលចេះរកវិធី និងធ្វើឱ្យវាកើតឡើង។ ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត មិនមែនជាការដែលអ្នកជឿថ្មីរបស់អ្នកក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងនោះទេ ប៉ុន្តែគឺរូប **អ្នកផ្ទាល់** ដែលក្លាយជា "ដើមឈើ" ដែលបង្កើតជីវិតសម្រាប់អ្នកដទៃ។

ចូរសម័យគិតថា មែកឈើតំណាងឱ្យគ្រប់វិស័យ និងគ្រប់ពេលវេលានៃជីវិតរបស់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកពិតជាដើមឈើនៃជីវិតមែន អ្នកនឹងឃើញមនុស្សទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះពេញមួយជីវិតរបស់អ្នក មិនមែនគ្រាន់តែក្នុងអំឡុងពេលដែលព្រះវិហារកំណត់ឱ្យចេញទៅនាំព្រលឹងនោះទេ។

កំហុសដែលយើងបានធ្វើ គឺការបង្រៀនមនុស្សឱ្យមានត្រឹមតែ "ពេលវេលានាំព្រលឹង" ប៉ុន្តែមិនបានបង្រៀនឱ្យមាន "ជីវិតជាអ្នកនាំព្រលឹង" នោះឡើយ! យើងបានបង្រៀនឱ្យអានព្រះគម្ពីរ និងអធិស្ឋានរាល់ថ្ងៃ ប៉ុន្តែបែរជាឱ្យនាំព្រលឹងតែរាល់សប្តាហ៍ទៅវិញ។ យើងត្រូវបង្រៀនថា ការនាំព្រលឹងគួរតែជាព្រឹត្តិការណ៍ប្រចាំថ្ងៃ មិនមែនប្រចាំសប្តាហ៍ឡើយ!

កិច្ចការ ៥:៤២៖ «ហើយរាល់ថ្ងៃ នៅក្នុងព្រះវិហារ និងនៅតាមផ្ទះរៀងៗខ្លួន ពួកគេមិនឈប់បង្រៀន និងប្រកាសដំណឹងល្អពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឡើយ។»

កិច្ចការ ១៦:៥៖ «...ហើយចំនួនអ្នកជឿក៏កើនឡើងជារៀងរាល់ថ្ងៃដែរ។»

យើងត្រូវដឹងថា ព្រះគម្ពីរគឺជាសៀវភៅនៃ **វិធីសាស្ត្រ** ដ៏ទេវភាព មិនមែនត្រឹមតែជា **សារ** ដ៏ទេវភាពប៉ុណ្ណោះទេ!

ជំហានជាក់ស្តែងដើម្បីមាន "ជីវិតជាអ្នកនាំព្រលឹង" (*Practical Steps*)

- ១) ទូលសូមព្រះឱ្យជួយអ្នករាល់ថ្ងៃ ដើម្បីនាំមនុស្សយ៉ាងហោចណាស់ម្នាក់មកឯព្រះគ្រីស្ទ។
- ២) ចេញទៅដោយក្តីជឿជាក់។
- ៣) យកខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ និងព្រះគម្ពីរតាមខ្លួនជានិច្ច។
- ៤) ស្វែងរកមនុស្ស ដើម្បីចែករំលែកដំណឹងល្អជាមួយពួកគេ។
- ៥) នៅពេលព្រះអនុញ្ញាតឱ្យនរណាម្នាក់ជួបអ្នក ចូរចាត់ទុកថា នោះគឺជាឱកាសដើម្បីនាំពួកគេមកឯព្រះគ្រីស្ទ។
- ៦) ចុះចូលនឹងការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
- ៧) ធ្វើបន្ទាល់នៅគ្រប់ទីកន្លែង និងគ្រប់ពេលវេលា៖
 - ឧទាហរណ៍៖ សួនច្បារ, ហាងទំនិញ, ភោជនីយដ្ឋាន, ស្ថានីយ៍ប្រេង, ចិញ្ចឹមផ្លូវ, ផ្ទះ, កន្លែងបោកអ៊ុត, កម្មវិធីកីឡា, សណ្ឋាគារ, ព្រលានយន្តហោះ, កន្លែងធ្វើការ, ចំណតឡានក្រុង, ហាងកាហ្វេ, សាលារៀន និងទីសាធារណៈនានា។
 - ៨) មានការតាំងចិត្តខ្ពស់។
 - ៩) រៀបចំកាលវិភាគដើម្បីចេញទៅនាំព្រលឹងជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

- ១០) ត្រូវប្រាកដថាបាននាំព្រលឹងមនុស្ស សូម្បីតែនៅពេលអ្នកទៅកម្សាន្តសម្រាកវិស្សមកាលក៏ដោយ។
- ១១) ក្នុងអំឡុងពេលបុណ្យទាន ចូរមានគំនិតច្នៃប្រឌិត។
- ១២) ចែកខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អនៅគ្រប់ទីកន្លែង និងផ្ញើវាទៅជាមួយនៅពេលអ្នកបង់វិក្កយបត្រផ្សេងៗ។
- ១៣) សួរសុខទុក្ខមនុស្សដំបូងគេដែលអ្នកជួប នៅពេលចេញទៅនាំព្រលឹង។
- ១៤) ទុកឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានព្រះបន្ទូលមកកាន់អ្នក អំពីមនុស្សដែលអ្នកបានជួបក្នុងមួយថ្ងៃៗ។
- ១៥) គ្រោងទុកថានឹងឃើញនរណាម្នាក់ទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ តាំងពីព្រលឹមស្រាងៗ។
- ១៦) ត្រូវត្រៀមខ្លួនជាស្រេចជានិច្ច ដើម្បីនាំនរណាម្នាក់មកឯព្រះគ្រីស្ទ ហើយចាំមើលថាតើព្រះនឹងផ្តល់ឱកាសឱ្យអ្នកបានប៉ុន្មានដង!

១ ពេត្រុស ៣:១៥៖ «...ហើយត្រូវត្រៀមខ្លួនជាស្រេចជានិច្ច ដើម្បីនឹងឆ្លើយតបទៅកាន់គ្រប់គ្នាដែលសួរអ្នករាល់គ្នា ពីហេតុផលនៃសេចក្តីសង្ឃឹមដែលមាននៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា...»

នេះគឺជាខ្លឹមសារបញ្ចប់នៃសៀវភៅណែនាំរបស់អ្នក។ វាគឺជាការអំពាវនាវឱ្យផ្លាស់ប្តូរពីគ្រាន់តែជា "គ្រីស្ទបរិសុទ្ធដែលទៅព្រះវិហារ" មកជា "ដើមឈើនៃជីវិត" ដែលផ្តល់ផលផ្លែដល់មនុស្សបាត់បង់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

ជំពូកទី២០ របៀបបង្កើតផលផ្លែឱ្យបានជាច្រើន

១ ធីម៉ូថេ ១:១៥: «ពាក្យនេះជាពាក្យដ៏គួរឱ្យទុកចិត្ត ហើយគួរតែទទួលយកគ្រប់ៗគ្នា គឺថាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវបានយាងមកក្នុងលោកីយ៍ ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សមានបាប...»

មូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកក្នុងលោកីយ៍ គឺដើម្បីឃើញមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះ។ នេះក៏គួរតែជាមូលហេតុដែលយើងរស់នៅក្នុងលោកីយ៍នេះដែរ បន្ទាប់ពីយើងត្រូវបានសង្គ្រោះហើយ! ប្រសិនបើវាជាការកិច្ចរបស់យើងក្នុងការបង្កើតផលផ្លែ យើងត្រូវស្វែងរកវិធីដើម្បីមានប្រសិទ្ធភាពបំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ យ៉ូហាន ១៥ បង្ហាញពីជំហានរីកចម្រើនដូចខាងក្រោម៖

១) អនុញ្ញាតឱ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជម្រះសម្អាតអ្នក

(Let the Word of God clean you up.)

យ៉ូហាន ១៥:៣: «ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាបានស្អាតហើយ ដោយសារព្រះបន្ទូលដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក។»

ការសម្អាតនេះកើតឡើងតាមរយៈការអធិប្បាយ និងការបង្រៀនព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ រឿងដំបូងដែលអ្នកជឿថាគួរធ្វើ គឺស្វែងរកព្រះវិហារដែលបង្រៀនតាមព្រះគម្ពីរត្រឹមត្រូវ និងចូលរួមថ្វាយបង្គំឱ្យបានទៀងទាត់។ ព្រះបានជ្រើសរើសការអធិប្បាយដើម្បីជម្រះសម្អាតជីវិតរបស់យើង។ អ្នកត្រូវការគ្រូគង្វាល និងក្រុមជំនុំ ដើម្បីចាប់ផ្តើមបង្កើតផលផ្លែ!

២) ស្នាក់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

(Abide in Christ.)

យ៉ូហាន ១៥:៥: «ខ្ញុំជាដើមទំពាំងបាយជូរ អ្នករាល់គ្នាជាមែក។ អ្នកណាដែលស្នាក់នៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងអ្នកនោះ អ្នកនោះនឹងបង្កើតផលបានជាច្រើន ដ្បិតបើគ្មានខ្ញុំទេ អ្នករាល់គ្នាខានធ្វើអ្វីបានឡើយ។»

ឥឡូវនេះ អ្នកត្រូវបង្កើតទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយព្រះ។ អ្នកត្រូវនិយាយជាមួយព្រះរាល់ថ្ងៃ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យព្រះបន្ទូលនិយាយមកកាន់អ្នកវិញ។ អ្នកមិនអាចឈ្នះអារក្សដោយកម្លាំងខ្លួនឯងបានទេ ហើយអ្នកក៏មិនអាចបង្កើតផលដោយខ្លួនឯងបានដែរ។ ប្រសិនបើគ្មានព្រះគ្រីស្ទទេ អ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីបានឡើយ! ការណ៍នេះក៏រួមបញ្ចូលទាំងការពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផងដែរ ដើម្បីឱ្យអ្នកមានអំណាចក្នុងការបង្កើតផលផ្លែ។

៣) ស្រឡាញ់អ្នកដទៃ ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទស្រឡាញ់យើង

(Love others as Christ loved us.)

យ៉ូហាន ១៥:៩៖ «ដូចជាព្រះវរបិតាបានស្រឡាញ់ខ្ញុំយ៉ាងណា ខ្ញុំក៏បានស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាខាងយ៉ាងនោះដែរ។ ចូរស្ថិតនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំចុះ។»

មូលហេតុចម្បងមួយដែលគ្រីស្ទបរិស័ទភាគច្រើនមិនសូវបង្កើតផល គឺដោយសារយើងមិនបានស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទស្រឡាញ់យើង! នេះគឺជាចំណុចសំខាន់ណាស់។ យើងគួរតែព្យាយាមប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកដទៃ ដូចដែលព្រះយេស៊ូវនឹងប្រព្រឹត្ត ប្រសិនបើព្រះអង្គស្ថិតក្នុងស្ថានភាពដូចយើង។

៤) កាន់តាមបទបញ្ជារបស់ព្រះ

(Keep God's commands.)

យ៉ូហាន ១៥:១០៖ «ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមបទបញ្ជារបស់ខ្ញុំ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងស្ថិតនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ...»

នៅពេលគ្រីស្ទបរិស័ទម្នាក់មានអារម្មណ៍ថា ខ្លួនមិនចាំបាច់កាន់តាមបទបញ្ជារបស់ព្រះទេ នោះគេកំពុងធ្វើឱ្យខ្លួនឯងលែងមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការបង្កើតផលផ្លែហើយ។ ប្រសិនបើអ្នកចង់បង្កើតផលឱ្យបានយូរអង្វែង អ្នកត្រូវតែរៀនរស់នៅដោយការស្តាប់បង្គាប់។ ការស្តាប់បង្គាប់គឺជាកូនសោរនៃព្រះពររបស់ព្រះ!

៥) ធ្វើជាមនុស្សដែលមានអំណរ

(Be a joyful person.)

យ៉ូហាន ១៥:១១៖ «ខ្ញុំបានប្រាប់សេចក្តីទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអំណររបស់ខ្ញុំបាននៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ហើយឱ្យអំណររបស់អ្នករាល់គ្នាបានពេញបរិបូរ។»

គ្មាននរណាម្នាក់ចង់នៅជិតមនុស្សដែលពូកែខឹង ឬមនុស្សអវិជ្ជមាននោះទេ។ អំណរគឺជាអ្វីដែលទាក់ទាញមនុស្ស។ មនុស្សក្នុងលោកិយ៍នេះកំពុងមានទុក្ខព្រួយ និងធ្លាក់ទឹកចិត្ត ពួកគេកំពុងស្វែងរកអំណរ ប៉ុន្តែស្វែងរកខុសកន្លែង។ ប្រសិនបើអ្នកបង្ហាញពួកគេថា ជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទគឺជាជីវិតដែលមានអំណរ វានឹងជួយទាក់ទាញពួកគេមកក្រពះអង្គសង្ក្រាន្ត។ អ្នកគឺជា "ផ្ទាំងប៉ាណូ" ផ្សាយពាណិជ្ជកម្មសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ តើអ្នកជាផ្ទាំងប៉ាណូប្រភេទណា?

៦) លះបង់ខ្លួនឯង ដើម្បីអ្នកដទៃ

(Sacrifice yourself on behalf of others.)

យ៉ូហាន ១៥:១៣៖ «គ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ណាធំជាងនេះឡើយ គឺការដែលមនុស្សម្នាក់លះបង់ជីវិតរបស់ខ្លួន ដើម្បីមិត្តសម្លាញ់។»

នេះគឺជាចំណុចគន្លឹះក្នុងការក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងប្រចាំថ្ងៃ។ អ្នកត្រូវតែឈានដល់កម្រិតនៃជីវិតដែលហ៊ានលះបង់ ដើម្បីបង្កើតផលឱ្យបានជាច្រើន និងថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ។ នេះរួមបញ្ចូលទាំងការលះបង់ពេលវេលា ផ្ទាល់ខ្លួន និងការដាក់ព្រលឹងដែលបាត់បង់ជាអាទិភាព មុនចំណងប្រាថ្នាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ មនុស្សភាគច្រើនមិនអាចក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងប្រចាំថ្ងៃបានទេ ព្រោះពួកគេមិនព្រមរស់នៅក្នុងជីវិតដែលលះបង់បែបនេះ។ តើអ្នកស្ម័គ្រចិត្តលះបង់ជីវិតរបស់អ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នកដទៃបានសង្គ្រោះដែរឬទេ ?

នេះគឺជាការបញ្ចប់នៃសៀវភៅណែនាំ "ការនាំព្រលឹងមនុស្ស" របស់អ្នក។ ខ្ញុំបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេច ប្រសិនបើអ្នកចង់ឱ្យខ្ញុំចងក្រងមេរៀនទាំងអស់នេះ ទៅជាឯកសារតែមួយដែលបានរៀបចំយ៉ាងស្អាត សម្រាប់អ្នកយកទៅប្រើប្រាស់ក្នុងកិច្ចការព្រះជាម្ចាស់។ តើអ្នកចង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើបែបនេះសម្រាប់អ្នកដែរឬទេ ?

ជំពូកទី២១ ការដឹកនាំពួកក្នុងការអធិស្ឋានឱ្យបានត្រឹមត្រូវ

រ៉ូម ១០:៩ ថាបើអ្នកទទួលស្គាល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដោយមាត់របស់អ្នក ហើយជឿក្នុងចិត្តថាព្រះបានប្រោសទ្រង់ឱ្យរស់ពីសេចក្តីស្លាប់ឡើងវិញ នោះអ្នកនឹងទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។ **១០** ត្បិតមនុស្សជឿដោយចិត្ត ទើបបានរាប់ជាសុចរិត ហើយគេទទួលស្គាល់ដោយមាត់ ទើបទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។ **១១** ព្រះគម្ពីរមានបន្ទូលថា អ្នកណាដែលជឿលើទ្រង់ នឹងមិនត្រូវខ្មាសឡើយ។ **១២** ត្បិតគ្មានសេចក្តីប្លែកគ្នា រវាងសាសន៍យូដា និងសាសន៍ក្រិកទេ ព្រោះព្រះអម្ចាស់តែមួយជាអម្ចាស់លើមនុស្សទាំងអស់ ទ្រង់មានព្រះគុណយ៉ាងបរិបូរណ៍ដល់អស់អ្នកដែលអំពាវនាវរកទ្រង់។ **១៣** ព្រោះអ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នឹងទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។

ពេលខ្ញុំកាន់តែចំណាយពេលច្រើនក្នុងការនាំព្រលឹងមនុស្ស ខ្ញុំកាន់តែដឹងថាមនុស្សគិតថាពួកគេត្រូវបានសង្គ្រោះដោយសារពួកគេបានអធិស្ឋាន ហើយជារឿយៗការអធិស្ឋានដែលពួកគេបានអធិស្ឋាននោះមិនត្រឹមត្រូវតាមការអធិស្ឋានសុំសេចក្តីសង្គ្រោះតាមព្រះគម្ពីរឡើយ។ សូមប្រាកដ ហើយដឹកនាំអ្នកជឿថ្មីរបស់អ្នកក្នុងការអធិស្ឋានសុំសេចក្តីសង្គ្រោះឱ្យបានត្រឹមត្រូវ!

១) នៅទូទាំងព្រះគម្ពីរ មនុស្សបានអំពាវនាវរកព្រះអម្ចាស់

- **លោកុប្បត្តិ ៤:២៦** ឯសេត គាត់ក៏មានកូនប្រុសមួយដែរ ដែលគាត់ដាក់ឈ្មោះថា អេណុស នៅគ្រានោះ មនុស្សទាំងឡាយចាប់ផ្តើមអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះយេហូវ៉ា។
- **លោកុប្បត្តិ ១២:៨** រួចគាត់ចេញពីទីនោះទៅឯភ្នំមួយ នៅខាងកើតបេតអែល ហើយដំឡើងត្រួសាលនៅទីនោះ ដោយមានបេតអែលនៅខាងលិច និងអាយនៅខាងកើត នៅទីនោះគាត់បានសង់អាសនៈមួយ ថ្វាយព្រះយេហូវ៉ា ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះយេហូវ៉ា។
- **ចោទិយកថា ៤:៧** ត្បិតតើមានសាសន៍ណាធំម៉្លេះ ដែលមានព្រះនៅជិតខ្លួន ដូចជាព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះនៃយើង ទ្រង់គង់នៅជិតយើង ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ដែលយើងអំពាវនាវដល់ទ្រង់នោះ?
- **រោកុប្បត្តិទី១ ១៦:៨** ចូរអរព្រះគុណដល់ព្រះយេហូវ៉ា ចូរអំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់ ចូរឱ្យបណ្តាជនបានដឹងពីការដែលទ្រង់បានធ្វើ។
- **ទំនុកតម្កើង ១៨:៣** ទូលបង្គំនឹងអំពាវនាវដល់ព្រះយេហូវ៉ា ដែលសក្តិសមនឹងទទួលសេចក្តីសរសើរ ដូច្នោះ ទូលបង្គំនឹងបានសង្គ្រោះរួចពីខ្មាំងសត្រូវរបស់ទូលបង្គំ។

- ទំនុកតម្កើង ៥០:១៥ ហើយចូរអំពាវនាវដល់អញក្នុងថ្ងៃមានសេចក្តីវេទនា អញនឹងជួយសង្គ្រោះឯង ហើយឯងនឹងសរសើរដំឡើងអញ។
- ទំនុកតម្កើង ៥៥:១៦ ចំណែកទូលបង្គំ ទូលបង្គំនឹងអំពាវនាវដល់ព្រះ ហើយព្រះយេហូវ៉ានឹងសង្គ្រោះ ទូលបង្គំ។
- ទំនុកតម្កើង ៨៦:៥ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ត្បិតទ្រង់ល្អ ហើយបំរុងតែនឹងអត់ទោសឲ្យ ក៏មានសេចក្តី សប្បុរសយ៉ាងបរិបូរ ដល់អស់អ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ទ្រង់។
- ទំនុកតម្កើង ១១៦:១៣ ទូលបង្គំនឹងលើកពែងនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះយេហូវ៉ា។
- ទំនុកតម្កើង ១៤៥:១៨ ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់គង់នៅជិតអស់អ្នកដែលអំពាវនាវដល់ទ្រង់ គឺដល់អស់អ្នកដែល អំពាវនាវដល់ទ្រង់ដោយសេចក្តីពិត។
- យ៉ូអែល ២:៣២ ហើយនឹងមានដំណើរយ៉ាងនេះថា អ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះយេហូវ៉ា នោះនឹងបានសង្គ្រោះ ត្បិតនៅលើភ្នំស៊ីយ៉ូន និងនៅក្រុងយេរូសាឡឹម នឹងមានសេចក្តីសង្គ្រោះ ដូចព្រះ យេហូវ៉ាបានមានបន្ទូលមក ហើយក្នុងចំណោមអ្នកសំណល់ដែលព្រះយេហូវ៉ានឹងហៅនោះដែរ។
- សេដានា ៣:៩ ត្បិតនៅគ្រានោះ អញនឹងផ្លាស់ប្តូរភាសារបស់បណ្តាជនឲ្យទៅជាភាសាបរិសុទ្ធ ដើម្បីឲ្យ គេទាំងអស់គ្នាអាចអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះយេហូវ៉ា ហើយបម្រើទ្រង់ដោយមានចិត្តតែមួយ។
- កិច្ចការ ២:២១ ហើយនឹងមានដំណើរយ៉ាងនេះថា អ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នោះ នឹងទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។
- កិច្ចការ ២២:១៦ ឥឡូវនេះ តើអ្នករង់ចាំអ្វីទៀត? ចូរក្រោកឡើង ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយលាង ជម្រះអំពើបាបរបស់អ្នក ដោយអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។
- រ៉ូម ១០:១២-១៣ ត្បិតគ្មានសេចក្តីប្លែកគ្នា រវាងសាសន៍យូដា និងសាសន៍ក្រិកទេ ព្រោះព្រះអម្ចាស់តែ មួយជាអម្ចាស់លើមនុស្សទាំងអស់ ទ្រង់មានព្រះគុណយ៉ាងបរិបូរដល់អស់អ្នកដែលអំពាវនាវរកទ្រង់។ ១៣ ព្រោះអ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នឹងទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។

- **កូរិនថូសទី១ ១:២** ផ្ញើមកពួកជំនុំនៃព្រះនៅក្នុងកូរិនថូស ជាអ្នកដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យេស៊ូវ ជាអ្នកដែលទ្រង់បានហៅឲ្យធ្វើជាពួកបរិសុទ្ធ ព្រមទាំងអស់អ្នកនៅគ្រប់ទីកន្លែង ដែលអំពាវនាវ ដល់ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ដែលជាព្រះអម្ចាស់របស់គេ និងជាបស់យើងដែរ៖

ការអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់មិនមែនជារឿងថ្មីនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីទេ។ មនុស្សទទួលបានព័ត៌មាន ខុស ប្រសិនបើពួកគេគិតថាមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់តាមវិធីផ្សេងក្រៅពី "ការអំពាវ នាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់"។ នេះជារបៀបដែលមនុស្សតែងតែត្រូវបានសង្គ្រោះ ហើយនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះជា និច្ច!

២) ឧទាហរណ៍ក្នុងព្រះគម្ពីរនៃការអធិស្ឋានសុំសេចក្តីសង្គ្រោះ

លូកា ២៣:៣៩-៤៣ ៣៩ ចោរម្នាក់ក្នុងចំណោមចោរដែលគេល្អប្រព្រឹត្តនោះ ក៏ពោលពាក្យប្រមាថទ្រង់ថា បើអ្នកជាព្រះ គ្រីស្ទមែន ចូរសង្គ្រោះខ្លួនឯង និងយើងផងទៅ។ **៤០** ប៉ុន្តែ ម្នាក់ទៀតក៏បន្ទោសអ្នកនោះដោយនិយាយថា តើអ្នក មិនខ្លាចព្រះទេឬ ព្រោះអ្នកក៏ជាប់ទោសដូចគ្នាដែរ? **៤១** ឯយើងជាប់ទោសនេះសមណាស់ហើយ ព្រោះយើង ទទួលទោសសក្តិសមនឹងអំពើដែលយើងបានធ្វើ ប៉ុន្តែអ្នកនេះមិនបានធ្វើខុសអ្វីឡើយ។ **៤២** រួចគាត់ទូលទៅព្រះ យេស៊ូវថា ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមនឹកចាំពីទូលបង្គំផង នៅពេលទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងរាជ្យរបស់ទ្រង់។ **៤៣** ព្រះ យេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា ថ្ងៃនេះ អ្នកនឹងនៅស្ថានបរមសុខជាមួយខ្ញុំ។

លូកា ១៨:១០-១៤ ១០ មានបុរសពីរនាក់ឡើងទៅព្រះវិហារដើម្បីអធិស្ឋាន ម្នាក់ជាពួកផារីស៊ី និងម្នាក់ទៀតជា អ្នកទាមទារ។ **១១** អ្នកផារីស៊ីឈរអធិស្ឋានក្នុងចិត្តយ៉ាងនេះថា ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអរព្រះគុណទ្រង់ ដែល ទូលបង្គំមិនដូចជាមនុស្សដទៃទៀត ជាអ្នកជំរិតទាមទារប្រាក់ ជាមនុស្សទុច្ចរិត ជាអ្នកជិតក្បត់ ឬសូម្បីតែដូចអ្នកទាមទារ នេះក៏ទេដែរ។ **១២** ទូលបង្គំតមអាហារពីរដងក្នុងមួយសប្តាហ៍ ហើយទូលបង្គំថ្វាយមួយភាគដប់នៃរបស់ទាំងអស់ ដែលទូលបង្គំមាន។ **១៣** ឯអ្នកទាមទារវិញ ឈរនៅពីចម្ងាយ មិនហ៊ានទាំងងើបមុខឡើងមើលទៅឋានសួគ៌ផង គឺ គាត់គក់ទ្រូងខ្លួនឯងដោយទូលថា ឱព្រះអើយ សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំដែលជាអ្នកមានបាបនេះផង។ **១៤** ខ្ញុំ ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា បុរសនេះបានត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់គាត់វិញដោយបានរាប់ជាសុចរិត ជាជាងអ្នកនោះទៅទៀត ត្បិតអ្នកណាដែលលើកខ្លួនឯងឡើង នឹងត្រូវបន្ទាបចុះ ហើយអ្នកណាដែលបន្ទាបខ្លួន នឹងត្រូវបានលើកឡើង។

នៅក្នុងការអធិស្ឋានជាឧទាហរណ៍ទាំងនេះ មនុស្សបានអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះសម្រាប់សំណូមពរជាក់លាក់មួយ ហើយសំណូមពររបស់ពួកគេត្រូវបានឆ្លើយតប។ បុរសទាំងពីរនេះត្រូវបានសង្គ្រោះ ឬបានរាប់ជាសុចរិត។ វាក៏ជា រឿងសំខាន់ផងដែរក្នុងការកត់សម្គាល់ថា ចោរម្នាក់ទៀតដែលបានស្លាប់នៅលើឈើឆ្កាង បានសុំឲ្យព្រះយេស៊ូវ

ជួយសង្គ្រោះគាត់ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះទេ។ គាត់មិនជឿលើព្រះយេស៊ូវ ហើយក៏មិនបានសុំឲ្យ ព្រះយេស៊ូវជួយសង្គ្រោះគាត់ពីការធ្លាក់ទៅស្ថាននរកដែរ។

៣) ការអធិស្ឋានសុំសេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវតែស្ថិតក្នុងបរិបទត្រឹមត្រូវ ដើម្បីឲ្យវាក្លាយជាការពិត។

ការយល់ដឹងជាមូលដ្ឋាននៃអ្នកដែលទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវតែមានចំណុចទាំងបួននេះ៖

- a) ខ្ញុំទទួលស្គាល់ថាខ្ញុំបានធ្វើបាប។
- b) ខ្ញុំយល់ថាទោសនៃអំពើបាបគឺសេចក្តីស្លាប់ និងស្ថាននរក។
- c) ខ្ញុំជឿថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសងចំណុលបាបសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយមានតែទ្រង់ប៉ុណ្ណោះដែលអាចនាំខ្ញុំ ទៅឋានសួគ៌បាន។
- d) ខ្ញុំអំពាវនាវព្រះអម្ចាស់ ហើយទូលសូមទ្រង់ឲ្យសង្គ្រោះខ្ញុំពីការធ្លាក់ទៅស្ថាននរក ដោយដាក់ការ ទុកចិត្តលើទ្រង់ដើម្បីបានទៅឋានសួគ៌។

ដោយគ្មានការគ្របដណ្តប់លើសេចក្តីពិតទាំងបួននេះទេ ម្នាក់នោះមិនទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះពិតប្រាកដឡើយ។

ម៉ាថាយ ១៤:៣០-៣១ ៣០ ប៉ុន្តែ ពេលគាត់ឃើញខ្យល់បក់ខ្លាំង គាត់ក៏មានសេចក្តីភ័យខ្លាច ហើយចាប់ផ្តើមលិច គាត់ក៏ស្រែកឡើងថា ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយសង្គ្រោះទូលបង្គំផង។ ៣១ ភ្លាមនោះ ព្រះយេស៊ូវលូកព្រះហស្តទៅចាប់គាត់ ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា ឱមនុស្សមានជំនឿតិចអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកសង្ស័យ ?

នៅទីនេះយើងឃើញពេត្រុសសុំឲ្យព្រះយេស៊ូវជួយសង្គ្រោះគាត់ ហើយព្រះយេស៊ូវក៏ជួយ។ គាត់មិនត្រូវបានសង្គ្រោះពីការធ្លាក់ទៅស្ថាននរកទេ! គាត់ត្រូវបានសង្គ្រោះពីការលង់ទឹក។ មនុស្សជាច្រើនបានអធិស្ឋាន "ការអធិស្ឋានសុំសេចក្តីសង្គ្រោះ" ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានសុំព្រះយេស៊ូវឲ្យជួយសង្គ្រោះពួកគេពីស្ថាននរកទេ។ ខ្ញុំមិនជឿថាសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេគឺជាការពិតទេ។ មនុស្សខ្លះជួបការលំបាក ហើយសុំព្រះជួយសង្គ្រោះពួកគេពីការលំបាកនោះ ហើយវាមិនដូចគ្នាទៅនឹងការទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះទេ។

យ៉ូណាស ១:៦ នាយសំពៅក៏មករកគាត់ ហើយប្រាប់គាត់ថា តើអ្នកមានន័យដូចម្តេច បានជាអ្នកដេកលក់យ៉ាងនេះ ? ចូរក្រោកឡើង អំពាវនាវដល់ព្រះរបស់អ្នកទៅ ក្រែងលោព្រះនោះទ្រង់នឹកនាដល់យើង ហើយយើងមិនត្រូវវិនាស។

នៅទីនេះ មនុស្សកំពុងអំពាវនាវដល់ព្រះដើម្បីកុំឲ្យពួកគេវិនាសនៅក្នុងទូក។ នេះគឺជាការអធិស្ឋានមួយ ប៉ុន្តែមិនមែនជាការអធិស្ឋានសុំសេចក្តីសង្គ្រោះដែលនឹងធ្វើឲ្យឈ្មោះរបស់អ្នកណាត្រូវបានកត់ត្រាក្នុងបញ្ជីជីវិតឡើយ។

៤) ការអធិស្ឋានសុំសេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវតែចេញពីចិត្តជឿ ទើបវាជាការពិត។

- យ៉ូហាន ១:១២-១៣ ១២ ប៉ុន្តែ អស់អ្នកណាដែលទទួលទ្រង់ គឺអ្នកដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់ នោះទ្រង់ប្រទានសិទ្ធិឲ្យធ្វើជាកូនព្រះ ១៣ ជាអ្នកដែលមិនមែនកើតពីឈាម ឬពីបំណងប្រាថ្នានៃសាច់ឈាម ឬពីបំណងប្រាថ្នារបស់មនុស្សទេ គឺកើតពីព្រះវិញ។
- រ៉ូម ១០:៩-១០ ៩ ថាបើអ្នកទទួលស្គាល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដោយមាត់របស់អ្នក ហើយជឿក្នុងចិត្តថាព្រះបានប្រោសទ្រង់ឲ្យរស់ពីសេចក្តីស្លាប់ឡើងវិញ នោះអ្នកនឹងទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ១០ គ្បិតមនុស្សជឿដោយចិត្ត ទើបបានរាប់ជាសុចរិត ហើយគេទទួលស្គាល់ដោយមាត់ ទើបទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។
- ហេប្រើរ ៤:២ គ្បិតដំណឹងល្អបានប្រកាសប្រាប់មកយើង ដូចជាប្រកាសប្រាប់ដល់ពួកគេដែរ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលដែលពួកគេបានឮនោះ មិនបានផ្តល់ប្រយោជន៍អ្វីដល់ពួកគេទេ ដោយសារវាមិនបានលាយឡំជាមួយនឹងសេចក្តីជំនឿ នៅក្នុងអ្នកដែលបានស្តាប់នោះឡើយ។

៥) ចៀសវាងពីការអធិស្ឋានដែលបន្ថែមអ្វីផ្សេងទៀតទៅលើសេចក្តីសង្គ្រោះ ឬជំនួសធាតុផ្សំដែលត្រឹមត្រូវ។

មានការអធិស្ឋានជាច្រើនដែលមនុស្សអធិស្ឋានសុំសេចក្តីសង្គ្រោះ ប៉ុន្តែតាមបទពិសោធន៍របស់ខ្ញុំ វាជាការល្អបំផុតក្នុងការផ្តោតទៅលើចំណុចសំខាន់ៗ។ កុំបន្ទូរបន្ថែមសេចក្តីសង្គ្រោះ ឬបន្ថែមអ្វីផ្សេងទៅលើសេចក្តីសង្គ្រោះដែលមិនចាំបាច់ឲ្យសោះ។ ឧទាហរណ៍ខ្លះៗរួមមាន៖

- a) សុំយាងព្រះយេស៊ូវចូលក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។
- b) អញ្ជើញព្រះយេស៊ូវចូលក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។
- c) ប្រគល់ជីវិតរបស់អ្នកថ្វាយព្រះ។
- d) សុំការអត់ទោសចំពោះអំពើបាបទាំងអស់របស់អ្នក។
- e) ប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់អ្នក។
- f) ប្រាប់ព្រះយេស៊ូវថាអ្នកនឹងរស់នៅដើម្បីទ្រង់។

- ១) សុំព្រះយេស៊ូវជួយដោះស្រាយបញ្ហារបស់អ្នក។

ជំពូកទី២២ កម្លាំងជំរុញចិត្តសម្រាប់ការនាំព្រលឹងមនុស្សរាល់

ថ្ងៃ

ដើម្បីក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងប្រចាំថ្ងៃ មនុស្សម្នាក់ត្រូវតែមាន **គោលដៅចម្បង (A CAUSE)**។ គោលដៅចម្បងនេះហើយ ដែលនឹងជំរុញអ្នកឱ្យចេញទៅ សូម្បីតែនៅពេលវាមិនងាយស្រួល ឬនៅពេលដែលវាទាមទារការលះបង់ក៏ដោយ។ គ្រប់កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យដែលសម្រេចបានសម្រាប់ព្រះ តែងតែមានមនុស្សម្នាក់ដែលមានគោលដៅចម្បង ធំជាងខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ជានិច្ច!

ខ្ញុំនឹងចែករំលែកជាមួយអ្នកនូវគោលដៅចម្បងរបស់ខ្ញុំ។

លូកា ១៦:១៩-៣១ (Luke 16:19-31)

១៩ «មានអ្នកមានម្នាក់សព្វគ្រប់សុទ្ធតែសំពត់ពណ៌ស្វាយ និងសំពត់ផ្ទៃយ៉ាងម៉ដ្ឋ ហើយបរិភោគអាហារយ៉ាងឆ្ងាញ់ពិសាជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ២០ មានអ្នកសុំទានម្នាក់ឈ្មោះឡាសារ មានដំបៅពេញខ្លួន គេនាំយកមកដាក់នៅមាត់ទ្វារផ្ទះអ្នកមាននោះ ២១ គាត់ចង់តែបរិភោគកម្ទេចអាហារដែលធ្លាក់ពីលើតុអ្នកមាននោះណាស់ ថែមទាំងមានសត្វឆ្កែមករលីទ្ធដំបៅគាត់ទៀតផង។

២២ លុះក្រោយមក អ្នកសុំទាននោះក៏ស្លាប់ទៅ ហើយពួកទេវតានាំយកគាត់ទៅដាក់ក្នុងរង្វង់ដែររបស់លោកអំប្រាហាំ។ អ្នកមាននោះក៏ស្លាប់ដែរ ហើយគេក៏បញ្ជូនសពគាត់ទៅ។ ២៣ កាលអ្នកមានកំពុងរងទុក្ខវេទនានៅស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ គាត់ងើបមុខឡើង ឃើញលោកអំប្រាហាំពីចម្ងាយ និងឡាសារនៅក្នុងរង្វង់ដែរលោក ២៤ គាត់ក៏ស្រែកឡើងថា៖ លោកឪពុកអំប្រាហាំអើយ សូមមេត្តាដល់ទូលបង្គំផង សូមចាត់ឡាសារឱ្យជ្រលក់ចុងម្រាមដៃទៅក្នុងទឹក ដើម្បីមកន្តក់ឱ្យត្រជាក់អណ្តាតទូលបង្គំផង ដ្បិតទូលបង្គំកំពុងរងទុក្ខវេទនាក្នុងអណ្តាតភ្លើងនេះណាស់។

២៥ ប៉ុន្តែ លោកអំប្រាហាំឆ្លើយថា៖ កូនអើយ ចូរនឹកចាំថា កាលកូននៅរស់ កូនបានទទួលសេចក្តីសុខសប្បាយចំណែកឡាសារវិញបានទទួលសេចក្តីលំបាក តែឥឡូវនេះ គាត់បានទទួលការកម្សាន្តចិត្តនៅទីនេះ រីឯកូនវិញត្រូវរងទុក្ខវេទនា។ ២៦ ក្រៅពីនេះ មានជ្រោះមួយយ៉ាងធំ ខណ្ឌរវាងយើងនិងអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកចង់ឆ្លងពីទីនេះទៅឯអ្នករាល់គ្នា ឬអ្នកចង់ឆ្លងពីទីនោះមកឯយើងបានឡើយ។

២៧ អ្នកមាននោះទូលថា៖ បើដូច្នោះ លោកឪពុកអើយ ទូលបង្គំសូមអង្វរលោក សូមចាត់ឡាសារឱ្យទៅផ្ទះឪពុក ទូលបង្គំផង ២៨ ដ្បិតទូលបង្គំមានបងប្អូនប្រុសប្រាំនាក់ ដើម្បីឱ្យគាត់ទៅធ្វើបន្ទាល់ប្រាប់ពួកគេ ក្រែងលោកពួកគេ មកកន្លែងរងទុក្ខវេទនានេះដែរ។

២៩ លោកអំប្រាហាំឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ ពួកគេមានលោកម៉ូសេ និងពួកហោរាហើយ ឱ្យពួកគេស្តាប់តាមអ្នកទាំង នោះចុះ។ ៣០ គាត់ទូលថា៖ ទេ លោកឪពុកអំប្រាហាំអើយ ប្រសិនបើមានអ្នកណាម្នាក់ពីចំណោមមនុស្សស្លាប់ ទៅប្រាប់ពួកគេ នោះពួកគេមុខជានឹងប្រែចិត្តមិនខាន។ ៣១ លោកអំប្រាហាំឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ ប្រសិនបើពួកគេ មិនស្តាប់លោកម៉ូសេ និងពួកហោរាទេ នោះទោះបីជាមានអ្នកណាម្នាក់រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ក៏ពួកគេមិនជឿដែ រ។»

បទគម្ពីរនេះមិនមែនជារឿងប្រៀបប្រដូចទេ ប៉ុន្តែជារឿងពិតរបស់មនុស្សពីរនាក់ដែលបានរស់នៅ បានស្លាប់ ហើយបានទៅកន្លែងណាមួយបន្ទាប់ពីពួកគេស្លាប់។ ជាញឹកញាប់ យើងតែងតែធ្វើកំហុសដោយការអានព្រះគម្ពីរ របស់យើងលឿនពេក។ យើងត្រូវត្រិះរិះពិចារណាលើអ្វីដែលយើងអាន ហើយបទគម្ពីរនេះមានសេចក្តីពិតដ៏ សំខាន់ពិសេសៗមួយចំនួន ដែលយើងទាំងអស់គ្នាគួរតែអនុញ្ញាតឱ្យវាផ្លាស់ប្តូរជីវិត និងរបៀបគិតរបស់យើង។

១) ប្រសិនបើ លូកា ជំពូក១៦ គឺជាការពិត នោះអ្វីដែលសំខាន់បំផុតគឺការជួយមនុស្សកុំឱ្យធ្លាក់ទៅស្ថាននរក
(If Luke 16 is true, all that matters is keeping people out of hell.)

រឿងដែលយើងគិតថាសំខាន់ តាមពិតវាមិនសំខាន់ទាល់តែសោះ។ គ្មានអ្វីអាចប្រៀបធៀបនឹងការជួយមនុស្សកុំឱ្យ ធ្លាក់ទៅស្ថាននរកបានឡើយ! រាល់ការសម្រេចចិត្តដែលអ្នកធ្វើក្នុងជីវិត គួរតែជះឥទ្ធិពលដោយផ្ទាល់ ឬដោយ ប្រយោលដល់ការជួយមនុស្សឱ្យបានទៅស្ថានសួគ៌។ ប្រសិនបើគ្រីស្ទបរិសុទ្ធគ្រប់រូបចំណាយពេលត្រឹមតែ ៦០ វិ នាទីនៅក្នុងស្ថាននរក នោះយើងច្បាស់ជារស់នៅខុសពីពេលនេះមិនខាន! យើងត្រូវតែសម្រេចចិត្តឱ្យបាន ច្បាស់លាស់ម្តងជាស្ថាពរថា តើខគម្ពីរទាំងនេះពិត ឬមិនពិត!

- ចោទសួរ ៣២:២២៖ «ដ្បិតមានភ្លើងមួយឆេះឡើងក្នុងសេចក្តីក្រោធរបស់អញ ភ្លើងនោះនឹងឆេះចុះទៅ ដល់ស្ថាននរកដ៏ជ្រៅបំផុត...»
- ទំនុកតម្កើង ៩:១៧៖ «មនុស្សអាក្រក់នឹងត្រូវធ្លាក់ទៅស្ថាននរក គឺគ្រប់ទាំងសាសន៍ដែលបំភ្លេចព្រះ។»
- សុភាសិត ៥:៥៖ «ជើងនាងដើរចុះទៅរកសេចក្តីស្លាប់ ហើយជំហាននាងឈានឆ្ពោះទៅស្ថាននរក។»
- សុភាសិត ២៧:២០៖ «ស្ថាននរក និងសេចក្តីវិនាស មិនចេះភ្លេចឡើយ...»

- អេសាយ ៥:១៤៖ «ហេតុនេះហើយបានជាស្ថាននរកបានពង្រីកខ្លួន ហើយហើបមាត់យ៉ាងធំ...»
- ម៉ាថាយ ១០:២៨៖ «កុំខ្លាចអ្នកដែលសម្លាប់បានតែរូបកាយ តែមិនអាចសម្លាប់ព្រលឹងបាននោះឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរខ្លាចព្រះអង្គដែលអាចបំផ្លាញទាំងព្រលឹង និងរូបកាយនៅក្នុងស្ថាននរកវិញ។»
- ម៉ាកុស ៩:៤៣-៤៤៖ «...ទៅក្នុងស្ថាននរក ទៅក្នុងភ្លើងដែលមិនចេះរលត់ ៤៤ ជាកន្លែងដែលដង្កូវរបស់ គេមិនចេះងាប់ ហើយភ្លើងក៏មិនចេះរលត់ឡើយ។»
- លូកា ១២:៥៖ «...ចូរខ្លាចព្រះអង្គ ដែលបន្ទាប់ពីសម្លាប់ហើយ ទ្រង់មានអំណាចបោះទៅក្នុងស្ថាននរក ...»

២) មនុស្សដែលជឿថាមានស្ថាននរក តែងតែចេញទៅនាំព្រលឹង

(People who believe in hell go soul winning.)

ប្រសិនបើអ្នកពិតជាជឿដោយស្មោះថាមានស្ថាននរក ដូចអ្វីដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានពិពណ៌នាមែននោះ អ្នក មុខជានឹងព្រមានមនុស្សដែលបាត់បង់អំពីស្ថាននរកនេះ។ អ្នកមុខជានឹងធ្វើអ្វីម្យ៉ាង ដើម្បីជួយមនុស្សឱ្យរួចផុតពី ការធ្លាក់ទៅស្ថាននរកជាក់ជាមិនខាន។

៣) មនុស្សដែលយល់ពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅឯ "ការជំនុំជម្រះនៅបល្ល័ង្កសដីធំ" គឺជាអ្នកនាំព្រលឹង

(People who understand what will take place at the Great White Throne Judgment are soul winners.)

វិវរណៈ ២០:១១-១៥៖ «១១ បន្ទាប់មក ខ្ញុំឃើញបល្ល័ង្កសមួយយ៉ាងធំ និងព្រះអង្គដែលគង់នៅលើបល្ល័ង្កសនោះ ដែលផែនដីនិងផ្ទៃមេឃបានរត់ចេញពីព្រះភ័ក្ត្រទ្រង់ ហើយរកកន្លែងណាមួយឱ្យពួកវាមិនបានឡើយ។ ១២ ខ្ញុំក៏ ឃើញមនុស្សស្លាប់ ទាំងតូចទាំងធំ ឈរនៅមុខបល្ល័ង្កសនោះ ហើយមានសៀវភៅជាច្រើនត្រូវបានបើកឡើង ក៏ មានសៀវភៅមួយទៀតត្រូវបានបើកដែរ គឺបញ្ជីជីវិត។ មនុស្សស្លាប់ទាំងនោះត្រូវបានជំនុំជម្រះ ទៅតាមសេចក្តី ដែលបានកត់ទុកក្នុងសៀវភៅទាំងនោះ យោងតាមការប្រព្រឹត្តរបស់ពួកគេរៀងៗខ្លួន។ ១៣ សមុទ្របានប្រគល់ មនុស្សស្លាប់ដែលនៅក្នុងនោះមកវិញ សេចក្តីស្លាប់ និងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ ក៏បានប្រគល់មនុស្សស្លាប់ ដែលនៅក្នុងនោះមកវិញដែរ ហើយម្នាក់ៗត្រូវបានជំនុំជម្រះតាមការប្រព្រឹត្តរបស់ខ្លួន។ ១៤ រីឯសេចក្តីស្លាប់ និង ស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ នោះត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើង។ នេះហើយជាសេចក្តីស្លាប់ទីពីរ គឺបឹងភ្លើងនេះឯង។ ១៥ អ្នកណាដែលមិនឃើញឈ្មោះកត់ទុកក្នុងបញ្ជីជីវិត នោះត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងដែរ។»

ជំពូកទី២៣ ចូរមើលឱ្យឃើញពីភាពធំធេងនៃកិច្ចការទាំងមូល

២ កូរិនថូស ៥:១៨-២០ (2 Corinthians 5:18-20)

១៨ រីឯសេចក្តីទាំងនេះសុទ្ធតែមកពីព្រះ ដែលទ្រង់បានផ្សះផ្សាយើងរាល់គ្នាឱ្យជាជានឹងទ្រង់វិញ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយក៏បានប្រគល់ការងារផ្សះផ្សារនេះមកយើងរាល់គ្នាដែរ។

១៩ គឺថា ព្រះទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ កំពុងតែផ្សះផ្សារមនុស្សលោកឱ្យជាជានឹងទ្រង់វិញ ដោយមិនប្រកាន់ទោសកំហុសរបស់គេឡើយ ហើយទ្រង់បានផ្ទុកផ្តាច់ព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីផ្សះផ្សារនេះមកលើយើងរាល់គ្នា។

២០ ដូច្នេះ យើងរាល់គ្នាជាទូតតំណាងព្រះគ្រីស្ទ ហាក់ដូចជាព្រះកំពុងតែអង្វរអ្នករាល់គ្នា តាមរយៈយើងខ្ញុំ។ យើងខ្ញុំសូមអង្វរអ្នករាល់គ្នាក្នុងនាមព្រះគ្រីស្ទថា ចូរផ្សះផ្សារឱ្យជាជានឹងព្រះវិញចុះ។»

២០ ចំណុចដើម្បីមើលឱ្យឃើញពីភាពធំធេងនៃកិច្ចការទាំងមូល (20 Points on the Bigness of it All):

- ១) អស់កល្បជានិច្ច គឺជាការពិត។
- ២) មនុស្សម្នាក់ៗដែលអ្នកជួបក្នុងជីវិត នឹងត្រូវចំណាយពេលអស់កល្បជានិច្ចនៅកន្លែងណាមួយ (ស្ថានសួគ៌ ឬស្ថាននរក)។
- ៣) ព្រះស្គាល់ឈ្មោះរបស់ពួកគេម្នាក់ៗ។ (និក្ខមនំ ៣៣:១៧)
- ៤) ព្រះស្រឡាញ់ពួកគេយ៉ាងខ្លាំង។ (យ៉ូហាន ៣:១៦)
- ៥) ព្រះបានសុគតសម្រាប់ពួកគេ ដូចដែលព្រះអង្គបានសុគតសម្រាប់អ្នកដែរ។ (១ យ៉ូហាន ២:២)
- ៦) ព្រះចង់ឱ្យពួកគេបានទៅស្ថានសួគ៌។ (២ ពេត្រុស ៣:៩)
- ៧) ព្រះបានជ្រើសរើសអ្នក ឱ្យផ្សះផ្សារមនុស្សដែលបាត់បង់មកកាន់ទ្រង់វិញ។ (២ កូរិនថូស ៥:១៨-១៩)
- ៨) ក្នុងនាមអ្នកនាំព្រះលើស អ្នកគឺជាទូតតំណាងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ (២ កូរិនថូស ៥:២០)
- ៩) នៅពេលអ្នកកំពុងនាំព្រះលើស អ្នកកំពុងឈរក្នុងនាម (ធ្វើជាតំណាង) ព្រះគ្រីស្ទ។ (២ កូរិនថូស ៥:២០)
- ១០) ចូរស្វែងយល់ពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ (ឱ្យមានចិត្តដូចព្រះ)។

- ១១) ចូរទតមើលមនុស្សដែលបាត់បង់ ដូចដែលព្រះទតមើលពួកគេដែរ។ (ម៉ាកុស ៦:៣៤, លូកា ១៣:៣៤, លូកា ១៩:៤១-៤២)
- ១២) នៅពេលអ្នកធ្វើបន្ទាល់ ចូរមើលឱ្យឃើញពីភាពធំធេងនៃកិច្ចការនោះ។
- ១៣) ចូរយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់ ក្នុងការប្រព្រឹត្តចំពោះពួកគេឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។
- ១៤) ចូរបង្ហាញដំណឹងល្អដល់ពួកគេដោយសេចក្តីពិតប្រាកដ និងបរិសុទ្ធ។ (២ កូរិនថូស ២:១៧)
- ១៥) ត្រូវប្រាកដថា ពួកគេពិតជាយល់ច្បាស់ពីដំណឹងល្អ។
- ១៦) អធិស្ឋានឱ្យបានជាក់លាក់ និងចម្រើនដោយមួយពួកគេ។
- ១៧) កុំ "លាបស្ករ" (និយាយបន្ទុះបន្ថយ) ដំណឹងល្អ ឬចៀសវាងសេចក្តីពិត ដោយសារតែខ្លាចធ្វើឱ្យពួកគេទើសចិត្តឱ្យសោះ។
- ១៨) ចូរប្រាប់ពួកគេពីសេចក្តីពិតដោយសេចក្តីស្រឡាញ់។ (អេភេសូរ ៤:១៤-១៥)
- ១៩) ត្រូវដឹងថា គោលដៅអស់កល្បជានិច្ចរបស់ពួកគេ កំពុងតែស្ថិតនៅលើជញ្ជីង (អាស្រ័យលើការសម្រេចចិត្តរបស់គេ)។
- ២០) ចូរយល់ពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ថាតើទ្រង់មានអំណរយ៉ាងណា នៅពេលដែលអ្នកនាំមនុស្សបាត់បង់មករកទ្រង់។ (លូកា ១៥:១០)

ជំពូកទី២៤ ការបំពេញមហាបេសកកម្មយ៉ាងពេញលេញ

ម៉ាថាយ ២៨:១៦-២០ (Matthew 28:16-20)

១៦ «ឯសិស្សទាំងដប់មួយនាក់ក៏ចេញទៅស្រុកកាលីឡេ ដល់ភ្នំដែលព្រះយេស៊ូវបានចាត់តាំងឱ្យគេទៅ។ ១៧ កាលគេឃើញទ្រង់ នោះក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំទ្រង់ តែមានអ្នកខ្លះនៅសង្ស័យនៅឡើយ។ ១៨ ព្រះយេស៊ូវយាងចូលមកជិត មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា អំណាចទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដី ត្រូវបានប្រគល់មកខ្ញុំហើយ។ ១៩ ដូច្នោះ ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យមានសិស្សនៅគ្រប់សាសន៍ ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យគេ ក្នុងព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ២០ ហើយបង្រៀនគេឱ្យកាន់តាមគ្រប់សេចក្តីទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នា។ ហើយមើល ខ្ញុំក៏នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នារាល់ថ្ងៃជានិច្ច រហូតដល់ទីបញ្ចប់កល្ប។ អាម៉ែន។»

ម៉ាកុស ១៦:១៥៖ «ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា ចូរទៅទូទាំងលោកីយ៍ ផ្សាយដំណឹងល្អដល់មនុស្សគ្រប់រូប។»

កិច្ចការ ១:៨៖ «ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលព្រះចេស្ដា កាលណាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាស្មរបន្ទាល់របស់ខ្ញុំ ទាំងនៅក្រុងយេរូសាឡឹម ពេញទាំងស្រុកយូដា ស្រុកសាម៉ារី និងរហូតដល់ចុងបំផុតនៃផែនដី។»

យើងត្រូវដឹងថា នៅពេលនិយាយអំពីការនាំពិភពលោកមកឯព្រះគ្រីស្ទ គឺមានផែនការមួយដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រទានមកយើង ដែលនឹងអាចបំពេញកិច្ចការនេះបានយ៉ាងពេញលេញ។ យើងត្រូវយល់ពីរឿងនេះ ដើម្បីឱ្យយើងអាចបង្កើតផលផ្លែបានច្រើនបំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

របៀបបំពេញមហាបេសកកម្ម (HOW TO FULFILL THE GREAT COMMISSION)

១) យើងត្រូវតែមានមូលដ្ឋានចេញពីក្រុមជំនុំមូលដ្ឋាន (We must be based out of a local church.) វាច្បាស់ណាស់ថា នៅពេលព្រះយេស៊ូវបានប្រទាន "មហាបេសកកម្ម" ពួកសិស្សបាន "ប្រមូលផ្តុំគ្នា" នៅកន្លែងដែលបានកំណត់មួយ។ ព្រះគម្ពីរ (ដូចជានៅក្នុង *កិច្ចការ ២០:១៧-៣០*) ប្រាប់យើងពីសារៈសំខាន់ដែលព្រះបានដាក់លើការប្រមូលផ្តុំគ្នានេះ គឺក្រុមជំនុំមូលដ្ឋាន។ ព្រះគម្ពីរមិនត្រឹមតែជាសៀវភៅនៃ "សារ" ដ៏ទេវភាពប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ជាសៀវភៅនៃ "វិធីសាស្ត្រ" ដ៏ទេវភាពផងដែរ! មនុស្សដែលមិនមែនជាផ្នែកនៃក្រុមជំនុំមូលដ្ឋាន ក៏អាចនាំព្រលឹងមនុស្សមកឯព្រះគ្រីស្ទបានដែរ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិនអាចទៅដល់ពិភពលោកទាំងមូលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដូចអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវរំពឹងទុកឡើយ។

២) យើងត្រូវតែទទួលអំណាចពីព្រះយេស៊ូវ (We must get our power from Jesus.)

ម៉ាថាយ ២៨:១៨៖ «អំណាចទាំងអស់...ត្រូវបានប្រគល់មកខ្ញុំហើយ។»

ប្រសិនបើយើងត្រូវនាំដំណឹងល្អទៅដល់ពិភពលោក យើងមិនអាចធ្វើវាដោយកម្លាំងខ្លួនឯងបានទេ។ យើងត្រូវតែមានព្រះចេស្ដារបស់ព្រះ! ដូចដែលបានចែងក្នុង *យ៉ូហាន ១៥* ដើម្បីបង្កើតផលផ្លែដែលព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ យើង ត្រូវតែ ស្នាក់នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ។ បើគ្មានព្រះអង្គទេ យើងមិនអាចធ្វើអ្វីបានឡើយ!

៣) យើងត្រូវតែចេញទៅ (We must go.)

ម៉ាថាយ ២៨:១៩៖ «ដូច្នោះ ចូរទៅ...»

យើងនឹងមិនអាចនាំពិភពលោកមកឯព្រះគ្រីស្ទបានទេ លុះត្រាតែយើង "ចេញទៅ"! គ្មានវិធីណាផ្សេងទៀតដើម្បីសម្រេចកិច្ចការដែលនៅចំពោះមុខយើងនេះឡើយ។ ដូចនៅក្នុងរឿងប្រៀបប្រដូចនៃពិធីដប់លៀងធំក្នុង *លូកា ១៤:១៦-២៤* ម្ចាស់ផ្ទះបានបង្គាប់ឱ្យអ្នកបម្រើ "ចេញទៅ" តាមផ្លូវធំ និងតាមរបង ដើម្បីបង្ខំមនុស្សឱ្យចូលមក ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យផ្ទះរបស់លោកបានពេញ។

៤) យើងត្រូវតែឈ្នះព្រលឹង (We must win.)

សូកាសិត ១១:៣០៖ «...អ្នកណាដែលបញ្ចុះបញ្ចូលព្រលឹងមនុស្ស នោះមានប្រាជ្ញា។» **ដានីយ៉ែល ១២:៣៖** «...ហើយអ្នកណាដែលនាំមនុស្សជាច្រើនឱ្យត្រឡប់មកវិញសេចក្ដីសុចរិតវិញ នោះនឹងភ្លឺដូចជាផ្កាយនៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរកទៅ។»

យើងត្រូវបានបង្គាប់ឱ្យ "ព្រមាន" មនុស្សបាត់បង់ និង "បង្រៀន" ពួកគេពីដំណឹងល្អ។ ប៉ុន្តែ វាត្រូវបានរំពឹងទុកថាយើងនឹង "ឈ្នះ" ព្រលឹងមនុស្ស ប្រសិនបើមហាបេសកកម្មត្រូវបំពេញមែននោះ។ ដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អដល់ពិភពលោក យើងត្រូវតែនាំមនុស្សមកទទួលជឿព្រះគ្រីស្ទពិតប្រាកដ។

៥) យើងត្រូវតែធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យអ្នកជឿថ្មីរបស់យើង (We must baptize our converts.) ការធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់សម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ។ វាគឺជាជំហានដំបូងនៃការស្តាប់បង្គាប់ បន្ទាប់ពីមនុស្សម្នាក់បានសង្គ្រោះ។ សូម្បីតែព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់ ក៏បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដើម្បី "បំពេញគ្រប់ទាំងសេចក្ដីសុចរិត" ដែរ (*ម៉ាថាយ ៣:១៣-១៧*)។ ការធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជារឿងចាំបាច់សម្រាប់អ្នកជឿថ្មី ដើម្បីគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះ និងដើម្បីទទួលបានព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់មកលើជីវិតរបស់ពួកគេ។

៦) យើងត្រូវបង្រៀនអ្នកជឿថ្មីឱ្យកាន់តាមបទបញ្ជារបស់ព្រះយេស៊ូវ (*We must teach our converts to observe the commands of Jesus.*)

ម៉ាថាយ ២៨:២០៖ «ហើយបង្រៀនគេឱ្យកាន់តាមគ្រប់សេចក្តីទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នា។»

នេះមានន័យថាយើងត្រូវបណ្តុះបណ្តាល (*Disciple*) និងធ្វើជាអ្នកណែនាំ (*Mentor*) ដល់អ្នកជឿថ្មីរបស់យើង។ យើងត្រូវបង្រៀនពួកគេជាពិសេសអំពីបទបញ្ជានៃមហាបេសកកម្មនេះ។ ហេតុអ្វី? ពីព្រោះយើងមិនអាចធ្វើវាដោយខ្លួនឯងម្នាក់ឯងបានទេ។ យើងអាចនាំពិភពលោកមកឯព្រះគ្រីស្ទបានក្នុងរយៈពេលមួយជំនាន់ (៤០ ឆ្នាំ) ប្រសិនបើយើងម្នាក់ៗបណ្តុះបណ្តាលអ្នកជឿថ្មីម្នាក់ក្នុងមួយឆ្នាំ ហើយបន្តធ្វើបែបនេះជារៀងរាល់ឆ្នាំ! រូបមន្តនេះពិតជាមានប្រសិទ្ធភាព! ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានវាដល់យើងដោយមានហេតុផលគ្រឹមត្រូវ។

៧) ព្រះយេស៊ូវសន្យាថានឹងគង់នៅជាមួយយើង រហូតដល់យើងបញ្ចប់កិច្ចការនេះ (*Jesus promises to be with us until we complete this task.*)

ម៉ាថាយ ២៨:២០៖ «ហើយមើល ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នារាល់ថ្ងៃជានិច្ច រហូតដល់ទីបញ្ចប់កល្ប។ អាម៉ែន។»

នេះគឺជាការសន្យាដ៏អស្ចារ្យ ហើយព្រះយេស៊ូវនឹងយាងទៅជាមួយយើងជានិច្ច ប្រសិនបើយើងស្ម័គ្រចិត្តបំពេញមហាបេសកកម្មនេះឱ្យបានពេញលេញ!

ជំពូកទី២៥ វាពិតជាអាចទៅរួច ក្នុងការក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹង ប្រចាំថ្ងៃ

សុភាសិត ១១:៣០៖ «ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត គឺជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលបញ្ចុះបញ្ចូល ព្រលឹងមនុស្ស នោះមានប្រាជ្ញា។»

ដានីយ៉ែល ១២:៣៖ «ឯពួកអ្នកដែលមានប្រាជ្ញា គេនឹងភ្លឺធ្លេកៗ ដូចជាពន្លឺនៃថ្ងៃមេឃ ហើយអ្នកណាដែលនាំ មនុស្សជាច្រើនឱ្យត្រឡប់មកឯសេចក្តីសុចរិតវិញ នោះនឹងភ្លឺដូចជាផ្កាយនៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរតទៅ។»

យ៉ូហាន ១៤:១២-១៤៖ «១២ ប្រាកដមែន ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ អ្នកនោះ នឹងធ្វើការដែលខ្ញុំធ្វើដែរ ហើយនឹងធ្វើការធំជាងការទាំងនេះទៅទៀត ព្រោះខ្ញុំទៅឯព្រះវរបិតាខ្ញុំ។ ១៣ អ្វីៗដែល អ្នករាល់គ្នានឹងទូលសូមក្នុងនាមខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងធ្វើការនោះ ដើម្បីឱ្យព្រះវរបិតាបានទទួលសិរីល្អដោយសារព្រះរាជ បុត្រា។ ១៤ បើអ្នករាល់គ្នានឹងទូលសូមអ្វីមួយក្នុងនាមខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងធ្វើការនោះ។»

យ៉ូហាន ១៥:១៦៖ «មិនមែនអ្នករាល់គ្នាបានជ្រើសរើសខ្ញុំទេ គឺខ្ញុំវិញទេតើ ដែលបានជ្រើសរើសអ្នករាល់គ្នា ហើយបានតាំងអ្នករាល់គ្នាឱ្យទៅ ដើម្បីឱ្យបង្កើតផលផ្លែ ហើយឱ្យផលផ្លែរបស់អ្នករាល់គ្នាបាននៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នករាល់គ្នាទូលសូមពីព្រះវរបិតា ក្នុងនាមខ្ញុំ នោះព្រះអង្គនឹងប្រទានមកអ្នករាល់ គ្នា។»

យ៉ូហាន ១៦:២៣-២៤៖ «២៣ នៅថ្ងៃនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងមិនសួរខ្ញុំពីអ្វីទៀតឡើយ។ ប្រាកដមែន ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នានឹងទូលសូមពីព្រះវរបិតាក្នុងនាមខ្ញុំ នោះព្រះអង្គនឹងប្រទានមកអ្នករាល់ គ្នា។ ២៤ រហូតមកដល់ពេលនេះ អ្នករាល់គ្នាមិនទាន់បានទូលសូមអ្វីក្នុងនាមខ្ញុំនៅឡើយទេ។ ចូរទូលសូមចុះ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានទទួល ដើម្បីឱ្យអំណររបស់អ្នករាល់គ្នាបានពេញបរិបូរ។»

២៥ ចំណុចដើម្បីក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងប្រចាំថ្ងៃ

- ១) អ្នកត្រូវតែមានបំណងចង់ក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងប្រចាំថ្ងៃ។
- ២) អ្នកត្រូវតែមានគោលដៅចម្បង ឬកម្លាំងជំរុញចិត្ត។
- ៣) អ្នកត្រូវតែរៀបចំផែនការ ឬកំណត់ពេលវេលាដើម្បីនាំមនុស្សបាត់បង់។

- ៤) អធិស្ឋានតតលប់ឈរ ដើម្បីសុំឱ្យឃើញមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះ។
- ៥) ស្វែងរកមនុស្សដើម្បីអ្នកអាចធ្វើបន្ទាល់ប្រាប់បាន។
- ៦) ទូលសូមព្រះឱ្យនាំមនុស្សដែលចង់បានសេចក្តីសង្គ្រោះ មកជួបតាមផ្លូវរបស់អ្នក។
- ៧) ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីធ្វើបន្ទាល់ជានិច្ច។ (យកព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី និងខិត្តប័ណ្ណតាមខ្លួន)
- ៨) ទូលសូមសេចក្តីក្លាហានពីព្រះ។
- ៩) រក្សាទំនាក់ទំនងឱ្យបានត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះ។
- ១០) លន់តូចបាបឱ្យបានឆាប់រហ័ស។
- ១១) អានបទគម្ពីរដែលនិយាយអំពីស្ថាននរក។
- ១២) ស្តាប់អ្នកអធិប្បាយណាដែលជាអ្នកនាំព្រលឹង។
- ១៣) ជៀសឱ្យឆ្ងាយពីសៀវភៅ សិក្ខាសាលា និងអ្នកអធិប្បាយណាដែលធ្វើឱ្យអ្នកបាក់ទឹកចិត្តក្នុងការនាំព្រលឹង។
- ១៤) អានព្រះគម្ពីរ ដោយស្វែងរកខគម្ពីរសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងការនាំព្រលឹង។
- ១៥) អនុញ្ញាតឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំអ្នក នៅពេលអ្នកធ្វើបន្ទាល់។
- ១៦) មើលមនុស្សក្នុងនាមជាព្រលឹងដែលនឹងត្រូវចំណាយពេលអស់កល្បជានិច្ចនៅកន្លែងណាមួយ។
- ១៧) លុបបំបាត់រាល់លេសទាំងអស់ចោល។
- ១៨) ជឿជាក់ថាវាពិតជាអាចទៅរួច។
- ១៩) ទុកចិត្តថាព្រះនឹងប្រើប្រាស់អ្នក។
- ២០) មានគំនិតច្នៃប្រឌិតអំពីរបៀប និងពេលវេលាដែលអ្នកចេញទៅនាំព្រលឹង។ (ការដើរគោះទ្វារពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ មិនមែនជាវិធីតែមួយគត់នោះទេ)
- ២១) កត់ត្រាទុកនៅក្នុងសៀវភៅ។
- ២២) ទូលសូមព្រះឱ្យជួយអ្នកក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងប្រចាំថ្ងៃ។

២៣) ជ្រើសរើសថ្ងៃមួយដើម្បីចាប់ផ្តើម។

២៤) រក្សាការផ្តោតអារម្មណ៍កុំឱ្យរង្វេងពីរឿងនេះ។

២៥) ត្រូវដឹងថា ការជំនុំជម្រះនៅបណ្តឹងសដីធំ នឹងមកដល់សម្រាប់មនុស្សបាត់បង់ទាំងអស់ ហើយអ្នកនឹងឃើញ រឿងនេះផ្ទាល់ភ្នែក!

សុភាសិត ២៤:១១-១២៖ «១១ ប្រសិនបើអ្នករុញ្សោម មិនព្រមជួយសង្គ្រោះអ្នកដែលគេកំពុងដឹកនាំទៅប្រហារ ជីវិត និងអ្នកដែលហៀបនឹងត្រូវគេសម្លាប់ទេ ១២ ប្រសិនបើអ្នកនិយាយថា៖ "មើលចុះ យើងមិនបានដឹងរឿងនេះ សោះ" តើព្រះអង្គដែលថ្លឹងមើលចិត្ត មិនពិចារណាឃើញទេឬអី? តើព្រះអង្គដែលរក្សាព្រលឹងអ្នក មិនជ្រាបទេ ឬអី? ហើយតើទ្រង់នឹងមិនសងដល់មនុស្សម្នាក់ៗ តាមការប្រព្រឹត្តរបស់គេទេឬអី?»

ជំពូកទី២៦ ការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដទៃឱ្យចេញទៅនាំព្រលឹង

មនុស្ស

ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០ (Matthew 28:18-20)

១៨ «ព្រះយេស៊ូវយាងចូលមកជិត មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា អំណាចទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដី ត្រូវបានប្រគល់មកខ្ញុំហើយ។ ១៩ ដូច្នោះ ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យមានសិស្សនៅគ្រប់សាសន៍ ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យ ជ្រមុជទឹកឱ្យគេ ក្នុងព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ២០ ហើយបង្រៀនគេឱ្យកាន់តាម គ្រប់សេចក្តីទាំងអស់ ដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នា។ ហើយមើល ខ្ញុំក៏នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នារាល់ថ្ងៃជានិច្ច រហូតដល់ទីបញ្ចប់កល្ប។ អាម៉ែន។»

បទគម្ពីរនេះគឺជាអ្វីដែលយើងតែងតែហៅថា មហាបេសកកម្ម។ នៅក្នុងបទគម្ពីរនេះ ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានបញ្ជា មូលដ្ឋានចំនួនបួនដល់យើង។ បញ្ហាទាំងនោះគឺ៖

- ១. ទៅ (GO)
- ២. ឈ្នះ (WIN) (ផ្សាយដំណឹងល្អ)
- ៣. ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក (BAPTIZE)
- ៤. បង្រៀន (TEACH) (បណ្តុះបណ្តាល ឬតាំងជាសិស្ស)

បញ្ហាទីបួនគឺជាអ្វីដែលយើងនឹងផ្តោតលើនៅក្នុងមេរៀននេះ។ យើងត្រូវបណ្តុះបណ្តាលអ្នកជឿថ្មីរបស់យើងឱ្យ បានត្រឹមត្រូវ ដើម្បីឱ្យពួកគេក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹង។ នេះនឹងធ្វើឱ្យយើងកាន់តែមានលទ្ធភាពនាំដំណឹងល្អទៅទូទាំងពិភពលោក។ វាជារឿងមិនអាចទៅរួចទេដែលយើងម្នាក់ៗ អាចទៅប្រាប់មនុស្សទាំងអស់ក្នុងលោកនេះពី របៀបទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើយើងបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដែលយើងបានឈ្នះ ហើយអ្នកនោះ ទៅបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដែលពួកគេបានឈ្នះបន្តទៀត ហើយបន្តបន្ទាប់គ្នាបែបនេះ នោះយើងពិតជានឹងអាចនាំ ដំណឹងល្អទៅទូទាំងពិភពលោកបានជាមិនខាន!

គន្លឹះទាំង ១០ ក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដទៃ (TEN TIPS IN TRAINING OTHERS)

១. ចំណាយពេលជាមួយអ្នកដែលចង់ទទួលការបណ្តុះបណ្តាល (*Spend time with those who want to be disciplined.*)

ម៉ាកុស ៣:១៣-១៥៖ «...ទ្រង់ហៅតែអ្នកណាដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ពួកគេក៏មកឯទ្រង់។ ១៤ ទ្រង់បានតែងតាំងដប់ពីរនាក់ ដើម្បីឱ្យគេនៅជាមួយទ្រង់ ហើយដើម្បីនឹងចាត់គេឱ្យទៅអធិប្បាយ...»

ព្រះយេស៊ូវបានចំណាយពេលច្រើនជាមួយបុរសដប់ពីរនាក់ ហើយបណ្តុះបណ្តាលពួកគេ។ ព្រះយេស៊ូវមិនបានជ្រើសរើសចំណាយពេលស្ទើរគ្មាន ជាមួយមនុស្សទាំងអស់ដែលទ្រង់បានជួបនោះទេ។ ទ្រង់បានវិនិយោគលើអ្នកដែលនឹងបន្តនាំសាររបស់ទ្រង់។ អ្នកក៏ត្រូវវិនិយោគពេលវេលារបស់អ្នក លើអ្នកដែលនឹងយកអ្វីដែលអ្នកបានបង្រៀនទៅអនុវត្តបន្តដូចគ្នា។ ចូរប្រយ័ត្នកុំចំណាយពេលច្រើនពេក ជាមួយអ្នកដែលគ្រាន់តែខ្លះខ្លាយការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់អ្នក។ ចូរមានប្រាជ្ញាក្នុងការជ្រើសរើសអ្នកដែលអ្នកត្រូវចំណាយពេលជាមួយ។

២. នាំពួកគេចេញទៅនាំព្រលឹងជាមួយអ្នក (*Take people soul winning with you.*)

ជាញឹកញាប់ ការនាំព្រលឹងងាយ "ឆ្លង" ជាងងាយ "បង្រៀន" ដោយផ្ទាល់មាត់។ នេះជាការពិតជាពិសេសនៅពេលនរណាម្នាក់ទើបតែចាប់ផ្តើមជីវិតជាអ្នកនាំព្រលឹង។ នៅពេលពួកគេចាប់ផ្តើម វាជាការប្រសើរជានិច្ចសម្រាប់ពួកគេក្នុងការមើលឃើញផ្ទាល់ភ្នែកជាជាងគ្រាន់តែអានអំពីវា ឬអំពីវានៅក្នុងការអធិប្បាយ។ (លូកា ១០:១)

៣. បង្រៀនជាសាធារណៈអំពីរបៀបនាំព្រលឹង (*Teach publicly how to win souls.*)

ត្រូវមានពេលវេលាជាក់លាក់ពេញមួយឆ្នាំ ដែលអ្នកបង្រៀនជាក្រុមអំពីរបៀបនាំព្រលឹង។ នេះអាចធ្វើបាននៅក្នុងសាលាថ្ងៃអាទិត្យ ការសិក្សាព្រះគម្ពីរយប់ថ្ងៃពុធ ឬក្តីបង្កើននាំព្រលឹងជាក់លាក់ណាមួយ។

៤. សង្កត់ធ្ងន់លើការនាំព្រលឹងនៅក្នុងសេចក្តីប្រកាស និងសេចក្តីអធិប្បាយរបស់អ្នក (*Emphasize soul winning in your announcements and sermons.*)

អ្នកនឹងទទួលបាននូវអ្វីដែលអ្នកបានសង្កត់ធ្ងន់។ ចូរប្រាប់ពីរឿងរ៉ាវផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ដែលបាននាំនរណាម្នាក់មកឯព្រះគ្រីស្ទ យ៉ាងហោចណាស់មួយរឿងក្នុងមួយកម្មវិធីថ្ងៃបង្គំ។ ចូរនិយាយអំពីការនាំព្រលឹងឱ្យបានញឹកញាប់ និងជាទៀងទាត់!

៥. ដឹកនាំដោយធ្វើជាគំរូ (*Lead by example.*)

អ្នកដឹកនាំដែលមានប្រសិទ្ធភាព មិនមែនជាអ្នកដែលគ្រាន់តែធ្វើជាស្លាកសញ្ញាចង្អុលផ្លូវនោះទេ ប៉ុន្តែជាអ្នកដែលធ្វើជាមគ្គុទ្ទេសក៍ផ្ទាល់ខ្លួន។ គួរឱ្យខ្មាសណាស់សម្រាប់គ្រូគង្វាលណា ដែលប្រាប់សមាជិកក្រុមជំនុំឱ្យចេញទៅនាំព្រលឹង តែខ្លួនគាត់មិនព្រមចេញទៅនោះ! ប្រសិនបើអ្នកចង់ឱ្យអ្នកដទៃចេញទៅ អ្នកត្រូវតែចេញទៅខ្លួនឯងសិន ហើយអ្នកត្រូវតែចេញទៅឱ្យបានច្រើនជាងពួកគេទៅទៀត! កុំធ្វើកំហុសដោយគិតថាអ្នក "ធំ" ហួសពីកម្រិតនៃការនាំព្រលឹងឱ្យសោះ។

៦. លើកទឹកចិត្តអ្នកដែលទើបនឹងជឿ ឱ្យចេញទៅនាំព្រលឹង (*Inspire others to go soul winning who have recently been saved.*)

អ្នកដែលមានចិត្តនេះឆ្ងល់បំផុតចង់ឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះ គឺអ្នកដែលទើបតែទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះថ្មីៗ។ ដូចស្ត្រីជនជាតិសាម៉ារី (យ៉ូហាន ៤:២៥-៤២) ដែលទើបតែជឿព្រះយេស៊ូវភ្លាម នាងក៏រត់ទៅប្រាប់មនុស្សក្នុងទីក្រុងឱ្យមកជួបព្រះអង្គភ្លាម។

៧. អញ្ជើញតែគ្រូអធិប្បាយណាដែលជាអ្នកនាំព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួន មកបង្រៀនក្រុមជំនុំរបស់អ្នក (*Only have guest preachers who are personal soul winners speak to your people.*)

គ្រូអធិប្បាយដែលមិនមែនជាអ្នកនាំព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួន អាចត្រឹមតែផ្តល់ការកម្សាន្តដល់សមាជិករបស់អ្នក ប៉ុន្តែមិនអាចផ្លាស់ប្តូរជីវិតរបស់ពួកគេបានឡើយ!

៨. មានចិត្តនេះឆ្ងល់ក្នុងការជួយសង្គ្រោះព្រលឹងបាត់បង់ (*Be passionate about reaching lost souls.*)

កិច្ចការ ២០:៣១៖ «...ខ្ញុំមិនដែលឈប់ព្រមានអ្នករាល់គ្នាម្នាក់ៗ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ទាំងទឹកភ្នែកឡើយ។»

ប្រសិនបើអ្នកមានចិត្តនេះឆ្ងល់ចំពោះការនាំព្រលឹង អ្នកដទៃនឹងជឿជាក់លើអ្នកកាន់តែខ្លាំង។

៩. ត្រូវមានភាពខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងការរក្សាការនាំព្រលឹង នៅក្នុងកាលវិភាគរបស់អ្នក (*Be diligent about keeping soul winning in your schedule.*)

វាងាយណាស់សម្រាប់យើង ក្នុងការបណ្តោយឱ្យរឿងល្អៗមក រារាំងរឿងដែលសំខាន់បំផុត។ ចូរតស៊ូរក្សាការនាំព្រលឹងឱ្យនៅជាអាទិភាពជានិច្ច! កុំបណ្តោយឱ្យថ្ងៃធ្វើការ ការជួសជុលអគារ សិក្ខាសាលា បុណ្យទាន ឬសាលារៀន មកបង្អាក់ការនាំព្រលឹងឱ្យសោះ។

១០. ត្រូវយល់ពីអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវចាត់ទុកថាសំខាន់ នៅក្នុងក្រុមជំនុំ (*Understand what Jesus thinks is important in church.*)

ព្រះយេស៊ូវចង់ឱ្យព្រលឹងមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះ ខ្លាំងជាងអ្វីៗទាំងអស់។ ក្រុមជំនុំអាចបាត់បង់ជើងចង្កៀងរបស់ខ្លួន (វិវរណៈ ២:៤-៥) ប្រសិនបើមិនបានចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុង "ការងារដើម" នេះទេ។ ព្រះចង់ឱ្យផ្ទះរបស់ទ្រង់បានពេញ ហើយយើងត្រូវតែ "បង្ខំ" (បញ្ចុះបញ្ចូល) អ្នកបាត់បង់ឱ្យទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ចូរយើងតែងតែជាប់រវល់ក្នុងកិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតាយើង គឺការនាំពិភពលោកនេះមកឯព្រះគ្រីស្ទ!

ជំពូកទី២៧ ការធ្វើការងារជាក្រុមក្នុងការនាំព្រលឹងមនុស្ស

លូកា ១០:១-២ (Luke 10:1-2)

១ «បន្ទាប់ពីរឿងទាំងនេះមក ព្រះអម្ចាស់បានតែងតាំងអ្នកចិតសិបនាក់ផ្សេងទៀត ហើយចាត់គេឱ្យទៅមុនព្រះអង្គ ម្តងពីរៗ ទៅគ្រប់ទីក្រុង និងគ្រប់កន្លែងដែលព្រះអង្គបម្រុងនឹងយាងទៅ។ ២ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា ៖ ស្រូវដែលត្រូវច្រូតមានច្រើនណាស់ ប៉ុន្តែអ្នកធ្វើការមានតិច ដូច្នេះ ចូរអង្វរដល់ម្ចាស់ស្រូវ ឱ្យចាត់អ្នកធ្វើការមកក្នុងចម្ការស្រូវរបស់ទ្រង់ចុះ។»

ការនាំព្រលឹង គឺជាសកម្មភាពដ៏សំខាន់បំផុតតែមួយគត់របស់ក្រុមជំនុំ។ ក្រុមជំនុំដែលមិនមែនជាក្រុមជំនុំនាំព្រលឹង គឺបានបាត់បង់សិទ្ធិក្នុងការហៅខ្លួនឯងថាជាក្រុមជំនុំទៅហើយ!

វិវរណៈ ២:៤-៥៖ «៤ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមានសេចក្តីមួយទាស់នឹងអ្នក គឺថាអ្នកបានបោះបង់ចោលសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលអ្នកមានពីដំបូងនោះហើយ។ ៥ ដូច្នេះ ចូរនឹកចាំពីកន្លែងដែលអ្នកបានធ្លាក់ចុះនោះ ហើយប្រែចិត្ត ព្រមទាំងធ្វើការទាំងឡាយដែលអ្នកបានធ្វើពីដំបូងនោះឡើងវិញចុះ បើមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំនឹងមកឯអ្នកជាប្រញាប់ ហើយនឹងដកជើងចង្អៀងរបស់អ្នកចេញពីកន្លែងវា លុះត្រាតែអ្នកប្រែចិត្ត។»

យើងត្រូវចេញទៅនាំព្រលឹងជាក្រុម! (*We need to go soul winning as a team!*)

១) យើងត្រូវតែចេញទៅ (*WE MUST GO*)

(ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០)

ព្រះយេស៊ូវបានបង្គាប់ឱ្យយើង "ទៅ"។ យើងមិនអាចរង់ចាំឱ្យអ្នកមិនទាន់សង្គ្រោះ "មក" រកយើងនោះទេ។

២) វាជាការប្រសើរបំផុតក្នុងការទៅម្តងពីរៗ (*IT IS BEST TO GO TWO-BY-TWO*)

(លូកា ១០:១)

ពិតណាស់ នេះមិនមែនជាវិធី "តែមួយគត់" នោះទេ ប៉ុន្តែវាជាវិធី "ល្អបំផុត"។

៣) មនុស្សម្នាក់ៗមានតួនាទីរៀងៗខ្លួន (*EACH PERSON HAS A ROLE*)

ក) អ្នកនិយាយ (*Talker*) – ជាអ្នកចាប់ផ្តើមការសន្ទនា និងជាអ្នកបង្ហាញដំណឹងល្អ។ គាត់ក៏ជាអ្នកបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់ដៃគូដែលស្ងៀមស្ងាត់ផងដែរ។

ខ) ដៃគូស្ងៀមស្ងាត់ (*Silent Partner*) – ការងាររបស់គាត់គឺត្រូវអធិស្ឋាន មើលថែកុំឱ្យមានការរំខាន និងរៀនពីរបៀបនាំព្រលឹងដោយការសង្កេត។

៤) ការនាំព្រលឹងងាយ "ឆ្លង" ជាងងាយ "បង្រៀន" (*SOUL WINNING CAN BE CAUGHT BETTER THAN TAUGHT*)

និយាយម្យ៉ាងទៀត ការមើលឃើញការបង្រៀនក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែង គឺផ្តល់ផលច្រើនជាងគ្រាន់តែឮ ឬអានអំពីវានៅក្នុងការអធិប្បាយ។ នេះគឺជាសិល្បៈនៃការបណ្តុះបណ្តាល និងការតាំងជាសិស្ស!

៥) គ្រប់គ្នានៅក្នុងក្រុម អាចក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួនបាន (*EVERYONE ON THE TEAM CAN BE A PERSONAL SOUL WINNER*)

គន្លឹះសំខាន់គឺ ចំណេះដឹង (*KNOWLEDGE*) និង ចំណង់ (*DESIRE*)។ ចូររៀនពីរបៀបនាំព្រលឹង ហើយមានបំណងប្រាថ្នាចង់ឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះ។ នេះគឺជាចង្វាក់បេះដូងរបស់ព្រះ។ អ្នកដែលជាគ្រីស្ទបរិស័ទ គួរតែមានចង្វាក់បេះដូងដូចគ្នានេះដែរ!

៦) យើងអាចក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងដ៏ល្អក្នុងមុន ដោយការរៀនសូត្រពីអ្នកដទៃ (*WE CAN BECOME BETTER SOUL WINNERS BY LEARNING FROM OTHERS*)

(យ៉ូហាន ៤:២៥-៤២, កិច្ចការ ៨:២៦-៣៨, កិច្ចការ ១៨:២៤-២៨)

ដូចដែលអ័ប្សូសបានរៀនពីអ័គីឡា និងព្រីស៊ីឡា ដើម្បីយល់ពីផ្លូវរបស់ព្រះឱ្យកាន់តែច្បាស់ យើងក៏ត្រូវការអ្នកដទៃដើម្បីជួយណែនាំយើងឱ្យកាន់តែស្ងាត់ជំនាញក្នុងការធ្វើបន្ទាល់ដែរ។

៧) នៅពេលអ្នកក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងដែលមានបទពិសោធន៍ហើយ ចូរបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដទៃបន្ត (*ONCE YOU BECOME AN EXPERIENCED SOUL WINNER, TRAIN OTHERS*)

ចូរបង្កើតខ្លួនឯងមួយទៀត! (*Reproduce yourself!*) ព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើដូច្នោះនៅពេលទ្រង់បណ្តុះបណ្តាលពួកសិស្ស។ ទ្រង់បានប្រទានគំរូមួយឱ្យយើងធ្វើតាម។

៨) ចូរធ្វើជាអ្នកជ្រើសរើសមនុស្សសម្រាប់ការនាំព្រលឹង (BE A RECRUITER FOR SOUL WINNING)

ចូរអញ្ជើញមនុស្សថ្មីៗឱ្យចេញទៅនាំព្រលឹង ដូចដែលអ្នកអញ្ជើញមនុស្សឱ្យមកព្រះវិហារដែរ។

៩) ចំនួនមនុស្សដែលចេញទៅនាំព្រលឹង ជះឥទ្ធិពលដោយផ្ទាល់ដល់ការរីកចម្រើនរបស់ក្រុមជំនុំ (HOW MANY PEOPLE GO SOUL WINNING DIRECTLY AFFECTS THE GROWTH OF THE CHURCH)

១០) ព្រះរំពឹងថាយើងទាំងអស់គ្នានឹងបង្កើតផលផ្លែ (GOD EXPECTS US ALL TO BEAR FRUIT)

(យ៉ូហាន ១៥:១-៨, ១៦)

យ៉ូហាន ១៥:១៦៖ «មិនមែនអ្នករាល់គ្នាបានជ្រើសរើសខ្ញុំទេ គឺខ្ញុំវិញទេតើ ដែលបានជ្រើសរើសអ្នករាល់គ្នា ហើយបានតាំងអ្នករាល់គ្នាឱ្យទៅ ដើម្បីឱ្យបង្កើតផលផ្លែ ហើយឱ្យផលផ្លែរបស់អ្នករាល់គ្នាបាននៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នករាល់គ្នាទូលសូមពីព្រះវរបិតា ក្នុងនាមខ្ញុំ នោះព្រះអង្គនឹងប្រទានមកអ្នករាល់គ្នា។»

ជំពូកទី២៨ អត្ថប្រយោជន៍នៃការនាំព្រលឹងមនុស្សប្រចាំថ្ងៃ

ទំនុកតម្កើង ៦៨:១៩: «សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះអម្ចាស់ គឺព្រះនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង ដែលទ្រង់ប្រទាន ព្រះពរមកយើងរាល់គ្នារាល់ៗថ្ងៃ។ សេឡា។»

មានអត្ថប្រយោជន៍ជាច្រើន ក្នុងការក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងប្រចាំថ្ងៃ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាអត្ថប្រយោជន៍មួយចំនួន ៖

១) ជារៀងរាល់ថ្ងៃនៃជីវិតរបស់អ្នក អ្នកមានឱកាសបង្កើតផលប៉ះពាល់នៅក្នុងនគរព្រះ។

ម៉ាថាយ ២១:៤៣: «ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នគរព្រះនឹងត្រូវដកចេញពីអ្នករាល់គ្នា ហើយ ប្រគល់ទៅឱ្យសាសន៍មួយទៀត ដែលបង្កើតផលផ្លែសម្រាប់នគរនោះវិញ។»

២) អ្នកដឹងខ្លួនជានិច្ចអំពីព្រះ និងការងាររបស់ព្រះ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ។

រ៉ូម ១៣:១១-១២: «១១ ម៉្យាងទៀត ដោយដឹងពីពេលវេលានេះ គឺថាដល់ពេលដែលយើងត្រូវភ្ញាក់ពីដេកហើយ ដ្បិតឥឡូវនេះ សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងខិតមកជិតជាងពេលដែលយើងទើបនឹងជឿនោះទៅទៀត។ ១២ យប់ ជិតផុតហើយ ថ្ងៃក៏ជិតភ្លឺដែរ ដូច្នេះ ចូរយើងលះបង់កិច្ចការនៃសេចក្តីងងឹតចោល ហើយពាក់គ្រឿងសឹកនៃពន្លឺវិញ ចុះ។»

អេភេសូរ ៥:១៤-១៦: «១៤ ហេតុនេះបានជាមានសេចក្តីចែងទុកថា៖ អ្នកដែលដេកលក់អើយ ចូរភ្ញាក់ឡើង ហើយក្រោកពីចំណោមមនុស្សស្លាប់ចុះ នោះព្រះគ្រីស្ទនឹងបំភ្លឺអ្នកមិនខាន។ ១៥ ដូច្នេះ ចូរប្រយ័ត្នពីរបៀបរបស់ នៅរបស់អ្នករាល់គ្នា កុំរស់នៅដូចជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅឡើយ គឺត្រូវរស់នៅដូចជាមនុស្សមានប្រាជ្ញាវិញ ១៦ ព្រម ទាំងប្រើប្រាស់ពេលវេលាឱ្យបានល្អ ដ្បិតគ្រានេះជាគ្រាអាក្រក់។»

១ កូរិនថូស ១៥:៣៤: «ចូរភ្ញាក់ស្មារតីឡើង ដើម្បីរស់នៅដោយសុចរិត ហើយកុំធ្វើបាបទៀតឡើយ ដ្បិតមានអ្នក ខ្លះមិនស្គាល់ព្រះទេ។ ខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីខ្មាស។»

៣) នៅពេលអ្នកធ្វើបាប អ្នកនឹងប្រញាប់ត្រឡប់មកមានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយព្រះវិញយ៉ាងឆាប់រហ័ស។

ទំនុកតម្កើង ៨៦:១-៥: «១ ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ សូមផ្ទៀងព្រះកាណ៌ស្តាប់ទូលបង្គំផង ដ្បិតទូលបង្គំជាមនុស្ស ទំលក្រ និងកម្សត់ទុក្ខ។ ២ សូមរក្សាព្រលឹងទូលបង្គំ... ៣ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តាដល់ទូលបង្គំ

ផង ដ្បិតទូលបង្គំអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គរាល់ៗថ្ងៃ... ៥ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ដ្បិតព្រះអង្គជាព្រះដ៏ល្អ ហើយសព្វព្រះហឫទ័យនឹងអត់ទោស ព្រមទាំងមានសេចក្តីសប្បុរសយ៉ាងបរិបូរ ដល់អស់អ្នកដែលអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ។»

៤) វាជំរុញអ្នកឱ្យរក្សាជីវិតរស់នៅឱ្យបានត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះជានិច្ច។

ទំនុកតម្កើង ៧៨:៣៧៖ «ដ្បិតចិត្តគេមិនបានស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះអង្គទេ ហើយគេក៏មិនបានកាន់តាមសេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនដែរ។»

៥) អ្នកនឹងឃើញសេចក្តីអធិស្ឋានត្រូវបានឆ្លើយតបជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

ទំនុកតម្កើង ១៧:១-៨៖ «១ ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ សូមស្តាប់សេចក្តីសុចរិត សូមផ្ទៀងព្រះកាណ៍ស្តាប់សេចក្តីអង្វររបស់ទូលបង្គំ សូមទ្រង់ព្រះសណ្តាប់សេចក្តីអធិស្ឋាន ដែលចេញពីបបូរមាត់មិនចេះបញ្ឆោតនេះចុះ... ៦ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំបានអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ ដ្បិតព្រះអង្គនឹងឆ្លើយតបមកទូលបង្គំ សូមផ្ទៀងព្រះកាណ៍មករកទូលបង្គំ ហើយស្តាប់ពាក្យទូលបង្គំផង... ៨ សូមរក្សាទូលបង្គំ ដូចជាកែវព្រះនេត្រ សូមលាក់ទូលបង្គំនៅក្រោមដួបស្លាបព្រះអង្គ។»

៦) អ្នកនឹងមានអំណរនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកជានិច្ច ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

១ ថែស្សាឡូនីច ២:២០៖ «ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាពិតជាសិរីសួស្តី និងជាអំណររបស់យើងមែន។»

៧) នៅពេលអារក្សសាតាំងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអ្នក អ្នកអាចវាយបកទៅវិញនៅថ្ងៃនោះតែម្តង។

កិច្ចការ ២៦:១៦-១៨៖ «១៦ ប៉ុន្តែ ចូរក្រោកឈរឡើង... ១៨ ដើម្បីបើកភ្នែកពួកគេ ឱ្យពួកគេដាក់ពីសេចក្តីងងឹតមកកន្លែងភ្លឺវិញ និងពីអំណាចរបស់សាតាំងមករកព្រះវិញ ដើម្បីឱ្យពួកគេទទួលបានការអត់ទោសបាប និងទទួលបានមរតកក្នុងចំណោមអ្នកដែលត្រូវបានព្រឹក្សាជាបរិសុទ្ធ ដោយសារសេចក្តីជំនឿលើខ្ញុំ។»

៨) ឥឡូវនេះ អ្នកអាចទាមទារសេចក្តីសន្យានៃការអធិស្ឋានរបស់អ្នកនាំព្រលឹង នៅពេលអ្នកអធិស្ឋាន។

យ៉ូហាន ១៥:១៦៖ «មិនមែនអ្នករាល់គ្នាបានជ្រើសរើសខ្ញុំទេ គឺខ្ញុំវិញទេតើ ដែលបានជ្រើសរើសអ្នករាល់គ្នា ហើយបានតាំងអ្នករាល់គ្នាឱ្យទៅ ដើម្បីឱ្យបង្កើតផលផ្លែ ហើយឱ្យផលផ្លែរបស់អ្នករាល់គ្នាបាននៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នករាល់គ្នាទូលសូមពីព្រះវរបិតា ក្នុងនាមខ្ញុំ នោះព្រះអង្គនឹងប្រទានមកអ្នករាល់គ្នា។»

៩) អ្នកនឹងទទួលបានរង្វាន់នៅស្ថានសួគ៌។

ដានីយ៉ែល ១២:៣៖ «ឯពួកអ្នកដែលមានប្រាជ្ញា គេនឹងភ្លឺផ្លែកៗ ដូចជាពន្លឺនៃថ្ងៃមេឃ ហើយអ្នកណាដែលនាំ មនុស្សជាច្រើនឱ្យត្រឡប់មកវិញសេចក្តីសុចរិតវិញ នោះនឹងភ្លឺដូចជាផ្កាយនៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងរតទៅ។»

១ ថែស្យាឡូនីច ២:១៩៖ «តើសេចក្តីសង្ឃឹម អំណរ ឬមកុដនៃសេចក្តីអំណរអររបស់យើងជាអ្វី? តើមិនមែនជា អ្នករាល់គ្នា ដែលនឹងនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់របស់យើង នៅពេលព្រះអង្គយាងមកទេឬអី?»

១០) ព្រះនឹងប្រទានការការពារពិសេសដល់អ្នក។

ទំនុកតម្កើង ៨៤:៩-១២៖ «៩ ឱព្រះជាម្ចាស់ ជាខែលរបស់យើងខ្ញុំអើយ សូមទតមើល... ១១ ដ្បិតព្រះយេហូវ៉ាដ៏ ជាព្រះ ទ្រង់ជាព្រះអាទិត្យ និងជាខែល ព្រះយេហូវ៉ានឹងប្រទានព្រះគុណ និងសិរីល្អ ទ្រង់មិនហាមឃាត់សេចក្តីល្អ ណាមួយ ពីអ្នកដែលរស់នៅដោយទៀងត្រង់ឡើយ។ ១២ ឱព្រះយេហូវ៉ានៃពួកពលបរិវារអើយ មានពរហើយ មនុស្សដែលទុកចិត្តលើព្រះអង្គ។»

១១) ព្រះសន្យាថានឹងផ្គត់ផ្គង់គ្រប់គ្រូវការរបស់អ្នក។

ម៉ាថាយ ៦:៣៣៖ «ប៉ុន្តែ ចូរស្វែងរកនគរព្រះ និងសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់ជាមុនសិន នោះទ្រង់នឹងបន្ថែមសេចក្តី ទាំងអស់នេះមកអ្នករាល់គ្នាដែរ។»

១២) ព្រះនឹងប្រទានប្រាជ្ញាដល់ជីវិតរបស់អ្នក។

សូកាសិត ១១:៣០៖ «ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត គឺជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលបញ្ចុះបញ្ចូល ព្រលឹងមនុស្ស នោះមានប្រាជ្ញា។»

ដានីយ៉ែល ២:២១៖ «ទ្រង់ផ្លាស់ប្តូរពេលវេលា និងរដូវ... ទ្រង់ប្រទានប្រាជ្ញាដល់អ្នកមានប្រាជ្ញា ហើយប្រទាន ចំណេះដឹងដល់អ្នកដែលមានយោបល់។»

១៣) អ្នកនឹងអាចថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះបានកាន់តែប្រសើរ។

យ៉ូហាន ១៥:៨៖ «គឺដោយសារអ្នករាល់គ្នាបង្កើតផលផ្លែឱ្យបានជាច្រើន នោះព្រះវរបិតាខ្ញុំត្រូវបានសរសើរតម្កើង ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏បង្ហាញថា ជាសិស្សរបស់ខ្ញុំមែន។»

ជំពូកទី២៩ ការបរាជ័យក្នុងនាមជាអ្នកនាំព្រលឹងមនុស្ស

១ កូរិនថូស ១៥:៣៤៖ «ចូរភ្ញាក់ស្មារតីឡើង ដើម្បីរស់នៅដោយសុចរិត ហើយកុំធ្វើបាបទៀតឡើយ ដ្បិតមានអ្នកខ្លះមិនស្គាល់ព្រះទេ។ ខ្ញុំនិយាយដូច្នោះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសេចក្តីខ្មាស។»

វាមិនមែនជាការងាយស្រួលទេដែលមនុស្សម្នាក់អាចជោគជ័យលើគ្រប់រឿងទាំងអស់ក្នុងជីវិត។ យើងប្រាកដជានឹងបរាជ័យក្នុងរឿងអ្វីមួយ ឬរឿងជាច្រើន។ ប៉ុន្តែ គន្លឹះសំខាន់គឺ កុំបរាជ័យក្នុងរឿងដែលសំខាន់បំផុត នៃជីវិត។

យ៉ូស្វេ ១១:១៥៖ «ដូចជាព្រះយេហូវ៉ាបានបង្គាប់ដល់លោកម៉ូសេ ជាអ្នកបម្រើទ្រង់យ៉ាងណា លោកម៉ូសេក៏បានបង្គាប់ដល់យ៉ូស្វេយ៉ាងនោះដែរ ហើយយ៉ូស្វេក៏បានធ្វើតាម លោកមិនបានខកខាននឹងធ្វើអ្វីមួយ ក្នុងគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលព្រះយេហូវ៉ាបានបង្គាប់ដល់លោកម៉ូសេឡើយ។»

ចូរពិចារណាពីផលវិបាកនៃការបរាជ័យក្នុងវិស័យផ្សេងៗ៖

- ១) ប្រសិនបើបរាជ័យក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍ គេអាចនឹងបញ្ចប់ដោយការរំលងលះ។
- ២) ប្រសិនបើបរាជ័យក្នុងការចិញ្ចឹមបីបាច់កូន គេអាចនឹងមានកូនដែលរីងរួស បំពានបង្គាប់។
- ៣) ប្រសិនបើបរាជ័យក្នុងអាជីវកម្ម គេអាចនឹងខាតបង់ ហើយត្រូវបិទហាង ឬក្រុមហ៊ុន។
- ៤) ប្រសិនបើបរាជ័យក្នុងហិរញ្ញវត្ថុផ្ទាល់ខ្លួន គេអាចនឹងធ្លាក់ខ្លួនក្ស័យធន។
- ៥) ប្រសិនបើបរាជ័យក្នុងការថែទាំសុខភាព គេអាចនឹងស្លាប់មុនពេលដែលព្រះបានកំណត់។
- ៦) ប្រសិនបើបរាជ័យក្នុងកីឡា គេអាចនឹងចាញ់ការប្រកួត។
- ៧) ប្រសិនបើបរាជ័យក្នុងការគោរពច្បាប់ គេអាចនឹងត្រូវជាប់ពន្ធនាគារ។
- ៨) ប្រសិនបើបរាជ័យក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះ គេអាចនឹងមិនបានជិតស្និទ្ធនឹងព្រះអង្គ។
- ៩) ប្រសិនបើបរាជ័យក្នុងមិត្តភាព គេអាចនឹងបាត់បង់មិត្តភក្តិ។
- ១០) ប្រសិនបើបរាជ័យក្នុងការសិក្សា គេអាចនឹងមិនទទួលបានសញ្ញាបត្រ។

១១) ប្រសិនបើអ្នកបរាជ័យក្នុងការនាំព្រលឹងមនុស្ស នោះនឹងមាននរណាម្នាក់ត្រូវចំណាយពេលអស់កល្បជានិច្ច នៅក្នុង "ស្ថាននរក"។

ចូរមើលចុះ តើសាវ័កប៉ុលមានចិត្តនេះឆ្ងល់ខ្លាំងយ៉ាងណា ចំពោះការនាំព្រលឹងមនុស្ស!

កិច្ចការ ២០:៣១៖ «ដូច្នោះ ចូរប្រយ័ត្នចុះ ហើយនឹកចាំថា អស់រយៈពេលបីឆ្នាំមកនេះ ខ្ញុំមិនដែលឈប់ព្រមានអ្នក រាល់គ្នាម្នាក់ៗ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ទាំងទឹកភ្នែកឡើយ។»

រ៉ូម ៩:២-៣៖ «២ គឺថា ខ្ញុំមានសេចក្តីព្រួយយ៉ាងខ្លាំង ហើយមានសេចក្តីឈឺចាប់ក្នុងចិត្តជានិច្ច ៣ ដ្បិតខ្ញុំចង់ឱ្យ ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ត្រូវបណ្តាសា ដាច់ចេញពីព្រះគ្រីស្ទ ជំនួសបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ ជាសាច់ឈាមរបស់ខ្ញុំ...»

រ៉ូម ១០:១៖ «បងប្អូនអើយ បំណងចិត្ត និងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ទូលបង្គំថ្វាយព្រះ ចំពោះសាសន៍អ៊ីស្រាអែល គឺ ចង់ឱ្យគេបានសង្គ្រោះ។»

ជំពូកទី៣០ ការនាំព្រលឹងមនុស្ស គឺសម្រាប់គ្រីស្ទបរិស័ទគ្រប់រូប

សុភាសិត ១១:៣០ ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត គឺជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹងមនុស្សនោះគឺជាអ្នកមានប្រាជ្ញា។

ដានីយ៉ែល ១២:៣ អស់អ្នកដែលមានប្រាជ្ញា នឹងភ្លឺរន្ទាលដូចជាពន្លឺនៃថ្ងៃមេឃ ហើយអស់អ្នកដែលនាំមនុស្សជាច្រើនឲ្យរិលមករកសេចក្តីសុចរិតវិញ នឹងភ្លឺដូចជាតារានៅអស់កល្បជានិច្ចតទៅ។

មានសាតាំងចង់ឲ្យយើងជឿថា ការនាំព្រលឹងមនុស្សគឺជាអំណោយទានដែលប្រទានឲ្យតែគ្រីស្ទបរិស័ទមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះ។ រឿងនេះមិនពិតទាល់តែសោះ។ ព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យឲ្យគ្រីស្ទបរិស័ទ **ទាំងអស់** ក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងមនុស្ស។

១) ការនាំព្រលឹងមនុស្ស មិនត្រូវបានរាប់បញ្ចូលក្នុងបញ្ជីអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណឡើយ

- **រ៉ូម ១២:៤-៨** ត្បិតដូចជាយើងមានសរីរាង្គច្រើនក្នុងរូបកាយតែមួយ ហើយសរីរាង្គទាំងអស់មិនមានមុខងារដូចគ្នាឡើយ... យើងមានអំណោយទានខុសៗគ្នា តាមព្រះគុណដែលបានប្រទានមកយើង...។
- **កូរិនថូសទី១ ១២:២៧-៣១** រួចព្រះបានតាំងអ្នកខ្លះទុកក្នុងពួកជំនុំ... តើទាំងអស់គ្នាជាសាវ័កឬ? តើទាំងអស់គ្នាជាហោរាឬ? តើទាំងអស់គ្នាជាគ្រូឬ? ...ប៉ុន្តែ ចូរខំស្វែងរកអំណោយទានដ៏ប្រសើរជាងគេចុះ។

២) ការនាំព្រលឹងមនុស្ស គឺជាបេសកកម្មដែលត្រូវបានប្រគល់ឲ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាក្នុងពួកជំនុំ ក្នុងប្រាំឱកាសផ្សេងគ្នានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ

- **ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០** ៖ ...ចូរទៅនាំមនុស្សគ្រប់សាសន៍ឲ្យធ្វើជាសិស្ស...។
- **ម៉ាកុស ១៦:១៥** ៖ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា ៖ «ចូរទៅគ្រប់ច្រកល្អក្នុងពិភពលោក ហើយប្រកាសដំណឹងល្អដល់មនុស្សគ្រប់រូបចុះ»។
- **លូកា ២៤:៤៥-៤៩** ៖ ...ថាត្រូវប្រកាសពីការប្រែចិត្ត និងការអត់ទោសបាបក្នុងព្រះនាមទ្រង់ ដល់អស់ទាំងសាសន៍...។

- យ៉ូហាន ២០:១៩-២២៖ ...ព្រះវរបិតាបានចាត់ខ្ញុំមកយ៉ាងណា ខ្ញុំក៏ចាត់អ្នករាល់គ្នាទៅយ៉ាងនោះដែរ។
- កិច្ចការ ១:៤-៨៖ ...ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលអំណាច នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកស៊ប់លើអ្នក... ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាសាក្សីដល់ខ្ញុំ... រហូតដល់ចុងផែនដីបំផុត។

៣) មូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកកាន់ផែនដី គឺដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សបាប

- ដីម៉ូថេទី១ ១:១៥៖ នេះជាពាក្យគួរឲ្យជឿ... គឺថាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវបានយាងមកក្នុងលោកីយ៍ ដើម្បីនឹងសង្គ្រោះមនុស្សបាប...។
- ម៉ាថាយ ១៨:១១៖ ត្បិតកូនមនុស្សបានមក ដើម្បីនឹងសង្គ្រោះមនុស្សដែលបានវិនាសបាត់បង់។
- លូកា ១៩:១០៖ ត្បិតកូនមនុស្សបានមក ដើម្បីនឹងស្វែងរក ហើយសង្គ្រោះមនុស្សដែលបានវិនាសបាត់បង់។

៤) គ្រីស្ទបរិស័ទទាំងអស់ ត្រូវបានហៅឲ្យដូចជាព្រះយេស៊ូវ

- ពេត្រុសទី១ ២:២១៖ ...ព្រោះព្រះគ្រីស្ទក៏បានរងទុក្ខជំនួសយើងដែរ ដោយទុកជាគំរូឲ្យយើង ដើម្បីឲ្យយើងងើរតាមជានព្រះបាទរបស់ទ្រង់។

៥) ចូរមានបំណងប្រាថ្នាចង់មាន «ជីវិតអ្នកនាំព្រលឹង» មិនមែនគ្រាន់តែជា «ពេលវេលានាំព្រលឹង» នោះឡើយ

ភីលីព ១:២៧៖ «គ្រាន់តែសូមឲ្យការរស់នៅ (*Conversation*) របស់អ្នករាល់គ្នា បានសមរម្យនឹងដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ...»

- ការរស់នៅ (និយមន័យ)៖ របៀបរស់នៅ, ការប្រព្រឹត្តក្នុងជីវិត។
- a) កំណត់ពេលវេលាជាក់លាក់ដើម្បីទៅនាំព្រលឹងមនុស្ស។
- b) ចែកខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អពេញមួយថ្ងៃ។
- c) តែងតែយកព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីតាមខ្លួនជានិច្ច។
- d) អធិស្ឋានសុំឲ្យឃើញព្រលឹងមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

៦) ការនាំព្រលឹងមនុស្ស គឺជាអ្វីដែលត្រូវរៀនសូត្រ

- **អេសាយ ១:១៧**៖ ចូររៀនធ្វើល្អ ចូរស្វែងរកយុត្តិធម៌...។
- **ទីតុស ៣:១៤**៖ ចូរឲ្យអ្នកខាងយើងរៀនធ្វើការល្អដែរ... ដើម្បីកុំឲ្យគេទៅជាមនុស្សដែលគ្មានផលផ្លែឡើយ។

ចូរចំណាយពេលរៀន ប្រសិនបើវាជារឿងសំខាន់៖

- a) ទៅជាមួយអ្នកនាំព្រលឹងដែលមានបទពិសោធន៍។
- b) អានសៀវភៅល្អៗអំពីការនាំព្រលឹងមនុស្ស។
- c) នាំមនុស្សមករកព្រះគ្រីស្ទក្នុងអំឡុងពេលថ្ងាយបង្គំនៅព្រះវិហារ។
- d) អនុវត្ត, អនុវត្ត, និងអនុវត្ត។

៧) ចូរប្រយ័ត្នកុំឲ្យខកខាននូវទម្លាប់នៃការនាំព្រលឹងមនុស្ស

- **ពេត្រុសទី២ ២:២០-២១**៖ ...បើគេបានគេចផុតពីសេចក្តីសៅហ្មងនៃលោកីយ៍... រួចបែរជាទៅជាប់ជំពាក់ក្នុងសេចក្តីទាំងនោះវិញ... នោះស្ថានភាពចុងក្រោយរបស់គេ នឹងអាក្រក់ជាងដើមទៅទៀត។

កាលណាអ្នកឈប់ធ្វើតាមទម្លាប់ វានឹងពិបាកក្នុងការត្រឡប់មកវិញណាស់។ កុំបណ្តោយឲ្យខ្លួនឯងឈប់នាំព្រលឹងមនុស្សឡើយ។ សូមចងចាំថា៖ *ពាក្យដោះសារ មិនអាចកាត់បន្ថយការទទួលខុសត្រូវឡើយ។*

៨) យើងទាំងអស់គ្នាមានភារកិច្ចប្រាប់អ្នកដែលបាត់បង់ ពីរបៀបទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ

- **កូរិនថូសទី១ ៩:១៦**៖ ...ត្បិតការនេះជាភារកិច្ចដែលបង្ខំឲ្យខ្ញុំធ្វើ បើខ្ញុំមិនប្រកាសដំណឹងល្អទេ នោះវេទនាដល់ខ្ញុំហើយ!

៩) យើងនឹងរួចពីទោសកំហុស ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែព្រមានអ្នកដែលបាត់បង់

- **អេសេគីអែល ៣:១៧-១៩**៖ ...កូនមនុស្សអើយ អញបានតាំងឯងឲ្យធ្វើជាអ្នកយាមដល់ពួកអ៊ីស្រាអែល... បើអញប្រាប់មនុស្សអាក្រក់ថា៖ «ឯងត្រូវតែស្លាប់ជាមិនខាន» ហើយឯងមិនបានព្រមានវា... មនុស្សអាក្រក់នោះនឹងស្លាប់ក្នុងអំពើបាបរបស់វា ប៉ុន្តែអញនឹងទាមទារឈាមវាមកពីដៃឯងវិញ។

១០) សេចក្តីពិតដែលថា «ស្ថាននរកមានពិត» គួរតែជំរុញចិត្តយើងឲ្យក្លាយជាអ្នកនាំព្រលឹងមនុស្ស

លូកា ១៦:១៩-៣១ (រឿងសេដ្ឋី និងឡាសារ)៖ «...២៤ នោះគាត់ស្រែកហៅថា៖ "លោកឪពុកអំប្រាហាំអើយ សូមមេត្តាដល់ខ្ញុំផង... ត្បិតខ្ញុំរងទុក្ខវេទនានៅក្នុងអណ្តាតភ្លើងនេះណាស់" ...២៧-២៨ គាត់ក៏ទូលថា៖ "បើ ដូច្នោះមែន លោកឪពុកអើយ សូមចាត់ឡាសារឲ្យទៅឯផ្ទះឪពុកខ្ញុំវិញ ត្បិតខ្ញុំមានបងប្អូនប្រាំនាក់ ដើម្បីឲ្យគាត់ បានធ្វើបន្ទាល់ប្រាប់គេ កុំឲ្យគេមកកន្លែងរងទុក្ខវេទនានេះដែរ"»។

ផ្នែកទី០៣ បញ្ហាប្រឈមក្នុងការឈ្នះព្រលឹង

ជំពូកទី៣១ គោលការណ៍ណែនាំក្នុងការឈ្នះខាងព្រលឹង វិញ្ញាណ

កូរិនថូទី១ ១៤:៤០ (1 Corinthians 14:40)

តែត្រូវឲ្យសព្វការទាំងអស់ បានត្រឹមត្រូវ ហើយមានសណ្តាប់ធ្នាប់ចុះ។

កូរិនថូទី២ ៦:៣ (2 Corinthians 6:3)

យើងខ្ញុំមិនចង់ឲ្យមានទើសចិត្តដល់អ្នកណា ក្នុងការណាមួយឡើយ ដើម្បីកុំឲ្យគេពិះដៀលដល់ការបម្រើរបស់យើងខ្ញុំ។

សេចក្តីណែនាំសម្រាប់ការផ្សាយដំណឹងល្អ (Guidelines for Soul Winning)

១. សូមទូលសូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំអ្នកទៅកាន់អ្នកដែលចង់ទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ។
២. សូមទូលសូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយអ្នកក្នុងការដឹកនាំពួកគេមកឯព្រះគ្រីស្ទ។
៣. សូមចងចាំថា ក្នុងអំឡុងពេលផ្សាយដំណឹងល្អ (ការឈ្នះព្រលឹង) អ្នកគឺជាតំណាងរបស់ព្រះអម្ចាស់ និងព្រះវិហាររបស់ទ្រង់។
៤. ត្រូវមានភាពវិជ្ជមាន និងរីករាយជានិច្ច យើងមិនចង់ឈ្លោះប្រកែកជាមួយអ្នកណាឡើយ។
៥. សូមណែនាំខ្លួនអ្នក និងប្រាប់ថាអ្នកមកពីណា។
៦. សូមសួរពួកគេថា តើមានអ្វីដែលអ្នកអាចអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេឬទេ។
៧. មុនពេលអ្នកអធិស្ឋាន សូមចែកចាយទីបន្ទាល់ខ្លីមួយអំពីពេលណា និងរបៀបដែលអ្នកបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ។

៨. សូមសួរពួកគេថា តើធ្លាប់មាននរណាម្នាក់បង្ហាញពួកគេនូវខគម្ពីរ ដែលព្រះមានបន្ទូលអំពីរបៀបដែលយើងអាចដឹងច្បាស់ថាស្ថានសួគ៌នឹងក្លាយជាលំនៅដ្ឋានរបស់យើងដែរឬទេ។

៩. សូមសួរពួកគេថា តើអ្នកអាចចែកចាយខគម្ពីរទាំងនោះជាមួយពួកគេមុនពេលអ្នកអធិស្ឋានជាមួយពួកគេបានឬទេ។

១០. ត្រូវនិយាយឲ្យយឺតៗ និងច្បាស់លាស់នៅពេលចែកចាយដំណឹងល្អ។

១១. កុំធ្វើខ្លួនឲ្យដូចជាអ្នកលក់ទំនិញ។

១២. បន្ទាប់ពីអធិស្ឋានជាមួយពួកគេរួច សូមអញ្ជើញពួកគេមកព្រះវិហារ។

១៣. កុំនិយាយជាមួយកុមារដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេជាដាច់ខាត។

១៤. សូមចែកខិត្តប័ណ្ណ (*tracts*) ដល់អ្នកណាដែលព្រមទទួលវា។

១៥. ចូរចេញទៅដោយសេចក្តីជំនឿ!

ជំពូកទី៣២ ចំណុចសំខាន់ៗក្នុងការឈ្នះព្រលឹង

កូរិនថូទី១ ១៤:៤០ (1 Corinthians 14:40)

តែត្រូវឲ្យសព្វការទាំងអស់ បានត្រឹមត្រូវ ហើយមានសណ្តាប់ធ្នាប់ចុះ។

កូរិនថូទី២ ៦:៣ (2 Corinthians 6:3)

យើងខ្ញុំមិនចង់ឲ្យមានទើសចិត្តដល់អ្នកណា ក្នុងការណាមួយឡើយ ដើម្បីកុំឲ្យគេតិះដៀលដល់ការបម្រើរបស់យើងខ្ញុំ។

ចំណុចសំខាន់ៗក្នុងការឈ្នះព្រលឹង (បន្ត)

Pointers In Soul Winning Continued

១. ចូលចុះចូលចំពោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយទូលសូមទ្រង់ឲ្យប្រទានពាក្យពេចន៍ដ៏ត្រឹមត្រូវ ដើម្បីនិយាយទៅកាន់បុគ្គលជាក់លាក់ដែលអ្នកកំពុងសន្ទនាជាមួយ។

២. កុំទុកខិត្តប័ណ្ណ (*tracts*) នៅតាមមាត់ទ្វារ ជាពិសេសនៅតាមអគារអាជ្ញាធរ។ អ្នកគ្រប់គ្រងតែងតែទូរស័ព្ទមកខ្ញុំ ហើយសុំកុំឲ្យយើងធ្វើបែបនោះ បើមិនដូច្នោះទេ ពួកគេនឹងមិនអនុញ្ញាតឲ្យយើងត្រឡប់ទៅវិញឡើយ។

៣. នៅពេលចេញទៅផ្សាយដំណឹងល្អ (ការឈ្នះព្រលឹង) វាជារឿងសំខាន់ដែលត្រូវផ្តោតអារម្មណ៍លើការងារដែលនៅចំពោះមុខ។ កុំប្រើពេលវេលានេះដើម្បីជជែកលេងជាមួយដៃគូរបស់អ្នក។ ចូរធ្វើការសន្ទនាគ្នានៅមុននិងក្រោយពេលផ្សាយដំណឹងល្អវិញ។

៤. ត្រូវគូសចំណាំ ឬគូសបន្ទាត់ពីក្រោមខគម្ពីរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីរបស់អ្នក។ វានឹងជួយដល់អ្នកដែលអ្នកកំពុងធ្វើបន្ទាល់ ឲ្យដឹងថាត្រូវមើលនៅត្រង់ណា។

៥. ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់ត្អូញត្អែរថា អ្នកមិនគួរមកគោះទ្វារទេ ព្រោះពួកគេមានស្លាក "ហាមលក់ដូរ ឬផ្សព្វផ្សាយ" (*no solicitation*) សូមសុំទោសដែលបានរំខានពួកគេ រួចចាកចេញទៅ។ កុំនិយាយអ្វីដែលអវិជ្ជមាន ឬឈ្លោះប្រកែកឡើយ។

៦. កុំបង្គាប់ព្រះវិហារ ឬសាសនាដទៃទៀត នៅពេលកំពុងផ្សាយដំណឹងល្អ។

៧. ត្រូវចេះសរសើរ និងលើកទឹកចិត្តពួកគេ ប្រសិនបើមានអ្វីមួយដែលគួរឲ្យកត់សម្គាល់។

៨. នៅពេលផ្សាយដំណឹងល្អ សូមប្រាប់ឲ្យពួកគេដឹងថា អ្នកភាក់តែងចិត្តចំពោះពេលវេលារបស់ពួកគេ ហើយអ្នកនឹងចំណាយពេលត្រឹមតែប៉ុន្មាននាទីទៀតប៉ុណ្ណោះ។

៩. ចូរធ្វើបញ្ជីអធិស្ឋានសម្រាប់ព្រលឹងទាំងអស់ដែលបានសង្គ្រោះ ឬអ្នកដែលទំនងជាអាចមកព្រះវិហារបាន ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេឲ្យបានទៀងទាត់។

១០. ផ្តល់ការជូនទៅព្រះវិហារ មិនមែនត្រឹមតែតាមរយៈអ្នកប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏តាមរយៈកិច្ចបម្រើឡានក្រុង/ឡានភ័ន់ របស់ព្រះវិហារយើងផងដែរ។

ជំពូកទី៣៣ ភាពសាមញ្ញនៃការឈ្នះព្រលឹង

កិច្ចការ ១៦:២៩-៣១ (Acts 16:29-31)

២៩ នោះមេគុកក៏ហៅរកចង្កៀង រួចស្ទុះចូលទៅទាំងញ័ររន្ធត់ ក្រាបចុះនៅមុខប៉ូល និងស៊ីឡាស។

៣០ រួចគាត់នាំលោកទាំងពីរចេញមក សួរថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ តើត្រូវឲ្យខ្ញុំធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីឲ្យបានសង្គ្រោះ?»។

៣១ លោកទាំងពីរឆ្លើយថា៖ «ចូរជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទទៅ នោះអ្នកនឹងបានសង្គ្រោះ ព្រមទាំងពួកគ្រួសារអ្នកផង»។

ភាពសាមញ្ញនៃការឈ្នះព្រលឹង (The Simplicity Of Soul Winning)

១. សម្រាក (RELAX) - ដោយធ្វើជាខ្លួនឯង។

២. ប្រើប្រាស់ពេលវេលាឲ្យមានប្រយោជន៍ (REDEEM) - កុំបណ្តោយឲ្យពេលវេលានៃការផ្សាយដំណឹងល្អត្រូវខាតបង់ឥតប្រយោជន៍។

៣. ពឹងផ្អែក (RELY) - ពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីដឹកនាំអ្នក ប្រទានកម្លាំងដល់អ្នក និងប្រើប្រាស់អ្នក។

៤. គោរព (RESPECT) - គោរពមនុស្សដែលអ្នកកំពុងសន្ទនាជាមួយ - កុំធ្វើអ្វីដែលគ្មានការគោរពឡើយ។

៥. គ្រប់គ្រង (REGULATE) - គ្រប់គ្រងការសន្ទនាកុំឲ្យចេញក្រៅប្រធានបទ។

៦. អាន (READ) - អានព្រះគម្ពីរឲ្យពួកគេស្តាប់ នៅពេលពន្យល់អំពីផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។

៧. កត់សម្គាល់ (RECOGNIZE) - កត់សម្គាល់ថាតើពួកគេត្រូវការការពន្យល់បន្ថែមដែរឬទេ ប្រសិនបើពួកគេហាក់ដូចជាមិនយល់ចំណុចណាមួយ។

៨. រំលឹកឡើងវិញ (REPEAT) - រំលឹកឡើងវិញនូវផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ នៅមុនពេលអធិស្ឋានជាមួយពួកគេ។

៩. ណែនាំ (*RECOMMEND*) - ណែនាំឲ្យពួកគេទុកចិត្តលើព្រះគ្រីស្ទនៅថ្ងៃនេះ កុំបង្អង់ទុកទៅពេលក្រោយឡើយ។

១០. បដិសេធ (*REFUSE*) - បដិសេធមិនផ្តល់អ្វីដែលតិចជាងការខិតខំប្រឹងប្រែងអស់ពីសមត្ថភាពរបស់អ្នក។

១១. ចងចាំ (*REMEMBER*) - ចងចាំថា ប្រសិនបើគ្មាននរណាម្នាក់ប្រាប់អ្នកពីរបៀបដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះទេនោះ អ្នកប្រហែលជាមិនបានសង្គ្រោះដូចពេលនេះទេ។

១២. ពិនិត្យឡើងវិញ (*REVIEW*) - ពិនិត្យឡើងវិញនូវអ្វីដែលទើបតែបានកើតឡើង ដើម្បីឲ្យពួកគេមានការធានាច្បាស់លាស់អំពីសេចក្តីសង្គ្រោះ បន្ទាប់ពីពួកគេបានអធិស្ឋានរួច។

១៣. ត្រឡប់មកវិញ (*RETURN*) - ត្រឡប់មកព្រះវិហារវិញ ជាមួយនឹងប័ណ្ណសមាជិកថ្មីដែលបានបំពេញរួចរាល់សព្វគ្រប់។

១៤. អបអរសាទរ (*REJOICE*) - អបអរសាទរចំពោះអ្នកណាដែលបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ។

១៥. ធ្វើដដែលៗ (*REPEAT*) - អនុវត្តតាមនីតិវិធីដដែលៗនេះ រាល់ពេលដែលអ្នកចេញទៅផ្សាយដំណឹងល្អ។

ជំពូកទី៣៤ គន្លឹះមានប្រយោជន៍ទាំង ១០ យ៉ាង ដើម្បីប្រើ ប្រាស់ក្នុងការឈ្នះព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួន

១. ធ្វើជាខ្លួនឯង (*BE YOURSELF*) ចូរសម្រាកកាយ បន្តិចបន្តួច ហើយធ្វើខ្លួនឲ្យមានភាពធម្មជាតិ រួសរាយ និងសប្បាយរីករាយ។ កុំនិយាយល្បឿនពេក។
២. ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន ចូរជជែកជាមួយបុគ្គលនោះតែម្នាក់ឯង (*DEAL WITH THE PERSON ALONE*) នៅពេលចាប់ផ្តើមចែកចាយដំណឹងល្អ គួរតែមានតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះជាអ្នកនិយាយ។ ចំណែកដៃគូដែលនៅស្ងៀម អាចជួយអធិស្ឋាន ឬជួយសម្របសម្រួលរឿងផ្សេងៗដែលរំខានដល់ការសន្ទនា។
៣. និយាយជាមួយកុមារ លុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតពីឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះ (*ONLY SPEAK WITH CHILDREN WITH PERMISSION*) ច្បាប់ដ៏ល្អដែលត្រូវអនុវត្តគឺ មិនត្រូវនិយាយជាមួយអ្នកណាដែលមានអាយុក្រោម ១៦ ឆ្នាំ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឡើយ។ កុំនៅម្នាក់ឯងក្នុងផ្ទះជាមួយអនីតិជនឱ្យសោះ។
៤. រៀនដាក់ទំនុកចិត្តលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ និងអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (*PLACE YOUR CONFIDENCE IN GOD'S WORD AND THE HOLY SPIRIT*)
៥. ត្រូវលើកយកតែព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះអង្គតែមួយគត់ សម្រាប់ការសង្គ្រោះ (*ALWAYS PRESENT CHRIST ALONE*) ចូរជម្រះចោលនូវរាល់ដំណឹងល្អក្លែងក្លាយ ប្រសិនបើចាំបាច់។
៦. ជូនកាល ចូរអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកដែលអ្នកកំពុងធ្វើបន្ទាល់ បានអានផ្នែកខ្លះនៃខតម្ពីរ ឬអានខតម្ពីរទាំងមូល (*LET THEM READ THE SCRIPTURE*)
៧. ចូរចេញទៅផ្សាយដំណឹងល្អជាមួយមនុស្ស ១០ នាក់ផ្សេងគ្នា ក្នុងរយៈពេល ៦ ខែ ហើយអ្នកនឹងរៀនបាននូវគន្លឹះកាន់តែច្រើន (*GO WITH DIFFERENT PEOPLE*)
៨. ត្រូវកាន់ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីខ្នាតតូច ដែលមានអក្សរធំៗ (*CARRY A LARGE-PRINT POCKET N.T.*) ចូរដាក់ប៉ុណ្ណសមាជិកថ្មី និងវិញ្ញាបនបត្រនៃសេចក្តីសង្គ្រោះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីរបស់អ្នក។
៩. អធិស្ឋានទូលដល់ព្រះអម្ចាស់ ក្នុងអំឡុងពេលដែលអ្នកកំពុងចេញទៅផ្សាយដំណឹងល្អ (*PRAY WHILE OUT*)

១០. ត្រូវផ្តោតអារម្មណ៍ និងមានការប្តេជ្ញាចិត្តខ្ពស់ ដើម្បីចង់ឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ: (*BE FOCUSED AND DETERMINED*)

ជំពូកទី៣៥ ឃុំទាំង ៧ សម្រាប់ដាក់ក្នុងសម្បកនៃគន្លឹះឈ្នះ ព្រលឹង

១. មានប្រាជ្ញាក្នុងការចូលទៅជិត (*Be wise with your approach*)

ចូរប្រើប្រាស់ប្រាជ្ញាក្នុងការចាប់ផ្តើមសន្ទនាជាមួយមនុស្ស។

២. យល់ដឹងឲ្យបានសព្វជ្រុងជ្រោយអំពីព្រះគម្ពីរ (*Be thorough with the Scripture*)

ត្រូវប្រើប្រាស់ខគម្ពីរឲ្យបានត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់។

៣. ត្រូវដឹងខ្លួនថាអារក្សសាតាំងនៅទីនោះ (*Be aware that Satan is there*)

ត្រូវដឹងថាវាចង់រារាំងព្រលឹងមនុស្សមិនឲ្យទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។

៤. ដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (*Be led by the Holy Spirit*)

ក. កន្លែងដែលត្រូវទៅ (*Where to go*)

ខ. មនុស្សដែលត្រូវនិយាយជាមួយ (*Who to talk to*)

គ. ខគម្ពីរដែលត្រូវប្រើប្រាស់ (*What Scripture to use*)

ឃ. ឧទាហរណ៍ប្រៀបធៀបដែលត្រូវលើកយកមកបង្ហាញ (*What illustrations to use*)

ង. របៀបនិយាយឲ្យបានល្អបំផុត (*How to say it best*)

៥. ផ្តល់ការធានាបន្ទាប់ពីពួកគេអធិស្ឋានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ (*Be assuring after they pray*)

ក. អានខគម្ពីរ រ៉ូម ១០:១៣ (*Romans 10:13*)

ខ. សួរពួកគេថា តើព្រះគម្ពីរចែងថាពួកគេនឹងទៅទីណា បន្ទាប់ពីពួកគេស្លាប់ទៅ?

គ. ប្រាប់ពួកគេថា ពួកគេត្រូវការទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះតែ "ម្តងគត់" ប៉ុណ្ណោះក្នុងមួយជីវិត។

ឃ. កាលណាឈ្មោះរបស់ពួកគេត្រូវបានកត់ក្នុង "សៀវភៅជីវិត" ហើយ ព្រះជាម្ចាស់នឹងមិនលុបចេញឡើយ។

៦. អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេបន្ទាប់ពីអ្នកចាកចេញទៅ (*Be prayerful for them*)

ក. កត់ត្រាល្មោះ និងព័ត៌មានរបស់ពួកគេក្នុងប័ណ្ណសមាជិកថ្មីឲ្យបានច្បាស់លាស់។

ខ. ដាក់ល្មោះពួកគេក្នុងបញ្ជីអធិស្ឋានផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។

គ. ប្រាប់ពួកគេថា អ្នកកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។

ឃ. ចូរអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេមែនទែន!

៧. មានភាពចុះសម្រុងជាមួយពួកគេ (*Be agreeable with them*)

ក. កុំល្មោះប្រកែក ឬបង្កើតជាជម្លោះមតិ។

ខ. និយាយអំពីអ្វីដែលពួកគេចង់និយាយ មុនពេលអ្នកចាប់ផ្តើមចែកចាយដំណឹងល្អ។

គ. អ្នកមិនចាំបាច់បោះបង់គោលការណ៍ ឬនិយាយកុហក ដើម្បីឲ្យមានភាពចុះសម្រុងនោះទេ។

ឃ. ស្វែងរកចំណុចរួមណាមួយដែលអ្នក និងគេមានដូចគ្នា។

ង. ស្វែងរកអ្វីមួយដើម្បីសរសើរពួកគេ។

ជំពូកទី៣៦ ជំនួយសម្រាប់អ្នកឈ្នះព្រលឹងថ្មីថ្មោង

១. គ្រាន់តែចាប់ផ្តើម (*JUST BEGIN*)
 - ក. ប្រាប់នរណាម្នាក់អំពីរបៀបដែលអ្នកបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ (ទីបន្ទាល់របស់អ្នក)។
 - ខ. ប្រាប់ពួកគេថា យោងតាមព្រះគម្ពីរ អ្នកដឹងច្បាស់ថាអ្នកនឹងទៅស្ថានសួគ៌។
២. ចងចាំនូវសារដែលបានប៉ះពាល់ចិត្តរបស់អ្នក (*REMEMBER THE MESSAGE*)
 - ក. ព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់អ្នកយ៉ាងខ្លាំង។
 - ខ. ព្រះអង្គបានសងបំណុលបាបរបស់អ្នកទាំងអស់រួចរាល់ហើយ។
 - គ. ព្រះអង្គមិនចង់ឲ្យអ្នកទៅស្ថាននរកអស់កល្បជានិច្ចឡើយ។
 - ឃ. ព្រះអង្គបានចាត់អ្នកឈ្នះព្រលឹងម្នាក់ ឲ្យមកប្រាប់ដំណឹងល្អដល់អ្នក។
 - ង. អ្នកណាក៏អាចត្រូវបានសង្គ្រោះដែរ ទោះបីជាពួកគេបានធ្វើអ្វីក៏ដោយ។
៣. ស្តាប់សេចក្តីណែនាំ និងគន្លឹះដែលផ្តល់ដោយគ្រូគង្វាល (*LISTEN TO INSTRUCTIONS*)
 - ក. ស្តាប់នូវគន្លឹះសំខាន់ៗក្នុងអំឡុងពេលទេសនា។
 - ខ. ស្តាប់ក្នុងអំឡុងពេលចែកចាយទីបន្ទាល់។
៤. សង្កេត និងរៀនសូត្រពីអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែលមានបទពិសោធន៍ (*OBSERVE AND LEARN*)
 - ក. ត្រូវមានចិត្តចង់រៀនសូត្រ។
 - ខ. តាំងចិត្តរឹកចម្រើនក្នុងនាមជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងម្នាក់។
 - គ. ចៀសវាងបញ្ហាផ្សេងៗ ដោយរៀនពីកំហុសរបស់អ្នកដទៃ។

៥. កត់ត្រា និងសួរដេញដោល (*TAKE NOTES AND ASK QUESTIONS*)

ក. កត់ត្រានូវអ្វីៗដែលអាចជួយអ្នកបាន។

ខ. គូសចំណាំ ឬគូសបន្ទាត់ពីក្រោមខតម្កិរគន្លឹះៗ នៅក្នុងព្រះគម្កិរសញ្ញាថ្មីរបស់អ្នក។

គ. សរសេរសំណួរទុក ហើយសួរអ្នកដែលដឹងចម្លើយ។

៦. រៀបចំការហាត់សមចែកចាយជាមួយអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែលមានបទពិសោធន៍ (*PRACTICE YOUR PRESENTATION*)

ក. ពេលវេលាដែលសមស្របបំផុត គឺនៅពេលកំពុងធ្វើដំណើរទៅផ្សាយដំណឹងល្អ។

៧. កុំផ្លាស់ប្តូរអ្វីដែលកំពុងមានប្រសិទ្ធភាពរួចហើយ (*DO NOT CHANGE WHAT WORKS*)

ក. អ្នកមិនចាំបាច់ខាតបង់ពេលវេលាច្រើនដោយគ្មានហេតុផលឡើយ។

ខ. អ្នកមិនចាំបាច់បង្កើតអ្វីដែលថ្លៃថ្នូរដោយខ្លួនឯងពេកនោះទេ។

៨. ត្រូវដឹងថាអ្នកឈ្នះព្រលឹងត្រូវពឹងផ្អែកលើព្រះ ដើម្បីឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះ (*DEPEND UPON GOD*)

ក. អធិស្ឋានសុំឲ្យព្រះជួយ សុំប្រាជ្ញា សុំអំណាចចេស្ដា និងការដឹកនាំពីទ្រង់។

៩. អ្នកឈ្នះព្រលឹងមិនមែនជាអ្នកដែលសង្គ្រោះព្រលឹងមនុស្សឡើយ (*NOT THE ONES SAVING SOULS*)

ក. យើងមិនមែនជាអ្នកសង្គ្រោះទេ គឺព្រះយេស៊ូវជាអ្នកសង្គ្រោះ។

ខ. យើងគ្រាន់តែដឹកនាំពួកគេមកឯព្រះគ្រីស្ទ ឬឈ្នះពួកគេថ្វាយព្រះគ្រីស្ទតែប៉ុណ្ណោះ។

១០. កុំបណ្តោយឲ្យការភ័យខ្លាចរារាំងអ្នកមិនឲ្យចាប់ផ្តើម (*DO NOT LET FEAR STOP YOU*)

ក. កាលណាអ្នកចេញទៅផ្សាយដំណឹងល្អកាន់តែច្រើន អ្នកនឹងកាន់តែចំណាន។

ខ. នៅទីបំផុត វានឹងក្លាយជា "របៀបរស់នៅ" របស់អ្នក មិនមែនគ្រាន់តែជាអ្វីដែលអ្នកធ្វើមួយសប្តាហ៍
ម្តងនោះទេ។

ជំពូកទី៣៧ ការឈ្នះព្រលឹង និងការថែរក្សាអ្នកដែលយើង

បានឈ្នះ

ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០ (Matthew 28:18-20)

១៨ ព្រះយេស៊ូវយាងមកមានបន្ទូលទៅគេថា៖ «អស់ទាំងអំណាចនៅស្ថានសួគ៌ និងលើផែនដី បានប្រគល់មកខ្ញុំ ហើយ។ ១៩ ដូច្នោះ ចូរទៅបញ្ជូនបញ្ចូលឲ្យមានសិស្សនៅគ្រប់សាសន៍ ទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យគេ ដោយនូវ ព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ។ ២០ ទាំងបង្រៀនឲ្យគេកាន់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែល ខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នាផង ហើយមើល ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជារៀងរាល់ថ្ងៃ រហូតដល់បំផុតកល្ប»។ អា ម៉ែន។

ការយល់ដឹងអំពីមហាបេសកកម្ម (Understanding the Great Commission)

យើងត្រូវដឹងថា មហាបេសកកម្មមានបួនផ្នែក មិនមែនមានតែមួយនោះទេ។ មហាបេសកកម្មរួមមាន៖ **ការទៅ ការឈ្នះ ការធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក និងការបង្រៀន (ការបង្កើតសិស្ស)**។ ម្យ៉ាងវិញទៀត កាលណាយើងឈ្នះព្រលឹង នរណាម្នាក់ថ្វាយព្រះគ្រីស្ទហើយ ភារកិច្ចរបស់យើងមិនទាន់ចប់នោះទេ។ យើងត្រូវនាំពួកគេឲ្យទៅព្រះវិហារ។ អ្នកដែលយើងបានឈ្នះថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ នឹងទទួលបានលទ្ធផលទៅតាមអ្វីដែលយើងបានលះបង់ចំពោះពួកគេ។ ប្រសិនបើយើងខ្វល់ខ្វាយតែពីព្រលឹងដែលបាត់បង់របស់ពួកគេ នោះគឺជាអ្វីទាំងអស់ដែលពួកគេនឹងទទួលបាន។ យើងត្រូវតែបញ្ចូលនូវសារៈសំខាន់នៃការទៅព្រះវិហារ។

១. កុំធ្វើការជាមួយព្រលឹងដែលបាត់បង់ដោយការធ្វេសប្រហែស។
២. ចូរពន្យល់ពីផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះឲ្យបានហ្មត់ចត់ ដើម្បីប្រាកដថាអ្នកដែលបាត់បង់នោះយល់ច្បាស់។
៣. នៅពេលពួកគេអធិស្ឋានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ សូមបញ្ជាក់អំពីសារៈសំខាន់ដែលថា ចិត្តរបស់ពួកគេពិតជា ចង់បានមែន មិនមែនគ្រាន់តែជាការនិយាយតាមមាត់នោះទេ។
៤. ជួយពួកគេឲ្យមានការធានាអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះ និងសុវត្ថិភាពដ៏អស់កល្បជានិច្ច។
៥. ការនាំសមាជិកថ្មីឲ្យមកលេងព្រះវិហារ គឺជាតួនាទីរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង។ ចូរអញ្ជើញពួកគេភ្លាមៗឲ្យមកព្រះ វិហារ។

៦. វាត្រូវការសេចក្តីស្រឡាញ់ ការឧស្សាហ៍ព្យាយាម និងការយកចិត្តទុកដាក់ដូចគ្នា ក្នុងការនាំពួកគេមកព្រះវិហារ ដូចដែលអ្នកបានធ្វើដើម្បីឲ្យពួកគេទទួលព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះដែរ។

៧. កុំនិយាយអ្វីអំពីបុណ្យជ្រមុជទឹក រហូតដល់ពួកគេមកដល់ព្រះវិហារ លើកលែងតែពួកគេជាអ្នកសួរដេញដោលអំពីវា។

៨. ផ្តល់ការជូនពួកគេទៅព្រះវិហារ ប្រសិនបើពួកគេត្រូវការមធ្យោបាយធ្វើដំណើរ។

៩. ប្រាប់ពួកគេថា ពួកគេនឹងអាចអង្គុយជាមួយអ្នកនៅក្នុងព្រះវិហារបាន។

១០. អញ្ជើញពួកគេមកផ្ទះរបស់អ្នកដើម្បីទទួលទានអាហារថ្ងៃត្រង់ បន្ទាប់ពីចេញពីព្រះវិហារ។

១១. ត្រូវប្រាកដថាបានព្រមានពួកគេថា មានសាតាំងនឹងព្យាយាមរារាំង និងធ្វើឲ្យពួកគេបែកអារម្មណ៍ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេមកព្រះវិហារ។

១២. ធ្វើជាមិត្តនឹងអ្នកជឿថ្មី។ យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពួកគេ ដូចជាពួកគេជាសមាជិកគ្រួសាររបស់អ្នកដែរ។

ប្រសិនបើអ្នក ដែលជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង ប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រក្នុងការនាំអ្នកជឿថ្មីមកព្រះវិហារ ដូចដែលអ្នកបានធ្វើក្នុងការឈ្នះពួកគេថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នកនឹងឃើញលទ្ធផលស្រដៀងគ្នា។

យ៉ូហាន ១៥:១៦ (John 15:16)

«មិនមែនអ្នករាល់គ្នាបានជ្រើសរើសខ្ញុំទេ គឺខ្ញុំវិញទេ ដែលបានជ្រើសរើស ហើយតាំងអ្នករាល់គ្នាឲ្យទៅ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបង្កើតផល ហើយឲ្យផលនោះបាននៅជាប់ស្ថិតស្ថេរផង ដើម្បីឲ្យកាលណាអ្នករាល់គ្នាសូមអ្វីពីព្រះវរបិតា ដោយនូវនាមខ្ញុំ នោះទ្រង់នឹងប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្នា»។

ជំពូកទី៣៨ គោលដៅសម្រាប់ការរីកចម្រើន

កិច្ចការ ៦:៧ (Acts 6:7)

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះក៏ចម្រើនឡើង ហើយចំនួនពួកសិស្សនៅក្រុងយេរូសាឡឹម ក៏កាន់តែចម្រើនឡើងជាខ្លាំង សូម្បីតែពួកសង្ឃជាច្រើន ក៏ចុះចូលនឹងសេចក្តីជំនឿដែរ។

កិច្ចការ ១២:២៤ (Acts 12:24)

ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានចម្រើន និងរីកសុះសាយឡើង។

កិច្ចការ ១៩:២០ (Acts 19:20)

ដូច្នោះ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បានចម្រើន និងមានជ័យជំនះយ៉ាងខ្លាំងដូច្នោះឯង។

គោលដៅសម្រាប់ការរីកចម្រើន (Goals For Growth)

១. ការរីកចម្រើនគឺចាំបាច់ដើម្បីទ្រទ្រង់ជីវិត (GROWTH IS NECESSARY)

ក. ការខ្វះការរីកចម្រើន គឺជាការធ្លាក់ចុះដុនជាប។

១. រាល់សព្វសារពើដែលមានជីវិត គឺមិនរីកចម្រើន ក៏កំពុងតែស្លាប់ទៅវិញដែរ។

២. គ្រីស្ទបរិស័ទគ្រប់រូប គឺមិនរីកចម្រើន ក៏កំពុងតែធ្លាក់ចុះក្នុងសេចក្តីជំនឿ (backsliding) ដែរ។

ខ. កម្លាំង គឺជាលទ្ធផលនៃការរីកចម្រើនដែលទៀងទាត់ និងខ្ជាប់ខ្ជួន។

១. ការរីកចម្រើនដែលលឿនពេក ឬមិនទៀងទាត់ អាចបណ្តាលឲ្យមានភាពទន់ខ្សោយ។

២. គ្រីស្ទបរិស័ទដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ គឺជាលទ្ធផលនៃពេលវេលា និងការរីកចម្រើនជាប្រចាំឆ្នាំដ៏ខ្ជាប់ខ្ជួន។

២. ការរីកចម្រើនតម្រូវឲ្យមាន (GROWTH REQUIRES):

ក. ការចរាចរ (Circulation)

១. ការទទួលចូល៖ ការដើរជាមួយព្រះ ការស្តាប់សេចក្តីទេសនា ជាដើម។

២. ការផ្តល់ចេញ៖ ការឈ្នះព្រលឹង ការថ្វាយដល់ភាគមួយ ការបម្រើការងារព្រះវិហារ ជាដើម។

ខ. ប្រភពថាមពល (*Energy source*)

១. ការអធិស្ឋាន

២. ការអានព្រះគម្ពីរ

៣. ការទន្ទេញខគម្ពីរ

៤. ការចុះចូលចំពោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

គ. ពេលវេលា (*Time*)

ការរីកចម្រើនគឺមិនអាចទៅរួចឡើយ បើគ្មានការលះបង់ពេលវេលា។

៣. អ្នកគឺជាសោរគន្លឹះនៃការរីកចម្រើននៅក្នុងព្រះវិហាររបស់អ្នក (*YOU ARE THE KEY*)

ក. ព្រះវិហាររបស់អ្នក គ្រាន់តែជាការជួបជុំគ្នានៃបុគ្គលម្នាក់ៗ និងក្រុមគ្រួសារនីមួយៗប៉ុណ្ណោះ។

ខ. កាលណាយើងក្នុងនាមជាបុគ្គល និងក្រុមគ្រួសារឈប់រីកចម្រើន នោះព្រះវិហារក៏នឹងឈប់រីកចម្រើនដែរ។

៤. ចូរដាក់គោលដៅដើម្បីរីកចម្រើនក្នុង (*SET GOALS TO GROW IN*):

ក. ជីវិតអធិស្ឋាន

ខ. ការអានព្រះគម្ពីរ

គ. ការទន្ទេញខគម្ពីរ

ឃ. ការឈ្នះព្រលឹង

ង. ការនាំភ្ញៀវមកព្រះវិហារ

ច. ការនាំអ្នកជឿថ្មីមកទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក

ឆ. ការបណ្តុះបណ្តាលសិស្ស (*Discipleship*)

ជ. ការថ្វាយះ ដប់ភាគមួយ ការផ្សាយដំណឹងល្អ ជាដើម។

ឈ. ការចូលរួមក្នុងកិច្ចបម្រើការងារព្រះវិហារ

ជំពូកទី៣៩ ការកំណត់គោលដៅនៃការឈ្នះព្រលឹង

ម៉ាថាយ ២៥:១៤-៣០ (Matthew 25:14-30)

១៤ ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌ ក៏ប្រៀបដូចជាបុរសម្នាក់ ដែលរៀបចំធ្វើដំណើរទៅស្រុកឆ្ងាយ គាត់ហៅពួកបាវបម្រើមក ហើយប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គាត់ឲ្យគេ។

១៥ គាត់ឲ្យប្រាំថាមិនទៅម្នាក់ ពីរថាមិនទៅម្នាក់ និងមួយថាមិនទៅម្នាក់ទៀត គឺឲ្យតាមសមត្ថភាពរៀងៗខ្លួន រួចក៏ចេញដំណើរទៅភ្លាម។

១៦ អ្នកដែលបានទទួលប្រាំថាមិន ក៏យកប្រាក់នោះទៅជួញដូរ ហើយចំណេញបានប្រាំថាមិនថែមទៀត។

១៧ អ្នកដែលបានទទួលពីរថាមិន ក៏ធ្វើដូចគ្នា ហើយចំណេញបានពីរថាមិនថែមទៀតដែរ។

១៨ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលបានទទួលតែមួយថាមិន គាត់ទៅដឹកដីលាក់ប្រាក់របស់ចៅហ្វាយទុក។

១៩ យូរក្រោយមក ចៅហ្វាយរបស់បាវបម្រើទាំងនោះក៏ត្រឡប់មកវិញ ហើយទូទាត់បញ្ជីជាមួយគេ។

២០ អ្នកដែលបានទទួលប្រាំថាមិន នាំយកប្រាំថាមិនថែមទៀតមកជម្រាបថា៖ «លោកម្ចាស់ លោកបានប្រគល់ប្រាំថាមិនឲ្យខ្ញុំ មើល! ខ្ញុំចំណេញបានប្រាំថាមិនថែមទៀត»។

២១ ចៅហ្វាយមានប្រសាសន៍ទៅគាត់ថា៖ «ល្អណាស់ បាវបម្រើល្អ ហើយស្មោះត្រង់អើយ! អ្នកបានស្មោះត្រង់ក្នុងការតូចតាច ខ្ញុំនឹងតាំងអ្នកឲ្យត្រួតត្រាលើការជាច្រើនវិញ ចូរចូលទៅរួមអំណរជាមួយចៅហ្វាយរបស់អ្នកចុះ»។

២២ អ្នកដែលបានទទួលពីរថាមិន ក៏មកជម្រាបដែរថា៖ «លោកម្ចាស់ លោកបានប្រគល់ពីរថាមិនឲ្យខ្ញុំ មើល! ខ្ញុំចំណេញបានពីរថាមិនថែមទៀត»។

២៣ ចៅហ្វាយមានប្រសាសន៍ទៅគាត់ថា៖ «ល្អណាស់ បាវបម្រើល្អ ហើយស្មោះត្រង់អើយ! អ្នកបានស្មោះត្រង់ក្នុងការតូចតាច ខ្ញុំនឹងតាំងអ្នកឲ្យត្រួតត្រាលើការជាច្រើនវិញ ចូរចូលទៅរួមអំណរជាមួយចៅហ្វាយរបស់អ្នកចុះ»។

២៤ ចំណែកអ្នកដែលទទួលមួយថាមិន ក៏មកជម្រាបថា៖ «លោកម្ចាស់ ខ្ញុំដឹងថាលោកជាមនុស្សតឹងតែង លោកច្រូតកន្លែងដែលលោកមិនបានសាបព្រោះ ហើយប្រមូលផលនៅកន្លែងដែលលោកមិនបានរោយគ្រាប់»។

២៥ ខ្ញុំខ្លាច ក៏យកប្រាក់មួយថាហិររបស់លោកទៅលាក់ទុកក្នុងដី មើល! នេះជាប្រាក់របស់លោក»។

២៦ ប៉ុន្តែ ចៅហ្វាយឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ «អាបាវបម្រើអាក្រក់ ហើយខ្ជិលច្រអូសអើយ! ឯងដឹងថាយើងច្រូតកន្លែង ដែលយើងមិនបានសាបព្រោះ ហើយប្រមូលផលនៅកន្លែងដែលយើងមិនបានរោយគ្រាប់មែនឬ?»

២៧ បើដូច្នោះ ឯងគួរតែយកប្រាក់យើងទៅដាក់នៅកន្លែងដូរប្រាក់ ដើម្បីឲ្យយើងបានទទួលទាំងដើម និងការវិញ នៅពេលយើងត្រឡប់មក។

២៨ ដូច្នោះ ចូរយកមួយថាហិរពីវា ទៅឲ្យអ្នកដែលមានដប់ថាហិរវិញ។

២៩ ដ្បិតអ្នកណាដែលមានស្រាប់ នោះនឹងបានថែមទៀត រហូតដល់មានបរិបូរ ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលគ្មាន នោះនឹង ត្រូវដកយកទាំងអ្វីៗដែលខ្លួនមាននោះទៅវិញផង។

៣០ រួចចូរបោះបាវបម្រើដែលឥតការនោះ ចេញទៅក្នុងទីងងឹតខាងក្រៅ នៅទីនោះនឹងមានការយំសោក និង សង្កៀតធ្មេញ»។

ការសង្កេត និងការអនុវត្ត (*Observation & Application*)

១) ការសង្កេត៖ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឱកាសដល់មនុស្សគ្រប់រូប។

ការអនុវត្ត៖ កុំបង្កើតលេសផ្សេងៗ ចំពោះការដែលមិនអាចនាំព្រលឹងមនុស្សឲ្យបានសង្គ្រោះ។

២) ការសង្កេត៖ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឱកាស និងសមត្ថភាពខុសៗគ្នាដល់មនុស្សម្នាក់ៗ។

ការអនុវត្ត៖ ដាក់គោលដៅរបស់អ្នកសម្រាប់ឆ្នាំនេះ ដោយផ្អែកលើអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើកាលពីឆ្នាំមុន។

៣) ការសង្កេត៖ ព្រះជាម្ចាស់យកព្រះទ័យទុកដាក់លើ "ការកើនឡើង" ច្រើនជាង "ចំនួនសរុប"។

ការអនុវត្ត៖ កុំប្រៀបធៀបខ្លួនឯងជាមួយអ្នកដទៃ។

៤) ការសង្កេត៖ ព្រះជាម្ចាស់រំពឹងឲ្យអ្នកបង្កើននូវអ្វីដែលទ្រង់បានប្រទានឲ្យ។

ការអនុវត្ត៖ ចូរដាក់គោលដៅសម្រាប់ឆ្នាំនេះ ឲ្យធំជាងអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើកាលពីឆ្នាំមុន។

៥) ការសង្កេត៖ ព្រះជាម្ចាស់នឹងមិនប្រទានឲ្យអ្នកលើសពីសមត្ថភាពដែលអ្នកអាចគ្រប់គ្រងបានឡើយ។

ការអនុវត្ត៖ បង្កើនសមត្ថភាពរបស់អ្នកតាមរយៈការអាន និងសិក្សាព្រះគម្ពីរ ការអធិស្ឋាន និងការចូលរួមសកម្មភាពផ្សេងៗ។

៦) ការសង្កេត៖ ប្រសិនបើអ្នកមិនរីកចម្រើនឡើងទេ នោះអ្នកនឹងធ្លាក់ចុះមកវិញ។

ការអនុវត្ត៖ កុំស្តប់ស្តល់នឹងអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើរួចមកហើយនោះឡើយ។

៧) ការសង្កេត៖ ព្រះជាម្ចាស់បន្ថែមឲ្យដល់អ្នកណាដែលប្រើប្រាស់សក្តានុពលរបស់ខ្លួនអស់ពីសមត្ថភាព។

ការអនុវត្ត៖ កុំបង្កើនគោលដៅថ្មីៗ ប្រសិនបើគោលដៅចាស់អ្នកនៅតែមិនទាន់អាចសម្រេចបាននៅឡើយ។

ជំពូកទី៤០ ចរិត របស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង

កូរិនថូទី១ ១៥:៥៧-៥៨ (1 Corinthians 15:57-58)

៥៧ ប៉ុន្តែ អរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ ដែលទ្រង់ប្រទានឲ្យយើងមានជ័យជំនះ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង។

៥៨ ហេតុដូច្នោះ បងប្អូនសួនភ្ញាក់អើយ ចូរឲ្យបានតាំងចិត្តមាំមួន កុំឲ្យរញ្ជួយឡើយ ទាំងខំធ្វើការព្រះអម្ចាស់ឲ្យបានបរិបូរជានិច្ច ដោយដឹងថា សេចក្តីនឿយហត់របស់អ្នករាល់គ្នា មិនមែនជាអសារឥតការ ក្នុងព្រះអម្ចាស់នោះឡើយ។

មាយាទ និងមារយាទរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង (Behavior For Soul Winners)

១. បានសង្គ្រោះ និងដឹងច្បាស់ (BE SAVED AND KNOW IT)

នេះមានន័យថា ការពាក់ "មួកដែកនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ"។ អ្នកត្រូវមានការធានាច្បាស់លាស់ក្នុងចិត្តអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួន។

២. មានការកោតស្តាប់បង្គាប់ (BE OBEDIENT YOURSELF)

ត្រូវស្តាប់បង្គាប់តាមព្រះគម្ពីរ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក្នុងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនជានិច្ច។

៣. មានចិត្តចុះចូល (BE SUBMISSIVE)

ចុះចូលចំពោះព្រះអម្ចាស់ និងរាល់អំណាចគ្រប់គ្រងទាំងអស់នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។

៤. មានចិត្តចង់រៀនសូត្រ (BE TEACHABLE)

រៀនសូត្រពីអ្នកដទៃជានិច្ច ជាពិសេសពីគ្រីស្ទបរិស័ទដែលថ្វាយខ្លួនបម្រើព្រះយ៉ាងស្មោះត្រង់។

៥. មានភាពស្មោះត្រង់ (BE FAITHFUL)

ស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះអម្ចាស់ ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ និងកិច្ចបម្រើរបស់ទ្រង់។

៦. មានភាពខ្ជាប់ខ្ជួន និងតស៊ូ (BE CONSISTENT AND PERSISTENT)

ធ្វើឲ្យការឈ្នះព្រលឹង និងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ ក្លាយជា "របៀបរស់នៅ" របស់អ្នក។

៧. មានភាពអត់ធ្មត់ (*BE PATIENT*)

សេចក្តីសង្គ្រោះកើតឡើងភ្លាមៗ ប៉ុន្តែជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវការពេលវេលាដើម្បីរីកចម្រើន។

៨. មានចិត្តខុស្យាហ៍រៀនសូត្រ (*BE STUDIOUS*)

ត្រូវរៀនបន្ថែមជានិច្ចអំពីព្រះគម្ពីរ និងរបៀបធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង ក៏ដូចជាគ្រីស្ទបរិស័ទដ៏ល្អម្នាក់។

៩. មានចិត្តអធិស្ឋាន (*BE PRAYERFUL*)

ត្រូវពឹងផ្អែកលើព្រះជានិច្ច កុំព្យាយាមធ្វើអ្វីដោយដាច់ចេញពីព្រះឡើយ។

១០. មានការប្រុងប្រយ័ត្ន (*BE CAREFUL*)

ត្រូវប្រយ័ត្នចំពោះអន្ទាក់របស់មារសាតាំង។

១១. មានចិត្តអាណិតមេត្តា (*BE COMPASSIONATE*)

មានចិត្តមេត្តាចំពោះអ្នកដែលបាត់បង់ និងគ្រីស្ទបរិស័ទថ្មីថ្មោង។

១២. មានការយោគយល់ (*BE UNDERSTANDING*)

ត្រូវយល់ថា អ្នកដែលបាត់បង់ (មិនទាន់ជឿ) នឹងធ្វើសកម្មភាពដូចមនុស្សដែលបាត់បង់ផ្លូវ ភាគច្រើននៃពេលវេលារបស់ពួកគេ។

១៣. មានការខ្វល់ខ្វាយ (*BE CONCERNED*)

មានការខ្វល់ខ្វាយយ៉ាងពិតប្រាកដ ចំពោះព្រលឹងរបស់មនុស្សជាតិ។

១៤. មានភាពមហាញឹក (*BE BUSY*)

យើងមានពេលវេលាកំណត់ក្នុងការឈ្នះអ្នកដែលបាត់បង់ មុនពេលអ្វីៗហួសពេល។

ជំពូកទី៤១ គន្លឹះអនុវត្តជាក់ស្តែងមួយចំនួន

ជានីយ៉ែល ១២:៣ (*Daniel 12:3*)

«អស់អ្នកដែលមានប្រាជ្ញា នឹងភ្លឺដូចជាពន្លឺមេឃ ហើយអស់អ្នកដែលនាំមនុស្សជាច្រើន ឲ្យបែរមករកសេចក្តីសុចរិត ក៏នឹងភ្លឺដូចជាផ្កាយជារៀងរហូតអស់កល្បជានិច្ច»។

គន្លឹះអនុវត្តជាក់ស្តែង (*Some Practical Tips*)

១. ការចូលទៅជិត (*THE APPROACH*)

ក. កុំបង្ហាតពេលវេលា។

ខ. ចូរអធិស្ឋាន។

គ. ដៃគូដែលនៅស្ងៀម គួរឈរនៅខាងត្រចៀកទ្វារ (ខាងដែលមានហ៊ឹងទ្វារ)។

ឃ. គោះទ្វារឲ្យខ្លាំងល្មមដែលគេអាចឮ ឬប្រើកណ្តឹងទ្វារ។

ង. កុំជជែកគ្នានៅពេលឈររង់ចាំម្ចាស់ផ្ទះបើកទ្វារ។

ច. ឈរឲ្យឆ្ងាយពីទ្វារបន្តិច (ដើម្បីកុំឲ្យម្ចាស់ផ្ទះមានអារម្មណ៍ថាត្រូវគេគំរាមកំហែង)។

២. ការណែនាំខ្លួន (*THE INTRODUCTION*)

ក. ធ្វើចិត្តឲ្យសប្បាយ រីករាយ និងសម្រាកកាយ។

ខ. ណែនាំខ្លួនអ្នក និងដៃគូរបស់អ្នក។

គ. កុំនិយាយលឿនពេក។

ឃ. ហុចខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ ឬ ខ្សែបន្ទាត់ផ្សព្វផ្សាយដល់ពួកគេ។

ង. បញ្ជាក់ពីគោលបំណងរបស់អ្នក - ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមកគោះទ្វារផ្ទះរបស់ពួកគេ។

៣. សំណួរដែលត្រូវសួរ (*QUESTIONS TO ASK*)

ក. តើអ្នក និងក្រុមគ្រួសារមានព្រះវិហារដែលត្រូវទៅចូលរួមដែរឬទេ?

- ខ. នៅពេលអ្នកស្លាប់ទៅ តើអ្នកដឹងច្បាស់ថាអ្នកនឹងទៅស្ថានសួគ៌ ឬគ្រាន់តែសង្ឃឹមថានឹងបានទៅ ?
- គ. តើអ្នកផ្អែកលើអ្វី ដើម្បីមានជំនឿថានឹងបានទៅស្ថានសួគ៌ ?
- ឃ. តើធ្លាប់មាននរណាម្នាក់បង្ហាញអ្នកពីក្នុងព្រះគម្ពីរ អំពីរបៀបដែលអ្នកអាចដឹងច្បាស់ថាអ្នកនឹងទៅស្ថានសួគ៌ ដែរឬទេ ?
- ង. តើអ្នកចងចាំពីពេលដែលអ្នកបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះដែរឬទេ ?
- ច. ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវសួរអ្នកថា ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់គួរអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកចូលទៅក្នុងស្ថានសួគ៌ តើអ្នកនឹងឆ្លើយ តបយ៉ាងដូចម្តេច ?
- ឆ. មុនពេលយើងចាកចេញទៅ ខ្ញុំមានព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីខ្នាតតូចមួយមកជាមួយ។ តើខ្ញុំអាចបង្ហាញអ្នកពីរបៀប ដែលអ្នកអាចដឹងថាអ្នកនឹងបានទៅស្ថានសួគ៌បានដែរឬទេ ?

ជំពូកទី៤២ ឧបសគ្គទាំង ៤ យ៉ាង ក្នុងការបំពេញមហា

បេសកកម្ម

យើងមិនត្រូវភ្លេចឡើយថា មហាបេសកកម្មដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានមកយើង មានបញ្ហាបួនយ៉ាងគឺ៖ ទៅឈ្នះ ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក និងបង្រៀន។ នេះគឺជាបេសកកម្មរបស់យើងក្នុងនាមជាព្រះវិហារ ហើយវាក៏ជាសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់យើងក្នុងការទៅដល់ពិភពលោកទាំងមូលផងដែរ។ មហាបេសកកម្មបង្កើតឱ្យមានគ្រីស្ទបរិស័ទដ៏អស្ចារ្យ ដែលនាំឱ្យមានព្រះវិហារដ៏អស្ចារ្យ!

ឧបសគ្គទាំង ៤ យ៉ាង (*The Four Hindrances*)

១. ការស្តាប់ស្តល់នឹងអ្វីដែលខ្លួនមាន (*COMPLACENCY*)

យូដាស ១:២២-២៣

២២ ចូរមានចិត្តមេត្តាចំពោះអ្នកខ្លះ ដែលមានសេចក្តីសង្ឃឹម ២៣ ហើយចូរជួយសង្គ្រោះអ្នកខ្លះទៀត ដោយឆក់ពួកគេចេញពីភ្លើង ទាំងមានចិត្តស្តាប់ខ្លួនដល់សម្លៀកបំពាក់ដែលប្រឡាក់ដោយសាច់ឈាមផង។

ភាពព្រងើយកន្តើយ គឺជាអាកប្បកិរិយាដែល "មិនខ្វល់ខ្វាយ" មានចិត្តរឹងរូស និងខ្វះសេចក្តីស្រឡាញ់ ឬការបារម្ភ។ យើងត្រូវតែស្រឡាញ់អ្នកដែលបាត់បង់ និងស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ឱ្យបានខ្លាំងក្លា ដើម្បីបំពេញមហាបេសកកម្មឱ្យបានសព្វគ្រប់។ ភាពព្រងើយកន្តើយតែងតែរកលេស ប៉ុន្តែសេចក្តីស្រឡាញ់តែងតែរកវិធី!

២. ការសួរសុខទុក្ខច្រើនពេក តែការឈ្នះព្រលឹងមិនគ្រប់គ្រាន់ (*TOO MUCH VISITATION AND NOT ENOUGH SOUL WINNING*)

កិច្ចការ ៥:៤២

ហើយរាល់ថ្ងៃ នៅឯព្រះវិហារ និងតាមផ្ទះ ពួកគេមិនឈប់បង្រៀន និងប្រកាសប្រាប់អំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឡើយ។ ព្រះយេស៊ូវចង់ឱ្យយើងទៅ ហើយឈ្នះពួកគេថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ។ ការទៅសួរសុខទុក្ខគឺជារឿងល្អ ប៉ុន្តែត្រូវចងចាំជានិច្ចថា គោលបំណងនៃការទៅសួរសុខទុក្ខ គឺដើម្បីចែកចាយសារដ៏ណឹងល្អឱ្យបានច្បាស់លាស់ និងឈ្នះពួកគេថ្វាយព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង។ ចូរយើងរក្សាមូលហេតុដែលយើងធ្វើការងារនេះ ឱ្យនៅខាងមុខជានិច្ច។

៣. ការខ្វះការយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការនាំអ្នកជឿថ្មីមកព្រះវិហារ (LACK OF CONCERN FOR GETTING OUR CONVERTS TO CHURCH)

យ៉ូហាន ១៥:១៦

មិនមែនអ្នករាល់គ្នាបានជ្រើសរើសខ្ញុំទេ គឺខ្ញុំវិញទេដែលបានជ្រើសរើស ហើយតាំងអ្នករាល់គ្នាឲ្យទៅ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបង្កើតផល ហើយឲ្យផលនោះបាននៅជាប់ស្ថិតស្ថេរផង...

សូមចងចាំថា វាត្រូវការសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការយកចិត្តទុកដាក់ដូចគ្នា ក្នុងការនាំពួកគេមកព្រះវិហារ ដូចដែលអ្នកបានធ្វើដើម្បីឈ្នះពួកគេថ្វាយព្រះគ្រីស្ទដែរ។ អ្នកត្រូវតែមើលឃើញពីភាពបន្ទាន់ក្នុងការនាំពួកគេមកព្រះវិហារ។ បើគ្មានចំណុចនេះទេ យើងនឹងមិនឃើញពួកគេទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ឬត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលជាសិស្សឡើយ។ ព្រះយេស៊ូវចង់ឲ្យ "ផល" របស់យើងបាននៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ!

៤. ការគ្មានចក្ខុវិស័យ (NO VISION)

សុភាសិត ២៩:១៨

កាលណាគ្មានចក្ខុវិស័យ នោះប្រជារាស្ត្រនឹងវិនាសទៅ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលកាន់តាមក្រឹត្យវិស័យ នោះមានសុភមង្គលហើយ។

កិច្ចការ ១៦:៩-១០

៩ នៅពេលយប់ មានចក្ខុវិស័យមួយលេចមកឯប៉ុល គឺមានបុរសម្នាក់នៅស្រុកម៉ាសេដូនឈរអង្វរលោកថា៖ « សូមអញ្ជើញមកស្រុកម៉ាសេដូន ដើម្បីជួយយើងខ្ញុំផង!» ១០ កាលប៉ុលបានឃើញចក្ខុវិស័យនោះហើយ យើងក៏រៀបចំចេញទៅស្រុកម៉ាសេដូនភ្លាម ដោយដឹងច្បាស់ថា ព្រះអម្ចាស់បានហៅយើងឲ្យទៅប្រកាសដំណឹងល្អដល់ពួកគេ។

ចូរមើលឃើញពីអ្វីដែលអាចកើតឡើង។ មើលឃើញមនុស្សដែលបានសង្គ្រោះ ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក និងក្លាយជាសិស្សព្រះអង្គ។

គ្រីស្ទបរិសុទ្ធម្នាក់ឯកោ បានឈ្នះអ្នកជិតខាងរបស់ខ្លួន

នាំគាត់មកព្រះវិហារ រួចក៏ក្លាយជាពីរនាក់។

គ្រីស្ទបរិសុទ្ធពីរនាក់ ឈ្នះបានម្នាក់ទៀត

ចំនួនក៏កើនឡើងទ្វេដង រួចក៏ក្លាយជាបួននាក់។
គ្រីស្ទបរិស័ទបួននាក់ដ៏ស្មោះត្រង់ ធ្វើការរហូតដល់យប់ជ្រៅ
ម្នាក់ៗឈ្នះបានម្នាក់ទៀត រួចក៏ក្លាយជាប្រាំបីនាក់។
ប្រាំបីនាក់ដ៏អស្ចារ្យ បើកើនឡើងតាមលំដាប់នេះ
មិនយូរប៉ុន្មានទេ នឹងកើនដល់ ១,០២៤ នាក់
ដែលនឹងធ្វើឲ្យព្រះវិហារទាំងមូលពេញដោយមនុស្ស!

ជំពូកទី៤៣ ការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រលឹង

ម៉ាថាយ ៩:៣៦ (Matthew 9:36)

កាលទ្រង់ឃើញហ្នឹងមនុស្សដូច្នោះ ក៏មានព្រះទ័យអាណិតអាសូរដល់គេ ត្បិតគេមានសេចក្តីលំបាក ហើយខ្ចាត់ខ្ចាយទៅ ដូចជាហ្នឹងចៀមដែលគ្មានអ្នកគង្វាល។

ការយកចិត្តទុកដាក់ (To Care): មានន័យថាជាការទទួលខុសត្រូវដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមួយ។

ការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រលឹងយ៉ាងពិតប្រាកដ រួមមាន៖

១. យកចិត្តទុកដាក់ ទោះបីជាឃើញរូបរាងខាងក្រៅរបស់អ្នកដែលបាត់បង់ (CARING DESPITE THE APPEARANCE)

យ៉ាកុប ២:១-៤

១ បងប្អូនអើយ កុំកាន់មុខមនុស្ស ក្នុងកាលដែលជឿដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃសិរីល្អរបស់យើងឡើយ។ ២ ដ្បិតបើមានមនុស្សម្នាក់ពាក់ចិញ្ចៀនមាស និងស្លៀកពាក់ល្អ ចូលមកក្នុងក្រុមជំនុំរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយមានអ្នកក្រម្នាក់ស្លៀកពាក់កខ្វក់ ចូលមកដែរ ៣ រួចអ្នករាល់គ្នាបង្ហាញការគួរសមដល់អ្នកដែលស្លៀកពាក់ល្អនោះ ដោយពាក្យថា៖ «សូមអញ្ជើញអង្គុយនៅកន្លែងដ៏ល្អនេះចុះ» តែប្រាប់អ្នកក្រថា៖ «ចូរឈរនៅទីនោះទៅ» ឬថា៖ «អង្គុយនៅក្រោមជើងខ្ញុំនេះចុះ» ៤ ដូច្នោះ តើអ្នករាល់គ្នាមិនបានបែងចែកក្នុងចំណោមគ្នាឯង ហើយក្លាយជាអ្នកកាត់ក្តីដែលមានគំនិតអាក្រក់ទេឬអី?

២. យកចិត្តទុកដាក់ ទោះបីជាឃើញមារយាទ និងកំហុសរបស់អ្នកដែលបាត់បង់ (CARING DESPITE THE CONDUCT)

ទំនុកតម្កើង ១០:៤-៧, ១១

៤ មនុស្សអាក្រក់មិនស្វែងរកព្រះឡើយ ដោយព្រោះតែភាពមាននៃទឹកមុខគេ... ៥ ផ្លូវរបស់គេតែងតែបង្កសេចក្តីសោកសៅ... ៧ មាត់គេពេញដោយសេចក្តីប្រទេចផ្តាសា សេចក្តីបញ្ឆោត និងការបោកប្រាស់... ១១ គេគិតក្នុងចិត្តថា៖ «ព្រះអង្គបានភ្លេចហើយ ទ្រង់លាក់ព្រះភ័ក្ត្រ ព្រះអង្គនឹងមិនទតឃើញឡើយ»។

៣. យកចិត្តទុកដាក់ ទោះបីជាពួកសម្តី ឬការសន្ទនារបស់អ្នកដែលបាត់បង់ (*CARING DESPITE THE TALK*)

ទំនុកតម្កើង ៧៣:៦-៩

៦ ហេតុនេះហើយបានជាអំណូតរុំព័ទ្ធតេជូចជាខ្សែក... ៨ គេពុករលួយ ហើយនិយាយអាក្រក់អំពីការសង្កត់សង្កិន... ៩ គេពោលពាក្យប្រឆាំងនឹងស្ថានសួគ៌ ហើយអណ្តាតគេដើរពេញផែនដី។

៤. យកចិត្តទុកដាក់ ទោះបីជាត្រូវលះបង់ដើម្បីទៅដល់អ្នកដែលបាត់បង់ (*CARING DESPITE THE COST*)

កូរិនថូទី១ ១០:២៤

កុំឲ្យអ្នកណាម្នាក់ស្វែងរកប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ គឺត្រូវស្វែងរកប្រយោជន៍ដល់អ្នកដទៃវិញ។

ម៉ាថាយ ១៩:២១

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «បើអ្នកចង់បានគ្រប់លក្ខណៈ ចូរទៅលក់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលអ្នកមាន រួចចែកឲ្យអ្នកក្រចុះ នោះអ្នកនឹងមានទ្រព្យសម្បត្តិនៅស្ថានសួគ៌វិញ ហើយចូរមកតាមខ្ញុំចុះ»។

៥. យកចិត្តទុកដាក់ ទោះបីជាត្រូវចំណាយពេលដើម្បីទៅដល់អ្នកដែលបាត់បង់ (*CARING DESPITE THE TIME*)

លូកា ១០:៣០-៣៥ (រឿងបុរសសាម៉ារីចិត្តល្អ)

៣៣ ប៉ុន្តែ មានបុរសសាម៉ារីម្នាក់ដែលកំពុងធ្វើដំណើរ មកដល់កន្លែងដែលបុរសនោះដេក កាលបានឃើញហើយក៏មានចិត្តអាណិតអាសូរដល់គាត់... ៣៤ ក៏ចូលទៅរុំបួសឲ្យ... រួចដាក់គាត់លើសត្វជិះរបស់ខ្លួន នាំទៅផ្ទះសំណាក់ ហើយមើលថែទាំគាត់... ៣៥ នៅថ្ងៃបន្ទាប់... គាត់បានប្រគល់ប្រាក់ទៅឲ្យម្ចាស់ផ្ទះសំណាក់ រួចនិយាយថា៖ «សូមជួយមើលថែទាំគាត់ផង បើអស់លើសពីនេះ ខ្ញុំនឹងសងលោកវិញនៅពេលខ្ញុំត្រឡប់មក»។

ជំពូកទី៤៤ តួនាទីរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង

កូរិនថូទី១ ៣:៥-៩ (1 Corinthians 3:5-9)

៥ តើប៉ុលជានរណា? ហើយអប្បឡូសជានរណា? គេគ្រាន់តែជាអ្នកបម្រើ ដែលនាំឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានជឿ តាម ដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានឲ្យដល់ម្នាក់ៗប៉ុណ្ណោះ។ ៦ ខ្ញុំបានដាំ អប្បឡូសបានស្រោចទឹក ប៉ុន្តែ គឺព្រះវិញ្ញទេ ដែលធ្វើឲ្យចម្រើនឡើង។ ៧ ដូច្នេះ អ្នកដែលដាំ និងអ្នកដែលស្រោចទឹក មិនមែនជាអ្វីឡើយ គឺព្រះវិញ្ញទេដែល សំខាន់ ព្រោះទ្រង់ធ្វើឲ្យចម្រើនឡើង។ ៨ អ្នកដែលដាំ និងអ្នកដែលស្រោចទឹក គឺតែមួយទេ ហើយម្នាក់ៗនឹង ទទួលរង្វាន់រៀងៗខ្លួន តាមសេចក្តីស្មើយហត់របស់ខ្លួនដែរ។ ៩ ដ្បិតយើងខ្ញុំជាអ្នករួមការងារជាមួយព្រះ ហើយ អ្នករាល់គ្នាជាចម្ការរបស់ព្រះ និងជាសំណង់របស់ព្រះ។

តួនាទីរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង (The Soul Winner's Role)

១. យើងមានភារកិច្ច "ដាំ" (WE ARE TO PLANT)

ក. គ្រាប់ពូជនឹងមិនត្រូវបានដាំឡើយ ប្រសិនបើយើងមិនចេញទៅ។

ខ. យើងដាក់ "គ្រាប់ពូជ" ទៅក្នុងគំនិតរបស់មនុស្សជាតិ តាមរយៈការចែកចាយដំណឹងល្អឲ្យបានច្បាស់លាស់ និងត្រឹមត្រូវ។

២. យើងមានភារកិច្ច "ស្រោចទឹក" (WE ARE TO WATER)

ក. បន្ទាប់ពីគ្រាប់ពូជត្រូវបានដាំដោយនរណាម្នាក់រួចហើយ យើងស្រោចទឹកដោយការនិយាយជាមួយពួកគេម្តង ទៀត អំពីតម្រូវការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។

ខ. ដំណើរការនៃការស្រោចទឹក គឺធ្វើឡើងបានល្អបំផុតតាមរយៈអាកប្បកិរិយាដែលប្រកបដោយសេចក្តីសប្បុរស និងសុជីវធម៌។

៣. ព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកធ្វើឲ្យ "ចម្រើនឡើង" (GOD GIVES THE INCREASE)

ក. បន្ទាប់ពីគ្រាប់ពូជត្រូវបានដាំ និងស្រោចទឹកហើយ ព្រះជាម្ចាស់នឹងធ្វើការតាមរយៈការបន្លោសបាប និងការ ទាញនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

ខ. ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះអង្គតែមួយគត់ ដែលអាចផ្តល់នូវសេចក្តីសង្គ្រោះបាន។

៤. យើងគួរតែពិសោធន៍នូវដំណាក់កាលទាំងបីនេះនៅថ្ងៃនេះ (*WE SHOULD EXPERIENCE ALL THREE STAGES*)

ក. មនុស្សខ្លះ យើងគួរតែជាគ្រាប់ពូជជាមួយពួកគេនៅថ្ងៃនេះ។

ខ. មនុស្សខ្លះ យើងអាចស្រោចទឹកឲ្យពួកគេនៅថ្ងៃនេះ។

គ. មនុស្សខ្លះ យើងគួរតែឃើញនូវការចម្រើនឡើងដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យ (ការទទួលជឿ)។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន (*CONCLUSION*)

ព្រះជាម្ចាស់ចង់ឲ្យយើងបង្កើតផល។

យ៉ូហាន ១៥:១៦ (*John 15:16*)

«មិនមែនអ្នករាល់គ្នាបានជ្រើសរើសខ្ញុំទេ គឺខ្ញុំវិញទេ ដែលបានជ្រើសរើស ហើយតាំងអ្នករាល់គ្នាឲ្យទៅ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបង្កើតផល ហើយឲ្យផលនោះបាននៅជាប់ស្ថិតស្ថេរផង ដើម្បីឲ្យកាលណាអ្នករាល់គ្នាសូមអ្វីពីព្រះវរបិតា ដោយនូវនាមខ្ញុំ នោះទ្រង់នឹងប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្នា»។

ចូរយើងប្រាកដថា យើងបានបំពេញតួនាទីរបស់យើងនៅថ្ងៃនេះ!

ជំពូកទី៤៥ តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យការឈ្នះព្រលឹងមានភាពរំភើប រីករាយ ?

យ៉ូហាន ១០:១០ (*John 10:10*)

«ចោរមក គឺគ្រាន់តែដើម្បីលួច សម្លាប់ និងបំផ្លាញប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមក ដើម្បីឱ្យគេមានជីវិត ហើយឱ្យមានជីវិត
នោះយ៉ាងបរិបូរណ៍»។

ហេតុផលដែលនាំឱ្យការឈ្នះព្រលឹងមានភាពរំភើបរីករាយ (*Reasons for Excitement*)

១. ការឈ្នះព្រលឹងគឺជាការងារដែល "គ្រប់គ្នា" នៅក្នុងព្រះវិហារអាចធ្វើបាន (*ANYONE CAN DO IT*) មិនថា
អ្នកជាក្មេង ចាស់ ឬមានចំណេះដឹងកម្រិតណានោះទេ ព្រះជាម្ចាស់អាចប្រើប្រាស់អ្នកគ្រប់គ្នាបានទាំងអស់។

២. អ្នកអាចចែកចាយអំពីអំណាចនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះយេស៊ូវតាមរយៈ "បទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន" មិនមែន
តាមរយៈការឮគេប្រាប់ (*EXPERIENCE NOT HEARSAY*) វាជារឿងរំភើបដែលបានប្រាប់គេអំពីអ្វីដែលព្រះ
បានធ្វើនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកមែនទែន។

៣. ការឈ្នះព្រលឹងគឺជាឱកាសសម្រាប់អ្នក ដើម្បីមើលឃើញព្រះធ្វើការនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកដទៃ (*SEE GOD
WORK*) អ្នកនឹងបានឃើញដោយផ្ទាល់ភ្នែកនូវរបៀបដែលព្រះផ្លាស់ប្តូរចិត្តគំនិត និងជីវិតមនុស្ស។

៤. មានភាពអាថ៌កំបាំង និងការចង់ដឹងចង់ឃើញថា តើ "នរណា អ្វី នៅឯណា និងពេលណា" (*MYSTERY
AND SUSPENSE*) រាល់ពេលដែលអ្នកចេញទៅ អ្នកមិនដឹងមុនថាព្រះនឹងដឹកនាំអ្នកឱ្យជួបនរណានោះទេ
ដែលវាធ្វើឱ្យរាល់ការចេញទៅមានភាពរំភើបជានិច្ច។

៥. ការឈ្នះព្រលឹងបង្ហាញពីអំណាចនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (*POWER OF THE WORD*) អ្នកនឹងបានឃើញ
ថា ឧត្តមវត្ថុមួយៗ អាចមានឥទ្ធិពលខ្លាំងក្លាដល់ថ្នាក់ផ្លាស់ប្តូរវាសនារបស់មនុស្សម្នាក់បាន។

៦. នៅពេលអ្នកចេញទៅឈ្នះព្រលឹង អ្នកកំពុងសន្សំរង្វាន់ និងទ្រព្យសម្បត្តិនៅស្ថានសួគ៌ (*REWARDS IN
HEAVEN*) វាគឺជាការវិនិយោគសម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដែលមិនចេះរលាយបាត់ឡើយ។

៧. ការឈ្នះព្រលឹងធ្វើឱ្យព្រះវរបិតាសព្វព្រះហឫទ័យ (*PLEASES THE FATHER*) គ្មានអ្វីដែលធ្វើឱ្យឪពុក
សប្បាយចិត្ត ជាងការឃើញកូនៗនាំបងប្អូនដែលបាត់បង់ត្រឡប់មកផ្ទះវិញនោះទេ។

៨. ការឈ្នះព្រលឹង និងមហាបេសកកម្ម អនុញ្ញាតឱ្យព្រះវិហារអាចរីកចម្រើនឡើងបាន (*CHURCH GROWTH*) កាលណាមានការឈ្នះព្រលឹង ព្រះវិហារនឹងមានជីវិត និងមានការកើនឡើងជានិច្ច។

៩. ការឈ្នះព្រលឹងបង្កើតឱ្យមានបរិយាកាសដ៏រំភើបរីករាយ នៅក្នុងកម្មវិធីថ្វាយបង្គំរបស់ព្រះវិហារ (*EXCITING ATMOSPHERE*) នៅពេលមានការចែកចាយទីបន្ទាល់អំពីអ្នកជឿថ្មី វាទាំមកនូវភាពរីករាយដល់សមាជិកគ្រប់គ្នា។

១០. ការឈ្នះព្រលឹងជួយឱ្យអ្នកមានហេតុផល ដើម្បីរស់នៅដោយត្រឹមត្រូវ និងនៅជិតស្និទ្ធជាមួយព្រះ (*STAY CLOSE TO GOD*) ដើម្បីធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដ៏មានប្រសិទ្ធភាព អ្នកនឹងចង់រក្សាជីវិតឱ្យស្អាតស្អំ និងជិតស្និទ្ធនឹងព្រះជាម្ចាស់ជានិច្ច។

ជំពូកទី៤៦ តើបុគ្គលម្នាក់អាចសង្គ្រោះបានដោយរបៀបណា ?

កិច្ចការ ១៦:៣០ (Acts 16:30)

រួចលោកនាំអ្នកទាំងពីរចេញមក សួរថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ! តើខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីឲ្យបានសង្គ្រោះ ?»

កាឡាទី ២:១៦ (Galatians 2:16)

ដោយដឹងថា មនុស្សមិនបានរាប់ជាសុចរិត ដោយសារការកាន់តាមច្បាប់ឡើយ គឺបានរាប់ជាសុចរិត តែ ដោយសារសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ សូម្បីតែយើងរាល់គ្នា ក៏បានជឿដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែរ ដើម្បីឲ្យបានរាប់ជាសុចរិត ដោយសារសេចក្តីជំនឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ មិនមែនដោយសារការកាន់តាមច្បាប់ ឡើយ ត្បិតគ្មានមនុស្សណាម្នាក់ នឹងបានរាប់ជាសុចរិត ដោយសារការកាន់តាមច្បាប់នោះឡើយ។

រ៉ូម ៤:៤-៦ (Romans 4:4-6)

៤ ចំពោះអ្នកដែលធ្វើការ នោះរង្វាន់មិនមែនរាប់ថាជាព្រះគុណទេ គឺរាប់ជាបំណុលវិញ ៥ ប៉ុន្តែ ចំពោះអ្នកដែល មិនធ្វើការ គឺគ្រាន់តែជឿដល់ព្រះអង្គ ដែលរាប់មនុស្សមិនគោរពប្រតិបត្តិជាសុចរិត នោះសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក នោះ នឹងត្រូវរាប់ជាសេចក្តីសុចរិតវិញ ៦ ដូចជាហ្លួងដាវីឌ ក៏មានបន្ទូលពីសុភមង្គលរបស់មនុស្ស ដែលព្រះទ្រង់ រាប់ជាសុចរិត ដោយឥតគិតដល់ការប្រព្រឹត្តិដែរ។

រ៉ូម ១១:៦ (Romans 11:6)

បើសិនជាដោយសារព្រះគុណ នោះមិនមែនដោយសារការប្រព្រឹត្តទៀតឡើយ បើមិនដូច្នោះទេ ព្រះគុណក៏លែង ទៅជាព្រះគុណហើយ ប៉ុន្តែ បើសិនជាដោយសារការប្រព្រឹត្ត នោះមិនមែនជាព្រះគុណទៀតឡើយ បើមិនដូច្នោះ ទេ ការប្រព្រឹត្តក៏លែងទៅជាការប្រព្រឹត្តដែរ។

យ៉ាកុប ២:១៩ (James 2:19)

អ្នកជឿថា មានព្រះតែមួយអង្គគត់ អ្នកធ្វើដូច្នោះល្អហើយ សូម្បីតែពួកអារក្ស ក៏ជឿ ហើយញាប់ញ័រដែរ។

ការយល់ដឹងអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះ (Understanding Salvation)

១. "អ្នកដែលមកព្រះវិហារ" ភាគច្រើន ទទួលស្គាល់ និងជឿថាព្រះគ្រីស្ទគឺជាអង្គចាំបាច់សម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ។

២. "អ្នកដែលមកព្រះវិហារ" ជាច្រើន គិតថាត្រូវតែមាន "ការប្រព្រឹត្ត" (កិច្ចការល្អ) បន្ថែមទៅលើសេចក្តីជំនឿ ដើម្បីទទួលបាន ឬដើម្បី "រក្សា" សេចក្តីសង្គ្រោះឲ្យនៅជាប់។

៣. "អ្នកដែលមកព្រះវិហារ" ខ្លះទៀត គិតថាគ្រាន់តែ "ជឿ" លើព្រះជាម្ចាស់ គឺគ្រប់គ្រាន់នឹងទៅស្ថានសួគ៌ ហើយ។

៤. ទស្សនៈទាំងនេះ មិនត្រឹមត្រូវតាមគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរឡើយ។

៥. មានវិធី ៣ យ៉ាង ដែល "អ្នកដែលមកព្រះវិហារ" មើលឃើញចំពោះសេចក្តីសង្គ្រោះ៖

ក. សេចក្តីសង្គ្រោះ = សេចក្តីជំនឿ + ការប្រព្រឹត្ត

ខ. សេចក្តីសង្គ្រោះ = ការប្រព្រឹត្ត (កិច្ចការល្អ)

គ. សេចក្តីសង្គ្រោះ = សេចក្តីជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទតែមួយអង្គគត់

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន (CONCLUSION)

ក. ប្រសិនបើបុគ្គលម្នាក់ រាប់បញ្ចូលការប្រព្រឹត្ត (កិច្ចការល្អ) ក្នុងហេតុផលណាមួយ ដើម្បីសង្គ្រោះ នោះអ្នកនោះ មិនទាន់បានសង្គ្រោះតាមព្រះគម្ពីរឡើយ។

ខ. ប្រសិនបើ "អ្នកដែលមកព្រះវិហារ" ជឿលើព្រះ ឬជឿថាព្រះគ្រីស្ទបានសុគតនៅលើឈើឆ្កាងសម្រាប់បាប របស់ពួកគេ ក៏កុំអាលសន្និដ្ឋានថា ពួកគេត្រូវបានសង្គ្រោះតាមព្រះគម្ពីររួចហើយឲ្យសោះ។

គ. ចូរប្រើប្រាស់សំណួរជាក់លាក់ ដើម្បីសួរពួកគេ៖

១. តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណាថា អ្នកនឹងទៅស្ថានសួគ៌?

២. តើធ្លាប់មាននរណាម្នាក់ បង្ហាញអ្នកពីក្នុងព្រះគម្ពីរ អំពីរបៀបដើម្បីបានសង្គ្រោះដែរឬទេ?

៣. ប្រសិនបើអ្នកឈរនៅចំពោះមុខព្រះយេស៊ូវ ហើយទ្រង់សួរអ្នកថា ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់គួរអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកចូល ទៅក្នុងស្ថានសួគ៌ តើអ្នកនឹងឆ្លើយតបយ៉ាងដូចម្តេច?

៤. តើអ្នកដឹងពី "រឿងតែមួយគត់" ដែលមនុស្សម្នាក់ត្រូវធ្វើ ដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌ដែរឬទេ?

ជំពូកទី៤៧ រោគសញ្ញានៃអ្នកឈ្នះព្រលឹង

ម៉ាថាយ ១៥:២៩-៣២ (*Matthew 15:29-32*)

២៩ ព្រះយេស៊ូវយាងចេញពីទីនោះ មកដល់ក្បែរសមុទ្រកាលីឡេ រួចទ្រង់យាងឡើងទៅលើភ្នំ ហើយគង់នៅទីនោះ។

៣០ មានហ្វូងមនុស្សយ៉ាងច្រើនមកឯទ្រង់ ទាំងនាំមនុស្សខ្លួន ខ្វាក់ ថ្លង់ ពិការ និងមនុស្សជាច្រើនទៀត មកដាក់នៅក្បែរព្រះបាទព្រះយេស៊ូវ ហើយទ្រង់ក៏ប្រោសគេឲ្យជាទាំងអស់។

៣១ ដូច្នោះ ហ្វូងមនុស្សក៏មានសេចក្តីអស្ចារ្យ កាលឃើញមនុស្សថ្លង់និយាយបាន មនុស្សពិការបានជា មនុស្សខ្លួនដើរបាន ហើយមនុស្សខ្វាក់មើលឃើញវិញ រួចគេក៏លើកតម្កើងសិរីល្អដល់ព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។

៣២ រួចព្រះយេស៊ូវហៅពួកសិស្សមក មានបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំមានចិត្តអាណិតអាសូរដល់ហ្វូងមនុស្សនេះណាស់ ត្បិតគេនៅជាមួយខ្ញុំបានបីថ្ងៃហើយ គ្មានអ្វីបរិភោគឡើយ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យគេត្រឡប់ទៅវិញ ទាំងបង្អត់អាហារដូច្នោះទេ ក្រែងលោកខ្សួចនៅតាមផ្លូវ»។

រោគសញ្ញានៃអ្នកឈ្នះព្រលឹង (*Symptoms Of A Soul Winner*)

១. អ្នកឈ្នះព្រលឹងនាំមនុស្សមកឯព្រះយេស៊ូវ (*SOUL WINNERS BRING PEOPLE TO JESUS*)

(ខ ៣០)

ក. ការងារនេះនឹងធ្វើឲ្យអ្នកមានចិត្តអាណិតអាសូរដល់អ្នកដទៃ។

ខ. វានឹងធ្វើឲ្យអ្នកមានភាពអត់ធ្មត់។

២. អ្នកឈ្នះព្រលឹងមិនដែលស្តាប់ភ្នែកនឹងការឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះឡើយ (*NEVER GET USED TO IT*)

(ខ ៣១)

ក. វានឹងធ្វើឲ្យរាល់ពេលចេញផ្សាយដំណឹងល្អ និងរាល់កម្មវិធីថ្វាយបង្គំក្នុងព្រះវិហារ មានភាពរំភើបរីករាយជានិច្ច។

ខ. វានឹងធ្វើឲ្យអ្នកខិតខំអស់ពីសមត្ថភាព ដើម្បីឃើញព្រលឹងនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។

៣. អ្នកឈ្នះព្រលឹងថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ (SOUL WINNERS GIVE GOD THE GLORY)

(ខ ៣១)

ក. វានឹងរំលឹកអ្នកថា បើគ្មានព្រះទេ អ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីបានឡើយ។

ខ. ដរាបណាអ្នកនៅតែបន្តថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ នោះព្រះនឹងបន្តជួយសង្គ្រោះព្រលឹងមនុស្សជាតិជានិច្ច។

៤. អ្នកឈ្នះព្រលឹងធ្វើឲ្យការឈ្នះព្រលឹងក្លាយជា "របៀបរស់នៅ" (SOUL WINNING AS A WAY OF LIFE)

(ខ ៣២)

ក. ដរាបណាព្រះយេស៊ូវនៅតែស្ថិតក្នុងតំបន់របស់ពួកគេ ពួកគេនៅតែបន្តនាំមនុស្សបាបមកឯទ្រង់។

ខ. ព្រះយេស៊ូវនៅជាមួយយើងជានិច្ច ដូច្នេះយើងអាចនាំមនុស្សបាបមកឯទ្រង់បានគ្រប់ពេលវេលា។

៥. អ្នកឈ្នះព្រលឹងទទួលបានរង្វាន់សម្រាប់ការងាររបស់ពួកគេ (SOUL WINNERS ARE REWARDED)

(ខ ៣២)

ក. សេចក្តីនឿយហត់ដែលកើតចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នក នឹងមិនរំលងហួសពីភ្នែករបស់ព្រះឡើយ។

ខ. ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នកនៅពេលនេះ មិនមែនរង់ចាំតែនៅស្ថានសួគ៌នោះទេ។

ជំពូកទី៤៨ កាលណាអស់អុស ភ្លើងក៏រលត់ទៅ

សុភាសិត ២៦:២០ (*Proverbs 26:20*)

«កាលណាអស់អុស ភ្លើងក៏រលត់ទៅ...»

គ្រឿងធុំសម្រាប់ការឈ្នះព្រលឹងដ៏ជោគជ័យ (*Ingredients for Success*):

១. អ្នកឈ្នះព្រលឹង (*Soul winner*)

២. ព្រះអង្គសង្គ្រោះ (*Saviour*)

៣. ព្រះគម្ពីរ (*Scriptures*)

៤. មនុស្សបាប (*Sinner*)

ដុំអុសដែលចាំបាច់សម្រាប់ "ភ្នំភ្លើងនៃការឈ្នះព្រលឹង":

(LOGS NEEDED FOR THE SOUL WINNING FIRE)

១. ដុំអុសនៃការរៀបចំខ្លួន (*LOG OF PREPARATION*)

ក. ដើរជាមួយព្រះជាម្ចាស់។

ខ. ត្រៀមលក្ខណៈផ្លូវចិត្តឲ្យរួចរាល់ ដើម្បីឈ្នះព្រលឹងនរណាម្នាក់ថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ។

គ. អានខគម្ពីរដែលនិយាយអំពីស្ថាននរក។

២. ដុំអុសនៃការអធិស្ឋាន (*LOG OF PRAYER*)

ក. ទូលសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធថា តើគួរទៅកន្លែងណា។

ខ. ទូលសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជួយឲ្យអ្នកបានជួបមនុស្សដែលចង់សង្គ្រោះព្រលឹង។

គ. ទូលសូមការការពារពីមារសាតាំង ឬរាល់ការរំខានផ្សេងៗ។

ឃ. ទូលសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដឹកនាំគំនិតរបស់អ្នកឲ្យប្រើប្រាស់ខគម្ពីរ និងឧទាហរណ៍ប្រៀបធៀបដែលល្អបំផុត។

៣. ជំរុំអុសនៃអំណាចចេស្តា (*LOG OF POWER*)

ក. ការចុះចូល គឺជាសោរគន្លឹះនៃអំណាចចេស្តា។

ខ. កាន់ខ្ជាប់នូវសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះជាម្ចាស់។

គ. ទូលសូមអំណាចចេស្តាពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

ឃ. បណ្តោយឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ បកស្រាយដោយខ្លួនឯង។

៤. ជំរុំអុសនៃភាពខ្ជាប់ខ្ជួន និងការតស៊ូ (*LOG OF PERSISTENCE*)

ក. បន្តចេញទៅជានិច្ច។

ខ. បន្តការផ្តល់ឲ្យជានិច្ច។

គ. បន្តការអធិស្ឋានជានិច្ច។

ឃ. បន្តការតាមដានសួរសុខទុក្ខជានិច្ច (*Follow-up*)។

ង. បន្តការរៀនសូត្រជានិច្ច។

ច. បន្តធ្វើការងារនេះឲ្យបានរហូតតទៅ។

ជំពូកទី៤៩ ដំណាក់កាលនៃការឈ្នះព្រលឹង

យ៉ូហាន ១៥:១-៥, ១៦ (John 15:1-5, 16)

១ ខ្ញុំជាដើមទំពាំងបាយជូរពិត ហើយព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំ ទ្រង់ជាអ្នកថែទាំសួន។ ២ មែកណាក្នុងខ្ញុំដែលមិនបង្កើតផល នោះទ្រង់កាត់ចោល ហើយមែកណាដែលបង្កើតផល នោះទ្រង់សម្អាត ដើម្បីឲ្យបង្កើតផលកាន់តែច្រើនឡើង។ ៣ ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាបានស្អាត ដោយសារព្រះបន្ទូលដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាហើយ។ ៤ ចូរនៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាចុះ មែកមិនអាចបង្កើតផលដោយខ្លួនឯងបានឡើយ លុះត្រាតែនៅជាប់នឹងដើម ឯអ្នករាល់គ្នាក៏ដូច្នោះដែរ លុះត្រាតែនៅក្នុងខ្ញុំ ទើបបង្កើតផលបាន។ ៥ ខ្ញុំជាដើម អ្នករាល់គ្នាជាមែក អ្នកណាដែលនៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងអ្នកនោះ អ្នកនោះបង្កើតផលយ៉ាងច្រើន ដ្បិតបើគ្មានខ្ញុំ នោះអ្នករាល់គ្នាមិនអាចធ្វើអ្វីបានឡើយ។ ១៦ មិនមែនអ្នករាល់គ្នាបានជ្រើសរើសខ្ញុំទេ គឺខ្ញុំវិញទេ ដែលបានជ្រើសរើស ហើយតាំងអ្នករាល់គ្នាឲ្យទៅ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបង្កើតផល ហើយឲ្យផលនោះបាននៅជាប់ស្ថិតស្ថេរផង...។

ដំណាក់កាលទាំង ៧ នៃការឈ្នះព្រលឹង (The Seven Phases)

១. ដំណាក់កាលទីមួយ (PHASE ONE) — មានមនុស្សជាច្រើនស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលនេះ

- អ្នកចេញទៅឈ្នះព្រលឹង ប៉ុន្តែគ្មាននរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះឡើយ។ រឿងនេះអាចបន្តអស់រយៈពេលជាច្រើនខែ ឬរហូតដល់មួយឆ្នាំ។

២. ដំណាក់កាលទីពីរ (PHASE TWO)

- អ្នកចេញទៅឈ្នះព្រលឹងដោយខ្លាចខ្លួន ហើយនៅទីបំផុត ក៏មាននរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។

៣. ដំណាក់កាលទីបី (PHASE THREE) — មានមនុស្សជាច្រើនជាប់គាំងក្នុងដំណាក់កាលនេះដែរ

- អ្នកឃើញមនុស្សទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះជាទៀងទាត់ ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចនាំពួកគេឲ្យមកព្រះវិហារបានឡើយ។

៤. ដំណាក់កាលទីបួន (PHASE FOUR)

- អ្នកឃើញមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះ ហើយនៅទីបំផុត ក៏មានម្នាក់មកព្រះវិហារ។

៥. ដំណាក់កាលទីប្រាំ (PHASE FIVE)

- អ្នកចាប់ផ្តើមនាំមនុស្សមកព្រះវិហារ ហើយមានម្នាក់បានទទួលបុណ្យស្រីមុជទឹក។

៦. ដំណាក់កាលទីប្រាំមួយ (PHASE SIX) — ដំណាក់កាលជាប់គាំងក្រោយ មុនពេលឈានដល់គោលដៅ

- អ្នកឃើញអ្នកជឿថ្មីដែលអ្នកបានឈ្នះមកព្រះវិហារ ប៉ុន្តែគ្មាននរណាម្នាក់នៅជាប់លាប់ ហើយចូលរួមបម្រើការងារព្រះវិហារពិតប្រាកដឡើយ។

៧. ដំណាក់កាលទីប្រាំពីរ (PHASE SEVEN)

- អ្នកឃើញមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះជាទៀងទាត់។ ខ្លះមកព្រះវិហារ (ភាគច្រើនមិនទាន់យល់ដឹងច្បាស់)។ មួយឆ្នាំក្រោយមក អ្នកខ្លះក្នុងចំណោមពួកគេបានយល់ដឹង ហើយបានក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដោយខ្លួនឯង។

ជំពូកទី៥០ អ្វីដែលយើងមានឱកាសធ្វើនៅថ្ងៃនេះ

សុភាសិត ៣:១៣ (*Proverbs 3:13*)

«មានសុភមង្គលហើយ មនុស្សណាដែលរកឃើញប្រាជ្ញា និងមនុស្សណាដែលទទួលបានការយល់ដឹង»។

សុភាសិត ១១:៣០ (*Proverbs 11:30*)

«ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។

សាស្តា ១១:៤-៦ (*Ecclesiastes 11:4-6*)

៤ អ្នកណាដែលចាំមើលខ្យល់ នោះនឹងមិនសាបព្រោះឡើយ ហើយអ្នកណាដែលរំពឹងមើលពពក ក៏នឹងមិនច្រូតកាត់ដែរ។ ៥ ដូចជាអ្នកមិនដឹងពីផ្លូវនៃវិញ្ញាណ ឬរបៀបដែលឆ្អឹងលូតលាស់ក្នុងផ្ទៃស្រ្តីមានផ្ទៃពោះយ៉ាងណា នោះអ្នកក៏មិនដឹងពីកិច្ចការរបស់ព្រះ ដែលបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់យ៉ាងនោះដែរ។ ៦ នៅពេលព្រឹក ចូរសាបព្រោះគ្រាប់ពូជរបស់អ្នក ហើយនៅពេលល្ងាច កុំដកដៃឡើយ ត្បិតអ្នកមិនដឹងថា មួយណានឹងបានផលល្អជាង គឺមួយនេះ ឬមួយនោះ ឬមួយក៏ល្អដូចគ្នាទាំងពីរនោះទេ។

អ្វីដែលយើងមានឱកាសធ្វើនៅថ្ងៃនេះ: (*What We Get To Do Today*)

- ១. យើងមានឱកាសទៅឯអ្នកដែលបាត់បង់ ជាមួយនឹង "សារដ៏អស្ចារ្យបំផុត" ដែលពួកគេមិនធ្លាប់បានឮ (*THE GREATEST MESSAGE*)
- ២. យើងមានឱកាសទុកចោលនូវរាល់បញ្ហា និងសេចក្តីកង្វល់ទាំងឡាយនៅឯផ្ទះ (*LEAVE PROBLEMS AT HOME*)
- ៣. យើងមានឱកាសក្លាយជាចំណែកមួយនៃ "កម្មវិធីរបស់ព្រះជាម្ចាស់" (*PART OF GOD'S PROGRAM*)
- ៤. យើងមានឱកាសលើកទឹកចិត្ត និងជួយដល់អ្នកឈ្នះព្រលឹងថ្មីៗមួយចំនួន (*ENCOURAGE NEW SOUL WINNERS*)
- ៥. យើងមានឱកាសធ្វើឲ្យគ្រូគង្វាលមានសេចក្តីត្រេកអរ (*MAKE THE PASTOR HAPPY*)
- ៦. យើងមានឱកាសបំពេញតម្រូវការដ៏ពិតប្រាកដ ដោយការព្រមានមនុស្សដែលកំពុងស្លាប់ដោយគ្មានព្រះគ្រីស្ទ ឲ្យដឹងអំពី "ស្ថាននរកដ៏ពិតប្រាកដ" (*WARNING OF A REAL HELL*)

៧. យើងមានឱកាសធ្វើជាសាក្សីផ្ទាល់ភ្នែក ចំពោះការកើតជាថ្មីខាងវិញ្ញាណ (*WITNESS THE NEW BIRTH
FIRSTHAND*)

៨. យើងមានឱកាសនាំយកសេចក្តីអំណរទៅដល់ស្ថានសួគ៌នៅថ្ងៃនេះ (*BRING JOY TO HEAVEN
TODAY*)

៩. យើងមានឱកាសវាយបកទៅលើមារសាតាំងយ៉ាងខ្លាំងក្លា (*KICK THE DEVIL IN THE TEETH*)

១០. យើងមានឱកាសមានមនុស្សដែលនៅក្បែរយើងក្នុងស្ថានសួគ៌ នៅថ្ងៃណាមួយខាងមុខ (*FOLKS BESIDE
US IN HEAVEN*)

ជំពូកទី៥១ សច្ចភាពមូលដ្ឋាន ៣ យ៉ាង អំពីកិច្ចការរបស់ព្រះ

វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

យ៉ូហាន ១៦:៧-១១ (John 16:7-11)

៧ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់សេចក្តីពិតដល់អ្នករាល់គ្នាថា ដែលខ្ញុំចេញទៅ នោះមានប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ ត្បិតបើ ខ្ញុំមិនចេញទៅ នោះព្រះដ៏ជាជំនួយ (ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ) នឹងមិនយាងមកដល់អ្នករាល់គ្នាឡើយ តែបើខ្ញុំទៅ នោះខ្ញុំ នឹងចាត់ទ្រង់ឲ្យមកដល់អ្នករាល់គ្នា។ ៨ កាលណាទ្រង់យាងមក នោះទ្រង់នឹងបន្ទោសលោកីយ៍ ឲ្យដឹងពីអំពើបាប ពី សេចក្តីសុចរិត និងពីការជំនុំជម្រះ៖ ៩ ពីអំពើបាប ព្រោះគេមិនជឿដល់ខ្ញុំ ១០ ពីសេចក្តីសុចរិត ព្រោះខ្ញុំទៅឯព្រះ វរបិតា ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនឃើញខ្ញុំទៀតឡើយ ១១ និងពីការជំនុំជម្រះ ព្រោះមេគ្រប់គ្រងលោកីយ៍នេះ ត្រូវបាន ជំនុំជម្រះហើយ។

យ៉ូហាន ៦:៤៤ (John 6:44)

គ្មានអ្នកណាអាចមកដល់ខ្ញុំបានឡើយ លុះត្រាតែព្រះវរបិតា ដែលចាត់ខ្ញុំមក ទ្រង់ទាញនាំអ្នកនោះ ហើយខ្ញុំនឹង ប្រោសអ្នកនោះឲ្យរស់ឡើងវិញ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។

យ៉ូហាន ១២:៣២ (John 12:32)

ហើយកាលណាគេលើកខ្ញុំឡើងពីផែនដី នោះខ្ញុំនឹងទាញនាំមនុស្សទាំងអស់ មកដល់ខ្ញុំ។

សច្ចភាពមូលដ្ឋាន ៣ យ៉ាង អំពីកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

- ១. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងធ្វើការក្នុងជីវិតរបស់មនុស្សបាបគ្រប់រូប (AT WORK IN ALL LOST PEOPLE)
- ក. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរើកបង្ហាញពីសច្ចភាពនៃអំណាច និងអត្តិភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
- ខ. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបន្ទោសបាបមនុស្សដែលចាត់បង់ ឲ្យដឹងពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ និងតម្រូវការនៃព្រះអង្គស ជ្រោះ។
- គ. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយឲ្យអ្នកដែលចាត់បង់ អាចមើលឃើញព្រះអង្គសជ្រោះបាន។

២. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងធ្វើការក្នុងជីវិតរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង (AT WORK IN THE SOUL WINNER)

ក. ដើម្បីដឹកនាំអ្នកឲ្យទៅជួបនរណាម្នាក់ ដែលចង់ទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។

ខ. ដើម្បីណែនាំអ្នកឲ្យយល់ពីសច្ចភាព ដើម្បីជួយឲ្យអ្នកដែលបាត់បង់អាចយល់បាន។

គ. ដើម្បីប្រទានអំណាចចេស្តាដល់អ្នក ក្នុងកិច្ចការឈ្នះព្រលឹងថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ។

៣. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងធ្វើការក្នុងអំឡុងពេលនៃការចែកចាយដំណឹងល្អ (AT WORK DURING PRESENTATION)

ក. ទ្រង់បញ្ជាក់ពីសច្ចភាពដល់អ្នកដែលបាត់បង់។

ខ. ទ្រង់ធ្វើឲ្យអ្នកឈ្នះព្រលឹងដឹងថា ខ្លួនមិនមែននៅម្នាក់ឯងឡើយ។

គ. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនាំអ្នកដែលបាត់បង់ ចេញពីសេចក្តីស្លាប់ មកឯជីវិតវិញ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន (CONCLUSION)

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិនអាចបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ទ្រង់បានឡើយ ប្រសិនបើគ្មាន "សាក្សី"។ ចៅក្រមមិនអាចកាត់ទោសមនុស្សម្នាក់ថាមានទោសបានឡើយ ប្រសិនបើគ្មានសាក្សី។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងធ្វើកិច្ចការរបស់ទ្រង់ ប្រសិនបើយើងធ្វើចំណែករបស់យើង។

ជំពូកទី៥២ កម្រងសំណួររំលឹកមេរៀន

ហេប្រើរ ២:៣ (Hebrews 2:3)

«តើយើងនឹងរត់រួចដូចម្តេចបាន បើយើងបោះបង់ចោលសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យយ៉ាងនេះ? សេចក្តីសង្គ្រោះនោះ ចាប់ផ្តើមប្រកាសដំបូងដោយព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នកដែលបានឮ ក៏បានបញ្ជាក់ដល់យើងខ្ញុំដែរ»។

ពេត្រុសទី១ ៣:១៥ (1 Peter 3:15)

«ប៉ុន្តែ ចូរញែកព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ ទុកជាទីសក្តានុពលក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នាចុះ ហើយត្រូវត្រៀមខ្លួនជាស្រេចជានិច្ច ដើម្បីឆ្លើយប្រាប់ដល់អស់អ្នកណាដែលសួររកហេតុផល នៃសេចក្តីសង្ឃឹមដែលនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ដោយចិត្ត ទន់ភ្លន់ និងដោយសេចក្តីគោរព»។

បញ្ជីត្រួតពិនិត្យសម្រាប់អ្នកឈ្នះព្រលឹង (Soul Winner's Checklist)

សូមឆ្លើយ បាទ/ចាស ឬ ទេ លើសំណួរខាងក្រោម៖

១. [] តើអ្នកមាន ប៊ិច ដែរឬទេ?
២. [] តើអ្នកមាន ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ដែរឬទេ?
៣. [] តើអ្នកមាន ខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ (ជាភាសាខ្មែរ ឬអង់គ្លេស) ដែរឬទេ?
៤. [] តើអ្នកមាន ប័ណ្ណព័ត៌មានអ្នកជឿថ្មី និង វិញ្ញាបនបត្រសេចក្តីសង្គ្រោះ ដែរឬទេ?
៥. [] តើអ្នកមាន ដៃគូ រួចហើយឬនៅ?
៦. [] តើអ្នកស្គាល់ ផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ច្បាស់ដែរឬទេ?
៧. [] តើអ្នកបាន អធិស្ឋាន សុំអំណាចចេស្ដា និងប្រាជ្ញារួចហើយឬនៅ?
៨. [] តើអ្នកមាន ការប្តេជ្ញាចិត្ត នឹងឈ្នះព្រលឹងនរណាម្នាក់នៅថ្ងៃនេះដែរឬទេ?
៩. [] តើអ្នកនឹង ជូនដំណើរ អ្នកជឿថ្មីរបស់អ្នកមកព្រះវិហារដែរឬទេ?
១០. [] តើអ្នកនឹង អង្គុយក្នុងព្រះវិហារ ជាមួយអ្នកជឿថ្មីរបស់អ្នកដែរឬទេ?

- ១១. [] តើអ្នកនឹង បបួលពួកគេអធិស្ឋាន នៅឯអាសនៈជាមួយអ្នកដែរឬទេ ?
- ១២. [] តើអ្នកនឹង អនុញ្ញាតឲ្យគ្រូគង្វាល និយាយជាមួយពួកគេអំពីបុណ្យជ្រមុជទឹកដែរឬទេ ?
- ១៣. [] តើអ្នកនឹង រាប់អាន និងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពួកគេដែរឬទេ ?
- ១៤. [] តើអ្នកនឹង បន្តទាក់ទង ជាមួយពួកគេដែរឬទេ ?
- ១៥. [] តើអ្នកនឹង នាំពួកគេចេញទៅឈ្នះព្រលឹង ជាមួយអ្នកដែរឬទេ ?

ជំពូកទី៥៣ គន្លឹះស្តីពីការឈ្នះព្រលឹង

១. កំណត់ពេលវេលាជាក់លាក់ដើម្បីចេញទៅឈ្នះព្រលឹង (*HAVE A DEFINITE TIME*)

ក. យប់ថ្ងៃអង្គារ

ខ. ព្រឹកថ្ងៃសៅរ៍

គ. រសៀលថ្ងៃអាទិត្យ

ឃ. ពេលវេលាប្រចាំថ្ងៃ

២. មានការរស់ឡើងវិញខាងវិញ្ញាណមុនពេលអ្នកចេញទៅ (*GET SPIRITUALLY REVIVED*)

ក. អធិស្ឋានពេញមួយថ្ងៃ មុនពេលអ្នកចេញទៅខាងក្រៅ។

ខ. អត់អាហារ និងអធិស្ឋាន។

គ. លន់តូបាបដែលអ្នកបានដឹង និងធ្វើឱ្យជីវិតត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះវិញ។

ឃ. អានខគម្ពីរដែលនិយាយអំពីស្ថាននរក។

ង. ផ្ដោតអារម្មណ៍លើអ្វីដែលអ្នកហៀបនឹងធ្វើ។

៣. ទូលសូមអំណាចចេស្ដាពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (*ASK FOR THE HOLY SPIRIT'S POWER*)

ក. កុំពឹងផ្អែកលើដួងព្រលឹង ឬសមត្ថភាពរបស់អ្នក។

ខ. កុំពឹងផ្អែកលើបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់អ្នក។

គ. កុំពឹងផ្អែកលើបទពិសោធន៍របស់អ្នក។

ឃ. កុំពឹងផ្អែកលើជោគជ័យពីមុនរបស់អ្នក។

៤. ដាក់ខ្លួនអ្នកឱ្យស្ថិតក្នុងស្ថានភាពដូចអ្នកដែលអ្នកទៅសួរសុខទុក្ខ (*IDENTIFY WITH THOSE YOU VISIT*)

ក. មនុស្សម្នាក់នេះ ក៏អាចជា "រូបខ្ញុំ" ដែរ (ប្រសិនបើគ្មានព្រះគុណព្រះ)។

- ខ. មនុស្សម្នាក់នេះ អាចជាសមាជិកគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ។
- គ. មនុស្សម្នាក់នេះ អាចជាមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំ។
- ៥. បង្ហាញភាពស្និទ្ធស្នាលជាពិសេសនៅពេលអ្នកទៅសួរសុខទុក្ខ (*BE EXTRA FRIENDLY*)
- ក. ពួកគេប្រហែលជាមិនមានមិត្តភក្តិពិតប្រាកដច្រើនឡើយ។
- ខ. ត្រូវមានភាពស្មោះត្រង់ ចេញពីចិត្តពិត មិនមែនជាការសម្តែងឡើយ។
- ៦. មានសេចក្តីស្រឡាញ់នៅពេលអ្នកទៅសួរសុខទុក្ខ (*BE LOVING*)
- ក. បង្ហាញពួកគេនូវសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទ។
- ខ. មានចិត្តអាណិតអាសូរនៅពេលអ្នកសន្ទនា។
- គ. «អស់អ្នកណាដែលសាបព្រោះ ទាំងបង្ហូរទឹកភ្នែក នោះនឹងបានច្រូតកាត់ ដោយសេចក្តីអំណរវិញ»។

ជំពូកទី៥៤ ខតម្ពីរដែលត្រូវគូសចំណាំក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី របស់អ្នក

១) ១ យ៉ូហាន ៥:១៣

«ខ្ញុំបានសរសេរសេចក្តីទាំងនេះ ផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នា ដែលជឿដល់ព្រះនាមព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា ដឹងថា អ្នករាល់គ្នាមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបន្តជឿដល់ព្រះនាមព្រះរាជបុត្រានៃព្រះតទៅទៀត»។

២) រ៉ូម ៣:២៣

«ត្បិតមនុស្សទាំងអស់បានធ្វើបាប ហើយខ្វះសេចក្តីសរសើរដែលមកពីព្រះ»។

៣) រ៉ូម ៦:២៣

«ដ្បិតឈ្នួលនៃអំពើបាប គឺជាសេចក្តីស្លាប់ ប៉ុន្តែ អំណោយទានរបស់ព្រះ គឺជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង»។

៤) វិវរណៈ ២០:១៤-១៥

១៤ រួចសេចក្តីស្លាប់ និងស្ថានយុទ្ធលើងមនុស្សស្លាប់ ក៏ត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងដែរ នេះហើយជាសេចក្តីស្លាប់ទី ពីរ ១៥ ហើយអ្នកណាដែលគ្មានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងសៀវភៅជីវិត នោះត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងដែរ។

៥) រ៉ូម ៥:៨-៩

៨ ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់សម្តែងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ដល់យើងរាល់គ្នា ឲ្យដឹងច្បាស់ គឺក្នុងកាលដែលយើងនៅជា មនុស្សបាបនៅឡើយ នោះព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជំនួសយើង ៩ ដូច្នោះ ដោយព្រះឥឡូវនេះ យើងបានរាប់ជា សុចរិត ដោយសារលោហិតរបស់ព្រះអង្គហើយ នោះយើងនឹងកាន់តែបានសង្គ្រោះឲ្យរួចពីសេចក្តីក្រោធ ដោយសារព្រះអង្គជាមិនខាន។

៦) រ៉ូម ១០:៩, ១០, ១៣

៩ ប្រសិនបើអ្នកយកមាត់លន់តូចថា «ព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់» ហើយជឿក្នុងចិត្តថា «ព្រះបានប្រោសឲ្យព្រះអង្គ មានព្រះជន្មរស់ពីសុគតឡើងវិញ» នោះអ្នកនឹងបានសង្គ្រោះ ១០ ដ្បិតមនុស្សជឿក្នុងចិត្ត ដើម្បីឲ្យបានសុចរិត ហើយលន់តូចដោយមាត់ ដើម្បីឲ្យបានសង្គ្រោះ... ១៣ ដ្បិត «អ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នោះ នឹងបានសង្គ្រោះ»។

៧) ម៉ាថាយ ៧:២១-២៣

២១ មិនមែនអស់អ្នកដែលហៅខ្ញុំថា “ព្រះអម្ចាស់! ព្រះអម្ចាស់!” សុទ្ធតែចូលក្នុងព្រះរាជ្យនៃស្ថានសួគ៌បានទាំង អស់គ្នានោះទេ គឺមានតែអ្នកដែលធ្វើតាមបំណងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតាខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ប៉ុណ្ណោះ ២២ នៅថ្ងៃនោះ មនុស្សជាច្រើននឹងទូលខ្ញុំថា “ព្រះអម្ចាស់! ព្រះអម្ចាស់! តើយើងខ្ញុំមិនបានច្នៃព្រះបន្ទូលក្នុង ព្រះនាមព្រះអង្គ មិនបានដេញអារក្សក្នុងព្រះនាមព្រះអង្គ និងមិនបានធ្វើការអស្ចារ្យជាច្រើនក្នុងព្រះនាមព្រះអង្គ ទេឬ?” ២៣ ពេលនោះ ខ្ញុំនឹងប្រាប់គេដោយត្រង់ថា “ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់អ្នករាល់គ្នាទេ ចូរចេញពីខ្ញុំទៅ អស់ អ្នកដែលធ្វើការទុច្ចរិតអើយ!”។

៨) ម៉ាថាយ ១៤:៣០-៣១

៣០ ប៉ុន្តែ កាលលោកឃើញខ្យល់បោកបក់ខ្លាំង នោះលោកមានចិត្តភ័យខ្លាច ហើយដោយសារលោកចាប់ផ្តើម លិច ចុះ ក៏ស្រែកឡើងថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមជួយសង្គ្រោះទូលបង្គំផង!» ៣១ ភ្លាមនោះ ព្រះយេស៊ូវលូក ព្រះហស្តទៅចាប់លោក ហើយមានបន្ទូលថា៖ «អ្នកមានជំនឿតិចអើយ! ហេតុអ្វីបានជាអ្នកសង្ស័យដូច្នោះ?»។

៩) យ៉ូហាន ៦:៣៧

«អស់អ្នកណាដែលព្រះវរបិតាប្រទានមកខ្ញុំ នោះនឹងមកឯខ្ញុំ ហើយអ្នកណាដែលមកឯខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងមិនបដិសេធ ឡើយ»។

១០) យ៉ូហាន ៣:៣

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលតបទៅលោកថា៖ «ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា បើមនុស្សមិនបានកើតជាថ្មី នោះមិនអាច ឃើញព្រះរាជ្យនៃព្រះបានឡើយ»។

១១) យ៉ូហាន ៥:៣៩-៤០

៣៩ អ្នករាល់គ្នាខំស្វែងរកក្នុងគម្ពីរ ត្បិតអ្នករាល់គ្នាគិតថា ក្នុងគម្ពីរនោះ មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច គឺគម្ពីរនោះ ហើយ ដែលធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំ ៤០ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាមិនព្រមមកឯខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យបានជីវិតឡើយ។

១២) ទីតុស ១:២

«ដោយសង្ឃឹមដល់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដែលព្រះដ៏មិនចេះកុហក ទ្រង់បានសន្យា តាំងពីមុនអស់កល្បរៀងមក» ។

១៣) ទីតុស ២:១១

«ដ្បិតព្រះគុណនៃព្រះ ដែលនាំមកនូវសេចក្តីសង្គ្រោះ បានលេចមក ដល់មនុស្សទាំងអស់គ្នាហើយ»។

១៤) វិវរណៈ ២២:១៧

«ព្រះវិញ្ញាណ និងបងស្រីកូនក្រមុំ មានបន្ទូលថា៖ «សូមយាងមក!» ហើយអ្នកណាដែលឮ ក៏ចូរថា៖ «សូមយាងមក!» ដែរ។ អ្នកណាដែលស្រែក ចូរឲ្យអ្នកនោះមក ហើយអ្នកណាដែលចង់បាន ចូរឲ្យអ្នកនោះមកទទួលទឹកជីវិត ដោយឥតគិតថ្លៃចុះ»។

ជំពូកទី៥៥ ការតាមដាន គឺជាសោរគន្លឹះនៃបុណ្យជ្រមុជទឹក

ម៉ាថាយ ២៨:១៨-១៩ (Matthew 28:18-19)

១៨ ព្រះយេស៊ូវយាងមកជិត រួចមានបន្ទូលទៅគេថា៖ «អំណាចទាំងអស់នៅលើមេឃ និងលើផែនដី ត្រូវបានប្រគល់មកខ្ញុំហើយ ១៩ ដូច្នោះ ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សគ្រប់សាសន៍ឲ្យធ្វើជាសិស្ស ដោយធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យគេ ក្នុងព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ»។

ចំណុចសំខាន់មួយដើម្បីនាំអ្នកជឿថ្មីរបស់អ្នកមកកាន់អាសនៈសម្រាប់បុណ្យជ្រមុជទឹក គឺការតាមដានពួកគេនៅចន្លោះពេលដែលពួកគេបានសង្គ្រោះ និងពេលវេលាដែលត្រូវនាំពួកគេមកព្រះវិហារ។ អ្នកនឹងនាំមនុស្សមកទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកបានកាន់តែច្រើន ប្រសិនបើអ្នកមានការតាមដាន។

គោលការណ៍នៃការតាមដាន (Principles of Follow-Up)

- ១. ថ្ងៃសៅរ៍ គឺជាពេលវេលាល្អបំផុតសម្រាប់ការតាមដានអ្នកជឿថ្មីដែលបានសង្គ្រោះនៅថ្ងៃនេះ
 - ក. វាគឺជាពេលវេលាដែលនៅជិតនឹងថ្ងៃត្រូវមកព្រះវិហារបំផុត។
 - ខ. អ្នកអាចជួយដោះស្រាយរាល់ឧបសគ្គនានាដែលបានកើតឡើង។
 - គ. អ្នកអាចរំលឹកឡើងវិញនូវបទពិសោធន៍នៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ។
 - ឃ. អ្នកអាចធ្វើបន្ទាល់ដល់សមាជិកគ្រួសារ ឬមិត្តភក្តិដែលនៅទីនោះដែរ។
 - ង. អ្នកអាចរៀបចំពេលវេលាដើម្បីទៅទទួលពួកគេមកព្រះវិហារ ឬរៀបចំឡានឈ្នួល/ឡានក្រុងឱ្យពួកគេ។
 - ច. អ្នកអាចបបួលពួកគេឱ្យអង្គុយជាមួយអ្នកនៅក្នុងព្រះវិហារ។
 - ឆ. អ្នកអាចអញ្ជើញពួកគេមកផ្ទះរបស់អ្នកដើម្បីទទួលទានអាហារថ្ងៃត្រង់ បន្ទាប់ពីកម្មវិធីព្រះវិហារចប់។
- ២. រសៀលថ្ងៃអាទិត្យ ក៏ជាពេលវេលាសមរម្យដើម្បីតាមដានអ្នកជឿថ្មីផងដែរ
 - ក. វាផ្តល់ឱកាសឱ្យអ្នកបានជួបអ្នកដែលអ្នកបានខកខានកាលពីថ្ងៃសៅរ៍។
 - ខ. អ្នកអាចជួបអ្នកដែលមិនបានមកព្រះវិហារកាលពីពេលព្រឹក។
 - គ. វាគឺជាលទ្ធភាពមួយទៀតដើម្បីនាំពួកគេមកព្រះវិហារសម្រាប់កម្មវិធីយប់ថ្ងៃអាទិត្យ។

ឃ. វាគឺជាវិធីមួយដើម្បីឱ្យពួកគេដឹងថា ការមិនបានមកកាលពីព្រឹកមិញ មិនមែនមានន័យថាចប់សព្វគ្រប់នោះទេ។

៣. សោរគន្លឹះ ៥ យ៉ាង ដើម្បីតាមដានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

ក. ដំបូងបង្អស់ ត្រូវឈ្នះព្រលឹងនរណាម្នាក់ឱ្យបានសង្គ្រោះនៅថ្ងៃនេះ។

ខ. បំពេញព័ត៌មានក្នុងប័ណ្ណអ្នកជឿថ្មីឱ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។

គ. ទៅកាន់ផ្ទះរបស់ពួកគេនៅថ្ងៃសៅរ៍ ឬថ្ងៃអាទិត្យ។

ឃ. អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។

ង. បង្ហាញឱ្យពួកគេដឹងថាអ្នកយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពួកគេ ដោយមិនមានការបង្ខិតបង្ខំ ឬដាក់សម្ពាធលើពួកគេឡើយ។

ជំពូកទី៥៦ ហេតុផលព្រះគម្ពីរដែលគ្រីស្ទបរិស័ទគ្រប់រូបគួរតែ ជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង

១. វាសនារបស់អស់អ្នកដែលមិនបានសង្គ្រោះ (THE FATE OF THE UNSAVED)

វិវរណៈ ២០:១៤-១៥

«១៤ រួចសេចក្តីស្លាប់ និងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ ក៏ត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងដែរ នេះហើយជាសេចក្តីស្លាប់ទី
ពីរ ១៥ ហើយអ្នកណាដែលគ្មានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងសៀវភៅជីវិត នោះត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងដែរ»។

២. សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទចំពោះយើង និងមនុស្សលោកទាំងឡាយ (THE LOVE OF CHRIST)

២ កូរិនថូ ៥:១៤-១៥

«១៤ ដ្បិតសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទ បង្ខំយើងខ្ញុំ ត្បិតយើងខ្ញុំយល់ឃើញថា បើព្រះអង្គតែមួយអង្គបាន
សុគតជំនួសមនុស្សទាំងអស់ នោះមានន័យថា មនុស្សទាំងអស់បានស្លាប់ហើយ ១៥ ហើយព្រះអង្គបានសុគត
ជំនួសមនុស្សទាំងអស់ ដើម្បីឲ្យអស់អ្នកដែលរស់នៅ មិនរស់នៅសម្រាប់ខ្លួនឯងទៀតឡើយ គឺរស់នៅសម្រាប់
ព្រះអង្គ ដែលបានសុគត និងមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ជំនួសគេនោះវិញ»។

៣. ព្រះជាម្ចាស់បានបង្គាប់ឲ្យយើងចេញទៅ (GOD'S COMMAND TO GO)

ម៉ាកុស ១៦:១៥

«ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរទៅគ្រប់ប្រកលក្នុងពិភពលោក ហើយប្រកាសដំណឹងល្អដល់មនុស្សសត្វ
ទាំងអស់»។

៤. ឋានៈរបស់យើងជាទូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ កំពុងដាស់តឿនយើង (OUR POSITION AS AMBASSADORS)

២ កូរិនថូ ៥:១៨-២០

«១៨ អ្វីៗទាំងអស់មកពីព្រះអង្គ ដែលបានឲ្យយើងខ្ញុំជានានឹងព្រះអង្គ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយបាន
ប្រគល់ការងារផ្សះផ្សានេះមកយើងខ្ញុំ ១៩ គឺថា ព្រះទ្រង់គង់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីឲ្យលោកីយ៍ជានានឹងព្រះអង្គវិញ
ដោយមិនប្រកាន់ទោសគេឡើយ ហើយទ្រង់បានផ្ញើសេចក្តីផ្សះផ្សានោះទុកនឹងយើងខ្ញុំ ២០ ដូច្នេះ យើងខ្ញុំជាទូត

របស់ព្រះគ្រីស្ទ ហាក់ដូចជាព្រះទ្រង់ដាស់តឿនអ្នករាល់គ្នា តាមរយៈយើងខ្ញុំ ក្នុងនាមជាតំណាងព្រះគ្រីស្ទ យើងខ្ញុំ សូមអង្វរថា៖ ចូរជានានឹងព្រះវិញ្ញាបនបត្រ។»។

៥. ការទទួលខុសត្រូវរបស់យើងក្នុងការព្រមានអ្នកដែលបាត់បង់ គឺជាការពិត (*OUR RESPONSIBILITY TO WARN*)

អេសេគីអែល ៣៣:៨-៩

«៨ កាលណាយើងនិយាយទៅកាន់មនុស្សអាក្រក់ថា៖ “នែ មនុស្សអាក្រក់អើយ! អ្នកនឹងត្រូវស្លាប់ជាមិនខាន” បើ អ្នកមិនបានប្រាប់ដើម្បីព្រមានមនុស្សអាក្រក់នោះ ឲ្យបែរចេញពីផ្លូវរបស់គេទេ នោះមនុស្សអាក្រក់នោះ នឹងស្លាប់ ក្នុងអំពើបាបរបស់គេ ប៉ុន្តែ យើងនឹងសួររកឈាមរបស់គេពីដៃអ្នកវិញ ៩ តែបើអ្នកបានព្រមានមនុស្សអាក្រក់នោះ ឲ្យបែរចេញពីផ្លូវរបស់គេ ហើយគេមិនព្រមបែរចេញទេ នោះគេនឹងស្លាប់ក្នុងអំពើបាបរបស់គេ ប៉ុន្តែ អ្នកបានជួយ សង្គ្រោះជីវិតខ្លួនឯងហើយ។»។

៦. វាលស្រែត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីឱ្យយើងឈ្នះពួកគេ (*THE FIELD IS READY*)

យ៉ូហាន ៤:៣៥-៣៦

«៣៥ តើអ្នករាល់គ្នាមិននិយាយថា៖ “នៅបួនខែទៀត ទើបដល់រដូវច្រូតកាត់” ទេឬ? មើល! ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរងើបភ្នែកមើលវាលស្រែចុះ ដ្បិតស្រូវឡើងពណ៌ស ល្មមនឹងច្រូតកាត់បានហើយ ៣៦ អ្នកដែលច្រូតកាត់ ក៏ ទទួលឈ្នួល និងប្រមូលផលផ្លែ ទុកសម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដើម្បីឲ្យទាំងអ្នកសាបព្រោះ និងអ្នកច្រូតកាត់ បានត្រេកអរសប្បាយជាមួយគ្នា។»។

៧. ព្រះយេស៊ូវបានជ្រើសរើសយើងឱ្យបង្កើតផល (*CHOSEN TO BEAR FRUIT*)

យ៉ូហាន ១៥:១៦

«មិនមែនអ្នករាល់គ្នាបានជ្រើសរើសខ្ញុំទេ គឺខ្ញុំវិញទេ ដែលបានជ្រើសរើស ហើយតាំងអ្នករាល់គ្នាឲ្យទៅ ដើម្បីឲ្យ អ្នករាល់គ្នាបង្កើតផល ហើយឲ្យផលនោះបាននៅជាប់ស្ថិតស្ថេរផង ដើម្បីឲ្យអ្វីៗទាំងអស់ ដែលអ្នករាល់គ្នាសូមពី ព្រះវរបិតា ក្នុងព្រះនាមខ្ញុំ នោះទ្រង់នឹងប្រទានមកអ្នក។»។

៨. ព្រះយេស៊ូវបានទុកគំរូឱ្យយើងធ្វើតាម (*JESUS SET THE EXAMPLE*)

លូកា ១៩:១០ «ដ្បិតបុត្រមនុស្សបានមក ដើម្បីស្វែងរក និងសង្គ្រោះអ្នកដែលបាត់បង់។»។

ជំពូកទី៥៧ នឹងបានច្រូតកាត់

ទំនុកតម្កើង ១២៦:៥-៦ (*Psalms 126:5-6*)

៥ អស់អ្នកណាដែលសាបព្រោះ ទាំងបង្ហូរទឹកភ្នែក នោះនឹងបានច្រូតកាត់ ដោយសេចក្តីអំណរវិញ ៦ អ្នកណាដែលចេញទៅ ទាំងយំសោក ហើយនាំគ្រាប់ពូជដ៏មានតម្លៃទៅសាបព្រោះ នោះពិតជានឹងត្រឡប់មកវិញ ដោយអំណរយ៉ាងខ្លាំង ទាំងនាំកំប៉ោងស្រូវរបស់ខ្លួន មកជាមួយផង។

រ៉ូម ១០:១៣-១៥ (*Romans 10:13-15*)

១៣ ដ្បិត «អ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ» ១៤ ប៉ុន្តែ តើគេអាចអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ ដែលគេមិនទាន់ជឿ ដូចម្តេចបាន? ហើយតើគេអាចជឿលើព្រះអង្គ ដែលគេមិនទាន់ឮ ដូចម្តេចបាន? ហើយតើគេអាចឮបានដូចម្តេច បើគ្មានអ្នកប្រកាស? ១៥ ហើយតើគេអាចប្រកាសបានដូចម្តេច បើមិនត្រូវបានចាត់ឲ្យទៅ? ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «ដឹងរបស់អ្នកដែលនាំដំណឹងល្អនៃសេចក្តីសុខសាន្ត និងនាំដំណឹងដ៏រីករាយនៃរឿងល្អៗ នោះល្អប្រពៃណាស់!»។

ការវិភាគអំពីការច្រូតកាត់ (*Analysis of the Harvest*)

១. ភារកិច្ច (*THE TASK*) - "អ្នកណាដែលចេញទៅ"

- ជាបទបញ្ជាដល់បុគ្គលម្នាក់ៗ។
- ជាបេសកកម្មសម្រាប់ក្រុមជំនុំទាំងមូល។

២. ទឹកភ្នែក (*THE TEARS*) - "ទាំងយំសោក"

- មូលហេតុដែលយើងមិនសូវឃើញទឹកភ្នែកនៃ "ការដឹងខ្លួនថាមានបាប" ពីសំណាក់មនុស្សបាប គឺដោយសារតែខ្វះទឹកភ្នែកនៃ "ការខ្វល់ខ្វាយ" ពីសំណាក់អ្នកឈ្នះព្រលឹង។

៣. ការនឿយហត់ (*THE TOIL*) - "នាំទៅ" (ការលីសែង/ការធ្វើការ)

- មានន័យថាជាការលើក ការធ្វើការ និងការខិតខំ។
- ការងារនេះត្រូវតែធ្វើនៅពេលនេះ ព្រោះនឹងមានពេលវេលាមួយដែលយើងមិនអាចធ្វើបានទៀតឡើយ។

****៤. ទ្រព្យសម្បត្តិ (THE TREASURE) - គ្រាប់ពូជដ៏មានតម្លៃ"**

- មានគ្រាប់ពូជតែមួយគត់ដែលយើងមាន (គឺព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ)។
- មានអ្នកសាបព្រោះតែមួយគត់ដែលយើងមាន (គឺអ្នកឈ្នះព្រលឹង)។

៥. សច្ចភាព (THE TRUTH) - ពិតជានឹងត្រឡប់មកវិញ"

- អ្នកអាចឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ ប្រសិនបើអ្នកប្រាថ្នាចង់ឃើញ។
- ចូរចេញទៅដោយសេចក្តីជំនឿ។

៦. ជោគជ័យ (THE TRIUMPH) - ដោយអំណរយ៉ាងខ្លាំង"

- ជាវិធីនាំយកសេចក្តីអំណរទៅដល់ស្ថានសួគ៌។
- ជាវិធីនាំយកសេចក្តីអំណរទៅដល់អ្នកដែលបាត់បង់។
- ជាវិធីនាំយកសេចក្តីអំណរមកកាន់ជួងចិត្តរបស់អ្នកផ្ទាល់។

៧. រង្វាន់ជោគជ័យ (THE TROPHY) - នាំកំប៉ោងស្រូវរបស់ខ្លួន មកជាមួយផង"

- អ្នកអាចនាំអ្នកជឿថ្មីឱ្យមកព្រះវិហារបាន។
- ពួកគេនឹងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ជាមួយអ្នកនៅថ្ងៃណាមួយ។

ជំពូកទី៥៨ ឧបករណ៍ដ៏មានប្រាជ្ញាសម្រាប់ការឈ្នះព្រលឹង

ដានីយ៉ែល ១២:៣ (*Daniel 12:3*)

«អស់អ្នកដែលមានប្រាជ្ញា នឹងភ្លឺដូចជាពន្លឺមេឃ ហើយអស់អ្នកដែលនាំមនុស្សជាច្រើន ឲ្យបែរមករកសេចក្តីសុចរិត ក៏នឹងភ្លឺដូចជាផ្កាយជារៀងរហូតអស់កល្បជានិច្ច»។

ឧបករណ៍ដ៏មានប្រាជ្ញាសម្រាប់ការឈ្នះព្រលឹង (*Wise Tools For Soul Winning*)

១. **ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី (*NEW TESTAMENT*)** ត្រូវប្រាកដថាអ្នកប្រើប្រាស់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នៅពេលដឹកនាំមនុស្សមករកព្រះគ្រីស្ទ។ កុំគ្រាន់តែនិយាយជាមួយពួកគេអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះ ប៉ុន្តែត្រូវបង្ហាញពួកគេឱ្យឃើញនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះផ្ទាល់។

២. **គោលដៅ (*GOALS*)** ត្រូវមានការប្តេជ្ញាចិត្តដើម្បីឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។ ត្រូវមានគោលដៅសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍខ្លួន។ ត្រូវឈោងទៅមុខជានិច្ច។ កុំស្តប់ស្តល់នឹងអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើកាលពីអតីតកាលឡើយ។

៣. **អាកប្បកិរិយា (*ATTITUDE*)** ត្រូវមានភាពវិជ្ជមាន និងមានចិត្តរំភើប។ កុំនាំយកបញ្ហា និងបន្ទុករបស់អ្នកទៅជាមួយ នៅពេលអ្នកចេញទៅឈ្នះព្រលឹង។ ត្រូវមានគំនិតខាងវិញ្ញាណ មិនមែនគំនិតខាងសាច់ឈាមឡើយ។ ត្រូវផ្តោតអារម្មណ៍ និងយកចិត្តទុកដាក់លើភារកិច្ចដែលនៅចំពោះមុខ។

៤. **វិធីសាស្ត្រ (*METHOD*)** ត្រូវប្រាកដថាអ្នកអនុវត្តតាមផែនការដែលមានប្រសិទ្ធភាព។ កុំធ្វើការងារនេះដោយ "ស្មានៗ" ឬគ្មានការរៀបចំឡើយ។ ចូររៀនសូត្រពីអ្នកឈ្នះព្រលឹងដទៃទៀតដែលមានជោគជ័យ។ អានសៀវភៅល្អៗអំពីការឈ្នះព្រលឹង។ ស្តាប់ឧទាហរណ៍អំពីការឈ្នះព្រលឹងនៅក្នុងសេចក្តីអធិប្បាយ និងទីបន្ទាល់ផ្សេងៗនៅក្នុងព្រះវិហារ។

៥. **ដៃគូ (*PARTNER*)** នៅពេលអ្នកមានដៃគូ អ្នកមានការអធិស្ឋានបន្ថែមសម្រាប់អ្នកដែលបាត់បង់ឱ្យបានសង្គ្រោះ។ កុំទៅជាមួយតែដៃគូដដែលៗគ្រប់ពេលឡើយ។ ត្រូវស្ម័គ្រចិត្តបណ្តុះបណ្តាលអ្នកឈ្នះព្រលឹងថ្មី។ ប្រសិនបើមានអ្នកឈ្នះព្រលឹងថ្មីម្នាក់មកនៅថ្ងៃនេះ តើពួកគេគួរទៅជាមួយនរណាដើម្បីបង្ហាញពួកគេពីរបៀបធ្វើវា? ត្រូវស្ម័គ្រចិត្តឱ្យព្រះប្រើប្រាស់ដើម្បីបង្កើតសិស្សដល់អ្នកជឿថ្មី។

៦. **លទ្ធផល (*RESULTS*)** ចង់ឱ្យមនុស្សបានសង្គ្រោះ។ ចង់ឱ្យពួកគេមកព្រះវិហារ។ ចង់ឱ្យពួកគេទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ចង់ឱ្យពួកគេត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលជាសិស្ស។ ចង់ឃើញមហាបេសកកម្មទាំងមូលត្រូវបាន

សម្រេច មិនមែនត្រឹមតែមួយផ្នែកនោះទេ។ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់លើការនាំពួកគេមកព្រះវិហារ ឱ្យដូចគ្នានឹងការ
ដែលអ្នកយកចិត្តទុកដាក់ឈ្នះពួកគេថ្វាយព្រះគ្រីស្ទដែរ។

ជំពូកទី៥៩ អ្នកឈ្នះព្រលឹងតាមបែបព្រះគម្ពីរ

សុភាសិត ១១:៣០ (*Proverbs 11:30*)

«ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។

សកម្មភាពរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង (*Actions of Scriptural Soul Winners*)

១. ឈ្នះព្រលឹងមករកព្រះគ្រីស្ទ (*WIN SOULS TO CHRIST*) ជានីយ៉ែល ១២:៣

«អស់អ្នកដែលមានប្រាជ្ញា នឹងភ្លឺដូចជាពន្លឺមេឃ ហើយអស់អ្នកដែលនាំមនុស្សជាច្រើន ឲ្យបែរមករកសេចក្តីសុចរិត ក៏នឹងភ្លឺដូចជាផ្កាយជារៀងរហូតអស់កល្បជានិច្ច»។

២. អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជឿថ្មីរបស់អ្នក (*PRAY FOR YOUR CONVERTS*) រ៉ូម ១:៩

«ដ្បិតព្រះទ្រង់ធ្វើជាសាក្សីដល់ខ្ញុំ... ថាខ្ញុំរំលឹកពីអ្នករាល់គ្នាក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ ជាដរាបឥតឈប់ឈរ»។

៣. ចុះសួរសុខទុក្ខដើម្បី "តាមដាន" ពួកគេ (*DO "FOLLOW-UP" VISITS*) សុភាសិត ២៧:២៣

«ចូរព្យាយាមឲ្យដឹងពីស្ថានភាពហ្នូងសត្វរបស់អ្នក ហើយយកចិត្តទុកដាក់មើលហ្នូងសត្វចិញ្ចឹមឲ្យបានល្អ»។

៤. ជួយអ្នកជឿថ្មីឱ្យមកព្រះវិហារ ដោយការទៅទទួល ឬរៀបចំមធ្យោបាយធ្វើដំណើរ (*HELP THEM GET TO CHURCH*) ទំនុកតម្កើង ១២៦:៥-៦

«៥ អស់អ្នកណាដែលសាបព្រោះ ទាំងបង្ហូរទឹកភ្នែក នោះនឹងបានច្រូតកាត់ ដោយសេចក្តីអំណរវិញ ៦ អ្នកណាដែលចេញទៅ... ទាំងនាំកំប៉ោងស្រូវ (អ្នកជឿថ្មី) របស់ខ្លួន មកជាមួយផង»។

៥. អធិស្ឋានជាមួយពួកគេនៅអាសនៈ និងជួយពួកគេក្នុងរឿងបុណ្យជ្រមុជទឹក (*PRAY AT ALTAR & HELP WITH BAPTISM*) ម៉ាថាយ ១០:៣២

«អ្នកណាដែលទទួលស្គាល់ខ្ញុំ នៅមុខមនុស្សលោក នោះខ្ញុំក៏នឹងទទួលស្គាល់អ្នកនោះ នៅចំពោះមុខព្រះវរបិតាខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ដែរ»។

៦. ព្យាយាមឱ្យអ្នកជឿថ្មីមានភាពស្មោះត្រង់ក្នុងការមកចូលរួមកម្មវិធីព្រះវិហារ (*FAITHFUL TO ATTEND*) ហេប្រើរ ១០:២៤-២៥

«២៤ ចូរយើងពិចារណាមើលគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីដាស់តឿនឲ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការល្អ ២៥ កុំឲ្យ
បោះបង់ចោលការជួបជុំគ្នា... គឺត្រូវលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកឲ្យកាន់តែខ្លាំងឡើង»។

៧. ព្យាយាមបណ្តុះបណ្តាលអ្នកជឿថ្មីឱ្យក្លាយជាសិស្ស (WORK AT DISCIPLINE) ម៉ាថាយ ២៨:២០

«បង្រៀនគេឲ្យកាន់តាមអស់ទាំងសេចក្តី ដែលខ្ញុំបានបង្ហាត់បង្រៀនអ្នករាល់គ្នា ហើយមើល! ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា
ជារៀងរាល់ថ្ងៃ រហូតដល់ចំណុចនៃលោកីយ៍»។

**៨. ព្យាយាមក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងរាល់ថ្ងៃ មិនមែនត្រឹមតែរាល់សប្តាហ៍ឡើយ (DAILY SOUL WINNER)
កិច្ចការ ៥:៤២**

«គេបានបន្តបង្រៀន និងប្រកាសដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅក្នុងព្រះវិហារ និងនៅតាមផ្ទះ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ
ឥតឈប់ឈរឡើយ»។

ជំពូកទី៦០ ស្វែងរកអ្នកដែលបាត់បង់

លូកា ១៩:១០ (Luke 19:10)

«ដ្បិតបុត្រមនុស្សបានមក ដើម្បីស្វែងរក និងសង្គ្រោះអ្នកដែលបាត់បង់»។

វាគឺជាភារកិច្ចរបស់យើងនៅពេលនេះ ក្នុងការ ស្វែងរក (SEEK) អ្នកដែលបាត់បង់ ដើម្បីឱ្យព្រះយេស៊ូវអាច សង្គ្រោះ (SAVE) ពួកគេបាន។

អត្ថន័យនៃពាក្យ "SEEKING THE LOST"

S (See) – មើលឃើញ ពិតប្រាកដនៃការនាំដំណឹងល្អទៅកាន់អ្នកដែលបាត់បង់។

E (Eliminate) – លុបបំបាត់ រាល់លេសទាំងឡាយដែលរារាំងមិនឱ្យឃើញមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះ និងមិនឱ្យចេញទៅឈ្នះព្រលឹង។

E (Expand) – ពង្រីក ចក្ខុវិស័យរបស់អ្នក ដោយការចុះទៅកាន់តំបន់ថ្មីៗ និងតំបន់ផ្សេងៗគ្នា។

K (Keep) – រក្សា ចិត្ត គំនិត និងការសន្ទនារបស់អ្នក ឱ្យផ្តោតលើព្រលឹងមនុស្សជានិច្ច។

I (Invest) – វិនិយោគ ពេលវេលា សេចក្តីអធិស្ឋាន ថវិកា និងកម្លាំងកាយចិត្តឱ្យបានកាន់តែច្រើន ក្នុងការឈោងទៅរកអ្នកដែលបាត់បង់។

N (Never) – កុំខកខាន នូវរាល់ឱកាសក្នុងការចែកចាយដំណឹងល្អឡើយ។

G (Go) – ចេញទៅ ឈ្នះព្រលឹងជារៀងរាល់សប្តាហ៍ និងមានស្មារតីនឹកគិតដល់ព្រលឹងមនុស្សជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

T (Testify) – ធ្វើបន្ទាល់ អំពីបទពិសោធន៍នៃសេចក្តីសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។

H (Heed) – ស្តាប់តាម ការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

E (Expect) – រំពឹងទុក ថានឹងបានឃើញមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះ។

L (Lose) – លះបង់ខ្លួនឯង ដើម្បីគោលបំណងក្នុងការជួយសង្គ្រោះមនុស្សឱ្យរួចផុតពីស្ថាននរក។

O (Observe) – សង្កេតមើល អ្នកដទៃដែលជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដ៏មានប្រសិទ្ធភាព។

S (Stick) – ប្រកាន់ខ្ជាប់ នូវអ្វីដែលមានប្រសិទ្ធភាព និងទទួលបានផល។

T (Thank) – អរព្រះគុណ ដល់ព្រះអម្ចាស់សម្រាប់ព្រលឹងដែលបានសង្គ្រោះរួចមកហើយ និងទុកចិត្តលើទ្រង់សម្រាប់ព្រលឹងជាច្រើនទៀត។

ជំពូកទី១១ អ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា

សុភាសិត ១១:៣០ (*Proverbs 11:30*)

«ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។

ការវិភាគមេរៀន (*Lesson Analysis*)

១. "អ្នកណា" (*HE*) ដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា

ក. ព្រះជាម្ចាស់ប្រើប្រាស់មនុស្ស ដើម្បីឱ្យមនុស្សបាបបានសង្គ្រោះ។

រ៉ូម ១០:១៣-១៥ «១៣ ដ្បិត «អ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ» ១៤ ប៉ុន្តែ តើគេអាចអំពាវនាវ... ដូចម្តេចបាន បើគ្មានអ្នកប្រកាស? ១៥ ...ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «ដឹងរបស់អ្នក ដែលនាំដំណឹងល្អ... នោះល្អប្រពៃណាស់!»»។

ខ. ព្រះជាម្ចាស់ចង់ប្រើប្រាស់អ្នកណា ក៏ដោយឱ្យតែបានសង្គ្រោះរួចហើយ ទោះបីជាពួកគេទើបតែបានសង្គ្រោះ ក្នុងរយៈពេលខ្លីក៏ដោយ។

គ. ព្រះជាម្ចាស់អាចប្រើប្រាស់ "រូបអ្នក" ដើម្បីឈ្នះនរណាម្នាក់នៅថ្ងៃនេះ!

២. អ្នកណា "ដែលឈ្នះ" (*THAT WINNETH*) ព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា

ក. ដើម្បីឈ្នះព្រលឹងម្នាក់ អ្នកត្រូវតែចែកចាយដំណឹងល្អដល់ពួកគេ។

ខ. ដើម្បីចែកចាយដំណឹងល្អ អ្នកត្រូវតែ "ចេញទៅ" (*GO*)។

គ. គោលដៅរបស់យើង គឺដើម្បី "ឈ្នះ" នរណាម្នាក់ឱ្យបាននៅថ្ងៃនេះ។

៣. អ្នកណាដែលឈ្នះ "ព្រលឹង" (*SOULS*) នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា

ក. ព្រលឹងមនុស្សនឹងមានអត្តិភាពនៅកន្លែងណាមួយជារៀងរហូត។

ខ. យើងកំពុងធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរសម្រាប់ភាពអស់កល្បជានិច្ចនៅថ្ងៃនេះ។

គ. ព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាបានទៅស្ថានសួគ៌។

៤. អ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង "នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា" (IS WISE)

ក. មានប្រាជ្ញា ត្រង់ថាអ្នកបាន "ស្តាប់បង្គាប់" តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

ខ. មានប្រាជ្ញា ត្រង់ថាអ្នកកំពុង "វិនិយោគ" ក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច។

គ. ប្រាជ្ញា ត្រង់ថាអ្នកកំពុងចូលរួមក្នុង "ការងារដ៏សំខាន់បំផុត" ដែលអ្នកអាចសម្រេចបាន។

ឃ. មានប្រាជ្ញា ត្រង់ថាអ្នកកំពុង "យកឈ្នះមារសាតាំង" ក្នុងការប៉ុនប៉ងរបស់វា ដើម្បីឃុំទុកមនុស្សក្នុងស្ថាននរក។

ជំពូកទី៦២ នៅពេលដែលអ្នកឈ្នះព្រលឹងគួរតែបន្តទៅមុខ ទៀត

ម៉ាថាយ ៧:៦ (Matthew 7:6)

«កុំឲ្យរបស់បរិសុទ្ធនៅឆ្កែ ហើយកុំបោះត្រងទទឹមរបស់អ្នករាល់គ្នាទៅមុខជ្រូកឡើយ ក្រែងលោវាជាន់ឈ្លីរបស់
ទាំងនោះ ហើយបែរមកខាំហែកអ្នករាល់គ្នាវិញ»។

ស្ថានភាពដែលត្រូវបន្តទៅមុខទៀត (When to Move On)

- ១) នៅពេលបុគ្គលនោះបង្ហាញ "កំហឹង"
- ២) នៅពេលសន្ទនាជាមួយអ្នកមានជំនឿផ្សេង ហើយគេព្យាយាម "បញ្ចុះបញ្ចូល" អ្នកវិញ
- ៣) នៅពេលគេមិនស្តាប់ ប៉ុន្តែកំពុងតែគិតរកវិធីដើម្បី "បដិសេធ"
- ៤) នៅពេលគេមានចំណាប់អារម្មណ៍លើ "កម្មវិធីទូរទស្សន៍" ខ្លាំងជាងដំណឹងល្អ
- ៥) នៅពេលអ្វីដែលគេចង់ធ្វើមានតែ "ការឈ្លោះប្រកែក" ប៉ុណ្ណោះ
- ៦) នៅពេលអ្នកជឿជាក់ច្បាស់ថាគេមានន័យថា "ទេ"
- ៧) នៅពេលគេនិយាយចំៗថា គេ "មិនចង់និយាយ" អំពីរឿងនេះឡើយ
- ៨) នៅពេលអ្នកមានអារម្មណ៍ថា វត្តមានរបស់អ្នកកំពុងធ្វើឱ្យគេ "ធុញទ្រាន់"
- ៩) នៅពេលវត្តមានរបស់មនុស្សដទៃទៀត ធ្វើឱ្យមិនអាចចែកចាយដំណឹងល្អបានយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព
- ១០) នៅពេលបុគ្គលនោះកំពុង "ប្រញាប់ទៅធ្វើការ" ហើយត្រូវតែចេញទៅ
- ១១) នៅពេលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលថា "ចូរទៅ" (ឱ្យចាកចេញ)
- ១២) នៅពេលពួកគេកំពុង "ចំអកឡកឡើយ" ដល់ដំណឹងល្អ

គោលការណ៍សំខាន់ៗ (Key Principles)

- ត្រូវរក្សាផ្លូវឱ្យចំហជានិច្ច សម្រាប់អ្នកឈ្នះព្រលឹងបន្ទាប់ដែលនឹងមកដល់ទីនេះ។

- ព្រះជាម្ចាស់ពិតជាមាននរណាម្នាក់នៅទីនោះ ដែលចង់ទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ ហើយយើងកំពុងតែព្យាយាមស្វែងរកអ្នកនោះ។
- សូមចងចាំថា ប្រសិនបើអ្នកជួបមនុស្ស ៩ នាក់ដែលនិយាយថាពួកគេមិនចាប់អារម្មណ៍ ប៉ុន្តែរកឃើញមនុស្សម្នាក់ដែលចាប់អារម្មណ៍ នោះមានន័យថាអ្នកបាន **"ជោគជ័យ"** ហើយ។

ជំពូកទី៦៣ អ្នកត្រួតត្រាលើដំណឹងល្អ

១ ពេត្រុស ៤:១០ (1 Peter 4:10)

«កាលណាម្នាក់ៗបានទទួលអំណោយទានមកយ៉ាងណា នោះចូរបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងនោះចុះ ក្នុងនាមជា អ្នកត្រួតត្រាដ៏ល្អ លើព្រះគុណដ៏សំបូរបែបរបស់ព្រះ»។

ការវិភាគអំពីតួនាទីជាអ្នកត្រួតត្រា (Analysis of Stewardship)

១. អ្នកត្រួតត្រា គឺជាអ្នកដែលទទួលបានអ្វីមួយសម្រាប់គ្រប់គ្រង ក. ដំណឹងល្អ គឺជាទ្រព្យសម្បត្តិដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រគល់មកឱ្យយើង។ ខ. យើងត្រូវគ្រប់គ្រងដំណឹងល្អ ឱ្យដូចជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវនឹងធ្វើដែរ។

២. អ្នកត្រួតត្រា ត្រូវតែមានស្មារតីដឹងខ្លួនអំពីអ្វីដែលខ្លួនទទួលបាន

កិច្ចការ ២០:២៤ «ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនគិតពីជីវិតខ្ញុំថាមានតម្លៃសម្រាប់ខ្លួនឯងឡើយ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាចបញ្ចប់ការរត់ប្រណាំង ដោយសេចក្តីអំណរ និងកិច្ចការបម្រើដែលខ្ញុំបានទទួលពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ គឺដើម្បីធ្វើបន្ទាល់ពីដំណឹងល្អនៃព្រះគុណរបស់ព្រះ»។

៣. អ្នកត្រួតត្រា ត្រូវបានរំពឹងទុកថានឹងបង្កើតផល (A STEWARD IS EXPECTED TO PRODUCE) យោងតាម ម៉ាថាយ ២៥:១៤-២៩ (រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីអំណោយទាន/ប្រាក់តាឡង់)៖

- ព្រះអម្ចាស់ប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិឱ្យអ្នកបម្រើទៅតាមសមត្ថភាពរៀងៗខ្លួន។
- អ្នកដែលទទួលបាន "ប្រាំ" និង "ពីរ" បានយកទៅជួញដូររហូតបង្កើតផលបាន "ទ្វេដង" ហើយទទួលបានការសរសើរថា «ល្អណាស់ អ្នកបម្រើល្អ ហើយស្មោះត្រង់អើយ!»។
- ប៉ុន្តែអ្នកដែលទទួលបាន "មួយ" បែរជាយកទៅកប់ទុកក្នុងដី ព្រោះតែមានចិត្តខ្លាច និងខ្ជិលច្រអូស។ គាត់ត្រូវបានហៅថា «អ្នកបម្រើអាក្រក់ ហើយខ្ជិលច្រអូសអើយ!» ហើយទ្រព្យនោះត្រូវដកហូតចេញពីគាត់វិញ។

៤. ក្នុងនាមជាអ្នកត្រួតត្រា យើងបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះអម្ចាស់ តាមរយៈរបៀបដែលយើងចាត់ចែងទ្រព្យសម្បត្តិ (ដំណឹងល្អ) របស់ទ្រង់

យ៉ូហាន ១៤:១៥ «ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំ នោះចូរកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ខ្ញុំចុះ»។

៥. អ្នកត្រូវត្រាវដែលមិនធ្វើអ្វីសោះ នឹងត្រូវមានសេចក្តីខ្មាសអៀននៅថ្ងៃណាមួយ យោងតាម វិវរណៈ ២០:១១-១៥ (ការជំនុំជម្រះនៅចំពោះបណ្តឹងសរដ៏ធំ)៖

- គ្រប់គ្នានឹងត្រូវឈរនៅចំពោះមុខព្រះ ហើយត្រូវជំនុំជម្រះទៅតាម "ការងារ" ដែលគេបានធ្វើ។
- អ្នកណាដែលគ្មានឈ្មោះក្នុងសៀវភៅជីវិត នឹងត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើង។

៦. អ្នកត្រូវត្រាវដែលស្មោះត្រង់ នឹងទទួលបានរង្វាន់ (FAITHFUL STEWARD REWARDED)

- ម៉ាថាយ ២៥:២១ «...ចូរចូលទៅក្នុងសេចក្តីអំណររបស់ម្ចាស់អ្នកចុះ»។
- ទំនុកតម្កើង ១២៦:៥-៦ «៥ អស់អ្នកណាដែលសាបព្រោះ ទាំងបង្ហូរទឹកភ្នែក នោះនឹងបានច្រូតកាត់ ដោយសេចក្តីអំណរវិញ... ទាំងនាំកំប៉ោងស្រូវរបស់ខ្លួន មកជាមួយផង»។

ជំពូកទី៦៤ ហេតុអ្វីបានជាយើងចេញទៅឈ្នះព្រលឹង

១. ការឈ្នះព្រលឹង ផ្តល់មូលហេតុឱ្យអ្នកអធិស្ឋាន

- កិច្ចការ ១៦:២៥ «លុះដល់ពាក់កណ្តាលអាធ្រាត្រ ប៉ុល និងស៊ីឡាស ក៏អធិស្ឋាន ហើយច្រៀងសរសើរ តម្កើងព្រះ ទាំងឲ្យពួកអ្នកទោសឯទៀតស្តាប់ផង»។

២. ការឈ្នះព្រលឹង ផ្តល់មូលហេតុឱ្យអ្នកអាន និងសិក្សាព្រះគម្ពីរ

- ១ ពេត្រុស ៣:១៥ «...ត្រូវប្រុងប្រៀបខ្លួនជានិច្ច ដើម្បីនឹងឆ្លើយប្រាប់អស់អ្នកណាដែលសួរពីហេតុផល នៃសេចក្តីសង្ឃឹមដែលនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ដោយចិត្តទន់ភ្លន់ និងដោយសេចក្តីគោរព»។

៣. ការឈ្នះព្រលឹង ផ្តល់មូលហេតុឱ្យអ្នកមានភាពស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះវិហារ

- លូកា ១៤:២៣ «...ចូរចេញទៅតាមផ្លូវធំ និងតាមរបងចម្ការ ហើយបង្ខំគេឲ្យចូលមក ដើម្បីឲ្យផ្ទះរបស់ខ្ញុំ បានពេញ»។

៤. ការឈ្នះព្រលឹង ផ្តល់មូលហេតុឱ្យអ្នកក្នុងការថ្វាយ

- លូកា ៦:៣៨ «ចូរឲ្យ នោះនឹងបានមកអ្នកវិញ គេនឹងវាល់ដាក់ក្នុងថ្នក់អារអ្នក ឲ្យពេញប្រៀប ទាំងផ្តិប បង្កាប់ និងរលាក់ឲ្យហៀរចេញផង...»។

៥. ការឈ្នះព្រលឹង ផ្តល់មូលហេតុឱ្យអ្នកគាំទ្រអ្នកអធិប្បាយ (គ្រូគង្វាល)

- ហេត្រីរ ១៣:៧ «ចូរចងចាំអស់អ្នកដែលនាំមុខអ្នករាល់គ្នា ដែលបានប្រាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដល់អ្នក ...»។

៦. ការឈ្នះព្រលឹង ផ្តល់មូលហេតុឱ្យអ្នករស់នៅដោយសុចរិត

- ២ កូរិនថូ ៦:១៧-១៨ «...ចូរចេញពីចំណោមគេ ហើយនៅដោយឡែកពីគេទៅ... កុំពាល់របស់ដែលមិន ស្អាតឡើយ នោះយើងនឹងទទួលអ្នក...»។

៧. ការឈ្នះព្រលឹង បង្កើតឱ្យមានភាពរំភើបដល់កម្មវិធីថ្វាយបង្គំ

- ទំនុកតម្កើង ១២៦:៦ «អ្នកណាដែលចេញទៅ ទាំងយំសោក ហើយនាំគ្រាប់ពូជដ៏មានតម្លៃទៅសាបព្រោះ នោះពិតជាដឹងត្រឡប់មកវិញ ដោយអំណរយ៉ាងខ្លាំង ទាំងនាំកំប៉ោងស្រូវរបស់ខ្លួន មកជាមួយផង»។

៨. ការឈ្នះព្រលឹង បង្កឱ្យមានសេចក្តីអំណរនៅស្ថានសួគ៌

- លូកា ១៥:១០ «...មានសេចក្តីអំណរនៅចំពោះមុខពួកទេវតារបស់ព្រះ ដោយសារមនុស្សបាបតែម្នាក់ ដែលប្រែចិត្ត»។

៩. ការឈ្នះព្រលឹង ធ្វើឱ្យយើងមានចិត្តទន់ភ្លន់ (មានចិត្តអាណិតអាសូរ)

- យូដាស ១:២២ «ចូរមានចិត្តអាណិតអាសូរដល់អ្នកខ្លះ...»។

១០. ការឈ្នះព្រលឹង ជួយឱ្យយើងផ្តោតលើអ្នកដទៃ មិនមែនលើខ្លួនឯងឡើយ

- ភីលីព ២:៤-៥ «៤ កុំឲ្យម្នាក់ៗគិតតែពីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ គឺត្រូវគិតពីប្រយោជន៍អ្នកដទៃផង ៥ ចូរឲ្យមានគំនិតបែបនេះនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ដែលមាននៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែរ»។

១១. ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាកិច្ចការដែលនៅកៀកនឹងបេះដូងរបស់ព្រះបំផុត

- ២ ពេត្រុស ៣:៩ «...ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យអត់ធ្មត់នឹងយើងខ្ញុំ ដោយមិនសព្វព្រះហឫទ័យឲ្យអ្នកណាម្នាក់វិនាសឡើយ គឺចង់ឲ្យមនុស្សទាំងអស់ បានប្រែចិត្តវិញ»។

១២. ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ កាលទ្រង់គង់លើផែនដី

- លូកា ១៩:១០ «ដ្បិតបុត្រមនុស្សបានមក ដើម្បីស្វែងរក និងសង្គ្រោះអ្នកដែលបាត់បង់» *missions*

១៣. ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាវិធីតែមួយគត់ដើម្បីជួយសង្គ្រោះមនុស្ស មិនឱ្យទៅស្ថាននរក

- រ៉ូម ១០:១៣-១៥ «១៣ ដ្បិត «អ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ»... ១៤ ប៉ុន្តែ តើគេអាចឮបានដូចម្តេច បើគ្មានអ្នកប្រកាស? ១៥ ...ជើងរបស់អ្នកដែលនាំដំណឹងល្អ... នោះ ល្អប្រពៃណាស់!»។

ជំពូកទី៦៥ ធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដើម្បីឈ្នះអ្នកដែលបាត់បង់

ម៉ាកុស ២:១-៥ (Mark 2:1-5) ក្នុងកថាខណ្ឌនេះ យើងឃើញបុរស ៤ នាក់មានចិត្តចង់នាំមិត្តភក្តិរបស់គេមកជួបព្រះយេស៊ូវយ៉ាងខ្លាំង។ ពួកគេមានភាពច្នៃប្រឌិត និងបានធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលចាំបាច់ ដើម្បីនាំមិត្តរបស់គេមកជួបព្រះអង្គ (សូមអានការហែកដំបូលផ្ទះទម្លាក់ត្រែចុះមក)។ យើងក៏ត្រូវធ្វើបែបនេះដែរ នៅពេលព្យាយាមនាំអ្នកដែលបាត់បង់មកឯព្រះយេស៊ូវ។

ការប្រើប្រាស់ខ្លួនប្រាកដដើម្បីឈ្នះព្រលឹង (Using Ourselves for the Lost)

១. ប្រើប្រាស់ "ភ្នែក" ដើម្បីមើលឃើញអ្នកបាត់បង់

កិច្ចការ ១៧:១៦ «...កាលប៉ុលឃើញទីក្រុងនោះ ពោរពេញទៅដោយរូបព្រះ នោះវិញ្ញាណលោកក៏ក្តៅក្រហាយក្នុងខ្លួន»។

- មើលឃើញពួកគេថាជាអ្នកបាត់បង់ ហើយកំពុងធ្វើដំណើរទៅកាន់ស្ថាននរក។ មើលឃើញពីតម្រូវការរបស់ពួកគេ។ មើលឃើញពួកគេត្រូវបានសង្គ្រោះ។

២. ប្រើប្រាស់ "ត្រចៀក" សម្រាប់អ្នកបាត់បង់

២ ធីម៉ូថេ ៤:៤ «គនឹងឈប់ស្តាប់សេចក្តីពិត ហើយបែរទៅរករឿងប្រឌិតវិញ»។

- កុំបណ្តោយឱ្យត្រចៀករបស់អ្នកងាកចេញពីសេចក្តីពិតដែលថា ព្រលឹងដែលបាត់បង់ត្រូវការសេចក្តីសង្គ្រោះឡើយ។ ចូរស្តាប់សម្រែក និងការឈឺចាប់របស់ពួកគេ។ ពួកគេត្រូវការព្រះអង្គសង្គ្រោះ ហើយយើងអាចដឹកនាំពួកគេទៅជួបទ្រង់បាន។

៣. ប្រើប្រាស់ "ដៃ" ដើម្បីជួយអ្នកបាត់បង់

ទំនុកតម្កើង ៧៧:២០ «ព្រះអង្គបានដឹកនាំប្រជារាស្ត្រទ្រង់ ដូចជាប្លង់ចៀម ដោយព្រះហស្តរបស់លោកម៉ូសេ និងលោកអេរ៉ុន»។

- ចូរលូកដៃទៅរកពួកគេ។ ជួយពួកគេតាមផ្លូវនៃសេចក្តីជំនឿ។ កាន់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក ហើយផ្តល់វាទៅឱ្យអ្នកដែលបាត់បង់។

៤. ប្រើប្រាស់ "ជើង" ដើម្បីចេញទៅរកអ្នកបាត់បង់

រ៉ូម ១០:១៤-១៥ «...តើគេអាចឮបានដូចម្តេច បើគ្មានអ្នកប្រកាស? ...ជើងរបស់អ្នកដែលនាំដំណឹងល្អ... នោះល្អ ប្រពៃណាស់! »។

- ចូរប្រើជើងរបស់អ្នកដើម្បីចេញទៅរកពួកគេ។ កុំរង់ចាំឱ្យអ្នកបាត់បង់មករកអ្នកឡើយ។

៥. ប្រើប្រាស់ "ចិត្ត" ដើម្បីមានអារម្មណ៍ចំពោះអ្នកបាត់បង់

ទំនុកតម្កើង ១១៩:១១២ «ទូលបង្គំបានបង្កោនចិត្ត ដើម្បីប្រព្រឹត្តតាមច្បាប់របស់ព្រះអង្គ ជានិច្ចរហូតដល់ទី បញ្ចប់»។

- បង្កោនចិត្តរបស់អ្នកដើម្បីឈ្នះអ្នកបាត់បង់ថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ។ ខ្វល់ខ្វាយពីពួកគេ ដូចដែលព្រះយេស៊ូវ ខ្វល់ខ្វាយដែរ។

៦. ប្រើប្រាស់ "គំនិត" ដើម្បីគិតអំពីអ្នកបាត់បង់

ភីលីព ២:៥ «ចូរឲ្យមានគំនិតបែបនេះនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ដែលមាននៅក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែរ»។

- ព្រះយេស៊ូវតែងតែគិតពីអ្នកដែលបាត់បង់។ ទ្រង់គិតរកវិធីដើម្បីឈោងទៅរកពួកគេ។ យើងក៏គួរតែធ្វើ ដូច្នោះដែរ។

ជំពូកទី៦៦ របៀបដែលធ្វើឱ្យបរាជ័យក្នុងការឈ្នះព្រលឹង

១. មិនបាច់ចេញទៅ (DO NOT GO)

- យ៉ូហាន ៤:៣៥ «តើអ្នករាល់គ្នាមិននិយាយថា៖ “នៅបួនខែទៀត ទើបដល់រដូវច្រូតកាត់” ទេឬ? មើល! ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរងើបភ្នែកមើលវាលស្រែចុះ ដ្បិតស្រូវឡើងពណ៌ស ល្មមនឹងច្រូតកាត់បានហើយ»។

២. អ្វីទាំងអំពីការឈ្នះព្រលឹង (COMPLAIN ABOUT SOUL WINNING)

- អេភេសូរ ៤:២៩ «កុំឲ្យពាក្យអាក្រក់ណាមួយ ចេញពីមាត់អ្នករាល់គ្នាឡើយ គឺឲ្យនិយាយតែពាក្យណាដែលល្អ សម្រាប់ស្ថាបនាតាមតម្រូវការ ដើម្បីឲ្យបានផលជាព្រះគុណ ដល់អស់អ្នកដែលស្តាប់»។

៣. មានអាកប្បកិរិយាថា គ្មាននរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះឡើយ

- កាឡាទី ៦:៩ «កុំឲ្យយើងណឿយណាយនឹងធ្វើការល្អឡើយ គ្បិតបើយើងមិនរារាំងចិត្តទេ នោះយើងនឹងបានច្រូតកាត់ តាមកំណត់វេលាជាមិនខាន»។

៤. មិនបាច់ត្រៀមខ្លួនឡើយ (DO NOT BE PREPARED)

- ១ ពេក្រុស ៣:១៥ «...ត្រូវប្រុងប្រៀបខ្លួនជានិច្ច ដើម្បីនឹងឆ្លើយប្រាប់អស់អ្នកណាដែលសួរពីហេតុផលនៃសេចក្តីសង្ឃឹមដែលនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ដោយចិត្តទន់ភ្លន់ និងដោយសេចក្តីគោរព»។

៥. ធ្វើខ្លួនមិនសមរម្យ និងឈ្លើយដាក់មនុស្ស (BE UNKIND AND RUDE)

- ទីតុស ២:៧-៨ «៧ ចូរបង្ហាញខ្លួនអ្នកជាកំរូនៃការល្អ ក្នុងគ្រប់សេចក្តីទាំងអស់... ៨ ប្រើពាក្យសម្តីត្រឹមត្រូវ ដែលគេមិនអាចបន្ទោសបាន ដើម្បីឲ្យអ្នកដែលទាស់ទងទើង ត្រូវមានសេចក្តីខ្មាស ដោយគ្មានរឿងអាក្រក់អ្វី នឹងនិយាយពីអ្នករាល់គ្នាឡើយ» missions

៦. មានចិត្តមានៈ និងមើលងាយមនុស្ស (BE PROUD AND CONDESCENDING)

- សុភាសិត ១៦:១៨ «សេចក្តីអំនួត តែងទៅមុនសេចក្តីហិនរិទ្ធិ ហើយចិត្តខ្ពស់ តែងទៅមុនការដួល»។

៧. ដើរកាត់មនុស្ស ដោយមិនបានសូម្បីតែហុចខិត្តបំណងណាមួយឱ្យគេ

- **បរិទេវ ១:១២** «តើអ្នករាល់គ្នាដែលដើរកាត់តាមផ្លូវអើយ រឿងនេះគ្មានន័យអ្វីដល់អ្នករាល់គ្នាទេឬ? ចូរមើល ហើយពិចារណាមើល តើមានសេចក្តីទុក្ខព្រួយណា ដូចជាសេចក្តីទុក្ខព្រួយរបស់ខ្ញុំ... ដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើមកលើខ្ញុំ នៅថ្ងៃដែលទ្រង់មានព្រះពិរោធយ៉ាងខ្លាំងនោះឬទេ?»។

៨. លេងសើចតប្រយោជន៍ និងខ្លះខ្លាយពេលវេលា នៅពេលចេញទៅថ្ងៃនេះ

- **សុភាសិត ១០:២៣** «ការប្រព្រឹត្តអាក្រក់ ជាការសប្បាយដល់មនុស្សល្ងើល្ងើ ប៉ុន្តែ មនុស្សដែលមានការយល់ដឹង តែងមានប្រាជ្ញា»។

៩. រង់ចាំឱ្យអ្នកបាត់បង់មករកយើង (WAIT FOR THE LOST TO COME)

- **ម៉ាកុស ១៦:១៥** «ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរទៅគ្រប់ច្រកល្អកកក្នុងពិភពលោក ហើយប្រកាសដំណឹងល្អដល់មនុស្សសត្វទាំងអស់»។

១០. ចំណាយពេលជជែកលេងជាមួយដៃគូ ជំនួសឱ្យការឈ្នះព្រលឹងមករកព្រះគ្រីស្ទ

- **១ កូរិនថូ ៣:៩** «ត្បិតយើងខ្ញុំជាអ្នករួមការងារជាមួយនឹងព្រះ ហើយអ្នករាល់គ្នាជាចម្ការរបស់ព្រះ និងជាអាគាររបស់ព្រះ»។

ជំពូកទី៦៧ របៀបនាំអ្នកជឿថ្មីមកព្រះវិហារ និងឱ្យក្លាយជា អ្នកចូលរួមចំណែកក្នុងរាជ្យរបស់ព្រះ

១. ឈ្នះព្រលឹងដោយចិត្តអត់ធ្មត់ និងឱ្យបានសព្វជ្រុងជ្រោយ (SOUL WIN SLOWLY AND THOROUGHLY)

- នេហេមា ៨:៨ «គោរពក្នុងសៀវភៅក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ យ៉ាងច្បាស់លាស់ ទាំងពន្យល់អត្ថន័យ ដើម្បីឲ្យបណ្តាជនយល់សេចក្តីដែលមាននោះ»។

កុំប្រញាប់ប្រញាល់ពេក ចូរពន្យល់ឱ្យពួកគេយល់ពីសេចក្តីសង្គ្រោះឱ្យបានច្បាស់លាស់។

២. អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេឱ្យបានទៀងទាត់ (PRAY FOR THEM REGULARLY)

- ១ សាំយូអែល ១២:២៣ «ចំណែកឯទូលបង្គំវិញ សូមព្រះអង្គមេត្តាជួយ កុំឲ្យទូលបង្គំធ្វើបាបនឹងព្រះអម្ចាស់ ដោយឈប់អធិស្ឋានឲ្យអ្នករាល់គ្នាឡើយ គឺទូលបង្គំនឹងបង្រៀនអ្នករាល់គ្នា តាមផ្លូវល្អ និងត្រឹមត្រូវវិញ»។

៣. តាមដានសួរសុខទុក្ខពួកគេ នៅពេលមានឱកាស (FOLLOW UP)

- កិច្ចការ ១៥:៣៦ «ប៉ុន្មានថ្ងៃក្រោយមក ប៉ុលមានប្រសាសន៍ទៅបារណាបាសថា៖ «ចូរយើងត្រឡប់ទៅសួរសុខទុក្ខបងប្អូន នៅគ្រប់ទីក្រុងដែលយើងបានប្រកាសព្រះបន្ទូល... ដើម្បីចង់ដឹងថា តើសុខទុក្ខពួកគេយ៉ាងណាដែរ»។

៤. បណ្តុះបណ្តាលពួកគេឱ្យក្លាយជាសិស្ស (DISCIPLE THEM)

- ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០ «...១៩ ដូច្នោះ ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សគ្រប់សាសន៍ឲ្យធ្វើជាសិស្ស ទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យគេ... ២០ បង្រៀនគេឲ្យកាន់តាមអស់ទាំងសេចក្តី ដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នា...»។

ចងចាំថា៖ ភារកិច្ចរបស់យើងមិនទាន់ចប់ត្រឹមតែការឈ្នះពួកគេថ្វាយព្រះគ្រីស្ទនោះឡើយ!

៥. ចូលរួមក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ និងឱ្យពួកគេដឹងថាអ្នកខ្វល់ខ្វាយពីពួកគេ (GET INVOLVED)

- ២ កូរិនថូ ៨:១៦ «សូមអរព្រះគុណដល់ព្រះ ដែលទ្រង់ដាក់សេចក្តីខ្ពស់ខ្ពាយយ៉ាងខ្លាំងដូចគ្នា នៅក្នុង ចិត្តរបស់ទីតុស សម្រាប់អ្នករាល់គ្នា»។
- ភីលីព ២:១៩-២១ «...២០ ដ្បិតខ្ញុំគ្មានអ្នកណាដែលមានចិត្តដូចលោក (ធីប៉ូថេ) ដែលនឹងខ្ពស់ខ្ពាយពី សុខទុក្ខអ្នករាល់គ្នា... ២១ ពីព្រោះគ្រប់គ្នាស្វែងរកតែប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន មិនមែនរកប្រយោជន៍របស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឡើយ»។

អ្នកអាចធ្វើកិច្ចការនេះបាន ដោយការរក្សាទំនាក់ទំនងជាមួយពួកគេ ឱ្យពួកគេដឹងថាអ្នកកំពុងនឹកដល់ និង អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។ ប្រាប់ពួកគេថា ប្រសិនបើពួកគេត្រូវការអ្វី សូមឱ្យពួកគេប្រាប់អ្នកចុះ។

ជំពូកទី៦៨ ដើម្បីឱ្យការឈ្នះព្រលឹងមានប្រសិទ្ធភាព

សុភាសិត ១១:៣០ (*Proverbs 11:30*)

«ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។

គោលការណ៍ដើម្បីប្រសិទ្ធភាព (*Principles for Effectiveness*)

១. ត្រូវមានភាពច្បាស់លាស់ (*BE ACCURATE*)

ក. អនុវត្តតាមព្រះគម្ពីរជានិច្ច។

ខ. ចេះសួរសំណួរដែលត្រឹមត្រូវ និងចម្លែកដៅ។

២. ត្រូវសង្ខេប ប៉ុន្តែគ្រប់គ្រាន់ (*BE BRIEF BUT COMPLETE*)

ក. ចែកចាយផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះឱ្យបានពេញលេញ (ទាំង ៤ ចំណុច)។

ខ. ប្រើតែខគម្ពីរណាដែលចាំបាច់ប៉ុណ្ណោះ មិនមែនប្រាប់រាល់អ្វីដែលអ្នកដឹងក្នុងព្រះគម្ពីរនោះទេ។

គ. កុំចូលរួមក្នុងការជជែកវែកញែកអំពីលទ្ធិសាសនាជាមួយមនុស្សឡើយ។

៣. ត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្ន (*BE CAUTIOUS*)

ក. ប្រើប្រាស់ការពិចារណា និងសុភវិនិច្ឆ័យ (*Common sense*)។

ខ. ព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យនឹង "យញ្ញបូជាដែលមានជីវិត"។

គ. កុំបង្ខំទម្លុះទ្វារឱ្យបើកឱ្យសោះ ទោះជាទ្វារផ្ទះពិតប្រាកដ ឬទ្វារចិត្ត (ន័យផ្សេង) ក៏ដោយ។

៤. ត្រូវមានទំនុកចិត្ត (*BE CONFIDENT*)

ក. បុគ្គលម្នាក់ៗសុទ្ធតែមានព្រលឹងដែលនឹងរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច។

ខ. ប្រសិនបើគេបាត់បង់ គេនឹងត្រូវចំណាយពេលអស់កល្បជានិច្ចនៅក្នុងស្ថាននរក។

គ. អ្នកកំពុងបំពេញបេសកកម្មដើម្បីនាំយក "ឱសថតែមួយគត់" ទៅឱ្យគេ គឺ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ឃ. អ្នកមានសិទ្ធិអំណាច ព្រះពរ និងបទបញ្ជាពីព្រះជាម្ចាស់។

៥. ត្រូវមានចិត្តសប្បុរស (BE KIND)

ក. គោលបំណងចម្បង គឺចង់ឃើញមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះ។

ខ. ប្រសិនបើពួកគេមិនទាន់សង្គ្រោះនៅថ្ងៃនេះ យើងនៅតែចង់ឱ្យពួកគេបានសង្គ្រោះនៅពេលក្រោយ។

គ. រក្សាផ្លូវឱ្យចំហសម្រាប់អ្នកឈ្នះព្រលឹងបន្ទាប់ដែលនឹងមកដល់។

ឃ. ចូរទុកការអធិប្បាយខ្លាំងៗ (Preaching) សម្រាប់នៅលើវេទិកាក្នុងព្រះវិហារចុះ។

៦. ត្រូវមានចិត្តអធិស្ឋាន (BE PRAYERFUL)

ក. ត្រូវពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីឱ្យទ្រង់ធ្វើអ្វីដែលទ្រង់អាចធ្វើបានតែម្នាក់ឯង។

ខ. កុំពឹងផ្អែកលើសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកឡើយ។

៧. ត្រូវមានការតាំងចិត្តមាំមួន (BE RESOLUTE)

ក. ចែកចាយដំណឹងល្អឱ្យបាន។

ខ. ធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកដឹង ដើម្បីឱ្យឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។

គ. កុំប្រញាប់ប្រញាល់ពេក ចូរប្រើប្រាស់ពេលវេលារបស់អ្នក។

ឃ. លុបបំបាត់រាល់ឧបសគ្គទាំងឡាយ។

មេរៀនទី៦៩ ចំណែករបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង

ភីលីព ៤:១៣ (*Philippians 4:13*)

«ទូលបង្គំអាចធ្វើអ្វីៗបានទាំងអស់ ដោយសារព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់ប្រទានកម្លាំងដល់ទូលបង្គំ»។

ការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង (*The Soul Winner's Responsibility*)

១. ចេញទៅ (*GO*)

- ម៉ាកុស ១៦:១៥ «ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរទៅគ្រប់ច្រកល្អក្នុងពិភពលោក ហើយប្រកាស ដំណឹងល្អដល់មនុស្សសត្វទាំងអស់»។

២. ជឿជាក់ (*BELIEVE*)

- ម៉ាថាយ ២១:២២ «អ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នករាល់គ្នាទូលសូម ក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋាន ទាំងជឿជាក់ នោះអ្នក រាល់គ្នានឹងបានទទួលជាមិនខាន»។

៣. បកស្រាយដំណឹងល្អឱ្យច្បាស់លាស់ និងងាយយល់ (*MAKE THE GOSPEL PLAIN*)

- ២ កូរិនថូ ១១:៣ «ប៉ុន្តែ ខ្ញុំខ្លាចក្រែងលោ... គំនិតអ្នករាល់គ្នា ត្រូវរង្វេងចេញពីសេចក្តីសុចរិត និងសេចក្តី សាមញ្ញ ដែលមានក្នុងព្រះគ្រីស្ទ»។

៤. រកមនុស្ស (*LOOK FOR PEOPLE*)

- ម៉ាថាយ ៩:៣៦-៣៨ «៣៦ កាលទ្រង់ទតឃើញបណ្តាជន នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យក្អកក្អួលអាណិត អាសួរ... ៣៧ រួចទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា៖ «ច្រូតកាត់មានច្រើនណាស់ ប៉ុន្តែ អ្នកធ្វើការមានតិច ទេ ៣៨ ដូច្នោះ ចូរអធិស្ឋានដល់ម្ចាស់នៃរដូវច្រូតកាត់ ដើម្បីឱ្យទ្រង់ចាត់អ្នកធ្វើការ មកក្នុងការច្រូតកាត់ របស់ទ្រង់»។

៥. មានភាពរាក់ទាក់ និងសប្បុរសចំពោះមនុស្ស (*BE FRIENDLY AND KIND*)

- សុភាសិត ១៩:២២ «អ្វីដែលគេប្រាថ្នាចង់បានពីមនុស្ស គឺសេចក្តីសប្បុរស ហើយមនុស្សក្រីក្រ ក៏ប្រសើរ ជាងមនុស្សភូតករដែរ»។

៦. បង់សំណាញ់ (ទាញយកលទ្ធផល) (*DRAW THE NET*)

- ម៉ាថាយ ៤:១៩ «ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរមកតាមខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នា ត្រឡប់ជាអ្នកនេសាទមនុស្សវិញ»»។

៧. តាំងចិត្តឱ្យមាំមួនដើម្បីឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ (*BE DETERMINED*)

- សុភាសិត ១៨:១ «អ្នកណាដែលនៅដាច់ដោយឡែក នោះស្វែងរកតែតាមចំណង់ចិត្តខ្លួនឯង ហើយជំទាស់នឹងប្រាជ្ញាទាំងអស់» (ក្នុងន័យឈ្នះព្រលឹង គឺការផ្តាច់ខ្លួនចេញដើម្បីផ្តោតលើគោលបំណងដ៏មានប្រាជ្ញានេះ)។

ជំពូកទី៧០ ចំណែករបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ

យ៉ូហាន ៦:៤៤ (John 6:44)

«គ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចមករកខ្ញុំបានឡើយ លើកលែងតែព្រះវរបិតាដែលចាត់ខ្ញុំមក ទ្រង់ទាញនាំអ្នកនោះ...»។

យ៉ូហាន ១២:៣២ (John 12:32)

«កាលណាគេលើកខ្ញុំឡើងពីផែនដី នោះខ្ញុំនឹងទាញនាំមនុស្សគ្រប់រូប ឲ្យមករកខ្ញុំ»។

ហេប្រើរ ៧:២៥ (Hebrews 7:25)

«ហេតុនេះហើយបានជាទ្រង់អាចនឹងសង្គ្រោះ អស់អ្នកដែលមករកព្រះតាមរយៈទ្រង់ ឲ្យបានដល់ទីបំផុត ដ្បិត ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅជានិច្ច ដើម្បីនឹងទូលអង្វរឲ្យគេ»។

អ្វីដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះប្រទានឱ្យ (What the Savior Provides)

១. ប្រទានការដឹកនាំ (PROVIDE THE DIRECTION)

- ចូរទូលសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីដឹកនាំអ្នកឱ្យដឹងថា តើអ្នកគួរចេញទៅទីកន្លែងណា។

២. ប្រទានការការពារ (PROVIDE THE PROTECTION)

- ចូរទូលសូមការការពារពីការរំខានផ្សេងៗ និងការជ្រៀតជ្រែកពីមារសាតាំង។

៣. ប្រទានមនុស្សដែលចង់សង្គ្រោះ (PROVIDE THE PERSON)

- ចូរទូលសូមឱ្យព្រះដឹកនាំអ្នកទៅជួបមនុស្សដែលចង់ទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ និងសូមជំនួយក្នុងការ ដឹកនាំពួកគេមករកព្រះគ្រីស្ទ។

៤. ប្រទានសេចក្តីដឹងខ្លួនពីបាប (PROVIDE THE CONVICTION)

- ចូរទូលសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឱ្យធ្វើឱ្យមនុស្សបាបដឹងខ្លួនពីអំពើបាប និងដឹងពីតម្រូវការសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ក្នុងពេលដែលដៃគូម្នាក់កំពុងធ្វើបន្ទាល់ ដៃគូម្នាក់ទៀត (ដៃគូស្ងប់ស្ងាត់) អាចអធិស្ឋានទូលសូម ចំណុចនេះ។

៥. ប្រទានអំណាចនៃព្រះបន្ទូល (PROVIDE THE POWER OF THE WORD)

- ព្រះមានបន្ទូលថា ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នឹងមិនត្រឡប់មកឯទ្រង់វិញដោយទទេៗឡើយ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមានជីវិត និងមានអំណាច ហើយមុតជាងដាវមុខពីរទៅទៀត។

៦. ប្រទានសេចក្តីសង្គ្រោះដល់ព្រលឹងដែលបាត់បង់ (PROVIDE THE SAVING)

- គឺព្រះយេស៊ូវទេដែលជាអ្នកសង្គ្រោះព្រលឹងដែលបាត់បង់ មិនមែនយើងឡើយ។ យើងគ្រាន់តែជាអ្នកដឹកនាំពួកគេឱ្យមកជួបព្រះអង្គសង្គ្រោះប៉ុណ្ណោះ។

ជំពូកទី៧១ ចំណែករបស់មនុស្សបាប

កិច្ចការ ១៦:៣០-៣១ (Acts 16:30-31)

«៣០ រួចលោកនាំអ្នកទាំងពីរចេញមក ហើយសួរថា៖ “លោកម្ចាស់អើយ តើខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីឲ្យបានសង្គ្រោះ?” ៣១ លោកទាំងពីរឆ្លើយថា៖ “ចូរជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះអ្នកនឹងបានសង្គ្រោះ ទាំងអ្នក និងគ្រួសាររបស់អ្នកផង” »។

លក្ខខណ្ឌ និងការឆ្លើយតបរបស់មនុស្សបាប (Sinner's Response)

១. ត្រូវតែនៅមានជីវិត (MUST BE ALIVE)

- ម៉ាកុស ១៦:១៥ «ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅគេថា៖ “ចូរទៅគ្រប់ច្រកល្អកកក្នុងពិភពលោក ហើយប្រកាសដំណឹងល្អដល់មនុស្សសត្វទាំងអស់”»។

សេចក្តីសង្គ្រោះគឺសម្រាប់អ្នកដែលនៅមានជីវិតនៅលើផែនដីនេះ។ គ្មានឱកាសសង្គ្រោះឡើយបន្ទាប់ពីស្លាប់ទៅ។

២. ត្រូវតែយល់អំពីដំណឹងល្អ (MUST UNDERSTAND THE GOSPEL)

- កិច្ចការ ២៨:២៣-២៤ បង្ហាញថា ប៉ុលបានពន្យល់ និងធ្វើបន្ទាល់យ៉ាងហ្មត់ចត់អំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះ និងអំពីព្រះយេស៊ូវ ចាប់ពីព្រឹកទល់ល្ងាច។
- ចំណុចសំខាន់គឺ ការយល់ដឹងដោយចិត្ត (ខ ២៧) ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចបែរមកកែប្រែចិត្ត ហើយទទួលបានការប្រោសឱ្យជា។

មនុស្សបាបមិនអាចជឿលើអ្វីដែលគេមិនយល់នោះឡើយ ដូច្នេះដំណឹងល្អត្រូវតែចែកចាយឱ្យបានច្បាស់លាស់។

៣. ត្រូវតែមើលឃើញពីតម្រូវការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ (MUST SEE THE NEED)

- ម៉ាថាយ ៩:២៧-៣០ រឿងបុរសខ្នាក់ពីរនាក់ដែលបានស្រែកហៅព្រះយេស៊ូវថា៖ «សូមអាណិតមេត្តាដល់យើងខ្ញុំផង!»។ ពួកគេបានដឹងថាខ្លួនមានបញ្ហា (ភ្នែកខ្នាក់) ហើយជឿជាក់ថាមានតែព្រះយេស៊ូវទេដែលអាចជួយបាន។

ដរាបណាមនុស្សបាបមិនទាន់ដឹងថាខ្លួនបាត់បង់ និងត្រូវការការជួយសង្គ្រោះទេ នោះគេនឹងមិនស្វែងរកព្រះអង្គសង្គ្រោះឡើយ។

៤. ត្រូវតែស្ម័គ្រចិត្តអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ និងទុកចិត្តលើព្រះយេស៊ូវតែមួយអង្គគត់ ដើម្បីទៅស្ថានសួគ៌
(MUST BE WILLING TO CALL AND TRUST)

- វិវរណៈ ២២:១៧ «...ហើយអ្នកណាដែលស្រេក ចូរឲ្យអ្នកនោះមកចុះ ហើយអ្នកណាដែលចង់បាន ចូរឲ្យអ្នកនោះមកយកទឹកនៃជីវិត ដោយឥតគិតថ្លៃចុះ»។

សេចក្តីសង្គ្រោះគឺជាអំណោយទានដោយឥតគិតថ្លៃ ប៉ុន្តែមនុស្សបាបត្រូវតែ "ស្ម័គ្រចិត្ត" មកទទួលយកដោយខ្លួនឯង។

ជំពូកទី៧២ មូលហេតុដែលគ្រីស្ទបរិស័ទមិនបានឈ្នះព្រលឹង

១. គ្រីស្ទបរិស័ទភាគច្រើន មិនបានចេញទៅស្វែងរកព្រលឹងដែលបាត់បង់ឡើយ

- លូកា ១៤:២៣ «...ចូរចេញទៅតាមផ្លូវធំ និងតាមរបងចម្ការ ហើយបង្ខំគេឲ្យចូលមក ដើម្បីឲ្យផ្ទះរបស់ខ្ញុំបានពេញ»។
- ម៉ាកុស ១៦:១៥ «...ចូរទៅគ្រប់ច្រកលូកក្នុងពិភពលោក ហើយប្រកាសដំណឹងល្អ...»។
- កិច្ចការ ២០:២០ «...ខ្ញុំមិនដែលលាក់លៀម... គឺបានបង្ហាញ និងបង្រៀនអ្នករាល់គ្នានៅទីសាធារណៈ និងតាមផ្ទះនីមួយៗ»។
 - ក. កុំរំពឹងថាព្រលឹងដែលបាត់បង់នឹងមករកយើងដោយខ្លួនឯងឡើយ។
 - ខ. ព្រះជាម្ចាស់បានបង្គាប់ឱ្យយើង **"ចេញទៅ"** រកពួកគេ។
 - គ. មានសាតាំងនឹងព្យាយាមរារាំងអ្នកមិនឱ្យចេញទៅ។
 - ឃ. ចូរដាក់ការឈ្នះព្រលឹងទៅក្នុងកាលវិភាគរបស់អ្នក ហើយកុំបណ្តោយឱ្យអ្វីៗផ្សេងមករារាំងផ្លូវនេះឱ្យសោះ។

២. គ្រីស្ទបរិស័ទភាគច្រើន មិនបានចែកចាយដំណឹងល្អដល់អ្នកបាត់បង់ឡើយ

- រ៉ូម ១:១៦ «ដ្បិត ខ្ញុំមិនមានសេចក្តីខ្មាសចំពោះដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទឡើយ ពីព្រោះនោះជាអំណាចរបស់ព្រះ សម្រាប់សង្គ្រោះដល់អស់អ្នកណាដែលជឿ...»។
- ១ កូរិនថូ ២:២ «ដ្បិត ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តថា កាលនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំមិនចង់ដឹងអ្វីផ្សេង ក្រៅពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងការដែលទ្រង់ត្រូវគេឆ្កាងនោះឡើយ»។
- កិច្ចការ ៨:៣៥ «នោះភីលីពក៏ចាប់ផ្តើមនិយាយ... រួចប្រកាសប្រាប់គាត់អំពីព្រះយេស៊ូវ»។
 - ក. យើងត្រូវតែនិយាយអំពីព្រះយេស៊ូវ និងដំណឹងល្អ។
 - ខ. យើងមិនត្រូវឱ្យរឿងផ្សេងៗមកបង្វែរអារម្មណ៍យើងចេញពីគោលដៅឡើយ។
 - គ. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងធ្វើឱ្យគេដឹងខ្លួនពីបាប ប្រសិនបើយើងចែកចាយដំណឹងល្អ។

- ឃ. ចូរធ្វើបន្ទាល់ដល់ពួកគេ ហាក់ដូចជាពួកគេជាម្តាយ ឪពុក ឬមិត្តសម្លាញ់បំផុតរបស់អ្នក ដូច្នោះដែរ។

៣. គ្រីស្ទបរិស័ទភាគច្រើន មិនបានបង់សំណាញ់ (ដើម្បីសម្រេចលទ្ធផល) ឡើយ

- ២ កូរិនថូ ៥:១១ «ដោយព្រោះយើងដឹងពីសេចក្តីកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់ នោះយើងខ្ញុំបញ្ចុះបញ្ចូល មនុស្ស...»។
- កិច្ចការ ១៨:៤ «លោកតែងតែវែកញែក... នៅរាល់ថ្ងៃសប្តិៗទំហំបញ្ចុះបញ្ចូលពួកយូដា និងពួកក្រេក ផង»។
 - ក. ចាប់ផ្តើមធ្វើការអញ្ជើញ (ឱ្យទទួលជឿ) បន្ទាប់ពីអ្នកបានចែកចាយដំណឹងល្អរួច។
 - ខ. យើងត្រូវតែខ្វល់ខ្វាយឱ្យមែនទែនអំពីការដែលពួកគេនឹងទទួលព្រះគ្រីស្ទនៅខណៈពេល នោះ។
 - គ. ចូរដឹងថា នេះអាចជាឱកាសចុងក្រោយដែលពួកគេអាចទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។
 - ឃ. មនុស្សអាចទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះភ្លាមៗនៅនឹងកន្លែង។

ជំពូកទី៧៣ ភីលីព និងមន្ត្រីអាវៈយវៈជាតិអេត្យូពី

កិច្ចការ ៨:២៦-៣៩

២៦ រួចមានទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅភីលីពថា «ចូរក្រោកឡើង ហើយដើរទៅខាងត្បូង តាមផ្លូវដែល ចុះពីក្រុងយេរូសាឡឹម ទៅក្រុងកាសា» (ផ្លូវនោះជាវាលរហោស្ថាន)។ ២៧ លោកក៏ក្រោកឡើងចេញទៅ។ មើល! មានបុរសម្នាក់ជាជាតិអេត្យូពី ជាមន្ត្រីអាវៈយវៈដែលមានអំណាចធំ នៅក្រោមបង្គាប់ព្រះមហាក្សត្រិយានីកាន ដាក់ ជាម្ចាស់នៃស្រុកអេត្យូពី លោកជាអ្នកត្រួតត្រាលើរតនាគារទាំងអស់របស់ព្រះមហាក្សត្រិយានី លោកបាន មកឯក្រុងយេរូសាឡឹម ដើម្បីថ្វាយបង្គំ ២៨ ហើយកំពុងត្រឡប់ទៅវិញ កាលលោកអង្គុយលើរទេះ លោកកំពុង អានគម្ពីរហោរាអេសាយ។ ២៩ ពេលនោះ ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅភីលីពថា «ចូរចូលទៅជិត ហើយដើរតាម រទេះនោះទៅ»។ ៣០ ភីលីពក៏រត់ទៅជិត ឮលោកកំពុងអានគម្ពីរហោរាអេសាយ ក៏សួរថា «តើលោកយល់សេចក្តី ដែលលោកកំពុងអាននោះឬទេ?» ៣១ លោកឆ្លើយថា «តើខ្ញុំអាចយល់បានដូចម្តេច បើគ្មាននរណាម្នាក់ជួយ ណែនាំខ្ញុំ?» រួចលោកអញ្ជើញភីលីព ឲ្យឡើងមកអង្គុយជាមួយលោក។ ៣២ ឯគម្ពីរដែលលោកកំពុងអាននោះ គឺថា៖ «គេបានដឹកនាំទ្រង់ទៅ ដូចជាគេដឹកចៀមទៅសម្លាប់ ហើយដូចជាកូនចៀមដែលនៅស្ងៀម នៅមុខអ្នក កាត់រោម នោះទ្រង់ក៏មិនហើបព្រះឱស្ឋឡើយ។ ៣៣ ក្នុងកាលដែលទ្រង់ត្រូវគេបន្ទាបបន្ថោក នោះសេចក្តី យុត្តិធម៌ត្រូវបានដកហូតចេញពីទ្រង់ តើមាននរណានឹងរៀបរាប់ពីតំណវង្សរបស់ទ្រង់បាន? ពីព្រោះជីវិតទ្រង់ត្រូវ បានដកចេញពីផែនដីហើយ»។ ៣៤ មន្ត្រីនោះឆ្លើយទៅភីលីពថា «ខ្ញុំសូមសួរលោក តើហោរានិយាយដូច្នោះ ពី អ្នកណា? តើនិយាយពីខ្លួនលោកផ្ទាល់ ឬពីអ្នកណាម្នាក់ទៀត?» ៣៥ នោះភីលីពក៏ចាប់ផ្តើមនិយាយ ដោយយក គម្ពីរនោះជាគ្រឹះ រួចប្រកាសប្រាប់គាត់អំពីព្រះយេស៊ូវ។ ៣៦ កាលកំពុងធ្វើដំណើរទៅ គេក៏មកដល់កន្លែងដែល មានទឹក ហើយមន្ត្រីនោះនិយាយថា «មើល! នៅទីនេះមានទឹក តើមានអ្វីរារាំងមិនឲ្យខ្ញុំធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកបាន?» ៣៧ ភីលីពឆ្លើយថា «ប្រសិនបើលោកជឿអស់ពីចិត្ត នោះអាចធ្វើបាន»។ លោកឆ្លើយថា «ខ្ញុំជឿថា ព្រះយេស៊ូវគ្រី ស្ទ ជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះ»។ ៣៨ លោកក៏បញ្ជាឲ្យបញ្ឈប់រទេះ រួចលោកទាំងពីរគឺទាំងភីលីព និងមន្ត្រីនោះ ចុះ ទៅក្នុងទឹក ហើយភីលីពក៏ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យលោក។ ៣៩ កាលលោកទាំងពីរឡើងពីទឹកមក ព្រះវិញ្ញាណនៃ ព្រះអម្ចាស់ក៏នាំភីលីពចេញទៅបាត់ ហើយមន្ត្រីនោះមិនបានឃើញលោកទៀតឡើយ លោកក៏បន្តដំណើរទៅមុខ ទៀត ទាំងមានសេចក្តីអំណរយ៉ាងខ្លាំង។

- ១) មានមនុស្សដែលត្រូវឈ្នះថ្វាយព្រះគ្រីស្ទនៅគ្រប់ទីកន្លែង។
- ២) មនុស្សម្នាក់មិនមែនត្រូវបានសង្គ្រោះ ដោយសារតែ៖

ក. ភាពស្មោះត្រង់

ខ. សាសនា

គ. បុណ្យស័ក្តិ ឬភាពសំខាន់

៣) សេចក្តីសង្គ្រោះគឺផ្អែកលើ៖

ក. ការពិតនៃព្រះគម្ពីរ

ខ. សេចក្តីជំនឿរបស់មនុស្សបាប

៤) ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវតែដឹកនាំអ្នកឈ្នះព្រលឹង និងធ្វើឱ្យមនុស្សបាបដឹងខ្លួនពីបាប (ខ ២៩)។

៥) ព្រះជាម្ចាស់ប្រើប្រាស់មនុស្សជាឧបករណ៍ ដើម្បីដឹកនាំអ្នកដទៃឱ្យមករកទ្រង់ (ខ ៣០-៣១)។

៦) កិច្ចការរបស់ស្តេចទាមទារភាពបន្ទាន់ ដូច្នោះយើងត្រូវតែមានចិត្តខ្លះខ្លាំង (ខ ៣០)។

៧) ព្រះយេស៊ូវគឺជាសារ (ខ្លឹមសារ) និងជាផ្លូវតែមួយគត់នៃសេចក្តីសង្គ្រោះ (ខ ៣៥-៣៧)។

៨) បុណ្យជ្រមុជទឹក គឺជាការបង្ហាញចេញនៅខាងក្រៅ នូវការសម្រេចចិត្តនៅក្នុងចិត្ត (ខ ៣៨)។

៩) មានសេចក្តីអំណរយ៉ាងខ្លាំង នៅពេលឃើញមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះ (ខ ៣៩)។

ជំពូកទី៧៤ តើពួកគេពិតជាបានសង្គ្រោះមែនឬទេ ?

រ៉ូម ១០:១-៤

១ បងប្អូនអើយ សេចក្តីប្រាថ្នានៃចិត្តខ្ញុំ និងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំថ្វាយព្រះសម្រាប់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល គឺចង់ឲ្យ
គេបានសង្គ្រោះ។ ២ ដ្បិតខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ឲ្យគេថា គេមានចិត្តខ្លះខ្លះចំពោះព្រះមែន ប៉ុន្តែមិនមែនតាមចំណេះដឹង
ឡើយ។ ៣ ដោយព្រោះគេមិនស្គាល់សេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ ហើយខំបង្កើតសេចក្តីសុចរិតផ្ទាល់ខ្លួន នោះគេមិន
បានចុះចូលនឹងសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះឡើយ។ ៤ ពីព្រោះព្រះគ្រីស្ទជាទីបញ្ចប់នៃក្រឹត្យវិន័យ ដើម្បីឲ្យបាន
សេចក្តីសុចរិត ដល់អស់អ្នកណាដែលជឿ។

១. សេចក្តីសង្គ្រោះផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវ អំណាច និងសមត្ថភាព ក្នុងការផ្លាស់ប្តូរ ប៉ុន្តែមិនមែនបង្ខំឱ្យពួកគេផ្លាស់ប្តូរ
នោះទេ។

២. ការដែលយើងមើលឃើញការផ្លាស់ប្តូរ ឬមិនឃើញការផ្លាស់ប្តូរ វាមិនមែនជាកត្តាតាំងនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ឬ
ការខ្វះសេចក្តីសង្គ្រោះនោះឡើយ។

៣. សេចក្តីសង្គ្រោះ គឺជាសកម្មភាពដ៏សាមញ្ញនៃការទទួល និងការទុកចិត្តលើព្រះយេស៊ូវ ជាសេចក្តីសង្ឃឹមតែ
មួយគត់សម្រាប់ស្ថានសួគ៌។

៤. សេចក្តីសង្គ្រោះនេះ មិនមែនផ្អែកលើ៖

- ក. អារម្មណ៍
- ខ. ការផ្លាស់ប្តូរចរិតលក្ខណៈ
- គ. ការផ្លាស់ប្តូររូបរាងខាងក្រៅ
- ឃ. ការផ្លាស់ប្តូរទម្លាប់

តើពួកគេពិតជាបានសង្គ្រោះមែនឬទេ ?

សំណួរនេះអាចឆ្លើយបានតែតាមរយៈសំណួរដូចខាងក្រោមប៉ុណ្ណោះ៖

១) តើពួកគេបានយល់ថា ខ្លួនជាមនុស្សបាបដែរឬទេ ? (រ៉ូម ៣:២៣)

២) តើពួកគេបានយល់ថា ទោសនៃអំពើបាបគឺស្ថាននរកដែរឬទេ ? (រ៉ូម ៦:២៣ / វិវរណៈ ២០:១៤-១៥)

៣) តើពួកគេបានយល់ថា ព្រះយេស៊ូវបានសុគតនៅលើឈើឆ្កាង ដើម្បីសងបំណុលបាបរបស់ពួកគេដែរឬទេ ? (រ៉ូម ៦:២៣)

៤) តើពួកគេបានយល់ថា ពួកគេត្រូវតែទុកចិត្តលើព្រះគ្រីស្ទដើម្បីសង្គ្រោះពួកគេ ដោយការអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ដែរឬទេ ? (រ៉ូម ១០:៩-១០, ១៣)

៥) តាមរយៈសក្ខីភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ តើពួកគេបាននិយាយថា ពួកគេបានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ចេញពីចិត្តរបស់ពួកគេដែរឬទេ ?

ដោយសារយើងមិនមែនជាព្រះ ហើយមិនអាចមើលឃើញចិត្តមនុស្សបាន យើងត្រូវតែទទួលយកតាមសម្តីដែលពួកគេនិយាយមកកាន់យើង ហើយមិនត្រូវប៉ាន់ស្មានថាពួកគេនិយាយមែន ឬមិនមែននោះឡើយ។ ប្រសិនបើយើងបានចែកចាយដំណឹងល្អយ៉ាងត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់ យើងត្រូវតែជឿជាក់ថាពួកគេមានភាពស្មោះត្រង់នៅពេលដែលពួកគេបានអធិស្ឋានសុំឱ្យសង្គ្រោះ។

ជំពូកទី៧៥ ការរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ការឈ្នះព្រលឹង

លូកា ៧:២៧ «គឺអ្នកនោះហើយ ដែលមានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ “មើល! យើងចាត់អ្នកនាំសាររបស់យើង ឲ្យទៅមុនឯង ដើម្បីឲ្យអ្នកនោះ រៀបចំផ្លូវនៅពីមុខឯង»។

~ហេតុផល ៣ យ៉ាង ដែលត្រូវរៀបចំខ្លួនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ក្នុងនាមជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង~

១. រូបកាយរបស់យើង គឺជាវិហាររបស់ព្រះ

- ១ កូរិនថូ ៦:១៩-២០ «១៩ តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬថា រូបកាយអ្នករាល់គ្នា ជាវិហាររបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលគង់នៅក្នុងអ្នក ជាវិញ្ញាណដែលអ្នកបានទទួលពីព្រះ ហើយថាអ្នកមិនមែនជាម្ចាស់លើខ្លួនឯងឡើយ? ២០ ដ្បិតព្រះបានទិញអ្នកមក ដោយបង់ថ្លៃយ៉ាងខ្ពស់ ដូច្នោះ ចូរលើកតម្កើងព្រះ ដោយសាររូបកាយ និងវិញ្ញាណរបស់អ្នក ដែលជាប់ស្របនឹងព្រះចុះ»។

២. រូបកាយរបស់យើង គឺជាមធ្យោបាយតែមួយគត់សម្រាប់បម្រើព្រះអម្ចាស់

- រ៉ូម ១២:១ «ដូច្នោះ បងប្អូនអើយ ដោយព្រោះសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ ខ្ញុំសូមដាស់តឿនអ្នករាល់គ្នា ឲ្យថ្វាយរូបកាយអ្នក ជាយញ្ញបូជាដែលមានជីវិត ទាំងបរិសុទ្ធ និងជាទីសព្វព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ នោះ ទើបជាការបម្រើដ៏សមហេតុផលរបស់អ្នក»។

៣. ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់សក្ខីភាព (គំរូដល់អ្នកដទៃ)

- ១ ទីម៉ូថេ ៤:១២ «កុំឲ្យអ្នកណាមើលងាយអ្នក ដោយព្រោះអ្នកនៅក្មេងឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរធ្វើជាគំរូដល់អស់អ្នកដែលជឿ ទាំងក្នុងពាក្យសម្តី កាយវិការ សេចក្តីស្រឡាញ់ វិញ្ញាណ សេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីបរិសុទ្ធ»។

~វិស័យ ៣ យ៉ាង នៃការរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ឈ្នះព្រលឹង~

១) ការរៀបចំផ្នែករូបកាយ (PHYSICAL PREPARATION)

- ក. ត្រូវមានអនាម័យស្អាតបាត៖
 - ងូតទឹក។
 - ប្រើទឹកអប់ ឬផលិតផលបំបាត់ក្លិនខ្លួន។

- ស្លៀកពាក់ខោអាវដែលស្អាត និងមានរបៀប។
- ខ. មានរូបរាងសមរម្យ៖
 - ស្លៀកពាក់ឱ្យបានសមរម្យ ដូចជាពេលអ្នកទៅព្រះវិហារដែរ។
 - បុរស៖ ស្លៀកពាក់អាវធំ ក្រវាត់ក ឬអាវស៊ែតឱ្យបានរៀបរយ។
 - នារី៖ ស្លៀកពាក់រ៉ូប ឬសំពត់ និងអាវដែលសមរម្យ។
 - ពាក់ស្បែកជើងដែលស្អាតបាត។
 - រៀបចំសក់ឱ្យមានរបៀប កោរពុកមាត់ និងមើលទៅឱ្យមានភាពស្រស់ស្រាយ។
 - ចងចាំថា៖ អ្នកគឺជាឯកអគ្គរាជទូត តំណាងឱ្យស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច។
- គ. មើលទៅឱ្យគួរឱ្យចង់រាប់អាន៖
 - ប្រើស្ករគ្រាប់បំបាត់ក្លិនមាត់។
 - ញញឹម។
 - ដើរឱ្យត្រង់ខ្លួន។
 - សម្លឹងមើលភ្នែកមនុស្សដែលអ្នកជួប។

២) ការរៀបចំផ្នែកចិត្តគំនិត (MENTAL PREPARATION)

- ក. គិតអំពីព្រលឹងដែលបាត់បង់។
- ខ. មានស្មារតីដឹងខ្លួនចំពោះគ្រប់គ្នាដែលអ្នកជួប និងដើរកាត់។
- គ. ជឿជាក់ថាព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានឱ្យអ្នកបានជួបនរណាម្នាក់ ដើម្បីឱ្យគេបានសង្គ្រោះ។
- ឃ. បំភ្លេចចោលនូវរាល់បញ្ហា និងការព្រួយបារម្ភផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។

៣) ការរៀបចំផ្នែកវិញ្ញាណ (SPIRITUAL PREPARATION)

- ក. នៅជាប់ក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

- ខ. លន់តូបាររបស់អ្នក។
- គ. អធិស្ឋានជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីទូលសូមសេចក្តីស្រឡាញ់ ប្រាជ្ញា អំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងការដឹកនាំពីទ្រង់។

ជំពូកទី៧៦ យើងត្រូវការអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បី ឈ្នះព្រលឹងដែលបាត់បង់

យ៉ូហាន ១៤:១៦-១៧ ១៦ ខ្ញុំនឹងទូលសុំព្រះវរបិតា ហើយទ្រង់នឹងប្រទានព្រះអង្គម្ចាស់ម្នាក់ទៀត ជាអ្នកសម្រាលទុក្ខដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យទ្រង់បានគង់នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា ជារៀងរហូត ១៧ គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត ដែលលោកីយ៍មិនអាចទទួលបានឡើយ ពីព្រោះលោកីយ៍មិនឃើញ និងមិនស្គាល់ទ្រង់ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ទ្រង់ ដ្បិតទ្រង់សណ្ឋិតនៅជាមួយ ហើយនឹងគង់ក្នុងអ្នករាល់គ្នា។

កិច្ចការ ១:៨ «ប៉ុន្តែ កាលណាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យាងមកសណ្ឋិតលើអ្នករាល់គ្នា នោះអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបានអំណាច ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាសាក្សីដល់ខ្ញុំ នៅក្រុងយេរូសាឡឹម នៅទូទាំងស្រុកយូដា ស្រុកសាម៉ារី និងរហូតដល់ទីបំផុតនៃផែនដី»។

១. យើងត្រូវការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីដឹកនាំយើង

- កិច្ចការ ៨:២៩ «ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅភីលីពថា៖ «ចូរចូលទៅជិត ហើយដើរតាមរទេះនោះទៅ...»។
- ដូចដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានដឹកនាំភីលីព យើងក៏ត្រូវការទ្រង់ដើម្បីដឹកនាំយើងឱ្យទៅរកព្រលឹងដែលបាត់បង់ដែរ។

២. យើងត្រូវការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកដែលបាត់បង់ដឹងខ្លួនពីតម្រូវការសេចក្តីសង្គ្រោះ

- យ៉ូហាន ១៦:៧-៨ «៧ ...បើខ្ញុំមិនទៅទេ នោះអ្នកសម្រាលទុក្ខនឹងមិនយាងមករកអ្នករាល់គ្នាឡើយ... ៨ កាលណាទ្រង់យាងមក នោះទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យលោកីយ៍ ដឹងខ្លួនពីអំពើបាប ពីសេចក្តីសុចរិត និងពីការជំនុំជម្រះ...»។
- ប្រសិនបើគ្មានសេចក្តីដឹងខ្លួនពីបាប ក៏គ្មានការកែប្រែចិត្តដែរ! (*No conviction, no conversion!*)

៣. យើងត្រូវការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីបង្រៀនយើងនូវអ្វីដែលត្រូវនិយាយ

- យ៉ូហាន ១៦:១៣ «ប៉ុន្តែ កាលណាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត យាងមកដល់ នោះទ្រង់នឹងនាំអ្នករាល់គ្នាទៅក្នុងសេចក្តីពិតទាំងអស់...»។

៤. យើងត្រូវការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីបញ្ចេញពន្លឺលើព្រះយេស៊ូវ

- យ៉ូហាន ១៥:២៦ «...គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត ដែលចេញមកពីព្រះវរបិតា ទ្រង់នឹងធ្វើបន្ទាល់អំពីខ្ញុំ»។

៥. យើងត្រូវការប្រាជ្ញាពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

- សុភាសិត ១១:៣០ «...អ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។

៦. យើងត្រូវការសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

- រ៉ូម ១៥:៣០ «...ដោយសារសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះវិញ្ញាណ សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នា ខំប្រឹងប្រែងជាមួយខ្ញុំក្នុងការអធិស្ឋាន...»។
- កាឡាទី ៥:២២-២៣ «ឯផលផ្លែរបស់ព្រះវិញ្ញាណវិញ គឺសេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីអំណរ សេចក្តីសុខសាន្ត សេចក្តីអត់ធ្មត់ សេចក្តីសប្បុរស សេចក្តីល្អ សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីសុភាព និងការចេះទប់ចិត្ត...»។

៧. យើងត្រូវការសេចក្តីត្លាហានពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

- កិច្ចការ ៤:៣១ «...គេក៏បានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនាំគ្នាប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយចិត្តត្លាហាន»។

ជំពូកទី៧៧ របៀបដឹកនាំអ្នកដែលអ្នកបានឈ្នះ ឱ្យទទួល

បុណ្យជ្រមុជទឹក

ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០

១៨ ព្រះយេស៊ូវយាងមកជិត រួចមានបន្ទូលទៅគេថា៖ «គ្រប់ទាំងអំណាចនៅស្ថានសួគ៌ និងលើផែនដី បានប្រទានមកខ្ញុំហើយ។ ១៩ ដូច្នោះ ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សគ្រប់សាសន៍ឱ្យធ្វើជាសិស្ស ទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យគេ ក្នុងព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ ២០ ទាំងបង្រៀនគេឱ្យកាន់តាមអស់ទាំងសេចក្តី ដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នាផង។ មើល! ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជារៀងរាល់ថ្ងៃ រហូតដល់បំផុតនៃលោកីយ៍។ អាមែន»។

១. ត្រូវមានបេះដូងស្រឡាញ់មនុស្ស។
២. ចេញទៅឈ្នះព្រលឹង ដោយការតាំងចិត្តចង់ឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។
៣. ត្រូវមានភាពហ្មត់ចត់ ក្នុងការចែកចាយដំណឹងល្អរបស់អ្នក។
៤. ដឹកនាំពួកគេឱ្យអធិស្ឋានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ។
៥. បំពេញក្រដាសបញ្ជាក់ពីអ្នកជឿថ្មី និងវិញ្ញាបនបត្រនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។
៦. អញ្ជើញពួកគេឱ្យមកលេងព្រះវិហាររបស់យើង។
៧. អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីឱ្យពួកគេមកព្រះវិហារ។
៨. ខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ ត្រូវមានភាពស្មោះត្រង់ក្នុងការចូលរួមរាល់កម្មវិធីថ្វាយបង្គំរបស់ព្រះវិហារ។
៩. តាមដានសួរសុខទុក្ខ (Follow up) ចំពោះអ្នកជឿថ្មីដែលចាប់អារម្មណ៍។
១០. ប្រគល់ក្រដាសបញ្ជាក់ពីអ្នកជឿថ្មីទៅកាន់គ្រូគង្វាល ប្រសិនបើអ្នកមិនអាចតាមដានសួរសុខទុក្ខពួកគេបានដើម្បីឱ្យព្រះវិហារអាចទាក់ទងទៅពួកគេ។
១១. បញ្ចូលឈ្មោះពួកគេទៅក្នុងបញ្ជីឈ្មោះមនុស្សដែលអ្នកត្រូវតាមដាន។
១២. ជូនពួកគេមកព្រះវិហារ ឬជួយរៀបចំមធ្យោបាយធ្វើដំណើរសម្រាប់ពួកគេ។

១៣. នៅពេលនៅព្រះវិហារ ចូរអង្គុយជាមួយពួកគេ និងអធិស្ឋានជាមួយពួកគេនៅឯអាសនៈ។

១៤. និយាយជាមួយពួកគេអំពីសារៈសំខាន់នៃបុណ្យជ្រមុជទឹក។

១៥. ត្រូវយល់ថា ភារកិច្ចរបស់អ្នកមិនទាន់បញ្ចប់ឡើយ នៅពេលដែលពួកគេបានសង្គ្រោះរួចនោះ។

ជំពូកទី៧៨ ការឈ្នះព្រលឹងគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ

ដោយគ្មានមន្ទិលសង្ស័យឡើយ ខុសប្លែកគ្នាដ៏ធំបំផុតរវាងក្រុមជំនុំក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ និងក្រុមជំនុំក្នុងសម័យកាល របស់យើងនេះ គឺការឈ្នះព្រលឹង។ ក្រុមជំនុំជំនាន់ដើមមានចិត្តងប់ងុលខ្លាំងក្នុងការឈ្នះព្រលឹង ខណៈដែលក្រុម ជំនុំសម័យបច្ចុប្បន្នភាគច្រើនហាក់ដូចជាព្រងើយកន្តើយក្នុងការប្រាប់អ្នកដទៃអំពីព្រះគ្រីស្ទ ឬក៏មិនចាប់អារម្មណ៍ ទាល់តែសោះលើការឈ្នះព្រលឹង។

១. វាគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ឲ្យអ្នកធ្វើជាសាក្សីសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ

- កិច្ចការ ១:៨ «ប៉ុន្តែ កាលណាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យាងមកសណ្ឋិតលើអ្នករាល់គ្នា នោះអ្នករាល់គ្នានឹង ទទួលបានអំណាច ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាសាក្សីដល់ខ្ញុំ នៅក្រុងយេរូសាឡឹម នៅទូទាំងស្រុកយូដា ស្រុកសាម៉ារី និងរហូតដល់ទីបំផុតនៃផែនដី»។

២. វាគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ឲ្យអ្នកឈ្នះព្រលឹងថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ

- សុភាសិត ១១:៣០ «ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។

៣. វាគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ឲ្យអ្នកឃើញអ្នកដែលអ្នកបានឈ្នះ ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក

- កិច្ចការ ៨:៣៦-៣៨ «៣៦ ...មន្ត្រីនោះនិយាយថា៖ «មីលី! នៅទីនេះមានទឹក តើមានអ្វីរាំងមិនឲ្យខ្ញុំ ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកបាន?» ៣៧ ភីលីពឆ្លើយថា៖ «ប្រសិនបើលោកជឿអស់ពីចិត្ត នោះអាចធ្វើបាន»... ៣៨ ...លោកទាំងពីរគឺទាំងភីលីព និងមន្ត្រីនោះ ចុះទៅក្នុងទឹក ហើយភីលីពក៏ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ឲ្យលោក»។

៤. វាគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ឲ្យអ្នកបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដទៃឲ្យធ្វើជាសិស្ស

- ម៉ាថាយ ៤:១៩ «ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរមកតាមខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នា ត្រឡប់ជាអ្នក នេសាទមនុស្សវិញ»»។

៥. វាគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ឲ្យអ្នកហ្វឹកហាត់អ្នកដទៃឲ្យក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង

- ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០ «១៩ ដូច្នោះ ចូរទៅបញ្ជុះបញ្ចូលមនុស្សគ្រប់សាសន៍ឲ្យធ្វើជាសិស្ស ទាំងធ្វើ បុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យគេ... ២០ ទាំងបង្រៀនគេឲ្យកាន់តាមអស់ទាំងសេចក្តី ដែលខ្ញុំបានបង្ហាត់បង្ហាត់មកអ្នករាល់ គ្នាផង...»។

៦. វាគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ឲ្យយើងបន្តផ្ទេរភ្នាក់ភ្លើងនៃការឈ្នះព្រលឹងទៅកាន់ជំនាន់ក្រោយ

- ២ ធីម៉ូថេ ២:២ «ចូរយកសេចក្តីដែលអ្នកបានឮពីខ្ញុំ... ទៅផ្តាំធ្វើទុកនឹងមនុស្សស្មោះត្រង់ ដែលមាន សមត្ថភាពអាចបង្រៀនអ្នកដទៃទៀតបានដែរ»។

៧. វាគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ឲ្យអ្នកទទួលបានមកុដរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង

- ១ ថេស្លូណូនីច ២:១៩-២០ «១៩ តើអ្វីជាសេចក្តីសង្ឃឹម សេចក្តីអំណរ ឬជាមកុដនៃសេចក្តីត្រេកអរ របស់យើងខ្ញុំ?... តើមិនមែនជាអ្នករាល់គ្នានៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ក្នុងកាលដែលទ្រង់យាងមកទេឬអី? ២០ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាជាសិរីល្អ និងជាសេចក្តីអំណររបស់យើងខ្ញុំ»។
- វិវរណៈ ៤:១០-១១ «១០ ...នោះចាស់ទុំទាំងម្ភៃបួននាក់... ក៏ដាក់មកុដរបស់ខ្លួននៅមុខបល្ល័ង្ក ទាំងទូល ថា៖ ១១ «ឱព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើងខ្ញុំអើយ ព្រះអង្គសមនឹងទទួលសិរីល្អ សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និងអំណាច ...»។

ជំពូកទី៧៩ ១០ យ៉ាងដែលអ្នកឈ្នះព្រលឹងមិនអាចធ្វើបាន

១. គាត់មិនអាចល្ងង់ខ្លៅហួសហេតុពេកនោះទេ (ក្នុងការដែលព្រះមិនអាចប្រើបាន)

- ១ កូរិនថូ ១:២៦-២៩ «២៦ ...មិនសូវមានអ្នកប្រាជ្ញតាមបែបលោកីយ៍... ២៧ ប៉ុន្តែ ព្រះបានជ្រើសរើស អ្វីៗដែលលោកីយ៍ចាត់ទុកថាល្ងង់ខ្លៅ ដើម្បីឲ្យអ្នកប្រាជ្ញមានសេចក្តីខ្មាស... ២៩ ដើម្បីកុំឲ្យមនុស្សណា ម្នាក់ អួតខ្លួននៅចំពោះព្រះឡើយ»។

២. គាត់មិនអាចធ្លាក់ចុះខាងវិញ្ញាណខ្លាំង រហូតដល់មិនអាចចេញទៅឈ្នះព្រលឹងបាននោះទេ

- ម៉ាកុស ១៦:១៤-១៥ «១៤ ...ទ្រង់បន្ទោសគេ ដោយព្រោះគេមិនជឿ និងមានចិត្តរឹងរូស... ១៥ រួចទ្រង់ មានបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរទៅគ្រប់ច្រកល្អកកក្នុងពិភពលោក ហើយប្រកាសដំណឹងល្អ...»។

៣. គាត់មិនអាចទៅខុសកន្លែងបានឡើយ

- ម៉ាកុស ១៦:១៥ «...ចូរទៅគ្រប់ច្រកល្អកកក្នុងពិភពលោក...»។ (មានន័យថា គ្រប់ទីកន្លែងសុទ្ធតែជា កន្លែងដែលត្រូវចែកចាយដំណឹងល្អ)។

៤. គាត់មិនអាចនិយាយជាមួយមនុស្សខុសម្នាក់បានឡើយ

- ម៉ាកុស ១៦:១៥ «...ហើយប្រកាសដំណឹងល្អដល់មនុស្សសត្វទាំងអស់»។ (គ្រប់គ្នាគឺសុទ្ធតែជាអ្នកដែល ត្រូវការដំណឹងល្អ)។

៥. គាត់មិនអាចចែកចាយដំណឹងល្អនៅខុសពេលវេលានោះទេ

- ២ កូរិនថូ ៦:២ «...មើល! ពេលនេះហើយ ជាពេលដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ មើល! ថ្ងៃនេះហើយ ជា ថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ»។

៦. គាត់មិនអាចនិយាយជាមួយមនុស្សច្រើនហួសពេកនោះទេ

- ១ យ៉ូហាន ២:១-២ «...ទ្រង់ជាតួជួននឹងបាបរបស់យើង... ហើយមិនត្រឹមតែបាបរបស់យើងប៉ុណ្ណោះទេ គឺបាបរបស់មនុស្សលោកទាំងមូលផង»។

៧. គាត់មិនអាចនៅខាងក្រៅយប់ជ្រៅហួសពេលនោះទេ

- កិច្ចការ ១៦:២៥ «នៅពេលកណ្តាលអប្រាត្រ ប៉ុល និងស៊ីឡាស កំពុងអធិស្ឋាន និងច្រៀងសរសើរ តម្កើងព្រះ...»។

៨. គាត់មិនអាចបង្ខំឱ្យនរណាម្នាក់ជឿលើដំណឹងល្អបានឡើយ ក) ព្រះគម្ពីរអាចជួយឱ្យមនុស្សម្នាក់ជឿ។ ខ) អ្នក ឈ្នះព្រលឹងអាចជួយឱ្យមនុស្សម្នាក់ជឿ។ គ) ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអាចជួយឱ្យមនុស្សម្នាក់ជឿ។

៩. គាត់មិនអាចធ្វើឱ្យនរណាម្នាក់ទៅស្ថានសួគ៌បានឡើយ (ដោយគ្មានការស្ម័គ្រចិត្តពីគេ)

- វិវរណៈ ២២:១៧ «...ហើយអ្នកណាដែលចង់បាន ចូរឲ្យអ្នកនោះមកយកទឹកនៃជីវិត ដោយឥតគិតថ្លៃ ចុះ»។

១០. គាត់មិនអាចបញ្ជូននរណាម្នាក់ទៅស្ថាននរកបានឡើយ

- យ៉ូហាន ៣:១៨ «អ្នកណាដែលជឿលើទ្រង់ នោះមិនត្រូវជាប់ទោសឡើយ ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលមិនជឿ នោះត្រូវជាប់ទោសជាស្រេចទៅហើយ...»។

ជំពូកទី៨០ របៀបសម្រាកកាយក្នុងព្រះ និងមានចិត្តក្លាហាន

កិច្ចការ ៤:៣១

«កាលគេបានអធិស្ឋានរួចហើយ នោះកន្លែងដែលគេប្រជុំគ្នាក៏ញ័រកម្រើក រួចគេទាំងអស់គ្នាបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនាំគ្នាប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដោយចិត្តក្លាហាន»។

របៀបសម្រាកកាយ និងមានចិត្តក្លាហាន (*HOW TO RELAX AND BE BOLD*)

១. ធ្វើជាខ្លួនឯង (*BE YOURSELF*)

ក. កុំព្យាយាមធ្វើត្រាប់តាមនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត ដែលអ្នកធ្លាប់ចេញទៅឈ្នះព្រលឹងជាមួយ។

ខ. ការរៀនសូត្រពីអ្នកឈ្នះព្រលឹងដទៃ និងការយកចំណុចល្អៗដែលពួកគេធ្លាប់ប្រើបានជោគជ័យមកអនុវត្តគឺជារឿងល្អ ប៉ុន្តែត្រូវធ្វើជាខ្លួនឯងជានិច្ច។

២. កុំផ្ទុកបន្ទុកដែលមិនមែនជារបស់អ្នក (*DO NOT CARRY A BURDEN THAT IS NOT YOURS*)

ក. វាមិនមែនជាភារកិច្ចរបស់អ្នក ក្នុងការធ្វើឱ្យអ្នកណាម្នាក់មកចូលចិត្តអ្នកនៅថ្ងៃនេះឡើយ។

ខ. ភារកិច្ចរបស់អ្នក គឺតុបតែងដំណឹងល្អ (ធ្វើឱ្យដំណឹងល្អគួរឱ្យទាក់ទាញដល់អ្នកបាត់បង់)។

គ. វាមិនមែនជាភារកិច្ចរបស់អ្នក ក្នុងការសង្គ្រោះនរណាម្នាក់ឡើយ។

ឃ. ភារកិច្ចរបស់អ្នក គឺប្រាប់ពួកគេឱ្យស្គាល់អំពីព្រះគ្រីស្ទ និងផែនការដែលទ្រង់ផ្តល់ឱ្យដើម្បីសង្គ្រោះពួកគេ។

ង. វាមិនមែនជាភារកិច្ចរបស់អ្នក ក្នុងការបង្ខំឱ្យនរណាម្នាក់ទទួលព្រះគ្រីស្ទឡើយ។

ច. ភារកិច្ចរបស់អ្នក គឺផ្តល់ឱកាសឱ្យពួកគេទទួលបានព្រះគ្រីស្ទ។

ឆ. ប្រសិនបើពួកគេបដិសេធមិនព្រមទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ គឺពួកគេកំពុងបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ មិនមែនបដិសេធអ្នកឡើយ។

៣. មានទំនុកចិត្តលើព្រះ (*HAVE CONFIDENCE IN GOD*)

ក. មានទំនុកចិត្តលើ កិច្ចការ របស់ព្រះ។

ខ. មានទំនុកចិត្តលើ ព្រះបន្ទូល របស់ព្រះ។

គ. មានទំនុកចិត្តលើ ព្រះហឫទ័យ របស់ព្រះ។

៤. ធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ (DO RIGHT)

ក. ស្តាប់បង្គាប់ព្រះជារៀងរាល់ថ្ងៃ (មានភាពសុចរិតក្នុងរបៀបរបស់របស់អ្នក)។

សុភាសិត ២៨:១ «មនុស្សអាក្រក់តែងរត់គេច ទោះបីគ្មានអ្នកណាដេញតាមក៏ដោយ ប៉ុន្តែ មនុស្សសុចរិតមាន ចិត្តក្លាហាន ដូចជាសិង្ហ»។

ខ. ចេញទៅនៅថ្ងៃនេះ។ កាលណាអ្នកកាន់តែធ្វើរឿងត្រឹមត្រូវដោយការចេញទៅ នោះអ្នកនឹងកាន់តែមានទំនុក ចិត្តលើអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើ។

ហេប្រើ ១០:៣៥-៣៦ «៣៥ ដូច្នោះ កុំបោះបង់ចោលទំនុកចិត្តរបស់អ្នកឡើយ ព្រោះវាមានរង្វាន់យ៉ាងធំ។ ៣៦ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាត្រូវការសេចក្តីអត់ធ្មត់ ដើម្បីកាលណាបានធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះហើយ នោះនឹងបាន ទទួលតាមសេចក្តីសន្យា»។

៥. ដកស្រង់សេចក្តីក្លាហានពីអ្នកដទៃ (DRAW OFF THE BOLDNESS OF OTHERS)

ភីលីព ១:១៣-១៤ «១៣ ...រហូតដល់ក្នុងរាំងទាំងមូល និងកន្លែងឯទៀតៗផង បានដឹងថា ខ្ញុំជាប់ច្រវាក់ ក៏ដោយ ព្រះគ្រីស្ទដែរ។ ១៤ ហើយបងប្អូនភាគច្រើនក្នុងព្រះអម្ចាស់ ក៏មានចិត្តជឿជាក់ខ្លាំងឡើង ដោយសារចំណងរបស់ ខ្ញុំ ទាំងហ៊ានប្រកាសព្រះបន្ទូល ដោយឥតភ័យខ្លាចខ្លាំងជាងមុនទៅទៀត»។

ជំពូកទី៨១ ការឈ្នះព្រលឹង និងអ្នកឈ្នះព្រលឹង

សុភាសិត ១១:៣០ «ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។

១. ការឈ្នះព្រលឹង ជួយឱ្យអ្នកឈ្នះព្រលឹងបានស្តាប់បង្គាប់ព្រះ ការឈ្នះព្រលឹងមិនមែនជាអំណោយទាន (*Gift*) នោះទេ។ វាគឺជាបទបញ្ជា (*Command*)។ មនុស្សដែលមិនចេញទៅឈ្នះព្រលឹង តែងតែនិយាយថា ពួកគេគ្មានអំណោយទានខាងឈ្នះព្រលឹងឡើយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះគម្ពីរមិនដែលចែងថា ការឈ្នះព្រលឹងគឺជាអំណោយទាននោះទេ!

«ជម្រើសតែមួយគត់ក្រៅពីការឈ្នះព្រលឹង គឺការមិនស្តាប់បង្គាប់»។ — បណ្ឌិត យីតធីស ហាត់សុន (*Dr. Curtis Hutson*)

២. ការឈ្នះព្រលឹង ធ្វើឱ្យអ្នកឈ្នះព្រលឹង និងព្រះយេស៊ូវមានចំណុចរួមគ្នា៖

- មានសេចក្តីអំណរដូចគ្នា
 - លូកា ១៥:១០ «...មានសេចក្តីអំណរ នៅចំពោះមុខពួកទេវតារបស់ព្រះ ដោយសារមនុស្សបាបតែម្នាក់ ដែលប្រែចិត្ត»។
- មានកិច្ចការដូចគ្នា
 - លូកា ១៩:១០ «ដ្បិតបុត្រមនុស្ស បានយាងមក ដើម្បីនឹងស្វែងរក ហើយសង្គ្រោះអស់អ្នកដែលបាត់បង់»។

៣. ការឈ្នះព្រលឹង ផ្តល់ហេតុផលដល់អ្នកឈ្នះព្រលឹងក្នុងកិច្ចការទាំងនេះ៖

- ដើម្បីថ្វាយដល់ភាគមួយ
- ដើម្បីមានទំនាក់ទំនងដើរជាមួយព្រះជារៀងរាល់ថ្ងៃ
- ដើម្បីចូលរួមចំណែកក្នុងកិច្ចការព្រះវិហារ
- ដើម្បីកែតម្រូវជីវិតឱ្យត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះ

- ដើម្បីមានភាពស្មោះត្រង់

៤. ការឈ្នះព្រលឹង ផ្តល់ឱ្យអ្នកឈ្នះព្រលឹងនូវអារម្មណ៍នៃជ័យជម្នះ

- កិច្ចការ ៨:៣៧-៣៩ «៣៧ ភីលីពឆ្លើយថា៖ «ប្រសិនបើលោកជឿអស់ពីចិត្ត នោះអាចធ្វើបាន»... ៣៨ ...ភីលីពក៏ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យលោក។ ៣៩ ...លោកក៏បន្តដំណើរទៅមុខទៀត ទាំងមានសេចក្តីអំណរយ៉ាងខ្លាំង»។

៥. ការឈ្នះព្រលឹង ផ្តល់រង្វាន់ដល់អ្នកឈ្នះព្រលឹង៖

- រង្វាន់នៅលើផែនដី
- រង្វាន់នៅស្ថានសួគ៌
 - ១ ថេស្លាឡូនិច ២:១៩ «តើអ្វីជាសេចក្តីសង្ឃឹម សេចក្តីអំណរ ឬជាមកុដនៃសេចក្តីត្រេកអររបស់យើងខ្ញុំ?... តើមិនមែនជាអ្នករាល់គ្នានៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ក្នុងកាលដែលទ្រង់យាងមកទេឬអី?»

ជំពូកទី៨២ ការថែរក្សាអ្នកដែលយើងបានឈ្នះ

១. ផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវភាពប្រាកដប្រជាក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះ (ASSURANCE OF SALVATION)

- កុំប្រញាប់ចាកចេញភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីបានអធិស្ឋានជាមួយពួកគេរួច។
- រំលឹកឡើងវិញនូវខគម្ពីរ រ៉ូម ១០:១៣ ហើយរំលឹកពួកគេថា នេះគឺជាសេចក្តីសន្យាពីព្រះជាម្ចាស់។
- ឱ្យពួកគេបញ្ជាក់ដោយផ្ទាល់មាត់ថា តើពួកគេនឹងទៅទីណា នៅពេលដែលពួកគេស្លាប់ទៅ។

២. ប្រាប់ពួកគេអំពីសុវត្ថិភាពដ៏អស់កល្បជានិច្ច (ETERNAL SECURITY)

- ហេប្រើរ ១៣:៥ «...ដ្បិតទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ «យើងមិនបោះបង់ចោលអ្នកឡើយ ក៏មិនដែលលះបង់អ្នកដែរ»។
- ទីតុស ១:២ «ក្នុងសេចក្តីសង្ឃឹមដល់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដែលព្រះទ្រង់មិនចេះកុហក បានសន្យាតាំងពីមុនកំណើតពិភពលោកមក»។

៣. ប្រាប់ពួកគេអំពីការទទួលខុសត្រូវក្នុងការស្តាប់បង្គាប់ព្រះ

- ប្រសិនបើពួកគេមិនស្តាប់បង្គាប់ ពួកគេនៅតែត្រូវបានសង្គ្រោះដដែល ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិនទទួលបានពរជ័យ ឬមិនមានភាពជិតស្និទ្ធជាមួយព្រះឡើយ។
- នៅពេលពួកគេមិនស្តាប់បង្គាប់ ព្រះអាចនឹងដាក់វិន័យ (ព្រះទណ្ឌ) ដល់ពួកគេ ដូចជាឱពុកដ៏ល្អម្នាក់ធ្វើចំពោះកូនដូច្នោះដែរ។
- ប្រសិនបើពួកគេលន់តូបាប ព្រះនឹងជម្រះពួកគេឱ្យស្អាត ដូចជាពេលដែលយើងងូតទឹកជម្រះកាយជារៀងរាល់ថ្ងៃដែរ។

៤. ប្រាប់ពួកគេថា ព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យឱ្យពួកគេមកព្រះវិហារ

- ហេប្រើរ ១០:២៥ «កុំបោះបង់ចោលការប្រជុំគ្នា ដូចជាម្ចាស់របស់អ្នកខ្លះឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរដាស់តឿនគ្នាឱ្យកាន់តែខ្លាំងឡើង ក្នុងកាលដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញថ្ងៃនោះ កាន់តែជិតមកដល់ហើយ»។
- ពួកគេត្រូវការនៅក្បែរគ្រីស្ទបរិស័ទដទៃទៀត ដែលកំពុងរស់នៅថ្វាយព្រះ។

- ពួកគេនឹងត្រឡប់ជាមានចរិតដូចមនុស្សដែលពួកគេនៅក្បែរ។
- លើកទឹកចិត្តឱ្យពួកគេតាំងចិត្តថា ពួកគេនឹងមកព្រះវិហារ។

៥. អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ

៦. រៀបចំមធ្យោបាយធ្វើដំណើរមកព្រះវិហារ សម្រាប់អ្នកដែលអ្នកបានឈ្នះ

- ប្រសិនបើពួកគេត្រូវការការជូនទៅមក វានឹងជួយកាត់បន្ថយនូវរាល់លេសផ្សេងៗ។

៧. នាំអ្នកដែលអ្នកបានឈ្នះមកកាន់ទីសក្ការៈ (មកខាងមុខអាសនៈ)

- ប្រាប់ពួកគេថា អ្នកចង់អធិស្ឋានជាមួយពួកគេនៅឯអាសនៈ។
- កត់ត្រានូវការសម្រេចចិត្តទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ លើក្រដាសបញ្ជាក់ដែលផ្តល់ដោយគ្រូគង្វាល។
- ឱ្យគ្រូគង្វាល ឬគ្រូជំនួយ និយាយជាមួយពួកគេអំពីបុណ្យជ្រមុជទឹក។

៨. ផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវឯកសារល្អៗ

- ព្រះគម្ពីរ
- សៀវភៅមេរៀនបណ្តុះបណ្តាលសិស្ស

៩. តាមដានសួរសុខទុក្ខពួកគេ (Follow up)

១០. កុំបោះបង់ចោលពួកគេឱ្យសោះ

ជំពូកទី៨៣ ការឈ្នះព្រលឹងដោយសេចក្តីម្លប់

«ខ្ញុំមិនបានធ្វើឱ្យព្រះគុណនៃព្រះទៅជាអសារឥតការឡើយ ដ្បិតប្រសិនបើសេចក្តីសុចរិតមកតាមរយៈក្រឹត្យវិន័យ នោះព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជាអត់អំពើហើយ»។ ~ កាឡាទី ២:២១

~ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សមានចិត្តម្លប់នឹងការឈ្នះព្រលឹង~

១) ពួកគេចេញទៅដោយគ្មានជំនឿចិត្ត

- ទំនុកតម្កើង ១២៦:៥-៦ «៥ អស់អ្នកណាដែលសាបព្រោះទាំងទឹកភ្នែក នោះនឹងប្រូតកាត់ដោយសេចក្តី អំណរវិញ។ ៦ អ្នកណាដែលចេញទៅទាំងយំ ទាំងកាន់គ្រាប់ពូជដ៏មានតម្លៃទៅជាមួយ នោះនឹងត្រឡប់ មកវិញដោយសេចក្តីអំណរ ទាំងនាំកម្រៃស្រូវរបស់ខ្លួនមកជាមួយជាមិនខាន»។

២) ពួកគេបណ្តោយឱ្យរឿងផ្សេងៗមកបង្វែរជាន

- ក. ត្រូវដឹងពីគោលដៅរបស់អ្នក។
- ខ. ត្រូវបន្តនៅលើផ្លូវ រហូតដល់អ្នកទៅដល់ទីបញ្ចប់។

៣) ពួកគេគ្មានកាលវិភាគ ឬផែនការច្បាស់លាស់

- ក. ការកំណត់ពេលវេលាពិតជាសំខាន់ណាស់។
- ខ. ការកំណត់ទីកន្លែងពិតជាសំខាន់ណាស់។

៤) ពួកគេមិនបានសម្រាកកាយ ឬមិនធ្វើជាខ្លួនឯង

- កិច្ចការ ២៨:៣១ «ទាំងប្រកាសពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះ និងបង្រៀនសេចក្តីទាំងឡាយដែលទាក់ទងនឹងព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ ដោយចិត្តជឿជាក់បំផុត ហើយគ្មាននរណាម្នាក់រារាំងលោកឡើយ»។

៥) ពួកគេមិនបានដឹងថា ការឈ្នះព្រលឹងគឺជាចម្បាំងខាងវិញ្ញាណ

- អេភេសូ ៦:១២ «ដ្បិតយើងមិនមែនតយុទ្ធនឹងសាច់ឈាមឡើយ គឺតយុទ្ធនឹងពួកគ្រប់គ្រង ពួកមាន អំណាច ពួកចៅហ្វាយនៃសេចក្តីងងឹតក្នុងលោកីយ៍នេះ និងពួកវិញ្ញាណអាក្រក់នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់វិញ»។

៦) ពួកគេប្រញាប់ប្រញាល់ពេកក្នុងការបង្ហាញផែនការសង្គ្រោះ

- រ៉ូម ១៥:១៩ «...ដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ រហូតដល់ខ្ញុំបានប្រកាសដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានសព្វគ្រប់ ចាប់តាំងពីក្រុងយេរូសាឡឹម និងតំបន់ជុំវិញ រហូតដល់ស្រុកអ៊ីលីរីកុម»។

៧) ពួកគេមិនបានបន្តចេញទៅ រហូតទាល់តែឃើញជ័យជម្នះ

- ពួកគេឈប់នៅត្រឹមមនុស្សម្នាក់ទៀត ផ្ទះមួយទៀត ឬសប្តាហ៍មួយទៀតដែលជិតនឹងបានសម្រេចទៅហើយ! វាតែងតែលឿនពេកជានិច្ចក្នុងការបោះបង់ចោល!
- កាឡាទី ៦:៩ «កុំឲ្យយើងណាយចិត្តនឹងធ្វើអំពើល្អឡើយ ដ្បិតបើយើងមិនរារាំងចិត្តទេ នោះយើងនឹងបានច្រូតកាត់តាមពេលកំណត់»។

៨) ការឈ្នះព្រលឹងក្លាយជា "អ្វីដែលពួកគេធ្វើ" ជំនួសឱ្យ "អ្វីដែលជាអត្តសញ្ញាណរបស់ពួកគេ"

- ការឈ្នះព្រលឹង គួរតែជារបៀបរបស់នៅ មិនមែនគ្រាន់តែជារឿងដែលអ្នកធ្វើម្តងក្នុងមួយសប្តាហ៍នោះទេ។ ចូររស់នៅក្នុងជីវិតជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង នោះអ្នកនឹងមិនមែនជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែលមានចិត្តមូហុងឡើយ!

ជំពូកទី៨៤ ស្គាល់ដំណឹងល្អ និងរបៀបចែកចាយ

ម៉ាកុស ១៦:១៥ «សូមទ្រង់មានបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរទៅគ្រប់ច្រកល្អក្នុងពិភពលោក ហើយប្រកាសដំណឹងល្អ ដល់មនុស្សសត្វទាំងអស់»។

ស្គាល់ដំណឹងល្អ និងរបៀបចែកចាយ (KNOW THE GOSPEL AND HOW TO PRESENT IT)

១) ត្រូវធ្វើសញ្ញាសម្គាល់លើខគម្ពីរគន្លឹះក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីរបស់អ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចបើកទៅកាន់ខនោះបាន យ៉ាងរហ័ស។ អ្នកអាចបត់ជ្រុងខាងលើនៃទំព័រ ឬប្រើខ្សែចំណាំសៀវភៅ។

- **១ យ៉ូហាន ៥:១៣** «ខ្ញុំសរសេរសេចក្តីទាំងនេះ ធ្វើមកអ្នករាល់គ្នា ដែលជឿលើព្រះនាមព្រះបុត្រារបស់ ព្រះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច...»។

២) នៅលើកំពូលនៃទំព័រនោះ ចូរសរសេរលេខទំព័រឆ្លងក្រហមដែលត្រូវបើកទៅ ហើយធ្វើបែបនេះបន្តបន្ទាប់រហូត ដល់ចប់ការបង្ហាញដំណឹងល្អ៖

ក. មនុស្សគ្រប់រូបសុទ្ធតែមានបាប

- **រ៉ូម ៣:២៣** «ដ្បិតមនុស្សទាំងអស់គ្នាបានធ្វើបាប ហើយខ្វះសិរីល្អរបស់ព្រះ»។

ខ. មានទោសសម្រាប់អំពើបាប (សេចក្តីស្លាប់ពីរយ៉ាង)

- **រ៉ូម ៦:២៣** «ដ្បិតឈ្នួលនៃអំពើបាប គឺសេចក្តីស្លាប់...»។
- **វិវរណៈ ២០:១៤-១៥** «១៤ ...នេះហើយជាសេចក្តីស្លាប់ទីពីរ គឺបឹងភ្លើង។ ១៥ ហើយអ្នកណាដែល គ្មានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងសៀវភៅជីវិត នោះត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងដែរ»។

គ. ព្រះយេស៊ូវបានសងបំណុលបាបជំនួសយើង

- **រ៉ូម ៦:២៣** «...ប៉ុន្តែ អំណោយទានរបស់ព្រះ គឺជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ នៃយើង»។
- **រ៉ូម ៥:៨-៩** «៨ ប៉ុន្តែ ព្រះបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់... គឺក្នុងកាលដែលយើងនៅជាមនុស្សបាប នៅឡើយ នោះព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជំនួសយើង។ ៩ ...យើងនឹងបានសង្គ្រោះឱ្យរួចពីព្រះពិរោធ តាមរយៈទ្រង់ជាមិនខាន»។

យ. សូមព្រះយេស៊ូវសង្គ្រោះអ្នកពីស្ថាននរក និងនាំអ្នកទៅស្ថានសួគ៌

- រ៉ូម ១០:១៣ «ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ»។
- រ៉ូម ១០:៩-១០ «៩ គឺថា បើអ្នកប្រកាសដោយមាត់ថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់ ហើយជឿក្នុងចិត្តថា ព្រះបានប្រោសទ្រង់ឲ្យរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ នោះអ្នកនឹងបានសង្គ្រោះ... ១០ ដ្បិតគឺដោយសារចិត្តជឿ ដែលនាំឲ្យបានសុចរិត ហើយគឺដោយសារមាត់ប្រកាស ដែលនាំឲ្យបានសង្គ្រោះ»។

៣) ចូរទន្ទេញខគម្ពីរដែលអ្នកនឹងប្រើឱ្យចាំមាត់ ដើម្បីឱ្យអ្នកងាយស្រួលក្នុងការអានបង្ហាញគេ។

៤) ប្រើព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីដែលមានទំហំអក្សរធំ ដើម្បីឱ្យពួកគេងាយស្រួលអានតាម។

៥) ត្រូវបញ្ជាក់ថា ព្រះគម្ពីរគួរតែជាអាជ្ញាធរចុងក្រោយបង្អស់របស់យើង មិនមែនជាព្រះវិហារ សាសនា ឬជំនឿផ្ទាល់ខ្លួននោះឡើយ។

៦) ចែកចាយដំណឹងល្អដោយភាពជឿជាក់ថា អ្នកពិតជាជឿលើអ្វីដែលអ្នកកំពុងបង្ហាញពួកគេមែន។

៧) បញ្ចេញមតិ និងអារម្មណ៍ប្រកបដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការយកចិត្តទុកដាក់ នៅពេលបង្ហាញពួកគេពីរបៀបសង្គ្រោះ ជាជាងការនិយាយក្នុងន័យថា «ពួកគេគួរតែស្តាប់អ្នក បើមិនដូច្នោះទេនឹងមានរឿងមិនល្អកើតឡើង»។

៨) ចូរស្វែងរកអ្នកណាដែលចង់ដឹងពិតប្រាកដអំពីរបៀបដើម្បីទៅស្ថានសួគ៌។

ជំពូកទី៨៥ ការឈ្នះព្រលឹង និងព្រះអម្ចាស់

ម៉ាថាយ ៤:១៩ «ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរមកតាមខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នា ត្រឡប់ជាអ្នកនេសាទមនុស្សវិញ»។

កាលដែលយើងអានសៀវភៅដំណឹងល្អទាំងបួន យើងឃើញមានបទពិសោធន៍នៃការឈ្នះព្រលឹងជាច្រើន រវាងព្រះអម្ចាស់របស់យើង និងអ្នកបាត់បង់។ យើងអាចរៀនសូត្របានយ៉ាងច្រើនពីព្រះយេស៊ូវ ដែលជា «មេដឹកនាំការឈ្នះព្រលឹង!»

១) ព្រះយេស៊ូវបានចេញទៅឈ្នះព្រលឹង

- យ៉ូហាន ៤:៤ «ទ្រង់ត្រូវតែយាងកាត់ស្រុកសាម៉ារី»។
- លូកា ១៩:១០ «ដ្បិតបុត្រមនុស្ស បានយាងមក ដើម្បីនឹងស្វែងរក ហើយសង្គ្រោះអស់អ្នកដែលបាត់បង់»។

២) ព្រះយេស៊ូវមានស្មារតីគិតគូរដល់ព្រលឹងជានិច្ច

- លូកា ១៩:១-៥ «១ ព្រះយេស៊ូវយាងចូលក្នុងក្រុងយេរីខូ... ៥ កាលព្រះយេស៊ូវយាងមកដល់កន្លែងនោះ ទ្រង់ងើបព្រះភក្ត្រឡើង ទតឃើញលោក [សាខេ] រួចមានបន្ទូលថា៖ «សាខេអើយ! ចូរចុះមកឲ្យឆាប់ ដ្បិតថ្ងៃនេះ ខ្ញុំត្រូវតែស្នាក់នៅផ្ទះរបស់អ្នក»។
- ព្រះអង្គតែងតែរកមើលអ្នកដែលបាត់បង់ជានិច្ច។ ទ្រង់បានកត់សម្គាល់ឃើញមនុស្ស ខណៈពេលដែលទ្រង់កំពុងយាងកាត់ទីក្រុង។

៣) ព្រះយេស៊ូវមិនមានការរើសអើង ឬប្រកាន់ពូជសាសន៍ឡើយ

- ម៉ាកុស ១០:៤៩-៥២ «៤៩ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឈប់បង្កង់ ហើយបង្ហាត់ឲ្យហៅគាត់មក... ៥១ ...ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលសួរថា៖ «តើអ្នកចង់ឲ្យខ្ញុំធ្វើអ្វីដល់អ្នក?» បុរសខ្លាត់នោះទូលថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមឲ្យភ្នែកខ្ញុំមើលឃើញវិញ»...»។

៤) ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់អ្នកដែលបាត់បង់

- ម៉ាកុស ១០:២១ «ព្រះយេស៊ូវទតមើលគាត់ ទាំងមានព្រះទ័យអាណិតស្រឡាញ់ រួចមានបន្ទូលថា៖ « អ្នកនៅខ្វះការមួយទៀត៖ ចូរទៅលក់អស់ទាំងទ្រព្យសម្បត្តិដែលអ្នកមាន ចែកឲ្យអ្នកក្រីក្រ... រួចមកតាមខ្ញុំចុះ»។»។

៥) ព្រះយេស៊ូវមិនបានកាត់ទោសឡើយ

- យ៉ូហាន ៨:១០-១១ «១០ ...ទ្រង់មានបន្ទូលទៅនាងថា៖ «នាងអើយ! តើពួកគេទៅណាអស់ហើយ? គ្មាននរណាកាត់ទោសនាងទេឬ?» ១១ នាងទូលថា៖ «គ្មានទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ»។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំក៏មិនកាត់ទោសនាងដែរ ចូរទៅចុះ ហើយកុំធ្វើបាបទៀតឡើយ»។»។

៦) ព្រះយេស៊ូវមិនបានជជែកជែកព្រែក ឬបង្ហាតពេលវេលាឡើយ

- យ៉ូហ ៦:២៥ «ពាក្យដែលត្រឹមត្រូវ មានឥទ្ធិពលខ្លាំងណាស់! ប៉ុន្តែ តើការជជែកជែកព្រែករបស់អ្នក រកខុសត្រូវបានអ្វី?»
- ម៉ាថាយ ២៧:១២ «កាលពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកចាស់ទុំ ចោទប្រកាន់ទ្រង់ នោះទ្រង់មិនឆ្លើយអ្វីសោះ»។

ជំពូកទី៨៦ អក្សរ " V" ទាំង ៤ នៃការឈ្នះព្រលឹង

អ្នកនឹងឈ្នះព្រលឹងថ្វាយព្រះគ្រីស្ទបានកាន់តែច្រើន ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចូលនូវអក្សរ " V" ទាំងបួននេះទៅក្នុងកិច្ចការរបស់អ្នក៖

១) និមិត្ត (VISION)

- យ៉ូហាន ៤:៣៥-៣៦ «៣៥ ...ចូរងើបភ្នែកមើលចម្ការចុះ មើល! ស្រូវបានទុំល្មមនឹងច្រូតហើយ។ ៣៦ អ្នកដែលច្រូត ក៏ទទួលបានឈ្នួល និងប្រមូលផលទុកសម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដើម្បីឲ្យទាំងអ្នកសាបព្រោះ និងអ្នកច្រូត បានអរសប្បាយជាមួយគ្នា»។
- សមត្ថភាពក្នុងការមើលឃើញចម្ការ និងមនុស្សដែលបាត់បង់ ដែលពួកគេកំពុងត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេច ដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។

២) បំណន់ ឬការសន្យា (VOW)

- ទំនុកតម្កើង ៧៦:១១ «ចូរបន់ ហើយលាបំណន់ថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នា...»។
- សន្យាជាមួយព្រះថា អ្នកនឹងចេញទៅឈ្នះព្រលឹង។
- ទូលសូមព្រះនូវគោលដៅមួយថា តើអ្នកចង់ឃើញមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។
- តាំងចិត្តធ្វើចំណែករបស់អ្នកឱ្យអស់ពីសមត្ថភាព។

៣) បរិមាណ (VOLUME)

- ១ ថេស្លូណូនីច ៤:១ «...បងប្អូនអើយ យើងខ្ញុំសូមអង្វរ និងដាស់តឿនអ្នករាល់គ្នា ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រមទាំង... សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាកាន់តែច្រើនឡើង ជាលំដាប់លំដោយចុះ»។
- គោះទ្វារឱ្យបានកាន់តែច្រើន។
- ចំណាយពេលឱ្យបានកាន់តែយូរក្នុងការចេញទៅ។
- ចេញទៅឱ្យបានកាន់តែញឹកញាប់។

- និយាយជាមួយមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលអ្នកបានជួប និងផ្តល់ខិត្តប័ណ្ណ (*Tract*) ដល់គ្រប់គ្នាដែលអ្នកអាចធ្វើទៅបាន។

៤) សីលធម៌ ឬគុណធម៌ (*VIRTUE*)

- ២ ពេត្រុស ១:៣-៥ «៣ ...តាមរយៈការស្គាល់ព្រះអង្គ ដែលបានហៅយើង មកឯសិរីល្អ និងគុណធម៌... ៥ ហេតុនេះ ចូរខំប្រឹងអស់ពីចិត្ត ដើម្បីបន្ថែមគុណធម៌ ទៅលើសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក ហើយបន្ថែមចំណេះដឹង ទៅលើគុណធម៌វិញ»។
- រស់នៅក្នុងជីវិតដែលស្អាតស្អំ។
- មានសីលធម៌ខ្ពស់ក្នុងជីវិត។
- ញែកខ្លួនចេញពីភាពសៅហ្មងនៃលោកីយ៍។

ជំពូកទី៨៧ គំនិត ១០ យ៉ាងដើម្បីជួយអ្នកក្នុងការឈ្នះព្រលឹង

អេសាយ ១:១៧ «ចូររៀនធ្វើល្អ ស្វែងរកយុត្តិធម៌...»

គំនិត ១០ យ៉ាងដើម្បីជួយអ្នកក្នុងការឈ្នះព្រលឹង (TEN THOUGHTS TO HELP YOU WIN SOULS)

១) គ្រាន់តែចាប់ផ្តើម (JUST BEGIN)

- ចែកចាយប្រាប់ពួកគេពីរបៀបដែលអ្នកបានសង្គ្រោះ។
- ប្រាប់ពួកគេថា អ្នកលែងមានសេចក្តីខ្លាចចំពោះសេចក្តីស្លាប់ ឬលែងមានមន្ទិលសង្ស័យថាមានអ្វីកើតឡើងនៅពេលអ្នកស្លាប់ទៀតហើយ។

២) ចងចាំនូវសារដំណឹងល្អដែលបានប៉ះពាល់ដល់ចិត្តរបស់អ្នក

- ព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់អ្នកខ្លាំងណាស់ រហូតដល់ទ្រង់បានចាត់ព្រះយេស៊ូវឱ្យមកសុគតជំនួសអ្នក។
- ព្រះគ្រីស្ទបានសងបំណុលបាបរបស់អ្នករួចរាល់សព្វគ្រប់ហើយ ដូច្នេះអ្នកមិនចាំបាច់សងដោយខ្លួនឯងឡើយ។
- អ្នកមិនចាំបាច់ទៅស្ថាននរកជារៀងរហូតនោះទេ។
- មាននរណាម្នាក់បានបារម្ភពីអ្នកគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបង្ហាញផ្លូវសង្គ្រោះដល់អ្នក។
- ព្រះជាម្ចាស់នឹងសង្គ្រោះមនុស្សគ្រប់រូប មិនថាពួកគេជានរណា ឬធ្លាប់ធ្វើអ្វីខ្លះឡើយ។

៣) ស្តាប់តាមការណែនាំ និងគន្លឹះផ្សេងៗដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅព្រះវិហារ

- គន្លឹះដែលផ្តល់ឱ្យនៅពេលគ្រូអធិប្បាយកំពុងចែកចាយ។
- គន្លឹះដែលផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងការជួបជុំក្រុមឈ្នះព្រលឹង (Soul winning rally)។

៤) សង្កេត និងរៀនសូត្រពីបទពិសោធន៍របស់អ្នកឈ្នះព្រលឹងដទៃទៀត

- ត្រូវមានចិត្តចុះចូលក្នុងការរៀនសូត្រ។
- ការធ្វើជាអ្នកចាប់ផ្តើមដំបូង (Beginner) គឺជារឿងធម្មតា។ ចូរតាំងចិត្តរៀនសូត្រ និងលូតលាស់។

- ចៀសវាងបញ្ហានានា ដោយការរៀនសូត្រពីកំហុសរបស់អ្នកដទៃ។

៥) កត់ត្រា និងសួរសំណួរ

- កុំរុញរាក្នុងការកត់ត្រាទុក។
- ធ្វើសញ្ញាសម្គាល់លើខគម្ពីរក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីរបស់អ្នក និងសរសេរចំណាំនៅតាមចន្លោះរឹមទំព័រ។
- កត់រាល់សំណួរដែលកើតមានក្នុងចិត្ត ហើយសួរនៅពេលដែលអ្នកអាចធ្វើទៅបាន។

៦) ហាត់សមបង្ហាញដំណឹងល្អជាមួយដៃគូរបស់អ្នក

- ពេលវេលាដ៏ល្អបំផុត គឺនៅពេលកំពុងធ្វើដំណើរទៅឈ្នះព្រលឹង ឬពេលត្រឡប់មកវិញ។

៧) កុំផ្លាស់ប្តូរអ្វីដែលអ្នកបានរៀន

- អ្នកមិនចាំបាច់ខាតពេលច្រើនលើរឿងដែលមិនចាំបាច់នោះទេ។
- ចូរធ្វើអ្វីដែលទទួលបានផលផ្លែ និងអ្វីដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ថាមានប្រសិទ្ធភាព។
- អ្នកអាចរៀនពីគំនិតច្នៃប្រឌិតថ្មីៗជានិច្ច ប៉ុន្តែផ្លូវនៃសេចក្តីសង្គ្រោះមានតែ "មួយ" គត់។

៨) ត្រូវដឹងថា អ្នកឈ្នះព្រលឹងត្រូវតែពឹងផ្អែកលើព្រះ ដើម្បីឈ្នះព្រលឹងបាន

- អធិស្ឋានសុំអំណាច ប្រាជ្ញា ការរៀបចំពីព្រះ (*Divine appointments*) ការដឹកនាំ និងការការពារពីមារសត្រូវ។

៩) អ្នកឈ្នះព្រលឹងមិនអាចសង្គ្រោះព្រលឹងដែលបាត់បង់បានឡើយ

- មានតែព្រះយេស៊ូវទេដែលជាអ្នកសង្គ្រោះ។ យើងគ្រាន់តែជាឧបករណ៍សម្រាប់ទ្រង់ប្រើ ក្នុងការចែកចាយដំណឹងល្អប៉ុណ្ណោះ។

១០) កុំបណ្តោយឱ្យសេចក្តីខ្លាចមករារាំងអ្នក មិនឱ្យឃើញព្រលឹងត្រូវបានសង្គ្រោះឡើយ

- កាលណាអ្នកកាន់តែចេញទៅឈ្នះព្រលឹង នោះអ្នកនឹងកាន់តែមានភាពប្រសើរឡើង និងធ្វើវាបានយ៉ាងធម្មជាតិ។
- ការឈ្នះព្រលឹងនឹងក្លាយជា "របៀបរស់នៅ" របស់អ្នកនៅពេលក្រោយមក។

ជំពូកទី៨៨ ការផ្តល់ឱ្យអ្នកជឿថ្មីនូវភាពប្រាកដប្រជាក្នុង

សេចក្តីសង្គ្រោះ

១ យ៉ូហាន ៥:១១-១៣ ១១ ហើយនេះគឺជាសក្ខីភាព គឺថាព្រះបានប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់យើង ហើយជីវិតនេះគឺនៅក្នុងព្រះបុត្រារបស់ទ្រង់។ ១២ អ្នកណាដែលមានព្រះបុត្រា នោះមានជីវិត អ្នកណាដែលគ្មានព្រះបុត្រារបស់ព្រះ នោះគ្មានជីវិតឡើយ។ ១៣ ខ្ញុំសរសេរសេចក្តីទាំងនេះ ធ្វើមកអ្នករាល់គ្នាដែលជឿលើព្រះនាមព្រះបុត្រារបស់ព្រះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានជឿលើព្រះនាមព្រះបុត្រារបស់ព្រះតទៅទៀត។

ការផ្តល់ឱ្យអ្នកជឿថ្មីនូវភាពប្រាកដប្រជាក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះ: (GIVING YOUR CONVERT ASSURANCE)

- ១) ប្រើខតម្ហីរ ១ យ៉ូហាន ៥:១៣ «ខ្ញុំសរសេរសេចក្តីទាំងនេះ ធ្វើមកអ្នករាល់គ្នាដែលជឿលើព្រះនាមព្រះបុត្រារបស់ព្រះ»។
- ២) សង្កត់ធ្ងន់ថា យើងអាច "ដឹងច្បាស់" ថាខ្លួននឹងបានទៅស្ថានសួគ៌ «ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច»។

៣) អានខតម្ហីរ រ៉ូម ១០:១៣ ឡើងវិញ

- រ៉ូម ១០:១៣ «ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ»។

៤) សួរសំណួរបញ្ជាក់

- តើពាក្យថា "អស់អ្នកណា" មានន័យថាជានរណា? (មានន័យថា គ្រប់គ្នា)
- តើពាក្យនោះរួមបញ្ចូលទាំងរូបលោក/អ្នកដែរឬទេ? (បាទ/ចាស រួមបញ្ចូល)
- តើលោក/អ្នកទើបតែបានអំពាវនាវដល់ព្រះនាមនរណា? (ព្រះយេស៊ូវ)
- តើលោក/អ្នកបានសូមឱ្យព្រះយេស៊ូវធ្វើអ្វី? (សូមឱ្យទ្រង់សង្គ្រោះខ្ញុំ)
- តើលោក/អ្នកបានសុំដោយចិត្តស្មោះដែរឬទេ? (បាទ/ចាស ស្មោះត្រង់)
- តើទ្រង់បានសន្យាថានឹងសង្គ្រោះលោក/អ្នកដែរឬទេ? (បាទ/ចាស ទ្រង់សន្យា)

- សង្គ្រោះលោក/អ្នកឱ្យរួចពីអ្វី? (រួចពីស្ថាននរក)
- តើព្រះជាម្ចាស់ចេះកុហកដែរឬទេ? (ទេ មិនចេះកុហកឡើយ)
- តើព្រះយេស៊ូវបានសុគតនៅលើឈើឆ្កាងប៉ុន្មានដង? (តែម្តងគត់)
- តើទ្រង់បានកត់ឈ្មោះលោក/អ្នកក្នុងសៀវភៅជីវិតនៅថ្ងៃនេះហើយឬនៅ? (បាទ/ចាស កត់ហើយ)
- តើពាក្យថា "អស់កល្បជានិច្ច" មានន័យដូចម្តេច? (មានន័យថា មិនចេះចប់មិនចេះហើយ)
 - យ៉ូហាន ៣:១៦ «...ដើម្បីឱ្យអ្នកណាដែលជឿលើព្រះបុត្រា មិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺឱ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច»។
- តើព្រះយេស៊ូវនឹងចាកចេញពីលោក/អ្នកដែរឬទេ បន្ទាប់ពីលោក/អ្នកបានសូមឱ្យទ្រង់សង្គ្រោះរួចមក? (ទេ ទ្រង់មិនចាកចេញឡើយ)
 - ហេព្រើរ ១៣:៥ «...ដ្បិតទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ «យើងមិនបោះបង់ចោលអ្នកឡើយ ក៏មិនដែលលះបង់អ្នកដែរ»។
- ប្រសិនបើលោក/អ្នកស្លាប់នៅថ្ងៃនេះ តើព្រះគម្ពីរចែងថា លោក/អ្នកនឹងទៅទីណា? (ស្ថានសួគ៌)

៥) វិញ្ញាបនបត្រនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ (THE SALVATION CERTIFICATE)

- ផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដល់ពួកគេ ដោយបំពេញព័ត៌មានជូនពួកគេនៅទីនោះភ្លាមៗ។
- ណែនាំឱ្យពួកគេរក្សាវាទុកនៅក្នុងព្រះគម្ពីររបស់ពួកគេ។
- ប្រាប់ពួកគេថា កាលណាព្រះយេស៊ូវសរសេរឈ្មោះពួកគេក្នុងសៀវភៅជីវិតហើយ ទ្រង់នឹងមិនដែលលុបឈ្មោះនោះចេញវិញឡើយ។

ជំពូកទី៨៩ ការឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះកាន់តែច្រើន

ភីលីព ៣:១៣-១៤ ១៣ បងប្អូនអើយ! ខ្ញុំមិនចាត់ទុកថាខ្លួនខ្ញុំចាប់បានហើយនោះទេ ប៉ុន្តែមានសេចក្តីមួយដែលខ្ញុំធ្វើ គឺបំភ្លេចអ្វីៗដែលនៅខាងក្រោយ ហើយឈោងទៅរកអ្វីៗដែលនៅខាងមុខវិញ ១៤ ខ្ញុំខំប្រឹងរត់តម្រង់ទៅរកគោលដៅ ដើម្បីឲ្យបានរង្វាន់នៃការហៅដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ព្រះ ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

- ឆ្នាំថ្មីនាំមកនូវឱកាសថ្មីៗ សម្រាប់យើង នេះមានន័យថាជាឱកាសដើម្បីឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះកាន់តែច្រើន (MORE)។
- ព្រះយេស៊ូវបានយាងមក ដើម្បីស្វែងរក និងសង្គ្រោះអស់អ្នកដែលបាត់បង់។
- បទបញ្ជាចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ មុនពេលយាងត្រឡប់ទៅស្ថានសួគ៌វិញ គឺឱ្យយើងប្រកាសដំណឹងល្អដល់មនុស្សគ្រប់រូប។
- គោលបំណងចម្បងរបស់យើង គឺចែកចាយដំណឹងល្អឱ្យបានសព្វសាយ និងឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះឱ្យបានច្រើនតាមដែលយើងអាចធ្វើបាន។

អក្សរកាត់នៃពាក្យ "MORE SAVED" (ការឃើញមនុស្សសង្គ្រោះកាន់តែច្រើន)

M – Make up your mind: តាំងចិត្តថាអ្នកនឹងចេញទៅឈ្នះព្រលឹងឱ្យបានរៀងរាល់សប្តាហ៍។

O – Observe: សង្កេតមើលអស់អ្នកដែលមានជោគជ័យ និងមានភាពស្មោះត្រង់ជាប់លាប់ ក្នុងការឈ្នះព្រលឹងរបស់ពួកគេ។

R – Recognize: ទទួលស្គាល់ និងរំលឹកផ្នែកលើព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះនៃព្រលឹងដែលបាត់បង់។

E – Expect: រំពឹងទុកថាមានមនុស្សនឹងបានសង្គ្រោះ រាល់ពេលដែលអ្នកចេញទៅឈ្នះព្រលឹង។

S – Set personal goals: កំណត់គោលដៅផ្ទាល់ខ្លួន សម្រាប់ឆ្នាំដ៏ល្អបំផុតរបស់អ្នក ក្នុងការឈ្នះព្រលឹងនៅឆ្នាំនេះ។

A – Avail yourself: ឆ្លៀតយកគ្រប់ឱកាសទាំងអស់ ដើម្បីឈ្នះព្រលឹង។

V – Visit: ទៅសួរសុខទុក្ខមិត្តភក្តិ និងសាច់ញាតិរបស់អ្នកដែលអ្នកបានឈ្នះ ហើយដឹកនាំពួកគេឱ្យមកឯព្រះគ្រីស្ទដែរ។

E – Evaluate: វាយតម្លៃខ្លួនឯង និងលទ្ធផលរបស់អ្នកជារៀងរាល់សប្តាហ៍ និងរៀងរាល់ខែ។

D – Draw the net: បោះសំណាញ់ (អញ្ជើញឱ្យទទួលជឿ) រាល់ពេលដែលអ្នកបង្ហាញដំណឹងល្អ។

ជំពូកទី៩០ គោលដៅបន្ថែមសម្រាប់ការលូតលាស់

២ ពេត្រុស ៣:១៨ «ឆ្លុយទៅវិញ ចូរចម្រើនឡើងក្នុងព្រះគុណ និងក្នុងចំណេះដឹងអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង។ សូមឲ្យទ្រង់មានសិរីល្អ ចាប់ពីពេលនេះ រហូតដល់ថ្ងៃដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។ អាមែន»។

គោលដៅបន្ថែមសម្រាប់ការលូតលាស់ (*MORE GOALS FOR GROWTH*)

១. ការលូតលាស់ គឺចាំបាច់ដើម្បីរក្សាជីវិត

ក. ការខ្វះការលូតលាស់ គឺជាការធ្លាក់ចុះដុនជាប។

ខ. រាល់អ្វីៗដែលមានជីវិត គឺស្ថិតក្នុងស្ថានភាពពីរយ៉ាង៖ មិន "លូតលាស់" គឺ "ស្លាប់"។

គ. គ្រីស្ទបរិស័ទគ្រប់រូប ក៏ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពពីរយ៉ាងដែរ៖ មិន "លូតលាស់" គឺ "ធ្លាក់ចុះខាងវិញ្ញាណ" (*Backsliding*)។

ឃ. កម្លាំង គឺជាលទ្ធផលនៃការលូតលាស់ដែលជាប់លាប់ និងខ្ជាប់ខ្ជួន។

ង. គ្រីស្ទបរិស័ទដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ គឺជាលទ្ធផលនៃការលូតលាស់ដ៏ខ្ជាប់ខ្ជួន ពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ។

២. ការលូតលាស់ ទាមទារនូវកត្តាមួយចំនួន៖

ក. ការចរាចរ (ដូចជាចរន្តឈាមក្នុងរាងកាយ)

ខ. ការទទួលយក (ការថ្វាយបង្គំផ្ទាល់ខ្លួន, ការស្តាប់គ្រូអធិប្បាយ, ការសិក្សាព្រះគម្ពីរ ។ល។)

គ. ការផ្តល់ចេញ (ការឈ្នះព្រលឹង, ការថ្វាយដប់ភាគមួយ និងតង្វាយ, ការបម្រើក្នុងកិច្ចការព្រះវិហារ ។ល។)

ឃ. ប្រភពថាមពល

ង. ការអធិស្ឋាន

ច. ការអាន និងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ

ឆ. ការចុះចូលនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ជ. ពេលវេលា (ការលូតលាស់មិនអាចកើតមានឡើយ បើគ្មានការបោះទុនជាពេលវេលានោះ)

៣. យើងគឺជាសោរដ៏សំខាន់ សម្រាប់ការលូតលាស់នៃព្រះវិហាររបស់យើង

ក. ព្រះវិហារ គឺជាការជួបជុំគ្នានៃអ្នកជឿ។

ខ. នៅពេលដែលយើងម្នាក់ៗឈប់លូតលាស់ នោះព្រះវិហារក៏នឹងឈប់លូតលាស់ដែរ។

៤. កំណត់គោលដៅដើម្បីលូតលាស់

ក. បង្កើនពេលវេលាអធិស្ឋានរបស់អ្នក។

ខ. បង្កើនពេលវេលាអានព្រះគម្ពីររបស់អ្នក។

គ. បង្កើនការទន្ទេញខព្រះគម្ពីរឱ្យបានកាន់តែច្រើន។

ឃ. បង្កើនពេលវេលាឈ្នះព្រលឹងរបស់អ្នក។

ង. បង្កើនការនាំភ្ញៀវមកព្រះវិហារ និងការឃើញមនុស្សទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។

ច. កំណត់គោលដៅដែល "រុញច្រាន" អ្នកឱ្យលូតលាស់ និងជាគោលដៅដែលទាមទារឱ្យព្រះជាម្ចាស់យាងមក មានចំណែកក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។

ជំពូកទី៩១ មេរៀនដែលបានរៀនសូត្រនៅសមរកូមិ

បេសកកម្ម

សូភាសិត ១១:៣០ «ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។

ដានីយ៉ែល ២:២១ «ទ្រង់ផ្លាស់ប្តូរពេលវេលា និងរដូវកាល ទ្រង់ដកស្តេចចេញ ហើយលើកស្តេចឡើង ទ្រង់ប្រទានប្រាជ្ញាដល់អ្នកមានប្រាជ្ញា និងចំណេះដឹងដល់អ្នកដែលយល់ដឹង»។

មេរៀនដែលបានរៀនសូត្រនៅសមរកូមិបេសកកម្ម (LESSONS LEARNED)

១. មនុស្សចង់ដឹងច្បាស់ថា ពួកគេនឹងទៅស្ថានសួគ៌នៅពេលពួកគេស្លាប់ទៅ នេះគឺជាសំណួរសំខាន់បំផុតក្នុងជីវិត ហើយមនុស្សគ្រប់រូបតែងតែស្វែងរកចម្លើយដ៏ពិតប្រាកដមួយ។
២. ជាទូទៅ មនុស្សគឺដូចៗគ្នា ទោះបីជាពួកគេមានវប្បធម៌ និងការអនុវត្តខុសគ្នាក៏ដោយ តម្រូវការខាងវិញ្ញាណ និងការចង់បានសេចក្តីស្រឡាញ់ពីព្រះ គឺមិនមានព្រំដែនឡើយ។
៣. ការបារម្ភ និងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះមនុស្ស គឺសំខាន់ណាស់ ប្រសិនបើអ្នកចង់ឱ្យគេស្តាប់អ្វីដែលអ្នកនិយាយ មនុស្សនឹងមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលអ្នកដឹងឡើយ រហូតទាល់តែគេដឹងថាអ្នកបារម្ភពីគេកម្រិតណា។
៤. ប្រសិនបើអ្នកមានចិត្តតស៊ូ ចង់ឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ ព្រះនឹងនាំអ្នកឱ្យជួបមនុស្សដែលចង់បានសេចក្តីសង្គ្រោះជាមិនខាន ព្រះជាម្ចាស់រៀបចំផ្លូវសម្រាប់អ្នកដែលមានចិត្តចង់បម្រើទ្រង់ដោយស្មោះ។
៥. វាគឺជាប្រាជ្ញា ក្នុងការបត់បែនរបៀបដែលអ្នកចូលទៅជិតមនុស្ស ផ្អែកលើកាលៈទេសៈ និងបរិយាកាសជុំវិញ ចូរមានភាពវៃឆ្លាតក្នុងការបង្កើតទំនាក់ទំនង ដើម្បីបើកផ្លូវចែកចាយដំណឹងល្អ។
៦. អធិស្ឋាន អធិស្ឋាន និងអធិស្ឋាន! ការឈ្នះព្រលឹងគឺជាចម្បាំងខាងវិញ្ញាណ ដែលត្រូវតែឈ្នះតាមរយៈការជង្គង់អធិស្ឋាន។
៧. ត្រូវត្រៀមខ្លួនជានិច្ច ជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី និងខិត្តប័ណ្ណ (Tracts) ឱកាសអាចកើតឡើងគ្រប់ពេលវេលា ដូច្នេះចូរត្រៀមខ្លួនប្រកបដោយសេចក្តីរៀបរយរបស់អ្នកឱ្យរួចរាល់។

៨. ត្រូវចេះរបៀបបង្ហាញផ្លូវសង្គ្រោះពីក្នុងព្រះគម្ពីរ ដល់អ្នកដទៃ ត្រូវចេះប្រើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាអាជ្ញាធរ ដើម្បីបញ្ជាក់ពីផ្លូវទៅស្ថានសួគ៌។

៩. ត្រូវប្រព្រឹត្តចំពោះមនុស្សដោយសេចក្តីគោរព និងសេចក្តីសប្បុរសជានិច្ច អាកប្បកិរិយារបស់អ្នក គឺជា "សំបកកញ្ចប់" នៃដំណឹងល្អដែលអ្នកកំពុងចែកចាយ។

១០. ត្រូវប្រើសក្ខីភាពនៃសេចក្តីសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកជានិច្ច រៀងរាល់ពិតដែលព្រះបានធ្វើក្នុងជីវិតអ្នក គឺជាកស្តុតាងដ៏មានអំណាចបំផុត។

១១. កុំបណ្តោយឱ្យមានសត្រូវចូលមកក្នុងគំនិតអ្នក ឬធ្វើឱ្យអ្នកបាក់ទឹកចិត្តឡើយ ចូរចាំថា ព្រះអង្គដែលគង់ក្នុងអ្នក គឺធំជាងអ្នកដែលនៅក្នុងលោកីយ៍នេះ។

១២. ជឿជាក់ថាអ្នកនឹងឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ ចូរចេញទៅដោយសេចក្តីជំនឿ និងការរំពឹងទុកនូវលទ្ធផលពីព្រះជាម្ចាស់។

១៣. នរណាក៏អាចក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងបានដែរ ប្រសិនបើអ្នកដាក់ចិត្ត និងដាក់កាយធ្វើវា! ការឈ្នះព្រលឹងមិនមែនសម្រាប់តែអ្នកបម្រើព្រះពេញម៉ោងឡើយ ប៉ុន្តែសម្រាប់គ្រប់កូនរបស់ព្រះ។

សុភាសិត ១១:៣០ «ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។

ដានីយ៉ែល ២:២១ «ទ្រង់ផ្លាស់ប្តូរពេលវេលា និងរដូវកាល ទ្រង់ដកស្តេចចេញ ហើយលើកស្តេចឡើង ទ្រង់ប្រទានប្រាជ្ញាដល់អ្នកមានប្រាជ្ញា និងចំណេះដឹងដល់អ្នកដែលយល់ដឹង»។

មេរៀនដែលបានរៀនសូត្រនៅសមរម្យមិបេសកកម្ម (LESSONS LEARNED)

១. មនុស្សចង់ដឹងច្បាស់ថា ពួកគេនឹងទៅស្ថានសួគ៌នៅពេលពួកគេស្លាប់ទៅ នេះគឺជាសំណួរសំខាន់បំផុតក្នុងជីវិត ហើយមនុស្សគ្រប់រូបតែងតែស្វែងរកចម្លើយដ៏ពិតប្រាកដមួយ។

២. ជាទូទៅ មនុស្សគឺដូចៗគ្នា ទោះបីជាពួកគេមានវប្បធម៌ និងការអនុវត្តខុសគ្នាក៏ដោយ តម្រូវការខាងវិញ្ញាណ និងការចង់បានសេចក្តីស្រឡាញ់ពីព្រះ គឺមិនមានព្រំដែនឡើយ។

៣. ការបារម្ភ និងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះមនុស្ស គឺសំខាន់ណាស់ ប្រសិនបើអ្នកចង់ឱ្យគេស្តាប់អ្វីដែលអ្នកនិយាយ មនុស្សនឹងមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលអ្នកដឹងឡើយ រហូតទាល់តែគេដឹងថាអ្នកបារម្ភពីគេកម្រិតណា។

៤. ប្រសិនបើអ្នកមានចិត្តតស៊ូ ចង់ឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ ព្រះនឹងនាំអ្នកឱ្យជួបមនុស្សដែលចង់បាន សេចក្តីសង្គ្រោះជាមិនខាន ព្រះជាម្ចាស់រៀបចំផ្លូវសម្រាប់អ្នកដែលមានចិត្តចង់បម្រើទ្រង់ដោយស្មោះ។

៥. វាគឺជាប្រាជ្ញា ក្នុងការបត់បែនរបៀបដែលអ្នកចូលទៅជិតមនុស្ស ផ្អែកលើកាលៈទេសៈ និងបរិយាកាសជុំវិញ ចូរមានភាពវៃឆ្លាតក្នុងការបង្កើតទំនាក់ទំនង ដើម្បីបើកផ្លូវចែកចាយដំណឹងល្អ។

៦. អធិស្ឋាន អធិស្ឋាន និងអធិស្ឋាន! ការឈ្នះព្រលឹងគឺជាចម្បាំងខាងវិញ្ញាណ ដែលត្រូវតែឈ្នះតាមរយៈការ ជង្គង់អធិស្ឋាន។

៧. ត្រូវត្រៀមខ្លួនជានិច្ច ជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី និងខិត្តប័ណ្ណ (Tracts) ឱកាសអាចកើតឡើងគ្រប់ពេល វេលា ដូច្នេះចូរត្រៀមឧបករណ៍របស់អ្នកឱ្យរួចរាល់។

៨. ត្រូវចេះរបៀបបង្ហាញផ្លូវសង្គ្រោះពីក្នុងព្រះគម្ពីរ ដល់អ្នកដទៃ ត្រូវចេះប្រើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាអាជ្ញាធរ ដើម្បី បញ្ជាក់ពីផ្លូវទៅស្ថានសួគ៌។

៩. ត្រូវប្រព្រឹត្តចំពោះមនុស្សដោយសេចក្តីគោរព និងសេចក្តីសប្បុរសជានិច្ច អាកប្បកិរិយារបស់អ្នក គឺជា "សំបក កញ្ចប់" នៃដំណឹងល្អដែលអ្នកកំពុងចែកចាយ។

១០. ត្រូវប្រើសក្ខីភាពនៃសេចក្តីសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកជានិច្ច រឿងរ៉ាវពិតដែលព្រះបានធ្វើក្នុងជីវិតអ្នក គឺជាក សុភាពដ៏មានអំណាចបំផុត។

១១. កុំបណ្តោយឱ្យមានសត្រូវចូលមកក្នុងគំនិតអ្នក ឬធ្វើឱ្យអ្នកបាក់ទឹកចិត្តឡើយ ចូរចាំថា ព្រះអង្គដែលគង់ក្នុង អ្នក គឺធំជាងអ្នកដែលនៅក្នុងលោកីយ៍នេះ។

១២. ជឿជាក់ថាអ្នកនឹងឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ ចូរចេញទៅដោយសេចក្តីជំនឿ និងការរំពឹងទុកនូវលទ្ធ ផលពីព្រះជាម្ចាស់។

១៣. នរណាក៏អាចក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងបានដែរ ប្រសិនបើអ្នកដាក់ចិត្ត និងដាក់កាយធ្វើវា! ការឈ្នះព្រលឹង មិនមែនសម្រាប់តែអ្នកបម្រើព្រះពេញម៉ោងឡើយ ប៉ុន្តែសម្រាប់គ្រប់កូនរបស់ព្រះ។

ជំពូកទី៩២ គោលដៅសម្រាប់ដំណឹងល្អ

រ៉ូម ១:១៥-១៦ ១៥ ហេតុនេះហើយ បានជាខ្ញុំមានចិត្តចង់ប្រកាសដំណឹងល្អ ដល់អ្នករាល់គ្នាដែលនៅក្រុងរ៉ូមដែរ ១៦ ដ្បិតខ្ញុំមិនខ្មាស់នឹងដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទឡើយ ព្រោះជាអំណាចរបស់ព្រះ សម្រាប់សង្គ្រោះដល់អស់អ្នកណាដែលជឿ គឺដល់សាសន៍យូដាមុន ហើយដល់សាសន៍ក្រិកដែរ។

គោលដៅសម្រាប់ដំណឹងល្អ (GOALS FOR THE GOSPEL)

១. ត្រូវមានចិត្តម៉ឺងម៉ាត់ (Serious) នៅពេលនាំដំណឹងល្អទៅកាន់គេ

- ក. កុំប្រញាប់ប្រញាល់ពេក នៅពេលបង្ហាញផែនការសង្គ្រោះ។
- ខ. ត្រូវផ្តោតអារម្មណ៍លើកិច្ចការដែលកំពុងធ្វើនៅចំពោះមុខ។
- គ. ព្រោះវាទាក់ទងនឹង "ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច" របស់បុគ្គលម្នាក់។

២. ត្រូវផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អឱ្យបានសព្វសាយ (Saturating)

- ក. ដល់សមាជិកទាំងអស់ក្នុងគ្រួសារ
 - កិច្ចការ ១៦:៣០-៣១ «...លោកម្ចាស់អើយ! តើខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីឱ្យបានសង្គ្រោះ? ៣១ គេឆ្លើយថា៖ «ចូរជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់ នោះលោកនឹងបានសង្គ្រោះ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសាររបស់លោកផង»។
- ខ. ដល់មនុស្សសត្វទាំងអស់
 - ម៉ាកុស ១៦:១៥ «...ចូរទៅគ្រប់ប្រកលក្នុងពិភពលោក ហើយប្រកាសដំណឹងល្អដល់មនុស្សសត្វទាំងអស់»។
- គ. ដល់គ្រប់ទីកន្លែង
 - កិច្ចការ ១:៨ «...អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាសាក្សីឱ្យខ្ញុំ ទាំងនៅក្រុងយេរូសាឡឹម នៅទូទាំងស្រុកយូដា ស្រុកសាម៉ារី និងរហូតដល់ចុងផែនដីបំផុត»។

៣. ត្រូវធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងពិតប្រាកដតាមរយៈដំណឹងល្អ

- សុភាសិត ១១:៣០ «...ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះប្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។
- ដានីយ៉ែល ១២:៣ «...ហើយអស់អ្នកដែលនាំមនុស្សជាច្រើន ឲ្យត្រឡប់មកឯសេចក្តីសុចរិតវិញ នោះ នឹងភ្លឺដូចជាផ្កាយ ជានិច្ចនិរន្តរ៍»។
 - ក. មិនមែនគ្រាន់តែចែកខិត្តប័ណ្ណប៉ុណ្ណោះទេ។
 - ខ. មិនមែនគ្រាន់តែអញ្ជើញមនុស្សមកព្រះវិហារប៉ុណ្ណោះទេ។
 - គ. ប៉ុន្តែ គឺការណែនាំពួកគេឱ្យស្គាល់ព្រះយេស៊ូវ ក្នុងនាមជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ។

៤. ត្រូវធ្វើជាអ្នកចាត់ចែង (Stewards) នៃដំណឹងល្អ

- ១ កូរិនថូ ៩:១៦-១៧ «១៦ ...ដ្បិតតម្រូវឲ្យខ្ញុំធ្វើដូច្នោះ បើខ្ញុំមិនប្រកាសដំណឹងល្អទេ នោះវេទនាដល់ខ្ញុំ ហើយ! ១៧ ...ភារកិច្ចចាត់ចែងដំណឹងល្អ ត្រូវបានផ្ញើទុកនឹងខ្ញុំហើយ»។
- ត្រូវធ្វើជាអ្នកឈ្នះប្រលឹងនៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកទៅ។ ត្រូវត្រៀមខ្លួនជានិច្ច គ្រប់ថ្ងៃ និងគ្រប់ពេលវេលា។

៥. ត្រូវបង្កើតអ្នកឈ្នះប្រលឹងបន្ថែមទៀត ដោយសារដំណឹងល្អ

- ចូរស្វែងរក និងកែនមនុស្សដទៃទៀតឱ្យចូលរួមក្នុងជួរទ័ពអ្នកឈ្នះប្រលឹង នៅក្នុងព្រះវិហាររបស់អ្នក។

ជំពូកទី៩៣ ធនធានរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង

២ កូរិនថូ ១០:៤ «ជ្រើតអាវុធនៃចម្បាំងរបស់យើង មិនមែនជារបស់សាច់ឈាមឡើយ ប៉ុន្តែមានអំណាចតាមរយៈព្រះ ដើម្បីរំលាយអស់ទាំងបន្ទាយមាំមួនបាន»

យើងគ្មានលេសអ្វីទៀតឡើយ! ក្នុងនាមជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង យើងគ្មានអ្វីដែលត្រូវភ័យខ្លាចនោះទេ។ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានបទបញ្ជាឱ្យយើងចេញទៅ ឈ្នះព្រលឹង ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក និងបង្រៀន។ ទ្រង់ក៏បានប្រទាននូវធនធាន និងឧបករណ៍នានា ដើម្បីឱ្យយើងសម្រេចកិច្ចការដែលបានដាក់ជូននេះផងដែរ។ សូមអរព្រះគុណព្រះអង្គ ដែលយើងអាចចេញទៅដោយចិត្តជឿជាក់ ភាពក្លាហាន អំណាច និងសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថា យើងនឹងឃើញមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះ ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក និងចូលរួមក្នុងក្រុមជំនុំ!

ធនធានរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង (THE SOUL WINNER'S RESOURCES)

១. ការអធិស្ឋាន (PRAYER)

- កិច្ចការ ៤:៣១ «កាលគេបានអធិស្ឋានរួចហើយ នោះកន្លែងដែលគេជួបជុំគ្នា ក៏កក្រើកញ័រ រួចគេទាំងអស់គ្នា បានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយគេប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដោយចិត្តក្លាហាន»។
- ម៉ាកុស ១១:២៤ «...អ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាទូលសូម ក្នុងការអធិស្ឋាន ចូរជឿថាអ្នកនឹងបានដូចបំណង នោះអ្នកនឹងបានសម្រេចជាមិនខាន»។

២. អំណាច (POWER)

- កិច្ចការ ១:៨ «ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបានអំណាច នៅពេលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកលើអ្នក ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាសាក្សីឱ្យខ្ញុំ...»។
- យ៉ូហាន ១៦:១៣-១៤ «១៣ ប៉ុន្តែ កាលណាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត យាងមកដល់ នោះទ្រង់នឹងនាំអ្នករាល់គ្នា ឱ្យស្គាល់សេចក្តីពិតគ្រប់ជំពូក... ១៤ ទ្រង់នឹងលើកសិរីល្អដល់ខ្ញុំ...»។

៣. គ្រាប់ពូជដ៏មានតម្លៃ (ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ)

- ទំនុកតម្កើង ១២៦:៥-៦ «៥ អស់អ្នកណាដែលសាបព្រោះទាំងទឹកភ្នែក នោះនឹងច្រូតកាត់ដោយសេចក្តីអំណរវិញ។ ៦ អ្នកណាដែលចេញទៅទាំងយំ ទាំងកាន់គ្រាប់ពូជដ៏មានតម្លៃទៅជាមួយ នោះនឹងត្រឡប់មកវិញដោយសេចក្តីអំណរ...»។
- ១ ពេត្រុស ១:២៣-២៥ «២៣ អ្នករាល់គ្នាបានកើតជាថ្មី... គឺដោយសារព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលមានជីវិត និងស្ថិតស្ថេរនៅជារៀងរហូត។ ២៥ ...គឺជាព្រះបន្ទូល ដែលបានប្រកាសដល់អ្នករាល់គ្នា តាមរយៈដំណឹងល្អ»។

៤. វត្តមានរបស់ព្រះយេស៊ូវ (*PRESENCE OF JESUS*)

- ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០ «១៨ ...អំណាចទាំងអស់ នៅលើមេឃ និងនៅលើផែនដី ត្រូវបានប្រគល់មកឲ្យខ្ញុំហើយ។ ១៩ ដូច្នោះ ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សគ្រប់សាសន៍ ឲ្យធ្វើជាសិស្ស... ២០ ...មើល! ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជានិច្ច រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ អាមែន»។
- ២ ធីម៉ូថ ៤:១៧-១៨ «១៧ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់បានគង់នៅជាមួយខ្ញុំ និងផ្តល់កម្លាំងឲ្យខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យការប្រកាសដំណឹងល្អ បានសម្រេចសព្វគ្រប់ តាមរយៈរូបខ្ញុំ... ១៨ ព្រះអម្ចាស់នឹងសង្គ្រោះខ្ញុំ ឲ្យរួចពីគ្រប់ទាំងអំពើអាក្រក់...»។

ជំពូកទី៩៤ ប្រសិនបើសេដ្ឋីក្នុងលូកា ១៦ ចេញទៅឈ្នះ ព្រលឹង

លូកា ១៦:១៩-៣១ បង្ហាញពីតថភាពដ៏គួរឱ្យរន្ធត់នៃជីវិតបន្ទាប់ពីសេចក្តីស្លាប់។ ប្រសិនបើបុរសសេដ្ឋីម្នាក់នេះ អាចត្រឡប់មកវិញ ហើយចេញទៅឈ្នះព្រលឹង គាត់នឹងធ្វើវាដោយស្មារតីខុសប្លែកពីអ្នកដទៃទាំងស្រុង៖

១. គាត់នឹងបង្ខំ (Compel) ពួកគេឱ្យទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ:

- លូកា ១៤:២១-២៣ «...២៣ រួចម្ចាស់ក៏ប្រាប់បម្រើថា៖ «ចូរចេញទៅតាមផ្លូវធំ និងតាមរបងចម្ការ ហើយ បង្ខំគេឱ្យចូលមក ដើម្បីឱ្យផ្ទះរបស់ខ្ញុំបានពេញ»។
 - និយមន័យនៃពាក្យ "បង្ខំ" (Compel): គឺជាការជំរុញ ឬដាស់តឿនដោយកម្លាំងដែលមិនអាច ទប់ទល់បាន ការបង្ខិតបង្ខំ ឬការធ្វើឱ្យចាំបាច់ មិនថាដោយកម្លាំងកាយ ឬកម្លាំងសីលធម៌ (ចិត្ត គំនិត) ឡើយ។ គាត់នឹងមិនគ្រាន់តែសួរនាំធម្មតានោះទេ តែគាត់នឹងអង្វរករយ៉ាងខ្លាំងព្រោះ គាត់ដឹងពីគ្រោះថ្នាក់។

២. គាត់នឹងចង់ឱ្យ "មនុស្សគ្រប់រូប" ត្រូវបានសង្គ្រោះ:

- ២ ពេត្រុស ៣:៩ «ព្រះអម្ចាស់មិនយឺតយ៉ាវនឹងសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់... គឺទ្រង់មានព្រះទ័យអត់ធ្មត់ ចំពោះអ្នករាល់គ្នាវិញ មិនចង់ឱ្យនរណាម្នាក់វិនាសឡើយ គឺចង់ឱ្យមនុស្សគ្រប់រូបបានប្រែចិត្តវិញ»។
- ១ ទីម៉ូថេ ២:៣-៤ «៣ នេះជារឿងល្អ ហើយជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ របស់យើង ៤ ដែលសព្វព្រះហឫទ័យឱ្យមនុស្សគ្រប់រូបបានសង្គ្រោះ ហើយឱ្យបានស្គាល់សេចក្តីពិត»។
 - គាត់នឹងគ្មានការរើសអើងឡើយ ព្រោះគាត់ដឹងថាព្រលឹងមនុស្សគ្រប់រូបមានតម្លៃស្មើគ្នា និងត្រូវ ការសេចក្តីសង្គ្រោះដូចគ្នា។

៣. គាត់នឹងរក្សា "តថភាពនៃស្ថាននរក" ឱ្យនៅជាប់ក្នុងចិត្តជានិច្ច

- វិវរណៈ ២០:១៤-១៥ «១៤ រួចសេចក្តីស្លាប់ និងស្ថានឃុំព្រលឹង ក៏ត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងដែរ... ១៥ ហើយអ្នកណាដែលគ្មានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងសៀវភៅជីវិត នោះត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងដែរ»។

- គាត់នឹងមិនចែកចាយដំណឹងល្អដោយភាពព្រងើយកន្តើយឡើយ។ គាត់នឹងចងចាំជានិច្ចនូវការឈឺចាប់ ភ្លើងដែលមិនចេះរលត់ និងការស្រែកទឹកក្នុងស្ថាននរក ដែលធ្វើឱ្យគាត់មានចិត្តឆេះ ឆ្ងល់ក្នុងការស្រាវជ្រាវព្រលឹងមនុស្ស។

មេរៀនសង្ខេបសម្រាប់យើង

បុរសសេដ្ឋីនេះបានក្លាយជា "អ្នកឈ្នះព្រលឹង" នៅពេលដែលគាត់ហួសពេលនឹងធ្វើវាទៅហើយ។ យើងដែលនៅរស់មានឱកាសដ៏មានតម្លៃ៖

- ចូរមានចិត្ត **"បង្ខំ"** ដូចជាអ្នកបម្រើក្នុងរឿងប្រៀបប្រដូច។
- ចូរមានចិត្ត **"ស្រឡាញ់"** ដល់មនុស្សគ្រប់រូបដូចជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។
- ចូរមានចិត្ត **"ភ្ញាក់រលឹក"** ដល់គ្រោះថ្នាក់នៃបឹងភ្លើងជានិច្ច។

ជំពូកទី៩៥ នៅពេលអ្នកចេញទៅឈ្នះព្រលឹង អ្នកគួរតែ...

ទីតុស ២:១០ «...មិនត្រូវលួចប្លន់ឡើយ គឺត្រូវបង្ហាញភាពស្មោះត្រង់គ្រប់យ៉ាង ដើម្បីឲ្យគេបានសរសើរដល់សេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង ក្នុងគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់»។

នៅពេលអ្នកចេញទៅឈ្នះព្រលឹង អ្នកគួរតែ... (WHEN YOU GO SOUL WINNING, YOU SHOULD BE...)

ប្រសិនបើអ្នកមានលក្ខណៈសម្បត្តិទាំង ៥ យ៉ាងនេះ វានឹងជួយឱ្យកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងឈ្នះព្រលឹងរបស់អ្នកកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព៖

១. រូសរាយរាក់ទាក់ (NICE)

- ក. ត្រូវមានអាកប្បកិរិយាឱ្យបានល្អបំផុត។
- ខ. ត្រូវមានចិត្តល្អចំពោះមនុស្សគ្រប់រូប ព្រោះម្នាក់ៗសុទ្ធតែមានការលំបាករៀងៗខ្លួន។
- គ. ភាពរូសរាយរបស់អ្នក នឹងប្រៀបដូចជាឱសថសម្រាប់ព្យាបាលព្រលឹងរបស់ពួកគេ។

២. រៀបរយស្អាតបាត (NEAT)

- ក. រូបរាងខាងក្រៅ សក់ សម្លៀកបំពាក់ និងក្លិនមាត់ ត្រូវតែស្អាតបាតជានិច្ច។
- ខ. ត្រូវរៀបចំខ្លួនឱ្យមើលទៅល្អបំផុតតាមដែលអាចធ្វើបាន។
- គ. ត្រូវគ្រប់គ្រងខ្លួនឯងឱ្យមានសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និងមានរបៀបរៀបរយ។

៣. បែបធម្មជាតិ (NATURAL)

- ក. កុំធ្វើពុត កុំសម្តែង ឬធ្វើដូចជាអ្នកលក់ទំនិញឡើយ។
- ខ. ការធ្វើជាខ្លួនឯង នឹងធ្វើឱ្យអ្នកទទួលបានលទ្ធផលល្អជាងការព្យាយាមធ្វើជាអ្នកផ្សេង។
- គ. ព្រះជាម្ចាស់អាចប្រើប្រាស់បុគ្គលិកលក្ខណៈ និងបទពិសោធន៍ជីវិតរបស់អ្នក ដើម្បីទៅដល់មនុស្សមួយចំនួនដែលអ្នកដទៃមិនអាចទៅដល់បាន។

៤. គួរឱ្យកត់សម្គាល់ (NOTEWORTHY)

- ក. និយមន័យគឺ – ស័ក្តិសមនឹងទទួលបានការចាប់អារម្មណ៍។
- ខ. អ្នកគួរតែចូលទៅជិតពួកគេ ហាក់ដូចជាអ្នកមានអ្វីម្យ៉ាងដែលសំខាន់ចង់ប្រាប់ ហើយពួកគេក៏ចង់ស្តាប់ដែរ។
- គ. មនុស្សចង់រៀនសូត្រពីអ្នកណាដែលដឹងនូវអ្វីដែលពួកគេខ្លួនឯងមិនទាន់ដឹង។

៥. ការចិញ្ចឹមបីបាច់ (NOURISHING)

- ក. និយមន័យគឺ – ការផ្តល់អាហារ ឬការជំរុញឱ្យមានការលូតលាស់។
- ខ. សេចក្តីស្រឡាញ់បែបអ្នកគង្វាល គឺមានភាពទន់ភ្លន់ដូចជាមេដោះដែលថ្នាក់ថ្នមកូនៗរបស់ខ្លួនដូច្នោះដែរ។
- គ. នៅពេលអ្នកចាកចេញពីផ្ទះ ឬបុគ្គលណាម្នាក់ គោលដៅរបស់អ្នកគឺត្រូវធ្វើជា "ព្រះពរ" ដល់គ្រប់គ្នាដែលអ្នកបានសន្ទនាជាមួយ។

គោលដៅរបស់យើងគឺដើម្បីឈ្នះព្រលឹង ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់អ្នកដែលបានជឿ និងបង្រៀនពួកគេពីរបៀបរស់នៅក្នុងជីវិតជាគ្រីស្ទបរិស័ទដែលថ្វាយខ្លួនដល់ព្រះ។

១ កូរិនថូ ៩:២០-២៣ «២០ ...ខ្ញុំបានត្រឡប់ជាដូចជាសាសន៍យូដា ដើម្បីឱ្យបានឈ្នះសាសន៍យូដា... ២២ ខ្ញុំបានត្រឡប់ជាខ្មោយ ក្នុងចំណោមអ្នកដែលខ្មោយ ដើម្បីឱ្យបានឈ្នះអ្នកដែលខ្មោយ គឺខ្ញុំបានត្រឡប់ជាគ្រប់យ៉ាងដល់មនុស្សគ្រប់រូប ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានសង្គ្រោះអ្នកខ្លះ តាមគ្រប់មធ្យោបាយ ២៣ ខ្ញុំធ្វើសេចក្តីទាំងនេះ ដោយព្រោះដំណឹងល្អ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានរួមចំណែកក្នុងដំណឹងល្អនោះដែរ»។

ជំពូកទី៩៦ អ្វីដែល «មិនគួរធ្វើ» ក្នុងការឈ្នះព្រលឹង

ម៉ាថាយ ១០:១៦ «មីល! ខ្ញុំចាត់អ្នករាល់គ្នាឲ្យទៅ ប្រៀបដូចជាចៀម នៅកណ្តាលហ្វូងចចក ហេតុនេះ ចូរមាន ប្រាជ្ញាដូចជាពស់ ហើយស្ងួតបូកដូចជាព្រាប»។

អ្វីដែល «មិនគួរធ្វើ» ក្នុងការឈ្នះព្រលឹង (SOUL WINNING DO NOTS)

១. កុំរំលងនរណាម្នាក់ ឬទុកឱ្យពួកគេរង់ចាំអ្នកផ្សេងមកប្រាប់ដំណឹងល្អឡើយ។
២. កុំជជែកវែកញែក។ យើងមិនមែនចេញទៅ ដើម្បីឈ្លោះប្រកែកជាមួយមនុស្សនោះទេ។
៣. កុំនិយាយមើលងាយ ដល់អ្នកដែលមិនទាន់បានសង្គ្រោះ។
៤. កុំបណ្តោយឱ្យខាតពេល លើការជជែកពីមតិផ្ទាល់ខ្លួន គោលលទ្ធិ ឬអំពើបាបផ្សេងៗ... ចូរផ្តោតលើផ្លូវនៃ ដំណឹងល្អឱ្យជាប់ជានិច្ច។
៥. កុំធ្វើឱ្យគេមានអារម្មណ៍ថាត្រូវការការខ្លួន។ កុំរិះគន់ ឬកាត់ទោសសាសនា មតិយោបល់ ឬជំនឿរបស់ពួកគេ ឡើយ។
៦. កុំមានអាកប្បកិរិយាល្បីយ ឬមិនគួរសម។
៧. កុំនិយាយជាមួយគេ ដូចជាអ្នកកំពុងអធិប្បាយ។ អ្នកមិនបានលើកធម្មាសមៈ (Pulpit) តាមខ្លួនឡើយ នៅ ពេលអ្នកចេញទៅឈ្នះព្រលឹង។
៨. កុំនិយាយពាក្យខ្ពស់ៗ ដោយប្រើពាក្យបច្ចេកទេសសាសនា ដែលអ្នកបាត់បង់ពិបាកយល់។
៩. កុំល្ងង់លោមមនសិការរបស់គេ ដោយការបញ្ជាក់ថាពួកគេជា "មនុស្សល្អ"។ ពួកគេចាំបាច់ត្រូវយល់ថា ខ្លួនជា មនុស្សបាប ហើយនឹងត្រូវទៅស្ថាននរក ប្រសិនបើពួកគេស្លាប់ក្នុងអំពើបាបរបស់ខ្លួន។
១០. កុំបណ្តោយឱ្យពាក្យដោះសារមករារាំងអ្នក។ ចូរព្យាយាមដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនោះ ប្រសិនបើអ្នកអាចធ្វើ ទៅបាន ដោយមិនបង្កឱ្យមានការអាក់អន់ចិត្ត។
១១. កុំមានភាពកាចសាហាវ ដូចជាមេធាវីកំពុងសាកសួរដេញដោលជនជាប់ចោទ។ ចូរមានចិត្តបារម្ភ និង ស្រឡាញ់ពួកគេដោយស្មោះ។

១២. កុំបណ្តោយឱ្យមានសត្រូវបញ្ចុះបញ្ចូលអ្នក ថាអ្នកមិនអាចឈ្នះព្រលឹងបានឡើយ។

ជំពូកទី៩៧ ការជម្នះលើការយល់ច្រឡំទូទៅ

១. ខ្ញុំត្រូវតែកែខ្លួនឱ្យស្អាតបាតសិន មុននឹងខ្ញុំទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ

- លូកា ១៥:៧ «ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅស្ថានសួគ៌ក៏នឹងមានសេចក្តីអំណរ ដោយព្រោះមនុស្សបាបម្នាក់ ដែលប្រែចិត្ត លើសជាងមនុស្សសុចរិតកៅសិបប្រាំបួននាក់ ដែលមិនត្រូវការប្រែចិត្តនោះទៅទៀត»។
- មេរៀន៖ ព្រះគ្រីស្ទយាងមកដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សបាប មិនមែនមនុស្សល្អឥតខ្ចោះឡើយ។ ចូរមករកទ្រង់ ទាំងសភាពបែបណាដែលអ្នកមាននៅពេលនេះ។

២. ខ្ញុំនឹងត្រូវលះបង់ច្រើនពេក ដើម្បីបានសង្គ្រោះ

- ម៉ាកុស ៨:៣៦-៣៧ «៣៦ តើមានប្រយោជន៍អ្វីដល់មនុស្ស បើគេបានពិភពលោកទាំងមូល ប៉ុន្តែត្រូវបាត់បង់ព្រលឹងរបស់ខ្លួននោះ? ៣៧ ឬតើមនុស្សនឹងយកអ្វីមកជូរយកព្រលឹងរបស់ខ្លួនវិញបាន?»

៣. ខ្ញុំមានពេលច្រើនណាស់ ចាំសង្គ្រោះនៅពេលក្រោយក៏បាន

- ២ កូរិនថូ ៦:២ «...មើល! ឥឡូវនេះហើយ ជាពេលដ៏គួរទទួល មើល! ឥឡូវនេះហើយ ជាថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ»។

៤. ពួកគ្រីស្ទបរិស័ទ សុទ្ធតែជាពួកមនុស្សលាក់ពុត (Hypocrites)

- យ៉ូហាន ៧:២៤ «កុំវិនិច្ឆ័យតាមភិនភាគខាងក្រៅឡើយ គឺត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយយុត្តិធម៌វិញ»។
- យ៉ូហាន ១៩:៤ «...មើល! ខ្ញុំនាំលោកនេះចេញមកឱ្យអ្នករាល់គ្នាឃើញ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំរកមិនឃើញកំហុសណាមួយក្នុងខ្លួនលោកឡើយ»។
- មេរៀន៖ មនុស្សអាចនឹងធ្វើឱ្យយើងខកចិត្ត ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវមិនដែលធ្វើឱ្យយើងខកចិត្តឡើយ។ ចូរមើលទៅព្រះអង្គ មិនមែនមើលទៅមនុស្សឡើយ។

៥. ខ្ញុំបានធ្វើបាបច្រើនពេកហើយ ព្រះមិនសង្គ្រោះខ្ញុំទេ

- រ៉ូម ៥:៦, ៨ «៦ ...ព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជំនួសពួកមនុស្សមិនគោរពព្រះ តាមកំណត់ពេល។ ៨ ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់បង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ដល់យើងរាល់គ្នាឱ្យឃើញច្បាស់ គឺក្នុងកាលដែលយើងនៅមានបាបនៅឡើយ នោះព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជំនួសយើង»។

៦. វាយតម្លៃពេលសម្រាប់ខ្ញុំហើយ ក្នុងការទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ

- លូកា ២៣:៤២-៤៣ «៤២ រួចគាត់ទូលព្រះយេស៊ូវថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! សូមនឹកដល់ទូលបង្គំផង នៅពេលទ្រង់យាងចូលក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ទ្រង់»។ ៤៣ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «យើងប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា ថ្ងៃនេះ អ្នកនឹងនៅជាមួយយើង ក្នុងសួនមនោរម្យ»។
- មេរៀន៖ ចោរដែលនៅជាប់ឈើភ្លាង បានសង្គ្រោះនៅនាទីចុងក្រោយនៃជីវិតរបស់គាត់។ ឱ្យតែអ្នកនៅមានជម្លើម វាមិនទាន់យឺតពេលឡើយ។

៧. ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនទាន់ត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ ដើម្បីសង្គ្រោះប៉ុណ្ណោះ

- សុភាសិត ២៧:១ «កុំអួតអាងអំពីថ្ងៃស្អែកឡើយ ដ្បិតអ្នកមិនដឹងថា ថ្ងៃនីមួយៗនឹងនាំអ្វីមកឱ្យខ្លួននោះទេ»។

៨. មនុស្សនឹងសើចម្អកឱ្យខ្ញុំ បើខ្ញុំទទួលជឿព្រះ

- សុភាសិត ២៩:២៥ «ការខ្លាចមនុស្ស នាំមកនូវអន្ទាក់ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងមានសុវត្ថិភាព»។

៩. ខ្ញុំជឿលើព្រះតាំងពីដើមមកហើយ

- យ៉ូហាន ៣:៣, ៧ «៣ ...បើយើងប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា បើមនុស្សមិនកើតជាថ្មីទេ នោះមិនអាចឃើញព្រះរាជ្យរបស់ព្រះបានឡើយ។ ៧ កុំឆ្ងល់ដែលយើងប្រាប់អ្នកថា៖ អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែកើតជាថ្មីនោះឡើយ»។
- មេរៀន៖ ការជឿដោយដឹង (Intellectual belief) ខុសពីការកើតជាថ្មីតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណ។ មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវតែមានបទពិសោធន៍នៃការកើតជាថ្មី។

១០. ខ្ញុំកំពុងតែ "ព្យាយាម" ធ្វើខ្លួនឱ្យបានសង្គ្រោះ

- ទីតុស ៣:៥ «ទ្រង់បានសង្គ្រោះយើង មិនមែនដោយសារការសុចរិតដែលយើងបានធ្វើនោះឡើយ គឺតាមសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់វិញ...»។
- មេរៀន៖ សេចក្តីសង្គ្រោះមិនមែនជាការងារ (Work) ដែលយើងត្រូវខំធ្វើឱ្យបាននោះទេ ប៉ុន្តែជាអំណោយ (Gift) ដែលយើងត្រូវទទួលដោយសេចក្តីជំនឿ។

ជំពូកទី៩៨ សេចក្តីទុកចិត្ត និងការឈ្នះព្រលឹង

ទំនុកតម្កើង ១៨:៣០ «ឯព្រះទ្រង់ ផ្លូវរបស់ទ្រង់សុទ្ធតែឥតខ្ចោះ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ក៏ត្រូវបានឈ្លងលមើល ហើយ ទ្រង់ជាខែលដល់អស់អ្នកណា ដែលទុកចិត្តលើទ្រង់»។

សេចក្តីទុកចិត្ត គឺជាគន្លឹះដ៏សំខាន់បំផុតនៅក្នុងកិច្ចការឈ្នះព្រលឹង។ បើគ្មានសេចក្តីទុកចិត្តទេ យើងនឹងពឹងផ្អែកលើសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួន ដែលវាតែងតែមានកម្រិត។

សេចក្តីទុកចិត្ត និងការឈ្នះព្រលឹង (TRUST AND SOUL WINNING)

១. ទុកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់ (TRUST GOD):

- ក. សម្រាប់សេចក្តីពិត។
- ខ. សម្រាប់ប្រាជ្ញា។
- គ. សម្រាប់អំណាច។

២. ទុកចិត្តលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (TRUST THE HOLY SPIRIT):

- ក. សម្រាប់វត្តមានរបស់ទ្រង់។
- ខ. សម្រាប់កិច្ចដឹកនាំរបស់ទ្រង់។
- គ. សម្រាប់សមត្ថភាពរបស់ទ្រង់។

៣. ទុកចិត្តលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (TRUST GOD'S WORD):

- ក. ថាជាសេចក្តីពិតពិតប្រាកដ។
- ខ. ដើម្បីនាំមកនូវការកែប្រែចិត្ត (Conviction)។
- គ. ដើម្បីបង្កើតឱ្យមានសេចក្តីជំនឿ។

៤. ទុកចិត្តលើព្រះយេស៊ូវ (TRUST JESUS):

- ក. ដើម្បីសង្គ្រោះព្រលឹងមនុស្ស។

- ខ. ដើម្បីអត់ទោសបាបដល់មនុស្សបាប។
- គ. ដើម្បីគង់នៅជាមួយយើងជានិច្ច។

៥. ទុកចិត្តលើគ្រូគង្វាលរបស់អ្នក (TRUST YOUR PASTOR):

- ក. សម្រាប់ការណែនាំក្នុងកិច្ចការឈ្នះព្រលឹង។
- ខ. សម្រាប់គោលលទ្ធិព្រះគម្ពីរដែលត្រឹមត្រូវ។
- គ. សម្រាប់ការដឹកនាំក្នុងផ្លូវដ៏ត្រឹមត្រូវ។

៦. ទុកចិត្តលើដៃគូឈ្នះព្រលឹងរបស់អ្នក (TRUST YOUR PARTNER):

- ក. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ - គឺជាដៃគូចម្បងរបស់យើង។
- ខ. ដៃគូដែលជាអ្នកនិយាយ (The talking partner)។
- គ. ដៃគូដែលស្ងប់ស្ងាត់ (The silent partner - អ្នកដែលចាំជួយអធិស្ឋាន និងគាំទ្រ)។

៧. ទុកចិត្តលើអ្នកជឿថ្មី/អ្នកដែលយើងទៅជួប (TRUST THE CONVERT):

- ក. ថាពួកគេពិតជាចង់ដឹងពីសេចក្តីពិត។
- ខ. ថាពួកគេនឹងស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់។
- គ. ថាពួកគេពិតជាមានចិត្តស្មោះត្រង់ នៅពេលដែលពួកគេទូលសូមឱ្យព្រះយេស៊ូវសង្គ្រោះពួកគេ។

ជំពូកទី៩៩ សេចក្តីសង្គ្រោះដ៏សាមញ្ញ

២ កូរិនថូ ១១:៣ «ប៉ុន្តែ ខ្ញុំខ្លាចក្រែងលោដូចជាសត្វពស់ បានបញ្ឆោតនាងអេវ៉ា ដោយឧបាយកលរបស់វាយ៉ាងណា នោះចិត្តគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នា ក៏ត្រូវបង្កូចឲ្យឃ្លាតចេញពីសេចក្តីសាមញ្ញ ដែលមានក្នុងព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងនោះដែរ»។

សេចក្តីសង្គ្រោះដ៏សាមញ្ញ (THE SIMPLICITY OF SALVATION)

១. សេចក្តីសង្គ្រោះ មិនមែនកើតចេញពីការប្រព្រឹត្តណាមួយឡើយ

- រ៉ូម ៣:២០ «ហេតុនេះ គ្មានមនុស្សណាម្នាក់ អាចត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត នៅចំពោះព្រះនេត្រទ្រង់ ដោយសារការកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យឡើយ...»។
- កាឡូទី ៣:១០-១១ «១០ ...ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកថា៖ «ត្រូវបណ្តាសាហើយ អស់អ្នកណាដែលមិនកាន់តាម...» ១១ ...គ្មានអ្នកណាម្នាក់ ត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត... ដោយសារក្រឹត្យវិន័យឡើយ ដ្បិត «មនុស្សសុចរិត នឹងរស់ដោយសារសេចក្តីជំនឿ»។
- អេភេសូ ២:៨-៩ «៨ ដ្បិតគឺដោយសារព្រះគុណ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿ... ៩ មិនមែនដោយសារការប្រព្រឹត្តឡើយ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកណាម្នាក់អួតខ្លួនបាន»។
 - ក. មិនមែនដោយសារបុណ្យជ្រមុជទឹក។
 - ខ. មិនមែនដោយសារការមកព្រះវិហារ។
 - គ. មិនមែនដោយសារចំណេះដឹងព្រះគម្ពីរ។
 - ឃ. មិនមែនដោយសារការផ្លាស់ប្តូរជីវិតឱ្យល្អ។
 - ង. មិនមែនដោយសារបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន។
 - ច. មិនមែនដោយសារតែសេចក្តីទុក្ខសោកចំពោះអំពើបាប។
 - ឆ. មិនមែនដោយសារអំពើល្អណាមួយដែលយើងអាចធ្វើបានឡើយ។

២. សេចក្តីសង្គ្រោះ គឺគ្រាន់តែទុកចិត្តលើព្រះយេស៊ូវតែមួយព្រះអង្គគត់ ដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌

- រ៉ូម ៣:២៨ «ហេតុនេះ យើងសន្និដ្ឋានថា មនុស្សត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត ដោយសារសេចក្តីជំនឿ ដោយមិនបាច់កាន់តាមក្រឹត្យវិន័យឡើយ»។
- អេភេសូ ១:១២ «...គឺយើងដែលបានទុកចិត្តលើព្រះគ្រីស្ទមុនគេ»។
 - ក. សម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះឱ្យរួចពីស្ថាននរក។
 - ខ. សម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចនៅស្ថានសួគ៌។
 - គ. សម្រាប់រក្សាសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងឱ្យនៅជាប់ជានិច្ច (សន្តិសុខអស់កល្ប)។

៣. ពិនិត្យមើលអ្វីដែលពួកគេជឿ ដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ

- ក. នៅពេលនរណាម្នាក់និយាយថា ពួកគេជឿថាខ្លួននឹងបានទៅស្ថានសួគ៌ ចូរសួរពួកគេពីហេតុផលដែលពួកគេជឿបែបនោះ។
- ខ. តើពួកគេកំពុងទុកចិត្តលើអ្វី?
- គ. ប្រហែលជាពួកគេជឿលើដំណឹងល្អក្លែងក្លាយ ឬប្រហែលជាពួកគេត្រូវបានគេនាំឱ្យយល់ខុស។
- ឃ. មនុស្សខ្លះគិតថា អ្វីដែលម្នាក់ៗជឿគឺត្រឹមត្រូវសម្រាប់ខ្លួនគេហើយ។ ប៉ុន្តែ ពួកគេចាំបាច់ត្រូវជឿថា អ្វីដែលព្រះមានបន្ទូលក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ គឺជាអ្វីដែលសំខាន់បំផុត នៅពេលយើងឈរនៅចំពោះព្រះ។
- ង. ជួយពួកគេឱ្យប្រែចិត្តពិតប្រាកដ (ស្រូបគំនិតអំពីរបៀបទៅស្ថានសួគ៌) និងទុកចិត្តលើព្រះយេស៊ូវតែមួយព្រះអង្គគត់ ដោយការអំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់ ដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។

ជំពូកទី១០០ គន្លឹះនៃភាពជោគជ័យក្នុងការស្ទូចមនុស្ស

លូកា ៥:១-១១ រៀបរាប់ពីអព្វគហេតុនៃការស្ទូចត្រីដ៏អស្ចារ្យ និងការហៅរបស់ព្រះយេស៊ូវឱ្យយើងក្លាយជា "អ្នកស្ទូចមនុស្ស"។

ជោគជ័យក្នុងការស្ទូចមនុស្ស (SUCCESS IN FISHING FOR MEN)

១) ទឹកជ្រៅ (DEEP WATER)

- ក. ការស្តាប់បង្គាប់៖ ត្រូវស្តាប់បង្គាប់តាមកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវដឹកនាំ (ទោះបីជាអ្នកហត់នឿយក៏ដោយ)។
- ខ. សេចក្តីជំនឿដែលកើនឡើង៖ ការចេញទៅទឹកជ្រៅ ទាមទារឱ្យយើងទុកចិត្តលើព្រះលើសពីសមត្ថភាពខ្លួនឯង។
- គ. ផលផ្លែ៖ ត្រី (ព្រលឹងមនុស្ស) កាន់តែច្រើន នាំមកនូវសិរីល្អដល់ព្រះយេស៊ូវកាន់តែខ្លាំង។

២) ទូក (A BOAT)

- ក. ព្រះវិហារ (សញ្ញាថ្មី)៖ គឺជាទូកស្ទូចត្រីរបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់សម័យកាលនេះ។
- ខ. ប្រសិទ្ធភាព៖ ការស្ទូចត្រីដែលល្អបំផុត គឺធ្វើឡើងចេញពីលើទូក (ការបម្រើតាមរយៈព្រះវិហារ)។
- គ. សាមគ្គីភាព៖ ចូរនៅជាមួយអ្នកស្ទូចត្រីដទៃទៀតដែលចេញពីទូកតែមួយ (បងប្អូនរួមជំនឿ)។

៣) សំណាញ់ (A NET)

- ក. ការចេញទៅជាក្រុម៖ ពេលវេលាល្អៗព្រលឹងទូទាំងព្រះវិហារ។
- ខ. ការងារបម្រើ៖ កិច្ចការបម្រើតាមរយៈយន្តក្រុង ឬការចុះសួរសុខទុក្ខថ្នាក់សាលាថ្ងៃអាទិត្យ។
- គ. ជីវិតប្រចាំថ្ងៃ៖ ការល្អៗព្រលឹងជាប្រចាំថ្ងៃ គឺជាការបោះសំណាញ់មិនឈប់ឈរ។

៤) នុយដ៏ល្អ (GOOD BAIT)

- ក. ឧបករណ៍៖ ខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ (Tracts) និងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

- ខ. ទឹកចិត្ត៖ សេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះមនុស្សដែលបាត់បង់។
- គ. ការលើកទឹកចិត្ត៖ កម្មវិធីលើកទឹកចិត្តផ្សេងៗដើម្បីទាក់ទាញមនុស្សឱ្យមកស្តាប់ដំណឹងល្អ។

៥) ត្រីដែលត្រូវរក្សាទុក (*FISH THAT ARE KEEPERS*)

- ក. គ្រប់ទំហំ៖ មិនថាជានរណា មិនថាក្មេង ឬចាស់។
- ខ. គ្រប់ពណ៌សម្បុរ៖ មិនថាជាតិសាសន៍ ឬមជ្ឈដ្ឋានណាមួយឡើយ។
- គ. គ្រប់ស្ថានភាព៖ មិនថាគេជាមនុស្សអាក្រក់ ឬមានបាបកម្រិតណានោះទេ (ព្រះយេស៊ូវសង្គ្រោះគ្រប់គ្នា)។

ជំពូកទី១០១ អ្នកឈ្នះព្រលឹង និងតុល្យភាព

លូកា ១០:៣៨-៤២ និង ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០ បង្ហាញយើងអំពីតម្រូវការចាំបាច់នៃតុល្យភាពរវាង «ការបម្រើ» និង «ការថ្វាយបង្គំ» ដើម្បីឱ្យជីវិតអ្នកឈ្នះព្រលឹងមានប្រសិទ្ធភាព និងមិនរើវាយ។

អ្នកឈ្នះព្រលឹង និងតុល្យភាព (THE SOUL WINNER AND BALANCE)

១. តុល្យភាពដែលបង្កើតផល (PRODUCTIVE BALANCE)

- ក. ការងារដែលគ្មានការថ្វាយបង្គំ នាំឱ្យមានការរំខាន និងសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ
 - ជាប់រវល់ (CUMBERED - ខ ៤០): មានន័យថា ត្រូវគេបំបែរអារម្មណ៍ និងមានអ្វីមករារាំង។ មនុស្សជាច្រើនរវល់នឹងកិច្ចការព្រះ រហូតដល់ភ្លេច «ព្រះនៃកិច្ចការ» នោះ។
 - ខ្វល់ខ្វាយ (CAREFUL - ខ ៤១): មានន័យថា ព្រួយបារម្ភ និងតប់ប្រមល់។ បើគ្មានការអង្គុយកែវព្រះបាទព្រះយេស៊ូវទេ ការឈ្នះព្រលឹងនឹងក្លាយជាបន្ទុកដ៏ធ្ងន់។
- ខ. ការថ្វាយបង្គំដែលគ្មានការងារ គឺជាការអធិស្ឋានដែលគ្មានគោលបំណង
 - ចំណែក (PART - ខ ៤២): គឺជាចំណែកមួយ ឬផ្នែកមួយនៃអ្វីៗទាំងអស់។ ម៉ារីបានជ្រើសរើសចំណែកដ៏ល្អ ប៉ុន្តែចំណែកនោះត្រូវតែនាំទៅរកការស្តាប់បង្គាប់។
 - គោលបំណង (PURPOSE - ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០): គោលបំណងធំបំផុតគឺការឈ្នះព្រលឹង និងការបង្កើតសិស្ស។ ការនៅជាប់ជាមួយព្រះ គឺដើម្បីទទួលបានកម្លាំងចេញទៅបម្រើ។
- គ. ការថ្វាយបង្គំជាមួយការងារ គឺជាការស្តាប់បង្គាប់ពេញលេញ និងជាជោគជ័យ
 - ផលផ្លែ (FRUIT): «ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា» (សុភាសិត ១១:៣០)។
 - ការសម្រេច (FULFILLED): «ចូរទៅគ្រប់ច្រកល្អក្នុងពិភពលោក ហើយប្រកាសដំណឹងល្អដល់មនុស្សសត្វទាំងអស់» (ម៉ាកុស ១៦:១៥)។

២. សេចក្តីសន្យាសម្រាប់អ្នកជឿ (PROMISE TO BELIEVERS)

ទំនុកតម្កើង ១២៦:៥-៦

«៥ អស់អ្នកណាដែលសាបព្រោះទាំងទឹកភ្នែក នោះនឹងច្រូតកាត់ដោយសេចក្តីអំណរវិញ។ ៦ អ្នកណាដែលចេញទៅទាំងយំ ទាំងកាន់គ្រាប់ពូជដ៏មានតម្លៃទៅជាមួយ នោះនឹងត្រឡប់មកវិញដោយសេចក្តីអំណរ ទាំងនាំកង្វេរស្រូវរបស់ខ្លួនមកជាមួយផង ដោយឥតសង្ស័យឡើយ»។

ជំពូកទី១០២ ការនៅជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទ

យ៉ូហាន ១៥:៤-៨ បង្រៀនយើងថា ដូចជាមែកឈើមិនអាចបង្កើតផលដោយខ្លួនឯងបានឡើយ ប្រសិនបើមិននៅជាប់នឹងដើម នោះអ្នកឈ្នះព្រលឹងក៏មិនអាចធ្វើអ្វីបានដែរ ប្រសិនបើមិននៅជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទ។

ការនៅជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទ (ABIDE IN CHRIST)

តើយើងទទួលបានអ្វីខ្លះ នៅពេលដែលយើងនៅជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទ?

១. ការការពារពីព្រះគ្រីស្ទ (PROTECTION OF CHRIST)

- ម៉ាថាយ ១៦:១៨ «...យើងនឹងសង់ក្រុមជំនុំរបស់យើង នៅលើថ្មនេះ ហើយទ្វារស្ថានឃុំព្រលឹង នឹងមិនអាចឈ្នះក្រុមជំនុំនោះឡើយ»។
 - នៅពេលអ្នកចេញទៅឈ្នះព្រលឹង អ្នកស្ថិតនៅក្រោមការការពារដ៏មាំមួនរបស់ព្រះអង្គ ទោះបីជាសត្រូវព្យាយាមមករារាំងក៏ដោយ។

២. អំណាចនៃព្រះគ្រីស្ទ (POWER OF CHRIST)

- កិច្ចការ ១:៨ «ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបានអំណាច នៅពេលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកលើអ្នក ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាសាក្សីឲ្យខ្ញុំ...»។
- ទំនុកតម្កើង ៦២:១១ «...អំណាចជាប់របស់ព្រះ»។
- ទំនុកតម្កើង ៦៨:៣៥ «...ព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ទ្រង់ជាអ្នកដែលប្រទានកម្លាំង និងអំណាចដល់ប្រជារាស្ត្រទ្រង់...»។
 - ការឈ្នះព្រលឹងមិនមែនធ្វើឡើងដោយសមត្ថភាពមនុស្សឡើយ ប៉ុន្តែដោយអំណាចដែលមកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

៣. វត្តមានរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (PRESENCE OF CHRIST)

- ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០ «...មើល! ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជានិច្ច រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ អាមែន»។

- អ្នកមិនដែលចេញទៅម្នាក់ឯងឡើយ។ ព្រះយេស៊ូវគង់នៅក្បែរអ្នកគ្រប់ជំហាន ក្នុងគ្រប់ពាក្យសម្តីដែលអ្នកចែកចាយ។

៤. មាគ៌ារបស់ព្រះគ្រីស្ទ (PATH OF CHRIST)

- កិច្ចការ ៨:២៦-២៩ (រឿងភីលីព និងមន្ត្រីអាប៊ីស៊ីនី)៖ «...រួចព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅភីលីពថា៖ «ចូរចូលទៅជិត ហើយដើរតាមរទេះនោះទៅ»។
- នៅពេលអ្នកនៅជាប់នឹងទ្រង់ ព្រះអង្គនឹងតម្រង់ផ្លូវអ្នកឱ្យជួបមនុស្សដែលទ្រង់បានរៀបចំចិត្តរួចជាស្រេច ដូចជាមន្ត្រីដែលកំពុងអានព្រះគម្ពីរនោះដែរ។

៥. ផលផ្លែនៃព្រះគ្រីស្ទ (PRODUCT OF CHRIST)

- ទំនុកតម្កើង ១២៦:៥-៦ «៥ អស់អ្នកណាដែលសាបព្រោះទាំងទឹកភ្នែក នោះនឹងច្រូតកាត់ដោយសេចក្តីអំណរវិញ។ ៦ ...នោះនឹងត្រឡប់មកវិញដោយសេចក្តីអំណរ ទាំងនាំកង្វេរស្រូវរបស់ខ្លួនមកជាមួយផងដោយឥតសង្ស័យឡើយ»។
- ជោគជ័យ និងផលផ្លែ (ព្រលឹងដែលបានសង្គ្រោះ) គឺជាលទ្ធផលដែលកើតចេញពីការសាបព្រោះដោយស្មោះត្រង់ និងការនៅជាប់នឹងទ្រង់។

ជំពូកទី១០៣ រោគសញ្ញានៃអ្នកឈ្នះព្រលឹង

ម៉ាថាយ ១៥:២៩-៣៧ រៀបរាប់អំពីហ្វូងមនុស្សយ៉ាងច្រើនដែលបានមករកព្រះយេស៊ូវ ហើយទ្រង់បានប្រោសពួកគេឱ្យជា និងផ្តល់អាហារដល់ពួកគេ។ រឿងរ៉ាវនេះឆ្លុះបញ្ចាំងពីលក្ខណៈសម្បត្តិដ៏មានតម្លៃដែលអ្នកឈ្នះព្រលឹងគួរមាន៖

រោគសញ្ញានៃអ្នកឈ្នះព្រលឹង (SYMPTOMS OF A SOUL WINNER)

១) អ្នកឈ្នះព្រលឹង តែងតែនាំមនុស្សមករកព្រះយេស៊ូវ (ខ ៣០)

- ក. កិច្ចការនេះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកមាន **ចិត្តអាណិតអាសូរ** ដូចជាព្រះអង្គសង្គ្រោះដែរ។
- ខ. កិច្ចការនេះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកមាន **ភាពអត់ធ្មត់** នៅពេលឃើញតម្រូវការ និងការឈឺចាប់របស់អ្នកដទៃ។

២) អ្នកឈ្នះព្រលឹង មិនដែលសុំភ្នែកនឹងការឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះឡើយ (ខ ៣១)

- ក. វានឹងធ្វើឱ្យរាល់ម៉ោងឈ្នះព្រលឹង និងរាល់កម្មវិធីថ្វាយបង្គំនៅក្នុងព្រះវិហារ ក្លាយជារឿងដ៏គួរឱ្យរំភើបជានិច្ច។
- ខ. វានឹងជំរុញឱ្យអ្នកខិតខំប្រឹងប្រែងលើសពីកម្រិតធម្មតា ដើម្បីឃើញព្រលឹងម្នាក់បានសង្គ្រោះ។

៣) អ្នកឈ្នះព្រលឹង តែងតែថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ (ខ ៣១)

- ក. វានឹងរំលឹកអ្នកជានិច្ចថា **បើគ្មានព្រះទេ អ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីបានឡើយ**។
- ខ. ដរាបណាអ្នកបន្តថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ នោះព្រះអង្គនឹងបន្តប្រទានព្រលឹងមនុស្សឱ្យមកជឿតាមរយៈអ្នក។

៤) អ្នកឈ្នះព្រលឹង ធ្វើឱ្យការឈ្នះព្រលឹងក្លាយជា "របៀបរស់នៅ" (ខ ៣២)

- ក. នៅពេលព្រះយេស៊ូវគង់នៅក្នុងតំបន់នោះ ពួកគេបានបន្តនាំអ្នកបាត់បង់មករកទ្រង់មិនដាច់។
- ខ. ព្រះយេស៊ូវគង់នៅជាមួយយើងជានិច្ច ដូច្នេះយើងអាចនាំអ្នកបាត់បង់មករកទ្រង់បានគ្រប់ពេលវេលា។

៥) អ្នកឈ្នះព្រលឹង ទទួលបានរង្វាន់សម្រាប់កិច្ចការរបស់ពួកគេ (ខ ៣២-៣៧)

- ក. ការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់អ្នក នឹងមិនបាត់បង់ពីខ្សែព្រះនេត្ររបស់ព្រះឡើយ។
- ខ. ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នកតាំងពីពេលឥឡូវនេះ មិនមែនរង់ចាំតែនៅស្ថានសួគ៌នោះទេ។

ជំពូកទី១០៤ ការនាំពួកគេឱ្យសម្រេចចិត្ត

យ៉ូអែល ៣:១៤ «ហ្នឹងមនុស្សយ៉ាងកកកុញ នៅក្នុងច្រកភ្នំនៃការសម្រេចចិត្ត ដ្បិតថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ ជិតមកដល់ហើយ នៅក្នុងច្រកភ្នំនៃការសម្រេចចិត្តនោះ»។

ការនាំមនុស្សឱ្យសម្រេចចិត្ត គឺជាការជួយពួកគេឱ្យឆ្លងកាត់ពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។ នេះគឺជាខ្លឹមសារសំខាន់នៃកិច្ចការឈ្នះព្រលឹង៖

ការនាំពួកគេឱ្យសម្រេចចិត្ត (LEAD THEM TO A DECISION)

១) ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាការឈ្នះនរណាម្នាក់មករកព្រះគ្រីស្ទ

- **សូភាសិត ១១:៣០** «ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹងនោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។
 - គោលដៅមិនមែនគ្រាន់តែចែកចាយព័ត៌មាននោះទេ ប៉ុន្តែគឺការ "ឈ្នះ" ចិត្តរបស់គេឱ្យមករកព្រះអង្គសង្គ្រោះ។

២) ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាការនាំពួកគេឱ្យមករកសេចក្តីសុចរិត

- **ដានីយ៉ែល ១២:៣** «...ហើយអស់អ្នកដែលនាំមនុស្សជាច្រើន ឱ្យត្រឡប់មកឯសេចក្តីសុចរិតវិញ នោះនឹងភ្លឺដូចជាផ្កាយ ជានិច្ចនិរន្តរ៍»។
 - វាគឺជាការប្តូរទិសដៅជីវិតរបស់មនុស្សម្នាក់ ពីផ្លូវនៃអំពើបាប មកកាន់ផ្លូវនៃសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ។

៣) ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាការបង្កើតផលផ្លែ

- **យ៉ូហាន ១៥:១-២, ៨** «...៨ គឺដោយបែបនេះឯង ដែលព្រះវរបិតារបស់យើង បានទទួលសិរីល្អ គឺឱ្យអ្នករាល់គ្នាបង្កើតផលយ៉ាងច្រើន ហើយធ្វើជាសិស្សរបស់យើង»។
 - ក្នុងនាមជាមែកឈើដែលនៅជាប់នឹងដើម (ព្រះគ្រីស្ទ) ការឈ្នះព្រលឹងគឺជាកសុតាងនៃការរស់នៅជាសិស្សពិតប្រាកដ។

៤) ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាការជួយនរណាម្នាក់ឱ្យសម្រេចចិត្តទទួលយកព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់គេ

- យ៉ូហាន ១:១២ «ប៉ុន្តែ អស់អ្នកណាដែលទទួលទ្រង់... នោះទ្រង់ប្រទានអំណាចឱ្យត្រឡប់ជាកូនរបស់ព្រះ»។
- រ៉ូម ១០:៩-១៣ «...១០ ដ្បិតគឺដោយសារចិត្តជឿ ដែលនាំឱ្យបានសុចរិត ហើយគឺដោយសារមាត់ប្រកាស ដែលនាំឱ្យបានសង្គ្រោះ... ១៣ ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលអំពាវនាវ ដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ»។
 - នេះគឺជាការសម្រេចចិត្តផ្ទាល់ខ្លួន៖ ជឿ ក្នុងចិត្ត និង ប្រកាស តាមមាត់។

៥) ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាការជួយអ្នកបាត់បង់ឱ្យមាន "ថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ"

- ២ កូរិនថូ ៦:២ «...មើល! ឥឡូវនេះហើយ ជាពេលដ៏គួរទទួល មើល! ឥឡូវនេះហើយ ជាថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ»។
 - គ្មានថ្ងៃណាដែលល្អជាងថ្ងៃនេះឡើយ។ ការសម្រេចចិត្តមិនត្រូវរង់ចាំដល់ថ្ងៃស្អែកនោះទេ។

ជំពូកទី១០៥ បេះដូងនៃក្រុមជំនុំ

ចោទិយកថា ៥:២៩ «ឱ! ប្រាថ្នាឲ្យគេមានចិត្តបែបនោះមែន ដើម្បីឲ្យគេកោតខ្លាចយើង ហើយកាន់តាមបទបញ្ជា របស់យើងជានិច្ច ដើម្បីឲ្យគេ និងកូនចៅគេ បានសេចក្តីសុខជានិរន្តរ៍!»

១ សាមូអែល ១៦:៧ «...ដ្បិតព្រះអម្ចាស់មិនទតមើល ដូចមនុស្សមើលឡើយ គឺមនុស្សមើលតែភិនភាគខាង ក្រៅ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ទតមើលក្នុងចិត្តវិញ»។

បេះដូងនៃក្រុមជំនុំក្នុងតំបន់ (~THE HEART OF THE LOCAL CHURCH~)

បេះដូងគឺជាសរីរាង្គសំខាន់បំផុតដែលផ្តល់ជីវិតដល់រូបកាយ។ ក្នុងន័យខាងវិញ្ញាណ បេះដូងនៃក្រុមជំនុំគឺសំដៅ លើ ការឈ្នះព្រលឹង និងសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះ៖

១) ត្រូវតម្រង់សេចក្តីស្រឡាញ់ និងចុះចូលចំពោះព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ដូចដែល ចោទិយកថា ៦:៥ បានចែង ថា យើងត្រូវស្រឡាញ់ព្រះឱ្យអស់ពីចិត្ត អស់ពីព្រលឹង និងអស់ពីកម្លាំង។ បើគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះជា គ្រឹះទេ កិច្ចការឈ្នះព្រលឹងនឹងក្លាយជាគ្រាន់តែជាកិច្ចការរដ្ឋបាលប៉ុណ្ណោះ។

២) បង្កើតនូវកម្លាំងជំរុញ ឬ "សម្ពាធលាម" ដែលចាំបាច់សម្រាប់ការចរាចរណ៍ដ៏ល្អ ការឈ្នះព្រលឹងគឺជាឈាម ដែលហូរទៅចិញ្ចឹមគ្រប់ផ្នែកនៃក្រុមជំនុំ។ កាលណាមានការឈ្នះព្រលឹង កម្លាំងខាងវិញ្ញាណនឹងហូរទៅកាន់គ្រប់ សមាជិកទាំងអស់។

៣) បញ្ចេញនូវចង្វាក់បេះដូងដ៏មាំមួន និងមានសុខភាពល្អ — គឺជាសំឡេងនៃសេចក្តីអំណរ ក្រុមជំនុំដែលឈ្នះ ព្រលឹង គឺជាក្រុមជំនុំដែលមានសេចក្តីអំណរ។ សំឡេងនៃអ្នកជឿថ្មីដែលត្រូវបានសង្គ្រោះ គឺជាចង្វាក់បេះដូងដ៏ពិ រោះបំផុតរបស់ក្រុមជំនុំ។

៤) បង្ហាញពីស្ថានភាពពិត និងទិសដៅ (បំណងចិត្ត) របស់ក្រុមជំនុំ ព្រះជាម្ចាស់ទតមើលក្នុងចិត្ត។ ប្រសិនបើបេះ ដូងរបស់ក្រុមជំនុំឆេះឆ្ងល់ចំពោះព្រលឹងមនុស្សដែលបាត់បង់ នោះទិសដៅរបស់ក្រុមជំនុំនឹងត្រូវតាមបំណងព្រះ ហឫទ័យរបស់ព្រះ។

៥) រក្សាសុខភាពដល់សរីរាង្គ (កិច្ចការបម្រើ) ដទៃទៀតទាំងអស់នៅក្នុងក្រុមជំនុំ នៅពេលការឈ្នះព្រលឹងមាន សកម្មភាពខ្លាំង វានឹងជួយឱ្យកិច្ចការដទៃទៀតដូចជា សាលាថ្ងៃអាទិត្យ កិច្ចការតន្ត្រី និងការបណ្តុះបណ្តាល សិស្ស មានភាពរស់រវើក និងមានគោលដៅច្បាស់លាស់។

៦) គួរតែត្រូវបានពិនិត្យសុខភាព (*Examination*) ជាទៀងទាត់ យើងត្រូវតែកមើលថា តើបេះដូងរបស់យើងនៅ តែស្រឡាញ់អ្នកបាត់បង់ ឬក៏យើងចាប់ផ្តើមត្រជាក់ស្រពុំ? តើយើងនៅតែចេញទៅ "ស្នូមមនុស្ស" ឬយ៉ាងណា?

៧) គួរតែត្រូវបានហាត់ប្រាណ (*Exercise*) ឱ្យបានទៀងទាត់ "ការហាត់ប្រាណ" របស់បេះដូងក្រុមជំនុំ គឺការ ចេញទៅឈ្នះព្រលឹងផ្ទាល់។ កាលណាយើងកាន់តែធ្វើ វាកាន់តែមានកម្លាំង។

៨) វាគឺជាមូលហេតុចម្បងនៃការក្លាយជា "ក្រុមជំនុំឈ្នះព្រលឹង" សុភាសិត ៤:២៣ «ចូររក្សាចិត្តអ្នក ឲ្យអស់ពី សេចក្តីព្យាយាម ដ្បិតគឺចេញពីចិត្តនោះឯង ដែលមានបញ្ហាទាំងឡាយនៃជីវិត»។

ជំពូកទី១០៦ ឯកអគ្គរាជទូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

២ កូរិនថូ ៥:១៧ «ដូច្នេះ បើអ្នកណានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនោះជាសត្វលោកថ្មី អ្វីៗដែលចាស់បានកន្លងបាត់ទៅ ហើយ មើល! អ្វីៗទាំងអស់បានត្រឡប់ជាថ្មីវិញ»។

ក្នុងនាមជាអ្នកជឿ យើងត្រូវបានត្រាស់ហៅឱ្យធ្វើជាតំណាងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ព្រះមហាក្សត្រនៃស្ថានសួគ៌នៅលើផែនដីនេះ។

ឯកអគ្គរាជទូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (AMBASSADORS FOR CHRIST)

១) យើងជាសត្វលោកថ្មីក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលយើងបានសង្គ្រោះ:

- អេភេសូ ៤:២២-២៤ «...ចូរសម្លៀកបំពាក់មនុស្សថ្មី ដែលព្រះបានបង្កើតមក តាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ ក្នុងសេចក្តីសុចរិត និងសេចក្តីបរិសុទ្ធពិតប្រាកដ»។
 - ក្នុងនាមជាទូត យើងត្រូវតែមានជីវិតដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីលក្ខណៈសម្បត្តិថ្មីរបស់ម្ចាស់ដែលចាត់យើងមក។

២) យើងត្រូវបានប្រគល់ឱ្យនូវកិច្ចការបម្រើខាងការផ្សះផ្សា (Ministry of Reconciliation)

- ២ កូរិនថូ ៥:១៨-១៩ «...ទ្រង់បានផ្សះផ្សាយើង ឲ្យជានឹងទ្រង់ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយបានប្រគល់កិច្ចការបម្រើ ខាងការផ្សះផ្សានោះមកយើង»។
 - បេសកកម្មចម្បងរបស់យើង គឺជួយនាំមនុស្សឱ្យឈប់ធ្វើសត្រូវនឹងព្រះ ហើយមកជាជានឹងទ្រង់វិញ។

៣) យើងជាឯកអគ្គរាជទូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

- ២ កូរិនថូ ៥:២០ «ដូច្នេះ យើងរាល់គ្នាធ្វើជាឯកអគ្គរាជទូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ... យើងអង្វរក្នុងនាមព្រះគ្រីស្ទ ថា៖ សូមឲ្យបានជានឹងព្រះវិញចុះ»។

៤) យើងតំណាងឱ្យព្រះមហាក្សត្រ តាមរយៈអាកប្បកិរិយារបស់យើង

- ម៉ាថាយ ៥:១៦ «ចូរឲ្យពន្លឺរបស់អ្នករាល់គ្នា ភ្លឺនៅមុខមនុស្សលោកយ៉ាងនោះដែរ ដើម្បីឲ្យគេឃើញការល្អរបស់អ្នក ហើយសរសើរតម្កើងព្រះវរបិតារបស់អ្នក ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌»។

៥) យើងតំណាងឱ្យព្រះមហាក្សត្រ តាមរយៈពាក្យសម្តីរបស់យើង

- កូឡូស ៤:៦ «ចូរឲ្យពាក្យសម្តីរបស់អ្នក ប្រកបដោយព្រះគុណជានិច្ច និងមានរសជាតិដូចអំបិល ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ត្រូវឆ្លើយតបទៅមនុស្សម្នាក់ៗយ៉ាងដូចម្តេច»។

៦) យើងតំណាងឱ្យព្រះមហាក្សត្រ តាមរយៈការប្រើប្រាស់ពេលវេលារបស់យើង

- កូឡូស ៤:៥ «ចូរដើរដោយប្រាជ្ញា ចំពោះអ្នកដែលនៅខាងក្រៅ ទាំងឆ្លៀតយកឱកាស (*Redeeming the time*) ផង»។

៧) យើងតំណាងឱ្យព្រះមហាក្សត្រ តាមរយៈការអញ្ជើញ

- លូកា ១៤:១៧ «...ចូរមក ជឿតម្លឹងទាំងអស់បានរួចរាល់អស់ហើយ»។
 - ក្នុងនាមជាទូត យើងត្រូវតែចែកចាយការអញ្ជើញរបស់ស្តេច ទៅកាន់មនុស្សឱ្យបានច្រើនបំផុត តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

ជំពូកទី១០៧ អ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើនៅថ្ងៃនេះ

សុភាសិត ៣:១៣ «មានពរហើយ មនុស្សណាដែលរកឃើញប្រាជ្ញា និងមនុស្សណាដែលទទួលបានយោបល់»។

សាស្តា ១១:៤, ៦ «៤ អ្នកណាដែលចាំមើលខ្យល់ នោះនឹងមិនសាបព្រោះឡើយ ហើយអ្នកណាដែលរំពឹងមើល ពពក ក៏នឹងមិនច្រូតកាត់ដែរ... ៦ នៅពេលព្រឹក ចូរសាបព្រោះគ្រាប់ពូជរបស់អ្នក ហើយនៅពេលល្ងាច ក៏កុំដកដៃ ចំយឡើយ ដ្បិតអ្នកមិនដឹងថា មួយណានឹងដុះឡើងល្អ គឺមួយនេះ ឬមួយនោះ ឬក៏ទាំងពីរដុះឡើងល្អដូចគ្នានោះ ទេ»។

អ្វីដែលយើង «បានធ្វើ» នៅថ្ងៃនេះ: (WHAT WE GET TO DO TODAY)

ការឈ្នះព្រលឹងមិនមែនជាបន្ទុកដែលយើង "ត្រូវតែ" លឺសីមនោះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជា ឯកសិទ្ធិដ៏អស្ចារ្យ ដែលយើង "បានធ្វើ" សម្រាប់ព្រះអម្ចាស់៖

- ១) យើងបានទៅប្រាប់ដំណឹងដ៏អស្ចារ្យបំផុត ដែលមនុស្សបាត់បង់មិនដែលបានឮពីមុនមក។
- ២) យើងបានទុកចោលនូវបញ្ហា និងសេចក្តីកង្វល់ផ្ទាល់ខ្លួន ក្នុងរយៈពេលមួយម៉ោង ឬពីរម៉ោង ដើម្បីផ្តោតលើ កិច្ចការនៃនគរព្រះ។
- ៣) យើងបានក្លាយជាផ្នែកមួយនៃ "កម្មវិធី" របស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងលោកីយ៍នេះ។
- ៤) យើងបានលើកទឹកចិត្ត និងជួយដល់អ្នកឈ្នះព្រលឹងថ្មី ឱ្យមានភាពក្លាហានឡើង។
- ៥) យើងបានធ្វើឱ្យគ្រូគង្វាលមានសេចក្តីអំណរ ចំពោះភាពស្មោះត្រង់របស់យើង។
- ៦) យើងបានឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការដ៏ពិតប្រាកដ ដោយការព្រមានដល់មនុស្សដែលកំពុងស្លាប់ដោយគ្មានព្រះគ្រីស្ទ ឱ្យដឹងពីស្ថាននរកដ៏ពិតប្រាកដ។
- ៧) យើងបានធ្វើជាសាក្សីឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ និងឃើញវាសនាអស់កល្បជានិច្ចរបស់គេត្រូវផ្លាស់ប្តូរ ជារៀងរហូត។
- ៨) យើងបានធ្វើឱ្យមានការកម្រើក (អបអរសាទរ) នៅស្ថានសួគ៌ នៅថ្ងៃនេះ។
- ៩) យើងបាន "ធាក់ចំមាត់" មារសត្រូវ (The Devil) ដោយការដណ្តើមយកព្រលឹងមនុស្សចេញពីកណ្តាប់ដៃ របស់វា។

១០) យើងបានជួយឱ្យនរណាម្នាក់នឹងមករស់នៅជាមួយយើង ក្នុងស្ថានសួគ៌អស់កល្បជានិច្ចនៅថ្ងៃណាមួយ។

ជំពូកទី១០៨ តើការឈ្នះព្រលឹងពិតជាបានផលមែនឬ?

ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០ និង យ៉ូហាន ៤:៣៨ បញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ព្រះយេស៊ូវបានចាត់យើងឱ្យ «ចេញទៅ» និង «ច្រូតកាត់»។ មនុស្សជាច្រើនអាចនឹងមានមន្ទិលសង្ស័យ ប៉ុន្តែសំណួរគឺថា៖ តើការឈ្នះព្រលឹងពិតជាបានផលមែនឬ?

តើការឈ្នះព្រលឹងពិតជាបានផលមែនឬ? (DOES IT REALLY WORK?)

១) ការវិះគន់លើការឈ្នះព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួន (CRITICISMS) ជារឿយៗ មនុស្សតែងតែលើកឡើងនូវចំណុចអវិជ្ជមានដូចជា៖

- ក. បើគេសង្គ្រោះពិតមែន ហេតុអ្វីបានជាគេមិនមកព្រះវិហារ? (ការមកព្រះវិហារគឺជាការលូតលាស់ប៉ុន្តែសេចក្តីសង្គ្រោះគឺជាការកើតជាថ្មី) ។
- ខ. តើអ្នកដឹងយ៉ាងដូចម្តេចថា គេនិយាយចេញពីចិត្តស្មោះ? (មានតែព្រះទេវដែលទតមើលក្នុងចិត្ត យើងគ្រាន់តែជាអ្នកនាំសារ) ។
- គ. វាត្រូវចំណាយពេលយូរជាង ២០-៣០ នាទី ដើម្បីនាំនរណាម្នាក់មករកព្រះគ្រីស្ទ។
- ឃ. អ្នកមិនអាចឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះភ្លាមៗ ក្នុងពេលជួបគ្នាលើកដំបូងឡើយ។
- ង. "ការជឿដោយងាយ" (Easy Believes)។
- ច. អ្នកធ្វើឱ្យមានលក្ខណៈសាមញ្ញពេកហើយ។
- ឆ. គ្រាន់តែពាក្យអធិស្ឋាន មិនអាចសង្គ្រោះនរណាម្នាក់បានឡើយ។

២) តើវាបានផលសម្រាប់អ្នកដែរឬទេ? (DID IT WORK FOR YOU?)

- ក. ប្រសិនបើអ្នកបានធ្វើអ្វីលើសពីការ «អំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់» និងការ «ទុកចិត្តលើព្រះយេស៊ូវតែមួយព្រះអង្គគត់» ដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌ នោះអ្នកមិនទាន់បានសង្គ្រោះឡើយ។
- ខ. សេចក្តីសង្គ្រោះគឺបានមកតែដោយសារ «ព្រះគុណ» តាមរយៈ «សេចក្តីជំនឿ» ប៉ុណ្ណោះ ដោយមិនបូករួមអ្វីផ្សេងឡើយ។

៣) ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង (EXAMPLES)

- ក. ព្រះវិហារធំៗ (ដូចជា *First Baptist Church* ក្នុងរដ្ឋ *Indiana*) បានឃើញមនុស្សរាប់ពាន់នាក់បានសង្គ្រោះ និងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកជារៀងរាល់ឆ្នាំអស់រយៈពេលរាប់សិបឆ្នាំមកហើយ។
- ខ. ក្រុមជំនុំក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ បានទទួលលទ្ធផលដ៏អស្ចារ្យ (៣,០០០ នាក់បានសង្គ្រោះក្នុងមួយថ្ងៃ)។
- គ. ចូរព្យាយាមបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សមិនទាន់ជឿឱ្យទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកមើល ប្រសិនបើគេមិនទាន់បានសង្គ្រោះពិតប្រាកដមែននោះ គេប្រាកដជាមិនព្រមធ្វើឡើយ។

៤) តើព្រះគម្ពីរចែងយ៉ាងដូចម្តេចអំពីការឈ្នះព្រលឹង ?

- ក. យើងត្រូវតែប្រកាសដំណឹងល្អដល់ «មនុស្សគ្រប់រូប» នៅក្នុងលោកីយ៍នេះ។
- ខ. មនុស្សអាចបានសង្គ្រោះ ហើយពួកគេពិតជាបានសង្គ្រោះមែន!

ជំពូកទី១០៩ ការលើកទឹកចិត្តសម្រាប់អ្នកឈ្នះព្រលឹង

១) ស្ថានភាពរបស់មនុស្សបាប (THE CONDITION OF THE SINNER)

- យ៉ូហាន ៣:១៨, ៣៦ «...អ្នកណាដែលមិនជឿ នោះត្រូវបានកាត់ទោសរួចទៅហើយ... សេចក្តីក្រោធ របស់ព្រះ នៅជាប់លើអ្នកនោះ»។
- អេភេសូ ២:១២ «...កាលនោះ អ្នករាល់គ្នានៅក្រៅព្រះគ្រីស្ទ... គ្មានសេចក្តីសង្ឃឹម និងគ្មានព្រះ នៅក្នុង លោកីយ៍នេះឡើយ»។
 - គេកំពុងត្រូវបានកាត់ទោស។
 - គេកំពុងវង្វេងបាត់។
 - គេស្ថិតនៅក្រោមសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ។
 - គេគ្មានព្រះគ្រីស្ទ និងគ្មានសេចក្តីសង្ឃឹមឡើយ។
 - គេងងឹតភ្នែកខាងវិញ្ញាណ។
 - គេមិនស្វែងរកព្រះដោយខ្លួនឯងឡើយ។

២) ភាពគួរឱ្យរន្ធត់នៃស្ថាននរក (THE HORRORS OF HELL)

- លូកា ១៦:២២-២៤ «...ដ្បិតទូលបង្គំរងទុក្ខវេទនាណាស់ នៅក្នុងអណ្តាតភ្លើងនេះ»។
- វិវរណៈ ២០:១១-១៥ «...ហើយអ្នកណាដែលគ្មានឈ្មោះកត់ទុក ក្នុងសៀវភៅជីវិត នោះត្រូវបោះទៅក្នុង បឹងភ្លើងទាំងអស់គ្នា»។
 - ភាពប្រាកដប្រជានៃ ស្ថាននរកគឺជាទីកន្លែងពិតប្រាកដ មិនមែនជារឿងប្រៀបធៀបឡើយ។
 - លក្ខណៈនៃសេចក្តីវេទនា ការស្រេកឃ្លាន និងភ្លើងដែលមិនចេះរលត់។
 - ហ្វូងមនុស្ស៖ មនុស្សយ៉ាងកកកុញដែលមិនមានឈ្មោះក្នុងសៀវភៅជីវិត នឹងត្រូវនៅទីនោះ។

៣) សេចក្តីអំណរនៅលើផែនដី (THE JOYS OF EARTH)

- ទំនុកតម្កើង ១២៦:៥-៦ «...អ្នកណាដែលចេញទៅទាំងយំ... នោះពិតជានឹងត្រឡប់មកវិញ ដោយសេចក្តីអំណរ...»។

- អំណរនៃការឈ្នះ៖ ឃើញព្រលឹងមនុស្សម្នាក់បានសង្គ្រោះ។
- អំណរនៃមិត្តភាព៖ ការសហការគ្នាជាមួយបងប្អូនរួមជំនឿ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
- អំណរនៃការលូតលាស់៖ ឃើញជីវិតរបស់ខ្លួនឯងកាន់តែរឹងមាំក្នុងព្រះ។
- អំណរនៃការសង្កេតមើល៖ ឃើញព្រះជាម្ចាស់ធ្វើការតាមរយៈយើង។

៤) សិរីល្អនៃស្ថានសួគ៌ (*THE GLORIES OF HEAVEN*)

- ម៉ាថាយ ២៥:២១ «...ល្អណាស់! បាវបម្រើល្អ ហើយស្មោះត្រង់អើយ! ...ចូរចូលទៅក្នុងសេចក្តីអំណររបស់ចៅហ្វាយអ្នកចុះ»។
- រង្វាន់ដ៏ធំបំផុត គឺការបានឮព្រះបន្ទូលសរសើរពីព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង និងការបានឃើញមនុស្សដែលយើងបានឈ្នះ រស់នៅជាមួយយើងជានិរន្តរ៍។

ជំពូកទី១១០ ការមើលឃើញអ្នកបាត់បង់

យ៉ូហាន ៩:១ «កាលព្រះយេស៊ូវកំពុងយាងទៅ នោះទ្រង់ទតឃើញបុរសម្នាក់ ដែលងងឹតភ្នែក តាំងពីកំណើតមក»។

យ៉ូហាន ៤:៣៥ «...មើល! យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរងើបមុខឡើង ហើយមើលទៅឯស្រែចម្ការចុះ ដ្បិតស្រូវទុំល្មមនឹងច្រូតបានហើយ»។

ការមើលឃើញអ្នកបាត់បង់ (SEEING THE LOST)

ការឈ្នះព្រលឹងចាប់ផ្តើមចេញពី «ភ្នែក»។ ប្រសិនបើមហាភារកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គ្រាន់តែជាទ្រឹស្តីនៅក្នុងសៀវភៅ នោះយើងនឹងមិនចេញទៅឡើយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងមើលឃើញមនុស្ស ដូចដែលព្រះយេស៊ូវទតមើលពួកគេ នោះជីវិតរបស់យើងនឹងផ្លាស់ប្តូរ៖

១) អ្នកបាត់បង់ (អ្នកមិនទាន់សង្គ្រោះ) គឺប្រៀបដូចជាមនុស្សងងឹតភ្នែកខាងវិញ្ញាណ

- លូកា ៦:៣៩ «...តើមនុស្សងងឹត អាចដឹកផ្លូវមនុស្សងងឹតបានឬទេ? តើមិនធ្លាក់ទៅក្នុងរណ្តៅ ទាំងពីរនាក់ទេឬ?»
 - ពួកគេមិនមែនគ្រាន់តែជាមនុស្សអាក្រក់នោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេគឺជាមនុស្សដែល «មើលមិនឃើញ» ផ្លូវទៅកាន់ជីវិត។

២) យើងដែលបានសង្គ្រោះហើយ ត្រូវបានបើកភ្នែកខាងវិញ្ញាណ

- ១ យ៉ូហាន ១:១ «...អ្វីៗដែលយើងបានឮ អ្វីៗដែលយើងបានឃើញនឹងភ្នែក... ពីព្រះបន្ទូលនៃជីវិត»។
 - យើងមានភស្តុតាង និងសេចក្តីពិតនៅក្នុងដៃ ដូច្នេះយើងមានការទទួលខុសត្រូវក្នុងការបង្ហាញផ្លូវដល់អ្នកដទៃ។

៣) យើងត្រូវតែមើលឃើញអ្នកបាត់បង់ ហើយនាំពួកគេទៅឯព្រះអង្គសង្គ្រោះ

- លូកា ១៩:១០ «ដ្បិតកូនមនុស្សបានយាងមក ដើម្បីស្វែងរក និងសង្គ្រោះអស់អ្នកដែលបាត់បង់»។

៤) អ្នកបាត់បង់ខ្លះចង់បានជំនួយ ប៉ុន្តែខ្លះទៀតមិនចង់ទេ

- កិច្ចការ ២៨:២៤ «មានអ្នកខ្លះជឿ តាមពាក្យដែលលោកបាននិយាយ ប៉ុន្តែ មានអ្នកខ្លះទៀតមិនជឿ ឡើយ»។

- ទោះបីជាមានការបដិសេធ ក៏យើងត្រូវតែបន្តស្វែងរកអ្នកដែល "ស្រែកឃ្លាន" សេចក្តីពិត។

៥) អ្នកបាត់បង់ មិនស្គាល់ផ្លូវទៅឯព្រះអង្គសង្គ្រោះឡើយ

- ១ កូរិនថូ ២:១៤ «ប៉ុន្តែ មនុស្សលោកិយ មិនទទួលយកអ្វីៗខាងព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះឡើយ... ហើយគេ ក៏មិនអាចយល់បានដែរ ដ្បិតត្រូវយល់ដោយសេចក្តីខាងព្រះវិញ្ញាណវិញ»។

៦) អ្នកបាត់បង់ ត្រូវការនរណាម្នាក់ដើម្បីណែនាំផ្លូវដល់ពួកគេ

- កិច្ចការ ៨:៣០-៣១ (រឿងភីលីព និងមន្ត្រីអាប៊ីស៊ីនី)៖ «...លោកសួរថា៖ «តើលោកយល់ សេចក្តីដែល លោកកំពុងអាននោះឬទេ?» គាត់ឆ្លើយថា៖ «បើគ្មានអ្នកណាណែនាំខ្ញុំទេ តើឲ្យខ្ញុំយល់ដូចម្តេចបាន?»» ។

៧) អ្នកបាត់បង់ ត្រូវការឮយើងប្រាប់ពីផ្លូវសង្គ្រោះ ព្រោះពួកគេមើលមិនឃើញដោយខ្លួនឯង

- រ៉ូម ១០:១៤ «...តើគេនឹងជឿលើព្រះអង្គដូចម្តេចបាន បើគេមិនដែលឮពីព្រះអង្គ? ហើយតើគេនឹងឮដូច ម្តេចបាន បើគ្មានអ្នកណាប្រកាសប្រាប់?»

៨) ប្រសិនបើពួកគេឮ ហើយជឿ ព្រះយេស៊ូវនឹងបើកភ្នែកពួកគេឱ្យមើលឃើញ

- ម៉ាថាយ ៩:២៩ «...ចូរឲ្យបានសម្រេចដល់អ្នក តាមសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកចុះ»។
 - នៅពេលពួកគេជឿ ភាពងងឹតនៃអំពើបាបនឹងរលាយបាត់ ហើយពួកគេនឹងឃើញពន្លឺនៃព្រះរាជ្យ របស់ព្រះ។

ជំពូកទី១១១ ការប្រមូលផលក្នុងរដូវក្តៅ

សុភាសិត ១០:៥ «អ្នកណាដែលប្រមូលផលទុកក្នុងរដូវក្តៅ ជាកូនមានប្រាជ្ញា ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលដេកលក់ក្នុងរដូវប្រែតកាត់ ជាកូនដែលនាំមកនូវសេចក្តីខ្មាសរិញ»។

យេរេមា ៨:២០ «រដូវប្រែតកាត់បានកន្លងផុតទៅ រដូវក្តៅក៏បានបញ្ចប់ដែរ ប៉ុន្តែ យើងរាល់គ្នានៅតែមិនទាន់បានសង្គ្រោះនៅឡើយ»។

ឱកាសមាសក្នុងរដូវក្តៅ (OPPORTUNITIES IN THE SUMMER)

រដូវក្តៅគឺជា «រដូវប្រែតកាត់» ដ៏មមាញឹកបំផុតសម្រាប់អ្នកឈ្នះព្រលឹង។ យើងត្រូវតែមានប្រាជ្ញាដូចជា «កូនចៅអ៊ីសាខា» (១ រហាក្សត្រ ១២:៣២) ដែលស្គាល់ពីពេលវេលា និងដឹងពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ៖

១. ពន្លឺថ្ងៃ (DAYLIGHT)

- ក. មនុស្សម្នាក់តែងតែនៅខាងក្រៅផ្ទះរហូតដល់ល្ងាចជ្រៅ។
- ខ. អ្នកអាចគោរពទ្វារផ្ទះបានយូរជាងមុន ដោយមិនបង្កការរំខាន ឬធ្វើឱ្យគេភ័យខ្លាចឡើយ។

២. សាលារៀនឈប់សម្រាក (SCHOOL IS OUT)

- ក. កុមារៗនៅខាងក្រៅលេងកម្សាន្តយ៉ាងច្រើនកុះករ។
- ខ. ចូរឆ្លៀតឱកាសនិយាយជាមួយឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ ឬនិយាយជាមួយទាំងឪពុកម្តាយ និងកូនក្នុងពេលតែមួយ។
- គ. យុវវ័យអាចត្រូវបានរកឃើញនៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងទីក្រុង។

៣. អាកាសធាតុ (WEATHER)

- ក. មនុស្សម្នាក់ចេញមកលំហែកាយនៅតាមសួនច្បារ និងដើរកម្សាន្តទូទាំងទីក្រុង។
- ខ. មនុស្សភាគច្រើនចូលចិត្តមកអង្គុយលេងនៅមុខផ្ទះ ឬក្នុងបរិវេណដីរបស់ពួកគេ ដែលងាយស្រួលឱ្យយើងចូលទៅសួរសុខទុក្ខ។

៤. ការដើរកម្សាន្ត/វិស្សមកាល (VACATIONS)

- ក. នឹងមានមនុស្សជាច្រើនមកលេងសាច់ញាតិ និងមិត្តភក្តិនៅក្នុងទីក្រុងរបស់យើង ដែលអ្នកប្រហែលជាគ្មានឱកាសជួបពួកគេម្តងទៀតឡើយ។
- ខ. ទោះបីជាអ្នកខ្លួនឯងទៅដើរកម្សាន្តនៅរដូវក្តៅនេះក៏ដោយ ចូរឆ្លៀតឱកាសឈ្នះព្រលឹងមនុស្សនៅទីនោះផងដែរ។

ការដាស់តឿនដល់អ្នកស្តាប់មនុស្ស

អេភេសូ ៥:១៤-១៦

«១៤ ...ចូរភ្ញាក់ឡើង អ្នកដែលដេកលក់អើយ ចូរក្រោកឡើងពីចំណោមមនុស្សស្លាប់ទៅ នោះព្រះគ្រីស្ទនឹងបំភ្លឺអ្នក។ ១៥ ដូច្នេះ ចូរប្រយ័ត្ននឹងរបៀបរបស់នារបស់អ្នក កុំរស់នៅដូចមនុស្សល្ងង់ខ្លៅ... ១៦ ទាំងឆ្លៀតយកឱកាស (Redeeming the time) ផង ដ្បិតសម័យកាលនេះអាក្រក់ណាស់»។

លូកា ១០:២

«...ស្រូវទុំមែន ប៉ុន្តែ អ្នកច្រូតមានតិចណាស់ ហេតុនេះ ចូរអធិស្ឋានសូមម្ចាស់នៃការច្រូតកាត់ ឲ្យទ្រង់ចាត់អ្នកច្រូត ចេញទៅក្នុងវាលស្រែរបស់ទ្រង់»។

ជំពូកទី១១២ ព្រះយេស៊ូវសង្គ្រោះ

ហេព្រើរ ៧:២៥ «ហេតុនេះ ទ្រង់អាចនឹងសង្គ្រោះ អស់អ្នកដែលចូលទៅឯព្រះ តាមរយៈទ្រង់ ឲ្យបានជាស្អាត បាត (To the uttermost) ដ្បិតទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅជានិច្ច ដើម្បីនឹងទូលអង្វរជំនួសគេ»។

នេះគឺជាខ្លឹមសារដ៏អស្ចារ្យនៃដំណឹងល្អដែលយើងត្រូវចែកចាយ៖

ព្រះយេស៊ូវសង្គ្រោះ (JESUS SAVES)

១) ព្រះយេស៊ូវសង្គ្រោះមនុស្សបាប (JESUS SAVES SINNERS)

- ទំនុកតម្កើង ៥១:១៣ «...ហើយមនុស្សបាប នឹងត្រឡប់មកឯព្រះអង្គវិញ»។
 - ព្រះយេស៊ូវមិនបានយាងមកដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សដែលស្មោះត្រង់នោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់យាងមក ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សបាប។

២) ព្រះយេស៊ូវសង្គ្រោះដោយឥតគិតថ្លៃ (JESUS SAVES FREE OF CHARGE)

- រ៉ូម ៦:២៣ «...ប៉ុន្តែ អំណោយទានទទេរបស់ព្រះ គឺជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ...»។
- អេភេសូ ២:៨-៩ «...មិនមែនមកពីការប្រព្រឹត្តឡើយ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកណាអ្នកខ្លួនបាន»។
- រ៉ូម ៥:១៥-១៨ បញ្ជាក់ថា សេចក្តីសង្គ្រោះគឺជា "អំណោយទានទទេ" (Free Gift) ដែលមកតាមរយៈ សេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទតែមួយព្រះអង្គគត់។

៣) ព្រះយេស៊ូវសង្គ្រោះតែម្តងជាសម្រេច (JESUS SAVES ONCE FOR ALL)

- ហេព្រើរ ១០:១០ «...តាមរយៈការថ្វាយព្រះកាយ របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តែម្តងជាសម្រេច»។
 - សេចក្តីសង្គ្រោះមិនមែនជាអ្វីដែលត្រូវធ្វើដដែលៗនោះទេ គឺទ្រង់បានសម្រេចវារួចរាល់អស់ ហើយនៅលើឈើឆ្កាង។

៤) ព្រះយេស៊ូវសង្គ្រោះព្រលឹង (JESUS SAVES THE SOUL)

- ហេព្រើរ ១០:៣៩ «...គឺជាអស់អ្នកដែលជឿ ដើម្បីឲ្យបានសង្គ្រោះដល់ព្រលឹង»។
 - រាងកាយអាចនឹងរលាយទៅ ប៉ុន្តែព្រលឹងដែលបានសង្គ្រោះនឹងរស់នៅជានិរន្តរ៍។

៥) ព្រះយេស៊ូវសង្គ្រោះឱ្យរួចពីស្ថាននរក (*JESUS SAVES FROM HELL*)

- វិវរណៈ ២០:១៤-១៥ បញ្ជាក់ពីបឹងភ្លើង និងសេចក្តីស្លាប់ទីពីរ។
- រ៉ូម ៥:៨-៩ «...យើងនឹងបានសង្គ្រោះឱ្យរួចពីសេចក្តីក្រោធ តាមរយៈទ្រង់»។
 - ព្រះយេស៊ូវគឺជា "ទ្វារមាស" តែមួយគត់ដែលរំដោះយើងពីការជំនុំជម្រះដ៏គួរឱ្យខ្លាច។

៦) ព្រះយេស៊ូវសង្គ្រោះតាមរយៈជំនួយរបស់យើង (*JESUS SAVES WITH HELP FROM US*)

- រ៉ូម ១០:១៣-១៥ «...តើគេនឹងឮដូចម្តេចបាន បើគ្មានអ្នកណាប្រកាសប្រាប់?»
 - ព្រះជាម្ចាស់ជ្រើសរើសប្រើ "មាត់" និង "ជើង" របស់យើង ដើម្បីនាំសារសង្គ្រោះទៅកាន់អ្នកដែលមិនទាន់ឮ។

៧) ព្រះយេស៊ូវសង្គ្រោះដើម្បីប្រទានជីវិតដ៏បរិបូរ (*JESUS SAVES TO GIVE LIFE ABUNDANTLY*)

- យ៉ូហាន ១០:១០ «...យើងបានមក ដើម្បីឱ្យគេមានជីវិត ហើយឱ្យមានជីវិតនោះកាន់តែបរិបូរឡើង»។
 - សេចក្តីសង្គ្រោះមិនត្រឹមតែសម្រាប់ពេលស្លាប់ទៅប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់ជីវិតដែលមានន័យ និងមានសន្តិភាពតាំងពីពេលឥឡូវនេះ។

ជំពូកទី១១៣ អ្នកអាចមើលឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះ

សុភាសិត ១១:៣០ «ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។

ជានីយ៉ែល ១២:៣ «...ហើយអស់អ្នកដែលនាំមនុស្សជាច្រើន ឱ្យត្រឡប់មកវិញសេចក្តីសុចរិតវិញ នោះនឹងភ្លឺដូចជាផ្កាយ ជានិច្ចនិរន្តរ៍»។

ការមានប្រាជ្ញាមានន័យថា «ការចេះរកវិធីដើម្បីសម្រេចការងារឱ្យបានជោគជ័យ»។ ព្រះជាម្ចាស់មិនត្រឹមតែចង់ឱ្យយើង "ប្រកាស" ដំណឹងល្អប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់ចង់ឱ្យយើង "ឈ្នះ" ព្រលឹងមនុស្សមករកព្រះគ្រីស្ទ។ អ្នកពិតជាអាចមើលឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះមែន!

វិធីសាស្ត្រផ្សេងៗដើម្បីនាំមនុស្សឱ្យទទួលព្រះអង្គសង្គ្រោះ៖

- ក. ចុះឈ្នះព្រលឹងតាមផ្ទះ ឬនៅតាមទីសាធារណៈ។
- ខ. ចែកចាយខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ (*Gospel Tracts*)។
- គ. អញ្ជើញមនុស្សមកព្រះវិហារ។
- ឃ. ជូនដំណើរមនុស្សមកព្រះវិហារ (ដឹកជញ្ជូន)។
- ង. ចែករំលែកដំណឹងល្អតាមរយៈបណ្តាញសង្គម (*Social Media*)។
- ច. និយាយជាមួយមនុស្សអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះតាមទូរស័ព្ទ។
- ឆ. ប្រកាសដំណឹងល្អក្នុងកម្មវិធីថ្វាយបង្គំ ឬកន្លែងសាធារណៈ។
- ជ. អធិស្ឋានបញ្ចេញឈ្មោះមនុស្សជាក់លាក់ ដើម្បីឱ្យគេបានសង្គ្រោះ។

អ្វីដែលអ្នកត្រូវការ ដើម្បីឈ្នះព្រលឹង (~WHAT YOU NEED TO WIN SOULS~)

១) សក្ខីភាព (*TESTIMONY*)

- យ៉ូហាន ៤:២៨-៣០ (ស្រីសាម៉ារីនៅមាត់អណ្តូង)៖ «...ចូរមកមើលបុរសម្នាក់ ដែលបានប្រាប់ខ្ញុំពីគ្រប់ទាំងការដែលខ្ញុំបានធ្វើ តើមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទទេឬអី?»

- សក្ខីភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក គឺជាឧបករណ៍ដ៏មានតម្លៃពលបំផុតមួយ។

២) ខ្សែតម្កើអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះ: (BIBLE VERSES ON SALVATION)

- រ៉ូម ១០:១៧ «ដូច្នោះ សេចក្តីជំនឿកើតមកដោយសារការឮ ហើយការឮកើតមកដោយសារព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ»។
 - អ្នកត្រូវតែប្រើព្រះបន្ទូល ព្រោះព្រះបន្ទូលមានអំណាចផ្លាស់ប្តូរចិត្តមនុស្ស។

៣) ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ - អំណាច និងការដឹកនាំ (HOLY SPIRIT)

- កិច្ចការ ៨:២៩ «រួចព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅភីលីព័ន្ធ៖ ចូរចូលទៅជិត ហើយដើរតាមរទេះនោះទៅ»។
 - បើគ្មានអំណាច និងការបើកផ្លូវពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ ការឈ្នះព្រលឹងនឹងក្លាយជាគ្រាន់តែជាការនិយាយតាមសាច់ឈាម។

៤) បច្ចេកទេស - នីតិវិធី ផែនការ និងរបៀបធ្វើ (TECHNIQUE)

- ១ បាក្សត្រ ១២:៣២ «...ដែលជាមនុស្សមានយោបល់យល់តាមសម័យកាល ដើម្បីឱ្យដឹងជាស្រុកអី ស្រាអែលគួរធ្វើអ្វីខ្លះ»។
 - ការមានផែនការ និងដឹងពីរបៀបចូលទៅជិតមនុស្ស គឺជាប្រាជ្ញាដែលចាំបាច់។

៥) សេចក្តីប៉ងប្រាថ្នា (DESIRE)

- សុភាសិត ១៤:១ «អ្នកណាដែលញែកខ្លួនចេញពីគេ នោះស្វែងរកតែតាមបំណងចិត្តរបស់ខ្លួន ហើយក៏ប្រឆាំងនឹងគ្រប់ទាំងប្រាជ្ញាដ៏ត្រឹមត្រូវ» (Incentive: ចិត្តដែលស្រែកឃ្លានចង់ឃើញមនុស្សសង្គ្រោះ)។
 - សេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាចេញពីចិត្ត នឹងជំរុញឱ្យអ្នកស្វែងរកគ្រប់មធ្យោបាយដើម្បីឈ្នះព្រលឹង។

ជំពូកទី១១៤ អ្វីដែលអ្នកសង្កត់ធ្ងន់ អ្នកនឹងទទួលបាន

យ៉ូស្វេ ១១:១៥ «ព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ម៉ូសេ ជាអ្នកបម្រើទ្រង់យ៉ាងណា នោះម៉ូសេក៏បានបង្គាប់យ៉ូស្វេយ៉ាងនោះដែរ ហើយយ៉ូស្វេក៏បានធ្វើតាម ទ្រង់មិនដែលទុកឲ្យការអ្វីមួយនៅសេសសល់ ក្នុងចំណោមសេចក្តីទាំងអស់ដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ម៉ូសេឡើយ»។

គោលការណ៍នេះបង្រៀនយើងថា អ្វីដែលយើងសង្កត់ធ្ងន់ (*Emphasize*) និងយកចិត្តទុកដាក់បំពេញឱ្យបានសព្វគ្រប់ នោះយើងនឹងទទួលបានលទ្ធផលពីវា។

អ្វីដែលអ្នកសង្កត់ធ្ងន់ អ្នកនឹងទទួលបាន (*YOU GET WHAT YOU EMPHASIZE*)

១) ភារកិច្ចចម្បងរបស់យើងក្នុងនាមជាគ្រីស្ទបរិស័ទ គឺជួយមនុស្សកុំឱ្យធ្លាក់ទៅស្ថាននរក នេះគឺជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុត។ បើគ្មានការសង្កត់ធ្ងន់លើចំណុចនេះទេ កិច្ចការផ្សេងទៀតនឹងបាត់បង់អត្ថន័យ។

២) ភស្តុតាងនៃការសម្រេចការងារបានល្អ គឺព្រលឹងមនុស្សបានសង្គ្រោះ និងអ្នកជឿថ្មីបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកជោគជ័យមិនមែនវាស់វែងលើ "ការចុះទៅ" ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែលើ "លទ្ធផល" ដែលកើតចេញពីការចុះទៅនោះ។

៣) បុណ្យជ្រមុជទឹក គឺជាសញ្ញាបង្ហាញថាអ្នកដែលយើងឈ្នះ មានសេចក្តីអំណរដែលព្រះយេស៊ូវបានសង្គ្រោះពួកគេ ពួកគេចង់ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះជាសាធារណៈ តាមរយៈការចុះក្នុងទឹកដែលជាសញ្ញានៃការរស់ឡើងវិញជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។

៤) អ្នកជឿថ្មីដែលមកព្រះវិហារ និងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ផ្តល់ឱ្យយើងនូវ "ក្រុមមនុស្ស" ដើម្បីបណ្តុះបណ្តាលសិស្ស យើងមិនអាចបណ្តុះបណ្តាលសិស្សបានឡើយ ប្រសិនបើយើងមិនទាន់បានឈ្នះពួកគេមករកព្រះគ្រីស្ទជាមុនសិន។

៥) យើងត្រូវរក្សាបញ្ជីឈ្មោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកដែលយើងបានឈ្នះមករកព្រះ ការកត់ត្រាឈ្មោះ បង្ហាញពីការយកចិត្តទុកដាក់ និងការចាត់ទុកពួកគេថាជា "ផលផ្លែ" ដ៏មានតម្លៃ។

៦) យើងត្រូវតាមដានមើលថា តើពេលណាពួកគេមកព្រះវិហារ និងពេលណាពួកគេទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ការតាមដាន (*Follow-up*) គឺជាផ្នែកមួយនៃការសង្កត់ធ្ងន់លើលទ្ធផល។

៧) ពិនិត្យមើលបញ្ជីឈ្មោះនេះឡើងវិញ ដើម្បីស្វែងរកឱកាស និងអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ កុំគ្រាន់តែសរសេរឈ្មោះទុកចោល ប៉ុន្តែត្រូវយកឈ្មោះពួកគេទៅទូលថ្វាយព្រះជាប្រចាំ។

៨) យើងមិនគួរត្រូវបានរំខានដោយការធ្វើ "រឿងល្អៗ" រហូតដល់ខកខានមិនបានធ្វើ "រឿងដែលល្អបំផុត" នោះឡើយ ការជួយសង្គមជាដើម ប៉ុន្តែការសង្គ្រោះព្រលឹងមនុស្សជាដើមដែលល្អបំផុត។

៩) រស់នៅតាមអាទិភាពនៃព្រះគម្ពីរ ចូរឱ្យកិច្ចការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ស្ថិតនៅលំដាប់ថ្នាក់លេខ ១ ក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។

១០) ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់លើការ "និយាយជាមួយមនុស្ស" ជាជាងគ្រាន់តែ "គោះទ្វារ" ឬ "បង្កប់ម៉ោង" គោលដៅគឺការឈ្នះចិត្តមនុស្ស មិនមែនគ្រាន់តែជាការបំពេញកាតព្វកិច្ចឱ្យចប់ម៉ោងឈ្នះព្រលឹងនោះទេ។

១១) កុំបណ្តោយឱ្យអ្វីៗផ្សេងមកមករារាំង "ម៉ោងឈ្នះព្រលឹង" របស់អ្នកឡើយ ចូររក្សាពេលវេលានេះឱ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួន ដូចជាការណាត់ជួបដ៏សំខាន់បំផុត។

១២) ធ្វើឱ្យរាល់ថ្ងៃអាទិត្យ ក្លាយជាឱកាសដ៏សំខាន់ក្នុងការនាំអ្នកជឿថ្មី និងអ្នកមកលេងមករកព្រះវិហារ រាល់ថ្ងៃអាទិត្យ គឺជាថ្ងៃច្រូតកាត់ និងជាថ្ងៃប្រមូលផល។

១៣) តែងតែថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ ចំពោះរាល់លទ្ធផលដែលកើតមានឡើង ទោះបីជាបាន ១ នាក់ ឬ ១០០ នាក់ក៏សិរីល្អទាំងអស់ជារបស់ព្រះអង្គ។

ជំពូកទី១១៥ អ្នកសាបព្រោះ

លូកា ៨:១១ «ឯសេចក្តីប្រៀបធៀបនោះមានន័យថា៖ គ្រាប់ពូជ គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ»។

ក្នុងនាមជាអ្នកសាបព្រោះ (*The Sower*) យើងត្រូវយល់ថា តួនាទីរបស់យើងគឺការស្មោះត្រង់ក្នុងការព្រោះគ្រាប់ពូជ ហើយការដុះលូតលាស់អាស្រ័យលើប្រភេទនៃដី (ចិត្តមនុស្ស)៖

អ្នកសាបព្រោះ (*THE SOWER*)

១) ភារកិច្ចរបស់អ្នកសាបព្រោះ គឺការសាបព្រោះ

- ក. ភារកិច្ចរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ គឺការប្រាប់អ្នកបាត់បង់អំពីព្រះគ្រីស្ទ និងសេចក្តីសង្គ្រោះ។
- ខ. យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវបានចាត់តាំងឱ្យធ្វើកិច្ចការនេះ មិនថាអ្នកមានតួនាទីអ្វីនៅក្នុងព្រះវិហារឡើយ។

២) អ្នកសាបព្រោះ ត្រូវតែសាបព្រោះគ្រាប់ពូជ

- ក. គ្រាប់ពូជ (គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ)។
- ខ. សក្តិភាព (របៀបដែលព្រះយេស៊ូវបានសង្គ្រោះយើង)។

៣) អ្នកសាបព្រោះ ត្រូវតែសាបព្រោះគ្រាប់ពូជនៅគ្រប់ទីកន្លែង មានដីបួនប្រភេទដែលយើងត្រូវសាបព្រោះលើ៖

- ក. ចិញ្ចើមថ្នល់ (*Wayside*)
- ខ. កន្លែងមានថ្ម (*Rock/Stony Places*)
- គ. ក្នុងកណ្តាលបន្លា (*Among Thorns*)
- ឃ. ដីល្អ (*Good Ground*)

៤) អ្នកសាបព្រោះ នឹងឃើញលទ្ធផលខុសៗគ្នា

- ក. ចិញ្ចើមថ្នល់៖ ពួកគេព្រះបន្ទូល ប៉ុន្តែមិនជឿ ឬមិនបានសង្គ្រោះឡើយ។ មានសត្រូវមករំខាន និងបំបែរអារម្មណ៍ពួកគេចេញ។

- **ខ. កន្លែងមានថ្ម៖** ពួកគេព្រះបន្ទូល ហើយទទួលដោយអំណរ។ ពួកគេបានសង្គ្រោះ ប៉ុន្តែមិនដែលចាក់ ឫសក្នុងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទឡើយ ហើយស្ថិតស្ថេរក្នុងកិច្ចការព្រះតែមួយរយៈពេលខ្លីប៉ុណ្ណោះ។ នៅពេល ការល្អប្រសើរមកដល់ ពួកគេក៏បោះបង់ចោលការរស់នៅជាគ្រីស្ទបរិស័ទ។ គួរឱ្យស្តាយ មនុស្សភាគច្រើន ដែលយើងនាំមកឯព្រះគ្រីស្ទ ស្ថិតក្នុងប្រភេទនេះ។
- **គ. ក្នុងកណ្តាលបន្ទាះ** ពួកគេព្រះ ហើយបានសង្គ្រោះ។ ពួកគេចាប់ផ្តើមរស់នៅជាគ្រីស្ទបរិស័ទ មកព្រះ វិហារទៀងទាត់ បម្រើព្រះ ឈ្នះព្រលឹង ថ្វាយដំបូងភាគមួយ និងញែកខ្លួនចេញពីលោកីយ៍មួយរយៈ។ ប៉ុន្តែ សេចក្តីកង្វល់ ទ្រព្យសម្បត្តិ និងសេចក្តីសប្បាយនៃជីវិតនេះ បានលួចចិត្តពួកគេចេញពីការដើរតាមព្រះ គ្រីស្ទ ហើយពួកគេមិនដែលឈានដល់សក្តានុពលពេញលេញក្នុងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទឡើយ។
- **ឃ. ដីល្អ៖** ពួកគេបានសង្គ្រោះដោយចិត្តស្មោះត្រង់ និងល្អ។ ពួកគេរក្សាព្រះបន្ទូល និងរស់នៅតាម គោលការណ៍ព្រះគម្ពីរ។ ពួកគេ "បង្កើតផលផ្លែ" រហូតដល់សម្រេចជាស្ថាពរ។ ពួកគេមានភាពអត់ធ្មត់ ហើយរស់នៅពេញមួយជីវិត ដើម្បីបម្រើព្រះ និងស្មោះត្រង់ចំពោះកិច្ចការរបស់ទ្រង់។

ជំពូកទី១១៦ ខ្លឹមសារនៃដំណឹងល្អ

ម៉ាកុស ១:១៥ «...ចូរប្រែចិត្ត ហើយជឿដំណឹងល្អចុះ»។

រ៉ូម ១:១៦ «ដ្បិតខ្ញុំមិនខ្មាសនឹងដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទឡើយ ព្រោះនោះជាអំណាចរបស់ព្រះ សម្រាប់សង្គ្រោះ ដល់អស់អ្នកណាដែលជឿ...»។

ពាក្យថា **GOSPEL** (ដំណឹងល្អ) មិនត្រឹមតែជាសារនៃសេចក្តីសង្គ្រោះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាក៏ជាផែនការសកម្មភាព សម្រាប់អ្នកឈ្នះព្រលឹងផងដែរ៖

អត្ថន័យនៃពាក្យ G-O-S-P-E-L

G-GO (ចេញទៅ)

ចូរចេញទៅរកអ្នកបាត់បង់ ហើយប្រាប់ពួកគេថា ព្រះយេស៊ូវសង្គ្រោះ។

- **កិច្ចការ ១:៨** «...អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាសាក្សីឱ្យខ្ញុំ... រហូតដល់ចុងផែនដីបំផុត»។
- ដំណឹងល្អនឹងមានប្រសិទ្ធភាព លុះត្រាតែយើង "ចេញទៅ" ប្រាប់ពួកគេ។ បើគ្មានយើងនាំសារទៅទេ ពួកគេនឹងមិនអាចឮ ហើយក៏មិនអាចសង្គ្រោះបានដែរ។

O-ONE (ម្នាក់)

មនុស្សម្នាក់ គឺជាអ្វីដែលចាំបាច់បំផុត ដើម្បីឱ្យអ្នកបាត់បង់បានឮ និងបានសង្គ្រោះ។

- **យ៉ូហាន ៤:២៨-៣០** (ស្រីសាម៉ារី) បានទៅប្រាប់មនុស្សក្នុងទីក្រុងឱ្យមករកព្រះយេស៊ូវ។
- ពេញមួយព្រះគម្ពីរ យើងឃើញពីតម្លៃនៃមនុស្សម្នាក់ (ដូចជារូបអ្នក) ដែលស្តាប់បង្គាប់ និងធ្វើតាមអ្វីដែល ព្រះបង្គាប់ឱ្យធ្វើ។

S-SATAN (សាតាំង)

សាតាំងគឺជាសត្រូវ ដែលចង់រារាំងមនុស្សមិនឱ្យបានសង្គ្រោះ។

- **លូកា ៨:១២** «...រួចមានសត្វមកឆក់យកព្រះបន្ទូលចេញពីចិត្តគេ ខ្លាចក្រែងគេជឿ ហើយបានសង្គ្រោះ» ។

- មានសត្វមានចិត្តឆេះឆួលចង់នាំមនុស្សទៅស្ថាននរកជាមួយវា។ យើងក៏ត្រូវមានចិត្តឆេះឆួលជាងវា ដើម្បីជួយមនុស្សឱ្យបានទៅស្ថានសួគ៌វិញ។

P-PUNISHMENT (ការដាក់ទោស)

ការដាក់ទោសចំពោះការបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ គឺស្ថាននរក។

- វិវរណៈ ២០:១៤-១៥ បញ្ជាក់ថា អស់អ្នកណាដែលគ្មានឈ្មោះក្នុងសៀវភៅជីវិត នឹងត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើង។ នេះគឺជា "សេចក្តីស្លាប់ទីពីរ"។

E-ETERNAL SECURITY (សន្តិសុខអស់កល្ប)

សន្តិសុខអស់កល្បជានិច្ច ត្រូវបានធានាចំពោះអស់អ្នកដែលបានសង្គ្រោះ។

- ហេប្រើរ ១៣:៥ «...ដ្បិតទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ យើងមិនបោះបង់អ្នកចោលឡើយ ហើយក៏មិនទុកអ្នកចោលទេទេដែរ»។
- កាលណាបានសង្គ្រោះហើយ គឺសង្គ្រោះជារៀងរហូត។ ព្រះអង្គមិនដែលបោះបង់កូនរបស់ទ្រង់ឡើយ។

L-LOVE (សេចក្តីស្រឡាញ់)

ចូរស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ និងអ្នកបាត់បង់ឱ្យបានច្រើនល្មម នឹងនាំដំណឹងល្អទៅកាន់ពួកគេ។

- យូដាស ១:២២-២៣ «ចូរមានចិត្តអាណិតអាសូរដល់អ្នកខ្លះ... ចូរជួយសង្គ្រោះអ្នកខ្លះទៀត ដោយទាញពួកគេចេញពីភ្លើង...»។
- សេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាកម្លាំងរុញច្រាន ដែលធ្វើឱ្យយើងហ៊ានលះបង់ដើម្បីសង្គ្រោះប្រលឹងមនុស្ស។

ជំពូកទី១១៧ ទុក្ខវេទនាទាំង ៧ យ៉ាងនៃការមិនឈ្នះព្រលឹង

១ កូរិនថូ ៩:១៦ «...វេទនាដល់ខ្ញុំហើយ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនប្រកាសដំណឹងល្អទេនោះ!»

ពាក្យថា «វេទនា» (Woe) មានន័យថាជាការស្រែកចម្រើនដោយក្តីព្រួយបារម្ភ ជាពាក្យបណ្តោសា ឬជាមហន្តរាយដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាការសង្ខេបអំពីទុក្ខវេទនាទាំង ៧ យ៉ាង ដែលកើតចេញពីការមិនឈ្នះព្រលឹង៖

ទុក្ខវេទនាទាំង ៧ យ៉ាងនៃការមិនឈ្នះព្រលឹង (SEVEN WOES)

១) ទុក្ខវេទនានៃការមិនព្រមបំពេញចំណែករបស់ខ្លួន

- រ៉ូម ១:១៥-១៦ «...ខ្ញុំមិនខ្មាសនឹងដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទឡើយ ព្រោះនោះជាអំណាចរបស់ព្រះ សម្រាប់សង្គ្រោះដល់អស់អ្នកណាដែលជឿ...»។
 - ប្រសិនបើយើងមិនធ្វើចំណែករបស់យើងទេ នោះយើងកំពុងរារាំង "អំណាចរបស់ព្រះ" មិនឱ្យទៅដល់អ្នកដែលត្រូវសង្គ្រោះ។

២) ទុក្ខវេទនានៃការធ្វើជាគំរូខុសសម្រាប់ជំនាន់ក្រោយ

- ទំនុកតម្កើង ៧៨:៤-៦ «យើងនឹងមិនលាក់រឿងទាំងនោះពីកូនចៅរបស់គេឡើយ គឺនឹងប្រាប់ដល់ជំនាន់ក្រោយ ពីសេចក្តីសរសើរតម្កើងដល់ព្រះអម្ចាស់...»។
 - បើយើងមិនឈ្នះព្រលឹង នោះកូនចៅរបស់យើងនឹងមិនរៀនពីរបៀបឈ្នះព្រលឹងឡើយ ហើយដំណឹងល្អនឹងត្រូវកប់បាត់ត្រឹមជំនាន់យើង។

៣) ទុក្ខវេទនានៃការបណ្តោយឱ្យនរណាម្នាក់បាត់បង់ស្ថានសួគ៌

- ហេប្រើរ ១២:១ «...ចូរយើងទម្លាក់ចោលរាល់ទាំងបន្ទុក និងអំពើបាបដែលរុំពុំឱ្យយើងយ៉ាងងាយនោះ ចេញ រួចរត់ក្នុងប្រណាំងប្រជែងដែលនៅមុខយើង ដោយចិត្តអត់ធ្មត់ចុះ»។
 - ការមិនឈ្នះព្រលឹង គឺជាការបណ្តោយឱ្យមនុស្សបាត់បង់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដោយសារតែយើងមិនព្រមរត់ក្នុងផ្លូវដែលព្រះដាក់ឱ្យ។

៤) ទុក្ខវេទនានៃជីវិតដែលត្រូវបានបំផ្លាញនៅលើផែនដីនេះ

- យ៉ូហាន ១០:១០ «ចោរវាមក គឺដើម្បីតែលួច សម្លាប់ និងបំផ្លាញប៉ុណ្ណោះ...»។
 - បើយើងមិននាំដំណឹងល្អទៅកាន់គេទេ នោះជីវិតរបស់គេនៅលើផែនដីនេះ នឹងត្រូវមានសត្រូវបំផ្លាញចោលយ៉ាងអាណាចអាធិម។

៥) ទុក្ខវេទនានៃការគ្មានរង្វាន់នៅស្ថានសួគ៌

- ១ កូរិនថូ ៣:៨-៩ «...ម្នាក់ៗនឹងទទួលរង្វាន់រៀងៗខ្លួន តាមការងារដែលខ្លួនបានធ្វើ... ដ្បិតយើងជាអ្នករួមការងារជាមួយព្រះ»។
 - ការមិនឈ្នះព្រលឹង នាំឱ្យយើងឈរនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះគ្រីស្ទដោយដៃទេ គ្មានរង្វាន់អ្វីសោះសម្រាប់កិច្ចការអស់កល្ប។

៦) ទុក្ខវេទនានៃការបោះទុនលើរឿងដែលខុស

- ២ កូរិនថូ ៤:១៨ «...ដ្បិតអ្វីៗដែលមើលឃើញ នោះគ្រាន់តែមួយរយៈប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែអ្វីៗដែលមើលមិនឃើញ នោះស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច»។
 - វាជាការវេទនាបំផុត ដែលចំណាយពេលពេញមួយជីវិតលើរឿងបណ្តោះអាសន្ន ហើយធ្វេសប្រហែសនឹង "ព្រលឹងមនុស្ស" ដែលជារឿងអស់កល្ប។

៧) ទុក្ខវេទនានៃការជំនុំជម្រះនៅចំពោះបល្ល័ង្កសង្កឹម

- វិវរណៈ ២០:១១-១៥ «...ហើយអ្នកណាដែលគ្មានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងសៀវភៅជីវិត នោះត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងទាំងអស់គ្នា»។
 - នេះគឺជាទុក្ខវេទនាដ៏ធំបំផុត! ការឃើញមនុស្សដែលយើងស្គាល់ ត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើង ព្រោះតែយើងមិនដែលបានប្រាប់គេពីសេចក្តីសង្គ្រោះ។

ជំពូកទី១១៨ តើអ្វីខ្លះដែលបង្កើតឱ្យមានសេចក្តីជំនឿ?

យូដាស ១:៣ «...ទូន្មានអ្នករាល់គ្នា ឲ្យខំតស៊ូការពារសេចក្តីជំនឿ ដែលទ្រង់បានប្រគល់ដល់ពួកបរិសុទ្ធ តែម្តង ជាសម្រេចនោះ»។

អ្វីដែលបង្កើតឱ្យមាន "សេចក្តីជំនឿ" គឺត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុង «សេចក្តីសង្គ្រោះជាទូទៅ» (*Common Salvation*)។ រាល់អ្វីៗដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំមនុស្សបាបឱ្យបានសង្គ្រោះ គឺជាសេចក្តីជំនឿដែលយើងត្រូវតែតស៊ូការពារ!

តើអ្វីខ្លះដែលបង្កើតឱ្យមានសេចក្តីជំនឿ? (WHAT MAKES UP THE FAITH?)

១) សារ (MESSAGE) - អំពីព្រះគ្រីស្ទ

- ១ ធ្វើម៉េច ៣:១៦ «...គឺថា ព្រះបានលេចមកក្នុងសាច់ឈាម...»។
 - ក. ការប្រសូតពីស្ត្រីក្រមុំព្រហ្មចារី (*Virgin Birth*): ទ្រង់ជាព្រះពិត និងជាមនុស្សពិត។
 - ខ. ជីវិតដែលគ្មានបាប (*Sinless Life*): ទ្រង់ជាកូនចៀមដ៏រិសុទ្ធរបស់ព្រះ។
 - គ. ការសុគតជំនួស (*Vicarious Death*): ទ្រង់សុគតក្នុងឋានៈជាអ្នករងគ្រោះជំនួសយើង។
 - ឃ. ការរស់ឡើងវិញផ្នែករូបកាយ (*Bodily Resurrection*): ទ្រង់បានឈ្នះសេចក្តីស្លាប់ពិតប្រាកដ។
 - ង. ការថ្វាយព្រះលោហិតលាងបាប (*Blood Atonement*): មានតែព្រះលោហិតទ្រង់ទេដែលលាងបាបបាន។
 - ច. ការយាងមកវិញក្នុងពេលឆាប់ៗ (*Imminent Return*): សេចក្តីសង្ឃឹមដ៏រស់រវើករបស់យើង។

២) ផែនការ (PLAN) - នៃសេចក្តីសង្គ្រោះ

- ក. មនុស្សគ្រប់រូបគឺជាមនុស្សបាប៖ រ៉ូម ៣:២៣។
- ខ. សេចក្តីស្លាប់គឺជាឈ្នួលនៃអំពើបាប៖ រ៉ូម ៦:២៣ និង វិវរណៈ ២០:១៤-១៥។

- គ. ព្រះយេស៊ូវបានសងបំណុលបាបជំនួសយើង៖ (រ៉ូម ៥:៨-៩)។
- ឃ. យើងត្រូវដាក់ទំនុកចិត្តលើព្រះគ្រីស្ទ៖ ដោយការអំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់ (រ៉ូម ១០:៩-១០, ១៣) ។

៣) ព្រះគម្ពីរ (THE BOOK) - ជាកន្លែងដែលរកឃើញដំណឹងល្អ

- ២ ធីម៉ូថេ ៣:១៥ «...អ្នកបានស្គាល់បទគម្ពីរដ៏វិសុទ្ធ ដែលអាចធ្វើឲ្យអ្នកមានប្រាជ្ញា រហូតដល់បានសង្គ្រោះ...»។
 - ក. ជាព្រះបន្ទូលដែលបណ្តាលមកពីព្រះ៖ (២ ធីម៉ូថេ ៣:១៦-១៧)។
 - ខ. ជាព្រះបន្ទូលដែលត្រូវបានរក្សាទុកយ៉ាងសុក្រឹត៖ (ទំនុកតម្កើង ១២:៦-៧)។

៤) ស្ថាប័ន (THE INSTITUTION) - ដែលត្រូវបានចាត់តាំងឱ្យផ្សព្វផ្សាយ

- ម៉ាថាយ ១៦:១៨ «...យើងនឹងសាងក្រុមជំនុំរបស់យើង... ហើយទ្វារស្ថាននរក នឹងមិនអាចឈ្នះក្រុមជំនុំនោះបានឡើយ»។
 - គឺតាមរយៈ ក្រុមជំនុំមូលដ្ឋាន (Local Church) ដែលឈរលើមូលដ្ឋានព្រះគម្ពីរ និងមានឯករាជ្យភាព។

៥) អំណាច (THE POWER) - ដែលចាំបាច់ដើម្បីឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះ

- ក. ការពេញពោរដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ៖ (អេភេសូ ៥:១៨)។ បើគ្មានទ្រង់ទេ យើងគ្មានអំណាចផ្លាស់ប្តូរចិត្តមនុស្សឡើយ។
- ខ. ការញែកខ្លួនចេញពីលោកីយ៍៖ រស់នៅដោយវិសុទ្ធ និងស្អាតស្អំនៅចំពោះព្រះ (២ កូរិនថូ ៦:១៤-១៨)។

៦) វិធីសាស្ត្រ (THE METHOD) - ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ

- យ៉ូហាន ១៥:១៦ «...យើងបានរើសអ្នករាល់គ្នា... ឲ្យអ្នករាល់គ្នាចេញទៅ ហើយបង្កើតផល...»។
 - ក. ការឈ្នះព្រលឹង (Soul Winning): ការទៅជួបមនុស្សផ្ទាល់ៗ។

- ខ. ការប្រកាសព្រះបន្ទូល (*Bible Preaching*): (១ កូរិនថូ ១:៥-២១) ព្រះសព្វព្រះហឫទ័យនឹងសង្គ្រោះអ្នកជឿ តាមរយៈ "ភាពល្ងើល្ងើ" នៃការប្រកាសសេចក្តី។

ជំពូកទី១១៩ សេចក្តីអំណរនៃការឈ្នះព្រលឹង

១) សេចក្តីអំណរសម្រាប់ "អ្នកឈ្នះព្រលឹង" (JOY OF THE SOUL WINNER)

- ទំនុកតម្កើង ១២៦:៥-៦ «...អ្នកនោះពិតជានឹងត្រឡប់មកវិញដោយសេចក្តីអំណរ ទាំងនាំកង្វេរស្រូវរបស់ខ្លួនមកជាមួយផង»។
 - ទោះបីជាការចេញទៅមានការលំបាក ឬត្រូវស្រក់ទឹកភ្នែកអធិស្ឋានក៏ដោយ ប៉ុន្តែនៅពេលឃើញលទ្ធផល វានាំមកនូវសេចក្តីអំណរដែលរកអ្វីប្រៀបធៀបមិនបាន។

២) សេចក្តីអំណរសម្រាប់ "អ្នកដែលបានសង្គ្រោះ" (JOY OF THE CONVERT)

- កិច្ចការ ៨:៨, ៣៩ «៨ ហើយមានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំង នៅក្នុងទីក្រុងនោះ... ៣៩ ...រួចគាត់បន្តដំណើរទៅមុខទៀតទាំងមានសេចក្តីអំណរ»។
 - នៅពេលមន្ត្រីអាប៊ីស៊ីនីយល់ពីព្រះបន្ទូលអំពីព្រះយេស៊ូវ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក គាត់បានរកឃើញសេចក្តីសន្តិភាពដែលគាត់ស្វែងរកពេញមួយជីវិត។ ការដឹងថាបាបត្រូវបានអត់ទោស គឺជាប្រភពនៃអំណរដ៏ធំ។

៣) សេចក្តីអំណរសម្រាប់ "អ្នកដែលនៅស្ថានសួគ៌" (JOY IN HEAVEN)

- លូកា ១៥:៧, ១០ «...នឹងមានសេចក្តីអំណរនៅស្ថានសួគ៌ ដោយព្រោះមនុស្សបាបតែម្នាក់ដែលប្រែចិត្ត...»។
 - ព្រះយេស៊ូវ៖ ទ្រង់មានព្រះទ័យរីករាយដែលឃើញការបូជារបស់ទ្រង់បង្កើតផល។
 - ពួកទេវតា និងមនុស្សបរិសុទ្ធ៖ ពួកគេអបអរសាទររាល់ពេលដែលមានសមាជិកថ្មីចូលក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះ។

៤) អ្នកនឹងមានកម្លាំងចិត្តកាន់តែខ្លាំង ដើម្បីធ្វើអ្វីដែលនាំមកនូវអំណរ

- ១ ថែស្សាឡូនិច ២:១៩-២០ «ដ្បិតតើអ្វីជាសេចក្តីសង្ឃឹម ឬសេចក្តីអំណរ ឬជាមកុដនៃសេចក្តីអំណរ អ្នករបស់យើង? ...ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាជាសិរីល្អ និងជាសេចក្តីអំណររបស់យើង»។

- ការឃើញមនុស្សម្នាក់បានសង្គ្រោះ នឹងដក់ជាប់ក្នុងចិត្តរបស់អ្នកយូរអង្វែង បើទោះជាអំណរផ្សេងៗនៃលោកីយ៍នេះរលាយបាត់ទៅក៏ដោយ។ មនុស្សចំណាយលុយ និងពេលវេលាច្រើនដើម្បីរកសេចក្តីសុខ ប៉ុន្តែសេចក្តីអំណរដ៏អស្ចារ្យបំផុត គឺការឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះ។

ជំពូកទី១២០ មេរៀនពីអ្នកសាម៉ារីចិត្តល្អ

លូកា ១០:៣៧ «...រួចព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ចូរទៅធ្វើដូចនោះដែរចុះ»។

រឿង «អ្នកសាម៉ារីចិត្តល្អ» មិនមែនគ្រាន់តែជាមេរៀនអំពីសីលធម៌សង្គមប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជាគំរូដ៏ច្បាស់លាស់សម្រាប់ អ្នកឈ្នះព្រលឹង ក្នុងការប្រមើមើល និងជួយសង្គ្រោះព្រលឹងដែលកំពុងវិនាស។

មេរៀនពីអ្នកសាម៉ារីចិត្តល្អ (THE GOOD SAMARITAN)

១) ពួកអ្នកកាន់សាសនាជាន់ខ្ពស់ បានដើររំលងបុរសនោះទៅម្ខាងទៀត (ខ ៣១-៣២) សព្វថ្ងៃនេះ មានមនុស្សជាច្រើនដែលកាន់សាសនា ឬសូម្បីតែអ្នកជឿដែលបានសង្គ្រោះហើយ ក៏តែងតែដើររំលងអ្នកបាត់បង់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដោយមិនដែលព្យាយាមជួយនាំពួកគេឱ្យបានសង្គ្រោះឡើយ។

២) អ្នកសាម៉ារីចិត្តល្អ បានចាប់អារម្មណ៍ឃើញគាត់ (ខ ៣៣) យើងត្រូវតែបើកភ្នែកឱ្យធំៗ ដើម្បីមើលឱ្យឃើញអស់អ្នកដែលយើងបានជួបប្រទះក្នុងដំណើរជីវិតប្រចាំថ្ងៃ។ កុំមើលរំលងព្រលឹងមនុស្ស!

៣) គាត់មានចិត្តអាណិតអាសូរដល់គាត់ (ខ ៣៣) យើងត្រូវតែស្រឡាញ់មនុស្ស ដូចដែលព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់ពួកគេ។ បើគ្មានចិត្តអាណិតអាសូរ នោះយើងគ្មានកម្លាំងចិត្តដើម្បីឈប់ជួយឡើយ។

៤) គាត់យកចិត្តទុកដាក់ល្មមនឹងធ្វើអ្វីមួយ ដើម្បីជួយដល់ស្ថានភាពដែលគាត់កំពុងជួបប្រទះ (ខ ៣៤) ប្រសិនបើយើងពិតជាខ្វល់ខ្វាយពីពួកគេមែន នោះយើងនឹងធ្វើសកម្មភាព (ចេញទៅប្រាប់ដំណឹងល្អ) មិនមែនគ្រាន់តែអាណិតក្នុងចិត្តនោះទេ។

៥) គាត់នៅតែបន្តទំនាក់ទំនងជាមួយគាត់ បន្ទាប់ពីការជួបគ្នាលើកដំបូង (ខ ៣៥) យើងមិនគួរបំភ្លេចពួកគេឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវបន្តអធិស្ឋានឱ្យពួកគេ អញ្ជើញមកព្រះវិហារ ជូនដំណើរពួកគេ ផ្ញើសារសួរសុខទុក្ខ និងតាមដានជីវិតរបស់ពួកគេ។

៦) ព្រះយេស៊ូវចង់ឱ្យយើង "ទៅធ្វើដូចនោះដែរ" (ខ ៣៧) យើងត្រូវតែធ្វើដូចជាអ្នកសាម៉ារីចិត្តល្អ ក្នុងការប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកបាត់បង់ដែលយើងបានជួបប្រទះ។

៧) ប្រសិនបើយើងមិនធ្វើអ្វីសោះ ពួកគេប្រហែលជាមិនដែលបានដឹងពីសេចក្តីសង្គ្រោះឡើយ

- រ៉ូម ១០:១៤ «...តើគេនឹងឮដូចម្តេចបាន បើគ្មានអ្នកណាប្រកាសប្រាប់?»

- បើជើងរបស់អ្នកមិនដើរទៅរកគេ បើមាត់របស់អ្នកមិនហើបប្រាប់គេ តើមានអ្នកណាទៀតនឹងជួយពួកគេឱ្យរួចពីស្ថាននរក?

ជំពូកទី១២១ ព្រះគ្រីស្ទមានតម្រូវការ

លូកា ១០:១-២ «...ព្រះអម្ចាស់បានត្រាស់ហៅសិស្សចិតសិបនាក់ផ្សេងទៀត ហើយចាត់គេឲ្យចេញទៅពីរៗនាក់ ... ស្រូវទុំមែន ប៉ុន្តែ អ្នកច្រូតមានតិចណាស់...»។

ទោះបីជាព្រះអង្គមានគ្រប់ព្រះចេស្តាក៏ដោយ ក៏ទ្រង់បានជ្រើសរើសសម្រេចកិច្ចការរបស់ទ្រង់តាមរយៈរូបកាយរបស់យើងម្នាក់ៗ។ នេះគឺជាតម្រូវការដែលព្រះគ្រីស្ទមានចំពោះយើង៖

ព្រះគ្រីស្ទមានតម្រូវការ (CHRIST HAS A NEED)

១) ទ្រង់ត្រូវការ "មាត់" របស់យើង ដើម្បីចែកចាយ ឬប្រកាសដំណឹងល្អ

- រ៉ូម ១០:១៤ «...តើគេនឹងឮដូចម្តេចបាន បើគ្មានអ្នកណាប្រកាសប្រាប់?»
 - សេចក្តីសង្គ្រោះមិនអាចកើតឡើងបានឡើយ ប្រសិនបើគ្មាននរណាម្នាក់ហើបមាត់ប្រាប់ពីផ្លូវទៅស្ថានសួគ៌។

២) ទ្រង់ត្រូវការ "ត្រចៀក" របស់យើង ដើម្បីស្តាប់ព្រះសម្លេង និងការដឹកនាំរបស់ទ្រង់

- សុភាសិត ២:១-២ «...ចូរផ្ទៀងត្រចៀកស្តាប់ប្រាជ្ញា ហើយផ្ទៀងចិត្តឲ្យយល់ដឹងចុះ»។
 - ដើម្បីក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដ៏ល្អកែ យើងត្រូវតែស្តាប់ការបង្ហាត់បង្រៀនរបស់ព្រះជាមុនសិន។

៣) ទ្រង់ត្រូវការ "ដៃ" របស់យើង ដើម្បីបម្រើដល់តម្រូវការរបស់អ្នកដទៃ

- ម៉ាថាយ ២៥:៤០ «...កាលណាអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើការទាំងនោះ ដល់បងប្អូនយើងម្នាក់ ដែលតូចជាងគេ បំផុតនេះ គឺដូចជាបានធ្វើដល់យើងដែរ»។
 - ការជួយបំបាត់ទុក្ខលំបាកខាងរូបកាយ បើកទ្វារចិត្តមនុស្សឱ្យទទួលយកដំណឹងល្អខាងវិញ្ញាណ។

៤) ទ្រង់ត្រូវការ "ជើង" របស់យើង ដើម្បីដើរទៅរកអ្នកបាត់បង់

- រ៉ូម ១០:១៥ «...ជើងរបស់អ្នកដែលប្រកាសដំណឹងល្អនៃសន្តិភាព និងនាំដំណឹងដ៏រីករាយអំពីអ្វីៗដែលល្អ ស្រស់ស្អាតណាស់!»

- ដំណឹងល្អនឹងមិនអាចទៅដល់ទីផ្សារ ឬផ្ទះអ្នកជិតខាងបានឡើយ បើគ្មានជើងដែលស្មោះត្រង់ ដើរទៅទីនោះ។

៥) ទ្រង់ត្រូវការ "សេចក្តីស្តាប់បង្គាប់" របស់យើង ដើម្បីឱ្យកិច្ចការទ្រង់បានជោគជ័យ

- ម៉ាកុស ១៦:១៥ «ចូរចេញទៅទូទាំងពិភពលោក ហើយប្រកាសដំណឹងល្អ ដល់សត្វលោកគ្រប់រូប»។

៦) ទ្រង់ត្រូវការ "សមត្ថភាព" ផ្សេងៗដែលទ្រង់បានប្រទានមកយើង

- រ៉ូម ១២:៥-៦ «...យើងមានអំណោយទានខុសៗគ្នា តាមព្រះគុណដែលបានប្រទានមកយើង...»។
 - មិនថាអ្នកពូកែនោះនិយាយ ពូកែខាងបច្ចេកទេស ឬពូកែខាងចម្រៀង ចូរប្រើវាសម្រាប់កិច្ចការ ឈ្នះព្រលឹង។

៧) ទ្រង់ត្រូវការ "ជីវិត" របស់យើង ដើម្បីថ្វាយសម្រាប់បុព្វហេតុរបស់ទ្រង់

- រ៉ូម ១២:១ «...ចូរថ្វាយរូបកាយរបស់អ្នក រាល់គ្នា ជាយញ្ញូជាដ៏រស់ បរិសុទ្ធ និងជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យ ដល់ព្រះ...»។
 - ការឈ្នះព្រលឹង មិនមែនគ្រាន់តែជាកម្មវិធីមួយនោះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជាការរស់នៅដែលថ្វាយដាច់ ដល់ព្រះ។

ជំពូកទី១២២ ផែនទីក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី

ការរៀបចំ «ផែនទីក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី» (*Drawing A Map In Your New Testament*) គឺជាវិធីសាស្ត្រដ៏អស្ចារ្យបំផុត។ ទោះបីជាអ្នកទើបតែបានសង្គ្រោះថ្មីៗ ហើយមិនទាន់ចាំប្រះគម្ពីរណាមួយក៏ដោយ ក៏អ្នកអាចក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងបានដែរ។ ផែនទីនេះនឹងដឹកនាំអ្នកពីខមួយទៅខមួយទៀត ដូចជាការប្រើប្រាស់ GPS ដើម្បីទៅដល់គោលដៅដូច្នោះដែរ។

ជំហានក្នុងការគូសផែនទីសង្គ្រោះ: (*How to Mark Your Map*)

សូមរៀបចំខ្មៅដៃ ឬហ្វឺតពណ៌ (*Highlighter*) ហើយធ្វើតាមជំហានខាងក្រោម៖

1. ចំណុចចាប់ផ្តើម៖ ១ យ៉ូហាន ៥:១៣

- គូសបន្ទាត់ពីក្រោម ឬហាយឡាយខនេះ។
- ដាក់ចំណាំទំព័រនេះដោយប្រើខ្សែរូប ឬដង្ហៀបក្រដាស (*Paper Clip*) ដើម្បីឱ្យអ្នកបើកចំភ្លាមៗ។
- សរសេរចំណាំ៖ នៅក្បែរខនេះ សូមសរសេរថា «រ៉ូម ៣:២៣» រួមជាមួយលេខទំព័រ។

2. រ៉ូម ៣:២៣ (ស្ថានភាពមនុស្សបាប)

- បើកទៅកាន់ រ៉ូម ៣:២៣ រួចគូសបន្ទាត់ពីក្រោម។
- សរសេរចំណាំ៖ នៅក្បែរនោះ សូមសរសេរថា «រ៉ូម ៦:២៣ (ក)» រួមជាមួយលេខទំព័រ។

3. រ៉ូម ៦:២៣ (ក) (ឈ្នួលនៃបាប)

- គូសបន្ទាត់ពីក្រោមផ្នែកដំបូងនៃខនេះ (ឈ្នួលនៃអំពើបាបគឺសេចក្តីស្លាប់)។
- សរសេរចំណាំ៖ នៅក្បែរនោះ សូមសរសេរថា «វិវរណៈ ២០:១៤-១៥ (A)» រួមជាមួយលេខទំព័រ។

4. វិវរណៈ ២០:១៤-១៥ (ការដាក់ទោសក្នុងបឹងភ្លើង)

- គូសបន្ទាត់ពីក្រោមខទាំងនេះ។ នេះតំណាងឱ្យ "សេចក្តីស្លាប់ទីពីរ"។
- សរសេរចំណាំ៖ នៅក្បែរនោះ សូមសរសេរថា «រ៉ូម ៦:២៣ (ខ)» រួមជាមួយលេខទំព័រ។

5. រ៉ូម ៦:២៣ (ខ) (អំណោយទានទទេរបស់ព្រះ)

- គូសបន្ទាត់ពីក្រោមផ្នែកទីពីរ (អំណោយទានទទេរបស់ព្រះ គឺជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច)។
- សរសេរចំណាំ៖ នៅក្បែរនោះ សូមសរសេរថា រ៉ូម ១០:៩-១០, ១៣ (B)» រួមជាមួយលេខទំព័រ។

6. រ៉ូម ១០:៩-១០, ១៣ (ការសម្រេចចិត្ត)

- គូសបន្ទាត់ពីក្រោមខាងនេះ។
- ដាក់លេខសម្គាល់៖ ដាក់លេខ (១) នៅក្បែរខ ១៣ និងលេខ (២) នៅក្បែរខ ៩-១០។
- វិធីប្រើ៖ អ្នកគួរអានខ ១៣ មុនគេ រួចចាំអានខ ៩-១០ ជាបន្ទាប់ ដើម្បីបង្ហាញពីការអំពាវនាវដល់ព្រះ និងការជឿក្នុងចិត្ត។

ជំពូកទី១២៣ ការគ្រោងទុកដើម្បីលូតលាស់

២ ពេត្រុស ៣:១៨ «ប៉ុន្តែ ចូរលូតលាស់ឡើងក្នុងព្រះគុណ និងក្នុងចំណេះដឹងអំពីព្រះអម្ចាស់ ហើយជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃយើង គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ...»។

អេភេសូ ៤:១៥ «...គឺត្រូវលូតលាស់ឡើងក្នុងទ្រង់គ្រប់ជំពូកទាំងអស់ ដែលទ្រង់ជាក្បាល គឺព្រះគ្រីស្ទ»។

ការលូតលាស់មិនមែនកើតឡើងដោយចៃដន្យនោះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជាលទ្ធផលនៃ «ការតាំងចិត្ត និងផែនការច្បាស់លាស់»។ ខាងក្រោមនេះគឺជាគោលការណ៍ដើម្បីរៀបចំផែនការលូតលាស់ (Plan To Grow)៖

គោលការណ៍សម្រាប់ការលូតលាស់ (PLAN TO GROW)

- ១) មានគោលដៅច្បាស់លាស់សម្រាប់ការលូតលាស់ផ្ទាល់ខ្លួន កុំរង់ចាំឱ្យការលូតលាស់កើតឡើងដោយឯកឯង។ ចូរសម្រេចចិត្តថា តើអ្នកចង់ឱ្យជីវិតខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នកទៅដល់កម្រិតណា។
- ២) មានសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាចង់ឃើញ "ក្រុមជំនុំ" លូតលាស់ សេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះគ្រីស្ទ នឹងជំរុញឱ្យយើងចង់ឃើញរូបកាយរបស់ទ្រង់ (ក្រុមជំនុំ) រីកចម្រើន និងមានព្រលឹងថ្មីៗបន្ថែមទៀត។
- ៣) ព្រះរំពឹងឱ្យយើងមានចលនា ការលូតលាស់ និងការកើនឡើងជានិច្ច នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ជីវិតដែលនៅទ្រឹងគឺជាជីវិតដែលមិនមានសុខភាពល្អ។ ព្រះសព្វព្រះហឫទ័យឱ្យយើង "បង្កើតផល" ឱ្យបានកាន់តែច្រើនឡើង។
- ៤) ប្រសិនបើយើងមិន "កើនឡើង" ទេ នោះយើងនឹង "ចុះថយ" គ្មានអ្វីដែលនៅនឹងថ្កល់ឡើយ។ បើយើងមិនខំប្រឹងដើរទៅមុខ នោះយើងនឹងត្រូវទឹកហូរនាំទាញទៅក្រោយវិញដោយមិនដឹងខ្លួន។
- ៥) កុំស្តប់ស្តល់នឹងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នរបស់អ្នក ឬស្ថានភាពក្រុមជំនុំរបស់អ្នកឡើយ ចូរមានចិត្តស្រេកឃ្លានចង់បានអ្វីដែលប្រសើរជាងមុន និងការបម្រើដែលប៉ះពាល់ដល់មនុស្សកាន់តែច្រើន។
- ៦) កំណត់គោលដៅប្រចាំឆ្នាំ រួចបំបែកវាជាគោលដៅប្រចាំខែ (១២ ខែ) ការបំបែកគោលដៅធំ ឱ្យទៅជាជំហានតូចៗ នឹងធ្វើឱ្យអ្នកអាចសម្រេចវាបានយ៉ាងងាយស្រួល។
- ៧) បើអ្នកមិនដែលកំណត់គោលដៅទេ អ្នកនឹងមិនដែលលូតលាស់ឡើយ គោលដៅគឺជាត្រីវិស័យ។ បើគ្មានត្រីវិស័យ អ្នកនឹងដើរវិលវល់នៅកន្លែងដដែល។

៨) គោលដៅដែលអ្នកកំណត់ គួរតែ "ពង្រីកសេចក្តីជំនឿ" របស់អ្នក ប៉ុន្តែត្រូវ "ស្របតាមការពិត" ក្នុងពេលតែមួយ

៩) កំណត់គោលដៅណាដែល "អ្នកត្រូវការជំនួយពីព្រះ" ទើបអាចសម្រេចបាន កុំកំណត់គោលដៅដែលអ្នកអាចធ្វើបានដោយកម្លាំងខ្លួនឯង ១០០%។ ចូរទុកកន្លែងឱ្យអព្វុតហេតុរបស់ព្រះបានធ្វើការផង។

១០) ព្រះនឹងបំពាក់បំប៉នអ្នកឱ្យសម្រេចគោលដៅ ប្រសិនបើអ្នករស់នៅដោយសេចក្តីជំនឿ និងធ្វើតាមព្រះបន្ទូលទ្រង់

១១) ផ្តល់ឱកាសឱ្យខ្លួនឯងឱ្យបានច្រើនបំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីសម្រេចគោលដៅ

១២) ចូរអធិស្ឋាន ហាក់ដូចជាគ្រប់យ៉ាងអាស្រ័យលើព្រះ ហើយចូរធ្វើការ ហាក់ដូចជាគ្រប់យ៉ាងអាស្រ័យលើអ្នកនេះគឺជាតុល្យភាពរវាង "សេចក្តីជំនឿ" និង "ការខិតខំប្រឹងប្រែង"។

១៣) ប្រសិនបើអ្នកដើរជាមួយព្រះយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន អ្នកនឹងទៅដល់គោលដៅជានិច្ច

១៤) ព្រះអង្គចាប់អារម្មណ៍លើ "ទិសដៅ" ដែលអ្នកកំពុងទៅ ជាង "កន្លែង" ដែលអ្នកធ្លាប់នៅ ទោះបីជាអតីតកាលអ្នកយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្វីដែលសំខាន់គឺថ្ងៃនេះអ្នកកំពុងដើរតម្រង់ទៅរកព្រះគ្រីស្ទ។

១៥) តាំងចិត្តឱ្យមាំក្នុងការលូតលាស់ផ្ទាល់ខ្លួន និងចង់ឃើញក្រុមជំនុំលូតលាស់

ជំពូកទី១២៤ សេចក្តីសង្គ្រោះ

រ៉ូម ១:១៦ «ដ្បិតខ្ញុំមិនខ្មាសនឹងដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទឡើយ ព្រោះនោះជាអំណាចរបស់ព្រះ សម្រាប់សង្គ្រោះ ដល់អស់អ្នកណាដែលជឿ...»។

ពាក្យថា *SALVATION* (សេចក្តីសង្គ្រោះ) គឺជាខ្លឹមសារដ៏មានតម្លៃបំផុតសម្រាប់មនុស្សជាតិ។ ខាងក្រោមនេះគឺ ជាអត្ថន័យនៃពាក្យនីមួយៗដែលបកស្រាយពីផែនការសង្គ្រោះរបស់ព្រះ៖

អត្ថន័យនៃពាក្យ *S-A-L-V-A-T-I-O-N*

S – SALVATION (សេចក្តីសង្គ្រោះ)

សេចក្តីសង្គ្រោះមានន័យថា ត្រូវបានរំដោះឱ្យរួចពីបាប និងស្ថាននរក។

- ម៉ាថាយ ១:២១ «...នាងនឹងប្រសូតបុត្រាមួយ ហើយអ្នកត្រូវថ្វាយព្រះនាមថា យេស៊ូវ ដ្បិតព្រះអង្គនឹងសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ឱ្យរួចពីបាបរបស់គេ»។

A – ALL (ទាំងអស់គ្នា)

មនុស្សទាំងអស់បានធ្វើបាប ហើយត្រូវតែសារភាពការណ៍ពិតនេះនៅចំពោះព្រះ។

- រ៉ូម ៣:២៣ «ដ្បិតមនុស្សទាំងអស់បានធ្វើបាប ហើយខ្វះសិរីល្អរបស់ព្រះ»។

L – LOST (បាត់បង់)

ការវង្វេងបាត់ និងការតម្រង់ទៅរកស្ថាននរក គឺជាស្ថានភាពរបស់មនុស្សលោកទាំងអស់។

- យ៉ូហាន ៣:១៨ «...ឯអ្នកណាដែលមិនជឿ នោះត្រូវបានកាត់ទោសរួចស្រេចទៅហើយ ព្រោះមិនបានជឿលើព្រះនាមព្រះរាជបុត្រាតែមួយគត់របស់ព្រះ»។

V – VICTORY (ជ័យជម្នះ)

ជ័យជម្នះកើតមានឡើងតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទតែមួយព្រះអង្គគត់។

- ១ កូរិនថូ ១៥:៥៧ «ប៉ុន្តែ សូមអរព្រះគុណដល់ព្រះ ដែលទ្រង់ប្រទានឱ្យយើងមានជ័យជម្នះ តាមរយៈព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនៃយើង»។

A – ACKNOWLEDGE (ទទួលស្គាល់)

ទទួលស្គាល់ថាយើងមិនអាចសង្គ្រោះខ្លួនឯងបានឡើយ។

- ទីតុល ៣:៥ «មិនមែនមកពីការប្រព្រឹត្តសុចរិត ដែលយើងបានធ្វើនោះទេ គឺទ្រង់បានសង្គ្រោះយើង តាមសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់វិញ...»។

T – TAKING (ការទទួលយក)

ការទទួលយកអំណោយទានទេតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ ផ្តល់ឱ្យយើងនូវជីវិតអស់កល្ប។

- រ៉ូម ៦:២៣ «...ប៉ុន្តែ អំណោយទានទេរបស់ព្រះ គឺជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ...»។

I – INTENTIONALLY (ដោយចេតនា)

ទទួលយកព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក ដោយការសម្រេចចិត្តច្បាស់លាស់។

- យ៉ូហាន ១:១២ «ប៉ុន្តែ អស់អ្នកណាដែលបានទទួលព្រះអង្គ នោះព្រះអង្គប្រទានអំណាច ឲ្យបានត្រឡប់ជាកូនរបស់ព្រះ...»។

O – ONLY (តែមួយគត់)

មានតែព្រះយេស៊ូវតែមួយព្រះអង្គគត់ ដែលអាចប្រទានសេចក្តីសង្គ្រោះបាន។

- កិច្ចការ ៤:១២ «គ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះ ក្នុងអ្នកណាផ្សេងទៀតឡើយ ដ្បិតនៅក្រោមមេឃ គ្មាននាមណាផ្សេងទៀត... ដែលនាំឲ្យយើងបានសង្គ្រោះនោះទេ»។

N – NOW (ឥឡូវនេះ)

ឥឡូវនេះហើយ ជាថ្ងៃដែលត្រូវទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ។

- ២ កូរិនថូ ៦:២ «...មើល! ឥឡូវនេះហើយ ជាពេលដ៏គួរទទួល មើល! ឥឡូវនេះហើយ ជាថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ...»។

ជំពូកទី១២៥ ការងាររបស់ព្រះវរបិតា

លូកា ២:៤៩ «ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ តើហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាស្វែងរកខ្ញុំដូច្នោះ? តើមិនដឹងថា ខ្ញុំត្រូវតែរស់នៅនឹងការងាររបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ ទេឬអី?»

ការងាររបស់ព្រះវរបិតា (*The Father's Business*) គឺជាអាជីវកម្មដ៏អស្ចារ្យបំផុត និងមានឥទ្ធិពលបំផុតនៅក្នុងចក្រវាលនេះ។ ក្នុងនាមជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង យើងគឺជាបុគ្គលិក និងជាអ្នកតំណាងនៃអាជីវកម្មដ៏វិសុទ្ធនេះ៖

លក្ខណៈពិសេសនៃ "ការងាររបស់ព្រះវរបិតា"

១) ការងាររបស់ព្រះវរបិតាត្រូវបានបង្កើតឡើង តាំងពីមុនកំណើតលោកីយ៍

- ២ ធីម៉ូថេ ១:៩ «...តាមបំណងព្រះហឫទ័យ និងព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ដែលបានប្រទានមកយើង ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាំងពីមុនកាលដ៏អស់កល្បជានិច្ច»។

២) ការងាររបស់ព្រះវរបិតា មានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល (*Board of Directors*)

- ១ យ៉ូហាន ៥:៧ «ដ្បិតមានបីអង្គ ដែលធ្វើបន្ទាល់នៅស្ថានសួគ៌ គឺព្រះវរបិតា ព្រះបន្ទូល (ព្រះរាជបុត្រា) និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយទាំងបីអង្គនេះ គឺជាតែមួយ»។

៣) ការងាររបស់ព្រះវរបិតា មានការិយាល័យកណ្តាលនៅស្ថានសួគ៌

- យ៉ូហាន ១៤:២ «នៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ មានកន្លែងនៅជាច្រើន... ខ្ញុំទៅរៀបចំកន្លែងសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា»។

៤) វាគឺជា "អាជីវកម្មគ្រួសារ" (*Family Business*)

- រ៉ូម ៨:១៦-១៧ «...យើងជាកូនរបស់ព្រះ... ហើយជាអ្នកគ្រងមរតករួមគ្នា ជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទផង»។

៥) ការងាររបស់ព្រះវរបិតា ផ្តល់អំណោយទានទេវដល់អតិថិជនទាំងអស់

- រ៉ូម ៦:២៣ «...ប៉ុន្តែ អំណោយទានទេវរបស់ព្រះ គឺជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ...»។

៦) ការងាររបស់ព្រះវរបិតា មានសាខា (*Clearing Houses*) ជាក្រុមជំនុំមូលដ្ឋាន

- ១ ធីម៉ូថេ ៣:១៥ «...គឺជាក្រុមជំនុំរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ជាសសរ និងជាគ្រឹះនៃសេចក្តីពិត»។

៧) ការងាររបស់ព្រះវរបិតា មានខ្សែទូរស័ព្ទបើក ២៤ ម៉ោង លើ ២៤ ម៉ោង

- រ៉ូម ១០:១៣ «ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលអំពាវនាវ ដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ»។

៨) ការងាររបស់ព្រះវរបិតា មិនដែលដោះដូរទំនិញវិញឡើយ (No Refunds)

- អេភេសូ ៤:៣០ «...ដែលទ្រង់បានបោះត្រាលើអ្នករាល់គ្នា រហូតដល់ថ្ងៃនៃការលោះ»។ កាលណាបានសង្គ្រោះហើយ គឺសង្គ្រោះជារៀងរហូត។

៩) ការងាររបស់ព្រះវរបិតា មានទីផ្សារបើកចំហរទូលំទូលាយ

- ម៉ាកុស ១៦:១៥ «ចូរចេញទៅទូទាំងពិភពលោក ហើយប្រកាសដំណឹងល្អ ដល់សត្វលោកគ្រប់រូប»។

១០) ការងាររបស់ព្រះវរបិតា នឹងមិនបិទឡើយ រហូតដល់គ្រប់គ្នាបានឮ

- ១ ធីម៉ូថេ ២:៣-៤ «...ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ឲ្យមនុស្សទាំងអស់បានសង្គ្រោះ និងឲ្យបានស្គាល់សេចក្តីពិត»។

ជំពូកទី១២៦ ការដើរជាមួយព្រះយេស៊ូវ នាំទៅរកការឈ្នះ ព្រលឹង

អេភេសូ ៥:១-២ «ហេតុដូច្នោះ ចូរធ្វើតាមព្រះហឫទ័យព្រះ ទុកដូចជាកូនស្នូនភ្លាយចុះ ហើយចូរដើរក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទបានស្រឡាញ់យើង...»។

ការដើរជាមួយព្រះយេស៊ូវមិនមែនជាបន្ទុកឡើយ ប៉ុន្តែវាគឺជាដំណើរនៃការផ្លាស់ប្តូររូបរាង។ នៅពេលលោកអ្នកខិតជិតព្រះយេស៊ូវកាន់តែខ្លាំង លោកអ្នកនឹងលង់ស្រឡាញ់នូវអ្វីដែលទ្រង់ស្រឡាញ់៖

អ្វីដែលលោកអ្នកនឹងស្រឡាញ់ កាលណាខិតជិតព្រះយេស៊ូវ

១) ស្រឡាញ់ទ្រង់ (*Him*)

- យ៉ូហាន ១៤:២៣ «...បើអ្នកណាស្រឡាញ់យើង អ្នកនោះនឹងកាន់តាមពាក្យរបស់យើង...»។
 - ការស្តាប់បង្គាប់ មិនមែនកើតចេញពីការបង្ខំទេ ប៉ុន្តែចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ជ្រាលជ្រៅចំពោះព្រះគ្រីស្ទ។

២) ស្រឡាញ់ដំណាក់របស់ទ្រង់ (*His House*)

- ទំនុកតម្កើង ២៦:៨ «ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំស្រឡាញ់កន្លែងដែលព្រះអង្គគង់នៅ...»។
 - ព្រះវិហារលែងជាកន្លែងដែលអ្នក "ត្រូវតែទៅ" ប៉ុន្តែជាកន្លែងដែលអ្នក "ចង់ទៅ" ដើម្បីជួបព្រះនិងបងប្អូនជឿ។

៣) ស្រឡាញ់អ្នកបាត់បង់ (*The Lost*)

- រ៉ូម ៥:៨ «ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់បង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់... គឺក្នុងកាលដែលយើងនៅជាមនុស្សបាបនៅឡើយ នោះព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជំនួសយើង...»។
 - កាលណាអ្នកដឹងថាទ្រង់ស្រឡាញ់អ្នកបាបខ្លាំងប៉ុណ្ណា អ្នកនឹងមិនអាចឈរមើលពួកគេវិនាសដោយមិនឈឺចាប់បានឡើយ។

៤) ស្រឡាញ់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ (*His People*)

- យ៉ូហាន ២១:១៦ «...ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ ចូរឃ្លាលចៀមរបស់យើងចុះ»។
 - សេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះយេស៊ូវ ត្រូវបានបង្ហាញតាមរយៈការយកចិត្តទុកដាក់ និងការបម្រើបងប្អូនគ្រីស្ទបរិស័ទ។

៥) ស្រឡាញ់ការបម្រើក្នុងនគររបស់ទ្រង់ (*Serving in His Kingdom*)

- កាឡាទី ៥:១៣ «...ចូរបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ចុះ»។
 - សេរីភាពដែលព្រះប្រទានឱ្យ គឺសម្រាប់ឱ្យយើងមានឱកាសបានបម្រើអ្នកដទៃដោយចិត្តរីករាយ។

៦) ស្រឡាញ់ការឈ្នះព្រលឹង (*Soul Winning*)

- រ៉ូម ១០:១៤-១៥ «...តើគេនឹងឮដូចម្តេចបាន បើគ្មានអ្នកណាប្រកាសប្រាប់? ...ជើងរបស់អ្នកដែលប្រកាសដំណឹងល្អ... ស្រស់ស្អាតណាស់! »
 - អ្នកនឹងស្រឡាញ់ការសង្គ្រោះ (*Salvation*) របស់ព្រះ រហូតដល់ចង់ឱ្យគ្រប់គ្នាបានដឹងពីវា។ ការឈ្នះព្រលឹងក្លាយជាចំណង់ចំណូលចិត្តដ៏ធំបំផុតក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។

ជំពូកទី១២៧ ប្រាជ្ញានៃការឈ្នះព្រលឹង

ដានីយ៉ែល ១២:៣ «អស់អ្នកណាដែលមានប្រាជ្ញា និងភ្លឺចែងចាំងដូចជាពន្លឺនៃផ្ទៃមេឃ ហើយអស់អ្នកណាដែលនាំមនុស្សជាច្រើនមកឯសេចក្តីសុចរិត និងភ្លឺដូចជាតារារៀងរហូតទៅ»។

ការឈ្នះព្រលឹងគឺជាសញ្ញានៃ «ប្រាជ្ញាដ៏ពិតប្រាកដ» ពីព្រោះវាជាការវិនិយោគលើអ្វីដែលនៅស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច។ ខាងក្រោមនេះគឺជាមូលហេតុដែលការឈ្នះព្រលឹងគឺជាប្រាជ្ញាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់៖

ប្រាជ្ញានៃការឈ្នះព្រលឹង (THE WISDOM OF SOUL WINNING)

១) ដោយសារតែគំរូនៃព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង

- យ៉ូហាន ៤:២៥-២៦ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានចំណាយពេលជាមួយស្រ្តីសាម៉ារីម្នាក់ ដើម្បីបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់នាង។ បើព្រះអង្គសង្គ្រោះយល់ថាការឈ្នះព្រលឹងម្នាក់ៗមានតម្លៃ នោះយើងដែលជាអ្នកដើរតាមទ្រង់ ក៏ត្រូវមានប្រាជ្ញាធ្វើតាមគំរូទ្រង់ដែរ។

២) ដោយសារតែគោលបំណងនៃការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ

- ១ ទីម៉ូថេ ១:១៥ «...ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវបានយាងមកក្នុងលោកីយ៍ ដើម្បីនឹងសង្គ្រោះមនុស្សបាប...»។ ការឈ្នះព្រលឹងគឺជាការសម្រេចនូវគោលបំណងចម្បងដែលព្រះគ្រីស្ទបានយាងមកផែនដី។

៣) ដោយសារតែរាជបញ្ជារបស់ព្រះគ្រីស្ទ

- ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០ «ហេតុនេះ ចូរចេញទៅបង្រៀនសាសន៍ទាំងអស់...»។ វាជាប្រាជ្ញាក្នុងការស្តាប់បង្គាប់តាមបទបញ្ជារបស់ព្រះមហាក្សត្រ ដែលមានគ្រប់អំណាចលើមេឃ និងលើផែនដី។

៤) ដោយសារតែភាពសាមញ្ញនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ

- ២ កូរិនថូ ១១:៣ សេចក្តីសង្គ្រោះមិនមែនជារឿងស្មុគស្មាញឡើយ វាមាន «ភាពសាមញ្ញ» នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ វាជាប្រាជ្ញាក្នុងការចែកចាយសារដ៏សាមញ្ញ ប៉ុន្តែមានអំណាចសង្គ្រោះជីវិត។

៥) ដោយសារតែគ្រីស្ទបរិសុទ្ធគ្រប់រូបសុទ្ធតែអាចឈ្នះព្រលឹងបាន

- កិច្ចការ ២:១៧-១៨ ព្រះបានចាក់ព្រះវិញ្ញាណទ្រង់លើមនុស្សគ្រប់រូប មិនថាប្រុស ស្រី ក្មេង ឬចាស់។ គ្រប់គ្នាមានសមត្ថភាពឈ្នះព្រលឹងបាន តាមរយៈអំណាចព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

៦) ដោយសារតែយើងអាចឈ្នះព្រលឹងបាននៅគ្រប់ទីកន្លែង

- ម៉ាកុស ១៦:១៥ «ចូរចេញទៅទូទាំងពិភពលោក...»។ មិនថាទីផ្សារ សាលារៀន កន្លែងធ្វើការ ឬផ្ទះអ្នកជិតខាង សុទ្ធតែជាទីវាលសម្រាប់ប្រមូលផលព្រលឹងមនុស្ស។

៧) ដោយសារតែតម្លៃអស់កល្បជានិច្ច

- យ៉ូហាន ១៤:១-៣ ព្រះគ្រីស្ទកំពុងរៀបចំកន្លែងនៅស្ថានសួគ៌។ ការឈ្នះព្រលឹងគឺជាការនាំមនុស្សឱ្យទៅដល់ "ផ្ទះ" ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ដែលជាកន្លែងគ្មានទុក្ខព្រួយ។

៨) ដោយសារតែមាននរណាម្នាក់បានឈ្នះអ្នកមករកព្រះគ្រីស្ទ

- កិច្ចការ ៨:៣០-៣១ ដូចជាភីលីពបានសួរមន្ត្រីអាប៊ីស៊ីនីថា «តើលោកយល់សេចក្តីដែលលោកអាននោះទេ?»។ ប្រសិនបើគ្មាននរណាម្នាក់ "ណែនាំ" យើង នោះយើងក៏មិនបានសង្គ្រោះដែរ។ វាជាប្រាជ្ញាក្នុងការបង់បំណុលសេចក្តីស្រឡាញ់នេះត្រឡប់ទៅវិញ។

ជំពូកទី១២៨ តថភាពនៃស្ថាននរក និងការឈ្នះព្រលឹង

លូកា ១៦:២២-២៤ «...ហើយអ្នកមាននោះក៏ស្លាប់ទៅ ហើយត្រូវបានគេបញ្ចុះសពដែរ។ ២៣ កាលនៅក្នុងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ ទាំងរងទុក្ខវេទនាយ៉ាងខ្លាំង គាត់ក៏ងើបភ្នែកឡើង... ២៤ រួចស្រែកថា៖ ...ខ្ញុំរងទុក្ខវេទនាណាស់ ក្នុងអណ្តាតភ្លើងនេះ...»។

ការយល់ដឹងអំពី «តថភាពនៃស្ថាននរក» គឺជាកម្លាំងរុញច្រានដ៏ខ្លាំងបំផុតសម្រាប់អ្នកឈ្នះព្រលឹង។ យើងមិនមែនគ្រាន់តែចែកចាយសាសនាឡើយ ប៉ុន្តែយើងកំពុងជួយសង្គ្រោះមនុស្សពីមហន្តរាយដ៏ពិតប្រាកដ។

តថភាពនៃស្ថាននរក និងការឈ្នះព្រលឹង (REALITY OF HELL)

១) ស្ថាននរកគឺជាទីកន្លែងពិតប្រាកដដែលមិនអាចជឿសរួច

- ទំនុកតម្កើង ៩:១៧ «មនុស្សអាក្រក់នឹងត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងស្ថាននរក និងសាសន៍ទាំងឡាយ ដែលភ្លេចព្រះដែរ»។ វាមិនមែនជារឿងនិទានបំភ័យទេ តែជាទីតាំងពិតប្រាកដ។

២) ព្រះជាម្ចាស់មិនបានបង្កើតស្ថាននរកសម្រាប់មនុស្សឡើយ

- ម៉ាថាយ ២៥:៤១ «...ចូលទៅក្នុងភ្លើងដែលឆេះអស់កល្បជានិច្ច ដែលបានរៀបចំទុកសម្រាប់មារសត្រូវ និងពួកទេវតារបស់វា...»។ មនុស្សធ្លាក់ទៅទីនោះដោយសារការរើសអើងតាមមារ។

៣) ព្រះមិនមែនជាអ្នកចង់បញ្ជូនមនុស្សទៅស្ថាននរកដោយក្តីរីករាយនោះទេ

- យ៉ូហាន ៣:១៨ មនុស្សត្រូវបានកាត់ទោសរួចស្រេចទៅហើយ ដោយសារតែ «មិនបានជឿ»។ ការបដិសេធសេចក្តីសង្គ្រោះ គឺជាការជ្រើសរើសយកការកាត់ទោសដោយខ្លួនឯង។

៤) អំពើបាបគឺជាមូលហេតុដែលនាំមនុស្សទៅស្ថាននរក

- រ៉ូម ៦:២៣ «ដ្បិតឈ្នួលនៃអំពើបាប គឺសេចក្តីស្លាប់...»។

៥) ព្រះបានធ្វើគ្រប់យ៉ាងដើម្បីជួយយើងមិនឱ្យទៅស្ថាននរក

- រ៉ូម ៥:៨ «...ក្នុងកាលដែលយើងនៅជាមនុស្សបាបនៅឡើយ នោះព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជំនួសយើង»។ ការសុគតរបស់ទ្រង់គឺជាមធ្យោបាយតែមួយគត់ដើម្បីចៀសផុតពីភ្លើងនរក។

៦) ព្រះផ្តល់ឱកាសឱ្យមនុស្សបាបបានសង្គ្រោះ

- **វិវរណៈ ២២:១៧** «...អ្នកណាដែលស្រែក ចូរឱ្យមកចុះ ហើយអ្នកណាដែលចង់ ចូរឱ្យយកទឹកនៃជីវិត ដោយមិនអស់ថ្លៃឡើយ»។

៧) ព្រះបង្គាប់ឱ្យអ្នកដែលបានសង្គ្រោះ ទៅព្រមានអ្នកបាត់បង់

- **យ៉ូហាន ២០:២១** «...ព្រះវរបិតាបានចាត់ខ្ញុំឱ្យមកយ៉ាងណា នោះខ្ញុំក៏ចាត់អ្នករាល់គ្នាឱ្យទៅយ៉ាងនោះដែរ»។

៨) មនុស្សជាច្រើនមិនបានសង្គ្រោះ ព្រោះអ្នកជឿលើស្ថានសួគ៌ មិនព្រមជឿលើស្ថាននរក

- **វិវរណៈ ២០:១៥** «ហើយអ្នកណាដែលគ្មានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងសៀវភៅជីវិត នោះត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងទាំងអស់គ្នា»។

៩) យើងត្រូវព្រមានអ្នកបាត់បង់ រហូតដល់ថ្ងៃស្លាប់ ឬរហូតដល់ព្រះយេស៊ូវយាងមកវិញ

- **លូកា ១៩:១៣** «...ចូររកស៊ីចុះ ទម្រាំតែយើងត្រឡប់មកវិញ»។ ការរកស៊ីនៅទីនេះ គឺសំដៅលើកិច្ចការឈ្នះព្រលឹង។

១០) យើងអាចផ្លាស់ប្តូរវាសនាអស់កល្បរបស់នរណាម្នាក់បាននៅថ្ងៃនេះ

- **យូដាស ១:២៣** «...ចូរសង្គ្រោះអ្នកឯទៀត ដោយទាញគេចេញពីភ្លើង ទាំងមានសេចក្តីខ្លាចរអា...»។

ជំពូកទី១២៩ ជំហានមូលដ្ឋាននៃការឈ្នះព្រលឹង

យ៉ូហាន ៤:៣៥ «...ចូរងើបភ្នែកមើលទៅចម្ការចុះ ព្រោះវាទុំសអស់ហើយ ដល់ពេលត្រូវច្រូតកាត់ហើយ»។

ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាកិច្ចការងារច្រូតកាត់ព្រលឹងមនុស្សដែលព្រះគ្រីស្ទបានចាត់យើងឱ្យធ្វើ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាជំហានមូលដ្ឋាន និងគន្លឹះជាក់ស្តែង ដើម្បីក្លាយជាអ្នកច្រូតកាត់ដ៏មានប្រសិទ្ធភាព៖

ជំហានមូលដ្ឋាននៃការឈ្នះព្រលឹង (BASIC STEPS)

១) មានមនុស្ស ៣ នាក់ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងកិច្ចការឈ្នះព្រលឹង៖

- ក. ព្រះអង្គសង្គ្រោះ (The Savior): ទ្រង់ជាអ្នកផ្តល់សេចក្តីសង្គ្រោះ។
- ខ. អ្នកឈ្នះព្រលឹង (The Soul Winner): ជាអ្នកនាំសារ (រូបអ្នក)។
- គ. មនុស្សបាប (The Sinner): ជាអ្នកដែលត្រូវទទួលសារ។

២) បុគ្គលតែម្នាក់គត់ដែលយើងអាចគ្រប់គ្រងបាន គឺ "អ្នកឈ្នះព្រលឹង" យើងមិនអាចបង្ខំចិត្តមនុស្សបាប ឬបង្គាប់ព្រះបានទេ ប៉ុន្តែយើងអាចរៀបចំខ្លួនយើង៖

- ត្រៀមខ្លួនខាងរូបកាយ: ស្លៀកពាក់សមរម្យ ស្អាតបាត និងមានភាពរាក់ទាក់។
- ត្រៀមខ្លួនខាងវិញ្ញាណ: អធិស្ឋានសុំការដឹកនាំ និងមានចិត្តឆេះឆ្ងល់។
- ត្រៀមខ្លួនខាងបញ្ញា: ស្គាល់ខព្រះគម្ពីរឱ្យច្បាស់ និងដឹងពីរបៀបពន្យល់។

៣) ណែនាំខ្លួនអ្នក និងពន្យល់ពីមូលហេតុដែលអ្នកនៅទីនោះ

- កុំធ្វើពុតជាអ្នកផ្សេង ចូរធ្វើជាខ្លួនឯង (Be yourself)។
- ចាប់ដៃរាក់ទាក់ (បើអាច) និងសាកសួរព័ត៌មានខ្លះៗអំពីពួកគេ ដើម្បីបង្កើតមិត្តភាព។

៤) ការឆ្លើយតប + ការសូត្រឡើងវិញ = ការយល់ដឹង

- កុំគ្រាន់តែនិយាយម្នាក់ឯង ចូររំលឹកចំណុចសំខាន់ៗឡើងវិញ មុននឹងនាំគេអធិស្ឋាន។
- សួរសំណួរដើម្បីឱ្យគេមានចំណែករួម (ឧទាហរណ៍៖ «តើលោកអ្នកយល់ចំណុចនេះទេ?»)។

- សួរគេថា តើមានចម្ងល់អ្វីដែរឬទេ?

៥) ដឹកនាំគេឱ្យធ្វើការសម្រេចចិត្ត តាមរយៈការអធិស្ឋាន

- ប្រាប់គេថា អ្នកនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់គេ។
- ពន្យល់គេពីរបៀបអធិស្ឋាន (ថាតើត្រូវនិយាយតាម ឬយ៉ាងណា)។
- ផ្តល់ឱកាសឱ្យគេទទួលយកព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួន។

៦) ពន្យល់ និងបញ្ជាក់ពីអ្វីដែលទើបតែបានកើតឡើង

- បើកទៅកាន់ រ៉ូម ១០:១៣ ម្តងទៀត ដើម្បីបញ្ជាក់ពីការសន្យារបស់ព្រះ។
- បញ្ជាក់ប្រាប់គេថា សេចក្តីសង្គ្រោះនេះគឺនៅជាប់ជានិរន្តរ៍ (មិនបាត់បង់វិញឡើយ)។
- បើអាច ចូរផ្តល់ជូននូវ «វិញ្ញាបនបត្រសេចក្តីសង្គ្រោះ» ដែលបានបំពេញរួចរាល់។

៧) អញ្ជើញគេមកព្រះវិហារ

- អញ្ជើញគេមកលេងព្រះវិហារម្តង ដើម្បីឱ្យគេស្គាល់។
- ផ្តល់ជូននូវការជូនដំណើរ (បើចាំបាច់) និងសន្យាថានឹងអង្គុយក្បែរគេក្នុងព្រះវិហារ។
- ប្រាប់គេថា ថ្ងៃអាទិត្យនេះគឺជាពេលវេលាដ៏ល្អបំផុត។

ជំពូកទី១៣០ មរណភាព និងការឈ្នះព្រលឹង

ហេព្រើរ ៩:២៧ «មានកម្រិតទុកឲ្យមនុស្សស្លាប់តែម្តង រួចសឹមទទួលការជំនុំជម្រះ»។

សេចក្តីស្លាប់គឺជាការពិតដ៏ដាច់ខាតដែលមនុស្សគ្រប់រូបត្រូវប្រឈមមុខ។ ក្នុងនាមជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង ការយល់ដឹងអំពីអ្វីដែលកើតឡើងបន្ទាប់ពីមរណភាព គឺជាកម្លាំងជំរុញឱ្យយើងចេញទៅសង្គ្រោះមនុស្សឱ្យទាន់ពេលវេលា។

មរណភាព និងការឈ្នះព្រលឹង (SOUL WINNING AND DEATH)

១) សេចក្តីស្លាប់គឺសម្រាប់មនុស្សជាតិទាំងអស់

- សាស្តា ៣:១-២ «មានពេលសម្រាប់កើត និងមានពេលសម្រាប់ស្លាប់...»។ គ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចគេចផុតពីកាលកំណត់នេះបានឡើយ។

២) មរណភាពរបស់អ្នកដែលមិនបានសង្គ្រោះ (The Unsaved) នេះគឺជាតថភាពដ៏គួរឱ្យរន្ធត់បំផុតដែលអ្នកឈ្នះព្រលឹងត្រូវដឹង៖

- វិវរណៈ ២០:១៤-១៥ ហៅថា «សេចក្តីស្លាប់ទីពីរ» គឺការត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងអស់កល្ប។
- ម៉ាកុស ៩:៤៧-៤៨ ជាកន្លែងដែល «ដង្កូវមិនចេះស្លាប់ ហើយភ្លើងក៏មិនចេះរលត់»។
- យូដាស ១:១៣ ជាកន្លែងដែល «បម្រុងទុកនូវភាពងងឹតសូន្យសុងអស់កល្បជានិច្ច»។

៣) មរណភាពរបស់អ្នកដែលបានសង្គ្រោះ (The Saved) សម្រាប់អ្នកជឿ សេចក្តីស្លាប់មិនមែនជាទីបញ្ចប់ឡើយ ប៉ុន្តែគឺជាជ័យជម្នះ៖

- ភីលីព ១:២១ «ដ្បិតចំពោះខ្ញុំ ការរស់នៅគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ហើយការស្លាប់គឺជាចំណេញ»។
- ២ កូរិនថូ ៥:៨ ការចាកចេញពីរូបកាយ គឺទៅនៅជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់។
- យ៉ូហាន ១៤:២ គឺទៅកាន់ «ដំណាក់របស់ព្រះវរបិតា» ដែលមានកន្លែងរៀបចំទុកជាស្រេច។

៤) ព្រលឹងមនុស្សគ្មានថ្ងៃសូន្យសុងឡើយ រូបកាយស្លាប់ ប៉ុន្តែព្រលឹងនឹងរស់នៅជារៀងរហូត មិនថានៅស្ថានសួគ៌ ឬស្ថាននរកឡើយ។

៥) សេចក្តីស្លាប់មិនរើសមុខមនុស្សឡើយ មិនថាអ្នកមាន អ្នកក្រ អ្នកធំ ឬអ្នកតូច សេចក្តីស្លាប់នឹងមកដល់គ្រប់គ្នា ស្មើគ្នា។

៦) សេចក្តីស្លាប់មិនអាចកែប្រែវិញបានឡើយ កាលណាផុតដង្ហើម ជោគវាសនាអស់កល្បត្រូវបានកំណត់ជា ស្ថាពរ មិនអាចដោះដូរបានទេ។

៧) សេចក្តីស្លាប់គឺជា "ទ្វារមួយទិស" មនុស្សដើរចេញទៅតាមទ្វារនេះ ប៉ុន្តែមិនដែលត្រឡប់មកវិញដើម្បីកែប្រែអ្វី ឡើយ។

៨) វិធីតែមួយគត់ដើម្បីឈ្នះសេចក្តីស្លាប់ គឺត្រូវទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ

- ១ កូរិនថូ ១៥:៥៥, ៥៧ «ឱសេចក្តីស្លាប់អើយ តើទ្រនិចរបស់អ្នកនៅឯណា? ...សូមអរព្រះគុណដល់ ព្រះ ដែលទ្រង់ប្រទានឱ្យយើងមានជ័យជម្នះ តាមរយៈព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ»។

៩) អ្នកឈ្នះព្រលឹងមិនអាចបញ្ឈប់សេចក្តីស្លាប់បានទេ ប៉ុន្តែអាចជួយអ្នកបាត់បង់ឱ្យ "ប្តូរគោលដៅអស់កល្ប" របស់ពួកគេបាន យើងមិនអាចធ្វើឱ្យមនុស្សរស់នៅរហូតលើផែនដីបានទេ ប៉ុន្តែយើងអាចជួយឱ្យពួកគេប្តូរពី «បឹង ភ្លើង» មក «ស្ថានសួគ៌» វិញបាន មុនពេលពួកគេចាកចេញទៅ។

ជំពូកទី១៣១ ការឈ្នះព្រលឹងបង្រៀនយើង

១) បង្រៀនថា យើងទាំងអស់គ្នាស្ថិតក្នុងស្ថានភាពដូចគ្នា

- រ៉ូម ៣:២៣ «ដ្បិតមនុស្សទាំងអស់បានធ្វើបាប ហើយខ្វះសិរិល្អរបស់ព្រះ»។ ការឈ្នះព្រលឹងរំលឹកយើងថា គ្មានអ្នកណាម្នាក់ល្អជាងអ្នកណានោះទេ យើងទាំងអស់សុទ្ធតែត្រូវការព្រះគុណរបស់ព្រះដូចគ្នា។

២) បង្រៀនថា ជីវិតមានតម្លៃលើសពីអ្វីដែលយើងមើលឃើញនឹងភ្នែក

- ២ កូរិនថូ ៤:១៨ «...ដ្បិតរបស់ដែលមើលឃើញ នោះនៅតែមួយរយៈទេ ប៉ុន្តែ របស់ដែលមើលមិនឃើញ នោះនៅស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច»។ វាបង្រៀនយើងឱ្យផ្ដោតលើតម្លៃនៃព្រលឹងដែលមិនចេះស្លាប់ ជាជាងទ្រព្យសម្បត្តិលោកីយ៍។

៣) បង្រៀនថា យើងចាំបាច់ត្រូវតែលូតលាស់ក្នុងព្រះអម្ចាស់

- ២ ពេត្រុស ៣:១៨ «ប៉ុន្តែ ចូរលូតលាស់ឡើង ក្នុងព្រះគុណ និងក្នុងចំណេះដឹង...»។ ដើម្បីអាចនាំផ្លូវអ្នកដទៃបាន យើងខ្លួនឯងត្រូវតែខំប្រឹងរៀនសូត្រ និងលូតលាស់ខាងវិញ្ញាណជាប្រចាំ។

៤) បង្រៀនថា ព្រលឹងដែលរង់ចាំ កំពុងរង់ចាំយើងឱ្យបង្ហាញផ្លូវទៅស្ថានសួគ៌

- កិច្ចការ ៨:៣១ «...តើខ្ញុំយល់ដូចម្តេចបាន បើគ្មានអ្នកណាណែនាំខ្ញុំ?» មនុស្សជាច្រើនមិនមែនមិនចង់ជឿទេ ប៉ុន្តែមកពីគ្មានអ្នកណាម្នាក់ទៅប្រាប់ពួកគេ។

៥) បង្រៀនថា ព្រះអង្គសង្ឃឹមលើរូបយើង ក្នុងការនាំដំណឹងល្អទៅកាន់អ្នកបាត់បង់

- រ៉ូម ១០:១៤-១៥ «...តើគេនឹងឮដូចម្តេចបាន បើគ្មានអ្នកណាប្រកាសប្រាប់?» ព្រះប្រើមាត់ និងជើងរបស់យើង ដើម្បីជាឧបករណ៍ចែកចាយសេចក្តីសង្គ្រោះ។

៦) បង្រៀនថា មនុស្សពិតជាចង់បានសេចក្តីសង្គ្រោះ

- ម៉ាថាយ ១៣:២០ «...គឺជាអ្នកដែលឮព្រះបន្ទូល ហើយក៏ទទួលដោយអំណរភ្លាម»។ កុំគិតថាគេនឹងបដិសេធជានិច្ច ក៏មានមនុស្សជាច្រើនដែលកំពុងរង់ចាំទទួលដំណឹងល្អដោយចិត្តរីករាយដែរ។

៧) បង្រៀនថា បើយើងមិនដឹកនាំអ្នកដទៃមករកព្រះគ្រីស្ទទេ នោះយើងកំពុងបោះបង់គោលបំណងរបស់យើងក្នុងទ្រង់

- លូកា ១០:៣៧ «...ចូរទៅ ហើយធ្វើដូច្នោះដែរចុះ»។ ការឈ្នះព្រលឹងគឺជាស្នូលនៃគោលបំណងដែលព្រះទុកយើងឱ្យរស់នៅលើផែនដីនេះ។

៨) បង្រៀនថា សេចក្តីអំណររបស់ព្រះអម្ចាស់ គឺជាកម្លាំងរបស់យើង

- នេហេមា ៨:១០ «...កុំឲ្យព្រួយចិត្តឡើយ ដ្បិតសេចក្តីអំណររបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាកម្លាំងរបស់អ្នករាល់គ្នា»។ គ្មានអ្វីដែលផ្តល់អំណរ និងកម្លាំងចិត្តខ្លាំងជាងការឃើញព្រលឹងម្នាក់បានសង្គ្រោះនោះឡើយ។

៩) បង្រៀនថា ព្រះប្រទានពរដល់គ្រីស្ទបរិស័ទដែលស្តាប់បង្គាប់

- ១ កូរិនថូ ៣:៦-៧ «ខ្ញុំបានដាំ អប៊ុំឡូសបានស្រោចទឹក ប៉ុន្តែ គឺព្រះទេវដែលធ្វើឲ្យលូតលាស់»។ នៅពេលយើងធ្វើចំណែករបស់យើងដោយការស្តាប់បង្គាប់ ព្រះនឹងបង្កើនផលផ្លែ និងប្រទានពរដល់កិច្ចការរបស់យើង។

ជំពូកទី១៣២ ការតាំងចិត្តក្នុងការឈ្នះព្រលឹង

Gemini said

រ៉ូម ១:១៥-១៦ «...ខ្ញុំមានបំណងចង់ប្រកាសដំណឹងល្អ ដល់អ្នករាល់គ្នាដែលនៅទីក្រុងរ៉ូមដែរ។ ដ្បិតខ្ញុំមិនខ្មាសនឹងដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទឡើយ ព្រោះនោះជាអំណាចរបស់ព្រះ សម្រាប់សង្គ្រោះដល់អស់អ្នកណាដែលជឿ...»
។

ការតាំងចិត្តក្នុងការឈ្នះព្រលឹង (*Determination in Soul Winning*) មិនមែនគ្រាន់តែជាអារម្មណ៍ឆេះឆួលមួយឆាវនោះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជាការសម្រេចចិត្តដ៏រឹងមាំដើម្បីធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះ ទោះបីជាមានឧបសគ្គយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ខាងក្រោមនេះគឺជា «គោលការណ៍នៃការតាំងចិត្ត» ទាំង ១០ ចំណុច៖

ការតាំងចិត្តរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង (*DETERMINATION*)

១) សម្រេចចិត្តថា "នឹងចេញទៅ" ឈ្នះព្រលឹង

- អេសាយ ៦:៨ «...ទូលបង្គំនៅទីនេះហើយ សូមចាត់ទូលបង្គំឲ្យទៅចុះ»។ ការតាំងចិត្តចាប់ផ្តើមដោយការឆ្លើយតបថា "បាទ/ចាស" ចំពោះការហៅរបស់ព្រះ។

២) ប្រកាសឱ្យច្បាស់ថា តើអ្នកនៅខាងណា

- និក្ខមនំ ៣២:២៦ «...អ្នកណាដែលនៅខាងព្រះអម្ចាស់ ចូរមកឯខ្ញុំ»។ អ្នកឈ្នះព្រលឹងត្រូវតែមានជំហរច្បាស់លាស់ មិនលាក់លៀមពីជំនឿរបស់ខ្លួនឡើយ។

៣) ចោលអស់ទាំងលេស

- លូកា ១៤:១៨-២០ មនុស្សជាច្រើនដកខ្លួនចេញដោយសារលេសរឿងដីធ្លី សត្វពាហនៈ ឬគ្រួសារ។ ការតាំងចិត្តមានន័យថា «ការងារព្រះត្រូវមកមុនលេសទាំងឡាយ»។

៤) លះបង់ខ្លួនឯង (*Depart from Self*)

- ម៉ាកុស ៨:៣៥ «...អ្នកណាដែលបង់ជីវិត ដោយយល់ដល់ខ្ញុំ និងដំណឹងល្អ នោះនឹងបានជីវិតវិញ»។ កុំបារម្ភពីភាពងាយស្រួលរបស់ខ្លួនឯងខ្លាំងជាងព្រលឹងមនុស្ស។

៥) ពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

- កិច្ចការ ១:៨ «...អ្នករាល់គ្នានឹងមានអំណាច កាលណាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យាងមកលើអ្នក...»។ ការតាំងចិត្តដោយកម្លាំងសាច់ដុំនឹងរលាយបាត់ ប៉ុន្តែការតាំងចិត្តក្នុងវិញ្ញាណនឹងស្ថិតស្ថេរ។

៦) ប្រឆាំងនឹងមារសត្រូវ (Defy Satan)

- កិច្ចការ ២៦:១៨ «...ដើម្បីបើកភ្នែកគេ និងបង្វែរគេពីសេចក្តីងងឹត មករកពន្លឺ និងពីអំណាចរបស់មារសត្រូវ មករកព្រះវិញ្ញាណ...»។ ចូរដឹងថាអ្នកកំពុងស្ថិតក្នុងចម្បាំងខាងវិញ្ញាណ។

៧) បង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ដល់អ្នកបាត់បង់

- ១ យ៉ូហាន ៣:១៦ «...ព្រះអង្គបានស៊ូបង់ព្រះជន្ម ដើម្បីយើង ដូច្នោះ យើងក៏គួរតែស៊ូបង់ជីវិត ដើម្បីបងប្អូនយើងដែរ»។ សេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាម៉ាស៊ីនរុញច្រានការតាំងចិត្ត។

៨) ខ្ចើមអើមនឹងអំពើបាប និងរាល់ឧបសគ្គទាំងឡាយ

- ២ ជីម៉ូថេ ៣:៥ «...មានរាងវៅជាអ្នកគោរពព្រះ ប៉ុន្តែ បដិសេធអំណាចនៃសេចក្តីគោរពនោះ ចូរថយចេញពីមនុស្សបែបនោះទៅ»។ ចូររក្សាជីវិតឱ្យបរិសុទ្ធដើម្បីឱ្យការតាំងចិត្តរបស់អ្នកមានទម្ងន់។

៩) នាំយកសេចក្តីពិតដែលសង្គ្រោះទៅប្រាប់គេ

- អេភេសូ ១:១៣ «...កាលអ្នករាល់គ្នាបានឮព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត គឺជាដំណឹងល្អនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់អ្នក...»។ កុំបង្អង់យូរក្នុងការចែកចាយសេចក្តីពិត។

១០) រីករាយនឹងការឃើញព្រលឹងមនុស្សបានសង្គ្រោះ

- ១ ថែស្លាឡូនីថ ២:១៩-២០ «...តើអ្វីជាសេចក្តីសង្ឃឹម ឬសេចក្តីអំណរ ឬមកុដនៃការអូតរបស់យើង ? ...គឺជាអ្នករាល់គ្នាហ្នឹងហើយ! »។ គ្មានអ្វីដែលធ្វើឱ្យការតាំងចិត្តរបស់អ្នកមានន័យ ជាងការឃើញមនុស្សម្នាក់ប្តូរវាសនាអស់កល្បនោះទេ។

ជំពូកទី១៣៣ សេចក្តីសង្គ្រោះដូចគ្នា ការឈ្នះព្រលឹងដូចគ្នា

១) ព្រះយេស៊ូវមិនបានផ្លាស់ប្តូរឡើយ

- យ៉ូហាន ១៤:៦ «ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ ខ្ញុំជាផ្លូវ ជាសេចក្តីពិត និងជាជីវិត...»។ ទ្រង់នៅតែជាផ្លូវតែមួយគត់ទៅកាន់ព្រះវរបិតា។

២) សេចក្តីសង្គ្រោះមិនបានផ្លាស់ប្តូរឡើយ

- កិច្ចការ ៤:១២ «គ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះក្នុងអ្នកណាផ្សេងទៀតឡើយ...»។ មិនថា ២០០០ ឆ្នាំមុន ឬថ្ងៃនេះ សេចក្តីសង្គ្រោះគឺបានមកតាមរយៈនាមព្រះយេស៊ូវតែមួយព្រះអង្គគត់។

៣) ស្ថានសួគ៌មិនបានផ្លាស់ប្តូរឡើយ

- យ៉ូហាន ១៤:១-៣ ស្ថានសួគ៌នៅតែជាកន្លែងដែលព្រះគ្រីស្ទរៀបចំទុកសម្រាប់អ្នកជឿ ហើយទ្រង់នឹងយាងមកទទួលយើងឱ្យទៅនៅជាមួយទ្រង់។

៤) អំពើបាបមិនបានផ្លាស់ប្តូរឡើយ

- រ៉ូម ៣:២៣ «ដ្បិតមនុស្សទាំងអស់បានធ្វើបាប...»។ ធម្មជាតិបាបរបស់មនុស្សនៅតែដដែល មិនថាបច្ចេកវិទ្យាជឿនលឿនយ៉ាងណាក៏ដោយ។

៥) សេចក្តីស្លាប់មិនបានផ្លាស់ប្តូរឡើយ

- រ៉ូម ៦:២៣ «ដ្បិតឈ្នួលនៃអំពើបាប គឺសេចក្តីស្លាប់...»។ មរណភាពនៅតែជាផលវិបាកនៃបាបសម្រាប់មនុស្សជាតិគ្រប់រូប។

៦) ស្ថាននរកមិនបានផ្លាស់ប្តូរឡើយ

- វិវរណៈ ២០:១៤-១៥ បឹងភ្លើងនៅតែជាកន្លែងដាក់ទោសចុងក្រោយ សម្រាប់អ្នកដែលគ្មានឈ្មោះក្នុងសៀវភៅជីវិត។

៧) ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនបានផ្លាស់ប្តូរឡើយ

- ១ ពេក្រុស ១:២៣ «...ដោយសារព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដែលមានព្រះជន្មរស់ និងនៅស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច»។ ព្រះគម្ពីរនៅតែជាសេចក្តីពិតដែលមិនចេះរលាយសូន្យ។

៨) វិធីសាស្ត្រឈ្នះប្រលឹងរបស់ព្រះមិនបានផ្លាស់ប្តូរឡើយ

- ម៉ាកុស ១៦:១៥ «ចូរចេញទៅទូទាំងពិភពលោក ហើយប្រកាសដំណឹងល្អ...»។ វិធីដ៏មានប្រសិទ្ធភាពបំផុតគឺការ «ចេញទៅ» និង «ប្រកាស» ដោយផ្ទាល់មាត់។

៩) សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះមិនបានផ្លាស់ប្តូរឡើយ

- យ៉ូហាន ៣:១៦ «ដ្បិតព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់លោកីយ៍ខ្លាំងណាស់...»។ ព្រះហឫទ័យមេត្តារបស់ព្រះចំពោះមនុស្សបាប នៅតែឆេះសន្ទោសន្ទៅដូចដើម។

១០) ផែនការរបស់ព្រះមិនបានផ្លាស់ប្តូរឡើយ

- រ៉ូម ១០:៩-១៣ «...ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ»។ ជំហាននៃការជឿក្នុងចិត្ត និងការប្រកាសដោយមាត់ នៅតែជាផ្លូវដែលព្រះកំណត់ឱ្យយើងទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ។

ជំពូកទី១៣៤ បទចម្រៀងរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង

S – SALVATION (សេចក្តីសង្គ្រោះគឺសម្រាប់មនុស្សជាតិទាំងអស់)

ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ គឺចង់ឱ្យមនុស្សគ្រប់រូបបានសង្គ្រោះ។

- យ៉ូហាន ៣:១៦ «ដ្បិតព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់លោកីយ៍ខ្លាំងណាស់ រហូតដល់ប្រទានព្រះរាជបុត្រាតែមួយគត់ របស់ព្រះអង្គ...»។
- ២ ពេត្រុស ៣:៩ «...ទ្រង់មិនសព្វព្រះហឫទ័យឱ្យអ្នកណាម្នាក់វិនាសឡើយ គឺចង់ឱ្យមនុស្សទាំងអស់ បានប្រែចិត្តវិញ»។

O – ONCE SAVED (កាលណាបានសង្គ្រោះហើយ គឺសង្គ្រោះជានិច្ច)

សន្តិសុខនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ គឺជាការសន្យារបស់ព្រះដែលមិនប្រែប្រួល។

- ហេប្រើរ ១៣:៥ «...ដ្បិតព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ "យើងមិនបោះបង់អ្នក ហើយក៏មិនលះបង់អ្នក ឡើយ"»។
- អេភេសូ ១:១៣ «...អ្នករាល់គ្នាបានត្រូវបោះត្រា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នៃសេចក្តីសន្យា»។ កាលណាបានជឿហើយ ព្រះវិញ្ញាណនឹងបោះត្រាការពារព្រលឹងយើងជារៀងរហូត។

N – NOW (ឥឡូវនេះ យើងគួរតែបញ្ចេញពន្លឺក្នុងភាពងងឹត)

យើងជាពន្លឺនៃលោកីយ៍ ហើយឥឡូវនេះជាពេលដែលត្រូវចែងចាំង។

- ម៉ាថាយ ៥:១៤, ១៦ «អ្នករាល់គ្នាជាពន្លឺនៃលោកីយ៍... ចូរឱ្យពន្លឺរបស់អ្នករាល់គ្នា ចែងចាំងនៅមុខមនុស្សលោក យ៉ាងនោះដែរ...»។
- ១ ថែស្សាឡូនីថ ៥:៦ «ហេតុដូច្នេះ ចូរកុំឱ្យយើងដេកលក់ ដូចអ្នកដទៃឡើយ ប៉ុន្តែ ចូរឱ្យយើងរង់ចាំមើល និងមានចិត្តដឹងខ្លួនចុះ»។

G – GOD WANTS (ព្រះសព្វព្រះហឫទ័យឱ្យយើងចែកចាយដំណឹងល្អ)

ជើងរបស់អ្នកដែលនាំដំណឹងល្អ គឺជាជើងដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុតក្នុងព្រះនេត្រព្រះ។

- អេសាយ ៥២:៧ «ដើមរបស់អ្នកដែលនាំដំណឹងល្អ... នៅលើភ្នំ ស្រស់ស្អាតណាស់!»។
- រ៉ូម ១០:១៥ «...តើគេនឹងប្រកាសប្រាប់ដូចម្តេចបាន បើគ្មានអ្នកណាចាត់ឲ្យទៅ?»

ជំពូកទី១៣៥ ផ្លូវនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ

ទំនុកតម្កើង ៣២:៨ «យើងនឹងប្រដៅ និងបង្រៀនអ្នក តាមផ្លូវដែលអ្នកត្រូវដើរ យើងនឹងណែនាំអ្នក ដោយភ្នែករបស់យើង»។

ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាកិច្ចការដែលមានសណ្តាប់ធ្នាប់ និងមានរបៀបរៀបរយច្បាស់លាស់។ វាមិនមែនជាការធ្វើតាមតែអំពើចិត្តនោះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជា «ផ្លូវនៃសេចក្តីជំនឿ» (*The Way of Soul Winning*) ដែលមានការណែនាំពីព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់៖

ផ្លូវនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ: (*THE WAY OF SOUL WINNING*)

១) ការឈ្នះព្រលឹង មានទិសដៅ របៀបវារៈ: និងការហ្វឹកហាត់ (*Course & Routine*)

- ការដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណ៖ ត្រូវពេញពោរ និងដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជានិច្ច។
- ការរស់នៅដោយបរិសុទ្ធ៖ ជីវិតដែលស្អាតស្អំ គឺជាឧបករណ៍ដ៏មានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ព្រះ។
- ចិត្តឆេះឆ្ងល់៖ មានបំណងប្រាថ្នាយ៉ាងខ្លាំងក្លា ដើម្បីទៅឱ្យដល់អ្នកដែលរង់ចាំ។

២) ការឈ្នះព្រលឹង មានវិធីសាស្ត្រច្បាស់លាស់ (*Method*)

- ពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ (*Door to Door*): ដូចសាវ័កប៉ុលបានធ្វើនៅក្នុងក្រុងអេភេសូ (កិច្ចការ ២០:២០)។
- ពីបុគ្គលម្នាក់ទៅម្នាក់ (*Person to Person*): ការសន្ទនាផ្ទាល់ខ្លួន ជាវិធីដែលប៉ះពាល់ចិត្តបំផុត។
- ការប្រកាសពីឈើឆ្កាង៖ ផ្តោតលើការសុគត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាជាងរឿងដទៃ។

៣) ការឈ្នះព្រលឹង មានបទដ្ឋានវិន័យ និងមូលដ្ឋានប្រតិបត្តិការ (*Base of Operations*)

- ការដើរជាមួយព្រះប្រចាំថ្ងៃ៖ បើគ្មានទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ខ្លួនជាមួយព្រះទេ អ្នកនឹងគ្មានអំណាចក្នុងការឈ្នះព្រលឹងឡើយ។
- កិច្ចសហការជាមួយក្រុមជំនុំ៖ ការចេញទៅជាក្រុម និងមានការសម្របសម្រួលពីសហគមន៍អ្នកជឿ។
- ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ជំនួយ៖ ដូចជា ខិត្តប័ណ្ណ (*Tracts*) និងសេចក្តីប្រកាសផ្សេងៗ។

៤) ការឈ្នះព្រលឹង ផ្តល់លទ្ធផលជា ៣ ផ្នែក (*Three-fold Results*)

- កិច្ចការព្រះត្រីសូបានរីកចម្រើន៖ នគរព្រះត្រូវបានពង្រីក។
- ព្រលឹងមនុស្សរួចផុតពីស្ថាននរក៖ នេះគឺជាជ័យជម្នះដ៏អស្ចារ្យបំផុត។
- អ្នកឈ្នះព្រលឹងលូតលាស់ក្នុងព្រះអម្ចាស់៖ អ្នកកាន់តែចេញទៅ អ្នកកាន់តែរឹងមាំខាងវិញ្ញាណ។

៥) ការឈ្នះព្រលឹង មានចំណុចបញ្ចប់ និងគោលដៅចុងក្រោយ (*The End*)

- ការប្រឈមមុខនឹងតម្រូវការ៖ ដឹកនាំមនុស្សឱ្យឃើញពីតម្រូវការសេចក្តីសង្គ្រោះដោយផ្ទាល់។
- ការដាស់តឿនអ្នកជឿ៖ បញ្ចុះបញ្ចូលអ្នកដែលបានសង្គ្រោះរួច ឱ្យយល់ពីភាពបន្ទាន់នៃការចែកចាយដំណឹងល្អ។
- កាលកំណត់នៃពេលវេលា៖ ការឈ្នះព្រលឹងនឹងត្រូវបញ្ចប់ នៅពេលព្រះយេស៊ូវយាងមកវិញ (មានពេលកំណត់)។

ជំពូកទី១៣៦ លក្ខណៈនៃអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែលជោគជ័យ

យ៉ូសេ ១:៨ «កុំឲ្យសៀវភៅក្រឹត្យវិន័យនេះ ឃ្លាតឆ្ងាយពីមាត់អ្នកឡើយ គឺត្រូវសញ្ជឹងគិតក្នុងសៀវភៅនោះ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដើម្បីឲ្យអ្នកបានប្រុងប្រយ័ត្ន និងធ្វើតាមអស់ទាំងសេចក្តី ដែលកត់ទុកក្នុងនោះ យ៉ាងនោះ អ្នកនឹងធ្វើឲ្យផ្លូវរបស់អ្នកបានចម្រើន ហើយអ្នកនឹងមានជោគជ័យដ៏ល្អ»។

ការឈ្នះព្រលឹងដែលជោគជ័យ មិនមែនកើតឡើងដោយចៃដន្យនោះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជាលទ្ធផលនៃការរៀបចំខ្លួន ការកំណត់ពេលវេលា និងការប្រើប្រាស់យុទ្ធសាស្ត្រដែលព្រះបានប្រទានឱ្យ។ ខាងក្រោមនេះគឺជា «ផែនទីបង្ហាញផ្លូវ» ទៅកាន់ជោគជ័យក្នុងការឈ្នះព្រលឹង៖

១) ឧបករណ៍សម្រាប់ឈ្នះព្រលឹង (Soul Winning Tools) ការត្រៀមលក្ខណៈគឺជាពាក់កណ្តាលនៃជ័យជម្នះ៖

- ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី៖ ជាអាវុធដ៏មានអំណាចបំផុត។
- ខិត្តប័ណ្ណ (Gospel Tracts)៖ សម្រាប់ចែកចាយ និងបន្សល់ទុកជាសារ។
- ប័ណ្ណព័ត៌មានអ្នកជឿថ្មី (Convert Slips)៖ សម្រាប់កត់ត្រាព័ត៌មានដើម្បីតាមដាន។
- វិញ្ញាបនបត្រសេចក្តីសង្គ្រោះ៖ ដើម្បីបញ្ជាក់ពីការសម្រេចចិត្តរបស់ពួកគេ។
- ប៊ិច៖ សម្រាប់កត់ត្រាលេខ្នោះ និងអាសយដ្ឋាន។

២) ពេលវេលាឈ្នះព្រលឹង (Soul Winning Times) ជោគជ័យត្រូវការវិន័យ និងការលះបង់ពេលវេលា៖

- ថ្ងៃសៅរ៍ ១០:៣០ ព្រឹក៖ ការប្រមូលផ្តុំ និងអធិស្ឋានរួមគ្នា (Rally)។
- ថ្ងៃសៅរ៍ ១១:០០ ព្រឹក៖ ចុះទៅដល់ទីវាលជាក់ស្តែង។
- ថ្ងៃពុធ ៤:៣០ ល្ងាច៖ សម្រាប់យុវជន និងសិស្សានុសិស្ស។
- គ្រប់ពេលវេលា គ្រប់ថ្ងៃ៖ បេះដូងអ្នកឈ្នះព្រលឹងត្រូវតែត្រៀមខ្លួនជានិច្ច។

៣) យុទ្ធសាស្ត្រឈ្នះព្រលឹង (Soul Winning Tactics)

- ទៅជាគូ (ពីរនាក់ម្នាក់)៖ ដើម្បីជួយគ្នា និងអធិស្ឋានទ្រទ្រង់គ្នា។
- ម្នាក់ទល់នឹងម្នាក់៖ ការសន្ទនាផ្ទាល់ខ្លួនមានប្រសិទ្ធភាពបំផុត។

- ពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ៖ ការស្វែងរកអ្នកបាត់បង់ដល់ទឹកនៃង។
- តាមទូរស័ព្ទ និងបណ្តាញសង្គម៖ ប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ។

៤) គោលដៅនៃការឈ្នះព្រលឹង (*Soul Winning Targets*) ដំណឹងល្អគឺសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប ដោយមិនប្រកាន់៖

- គ្រប់វ័យ គ្រប់ពណ៌សម្បុរ និងគ្រប់វណ្ណៈសង្គម។
- គ្រប់ទីកន្លែង ដែលមានដង្ហើមមនុស្ស។

៥) តំបន់ប្រតិបត្តិការ (*Soul Winning Territories*) ចាប់ផ្តើមពីចំណុចដែលអ្នកនៅ៖

- គ្រួសារ មិត្តភក្តិ និងអ្នកជិតខាង។
- សហគមន៍ រួមទាំងមិត្តរួមការងារ និងអ្នកដែលអ្នកស្គាល់។

៦) រតនសម្បត្តិនៃការឈ្នះព្រលឹង (*Soul Winning Treasures*) ផលផ្លែដែលអ្នកនឹងទទួលបាន៖

- អ្នកដែលបានសង្គ្រោះថ្មី (*Converts*)។
- អ្នកដែលមកលេងព្រះវិហារ និងអ្នកដែលទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។
- អ្នកជឿថ្មីដែលត្រូវបានហ្វឹកហ្វឺន (*Discipled*)។

ជំពូកទី១៣៧ ព្រះយុត្តិធម៌ដែរឬទេ ?

ចោទិយកថា ៣២:៤ «ទ្រង់ជាថ្មីជា ស្នាព្រះហស្តទ្រង់សុទ្ធតែឥតខ្ចោះ ដ្បិតអស់ទាំងផ្លូវរបស់ទ្រង់ សុទ្ធតែយុត្តិធម៌ ទ្រង់ជាព្រះនៃសេចក្តីពិត និងឥតមានអំពើអាក្រក់ឡើយ ទ្រង់ជាព្រះដ៏សុចរិត និងត្រឹមត្រូវ»។

សំណួរដែលថា «តើព្រះយុត្តិធម៌ដែរឬទេ?» គឺជាសំណួរដែលមនុស្សជាច្រើនឆ្ងល់ ជាពិសេសនៅពេលនិយាយ អំពីស្ថាននរក និងអ្នកដែលមិនធ្លាប់ឮដំណឹងល្អ។ ប៉ុន្តែតាមរយៈព្រះគម្ពីរ យើងឃើញថាព្រះមិនត្រឹមតែយុត្តិធម៌ ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់មានសេចក្តីមេត្តាករុណាលើសពីអ្វីដែលមនុស្សបាបសមនឹងទទួលបានទៅទៀត។

តើព្រះយុត្តិធម៌ដែរឬទេ ? (IS GOD FAIR?)

១) សំណួរ (The Question)

- ចុះចំណែកមនុស្សនៅជុំវិញពិភពលោក ដែលមិនដែលឮឈ្មោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនោះវិញ ?
- តើព្រះដែលពោរពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ អាចបញ្ជូនមនុស្សទៅស្ថាននរកយ៉ាងដូចម្តេចបាន ?

២) ចម្លើយ (The Answer)

- ក. ព្រះបានបង្កើតពិភពលោកដ៏ឥតខ្ចោះ៖ (លោកុប្បត្តិ ១ និង ២)។
- ខ. សេចក្តីស្លាប់ និងសេចក្តីទុក្ខសោក កើតមានដោយសារ "មនុស្ស"៖ (រ៉ូម ៥:១២)។
- គ. ព្រះបានសម្តែងអង្គទ្រង់ដល់មនុស្សជាតិទាំងអស់៖ តាមរយៈធម្មជាតិ និងមេឃដែលប្រកាសពីសិរីវិល្ល ទ្រង់ (ទំនុកតម្កើង ១៩:១-៤)។
- ឃ. គ្មានមនុស្សណាម្នាក់ស្វែងរកព្រះដោយខ្លួនឯងឡើយ៖ (ទំនុកតម្កើង ១៤:២-៣)។
- ង. ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាអ្នកទាញនាំមនុស្សមករកព្រះ៖ (យ៉ូហាន ៦:៤៤)។
- ច. មនុស្សគ្រប់រូបបានធ្វើបាបទាស់នឹងព្រះដ៏បរិសុទ្ធ៖ (រ៉ូម ៣:២៣)។
- ឆ. មនុស្សជាតិទាំងអស់សុទ្ធតែមានទោសនៅចំពោះព្រះ៖ (រ៉ូម ៣:១៩)។
- ជ. មនុស្សគ្មានលេសដោះសារឡើយ៖ ព្រោះអំណាច និងទេវភាពរបស់ព្រះបានបង្ហាញច្បាស់តាមរយៈ អ្វីៗដែលទ្រង់បានបង្កើត (រ៉ូម ១:២០)។

- ឈ. បើព្រះផ្តល់អ្វីដែលយើង "សមនឹងទទួលបាន" នោះយើងទាំងអស់គ្នានឹងត្រូវធ្លាក់នរក៖ (រ៉ូម ៦:២៣)។
- ញ. ព្រះមានព្រះគុណ និងមេត្តា ទោះបីយើងមិនសមនឹងទទួលក៏ដោយ៖ (ទីតុស ៣:៥)។

៣) សេចក្តីសន្និដ្ឋាន (The Conclusion)

- ក. ព្រះបានផ្តល់ឱកាសដល់មនុស្សគ្រប់រូបឱ្យបានរស់នៅស្ថានសួគ៌៖ តាមរយៈព្រះគុណដែលបានលេចមកដល់មនុស្សទាំងអស់ (ទីតុស ២:១១)។
- ខ. អ្នកដែលបានសង្គ្រោះ មានភារកិច្ចនាំដំណឹងល្អទៅកាន់អ្នកបាត់បង់៖ (ម៉ាកុស ១៦:១៥)។
- គ. បើមនុស្សម្នាក់ធ្លាក់នរក គឺដោយសារពួកគេ "បដិសេធ" ព្រះគុណ និងសេចក្តីពិត៖ (២ ថែស្សាឡូនីច ២:១០-១២)។
- ឃ. ព្រះយុគ្គិធម៌លើសពីការស្មានចំពោះមនុស្សបាប៖ ទ្រង់អញ្ជើញយើងឱ្យមកតតាំងហេតុផលជាមួយទ្រង់ ហើយសន្យាថានឹងលាងបាបដែលក្រហមឆ្មៅ ឱ្យសស្គុសដូចព្រិល (អេសាយ ១:១៨)។
- ង. តើយើងនឹងយុគ្គិធម៌ ហើយធ្វើចំណែករបស់យើងក្នុងការនាំដំណឹងល្អទៅកាន់អ្នកបាត់បង់ដែរឬទេ? (អេសាយ ៦:៨)។

ជំពូកទី១៣៨ ការយកឈ្នះលើសេចក្តីភ័យខ្លាច

២ ដើម្បីចេ ១:៧ «ដ្បិតព្រះមិនបានប្រទានឲ្យយើង មានវិញ្ញាណនៃសេចក្តីកំសាកខ្លាចឡើយ គឺប្រទានវិញ្ញាណនៃ អំណាច នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងនៃការដឹងខ្លួនវិញ»។

ឧបសគ្គដ៏ធំបំផុតមួយក្នុងការឈ្នះព្រលឹងគឺ «សេចក្តីភ័យខ្លាច»។ ខ្លាចនិយាយខុស ខ្លាចគេបដិសេធ ឬខ្លាចធ្វើឱ្យ មានកំហុស។ សេចក្តីខ្លាចគឺជាឧបករណ៍របស់មារសត្រូវ ដើម្បីបង្អាក់អ្នកមិនឱ្យចេញទៅចែកចាយដំណឹងល្អ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាវិធីសាស្ត្រយកឈ្នះលើសេចក្តីខ្លាច៖

១) ទស្សនវិស័យ (Perspective)

- ក. សេចក្តីខ្លាចមកពីមារសត្រូវ៖ វាមិនមែនមកពីព្រះឡើយ។
- ខ. សេចក្តីខ្លាចក៏កើតចេញពីសាច់ឈាមដែរ មិនមែនមកពីវិញ្ញាណទេ៖
 - រ៉ូម ៧:១៨ «...ដ្បិតក្នុងខ្លួនខ្ញុំ (គឺក្នុងសាច់ឈាមខ្ញុំ) គ្មានសេចក្តីល្អណាស់នៅសោះ...»។
- គ. សេចក្តីខ្លាចគឺជាអំពើបាប៖ ប្រសិនបើវាយាត់អ្នកមិនឱ្យធ្វើអ្វីដែលព្រះចង់ឱ្យអ្នកធ្វើ។
- ឃ. សេចក្តីខ្លាចកើតចេញពីការមិនដឹង (The Unknown)៖ យើងខ្លាចអ្វីដែលយើងមិនទាន់ជួប។

២) ការរៀបចំខ្លួន (Preparation)

- ក. ពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ៖ ដើម្បីជួយអ្នកនៅពេលមារសត្រូវវាយប្រហារ។
 - ១ យ៉ូហាន ៤:៤ «...ដ្បិតព្រះអង្គដែលគង់ក្នុងអ្នករាល់គ្នា ធំជាងមារដែលនៅក្នុងលោកីយ៍នេះ ទៅទៀត»។
- ខ. ចំណេះដឹងនាំមកនូវទំនុកចិត្ត និងភាពក្លាហាន៖
 - ហូសេ ៤:៦ «ស្រ្តីយើងត្រូវវិនាស ដោយខ្វះចំណេះដឹង...»។ កាលណាអ្នកស្គាល់ព្រះបន្ទូល ច្បាស់ អ្នកនឹងលែងខ្លាច។
- គ. មានផែនការ និងដើរតាមផែនការនោះ៖ កុំឱ្យរឿងរ៉ាវផ្សេងៗមកបង្វែរជានអ្នក។
 - សុភាសិត ២៤:២៧ «ចូររៀបចំការងារនៅខាងក្រៅ... រួចសឹមសង់ផ្ទះរបស់អ្នកចុះ»។

៣) ការអធិស្ឋាន (Prayer)

- ក. ការអធិស្ឋាននាំព្រះឱ្យមកពាក់ព័ន្ធក្នុងកិច្ចការរបស់យើង។
- ខ. អធិស្ឋានសុំអំណាច៖ ដើម្បីមានកម្លាំងវិញ្ញាណ។
- គ. អធិស្ឋានសុំការការពារ៖ ទាំងផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្ត។
- ឃ. អធិស្ឋានសុំលទ្ធផលដែលមកពីព្រះ៖
 - កិច្ចការ ៤:៣១ «...លុះតែអធិស្ឋានរួចហើយ កន្លែងដែលគេជួបជុំគ្នានោះ ក៏កក្រើកញាប់ញ័រ រួច គេទាំងអស់គ្នា បានពេញពោរដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយក៏ប្រកាសព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដោយចិត្តក្លាហាន»។

ជ័យជម្នះជារបស់យើង! យើងនឹងបានឃើញព្រលឹងមនុស្សសង្គ្រោះ ហើយមនុស្សនឹងមកព្រះវិហារនៅពេល យើងអញ្ជើញពួកគេ។ ព្រះគង់នៅខាងអ្នក ហើយទ្រង់នៅទីនោះដើម្បីជួយអ្នក ខណៈពេលដែលអ្នកចែកចាយ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ចូរប្រាប់មារសត្រូវថា៖ **«អ្នកមិនអាចប្រើសេចក្តីខ្លាច ដើម្បីឃាត់ខ្ញុំមិនឱ្យឈ្នះព្រលឹងបាន ឡើយ!»**

ជំពូកទី១៣៩ ការឈ្នះព្រលឹងជាមួយព្រះយេស៊ូវ

ម៉ាថាយ ៤:១៩ «ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ "ចូរមកតាមយើង យើងនឹងធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នា ត្រឡប់ជាអ្នកនេសាទមនុស្សវិញ"»។

តាមរយៈសៀវភៅដំណឹងល្អទាំងបួន យើងឃើញថាព្រះយេស៊ូវគឺជា «មហាក្រនៃអ្នកឈ្នះព្រលឹង»។ យើងអាចរៀនសូត្របានយ៉ាងច្រើនពីរបៀបដែលទ្រង់ទាក់ទងជាមួយមនុស្សបាប៖

ការឈ្នះព្រលឹងជាមួយព្រះយេស៊ូវ (SOUL WINNING WITH JESUS)

១) ព្រះយេស៊ូវបានចេញទៅឈ្នះព្រលឹងដោយផ្ទាល់

- លូកា ១៩:១០ «ដ្បិតបុត្រមនុស្សបានយាងមក ដើម្បីនឹងស្វែងរក ហើយសង្គ្រោះដល់អស់អ្នកណាដែលបាត់បង់»។ ទ្រង់មិនមែនគ្រាន់តែរង់ចាំមនុស្សឱ្យមករកទ្រង់នោះទេ គឺទ្រង់ជាអ្នកចេញទៅស្វែងរកពួកគេមុន។

២) ព្រះយេស៊ូវមានស្មារតីផ្តោតលើព្រលឹងមនុស្សជានិច្ច

- លូកា ១៩:២-៥ ទោះបីជាមានបណ្តាជនច្រើនកុះករក៏ដោយ ក៏ព្រះយេស៊ូវនៅតែមើលឃើញ «សាក» ដែលនៅលើដើមឈើ។ ទ្រង់ដឹងពីតម្រូវការរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ សូម្បីតែអ្នកដែលសង្គមមើលរំលង។

៣) ព្រះយេស៊ូវយកព្រះហឫទ័យទុកដាក់លើមនុស្សគ្រប់រូប

- យ៉ូហាន ៤:៧, ៩ ទ្រង់បានបំបែករបាំងវប្បធម៌ និងសាសនា ដើម្បីនិយាយជាមួយស្ត្រីសាម៉ារី។ សម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ គ្មាននរណាម្នាក់ដែលមិនសមនឹងទទួលដំណឹងល្អនោះឡើយ។

៤) ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់អ្នកបាត់បង់

- ម៉ាកុស ១០:២១ «ព្រះយេស៊ូវទតមើលគាត់ ទាំងមានព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់...»។ ការឈ្នះព្រលឹងរបស់ទ្រង់ ចាប់ផ្តើមចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ជ្រាលជ្រៅ មិនមែនគ្រាន់តែជាកាតព្វកិច្ចឡើយ។

៥) ព្រះយេស៊ូវមិនបានកាត់ទោសឡើយ

- យ៉ូហាន ៨:១១ «...ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ "យើងក៏មិនកាត់ទោសអ្នកដែរ ចូរទៅចុះ ហើយកុំធ្វើបាបទៀតឡើយ"»។ ទ្រង់ផ្តល់ឱកាសឱ្យមនុស្សកែខ្លួន ជាជាងការដាក់កំហុសបង្គាប់បង្គោន។

៦) ព្រះយេស៊ូវមិនឈ្មោះប្រកែក ឬចំណាយពេលអត់ប្រយោជន៍

- ម៉ាថាយ ១០:១២-១៤ ទ្រង់បង្រៀនឱ្យយើងមានសន្តិភាព។ ប្រសិនបើគេមិនទទួលស្វាគមន៍ ឬមិនព្រមស្តាប់ព្រះបន្ទូលទេ ចូរលាស់ធ្នូលីពីជើងចេញ ហើយបន្តទៅមុខទៀត។

៧) ព្រះយេស៊ូវមានអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

- លូកា ៤:១ «ព្រះយេស៊ូវបានពេញពោរដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ...»។ នេះជាគន្លឹះសំខាន់បំផុត បើគ្មានព្រះវិញ្ញាណទេ យើងមិនអាចធ្វើកិច្ចការព្រះបានឡើយ។

៨) ព្រះយេស៊ូវចង់ឱ្យកុមារតូចៗបានសង្គ្រោះ

- ម៉ាថាយ ១៩:១៤ «...ចូរទុកឱ្យក្មេងតូចៗ មកឯយើងចុះ កុំឃាត់វាឡើយ...»។ នគរស្ថានសួគ៌គឺសម្រាប់អ្នកដែលមានចិត្តដូចក្មេងតូចៗ។

៩) ព្រះយេស៊ូវទុកការឈ្នះព្រលឹងជាអាទិភាពចម្បង

- លូកា ២:៤៩ «...តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬថា ខ្ញុំត្រូវនៅក្នុងការងាររបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ?» តាំងពីព្រះជន្ម ១២ វស្សា ព្រះយេស៊ូវដឹងច្បាស់ថា បេសកកម្មចម្បងរបស់ទ្រង់គឺកិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតា។

ជំពូកទី១៤០ ព្រះបន្ទូលនៅក្នុងការឈ្នះព្រលឹង

កិច្ចការ ៤:២០ «ដ្បិតយើងខ្ញុំមិនអាចនឹងមិននិយាយ ពីសេចក្តីដែលយើងខ្ញុំបានឃើញ និងបានឮនោះឡើយ»។

នៅក្នុងកិច្ចការឈ្នះព្រលឹង មាន «ព្រះបន្ទូល និងពាក្យសម្តី» ៤ ប្រភេទដែលធ្វើការរួមគ្នាដើម្បីនាំមនុស្សបាបម្នាក់ ឱ្យមកទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ធាតុផ្សំទាំង ៤ នេះសុទ្ធតែមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់មិនអាចខ្វះបាន៖

ព្រះបន្ទូល និងពាក្យសម្តីក្នុងការឈ្នះព្រលឹង (THE FOUR WORDS)

១) ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវរបិតា (God's Word)

តួនាទី៖ បង្កើតសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីពិត

- យ៉ូហាន ១៧:១៧ «សូមញែកគេចេញជាបរិសុទ្ធ ដោយសារសេចក្តីពិតរបស់ព្រះអង្គ ដ្បិតព្រះបន្ទូល របស់ព្រះអង្គ ជាសេចក្តីពិត»។
- រ៉ូម ១០:១៧ សេចក្តីជំនឿកើតចេញពីការឮព្រះបន្ទូល។ បើគ្មានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាគ្រឹះទេ នោះចិត្ត របស់មនុស្សបាបមិនអាចបង្កើតសេចក្តីជំនឿដ៏ពិតប្រាកដបានឡើយ។

២) ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ (Jesus's Word)

តួនាទី៖ ជាអ្នកកណ្តាល (Mediator) និយាយទៅកាន់ចិត្ត

- យ៉ូហាន ១:១, ១៤ ព្រះបន្ទូលបានត្រឡប់ជាសាច់ឈាម គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលពេញដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីពិត។
- ១ ទីម៉ូថេ ២:៥ ព្រះយេស៊ូវគឺជាអ្នកកណ្តាលតែមួយគត់រវាងព្រះ និងមនុស្ស។ នៅពេលយើងកំពុងឈ្នះ ព្រលឹង ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់បេះដូងមនុស្សបាប ដើម្បីទាញនាំគេមករកការផ្សះផ្សា ជាមួយព្រះវរបិតា។

៣) ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (The Holy Spirit's Word)

តួនាទី៖ បង្ហាញកំហុស (Conviction) និងបង្រៀនអ្នកឈ្នះព្រលឹង

- យ៉ូហាន ១៦:៨, ១៣ ព្រះវិញ្ញាណនឹងបន្ទោសលោកីយ៍ឱ្យដឹងពីអំពើបាប ហើយនាំយើងទៅរកសេចក្តីពិតទាំងស្រុង។
- លូកា ១២:១២ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងបង្រៀនអ្នកឈ្នះព្រលឹងនូវអ្វីដែល «គួរនិយាយ» នៅម៉ោងនោះតែម្តង។ ទ្រង់ជាអ្នកបញ្ជាក់សេចក្តីពិតនៃដំណឹងល្អទៅក្នុងវិញ្ញាណរបស់អ្នកបាត់បង់។

៤) ពាក្យសម្តីរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង (*The Soul Winner's Word*)

តួនាទី៖ ជាសាក្សី (*Witnessing*) និងចែកចាយបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន

- កិច្ចការ ២៦:២២-២៣ យើងបន្តធ្វើជាសាក្សីដល់មនុស្សគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ អំពីការរងទុក្ខ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
- វិវរណៈ ១២:១១ «គេបានឈ្នះមារ... ដោយសារពាក្យដែលគេធ្វើជាសាក្សី»។ ចូរចែកចាយដំណឹងល្អដ៏បរិសុទ្ធតាមព្រះគម្ពីរ និងរឿងរ៉ាវដែលព្រះបានសង្គ្រោះជីវិតអ្នក (*Personal Testimony*)។

សេចក្តីសង្ខេប៖ យើងមានអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដើម្បីជោគជ័យ!

យើងមិនបានចេញទៅដោយដៃទទេឡើយ ប៉ុន្តែយើងមានអារុជ័យដ៏មានអំណាចបំផុត៖

- ក. ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ៖ ជាសេចក្តីពិតដ៏រឹងមាំ។
- ខ. ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ៖ ជាអ្នកតស៊ូមតិ និងជាអ្នកកណ្តាលរបស់យើង។
- គ. ព្រះបន្ទូលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ៖ ជាអ្នកចាក់ទម្លុះចិត្តឱ្យដឹងកំហុស។
- ឃ. ពាក្យសម្តីរបស់យើង៖ ជាការយល់ឃើញ និងការធ្វើបន្ទាល់ពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។

ជំពូកទី១៤១ ឧបករណ៍សំខាន់ៗសម្រាប់អ្នកឈ្នះព្រលឹង

សុភាសិត ១១:៣០ «ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។

ដើម្បីក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដ៏មានប្រសិទ្ធភាព យើងត្រូវរៀបចំខ្លួនឱ្យបានរួចរាល់ទាំងសម្ភារៈ និងស្មារតី។ ខាងក្រោមនេះគឺជា «ឧបករណ៍ និងយុទ្ធសាស្ត្រ» (Tools & Strategy) សម្រាប់កិច្ចការឈ្នះព្រលឹង៖

ឧបករណ៍សម្រាប់ឈ្នះព្រលឹង (TOOLS FOR SOUL WINNING)

១) ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី និងខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ (New Testament & Tracts)

- រ៉ូម ១០:១៧ «សេចក្តីជំនឿ កើតមកពីការឮ ហើយការឮ គឺដោយសារព្រះបន្ទូលនៃព្រះ»។
- ហេប្រើរ ៤:១២ ព្រះបន្ទូលមានជីវិត និងមានអំណាច មុតជាងដាវមុខពីរ។ នេះគឺជាអាវុធដ៏សំខាន់បំផុតសម្រាប់ចាក់ទម្ងន់ចិត្តមនុស្ស។

២) ប័ណ្ណព័ត៌មាន និងវិញ្ញាបនបត្រសេចក្តីសង្គ្រោះ (Slips & Certificates)

- ១ យ៉ូហាន ៥:១១ «...ព្រះបានប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់យើង ហើយជីវិតនោះស្ថិតនៅក្នុងព្រះ រាជបុត្រាទ្រង់»។
- ២ កូរិនថូ ៦:២ «...មើល ឥឡូវនេះហើយ ជាពេលដែលទ្រង់ទទួល... ឥឡូវនេះហើយ ជាថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ»។
- គោលបំណង៖ កត់ត្រាទុកដើម្បីតាមដាន និងផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រដល់គេ ដើម្បីឱ្យគេចងចាំថ្ងៃដែលគេបានសង្គ្រោះជាប្រវត្តិសាស្ត្រ។

៣) គោលដៅ (Goals)

- ភីលីពី ៣:១៤ «ខ្ញុំខំប្រឹងរត់តម្រង់ទៅរកទី ដើម្បីឱ្យបានរង្វាន់...»។ អ្នកឈ្នះព្រលឹងត្រូវតែមានគោលដៅច្បាស់លាស់ មិនមែនធ្វើដោយគ្មានទិសដៅឡើយ។

៤) ឥរិយាបថ (Attitude)

- រូប ១:១៥-១៦ ចូរមានចិត្ត «ត្រៀមខ្លួនជាស្រេច» និង «មិនខ្មាសអៀន» នឹងដំណឹងល្អឡើយ ព្រោះវាជាអំណាចរបស់ព្រះ។

៥) វិធីសាស្ត្រ (Method)

- ពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ៖ (កិច្ចការ ២:៤៦-៤៧, ៥:៤២) ដូចសាវ័កកាលពីដើម ដែលបានបង្រៀន និងប្រកាសពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទតាមផ្ទះជារៀងរាល់ថ្ងៃ។
- ការដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណ៖ (កិច្ចការ ៨:២៩-៣១) ដូចហ្វីលីពដែលបានចូលទៅជិតរទេះចំបាំងតាមការបង្គាប់របស់ព្រះវិញ្ញាណ ដើម្បីធ្វើជាអ្នកណែនាំផ្លូវដល់អ្នកដែលមិនយល់ព្រះគម្ពីរ។

៦) លទ្ធផល (Results)

- ទំនុកតម្កើង ១២៦:៥-៦ «អ្នកណាដែលចេញទៅ ទាំងយំផង និងនាំគ្រាប់ពូជទៅដាំ នោះនឹងត្រឡប់មកវិញ ដោយអំណរ...»។
- ជំនឿចិត្ត៖ ចូរចេញទៅដោយជឿជាក់! រំពឹងទុកថាព្រលឹងមនុស្សនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ!

ជំពូកទី១៤២ អត្ថប្រយោជន៍នៃការឈ្នះព្រលឹងចំពោះរូបអ្នក

សុភាសិត ១១:៣០ «ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។

ការឈ្នះព្រលឹងមិនមែនជាបន្ទុកដែលយើងត្រូវលីសែងនោះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជា «ឯកសិទ្ធិ» ដ៏អស្ចារ្យដែលនាំមកនូវពរជ័យយ៉ាងហួរហៀរដល់ជីវិតអ្នក។ ខាងក្រោមនេះគឺជាអត្ថប្រយោជន៍ ១០ យ៉ាងដែលអ្នកនឹងទទួលបានពីការឈ្នះព្រលឹង៖

១) អ្នកមានឱកាសបានស្តាប់បង្គាប់តាមបញ្ជារបស់ព្រះ

- ម៉ាកុស ១៦:១៥ «...ចូរចេញទៅទូទាំងពិភពលោក ហើយប្រកាសដំណឹងល្អ ដល់សព្វសត្វលោកទាំងអស់»។ ការស្តាប់បង្គាប់នាំមកនូវសន្តិភាពក្នុងចិត្ត។

២) អ្នកបានធ្វើជាសាក្សីឃើញមនុស្សម្នាក់ "កើតជាថ្មី"

- យ៉ូហាន ៣:៣ «...បើអ្នកណាមិនកើតជាថ្មី នោះមិនអាចឃើញនគរព្រះឡើយ»។ គ្មានអ្វីអស្ចារ្យជាងការឃើញជីវិតម្នាក់ផ្លាស់ប្តូរនៅចំពោះមុខអ្នកឡើយ។

៣) អ្នកត្រូវបានព្រះជាម្ចាស់ប្រើប្រាស់

- អេសាយ ៦:៨ «...ទូលបង្គំនៅទីនេះហើយ សូមចាត់ទូលបង្គំឲ្យទៅចុះ»។ វាគឺជាកិត្តិយសដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយស្តេចនៃអស់ទាំងស្តេច។

៤) អ្នកបាននៅជាមួយព្រះយេស៊ូវរាល់ពេលដែលអ្នកចែករំលែកដំណឹងល្អ

- ម៉ាថាយ ២៨:២០ «...មើល យើងនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជារៀងរាល់ថ្ងៃ រហូតដល់បំផុតបំផុតនៃលោកីយ៍»។ អ្នកនឹងដឹងពីវត្តមានរបស់ទ្រង់កាន់តែច្បាស់នៅពេលអ្នកកំពុងឈ្នះព្រលឹង។

៥) អ្នកទទួលបានពរជ័យពីព្រះជាម្ចាស់

- យ៉ាកុប ១:២៥ «...អ្នកនោះនឹងបានពរ ក្នុងកិច្ចការដែលខ្លួនធ្វើ»។ ព្រះប្រទានពរដល់អ្នកដែលមិនត្រឹមតែស្តាប់ ប៉ុន្តែជាអ្នកដែល «ធ្វើតាម»។

៦) អ្នកទទួលបានការការពារពីព្រះយេស៊ូវ

- ម៉ាថាយ ១៦:១៨ «...ទ្វារស្ថាននរក នឹងមិនដែលឈ្នះសាសនាចក្រនោះឡើយ»។ នៅពេលអ្នកធ្វើកិច្ចការព្រះ អ្នកស្ថិតនៅក្រោមការការពារដ៏រឹងមាំរបស់ទ្រង់។

៧) អ្នកបានបង្កើតឥទ្ធិពលក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច

- យូដាស ១:២២ «ចូរមានចិត្តមេត្តាដល់អ្នកខ្លះ...»។ កិច្ចការដែលអ្នកធ្វើនៅថ្ងៃនេះ នឹងមានតម្លៃរហូតដល់អស់កល្បជានិច្ចនៅស្ថានសួគ៌។

៨) អ្នកនឹងទទួលបាន "មកុដរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង" នៅស្ថានសួគ៌

- ១ ថែស្សាឡូនីថ ២:១៩ «...តើអ្វីជាសេចក្តីសង្ឃឹម ឬសេចក្តីអំណរ ឬមកុដនៃការអូតរបស់យើង? ...គឺជាអ្នករាល់គ្នាហ្នឹងហើយ! »។ ព្រលឹងដែលអ្នកបានសង្គ្រោះ គឺជាគ្រឿងអលង្ការរបស់អ្នកនៅចំពោះព្រះ។

៩) អ្នកអាចទាមទារសេចក្តីសន្យានៃការអធិស្ឋានរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង

- យ៉ូហាន ១៥:១៦ «...យើងបានតាំងអ្នករាល់គ្នា ឲ្យទៅបង្កើតផល... ដើម្បីឲ្យអ្វីៗ ដែលអ្នករាល់គ្នាសូមពីព្រះវរបិតា ក្នុងនាមយើង នោះទ្រង់នឹងប្រទានឲ្យ»។

១០) អ្នកផ្តល់ហេតុផលដល់ព្រះ ដើម្បីកុំឱ្យទ្រង់ទុកអ្នកចោល

- ១ កូរិនថូ ៩:២៧ «...ក្រែងលោកាលដែលខ្ញុំបានប្រកាសប្រាប់អ្នកដទៃហើយ នោះខ្ញុំផ្ទាល់ បែរជាត្រូវគេបដិសេធចោលវិញ»។ ការឈ្នះព្រលឹងជួយឱ្យអ្នកមានវិន័យ និងមានប្រយោជន៍ក្នុងនគរព្រះជានិច្ច។

ជំពូកទី១៤៣ ទំនាក់ទំនងរវាងការឈ្នះព្រលឹង និងក្រុមជំនុំ

ម៉ាថាយ ១៦:១៨ «...យើងនឹងសង់សាសនាចក្ររបស់យើង នៅលើថ្មដានេះ ហើយទ្វារស្ថាននរក នឹងមិនដែលឈ្នះសាសនាចក្រនោះឡើយ»។

ក្រុមជំនុំ (សាសនាចក្រ) គឺជា «ស្ថាប័ន» តែមួយគត់ដែលព្រះគ្រីស្ទបានបង្កើតឡើង ដើម្បីបន្តបេសកកម្មរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី។ ទំនាក់ទំនងរវាង ការឈ្នះព្រលឹង និងក្រុមជំនុំ គឺជាគន្លឹះនៃជ័យជម្នះខាងវិញ្ញាណ៖

ការឈ្នះព្រលឹង និងក្រុមជំនុំ (SOUL WINNING AND THE CHURCH)

១) ក្រុមជំនុំត្រូវបានប្រគល់ "មហាបេសកកម្ម" (The Great Commission)

- ម៉ាថាយ ២៨:១៦-២០ ព្រះយេស៊ូវបានជួបសិស្សរបស់ទ្រង់ ហើយប្រកាសថា «គ្រប់ទាំងអំណាច... បានប្រគល់មកខ្ញុំហើយ»។ ទ្រង់បានចាត់ក្រុមជំនុំឱ្យចេញទៅបង្រៀនគ្រប់ទាំងសាសន៍។

២) ផ្នែកទាំង ៦ នៃមហាបេសកកម្ម ដើម្បីឱ្យក្រុមជំនុំមានសុខភាពល្អ និងលូតលាស់ យើងត្រូវធ្វើកិច្ចការទាំង ៦ នេះ៖

- ក. ស្ថិតនៅក្នុងក្រុមជំនុំ៖ រួមរស់ក្នុងរូបកាយព្រះគ្រីស្ទ។
- ខ. ទទួលអំណាចពីព្រះ៖ ពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
- គ. ចេញទៅរកអ្នកបាត់បង់៖ កុំរង់ចាំគេមករកយើង គឺយើងត្រូវទៅរកគេ។
- ឃ. ឈ្នះព្រលឹងមករកព្រះគ្រីស្ទ៖ នាំគេឱ្យទទួលជឿ។
- ង. ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់អ្នកជឿថ្មី៖ ជាការប្រកាសជាសាធារណៈ។
- ច. បង្រៀនគេឱ្យរស់នៅស្តាប់បង្គាប់ព្រះ៖ នេះគឺជាការហ្វឹកហាត់សិស្ស (Discipleship)។

៣) កង្វល់ចម្បងរបស់ក្រុមជំនុំ គឺការផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អដល់ពិភពលោកទាំងមូល

- ម៉ាកុស ១៦:១៥ «...ចូរចេញទៅទូទាំងពិភពលោក ហើយប្រកាសដំណឹងល្អដល់សព្វសត្វលោកទាំងអស់»។ នេះគឺជាអាទិភាពលេខ ១ របស់ក្រុមជំនុំ។

៤) ការរីកចម្រើនតាមរយៈ "គុណ" មិនមែនគ្រាន់តែ "បូក" (Multiplication vs Addition)

- កិច្ចការ ៦:៧ «...ចំនួនសិស្សបានកើនឡើងជាលំដាប់ [Multiplied] យ៉ាងខ្លាំងនៅក្រុងយេរូសាឡឹម...»។ នៅពេលយើងធ្វើតាមផ្នែកទាំង ៦ ខាងលើ ក្រុមជំនុំនឹងលូតលាស់យ៉ាងរហ័សបំផុត។

៥) បើមិនផ្ដោតលើមហាបេសកកម្ម ក្រុមជំនុំនឹងស្លាប់

- វិវរណៈ ២:៥ «...ចូរធ្វើកិច្ចការដើមវិញចុះ បើមិនដូច្នោះទេ យើងនឹងមក... ដកជើងចង្អៀងរបស់អ្នកចេញពីកន្លែងវា...»។ ក្រុមជំនុំដែលឈប់ឈ្នះព្រលឹង គឺជាក្រុមជំនុំដែលបាត់បង់គោលបំណងនៃអត្ថិភាពរបស់ខ្លួន។

៦) គោលដៅ ៣ យ៉ាងសម្រាប់ថ្ងៃនេះ (Three-fold Goal)

- ក. ស្វែងរកម្នាក់ដែលចង់សង្គ្រោះ៖ ហើយដឹកនាំគេមករកព្រះគ្រីស្ទ។
- ខ. អញ្ជើញគេឱ្យមកក្រុមជំនុំ៖ ដើម្បីឱ្យគេមានសហគមន៍ខាងវិញ្ញាណ។
- គ. បណ្ដាក់ទុនពេលវេលា អធិស្ឋាន និងលើកទឹកចិត្ត៖ ដើម្បីឱ្យគេលូតលាស់ក្នុងព្រះអម្ចាស់។

ជំពូកទី១៤៤ ការឈ្នះព្រលឹង និងអ្នកដែលបាត់បង់

លូកា ១៩:១០ «ដ្បិតបុត្រមនុស្សបានយាងមក ដើម្បីនឹងស្វែងរក ហើយសង្គ្រោះដល់អស់អ្នកណាដែលបាត់បង់»
។

ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាកិច្ចការដែលផ្តោតទៅលើ «អ្នកបាត់បង់» (*The Lost*)។ បើគ្មានការចេញទៅស្វែងរកទេ នោះអ្នកដែលរង់ចាំផ្លូវក៏មិនអាចរកផ្លូវមកផ្ទះវិញបានដែរ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាគោលការណ៍គ្រឹះនៃទំនាក់ទំនង រវាងអ្នកឈ្នះព្រលឹង និងមនុស្សបាបដែលបាត់បង់៖

ការឈ្នះព្រលឹង និងអ្នកបាត់បង់ (*SOUL WINNING AND THE LOST*)

១) ការឈ្នះព្រលឹងត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីស្វែងរកមនុស្សបាបដែលបាត់បង់

- ការស្វែងរកដោយផ្ទាល់៖ ដូចព្រះយេស៊ូវដែល «ចាំបាច់ត្រូវរត់» យាងកាត់ស្រុកសាម៉ារី ដើម្បីជួបស្រ្តីម្នាក់នៅមាត់អណ្តូង (យ៉ូហាន ៤:៤-៧)។ ទ្រង់មិនរង់ចាំឱ្យគេមករកទ្រង់ឡើយ។
- តួនាទីរបស់អ្នកនាំសារ៖
 - រ៉ូម ១០:១៤-១៥ «...តើគេនឹងឮដូចម្តេចបាន បើគ្មានអ្នកណាប្រកាសប្រាប់?»។ ជើងរបស់អ្នកដែលនាំដំណឹងល្អនៃសន្តិភាព គឺជាជើងដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុត។

២) "អ្នកណាក៏ដោយ" ក៏អាចត្រូវបានសង្គ្រោះបានដែរ (*Whosoever*) សេចក្តីសង្គ្រោះមិនមែនសម្រាប់តែមនុស្សមួយក្រុមតូចនោះទេ ប៉ុន្តែវាបើកចំហសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា៖

- រ៉ូម ១០:១៣ «ដ្បិតអស់អ្នកណា ដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ»។
- វិវរណៈ ២២:១៧ «...អ្នកណាដែលស្រេក ចូរឲ្យមកចុះ ហើយអ្នកណាដែលចង់ ចូរឲ្យមកយកទឹកនៃជីវិត ដោយឥតគិតថ្លៃចុះ»។

៣) មនុស្សបាបដែលបាត់បង់ ត្រូវតែទុកចិត្តលើព្រះយេស៊ូវ សេចក្តីសង្គ្រោះកើតឡើងនៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់សម្រេចចិត្តបោះបង់ការពឹងផ្អែកលើខ្លួនឯង ហើយមកពឹងផ្អែកលើព្រះគ្រីស្ទវិញ៖

- អេភេសូ ១:១២-១៣ យើងត្រូវបានបោះត្រាដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក្រោយពេលដែលយើងបាន «ឮ» ព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត ហើយ «ជឿ»។

- រ៉ូម ១០:៩-១០ ការសង្គ្រោះទាមទារឱ្យមាន៖
 - ការជឿក្នុងចិត្ត៖ ថាព្រះបានប្រោសឱ្យព្រះយេស៊ូវរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ។
 - ការប្រកាសដោយមាត់៖ ទទួលស្គាល់ព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់។

៤) កាលណាបានសង្គ្រោះហើយ គឺសង្គ្រោះជានិច្ច (*Forever Saved*) នេះគឺជាសន្តិសុខដ៏អស្ចារ្យបំផុតសម្រាប់អ្នកដែលបាត់បង់ដែលបានត្រឡប់មករកព្រះវិញ៖

- ហេប្រើរ ១៣:៥ «...យើងមិនបោះបង់អ្នក ហើយក៏មិនលះបង់អ្នកឡើយ»។
- អេភេសូ ១:១៤ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជា «ប្រាក់កក់» ឬជាការធានានៃមរតករបស់យើង រហូតដល់ថ្ងៃដែលយើងត្រូវបានលោះទាំងស្រុង ដើម្បីជាការសរសើរដល់សិរីល្អរបស់ទ្រង់។

ជំពូកទី១៤៥ ការឈ្នះព្រលឹង និងថ្នាំព្យាបាលអំពើបាប

១ ពេត្រុស ១:៥ «គឺជាអ្នកដែលបានត្រូវរក្សាទុក ដោយអំណាចរបស់ព្រះ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿ នាំទៅរកសេចក្តីសង្គ្រោះ ដែលរៀបចំជាស្រេច នឹងត្រូវសម្តែងឲ្យឃើញ នៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់»។

អំពើបាបគឺជាជំងឺខាងវិញ្ញាណដែលនាំទៅរកសេចក្តីស្លាប់ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំ «ថ្នាំព្យាបាល» (*The Remedy*) យ៉ាងល្អឥតខ្ចោះតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ។ ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាការនាំយកថ្នាំព្យាបាលនេះទៅកាន់អ្នកដែលកំពុងឈឺចាប់៖

ថ្នាំព្យាបាលអំពើបាប (*THE REMEDY FOR SIN*)

១) ព្រះគ្រីស្ទ (*Christ*)

- តួអង្គជំនួស៖ នៅលើឈើឆ្កាង ព្រះគ្រីស្ទបានត្រឡប់ជាអ្នករងគ្រោះជំនួសយើងម្នាក់ៗ។
- ភស្តុតាងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់៖ ព្រះបានបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ចំពោះយើង តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ។
- បុត្រាតែមួយគត់៖ ទ្រង់គឺជាព្រះរាជបុត្រាតែមួយគត់របស់ព្រះវរបិតា ដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការលោះបាប។

២) ការសុគត (*Died*)

- ការសងបំណុលបាប៖ ព្រះគ្រីស្ទបានសងថ្លៃបាបជំនួសយើងទាំងអស់គ្នា។
- ការឈរនៅចំពោះមុខចៅក្រម៖ ព្រះគ្រីស្ទបានបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅចំពោះមុខចៅក្រម (ព្រះវរបិតា) ហើយទទួលទោសជំនួសយើង។
- ការបំពេញតាមច្បាប់៖ ការសុគតរបស់ទ្រង់បានបំពេញតាមតម្រូវការនៃក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ ដែលទាមទារឱ្យមានការសងថ្លៃសម្រាប់អំពើបាប។

៣) សម្រាប់យើង (*For Us*)

- មិនរើសមុខមនុស្ស៖ ព្រះគ្រីស្ទមិនប្រកាន់វណ្ណៈ ឬសញ្ជាតិឡើយ ទ្រង់សុគតសម្រាប់មនុស្សជាតិទាំងអស់។

- សេចក្តីស្រឡាញ់ទូទាំងលោកីយ៍៖ ព្រះស្រឡាញ់លោកីយ៍ខ្លាំងណាស់ ទើបទ្រង់ចាត់ព្រះគ្រីស្ទមកសម្រាប់ «យើង»។
- ការទទួលស្គាល់ពីព្រះវរបិតា៖ ព្រះវរបិតាទទួលយកការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាការសងបំណុលបាបយ៉ាងពេញលេញ។

៤) បានរាប់ជាសុចរិត ដោយសារព្រះលោហិត (*Justified by His Blood*)

- ការលាងជម្រះតែមួយគត់៖ មានតែព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចលាងជម្រះអំពើបាបរបស់យើងបាន។
- ភាពចាំបាច់៖ ព្រះគ្រីស្ទ «ចាំបាច់» ត្រូវតែសុគតដោយបង្ហូរព្រះលោហិត ដើម្បីឱ្យមានការអត់ទោសបាប។
- សន្តិសុខអស់កល្ប៖ ព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទស្ថិតនៅលើ «ទីមេត្តាករុណា» នៅស្ថានសួគ៌ជានិច្ច ដើម្បីធានាថាជ័យជម្នះរបស់យើងនឹងនៅស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច។

៥) អំណោយទានរបស់ព្រះ (*Gift of God*)

- អំណោយគឺឥតគិតថ្លៃ៖ លោកអ្នកមិនបាច់បង់ប្រាក់សម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះឡើយ។
- មិនអាចទិញ ឬរកបានដោយសមត្ថភាព៖ លោកអ្នកមិនអាចធ្វើការងារល្អដើម្បីទិញសេចក្តីសង្គ្រោះបានទេ។
- ត្រូវតែទទួលយក៖ ដើម្បីឱ្យអំណោយក្លាយជារបស់អ្នក លោកអ្នកត្រូវតែសម្រេចចិត្ត «ទទួល» វាដោយសេចក្តីជំនឿ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖

រ៉ូម ៦:២៣ «ដ្បិតឈ្នួលនៃអំពើបាប គឺសេចក្តីស្លាប់ ប៉ុន្តែ អំណោយទានរបស់ព្រះ គឺជានិរតិអស់កល្បជានិច្ច ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង»។ ថ្នាំព្យាបាលត្រូវបានរៀបចំរួចរាល់ហើយ ឥឡូវនេះភារកិច្ចរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង គឺគ្រាន់តែនាំ «អំណោយ» នេះទៅប្រគល់ដល់ដៃអ្នកបាត់បង់ប៉ុណ្ណោះ។

ជំពូកទី១៤៦ ការឈ្នះព្រលឹង និងផលវិបាកនៃអំពើបាប

រ៉ូម ៥:១២ «ហេតុដូច្នេះហើយ ដូចជាអំពើបាប បានចូលក្នុងលោកីយ៍ ដោយសារមនុស្សម្នាក់ ហើយសេចក្តីស្លាប់ ក៏ចូលមកតាមរយៈអំពើបាបនោះដែរ យ៉ាងនោះ សេចក្តីស្លាប់ ក៏រាលដាលដល់មនុស្សទាំងអស់ ព្រោះមនុស្ស គ្រប់គ្នា បានធ្វើបាប»។

ការយល់ដឹងអំពី «ផលវិបាកនៃអំពើបាប» (*The Consequence of Sin*) គឺជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យកិច្ចការឈ្នះព្រលឹង មានភាពបន្ទាន់បំផុត។ ប្រសិនបើបាបគ្មានទោសព័រទេ នោះយើងក៏មិនចាំបាច់ប្រញាប់ប្រញាល់ចេញទៅប្រាប់ គេដែរ។ ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរបានបង្ហាញការពិតយ៉ាងច្បាស់៖

ការឈ្នះព្រលឹង និងផលវិបាកនៃអំពើបាប (*SOUL WINNING AND THE CONSEQUENCE OF SIN*)

១) ឈ្នួល (*Wages*)

- អត្ថន័យនៃឈ្នួល៖ ឈ្នួលមានន័យថាជាការបង់ប្រាក់ ការពិន័យ ឬតម្លៃដែលត្រូវសង (រ៉ូម ៦:២៣) ។
- យើងមានទោស៖ *រ៉ូម ៣:១៩ មនុស្សគ្រប់រូបនៅក្រោមក្រឹត្យវិន័យ សុទ្ធតែមានទោសនៅចំពោះព្រះ ហើយគ្មានផ្លូវដោះសារឡើយ។
- យើងត្រូវបានកាត់ទោសរួចជាស្រេច៖
 - រ៉ូម ៥:១៨ ដោយសារការរំលងរបស់មនុស្សម្នាក់ (អាដាម) ការកាត់ទោសបានធ្លាក់មកលើ មនុស្សទាំងអស់។

២) អំពើបាប (*Sin*)

- កំណើតក្នុងបាប៖ យើងកើតមកមាននិស្ស័យបាបស្រាប់តែម្តង (រ៉ូម ៥:១២) ។
- ការទទួលខុសត្រូវ៖ នៅពេលយើងដល់វ័យដែលដឹងខុសត្រូវ យើងត្រូវទទួលខុសត្រូវលើរាល់ទង្វើរបស់ យើងម្នាក់ៗនៅចំពោះព្រះ។
 - រ៉ូម ១៤:១២ «ដូច្នេះ យើងរាល់គ្នាម្នាក់ៗ នឹងត្រូវរៀបរាប់ពីខ្លួនឯង ជម្រាបដល់ព្រះ»។
- យើងបានជ្រើសរើសធ្វើបាប៖

- រ៉ូម ៣:២៣ មនុស្សគ្រប់គ្នាបានធ្វើបាប ហើយខ្វះសិរីល្អរបស់ព្រះ។

៣) សេចក្តីស្លាប់ (Death)

- ការណាត់ជួបដែលមិនអាចជៀសបាន៖
 - ហេព្រើរ ៩:២៧ «ដូចជាបានកំណត់ទុក ឲ្យមនុស្សស្លាប់តែម្តង រួចក្រោយមក ត្រូវទទួលការជំនុំជម្រះ»។
- សេចក្តីស្លាប់មានពីរយ៉ាង៖ គឺសេចក្តីស្លាប់ខាងរូបកាយ និងសេចក្តីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ (វិវរណៈ ២០:១៤)។
- សេចក្តីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ៖ គឺការបែកចេញពីព្រះជារៀងរហូត។
 - វិវរណៈ ២០:១០, ១៥ អ្នកណាដែលគ្មានឈ្មោះក្នុងសៀវភៅជីវិត នឹងត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងដែលជាកន្លែងរងទុក្ខវេទនាទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ អស់កល្បជានិច្ច។

ជំពូកទី១៤៧ ការឈ្នះព្រលឹង និងគំនិត

២ ជីម៉ូថេ ១:៧ «ដ្បិតព្រះមិនបានប្រទានឲ្យយើង មានវិញ្ញាណនៃសេចក្តីកំសាកខ្លាចឡើយ គឺប្រទានវិញ្ញាណនៃ អំណាច នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងនៃការដឹងខ្លួន [Sound Mind] វិញ»។

សមរម្យដ៏ធំបំផុតរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង គឺស្ថិតនៅក្នុង «គំនិត»។ មានសត្រូវព្យាយាមវាយប្រហារគំនិតយើង ដើម្បីឱ្យយើងចុះចាញ់មុននឹងចាប់ផ្តើម។ ការរៀបចំគំនិតឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមព្រះបន្ទូល គឺជាគន្លឹះនៃជោគជ័យ៖

១) មានគំនិតដ៏ត្រឹមត្រូវតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ (A Right Mind)

- ម៉ាកុស ៥:១៥ ដូចជាបុរសដែលត្រូវបានប្រោសឱ្យជាពីអារក្សចូល គាត់បានមកអង្គុយជិតព្រះយេស៊ូវ ទាំងមាន «គំនិតត្រឹមត្រូវ»។ កាលណាគំនិតយើងផ្តោតលើព្រះគ្រីស្ទ យើងនឹងមានសន្តិភាព និងភាព ច្បាស់លាស់។

២) មានគំនិតដែលត្រៀមខ្លួនជឿព្រះបន្ទូល (A Ready Mind)

- កិច្ចការ ១៧:១១ ចូរមានចិត្តថ្លៃថ្នូរដូចអ្នកនៅក្រុងបេរេ ដែលទទួលព្រះបន្ទូលដោយ «ចិត្តដែលត្រៀម ខ្លួនជាស្រេច» ហើយពិនិត្យមើលព្រះគម្ពីរជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

៣) មានគំនិតតែមួយ រូបរួមជាមួយអ្នកដទៃ (A Same Mind)

- ១ កូរិនថូ ១:១០ ការឈ្នះព្រលឹងមានប្រសិទ្ធភាពបំផុតនៅពេលដែលក្រុមជំនុំមាន «គំនិតតែមួយ» និង «ការវិនិច្ឆ័យតែមួយ» ដោយគ្មានការបែកបាក់គ្នា។

៤) មានគំនិតជាក់ខ្លួន គ្មានការទាស់ទែង (A Lowly Mind)

- ភីលីព ២:៣ កុំធ្វើអ្វីដោយសារការចង់ឈ្នះ ឬចង់បានមុខមាត់ឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវមាន «ចិត្តជាក់ខ្លួន» ដោយ រាប់អានអ្នកដទៃឱ្យលើសជាងខ្លួនឯង។

៥) មានគំនិតដែលរឹងមាំ មិនចេះរង្ហើ (A Steady Mind)

- ២ ថែស្សាឡូនីថ ២:២ កុំឱ្យគំនិតរបស់អ្នក «ឆាប់រង្ហើ» ឬមានការភ័យព្រួយដោយសារពាក្យចចាមអាវាម ផ្សេងៗឡើយ។ ចូរឈរឱ្យមាំលើសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ។

៦) មានគំនិតដែលប្រុងប្រយ័ត្ន និងមានសេចក្តីសង្ឃឹម (A Girded Mind)

- ១ ពេក្រុស ១:១៣ «ចូរក្រវាត់ចង្កេះនៃគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នា»។ មានន័យថាត្រូវរៀបចំគំនិតឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ មានស្មារតីដឹងខ្លួន និងសង្ឃឹមលើព្រះគុណរបស់ព្រះរហូតដល់ទីបំផុត។

៧) មានគំនិតដែលដឹងខ្លួន និងត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណ (*A Sound Mind*)

- ២ ធីម៉ូថេ ១:៧ ព្រះបានប្រទាន «វិញ្ញាណនៃភាពដឹងខ្លួន» ដល់យើង ដើម្បីឱ្យយើងអាចធ្វើការវិនិច្ឆ័យបានត្រឹមត្រូវ និងមិនត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយសេចក្តីភ័យខ្លាច។

ជំពូកទី១៤៨ ការឈ្នះព្រលឹង និងសេចក្តីអាណិតអាសូរ

ម៉ាថាយ ៩:៣៦ «កាលទ្រង់ទតឃើញបណ្តាជន នោះមានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរដល់គេ ព្រោះគេត្រឡប់ជា ល្មើយ ហើយខ្ចាត់ខ្ចាយទៅ ដូចជាហ្វូងចៀមដែលគ្មានអ្នកគង្វាល»។

សេចក្តីអាណិតអាសូរ (*Compassion*) គឺជាកម្លាំងចលករដែលជំរុញឱ្យព្រះយេស៊ូវយាងចេញទៅស្វែងរកអ្នក បាត់បង់។ បើគ្មានបេះដូងអាណិតអាសូរទេ ការឈ្នះព្រលឹងនឹងក្លាយជាគ្រាន់តែជាកិច្ចការបង្កប់កិច្ច ប៉ុន្តែបើមាន វា នឹងបង្កើតឱ្យមានភាពខុសប្លែកគ្នាយ៉ាងខ្លាំង (*Make a Difference*)។

អត្ថន័យនៃ «សេចក្តីអាណិតអាសូរ» ក្នុងការឈ្នះព្រលឹង (*COMPASSION*)

C – Clearly (យ៉ាងច្បាស់លាស់): បង្ហាញដំណឹងល្អឱ្យបានច្បាស់លាស់ តាមរបៀបដែលសាមញ្ញ និងងាយ យល់បំផុត។

O – Open (បើកទ្វារ): បើកទ្វារផ្ទះ និងបើកដួងចិត្តមនុស្ស ដែលពីមុនមកប្រហែលជាមិនងាយនឹងបើកឡើយ។

M – Maximize (ប្រើឱ្យអស់លទ្ធភាព): ប្រើប្រាស់រាល់ឱកាសដែលមាន ដើម្បីចែកចាយដំណឹងល្អដល់អ្នកដទៃ។

P – Present (បង្ហាញ): នាំយកដំណឹងល្អទៅកាន់ «មនុស្សគ្រប់គ្នា» គ្រប់វ័យ និងគ្រប់វណ្ណៈសង្គម។

A – Abandon (បោះបង់ចោល): លះបង់ការព្រួយបារម្ភពីការរិះគន់ ការស្តីបន្ទោស ឬការមិនអើពើពីអ្នកដទៃ ដើម្បីផ្តោតលើការសង្គ្រោះព្រលឹងវិញ។

S – Sincerely (ដោយស្មោះត្រង់): និយាយទៅកាន់មនុស្សដោយភាពស្មោះត្រង់ អំពីតថភាពដែលជៀសមិនរួច នៃទឹកភ្នែងដែលពួកគេត្រូវទៅក្នុងភាពអស់កល្ប។

S – Seldom (កម្រ): កម្រនឹងត្រឡប់មកពីការឈ្នះព្រលឹងវិញ ដោយគ្មានផលផ្លែណាមួយឡើយ (ទោះជាគ្រាប់ ពូជ ឬការសង្គ្រោះ) ។

I – Inspire (បំផុសគំនិត): ធ្វើជាគំរូដ៏ល្អ ដើម្បីបំផុសគំនិត និងមានឥទ្ធិពលលើអ្នកដទៃឱ្យចេញទៅឈ្នះព្រលឹង ដែរ។

O – Observe (សង្កេត/ប្រកាន់ខ្ជាប់): ប្រកាន់ខ្ជាប់នូវមារយាទល្អ និងការគួរសម ដោយទាក់ទងជាមួយមនុស្ស តាមរបៀបដែលគួរឱ្យគោរព។

N – Necessitate (ភាពចាំបាច់): បង្កើតឱ្យមានការយកចិត្តទុកដាក់លើសពីត្រឹមតែសេចក្តីសង្ឃឹម៖ គឺការខ្វល់ខ្វាយពីជីវិតរស់នៅរបស់ពួកគេផងដែរ។

ជំពូកទី១៤៩ តម្លៃនៃការចេញទៅជាគូ

លូកា ១០:១ «ក្រោយហេតុការណ៍ទាំងនោះមក ព្រះអម្ចាស់ក៏តាំងសិស្ស៧០នាក់ផ្សេងទៀត ហើយចាត់គេឲ្យទៅមុនទ្រង់ ពីរនាក់ម្នាក់ ដល់គ្រប់ក្នុងទីក្រុង និងគ្រប់កន្លែង ដែលទ្រង់បម្រុងនឹងយាងទៅ»។

ការឈ្នះព្រលឹងជា «ពីរនាក់ម្នាក់» គឺជាយុទ្ធសាស្ត្រដ៏មានឥទ្ធិពលបំផុតដែលព្រះយេស៊ូវបានបន្សល់ទុកឱ្យយើង។ វាមិនត្រឹមតែផ្តល់នូវប្រសិទ្ធភាពក្នុងការងារប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាក៏ជាការការពារ និងជាការលើកទឹកចិត្តដល់គ្នាទៅវិញទៅមកផងដែរ។

តម្លៃនៃការចេញទៅជាគូ (THE VALUE OF GOING 2x2)

១) រៀនសូត្រពីបច្ចេកទេសរបស់អ្នកដទៃ៖ ការទៅជាមួយគ្នាអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកបានឃើញ និងរៀនពីរបៀបដែលអ្នកដទៃទាក់ទងជាមួយមនុស្សបាប។

២) ការអធិស្ឋាន និងការទប់ស្កាត់ការរំខាន៖ ខណៈពេលដែលម្នាក់កំពុងនិយាយ ម្នាក់ទៀតអាចអធិស្ឋាន និងជួយរារាំងរឿងរ៉ាវរំខាននានា (ដូចជាសត្វឆ្កែព្រុស ឬសំឡេងរំខាន) កុំឱ្យមកបង្អាក់ការសន្ទនា។

៣) ការលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក៖ នៅពេលម្នាក់មានអារម្មណ៍ហត់នឿយ ឬចង់បោះបង់ ម្នាក់ទៀតអាចជួយជំរុញទឹកចិត្តឱ្យបន្តទៅមុខ។

៤) បង្កើនការតស៊ូ៖ ការមានដៃគូជួយឱ្យអ្នកមានការតាំងចិត្តខ្ពស់ក្នុងការ «ស្នាក់នៅទីវាល» រហូតដល់បានឃើញព្រលឹងម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។

៥) កុំឱ្យខាតពេលវេលា៖ ការទៅជាគូជួយឱ្យអ្នកមានវិន័យ និងផ្តោតលើគោលដៅ ដោយមិនចំណាយពេលលើរឿងឥតប្រយោជន៍។

៦) បើកឱកាសឱ្យរកឃើញ «កន្លែងនេសាទ» ថ្មីៗ៖ ដៃគូរបស់អ្នកអាចនឹងស្គាល់តំបន់ ឬកន្លែងដែលមានមនុស្សបាបច្រើន ដែលអ្នកមិនធ្លាប់ដឹង។

៧) ជួយបំពេញចន្លោះខ្វះខាត៖ នៅពេលអ្នកមានអារម្មណ៍ថានិយាយមិនសូវចេញ ឬមិនសូវស្រួលខ្លួន ដៃគូរបស់អ្នកអាចជួយជំនួស និងដឹកនាំការសន្ទនាបាន។

៨) បង្កើតមិត្តភាពកាន់តែជិតស្និទ្ធ៖ ការធ្វើការងារព្រះរួមគ្នា បង្កើតនូវចំណងមិត្តភាពដ៏រឹងមាំរវាងគ្រីស្ទបរិស័ទ។

៩) បង្កើនលទ្ធភាពនៃការសង្គ្រោះជាពីរដង៖ ព្រោះមានសាក្សីពីរនាក់ និងការអធិស្ឋានរួមគ្នា។

១០) ធ្វើតាមគំរូក្នុងព្រះគម្ពីរ៖ គឺជាការដើរតាមគន្លងដែលព្រះយេស៊ូវ និងសាវ័កបានធ្វើកាលពីដើម។

១១) ឱកាសក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកជឿថ្មី៖ អ្នកអាចនាំអ្នកជឿថ្មីឱ្យទៅជាមួយ ដើម្បីឱ្យគេបានឃើញ និងរៀនពីរបៀបឈ្នះព្រលឹងជាក់ស្តែង។

១២) ភាពទទួលខុសត្រូវ (*Accountability*): ការមានដៃគូជួយឱ្យអ្នកមានភាពស្មោះត្រង់ និងម៉ឺងម៉ាត់ក្នុងកិច្ចការដែលព្រះបានប្រគល់ឱ្យ។

ជំពូកទី១៥០ ការនេសាទមនុស្សសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ

លូកា ៥:១០ «...ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅស៊ីម៉ូនថា៖ "កុំខ្លាចអី ចាប់ពីពេលនេះទៅ អ្នកនឹងនេសាទមនុស្សវិញ"»។

ការនេសាទមនុស្សសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ គឺជាការងារដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលទ្រង់បានប្រគល់ឱ្យយើង។ វាមិនមែនគ្រាន់តែជាចំណង់ចំណូលចិត្តនោះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជា «របស់កកម្មជីវិត»។ ខាងក្រោមនេះគឺជាផែនការយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីក្លាយជាអ្នកនេសាទមនុស្សដ៏ល្អកែ៖

១) តើអ្នកណាខ្លះគួរនេសាទមនុស្សឱ្យព្រះយេស៊ូវ?

- អ្នកជឿថ្មី៖ ដូចស្ត្រីសាម៉ារីដែលបានទុកក្រុម ហើយរត់ទៅប្រាប់អ្នកភូមិភ្លាមៗ (យ៉ូហាន ៤:២៨-៣០) ។
- អ្នកបម្រើព្រះ/គ្រូគង្វាល៖ ដែលបង្រៀនទាំងជាសាធារណៈ និងតាមផ្ទះ (កិច្ចការ ២០:២០-២១) ។
- សមាជិកក្រុមជំនុំទាំងអស់៖ នៅពេលមានការបៀតបៀន គ្រប់គ្នាដែលខ្លាត់ខ្លាយទៅ បានប្រកាសដំណឹងល្អគ្រប់ទីកន្លែង (កិច្ចការ ៨:៤) ។

២) ហេតុអ្វីបានជាយើងត្រូវនេសាទមនុស្សឱ្យព្រះយេស៊ូវ?

- ស្ថាននរកគឺជាការណ៍ពិត៖ យើងមិនចង់ឱ្យនរណាម្នាក់ត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើងឡើយ (វិវរណៈ ២០:១៤-១៥) ។
- វាគឺជាបទបញ្ជា៖ ព្រះយេស៊ូវបានបង្គាប់ឱ្យយើងទៅបង្រៀនគ្រប់ទាំងសាសន៍ (ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០) ។
- នាំមកនូវសេចក្តីអំណរ៖ ស្ថានសួគ៌មានអំណរជាខ្លាំង នៅពេលមនុស្សបាបម្នាក់ប្រែចិត្ត (លូកា ១៥:៧) ។

៣) តើនៅពេលណាដែលយើងត្រូវនេសាទមនុស្ស?

- ថ្ងៃនេះ៖ កុំរង់ចាំថ្ងៃស្អែក ព្រោះថ្ងៃនេះគឺជាថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ (២ កូរិនថូ ៦:២) ។
- ពេលជួបអ្នកដែលចង់សង្គ្រោះ៖ ដូចហ្វីលីព៍ដែលបានជួបមន្ត្រីអាប៊ីស៊ីនីតាមផ្លូវ (កិច្ចការ ៨:២៦-៣៥) ។

- គ្រប់ពេលវេលា៖ សូម្បីតែនៅពេលយប់ជ្រៅក្នុងគុក ដូចប៉ូល និងស៊ីឡាស (កិច្ចការ ១៦:២៥-៣៣)។

៤) តើត្រូវនេសាទមនុស្សនៅកន្លែងណាខ្លះ?

- តាមផ្ទះ៖ ដូចព្រះយេស៊ូវយាងទៅផ្ទះសាកេ (លូកា ១៩:៩)។
- ទីសាធារណៈ៖ នៅមាត់អណ្តូង ឬកន្លែងជួបជុំ (យ៉ូហាន ៤:៥-៧)។
- ទូទាំងពិភពលោក៖ គ្រប់ទីកន្លែងដែលមានដង្ហើមមនុស្ស (ម៉ាកុស ១៦:១៥)។

៥) តើត្រូវនេសាទមនុស្សតាមរបៀបណា?

- ដោយសេចក្តីអាណិតអាសូរ៖ មានចិត្តមេត្តាដល់អ្នកដែលកំពុងសង្ស័យ (យូដាស ១:២២)។
- ដោយមានគោលបំណងច្បាស់លាស់៖ ប្រឹងប្រែងឆក់យកគេចេញពីភ្លើង (យូដាស ១:២៣)។
- ដោយហ្មត់ចត់៖ ប្រកាសដំណឹងល្អឱ្យបានសព្វគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ (រ៉ូម ១៥:១៩)។

៦) តើខ្ញុំគួរប្រើអ្វីខ្លះដើម្បីនេសាទមនុស្ស?

- ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ៖ ជាគ្រាប់ពូជដែលមិនចេះរលួយ (១ ពេត្រុស ១:២៣-២៥)។
- ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ៖ ដើម្បីឱ្យមានចិត្តក្លាហានក្នុងការនិយាយ (កិច្ចការ ៤:៣១)។
- ទីបន្ទាល់ផ្ទាល់ខ្លួន៖ រឿងរ៉ាវដែលព្រះបានផ្លាស់ប្តូរជីវិតអ្នក (កិច្ចការ ២២:៦-១៦)។

ជំពូកទី១៥១ ការសាបព្រោះ និងការច្រូតកាត់

យ៉ូហាន ៤:៣៦ «អ្នកដែលច្រូត ក៏ទទួលឈ្នួល ហើយប្រមូលផលផ្លែ ទុកសម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដើម្បីឲ្យ ទាំងអ្នកសាបព្រោះ និងអ្នកច្រូត បានអរសប្បាយជាមួយគ្នា»។

គោលការណ៍នៃ «ការសាបព្រោះ និងការច្រូតកាត់» (*Sowing and Reaping*) បង្ហាញយើងថា ការឈ្នះព្រលឹងគឺ ជា «កិច្ចការរួមគ្នា» រវាងព្រះ និងអ្នកបម្រើទ្រង់។ ជួនកាលយើងជាអ្នកដាំ ជួនកាលយើងជាអ្នកស្រោចទឹក ហើយ ជួនកាលយើងជាអ្នកច្រូត ប៉ុន្តែគឺមានតែព្រះមួយអង្គទ្រង់ប៉ុណ្ណោះដែលធ្វើឱ្យលូតលាស់ (១ កូរិនថូ ៣:៦)។

គោលការណ៍នៃការសាបព្រោះ និងការច្រូតកាត់ (*SOWING AND REAPING*)

១) ជានិច្ចកាល មានអ្នកផ្សេងបានសាបព្រោះគ្រាប់ពូជរួចហើយ មុនពេលអ្នកដឹកនាំម្នាក់មករកព្រះគ្រីស្ទ ប្រហែលជាមានគ្រាប់ពូជជាច្រើនត្រូវបានដាំក្នុងចិត្តគេ៖

- សមាជិកគ្រួសារដែលបានអធិស្ឋានឱ្យគេយ៉ាងស្មោះត្រង់។
- គ្រូសាលាអាទិភ័យ ឬគ្រូគង្វាលដែលធ្លាប់បានបង្រៀនដំណឹងល្អដល់គេ។
- នរណាម្នាក់ដែលធ្លាប់បានហុចខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ (*Tracts*) ឱ្យគេ។
- អ្នកឈ្នះព្រលឹងម្នាក់ទៀត ដែលធ្លាប់បានពន្យល់ពីដំណឹងល្អដល់គេកាលពីអតីតកាល។

២) សាបព្រោះគ្រាប់ពូជឱ្យបានច្រើនតាមដែលដីអាចទទួលយកបាន

- កុំមានអាកប្បកិរិយាលឿយ ឬមិនគោរព៖ ដំណឹងល្អជាសារនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ ដូច្នេះត្រូវចែកចាយ ដោយភាពសុភាព។
- កុំបង្ខំគ្រាប់ពូជឱ្យចូលក្នុងដី៖ យើងមិនអាចបង្ខំមនុស្សឱ្យជឿបានទេ គឺមានតែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប៉ុណ្ណោះដែលធ្វើការក្នុងចិត្តគេ។
- កុំធ្វើជាឧបសគ្គសម្រាប់អ្នកសាបព្រោះផ្សេងទៀត៖ កុំនិយាយ ឬធ្វើអ្វីដែលនាំឱ្យគេមានចំណាប់អារម្មណ៍ មិនល្អចំពោះគ្រីស្ទបរិសុទ្ធ ដែលអាចរារាំងអ្នកឈ្នះព្រលឹងផ្សេងទៀតមិនឱ្យទទួលបានជោគជ័យនៅថ្ងៃ ក្រោយ។

៣) សាបព្រោះគ្រាប់ពូជ ដូចជាអ្នកកំពុងធ្វើនៅលើដីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ចូរមានចិត្តខ្ជាប់ខ្ជាយ និងយកចិត្តទុកដាក់ ខ្ពស់បំផុត ដូចជាអ្នកកំពុងសង្គ្រោះ៖

- មនុស្សដែលអ្នកស្រឡាញ់បំផុត។
- មិត្តភក្តិដ៏ជិតស្និទ្ធបំផុតរបស់អ្នក។

៤) អ្នកនឹងទទួលបានផលពីកម្លាំងពលកម្មរបស់អ្នកដទៃ

- ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ៖ ជានិច្ចកាល ត្រូវថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះចំពោះអ្វីៗដែលបានកើតឡើង។
- មានសេចក្តីអំណរ៖ ចូរអរព្រះគុណដែលព្រះអង្គអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកមានចំណែកក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះនៃ ព្រលឹងដែលបានបាត់បង់។

៥) អ្នកត្រូវតែសាបព្រោះគ្រាប់ពូជ មុនពេលអ្នកអាចច្រូតកាត់

- បង្ហាញដំណឹងល្អឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដោយប្រើប្រាស់ «ព្រះបន្ទូល»។
- ទុកឱ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាអ្នកបន្ទោស និងធ្វើឱ្យគេដឹងខ្លួនថាត្រូវការព្រះគ្រីស្ទ។
- សូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រើប្រាស់ការបង្ហាញរបស់អ្នក ដើម្បីទាញនាំគេមករកព្រះគ្រីស្ទ។

ជំពូកទី១៥២ ការឈ្នះព្រលឹង និងភ្នំកាល់វ៉ារី

លូកា ២៣:៣៣ «កាលមកដល់កន្លែងមួយ ដែលហៅថា "លលាដីក្បាល" គេក៏ឆ្កាងទ្រង់នៅទីនោះ ព្រមទាំងពួកចោរផង ម្នាក់នៅខាងស្តាំ និងម្នាក់នៅខាងឆ្វេង»។

ភ្នំកាល់វ៉ារី (Calvary) គឺជាទីកន្លែងដែលសេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីមេត្តាករុណា និងការជំនុំជម្រះបានជួបគ្នា។ ព្រឹត្តិការណ៍នេះផ្តល់នូវមេរៀនដ៏ស៊ីជម្រៅបំផុតសម្រាប់ «អ្នកឈ្នះព្រលឹង» អំពីរបៀបដែលមនុស្សម្នាក់អាចត្រូវបានសង្គ្រោះ ឬត្រូវវិនាស៖

មេរៀនឈ្នះព្រលឹងពីភ្នំកាល់វ៉ារី (LESSONS FROM CALVARY)

១) មនុស្ស ៣ នាក់បានស្លាប់នៅភ្នំកាល់វ៉ារី (ខ. ៣២): គឺព្រះយេស៊ូវ និងទណ្ឌិតពីរនាក់ទៀត។ នេះបង្ហាញថា មនុស្សគ្រប់រូប សូម្បីតែអ្នកទោស ក៏ស្ថិតក្នុងក្រសែភ្នែករបស់ព្រះដែរ។

២) ម្នាក់បានស្លាប់សម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង: រ៉ូម ៥:៨ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់គ្មានបាបសោះ ប៉ុន្តែបានស៊ូសុគតជំនួសយើង។

៣) បុរសទាំងពីរបានអធិស្ឋានសុំការសង្គ្រោះ ក្នុងហេតុផលខុសគ្នា (ខ. ៣៩, ៤២):

- ម្នាក់អធិស្ឋានដើម្បីឱ្យ «រួចខ្លួន» ពីទុក្ខលំបាកខាងរូបកាយ (ខ. ៣៩)។
- ម្នាក់ទៀតអធិស្ឋានដើម្បីឱ្យ «រួចបាប» និងបានចូលក្នុងនគរព្រះ (ខ. ៤២)។

៤) ម្នាក់បានជឿលើព្រះយេស៊ូវ ខណៈម្នាក់ទៀតមិនជឿ (ខ. ៣៩-៤២): សេចក្តីសង្គ្រោះគឺជា «ការសម្រេចចិត្តផ្ទាល់ខ្លួន» របស់មនុស្សម្នាក់ៗ ទោះស្ថិតក្នុងស្ថានភាពដូចគ្នាក៏ដោយ។

៥) មុននឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ មនុស្សម្នាក់ត្រូវដឹងខ្លួនថាខ្លួនជា "មនុស្សបាប" (ខ. ៤១): ចោរដែលបានសង្គ្រោះបានសារភាពថា «យើងទទួលទោសនេះសមតាមអំពើដែលយើងបានធ្វើហើយ»។

៦) ត្រូវដឹងខ្លួនថាខ្លួនកំពុងស្ថិតក្នុង "ការកាត់ទោស" ដោយសារអំពើបាប (ខ. ៤០): បើគ្មានការដឹងខ្លួនពីទោសព្រំ នោះមនុស្សក៏មិនស្វែងរកអ្នកសង្គ្រោះដែរ។

៧) ត្រូវមាន "សេចក្តីកោតខ្លាចព្រះ" ដោយជឿថាព្រះយេស៊ូវជាផ្លូវតែមួយគត់ (ខ. ៤០): រ៉ូម ៦:២៣) សេចក្តីកោតខ្លាចព្រះ គឺជាដើមចមនៃប្រាជ្ញាដែលនាំទៅរកសេចក្តីសង្គ្រោះ។

៨) ត្រូវតែអំពាវនាវដល់ព្រះយេស៊ូវឱ្យសង្គ្រោះខ្លួន ដោយទុកចិត្តលើទ្រង់តែមួយគត់ (ខ. ៤២-៤៣): ចោរនោះ បានទូលថា «ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមចងចាំពីទូលបង្គំផង» ហើយទ្រង់ក៏បានសន្យាផ្តល់ឋានសួគ៌ដល់គេភ្លាមៗ។

៩) មនុស្សទាំងអស់ត្រូវបានតំណាងដោយបុរសម្នាក់ក្នុងចំណោមពីរនាក់នោះ: គឺស្ថិតក្នុងចំណោមអ្នកដែល « ជឿ » ឬអ្នកដែល «មិនជឿ»។

១០) មនុស្សទាំងអស់នឹងទទួលបានវាសនាដូចបុរសម្នាក់ក្នុងចំណោមពីរនាក់នោះ: គឺ «ស្ថានសួគ៌» ឬ «ស្ថាន នរក»។

ជំពូកទី១៥៣ អ្នកដែលត្រូវបានចាត់ឱ្យទៅ និងអ្នកដែលចាត់ ឱ្យទៅ

លូកា ១០:១៦ «អ្នកណាដែលស្តាប់អ្នករាល់គ្នា នោះក៏ស្តាប់យើងដែរ ហើយអ្នកណាដែលបដិសេធអ្នករាល់គ្នា នោះក៏បដិសេធយើងដែរ រីឯអ្នកណាដែលបដិសេធយើង នោះក៏បដិសេធព្រះដែលបានចាត់យើងឱ្យមកនោះ ដែរ»។

ទំនាក់ទំនងរវាង «អ្នកចាត់ឱ្យទៅ» (*The Sender*) និង «អ្នកដែលត្រូវបានចាត់ឱ្យទៅ» (*The Sent*) គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសិទ្ធិអំណាចរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង។ លោកអ្នកមិនបានចេញទៅក្នុងនាមខ្លួនឯងឡើយ ប៉ុន្តែចេញទៅក្នុងនាមជាតំណាងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ព្រះគ្រីស្ទ៖

អ្នកចាត់ឱ្យទៅ និងអ្នកដែលត្រូវបានចាត់ឱ្យទៅ (*THE SENT AND THE SENDER*)

១) ព្រះអម្ចាស់គឺជា "អ្នកចាត់ឱ្យទៅ": (ម៉ាថាយ ២៨:១៨) ព្រះយេស៊ូវមានគ្រប់ទាំងអំណាចនៅស្ថានសួគ៌ និងលើផែនដី ទ្រង់គឺជាប្រភពនៃបញ្ជា និងអំណាចរបស់យើង។

២) អ្នកចាត់ឱ្យទៅ ជាអ្នកតែងតាំងអ្នកដែលត្រូវទៅ: (យ៉ូហាន ១៥:១៦) មិនមែនលោកអ្នកជាអ្នករើសទ្រង់ឡើយ គឺទ្រង់ជាអ្នករើស និងតែងតាំងលោកអ្នកឱ្យទៅបង្កើតផលផ្លែដែលនៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ។

៣) "អ្នកដែលត្រូវបានចាត់ឱ្យទៅ" គឺជាគ្រីស្ទបរិស័ទទាំងអស់: (យ៉ូហាន ១៥:២) គ្រប់មែកទាំងអស់ដែលនៅជាប់នឹងទ្រង់ ត្រូវតែបង្កើតផល។ ការឈ្នះព្រលឹងគឺជាការកិច្ចរបស់គ្រប់គ្នាដែលជឿ។

៤) អ្នកចាត់ឱ្យទៅ មានបេសកកម្មច្បាស់លាស់សម្រាប់អ្នកដែលត្រូវទៅ: (ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០) បេសកកម្មនោះគឺ៖ «ទៅ» «បង្រៀនគ្រប់សាសន៍» «ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក» និង «បង្រៀនឱ្យស្តាប់បង្គាប់»។

៥) អ្នកចាត់ឱ្យទៅ តែងតែនៅជាមួយអ្នកដែលត្រូវបានចាត់ឱ្យទៅជានិច្ច: (ម៉ាថាយ ២៨:២០) លោកអ្នកមិនដែលនៅម្នាក់ឯងឡើយ ទ្រង់គង់នៅជាមួយលោកអ្នករហូតដល់បំផុតនៃលោកីយ៍។

៦) អ្នកដែលត្រូវបានចាត់ឱ្យទៅ គឺទៅក្នុងនាមជាតំណាងរបស់អ្នកចាត់ឱ្យទៅ: (២ កូរិនថូ ៥:២០) យើងគឺជា «រាជទូត» (*Ambassadors*) ជំនួសព្រះគ្រីស្ទ។ យើងនិយាយក្នុងនាមទ្រង់ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយសូម្បីឱ្យមករកព្រះវិញ។

៧) អ្នកដែលត្រូវបានចាត់ឱ្យទៅ ត្រូវផ្សព្វផ្សាយសាររបស់អ្នកចាត់ឱ្យទៅ: (ម៉ាកុស ១៦:១៥) សារនោះគឺ « ដំណឹងល្អ » ដល់គ្រប់សត្វលោកទាំងអស់។

៨) អ្នកដែលត្រូវបានចាត់ឱ្យទៅ ត្រូវតែរស់នៅឱ្យសមជាតំណាង ដើម្បីឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព: (អភោស្ត ៤:១) ចូររស់នៅឱ្យសមនឹងការដែលទ្រង់បានហៅលោកអ្នក ដើម្បីកុំឱ្យជីវិតរបស់អ្នកធ្វើឱ្យខូចកិត្តិយសដល់អ្នកដែលចាត់អ្នកឱ្យទៅ។

៩) គោលដៅរបស់អ្នកដែលត្រូវបានចាត់ឱ្យទៅ គឺ "ការច្រូតកាត់": (យ៉ូហាន ៤:៣៨) ព្រះអង្គចាត់លោកអ្នកឱ្យទៅដើម្បី «ច្រូតកាត់» ព្រលឹងមនុស្សមករកទ្រង់។

១០) អ្នកណាដែលទទួលសាររបស់អ្នកដែលត្រូវបានចាត់ឱ្យទៅ នឹងត្រូវបានទទួលយកដោយអ្នកចាត់ឱ្យទៅ: (យ៉ូហាន ៦:៣៧) អស់អ្នកណាដែលមកឯព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់មិនដែលបដិសេធចោលឡើយ។

ជំពូកទី១៥៤ ការឈ្នះព្រលឹង ឬការបាត់បង់ព្រលឹង

លូកា ១១:២៣ «អ្នកណាដែលមិននៅខាងយើង នោះទាស់នឹងយើង ហើយអ្នកណាដែលមិនប្រមូលជាមួយយើង នោះឈ្មោះថាកម្ចាត់កម្លាយវិញ»។

- ១. អ្នកឈ្នះ (WINNERS) ប្រើប្រាស់ព្រះគម្ពីរ King James (KJV)។
- ២. អ្នកចាញ់ (LOSERS) ប្រើប្រាស់ព្រះគម្ពីរកែសម្រួលថ្មីៗ។
- ៣. អ្នកឈ្នះ និយាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
- ៤. អ្នកចាញ់ និយាយតែពាក្យសម្តីរបស់មនុស្ស។
- ៥. អ្នកឈ្នះ ពឹងផ្អែកលើអំណាចព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
- ៦. អ្នកចាញ់ ពឹងផ្អែកលើខ្លួនឯង។
- ៧. អ្នកឈ្នះ ចេញទៅតាមរកអ្នកបាត់បង់។
- ៨. អ្នកចាញ់ នៅតែផ្ទះ ហើយមិនដែលទៅឈ្នះព្រលឹងឡើយ។
- ៩. អ្នកឈ្នះ ទទួលស្គាល់ការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួនក្នុងការឈ្នះព្រលឹង។
- ១០. អ្នកចាញ់ បដិសេធរាល់ការទទួលខុសត្រូវ។
- ១១. អ្នកឈ្នះ ប្រកាសដំណឹងល្អដោយក្លាហាន។
- ១២. អ្នកចាញ់ រក្សាជំនឿទុកជាលក្ខណៈឯកជន (ស្ងៀមស្ងាត់)។
- ១៣. អ្នកឈ្នះ តែងតែកាន់ខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ (Tracts) ជាប់ខ្លួន។
- ១៤. អ្នកចាញ់ មិនដែលកាន់ខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អជាមួយខ្លួនឡើយ។
- ១៥. អ្នកឈ្នះ មិនរើសអើងពណ៌សម្បុរមនុស្សឡើយ។
- ១៦. អ្នកចាញ់ ងងឹតភ្នែកដោយសារការរើសអើងពណ៌សម្បុរ។
- ១៧. អ្នកឈ្នះ អញ្ជើញមនុស្សឱ្យមកក្រុមជំនុំ។

- ១៨. អ្នកចាញ់ បែរខ្នងដាក់មនុស្ស (មិនអើពើ)។
- ១៩. អ្នកឈ្នះ អធិស្ឋានសុំឱ្យព្រះដឹកនាំទៅជួបអ្នកបាត់បង់ដើម្បីចែកចាយដំណឹងល្អ។
- ២០. អ្នកចាញ់ មិនដែលអធិស្ឋានសុំឱ្យជួបអ្នកបាត់បង់តាមផ្លូវឡើយ។
- ២១. អ្នកឈ្នះ តែងតែរៀនសូត្រជានិច្ចអំពីការឈ្នះព្រលឹង។
- ២២. អ្នកចាញ់ មិនព្រមស្តាប់ការណែនាំ ឬការកែតម្រូវឡើយ។
- ២៣. អ្នកឈ្នះ មានចិត្តអាណិតអាសូរដល់អ្នកបាត់បង់។
- ២៤. អ្នកចាញ់ មិនខ្វល់ពីនរណាក្រៅពីគ្រួសារ និងខ្លួនឯងឡើយ។
- ២៥. អ្នកឈ្នះ វិនិយោគក្នុងនគរព្រះ ដើម្បីឱ្យមនុស្សបានសង្គ្រោះ។
- ២៦. អ្នកចាញ់ វិនិយោគលុយកាក់តែលើរបស់របរក្នុងលោកីយ៍នេះប៉ុណ្ណោះ។
- ២៧. អ្នកឈ្នះ ត្រៀមខ្លួនជានិច្ចឱ្យព្រះអង្គប្រើប្រាស់។
- ២៨. អ្នកចាញ់ រវល់តែជាមួយជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនហួសហេតុពេក។
- ២៩. អ្នកឈ្នះ ថ្វាយរូបកាយជាយញ្ញបូជាដ៏រស់ដល់ព្រះ។
- ៣០. អ្នកចាញ់ រស់នៅសម្រាប់តែបំពេញចិត្តខ្លួនឯង។

ជំពូកទី១៥៥ កត្តានៃការឈ្នះព្រលឹងដ៏ជោគជ័យ

ទំនុកតម្កើង ១២៦:៥ «អ្នកណាដែលសាបព្រោះ ទាំងទឹកភ្នែក នោះនឹងច្រូតបាន ដោយអំណរ»។ ៦ «អ្នកណាដែលចេញទៅ ទាំងយំផង និងនាំគ្រាប់ពូជដ៏មានតម្លៃទៅដាំ នោះនឹងត្រឡប់មកវិញ ដោយអំណរ ទាំងនាំកំបាប់ស្រូវរបស់ខ្លួន មកជាមួយផង គឺពិតជាដូច្នោះមែន»។

ការឈ្នះព្រលឹងដែលទទួលបានជោគជ័យ មិនមែនកើតឡើងដោយចៃដន្យឡើយ ប៉ុន្តែវាទាមទារនូវកត្តាសំខាន់ៗចំនួន ៧ យ៉ាង ដែលផ្លាស់ប្តូរពីការសាបព្រោះដោយការលំបាក ទៅជាការច្រូតកាត់ដោយជោគជ័យ៖

១) ទាមទារឱ្យមាន "បុគ្គល" (*It takes a PERSON*)

- កិច្ចការ ១:៨ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទានអំណាចដល់ «អ្នក» ដើម្បីឱ្យអ្នកធ្វើជាសាក្សីដល់ទ្រង់។ ព្រះអង្គប្រើប្រាស់មនុស្សដើម្បីទៅរកមនុស្ស។

២) ទាមទារឱ្យមាន "ផែនការ" (*It takes a PLAN*)

- ម៉ាកុស ១៦:១៥ បទបញ្ជាគឺត្រូវ «ចេញទៅ»។ ជោគជ័យចាប់ផ្តើមពីការមានផែនការច្បាស់លាស់ក្នុងការធ្វើដំណើរទៅកាន់ពិភពលោក ដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អ។

៣) ទាមទារឱ្យមាន "ចិត្តខ្ជល់ខ្ជាយ/សេចក្តីស្រឡាញ់" (*It takes a PASSION*)

- យូដាស ១:២២ «គួរមានចិត្តមេត្តាដល់អ្នកខ្លះ...»។ ការឈ្នះព្រលឹងដែលមានប្រសិទ្ធភាពបំផុត គឺកើតចេញពីបេះដូងដែលចេះឈឺចាប់ និងអាណិតអាសូរដល់អ្នកដែលវិនាស (ការយំសោកចំពោះព្រលឹងមនុស្ស)។

៤) ទាមទារឱ្យមាន "ការអនុវត្ត" (*It takes a PRACTICE*)

- លូកា ១៩:១០ ដូចជាព្រះយេស៊ូវដែលយាងមកដើម្បី «ស្វែងរក និងសង្គ្រោះ»។ វាគឺជាការអនុវត្តជាក់ស្តែងក្នុងការនាំយកគ្រាប់ពូជ (ព្រះបន្ទូល) ចេញទៅដាំជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

៥) ទាមទារឱ្យមាន "សេចក្តីសន្យា" (*It takes a PROMISE*)

- យ៉ូហាន ១៥:១៦ លោកអ្នកមិនបានទៅម្នាក់ឯងឡើយ។ ព្រះបានជ្រើសរើស និងតែងតាំងលោកអ្នកឱ្យទៅបង្កើតផល ហើយទ្រង់សន្យាថានឹងឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់អ្នក។

៦) បង្កើតឱ្យមាន "សេចក្តីរីករាយ" (*It produces a PLEASURE*)

- លូកា ១៥:១០ មានសេចក្តីអំណរនៅចំពោះមុខពួកទេវតានៃព្រះ នៅពេលមនុស្សបាបម្នាក់ប្រែចិត្ត។ នេះគឺជាសុភមង្គលដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។

៧) បង្កើតឱ្យមាន "រង្វាន់" (*It produces a PRIZE*)

- ១ ថៃស្យាឡូនីច ២:១៩-២០ ព្រលឹងដែលលោកអ្នកបានឈ្នះ នឹងក្លាយជា «មកុដនៃសេចក្តីអំណរ» និងជាសិរីល្អរបស់អ្នក នៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ជំពូកទី១៥៦ អាកប្បកិរិយាចុះចាញ់ក្នុងការឈ្នះព្រលឹង

២ កូរិនថូ ១០:៣ «ដ្បិតទោះបីយើងរាល់គ្នាដើរក្នុងសាច់ឈាមក៏ដោយ ក៏យើងមិនធ្វើសង្គ្រាម តាមរបៀបសាច់ឈាមដែរ»។

៤ «ដ្បិតអារុជនៃចំបាំងរបស់យើងរាល់គ្នា មិនមែនជារបស់សាច់ឈាមឡើយ គឺមានអានុភាព ដោយសារព្រះសម្រាប់នឹងរំលំអស់ទាំងបន្ទាយ)»

៥ «គឺរំលំអស់ទាំងគំនិត និងគ្រប់ទាំងសេចក្តីខ្ពស់ ដែលលើកខ្លួនទាស់នឹងសេចក្តីស្គាល់ដល់ព្រះ ហើយនាំគ្រប់ទាំងគំនិត ឲ្យចុះចូលនឹងព្រះគ្រីស្ទវិញ»។

សមរម្យពិតប្រាកដនៃការឈ្នះព្រលឹង គឺស្ថិតនៅក្នុង «គំនិត»។ មានសត្រូវតែងតែដាក់បញ្ចូលនូវ «អាកប្បកិរិយាចុះចាញ់» (*A Defeated Attitude*) ដើម្បីបង្អាក់ស្មារតីរបស់យើង។ ខាងក្រោមនេះគឺជាគំនិតអវិជ្ជមានចំនួន ៣០ យ៉ាង ដែលយើងត្រូវរំលំចោល ដើម្បីនាំយកជ័យជម្នះថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ៖

អាកប្បកិរិយាចុះចាញ់ក្នុងការឈ្នះព្រលឹង (*A DEFEATED ATTITUDE IN SOUL WINNING*)

១. ប្រសិនបើដៃគូរបស់ខ្ញុំឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ ខ្ញុំមិនចាំបាច់ធ្វើក៏បាន។
២. បើថ្ងៃនេះខ្ញុំមិនបានឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះទេ ខ្ញុំអាចចាំថ្ងៃក្រោយទៀតក៏បាន។
៣. មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលយើងជួប សុទ្ធតែត្រូវបានសង្គ្រោះរួចរាល់អស់ហើយ។
៤. ផ្លូវនេះ ឬភូមិម្នាក់នេះ មើលទៅហាក់ដូចជាមិនសូវល្អសោះ (មិនគួរចូល)។
៥. ខ្ញុំគិតថាគាត់/នាង ប្រហែលជាមិនចង់សង្គ្រោះនោះទេ។
៦. គ្រូគង្វាលនឹងឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែជាអ្នកគាំទ្រអ្វីដែលគាត់ធ្វើប៉ុណ្ណោះ។
៧. ការកំណត់ពេលកំណត់ (ត្រឡប់ទៅវិញ) ជាជាងការកំណត់គោលដៅ ដើម្បីឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។
៨. ខ្ញុំកំពុងតែចយក្រោយក្នុងជំនឿ ដូច្នេះថ្ងៃនេះខ្ញុំប្រហែលជាធ្វើអ្វីមិនកើតឡើយ។
៩. យើងគ្រាន់តែត្រូវការ «ទៅ» ប៉ុណ្ណោះ មិនមែន «ឈ្នះ» ព្រលឹងនោះទេ។

- ១០. ព្រះជាម្ចាស់មិនអាចប្រើប្រាស់ខ្ញុំបានឡើយ។
- ១១. គ្មានអ្នកណាម្នាក់ស្តាប់ខ្ញុំឡើយ។
- ១២. ខ្ញុំតែងតែធ្វើឱ្យរឿងរ៉ាវរញ្ជើរញ្ជាជានិច្ច។
- ១៣. ខ្ញុំមកទីនេះ គ្រាន់តែដើម្បីកុំឱ្យមានអារម្មណ៍ខុស ដែលមិនបានមកប៉ុណ្ណោះ។
- ១៤. ខ្ញុំមកទីនេះ គ្រាន់តែដើម្បីឱ្យគ្រូគង្វាលចាប់អារម្មណ៍ថា ខ្ញុំបានមកឈ្នះព្រលឹង។
- ១៥. ខ្ញុំគ្រាន់តែជាដៃគូដែលនៅស្ងៀម ដូច្នេះខ្ញុំនឹងមិនដែលឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះដោយផ្ទាល់ឡើយ។
- ១៦. ថ្ងៃនេះខ្ញុំមានអារម្មណ៍មិនសូវល្អសោះ (Bad day)។
- ១៧. ខ្ញុំហត់នឿយពេកហើយ។
- ១៨. ខ្ញុំអៀនពេកហើយ។
- ១៩. ខ្ញុំមិនសូវពូកែនិយាយជាមួយមនុស្សចម្លែកឡើយ។
- ២០. អាកាសធាតុត្រជាក់ពេក ក្តៅពេក ភ្លៀង ធ្លាក់ទឹកកក ស្រអាប់ ឬខ្យល់ខ្លាំងពេក...។
- ២១. មានអ្នកណាម្នាក់ ទើបតែមកគោះទ្វារនេះកាលពីពេលថ្មីៗនេះ។
- ២២. ខ្ញុំបានឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ កាលពីសប្តាហ៍មុន/ខែមុនរួចហើយ។
- ២៣. ខ្ញុំមានរឿងរ៉ាវច្រើនណាស់នៅក្នុងខួរក្បាល។
- ២៤. ខ្ញុំមានសម្ពាធខ្លាំងពេកនៅក្នុងជីវិត។
- ២៥. ខ្ញុំមកទីនេះ គ្រាន់តែដោយសារតែខ្ញុំត្រូវតែមកប៉ុណ្ណោះ។
- ២៦. ខ្ញុំឆ្ងល់ថា តើពួកគេពិតជាមានន័យពិតប្រាកដមែនឬទេ នៅពេលពួកគេអធិស្ឋាន។
- ២៧. ខ្ញុំធ្វើការមិនបានល្អឡើយ នៅក្រោមសម្ពាធ។
- ២៨. ខ្ញុំបានសម្រេចគោលដៅប្រចាំឆ្នាំរួចហើយ ដូច្នេះខ្ញុំមិនចាំបាច់ឃើញនរណាម្នាក់សង្គ្រោះទៀតទេ។

២៩. ខ្ញុំមិនអាចធ្វើការងារនេះបន្តទៀតបានឡើយ។

៣០. នឹងមានអ្នកផ្សេងទៀត នាំពួកគេមករកព្រះគ្រីស្ទមិនខាន។

ជំពូកទី១៥៧ ព្រលឹងដែលត្រូវបានចាត់តាំង

អេភេសូ ២:៨ «ដ្បិតគឺដោយសារព្រះគុណហើយ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿ ហើយ សេចក្តីសង្គ្រោះនេះ មិនមែនមកពីអ្នករាល់គ្នាឡើយ គឺជាអំណោយទានរបស់ព្រះ»។

៩ «ក៏មិនមែនមកពីការប្រព្រឹត្តិដែរ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកណាម្នាក់អួតខ្លួនឡើយ»។

១០ «ដ្បិតយើងជាស្នាព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ដែលបានបង្កើតមកក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ សម្រាប់ការល្អ ដែលព្រះបាន រៀបចំទុកជាមុន ឲ្យយើងរាល់គ្នាដើរតាម»។

ការយល់ដឹងអំពី «ព្រលឹងដែលត្រូវបានចាត់តាំងឱ្យអ្នក» (*Your Assigned Soul*) ផ្លាស់ប្តូរទស្សនៈរបស់យើងពី ការគ្រាន់តែ "ទៅឈ្នះព្រលឹង" ឱ្យមកជាការ "បំពេញកិច្ចការដែលព្រះបានផ្តល់ឱ្យ" វិញ៖

ព្រលឹងដែលត្រូវបានចាត់តាំងឱ្យអ្នក (*YOUR ASSIGNED SOUL*)

- ១. ព្រះជាម្ចាស់មានកិច្ចការមួយសម្រាប់ឱ្យអ្នកបំពេញនៅថ្ងៃនេះ។
- ២. កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលគ្រីស្ទបរិស័ទម្នាក់អាចធ្វើបាន គឺការដឹកនាំព្រលឹងដែលចាត់បង់មករកព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីសេចក្តីសង្គ្រោះ។
- ៣. ព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំទុកជាមុនរួចជាស្រេច សម្រាប់កិច្ចការរបស់អ្នកដែលត្រូវធ្វើ។
- ៤. គ្រប់យ៉ាងដែលយើងត្រូវការដើម្បីបំពេញកិច្ចការនេះ ត្រូវបានផ្គត់ផ្គង់ឱ្យរួចរាល់អស់ហើយ។
- ៥. ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានសមត្ថភាពដល់យើងម្នាក់ៗ ដើម្បីដឹកនាំព្រលឹងម្នាក់មករកព្រះគ្រីស្ទ។
- ៦. ការដឹកនាំព្រលឹងម្នាក់មករកព្រះគ្រីស្ទ បញ្ជាក់ពីសមត្ថភាពរបស់ព្រះក្នុងការប្រើប្រាស់យើង ហើយវាលើកទឹកចិត្តយើងឱ្យឈ្នះព្រលឹងកាន់តែច្រើនឡើង។
- ៧. ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់តាំងព្រលឹងម្នាក់ទុកឱ្យយើង ដើម្បីដឹកនាំមករកព្រះគ្រីស្ទនៅថ្ងៃនេះ។
- ៨. កិច្ចការល្អរបស់យើងសម្រាប់ថ្ងៃនេះ គឺស្វែងរកបុគ្គលនោះ ហើយដឹកនាំគេមករកព្រះគ្រីស្ទ។
- ៩. យើងអាចបោះបង់ចោលមុនពេលកិច្ចការត្រូវបានបញ្ចប់ ឬយើងអាចតាំងចិត្តបញ្ចប់កិច្ចការនេះឱ្យទាល់តែបាន។

១០. អ្នកនឹងរកឃើញសេចក្តីអំណរ និងសេចក្តីពេញចិត្ត ក្នុងការធ្វើកិច្ចការដែលព្រះបានចាត់តាំងឱ្យអ្នកធ្វើ។

ជំពូកទី១៥៨ មូលហេតុដែលត្រូវមានការឈ្នះព្រលឹងទូទាំង ក្រុមជំនុំ

ភីលីព ១:២៧ «គ្រាន់តែសុំឲ្យការរស់នៅរបស់អ្នករាល់គ្នា ឲ្យបានសមនឹងដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំ បានឮពីអ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាឈរមាំមួនក្នុងវិញ្ញាណតែមួយ ហើយមានចិត្តគំនិតតែមួយ ទាំងខំប្រឹងប្រែងជែងរួមគ្នា សម្រាប់សេចក្តីជំនឿនៃដំណឹងល្អ»។

ការឈ្នះព្រលឹងទូទាំងក្រុមជំនុំ (*Church-Wide Soul Winning*) មិនមែនជាការងាររបស់បុគ្គលម្នាក់ៗដាច់ដោយឡែកពីគ្នានោះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជាសកម្មភាពរួមគ្នានៃរូបកាយព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។ ខាងក្រោមនេះគឺជាមូលហេតុសំខាន់ៗ៖

- ១) ផ្តល់ឱកាសឱ្យក្រុមជំនុំមានចិត្តគំនិតតែមួយ៖ (ភីលីព ១:២៧) ការរួមគ្នាឈ្នះព្រលឹង បង្កើតឱ្យមានសាមគ្គីភាព និងការខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នាសម្រាប់សេចក្តីជំនឿនៃដំណឹងល្អ។
- ២) បង្ហាញពីសារៈសំខាន់នៃថ្ងៃសៅរ៍ដល់កូនចៅរបស់យើង៖ (ទំនុកតម្កើង ៧៨:៤) យើងនឹងមិនលាក់បាំងពីភ្នែងៗជំនាន់ក្រោយឡើយ ប៉ុន្តែនឹងបង្ហាញពួកគេពីសេចក្តីសរសើរដល់ព្រះអម្ចាស់ កម្លាំង និងកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យដែលទ្រង់បានធ្វើ។
- ៣) ផ្តល់ឱកាសឱ្យក្រុមជំនុំបានហ្វឹកហាត់ខ្លួនក្នុងសេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ៖ (១ ទីម៉ូថេ ៤:៧-៨) ការហ្វឹកហាត់រូបកាយមានប្រយោជន៍តិចតួចទេ ប៉ុន្តែសេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ (តាមរយៈការឈ្នះព្រលឹង) មានប្រយោជន៍ដល់គ្រប់សព្វទាំងអស់ ទាំងជីវិតសព្វថ្ងៃ និងជីវិតទៅអនាគត។
- ៤) ផ្តល់ឱកាសឱ្យយើងឃើញព្រះប្រើប្រាស់យើងជាក្រុមជំនុំ៖ (យ៉ូហាន ១៤:១២) ព្រះយេស៊ូវបានសន្យាថា អ្នកណាដែលជឿលើទ្រង់ នឹងធ្វើកិច្ចការដែលទ្រង់ធ្វើ ហើយថែមទាំងធ្វើកិច្ចការដែលធំជាងនេះទៅទៀត។
- ៥) ផ្តល់ឱកាសកាន់តែច្រើនក្នុងការលើកតម្កើងព្រះគ្រីស្ទ៖ (យ៉ូហាន ១២:៣២) នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានលើកតម្កើងតាមរយៈការប្រកាសដំណឹងល្អរបស់ក្រុមជំនុំ ទ្រង់នឹងទាញនាំមនុស្សទាំងអស់មករកទ្រង់។
- ៦) ធ្វើឱ្យយើងកាន់តែរឹងមាំតាមរយៈចំនួនមនុស្សដែលរួមកម្លាំងគ្នា៖ (កិច្ចការ ៤:៣១-៣៣) នៅពេលក្រុមជំនុំរួមគ្នាអធិស្ឋាន និងធ្វើបន្ទាល់ ពួកគេត្រូវបានពេញជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនិយាយព្រះបន្ទូលដោយចិត្តក្លាហាន និងមានព្រះគុណយ៉ាងខ្លាំងមកលើពួកគេទាំងអស់គ្នា។

៧) ផ្តល់ឱកាសឱ្យក្រុមជំនុំមានចំណែកក្នុងកិច្ចការបម្រើព្រះ៖ (អេភេសូ ៤:១១-១២) ព្រះបានប្រទានគ្រូគង្វាល និងគ្រូបង្រៀន ដើម្បីរៀបចំពួកបរិសុទ្ធ (សមាជិកគ្រប់រូប) ឱ្យបំពេញកិច្ចការបម្រើ និងស្ថាបនារូបកាយព្រះគ្រីស្ទ។

ជំពូកទី១៥៩ តើអ្វីទៅជាការឈ្នះព្រលឹង ?

១ កូរិនថូ ១:១៨ «ដ្បិតសេចក្តីដែលប្រកាសពីឈើឆ្កាង ជាសេចក្តីល្ងង់ខ្លៅ ដល់ពួកអ្នកដែលកំពុងតែវិនាស ប៉ុន្តែ ដល់យើងវាល់គ្នា ដែលបានសង្គ្រោះ នោះគឺជាអានុភាពនៃព្រះវិញ»។

តើអ្វីទៅជាការឈ្នះព្រលឹង ? វាមិនមែនគ្រាន់តែជាកម្មវិធីមួយរបស់ព្រះវិហារនោះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជាបេះដូងនៃសេចក្តី ជំនឿគ្រីស្ទបរិស័ទ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាអត្ថន័យពិតនៃការឈ្នះព្រលឹង តាមទម្រង់ដែលលោកអ្នកបានដាក់ជូន៖

១) វាគឺជាមធ្យោបាយនាំយកដំណឹងល្អទៅកាន់អ្នកបាត់បង់៖ (១ កូរិនថូ ១:១៧-១៨) ព្រះគ្រីស្ទចាត់យើងឱ្យទៅ ប្រកាសដំណឹងល្អ មិនមែនដោយប្រើប្រាជ្ញានៃពាក្យសម្តីឡើយ ប៉ុន្តែដោយប្រើអានុភាពនៃឈើឆ្កាង ដើម្បីសង្គ្រោះអ្នកដែលកំពុងវិនាស។

២) វាគឺជាឧបករណ៍វាស់កម្តៅនៃជីវិតវិញ្ញាណ៖ (កិច្ចការ ១:៨) កម្រិតដែលយើងធ្វើជាសាក្សីដល់ព្រះគ្រីស្ទ បង្ហាញពីឥទ្ធិពលនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។

៣) វាគឺជាសកម្មភាពដែលបង្រួបបង្រួមយើងសម្រាប់បុព្វហេតុតែមួយ៖ (កិច្ចការ ៥:៣២) យើងគឺជាសាក្សីរួមគ្នា ជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលព្រះបានប្រទានដល់អស់អ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់។

៤) វាគឺជាសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណដើម្បីដណ្តើមយកព្រលឹងមនុស្សជាតិ៖ (អេភេសូ ៦:១២) សត្រូវពិតប្រាកដរបស់ យើងមិនមែនជាសាច់ឈាមឡើយ ប៉ុន្តែគឺជាពួកអធិបតី ពួកមានអំណាច និងពួកត្រួតត្រានៃភាពងងឹតក្នុង លោកីយ៍នេះ។

៥) វាគឺជាអាជីវកម្មដែលមានអតិថិជនមិនចេះរឹងស្ងួត៖ (យ៉ូហាន ៤:៣៥-៣៦) ចូរងើបភ្នែកមើលវាលស្រែចុះ ព្រោះវាទំលូមនឹងច្រូតហើយ។ ទាំងអ្នកសាបព្រោះ និងអ្នកច្រូត នឹងបានអរពេញចិត្តរួមគ្នាសម្រាប់ផលផ្លែនៃជីវិត អស់កល្ប។

៦) វាគឺជាបំណុលដែលយើងត្រូវតែព្យាយាមសងវិញ៖ (រ៉ូម ១:១៤-១៥, ១ កូរិនថូ ៩:១៦) យើងគឺជាកូនបំណុល ចំពោះមនុស្សគ្រប់គ្នា។ វាគឺជាភាពចាំបាច់ដែលដាក់លើជីវិតយើង ហើយមានវេទនាដល់យើង បើមិនបាន ប្រកាសដំណឹងល្អ!

៧) វាគឺជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវចង់ឱ្យយើងផ្ដោតលើ រហូតដល់ទ្រង់យាងមកវិញ៖ (កិច្ចការ ១:១០-១១, លូកា ១៩:១៣) កុំគ្រាន់តែឈរសម្លឹងមើលមេឃឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវ «រកស៊ី» ឬបំពេញកិច្ចការដែលទ្រង់បានផ្តល់ឱ្យ រហូតដល់ទ្រង់យាងមកវិញ។

ជំពូកទី១៦០ គន្លឹះមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការឈ្នះព្រលឹង

ជានីយ៉ែល ១២:៣ «អស់អ្នកដែលមានប្រាជ្ញា នឹងភ្លឺដូចជាពន្លឺនៃផ្ទៃមេឃ ហើយអ្នកណាដែលនាំមនុស្សជាច្រើន ឲ្យមករកសេចក្តីសុចរិត ក៏នឹងភ្លឺដូចជាតារា អស់កល្បជានិច្ចរៀងរាបតទៅ»។

ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាសិល្បៈនៃការនាំយកពន្លឺទៅកាន់ភាពងងឹត។ ដើម្បីឱ្យកិច្ចការនេះមានប្រសិទ្ធភាព និង បង្ហាញពីប្រាជ្ញារបស់ព្រះ ខាងក្រោមនេះគឺជាគន្លឹះមានប្រយោជន៍ចំនួន ៣០ យ៉ាង៖

គន្លឹះមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការឈ្នះព្រលឹង (HELPFUL SOUL WINNING TIPS)

១. កាលណាអាចធ្វើទៅបាន ចូរទាក់ទងជាមួយមនុស្សម្នាក់ក្នុងពេលតែមួយ។
២. ត្រូវពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដើម្បីបន្ទោសកំហុស និងទាញនាំអ្នកបាត់បង់។
៣. ទុកឱ្យពួកគេអានខ្សែនៃគម្ពីរតាមអ្នក ខណៈពេលដែលអ្នកកំពុងអានឱ្យគេស្តាប់។
៤. ផ្តោតការបញ្ជាក់លើសេចក្តីពិតតែម្តងមួយចំណុចៗ។
៥. ត្រូវប្រាកដថាពួកគេយល់ច្បាស់ មុននឹងបន្តទៅចំណុចបន្ទាប់។
៦. លើកឧទាហរណ៍ពន្យល់ និងយកសេចក្តីពិតនោះមកអនុវត្តក្នុងជីវិតជាក់ស្តែង។
៧. ចងចាំជានិច្ចថា គោលដៅចម្បងគឺដឹកនាំពួកគេឱ្យសម្រេចចិត្តទទួលជឿព្រះគ្រីស្ទ។
៨. ត្រូវមានភាពគួរសម និងមារយាទល្អ។
៩. បង្ហាញឱ្យគេឃើញថាគេមានបាប ដោយមិនប្រើពាក្យសម្តីប្រមាថមើលងាយ។
១០. ត្រូវមានចិត្តខ្លះខ្លះ និងស្មោះត្រង់។
១១. ធ្វើជាខ្លួនអ្នក (កុំធ្វើពុត)។
១២. ត្រូវមានភាពពិតប្រាកដ និងស្មោះអស់ពីដួងចិត្ត។
១៣. បដិសេធរាល់ការជជែកវែកញែករកខុសត្រូវ (ឈ្លោះគ្នា)។
១៤. កុំចេះតែខឹង ឬបាត់បង់ការគ្រប់គ្រងអារម្មណ៍ឡើយ។

- ១៥. កុំនិយាយកាត់ ខណៈពេលដែលនរណាម្នាក់កំពុងចែកចាយដំណឹងល្អ។
- ១៦. ទុកឱ្យបុគ្គលនោះនិយាយ និងសួរសំណួរ ប្រសិនបើពួកគេត្រូវការ។
- ១៧. កុំប្រញាប់ប្រញាល់ហួសហេតុពេក។
- ១៨. កុំចំណាយពេលលើរឿងឥតប្រយោជន៍។
- ១៩. សាបព្រោះសេចក្តីពិតក្នុងចិត្តគេ ហើយពិនិត្យមើលថាតើគេត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ច្រូតកាត់ហើយឬនៅ។
- ២០. ប្រសិនបើពួកគេមិនទាន់សង្គ្រោះនៅថ្ងៃនេះទេ ត្រូវរក្សាទ្វារចំហ (ចំណាប់អារម្មណ៍ល្អ) សម្រាប់អ្នកឈ្នះ ព្រលឹងបន្ទាប់ទៀត។
- ២១. ជានិច្ចកាល ត្រូវសុំអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។
- ២២. បើមិនទាន់ឃើញគេសង្គ្រោះទេ ចូរអធិស្ឋានសុំឱ្យព្រះជួយអ្នកនៅពេលក្រោយទៀត។
- ២៣. បន្ទាប់ពីឃើញគេសង្គ្រោះហើយ ត្រូវអញ្ជើញគេមកព្រះវិហារ។
- ២៤. ផ្តល់ការជួយសម្រួលដល់ការធ្វើដំណើររបស់ពួកគេ (បើអាច)។
- ២៥. អធិស្ឋានបញ្ចេញឈ្មោះពួកគេឱ្យមកព្រះវិហារ និងឱ្យគេលូតលាស់ក្នុងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ។
- ២៦. រៀនសូត្រ និងកែលម្អខ្លួនឯងឱ្យក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដ៏ចំណានតាមពេលវេលា។
- ២៧. សូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទានអំណាចដល់អ្នក សម្រាប់ការឈ្នះព្រលឹង។
- ២៨. កុំបោះបង់ចោលការតាំងចិត្តធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដ៏ជោគជ័យឡើយ។
- ២៩. ជានិច្ចកាល ត្រូវថ្វាយសិរីល្អ និងការសរសើរតម្កើងដល់ព្រះចំពោះអ្វីៗដែលបានកើតឡើង។
- ៣០. ត្រូវដឹងខ្លួនថា លោកអ្នកប្រហែលជាឱកាសតែមួយគត់សម្រាប់នរណាម្នាក់ ក្នុងការឮដំណឹងល្អ និងត្រូវបានសង្គ្រោះ។

ជំពូកទី១៦១ របៀបដែលសេចក្តីសង្គ្រោះ «ដំណើរការ»

អេភេសូ ២:៨ «ដ្បិតគឺដោយសារព្រះគុណហើយ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿ ហើយសេចក្តីសង្គ្រោះនេះ មិនមែនមកពីអ្នករាល់គ្នាឡើយ គឺជាអំណោយទានរបស់ព្រះ»។ **៩** «ក៏មិនមែនមកពីការប្រព្រឹត្តិដែរ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកណាម្នាក់អួតខ្លួនឡើយ»។ **១០** «ដ្បិតយើងជាស្មារព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ដែលបានបង្កើតមកក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ សម្រាប់ការល្អ ដែលព្រះបានរៀបចំទុកជាមុន ឲ្យយើងរាល់គ្នាដើរតាម»។

ការយល់ដឹងពីរបៀបដែលសេចក្តីសង្គ្រោះ «ដំណើរការ» (*How Salvation "Works"*) គឺជារឿងសំខាន់បំផុត ដើម្បីកុំឱ្យយើងមានការភាន់ច្រឡំរវាង «ការប្រព្រឹត្តិ» និង «ព្រះគុណ»៖

របៀបដែលសេចក្តីសង្គ្រោះ «ដំណើរការ» (*HOW SALVATION "WORKS"*)

១) អ្វីដែលមិនអាចសង្គ្រោះព្រលឹងពីស្ថាននរកបាន៖ ទោះបីជារឿងទាំងនេះល្អក៏ដោយ ក៏វាមិនអាចលាងជម្រះបាបបានឡើយ៖

- A. ព្រះវិហារ (ក្រុមជំនុំ)
- B. សាសនា
- C. ការខិតខំធ្វើឱ្យអស់ពីសមត្ថភាព
- D. ការធ្វើជាមនុស្សល្អ
- E. បុណ្យជ្រមុជទឹក
- F. ការផ្លាស់ប្តូររបៀបរស់នៅ
- G. ពិធីបញ្ជាក់ជំនឿ (*Confirmation*)
- H. ការសារភាពបាប (*Confessions*)

២) កិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះ៖ សេចក្តីសង្គ្រោះគឺជាកិច្ចការរបស់ព្រះដែលសម្រេចរួចរាល់៖

- A. ទុកចិត្តលើព្រះគ្រីស្ទតែមួយអង្គគត់សម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ៖ (អេភេសូ ១:១២)
- B. ជឿ និងទទួលយក៖ (យ៉ូហាន ១:១២)

- C. សេចក្តីសង្គ្រោះគឺសម្រាប់មនុស្សជាតិទាំងអស់៖ (យូដាស ១:៣)
- D. សេចក្តីសង្គ្រោះមានសុវត្ថិភាព និងជាស្ថាពរ៖ (ហេព្រើរ ១៣:៥)
- E. ព្រះយេស៊ូវបានសងបំណុលបាបទាំងអស់រួចហើយ៖ (ហេព្រើរ ១០:១០)
- F. ព្រះនឹងបង្ហើយកិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ នៅពេលយើងទៅដល់ស្ថានសួគ៌៖ (ភីលីព ១:៦)

៣) បានសង្គ្រោះដើម្បីធ្វើការល្អ (SAVED UNTO GOOD WORKS): ការល្អគឺជា «ផល» នៃសេចក្តីសង្គ្រោះ មិនមែនជា «លក្ខខណ្ឌ» នៃសេចក្តីសង្គ្រោះឡើយ៖

- A. សេចក្តីជំនឿរបស់យើងអាច និងគួរតែលូតលាស់ បន្ទាប់ពីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។
- B. នៅពេលសេចក្តីជំនឿលូតលាស់ ការល្អនឹងកើតមានឡើងជាផលផ្ទៃ។
- C. អ្នកខ្លះលូតលាស់ភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីសង្គ្រោះ។
- D. អ្នកខ្លះទៀតត្រូវការពេលយូរ ដើម្បីឃើញការលូតលាស់ក្នុងជីវិត។
- E. យើងមិនគួរប្រៀបធៀបម្នាក់ទៅនឹងម្នាក់ទៀតឡើយ។
- F. យើងគួរតែខិតខំដឹកនាំអ្នកដែលជឿថ្មីឱ្យមកព្រះវិហារ ដើម្បីឱ្យគេបានលូតលាស់។
- G. យើងគួរតែអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដែលទើបតែជឿថ្មី។
- H. កុំសន្មតថាអ្នកដែលរៀបរយ ឬមកព្រះវិហារទៀងទាត់ សុទ្ធតែបានសង្គ្រោះទាំងអស់នោះឡើយ។
- I. កុំមានចិត្តធ្លាក់ទឹកចិត្ត ប្រសិនបើអ្នកដែលអ្នកបានដឹកនាំឱ្យជឿ មិនមកព្រះវិហារ ឬមិនលូតលាស់ដូចអ្វីដែលអ្នកប្រាថ្នាចង់បាន។

ជំពូកទី១៦២ ទ្វារចុងក្រោយ

២ កូរិនថូ ៩:៦ «ចូរដឹងសេចក្តីនេះចុះ គឺអ្នកណាដែលសាបព្រោះតិច នោះនឹងច្រូតបានតិចដែរ ហើយអ្នកណាដែលសាបព្រោះច្រើន នោះនឹងច្រូតបានច្រើនដែរ»។ **កាឡាទី ៦:៩** «កុំឲ្យយើងណឿយណាយនឹងការធ្វើល្អឡើយ ត្បិតបើយើងមិនរាថយទេ នោះយើងនឹងច្រូតបាន តាមរដូវកំណត់»។

ជារឿយៗ នៅក្នុងការឈ្នះព្រលឹង យើងត្រូវតែតស៊ូឱ្យដល់ «ទ្វារចុងក្រោយ» (*THE LAST DOOR*) រហូតដល់ឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាអត្ថន័យ និងផែនការសកម្មភាព៖

T – Tell (ប្រាប់ខ្លួនឯង): ប្រាប់ខ្លួនឯងថា អ្នកនឹងមិនត្រឡប់ទៅវិញឡើយ រហូតទាល់តែបានឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។

H – Have (មានការអធិស្ឋាន): ត្រូវមានការអធិស្ឋានមុនពេលអ្នកចេញទៅ និងបន្ទាប់ពីគ្រោះទ្វារនីមួយៗ ឬបន្ទាប់ពីនិយាយជាមួយមនុស្សម្នាក់ៗរួច។

E – Encourage (លើកទឹកចិត្តខ្លួនឯង): លើកទឹកចិត្តខ្លួនឯងថា រាល់ពេលដែលអ្នកឆ្លងកាត់ទ្វារមួយ អ្នកកំពុងតែខិតជិតទៅដល់អ្នកដែលត្រូវសង្គ្រោះហើយ។

L – Look (សង្កេតមើល): សង្កេតមើលជុំវិញរកសញ្ញានៃជីវិត៖ មនុស្សកំពុងដើរ អង្គុយនៅខាងក្រៅ ភ្លើងកំពុងភ្លឺជាដើម។

A – Ask (សូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ): សូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយឱ្យអ្នកបានជួបមនុស្សដែលចង់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។

S – Stop (ឈប់ដោះសារ): ឈប់រកលេសផ្សេងៗ ចំពោះការដែលមិនបានឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។

T – Try (សាកល្បង): សាកល្បងគំនិតថ្មីៗ និងចំណុចសន្ទនាដែលស្រស់ស្រាយ។

D – Do (កុំបណ្តោយ): កុំបណ្តោយឱ្យមានសត្រូវធ្វើឱ្យអ្នកធ្លាក់ទឹកចិត្ត ឬបរាជ័យឡើយ។

O – Occupy (បំពេញគំនិត): បំពេញគំនិតរបស់អ្នកដោយភាពវិជ្ជមាន និងគំនិតតាមព្រះគម្ពីរ។

O – Open (បើកព្រះគម្ពីរ): បើកព្រះគម្ពីររបស់អ្នក ហើយបង្ហាញដំណឹងល្អគ្រប់ពេលដែលមានឱកាស។

R – Rejoice (អរសប្បាយ): ចូរអរសប្បាយក្នុងព្រះអម្ចាស់ នៅពេលដែលព្រះអង្គប្រើប្រាស់អ្នកឱ្យឃើញនរណា
ម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។

ជំពូកទី១៦៣ ឧបសគ្គដែលបំផ្លាញការឈ្នះព្រលឹង

១ កូរិនថូ ១:១៧ «ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទមិនបានចាត់ខ្ញុំឲ្យមក សម្រាប់នឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឡើយ គឺឲ្យមកប្រកាស ដំណឹងល្អវិញ ហើយមិនមែនដោយប្រាជ្ញានៃពាក្យសម្តីដែរ ក្រែងលោឈើឆ្កាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវឥតអំពើទៅ»។

១៨ «ដ្បិតសេចក្តីដែលប្រកាសពីឈើឆ្កាង ជាសេចក្តីល្ងង់ខ្លៅ ដល់ពួកអ្នកដែលកំពុងតែវិនាស ប៉ុន្តែដល់យើង រាល់គ្នា ដែលបានសង្គ្រោះ នោះគឺជាអានុភាពនៃព្រះវិញ»។

ឧបសគ្គ ឬអន្ទាក់ (Pitfalls) ដែលអាចបំផ្លាញ ឬធ្វើឱ្យកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការឈ្នះព្រលឹងរបស់លោកអ្នកត្រូវ ឡប់ជាឥតប្រយោជន៍ មានដូចខាងក្រោម៖

ឧបសគ្គដែលបំផ្លាញការឈ្នះព្រលឹង (PITFALLS THAT KILL SOUL WINNING)

១. ការមិនមកចូលរួមក្នុងការជួបជុំផ្អែកម្ខាងឈ្នះព្រលឹង (Soul winning rally)។
២. ការមិនព្រមរៀនសូត្រពីអ្នកឈ្នះព្រលឹងផ្សេងៗគ្នា។
៣. ការបណ្តោយឱ្យរឿងរ៉ាវផ្សេងៗមករារាំងពេលវេលានៃការឈ្នះព្រលឹង។
៤. ការមានចិត្តស្តប់ស្តល់ ទោះបីជាមិនបានឃើញមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះក៏ដោយ។
៥. ការដើររំលងមនុស្សដែលនៅតាមចិញ្ចើមថ្នល់ ឬនៅតាមសួនច្បារ។
៦. ការមិនព្រមទៅគោះទ្វារផ្ទះ នៅពេលដែលគ្មានមនុស្សនៅតាមទីសាធារណៈ។
៧. គ្រាន់តែហុចខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អឱ្យគេ ប៉ុន្តែគ្មានបំណងចង់ពន្យល់ពីដំណឹងល្អឡើយ។
៨. ការខកខានមិនបានសួរសំណួរ (ដើម្បីដឹកនាំគេឱ្យសម្រេចចិត្ត)។
៩. ការសន្មតដោយខ្លួនឯងថា នរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះរួចហើយ។
១០. ការសន្មតដោយខ្លួនឯងថា នរណាម្នាក់នឹងមិនចង់ត្រូវបានសង្គ្រោះឡើយ។
១១. ការមិនបាននិយាយ ឬទាក់ទងជាមួយមនុស្សឱ្យបានច្រើនគ្រាន់។
១២. ការមិនស្វែងរកការដឹកនាំ និងអំណាចពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

- ១៣. ការខកខានក្នុងការកំណត់ និងវាយតម្លៃគោលដៅផ្ទាល់ខ្លួន។
- ១៤. ការយកលទ្ធផលរបស់ខ្លួនឯង ទៅប្រៀបធៀបនឹងលទ្ធផលរបស់អ្នកដទៃ។
- ១៥. ការខកខានក្នុងការអរព្រះគុណ និងថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ នៅពេលឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។

ជំពូកទី១៦៤ ពាក្យ «ខ្ញុំមាន/ខ្ញុំជា» ទាំង ៣ យ៉ាងរបស់អ្នក ឈ្នះព្រលឹង

រ៉ូម ១:១៤ «ខ្ញុំមានបំណុល ជំពាក់ទាំងសាសន៍ក្រិក និងសាសន៍ដទៃ ទាំងអ្នកមានប្រាជ្ញា និងអ្នកល្ងង់ខ្លៅដែរ»។
 ១៥ «ដូច្នេះ ចំណែកឯខ្ញុំ ខ្ញុំមានចិត្តចង់ នឹងប្រកាសដំណឹងល្អ ដល់អ្នករាល់គ្នា ដែលនៅក្រុងរ៉ូមដែរ»។ ១៦ «ដ្បិត
 ខ្ញុំមិនខ្មាស ចំពោះដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទឡើយ ព្រោះដំណឹងល្អនោះ ជាអានុភាពនៃព្រះ សម្រាប់សង្គ្រោះដល់
 អស់អ្នកណាដែលជឿ...»។

ពាក្យថា «ខ្ញុំមាន/ខ្ញុំជា» ទាំង ៣ យ៉ាងរបស់សាវកប៉ុល គឺជាអត្តសញ្ញាណដ៏រឹងមាំរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹងគ្រប់រូប៖

ពាក្យ «ខ្ញុំមាន/ខ្ញុំជា» ទាំង ៣ យ៉ាងរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង (THE THREE "I AM'S")

១) ខ្ញុំមានបំណុល (*I AM DEBTOR*) យើងម្នាក់ៗសុទ្ធតែមានបំណុលខាងវិញ្ញាណដែលត្រូវសងទៅកាន់៖

- A. ព្រះយេស៊ូវ (ចំពោះសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យ)។
- B. បុគ្គលដែលបានដឹកនាំខ្ញុំឱ្យមករកព្រះគ្រីស្ទ។
- C. គ្រូគង្វាលរបស់ខ្ញុំ។
- D. ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ។
- E. សហគមន៍ដែលខ្ញុំរស់នៅ។

២) ខ្ញុំមានចិត្តចង់ / ខ្ញុំត្រៀមខ្លួនជាស្រេច (*I AM READY*) ការត្រៀមខ្លួនចេញពីបេះដូង ដើម្បីបំពេញបេសកកម្ម
 ៖

- A. ត្រៀមខ្លួនទៅគ្រប់ទីកន្លែង។
- B. ត្រៀមខ្លួននិយាយជាមួយមនុស្សគ្រប់រូប។
- C. ត្រៀមខ្លួននៅបន្តរហូតដល់ឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។
- D. ត្រៀមខ្លួនខ្វល់ខ្វាយពីព្រលឹងដែលបាត់បង់។

- E. ត្រៀមខ្លួនតាមដាន និងជួយដល់អ្នកដែលទើបតែជឿថ្មី។

៣) ខ្ញុំមិនខ្មាសឡើយ (*I AM NOT ASHAMED*) ភាពក្លាហានក្នុងការបង្ហាញអត្តសញ្ញាណ និងសេចក្តីពិត៖

- A. មិនខ្មាសចំពោះព្រះយេស៊ូវ។
- B. មិនខ្មាសចំពោះក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ។
- C. មិនខ្មាសចំពោះព្រះគម្ពីរ។
- D. មិនខ្មាសចំពោះមហាបេសកកម្ម។
- E. មិនខ្មាសចំពោះការធ្វើជាអ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ។

ជំពូកទី១៦៥ លក្ខណៈនៃបេសកជនឈ្នះព្រលឹង

កិច្ចការ ១:៨ «ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបានអំណាច កាលណាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យាងមកសណ្ឋិតលើអ្នក ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាសាក្សីដល់យើង ទាំងនៅក្រុងយេរូសាឡឹម នៅស្រុកយូដាទាំងមូល នៅស្រុកសាម៉ារី និងរហូតដល់ចុងផែនដីបំផុតផង»។

បេសកជនឈ្នះព្រលឹង (*MISSIONARY*) មិនមែនសំដៅលើតែអ្នកដែលទៅស្រុកក្រៅនោះទេ ប៉ុន្តែគឺជាគ្រីស្ទបរិស័ទគ្រប់រូបដែលមានបេះដូងចង់សង្គ្រោះមនុស្សឱ្យរួចពីស្ថាននរក។ ខាងក្រោមនេះគឺជាអត្ថន័យនៃពាក្យ *MISSIONARY* សម្រាប់ការឈ្នះព្រលឹង៖

បេសកជនឈ្នះព្រលឹង (*MISSIONARY*)

M – Men (មនុស្ស): មនុស្សត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាឧបករណ៍ដើម្បីឈ្នះព្រលឹង។ (យ៉ូហាន ១៥:១៦) ព្រះអង្គបានជ្រើសរើស និងតែងតាំងអ្នកឱ្យទៅបង្កើតផលផ្លែដែលនៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ។

I – Individuals (បុគ្គល): បុគ្គលម្នាក់ៗអាចធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរដល់ភាពអស់កល្បជានិច្ចនៃព្រលឹងដែលបាត់បង់។ (យ៉ូហាន ៤:២៨-២៩) ដូចជាស្ត្រីសាម៉ារីដែលបានទុកក្តីមនីក រួចរត់ទៅប្រាប់អ្នកក្រុងឱ្យមកជួបព្រះគ្រីស្ទ។

S – Saving (ការសង្គ្រោះ): ការសង្គ្រោះព្រលឹងគឺជាកិច្ចការដ៏សំខាន់បំផុតដែលគ្រីស្ទបរិស័ទអាចចូលរួមបាន។ (ដានីយ៉ែល ១២:៣) អ្នកដែលនាំមនុស្សជាច្រើនមករកសេចក្តីសុចរិត នឹងភ្លឺដូចជាតារាអស់កល្បជានិច្ច។

S – Stay (បន្តធ្វើ): ចូរដៅជាប់នឹងកិច្ចការនេះរហូតដល់អ្នកទទួលបានជោគជ័យ។ (កាឡាទី ៦:៩) កុំឱ្យយើងណឿយណាយនឹងការធ្វើល្អឡើយ ត្បិតយើងនឹងច្រូតបានតាមរដូវ បើមិនរាចរយទេ។

I – Implore (ទូលសូម): ចូរទូលសូមព្រះឱ្យប្រទានអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់អ្នក ដើម្បីឈ្នះព្រលឹង។ (លូកា ១១:១៣) ព្រះវរបិតានឹងប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់អស់អ្នកណាដែលសូមពីទ្រង់។

O – Overcome (យកឈ្នះ): យកឈ្នះលើស្មារតីនៃការភ័យខ្លាច។ (២ ពីម៉ូថេ ១:៧) ដ្បិតព្រះមិនបានប្រទានស្មារតីនៃការភ័យខ្លាចមកយើងឡើយ ប៉ុន្តែជាស្មារតីនៃអំណាច សេចក្តីស្រឡាញ់ និងការដឹងខុសត្រូវវិញ។

N – Never (មិនដែល): កុំបណ្តោយឱ្យបាត់បង់ទស្សនៈវិស័យក្នុងការជួយមនុស្សឱ្យផុតពីស្ថាននរក។ (សុភាសិត ២៩:១៨) កន្លែងណាដែលគ្មានទស្សនៈវិស័យ មនុស្សនឹងវិនាសទៅ។

A – Ask (សួរ): សួរពួកគេថាតើពួកគេដឹងច្បាស់ថាខ្លួននឹងទៅស្ថានសួគ៌ដែរឬទេ? (កិច្ចការ ៨:៣០-៣១) ដូចលោកភីលីពដែលបានសួរមន្ត្រីអាប៊ីស៊ីនីឱ្យយល់ពីព្រះបន្ទូល។

R – Remember (ចងចាំ): ចងចាំក្នុងការផ្តល់ឱកាសឱ្យអ្នកបាត់បង់សម្រេចចិត្តទទួលជឿព្រះគ្រីស្ទ។ (យ៉ូហាន ១:១២) អស់អ្នកណាដែលទទួលទ្រង់ នោះទ្រង់ប្រទានអំណាចឱ្យត្រឡប់ជាកូនព្រះ។

Y – You (អ្នក): អ្នកអាចត្រូវបានព្រះប្រើប្រាស់ ដើម្បីជួយមនុស្សឱ្យបានទៅស្ថានសួគ៌។ (សុភាសិត ១១:៣០) អ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា។

ជំពូកទី១៦៦ ការឈ្នះព្រលឹង និងមនុស្សបាប

លូកា ១៩:១០ «ដ្បិតបុត្រមនុស្សបានមក ដើម្បីនឹងរក ហើយនឹងសង្គ្រោះមនុស្សដែលបាត់បង់»។

ការយល់ដឹងពីទំនាក់ទំនងរវាង «ការឈ្នះព្រលឹង និងមនុស្សបាប» (Soul Winning and the Sinner) ជួយឱ្យយើងមានចិត្តអាណិតអាសូរ និងមានទិសដៅច្បាស់លាស់ក្នុងការដឹកនាំពួកគេ។ នេះគឺជាចំណុចសំខាន់ៗ៖

១) ការឈ្នះព្រលឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីស្វែងរកមនុស្សបាប៖ (លូកា ១៩:១០) ដូចជាព្រះយេស៊ូវដែលបានយាងមកដើម្បីស្វែងរកអ្នកដែលបាត់បង់ កិច្ចការរបស់យើងគឺចេញទៅស្វែងរកពួកគេ មិនមែនរង់ចាំឱ្យពួកគេមករកយើងឡើយ។

២) ការឈ្នះព្រលឹងមិនមែនដើម្បីកាត់ទោសមនុស្សបាបឡើយ៖ (យ៉ូហាន ៣:១៧) ព្រះមិនបានចាត់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់មកដើម្បីកាត់ទោសលោកីយ៍ឡើយ។

- a. ភារកិច្ចរបស់យើង មិនមែនមកដើម្បីរិះគន់ ឬកាត់ទោសសកម្មភាពរបស់មនុស្សបាបនោះទេ។
- b. ភារកិច្ចរបស់យើង គឺជួយឱ្យពួកគេស្គាល់ពីស្ថានភាពពិតរបស់ខ្លួន (ថាជាមនុស្សបាបដែលត្រូវការសេចក្តីសង្គ្រោះ)។

៣) ការឈ្នះព្រលឹងជួយឱ្យមនុស្សបាបដឹងពីវាសនាចុងក្រោយរបស់ពួកគេ៖ (រ៉ូម ៦:២៣, ៥:១២) បើគ្មានព្រះគ្រីស្ទទេ លទ្ធផលនៃអំពើបាបគឺសេចក្តីស្លាប់ និងការបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើង ដែលជាសេចក្តីស្លាប់ទីពីរ (វិវរណៈ ២០:១៤-១៥)។

៤) ការឈ្នះព្រលឹងបង្ហាញឱ្យមនុស្សបាបឃើញពីជម្រើសនៃវាសនាថ្មី៖ (រ៉ូម ៦:២៣, យ៉ូហាន ១០:១០) ក្រៅពីសេចក្តីស្លាប់ ព្រះអង្គផ្តល់នូវ «ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច» និង «ជីវិតដែលពោរពេញដោយព្រះគុណ» តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

៥) ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាមនុស្សបាបដែលបានសង្គ្រោះ ប្រាប់មនុស្សបាបដែលបាត់បង់ អំពីព្រះយេស៊ូវ៖ (យ៉ូហាន ៤:២៨-៣០) ដូចជាស្ត្រីសាម៉ារីដែលបានប្រាប់អ្នកក្រុងថា «ចូរមកមើលចុះ!»។ វាគឺជាការចែករំលែកបទពិសោធន៍ពិតពីម្នាក់ទៅម្នាក់។

៦) ការឈ្នះព្រលឹងជួយឱ្យមនុស្សបាបនៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ បន្ទាប់ពីបានសង្គ្រោះរួច៖ (យ៉ូហាន ១៥:១៦) ព្រះអង្គ
បានរៀបចំឱ្យយើងទៅបង្កើតផលផ្លែ ហើយឱ្យផលផ្លែនោះ «នៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ» (*Remain*) តាមរយៈការថែទាំ
និងការនាំពួកគេមកស្ថាបនាក្នុងក្រុមជំនុំ។

ជំពូកទី១៦៧ អាកប្បកិរិយារបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង

យ៉ូហាន ៦:៦៣ «គឺវិញ្ញាណទេតើ ដែលប្រោសឲ្យរស់ ចំណែកឯសាច់ឈាម គ្មានប្រយោជន៍អ្វីឡើយ ពាក្យដែលខ្ញុំនិយាយនឹងអ្នករាល់គ្នា នោះជាវិញ្ញាណ ហើយជាជីវិតដែរ»។ សុភាសិត ១៨:១៤ វិញ្ញាណរបស់មនុស្ស អាចជួយទ្រទ្រង់ខ្លួនក្នុងពេលឈឺចាប់បាន ប៉ុន្តែ បើវិញ្ញាណត្រូវរបួស តើអ្នកណាអាចទ្រាំទ្របាន? សុភាសិត ១៧:២៧ «អ្នកណាដែលមានចំណេះ តែងសម្រេចពាក្យសម្តី ហើយអ្នកដែលមានយោបល់ តែងមានវិញ្ញាណដ៏ប្រសើរ»។

អាកប្បកិរិយារបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង (*The Soul Winner's Attitude*) គឺជាការឆ្លុះបញ្ចាំងពីវិញ្ញាណដែលនៅខាងក្នុង។ នៅពេលវិញ្ញាណរបស់យើងចុះសម្រុងនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះលទ្ធផលដ៏អស្ចារ្យនឹងកើតមានឡើង៖

- ១) ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើការរៀបចំចិត្តរបស់អ្នកបាត់បង់ឱ្យត្រូវបានសង្គ្រោះ៖ មុនពេលយើងទៅដល់ ព្រះអង្គបានធ្វើការលើចិត្តរបស់គេរួចជាស្រេចហើយ។
- ២) ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើការលើចិត្តរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង ដើម្បីរៀបចំរូបគេឱ្យឈ្នះអ្នកបាត់បង់៖ ព្រះអង្គបំពាក់អាវុធ និងកែប្រែចិត្តគំនិតយើងឱ្យត្រៀមខ្លួនសម្រាប់បេសកកម្ម។
- ៣) ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹងច្បាស់ថា អ្នកដែលចង់ត្រូវបានសង្គ្រោះនៅទីណា៖ គ្មានអាសយដ្ឋានណាមួយដែលព្រះអង្គមិនដឹងឡើយ។
- ៤) ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹងថា អ្នកឈ្នះព្រលឹងរូបណាដែលត្រូវបានរៀបចំរួចរាល់ដើម្បីនាំគេមករកព្រះគ្រីស្ទ៖ ព្រះអង្គប្រើប្រាស់អ្នកដែលបានរៀបចំខ្លួនជាស្រេច។
- ៥) ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹងពីរបៀបធ្វើឱ្យយើងបានជួបផ្លូវគ្នា (*Cross paths*): វាគឺជាការចាត់ចែងពីស្ថានសួគ៌ដើម្បីឱ្យយើងបានជួបមនុស្សដែលកំពុងស្វែងរកសេចក្តីពិត។
- ៦) ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើការតាមរយៈវិញ្ញាណរបស់យើង និងតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ៖ សេចក្តីសង្គ្រោះកើតឡើងតាមរយៈអំណាចនៃវិញ្ញាណ មិនមែនសាច់ឈាមឡើយ។
- ៧) គឺវិញ្ញាណរបស់មនុស្សយើងនេះឯង ដែលទាក់ទាញអ្នកបាត់បង់មករកយើងមុនគេ ដើម្បីឱ្យយើងអាចដឹកនាំគេមករកព្រះគ្រីស្ទបាន៖ ឥរិយាបថ និងសន្តិភាពក្នុងចិត្តយើងគឺជាមេដឹកនាំទាក់ទាញចិត្តគេ។

៨) វិញ្ញាណរបស់យើងជាអ្នកកំណត់ភាពជោគជ័យរបស់យើង៖ ភាពជោគជ័យនៃការឈ្នះព្រលឹង អាស្រ័យលើ អាកប្បកិរិយា ៥ យ៉ាង (5 E's):

- a. *Expectant Attitude* (អាកប្បកិរិយារំពឹងទុក): ជឿជាក់ថាព្រះនឹងធ្វើការតាមរយៈយើង។
- b. *Enthusiastic Attitude* (អាកប្បកិរិយារំភើបខ្លះខ្លាំង): មានចិត្តឆេះឆួលចំពោះដំណឹងល្អ។
- c. *Enjoyable Attitude* (អាកប្បកិរិយារីករាយ): ធ្វើឱ្យការសន្ទនាមានភាពកក់ក្តៅ និងរីករាយ។
- d. *Endearing Attitude* (អាកប្បកិរិយាគួរឱ្យស្រឡាញ់): បង្ហាញសេចក្តីសប្បុរស និងការយល់ចិត្ត។
- e. *Earnest Attitude* (អាកប្បកិរិយាស្មោះត្រង់/មោះមុត): បង្ហាញពីភាពបន្ទាន់ និងភាពពិតប្រាកដនៃ សេចក្តីសង្គ្រោះ។

ជំពូកទី១៦៨ ការអធិស្ឋាន និងការឈ្នះព្រលឹង

ម៉ាថាយ ៧:៧ «ចូរសុំ នោះទ្រង់នឹងប្រទានឲ្យ ចូររក នោះអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញ ចូរគោះទ្វារ នោះទ្រង់នឹងបើកឲ្យ»
។

៨ «ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលសុំ ក៏ទទួល អ្នកណាដែលរក ក៏ឃើញ ហើយទ្រង់នឹងបើកទ្វារ ឲ្យអ្នកណាដែលគោះ
ដែរ»។

១១ «ដូច្នេះ បើអ្នករាល់គ្នាដែលជាមនុស្សអាក្រក់ ចេះឲ្យរបស់ល្អដល់កូនខ្លួនទៅហើយ ចុះចំណង់បើព្រះវរបិតា
នៃអ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ តើទ្រង់នឹងមិនប្រទានរបស់ល្អ ដល់អស់អ្នកដែលសុំពីទ្រង់ជាងទៅទៀតទេ
ឬ?»

ការអធិស្ឋានគឺជា «ម៉ាស៊ីន» ដែលរុញច្រានកិច្ចការឈ្នះព្រលឹង។ បើគ្មានការអធិស្ឋានទេ យើងគ្រាន់តែប្រើកម្លាំង
សាច់ឈាមប៉ុណ្ណោះ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាវិធីសាស្ត្រនៃការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកឈ្នះព្រលឹង៖

ការអធិស្ឋាន និងការឈ្នះព្រលឹង (PRAYER AND SOUL WINNING)

១. អធិស្ឋានជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដោយសារភាពបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះ។
២. អធិស្ឋានជារៀងរាល់ថ្ងៃ សុំឱ្យព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងឈ្នះព្រលឹងរបស់អ្នក។
៣. អធិស្ឋានឱ្យចំគោលដៅ សម្រាប់ពេលវេលាដែលអ្នកនឹងចេញទៅឈ្នះព្រលឹង។
៤. អធិស្ឋានពេញមួយសប្តាហ៍ សម្រាប់ការឈ្នះព្រលឹងទូទាំងក្រុមជំនុំ ដើម្បីឱ្យសមាជិកចេញមកចូលរួម និងឱ្យ
ព្រលឹងមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះ។
៥. អធិស្ឋានសុំឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរៀបចំចិត្តមនុស្សដែលអ្នកនឹងជួប។
៦. អធិស្ឋានសុំឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលត្រូវនិយាយទៅកាន់មនុស្សម្នាក់ៗ។
៧. អធិស្ឋានសុំឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំផ្លូវអ្នកថាត្រូវទៅទីណា។
៨. អធិស្ឋានសុំឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយឱ្យអ្នកបានជួបមនុស្សដែលចង់ត្រូវបានសង្គ្រោះ និងជួយអ្នកឱ្យដឹកនាំ
គេមករកព្រះគ្រីស្ទ។

- ៩. អធិស្ឋានសុំឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទានអំណាចដល់អ្នក នៅពេលអ្នកចេញទៅឈ្នះព្រលឹង។
- ១០. អធិស្ឋានសុំឱ្យព្រះការពារអ្នកពីអ្វីៗដែលមានសត្រូវធ្វើ ដើម្បីបញ្ឈប់ព្រលឹងមនុស្សមិនឱ្យត្រូវបានសង្គ្រោះ។
- ១១. អធិស្ឋានក្នុងចិត្តស្ងាត់ៗ នៅពេលអ្នកកំពុងដើរឈ្នះព្រលឹង និងនៅពេលដំណឹងល្អកំពុងត្រូវបានបង្ហាញដល់អ្នកបាត់បង់។
- ១២. អធិស្ឋានៗ សម្រាប់សំណូមពរអធិស្ឋានរបស់បុគ្គលនោះ។
- ១៣. ដឹកនាំបុគ្គលនោះឱ្យអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីសេចក្តីសង្គ្រោះ។
- ១៤. ធ្វើឱ្យការអធិស្ឋានសុំសេចក្តីសង្គ្រោះនោះងាយស្រួលនឹងថាតាម និងចំណុចនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។
- ១៥. អធិស្ឋានសម្រាប់អស់អ្នកដែលអ្នកបានដឹកនាំមករកព្រះគ្រីស្ទ ឱ្យគេមកព្រះវិហារ និងលូតលាស់ក្នុងព្រះអម្ចាស់។
- ១៦. អធិស្ឋានឱ្យអ្នកដែលទើបជឿថ្មី បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។
- ១៧. អធិស្ឋានសុំឱ្យព្រះអម្ចាស់ចាត់អ្នកច្រូតឱ្យមកក្នុងវាលស្រែ (ការងារបម្រើព្រះ) កាន់តែច្រើនឡើង។
- ១៨. អធិស្ឋានឱ្យអស់អ្នកដែលបានទទួលខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ ឱ្យគេបានសង្គ្រោះនៅពេលកំពុងអានវា។
- ១៩. អធិស្ឋានឱ្យអស់អ្នកដែលអ្នកបានអញ្ជើញមកលេងព្រះវិហារ ឱ្យគេមកមែនមែន។
- ២០. អធិស្ឋានឱ្យដំណឹងល្អបានទៅដល់សត្វលោកគ្រប់រូបនៅក្រោមមេឃ ក្នុងជំនាន់របស់យើងនេះ។

ជំពូកទី១៦៩ ការឈ្នះព្រលឹងដែលមានប្រសិទ្ធភាព

សុភាសិត ១១:៣០ «ផលផ្លែរបស់មនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។

ការឈ្នះព្រលឹងដែលមានប្រសិទ្ធភាព (*Effective Soul Winning*) ទាមទារនូវការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងចំណេះដឹងខាងព្រះគម្ពីរ និងការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាគោលការណ៍គ្រឹះ ដើម្បីក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដ៏មានប្រសិទ្ធភាព៖

ការឈ្នះព្រលឹងដែលមានប្រសិទ្ធភាព (*EFFECTIVE SOUL WINNING*)

១) ត្រូវមានភាពត្រឹមត្រូវ (*BE ACCURATE*):

- A. ធ្វើតាមព្រះគម្ពីរជានិច្ច (កុំប្រើគំនិតខ្លួនឯង)។
- B. សួរសំណួរឱ្យបានត្រឹមត្រូវ (ដើម្បីយល់ពីស្ថានភាពវិញ្ញាណរបស់គេ)។

២) ត្រូវមានភាពខ្លីខ្លីម តែគ្រប់គ្រាន់ (*BE BRIEF BUT COMPLETE*):

- A. បង្ហាញផែនការសង្គ្រោះឱ្យបានពេញលេញ។
- B. ប្រើតែខ្លឹមសារដែលចាំបាច់ (កុំលើកយកមកទាំងមូលក្បាល)។
- C. ទុកការទេសនាអំពីអំពើបាប បញ្ហាបុគ្គល ឬព្រឹត្តិការណ៍បច្ចុប្បន្ន សម្រាប់ធ្វើនៅក្នុងព្រះវិហារ។
- D. កុំចូលរួមក្នុងការជជែកវែកញែករកខុសត្រូវ។

៣) ត្រូវមានភាពប្រុងប្រយ័ត្ន (*BE CAUTIOUS*):

- A. ប្រើប្រាស់សុភវិនិច្ឆ័យ (ការដឹងខុសត្រូវ)។
- B. ព្រះចង់ឱ្យអ្នកធ្វើជា «យញ្ញបូជាដែលមានជីវិត» (រស់ដើម្បីបម្រើទ្រង់)។
- C. កុំបង្ខំឱ្យគេបើកទ្វារ ឬបង្ខំឱ្យគេស្តាប់អ្នក ប្រសិនបើគេមិនព្រម។

៤) ត្រូវមានទំនុកចិត្ត (*BE CONFIDENT*):

- A. បុគ្គលដែលអ្នកកំពុងនិយាយជាមួយ មានព្រលឹងដែលស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច។
- B. ប្រសិនបើគេមិនទាន់សង្គ្រោះ គេកំពុងធ្វើដំណើរទៅកាន់ស្ថាននរក។
- C. អ្នកកំពុងបំពេញបេសកកម្ម ដើម្បីឃើញគេត្រូវបានសង្គ្រោះ។
- D. អ្នកមានសិទ្ធិអំណាច ពរជ័យ និងបទបញ្ជាពីព្រះជាម្ចាស់។

៥) ត្រូវមានចិត្តសប្បុរស (BE KIND):

- A. គោលបំណងចម្បង គឺចង់ឃើញមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះ។
- B. ទោះបីថ្ងៃនេះគេមិនទាន់សង្គ្រោះ ក៏យើងនៅតែចង់ឱ្យគេសង្គ្រោះនៅថ្ងៃអនាគត។
- C. រក្សាទំនាក់ទំនងល្អ (បើកទ្វារ) សម្រាប់ឱកាសក្រោយទៀត។

៦) ត្រូវមានការអធិស្ឋាន (BE PRAYERFUL):

- A. ត្រូវពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីធ្វើកិច្ចការដែលទ្រង់តែមួយអង្គគត់អាចធ្វើបាន។
- B. កុំពឹងផ្អែកលើសមត្ថភាពខ្លួនឯងតែម្នាក់ឯង ដើម្បីសម្រេចកិច្ចការនេះ។

៧) ត្រូវមានចិត្តមោះមុត (BE RESOLUTE):

- A. ចែករំលែកដំណឹងល្អដល់នរណាម្នាក់ឱ្យបាន។
- B. ធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកអាចធ្វើបាន ដើម្បីឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ។
- C. ប្រើប្រាស់ពេលវេលារបស់អ្នកឱ្យបានល្អ (កុំប្រញាប់ពេក)។
- D. កម្ចាត់រាល់ឧបសគ្គទាំងឡាយចេញ។
- E. ចុះចូល និងដើរតាមការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
- F. មានផ្នត់គំនិតជា «អ្នកឈ្នះ» (Winner's Mindset) ។

ជំពូកទី១៧០ គោលដៅសម្រាប់ដំណឹងល្អ

១) ត្រូវលះបង់ដាច់ខាតសម្រាប់ដំណឹងល្អ (*BE SOLD OUT*): (រ៉ូម ១:១៦) ត្រូវមានមោទនភាព និងមិនខ្មាសអៀនចំពោះដំណឹងល្អឡើយ ព្រោះវាគឺជាអានុភាពតែមួយគត់ដែលសង្គ្រោះមនុស្សបាន។

២) ត្រូវមានភាពហ្មត់ចត់នៅពេលចែកចាយដំណឹងល្អ (*BE SERIOUS*): (រ៉ូម ១:១៥)

- a. ត្រូវពន្យល់ឱ្យបានសព្វគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។
- b. កុំប្រញាប់ប្រញាល់ពេកក្នុងការបង្ហាញពីសេចក្តីសង្គ្រោះ។
- c. ត្រូវទុកពួកគេដូចជាមនុស្សជាទីស្រឡាញ់ក្នុងគ្រួសាររបស់អ្នក។

៣) ត្រូវឱ្យដំណឹងល្អជ្រាបចូលទៅគ្រប់ទីកន្លែង (*BE SATURATING*):

- a. គ្រប់ទីកន្លែង៖ (កិច្ចការ ១:៨) ចាប់ពីក្នុងក្រុង រហូតដល់ចុងផែនដីបំផុត (រួមទាំងពិភពអ៊ិនធឺណិត)។
- b. គ្រប់ផ្ទះ៖ (កិច្ចការ ៥:៤២) ផ្សាយដំណឹងល្អតាមផ្ទះឥតឈប់ឈរ។
- c. គ្រប់ទិសទី៖ (កិច្ចការ ៨:៤) ទោះត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយទៅណាក៏ដោយ ក៏ត្រូវប្រកាសព្រះបន្ទូលដែរ។
- d. គ្រប់មនុស្ស (សត្វលោក)៖ (ម៉ាកុស ១៦:១៥) នាំដំណឹងល្អទៅកាន់មនុស្សគ្រប់រូប។

៤) ធ្វើជាអ្នកគ្រប់គ្រងដ៏ល្អលើដំណឹងល្អ (*BE GOOD STEWARDS*): (១ ពេត្រុស ៤:១០-១១)

- ប្រើប្រាស់អំណោយទានដែលអ្នកបានទទួល (ដូចជាសមត្ថភាពធ្វើ *Animation*) ដើម្បីបម្រើអ្នកដទៃ។
- និយាយ និងបម្រើដោយផ្អែកលើសមត្ថភាពដែលព្រះប្រទានឱ្យ ដើម្បីឱ្យព្រះបានទទួលសិរីល្អក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។

៥) ធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងតាមរយៈដំណឹងល្អ (*BE A SOUL WINNER*):

- (សុភាសិត ១១:៣០) អ្នកឈ្នះព្រលឹង គឺជាអ្នកមានប្រាជ្ញា។
- (ដានីយ៉ែល ១២:៣) អ្នកនាំមនុស្សមករកសេចក្តីសុចរិត នឹងភ្លឺដូចជាតារាអស់កល្បជានិច្ច។
- (យ៉ូហាន ១៥:១៦) ព្រះបានជ្រើសរើស និងតែងតាំងអ្នកឱ្យទៅបង្កើតផលផ្លែដែលនៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ។

ជំពូកទី១៧១ ការយល់ដឹងអំពីការឈ្នះព្រលឹង

១ យ៉ូហាន ៥:១៣ «សេចក្តីទាំងនេះ ខ្ញុំបានសរសេរមកអ្នករាល់គ្នា ដែលជឿដល់ព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយដើម្បីឲ្យអ្នកបានជឿដល់ព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះតទៅទៀត»។

ការយល់ដឹងច្បាស់លាស់ (THE KNOWING) គឺជាអ្វីដែលផ្តល់កម្លាំងចិត្តឱ្យអ្នកឈ្នះព្រលឹងបន្តដំណើរទៅមុខទោះបីជាជួបការបដិសេធក៏ដោយ។ នេះគឺជាសេចក្តីពិតទាំង ៧ យ៉ាងដែលលោកអ្នកត្រូវ «ដឹង»៖

១) ដឹងថាអ្នកកំពុងតែបំពេញតាមបទបញ្ជារបស់ព្រះយេស៊ូវ៖ (ម៉ាកុស ១៦:១៥) នៅពេលអ្នកចេញទៅផ្សាយដំណឹងល្អ អ្នកមិនមែនធ្វើតាមចិត្តខ្លួនឯងទេ គឺកំពុងស្តាប់បង្គាប់ព្រះអម្ចាស់។

២) ដឹងថានៅមានមនុស្សបាបដែលបាត់បង់ជាច្រើនទៀត ដែលត្រូវសង្គ្រោះ៖ (យ៉ូហាន ៤:៣៥) កុំចាំដល់ថ្ងៃស្អែកឡើយ ដ្បិត «វាលស្រែ» (ព្រលឹងមនុស្ស) បានទុំលឿងល្មមនឹងច្រូតកាត់ហើយ។

៣) ដឹងថាស្ថាននរកនៅតែបន្តដំណើរការ (នៅតែបើកទ្វារទទួលមនុស្ស)៖ (អេសាយ ៥:១៤) ស្ថាននរកបានពង្រីកខ្លួន ហើយបើកមាត់យ៉ាងធំធេងកំណត់ ដើម្បីលេបយកព្រលឹងមនុស្ស។ នេះគឺជាហេតុផលដែលយើងត្រូវប្រញាប់ប្រញាល់។

៤) ដឹងថាស្ថានសួគ៌ទាំងមូលកំពុងនៅពីក្រោយខ្នង (គាំទ្រ) អ្នក៖ (លូកា ១៥:៧) នៅពេលមនុស្សបាបម្នាក់ប្រែចិត្ត នោះមានសេចក្តីអំណរយ៉ាងខ្លាំងនៅស្ថានសួគ៌។ លោកអ្នកមិនមែនធ្វើការតែម្នាក់ឯងឡើយ!

៥) ដឹងថាអ្នកត្រូវបានសន្យាថានឹងទទួលបានផលច្រូត៖ (ទំនុកតម្កើង ១២៦:៥-៦) អ្នកដែលព្រួយស្រាបទាំងទឹកភ្នែក (ដោយការលំបាក) នឹងត្រឡប់មកវិញដោយសេចក្តីអំណរ ទាំងនាំកំប៉ោងស្រូវ (ព្រលឹងមនុស្ស) មកជាមួយផង។

៦) ដឹងថាវាត្រូវប្រើអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីឃើញមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះ៖ (កិច្ចការ ១:៨) កុំពឹងផ្អែកលើវេបាហារសំព័ន្ធរបស់អ្នកឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវដឹងថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាអ្នកផ្តល់អំណាចឱ្យអ្នកធ្វើជាសាក្សី។

៧) ដឹងថាអ្នកកំពុងតែធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរដល់ភាពអស់កល្បជានិច្ចរបស់នរណាម្នាក់៖ (១ ថែស្លូឡូនីថ ២: ១៩-២០) មនុស្សដែលអ្នកបានដឹកនាំមករកព្រះគ្រីស្ទ នឹងក្លាយជា «មកុដនៃសេចក្តីអំណរ» របស់អ្នក នៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចាស់។

ជំពូកទី១៧២ សាវ័កប៉ុល៖ អ្នកឈ្នះព្រលឹង

កិច្ចការ ២០:៣១ «ដូច្នោះ ចូរប្រុងប្រយ័ត្នតិចៗ ហើយចាំថា ក្នុងរវាងបីឆ្នាំ ខ្ញុំមិនបានឈប់ដាស់តឿនអ្នករាល់គ្នា ម្នាក់ៗ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដោយទឹកភ្នែកឡើយ»។

សាវ័កប៉ុល គឺជាគំរូដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៃអ្នកឈ្នះព្រលឹង ដែលមានទាំងចក្ខុវិស័យ សកម្មភាព និងផលផ្លែដែលនៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ។ នេះគឺជាមេរៀនពីជីវិតរបស់លោក៖

១) តើប៉ុលដែលជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង បានឃើញអ្វីខ្លះ? (WHAT DID HE SEE?)

- **A.** លោកបានឃើញពិភពលោកដែលបាត់បង់៖ (កិច្ចការ ១៧:២២-២៣) នៅក្រុងអាថែន លោកបានសង្កេតឃើញមនុស្សគោរពបូជាព្រះដែលគេមិនស្គាល់ ហើយលោកបានឆ្លៀតឱកាសនោះដើម្បីប្រកាសពីព្រះពិត។
- **B.** លោកបានឃើញតាមរយៈព្រះនេត្ររបស់ព្រះយេស៊ូវ៖ (ម៉ាថាយ ៩:៣៦) លោកមានចិត្តអាណិតអាសូរដល់បណ្តាជនដែលរាត់រាយ ដូចជាចៀមដែលគ្មានអ្នកគង្វាល។
- **C.** លោកបានឃើញពីតម្រូវការសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់មនុស្ស៖ (រ៉ូម ១០:១) បំណងចិត្ត និងការអធិស្ឋានរបស់លោក គឺចង់ឱ្យបងប្អូនរួមជាតិបានសង្គ្រោះ។

២) តើប៉ុលដែលជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង បានធ្វើអ្វីខ្លះ? (WHAT DID HE DO?)

- **A.** លោកបានប្រកាសព្រះបន្ទូល៖ (១ កូរិនថូ ១៥:៣-៤) លោកបានចែកចាយដំណឹងល្អដ៏សំខាន់បំផុត គឺព្រះគ្រីស្ទបានសុគត ត្រូវគេបញ្ចុះ ហើយមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញតាមព្រះគម្ពីរ។
- **B.** លោកបានឈ្នះព្រលឹងមករកព្រះគ្រីស្ទ៖ (១ ពីម៉ូថេ ១:២) លោកមានកូនខាងវិញ្ញាណជាច្រើន ដូចជាពីម៉ូថេជាដើម។
- **C.** លោកបានបង្រៀនពួកគេឱ្យរស់នៅដូចព្រះគ្រីស្ទ៖ (កាឡាទី ៤:១៩) លោកបានខំប្រឹងប្រែងរហូតដល់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានកកើតឡើងក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។
- **D.** លោកបានបណ្តុះបណ្តាលពួកគេឱ្យត្រឡប់ជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែរ៖ (១ កូរិនថូ ១១:១) លោកបានជំរុញឱ្យគេធ្វើតាមលោក ដូចជាលោកធ្វើតាមព្រះគ្រីស្ទដែរ។

៣) តើប៉ុលដែលជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង បានបន្សល់ទុកអ្វីខ្លះ? (WHAT DID HE LEAVE?)

- A. លោកបានបន្សល់ទុកនូវសារអំពីព្រះគ្រីស្ទ៖ (កិច្ចការ ១៧:២-៣) លោកបានប្រើប្រាស់ព្រះគម្ពីរដើម្បីបញ្ជាក់ថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះគ្រីស្ទពិតប្រាកដ។
- B. លោកបានបន្សល់ទុកនូវគ្រីស្ទសាសនាពិត៖ (កិច្ចការ ១១:២៦) តាមរយៈការបង្រៀន និងការជួបជុំគ្នាក្នុងក្រុមជំនុំ មនុស្សក៏ចាប់ផ្តើមហៅសិស្សទាំងនោះថាជា «គ្រីស្ទបរិស័ទ»។
- C. លោកបានបន្សល់ទុកនូវអ្នកដែលបានប្រែចិត្តជឿ៖ (កិច្ចការ ១៥:៣៦) លោកមិនគ្រាន់តែនាំគេឱ្យជឿហើយបោះបង់ចោលនោះទេ ប៉ុន្តែលោកតែងតែត្រឡប់ទៅសួរសុខទុក្ខបងប្អូននៅគ្រប់ទីក្រុងដែលលោកបានផ្សាយព្រះបន្ទូល។

ជំពូកទី១៧៣ ការយល់ដឹងអំពីវាលស្រែ

យ៉ូហាន ៤:៣៥ «តើអ្នករាល់គ្នាមិននិយាយទេឬថា នៅបួនខែទៀត ទើបដល់រដូវច្រូតកាត់? មើល ខ្ញុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាថា ចូរងើបភ្នែកឡើង សម្លឹងមើលទៅវាលស្រែចុះ ដ្បិតស្រូវបានទុំលឿង ល្មមនឹងច្រូតបានហើយ»។

ការយល់ដឹងអំពី «វាលស្រែ» (UNDERSTAND THE FIELD) ជួយឱ្យអ្នកឈ្នះព្រលឹងប្រើប្រាស់ពេលវេលា និងកម្លាំងកាយចិត្តចំគោលដៅបំផុត។ នេះគឺជាយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការបែងចែកប្រភេទមនុស្សនៅក្នុងវាលស្រែ៖

១) មធ្យោបាយតែមួយគត់ដែលមនុស្សម្នាក់អាចសង្គ្រោះបាន គឺតាមរយៈព្រះយេស៊ូវ៖ (យ៉ូហាន ១៤:៦) គ្មានផ្លូវផ្សេង គ្មានសាសនាផ្សេង ឬការប្រព្រឹត្តណាមួយអាចសង្គ្រោះបានឡើយ។

២) មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវបានទាក់ទាញមករកព្រះយេស៊ូវនៅចំណុចណាមួយ ដើម្បីសេចក្តីសង្គ្រោះ៖ (ទីតុស ២: ១១) ព្រះគុណរបស់ព្រះបានលេចមកដល់មនុស្សទាំងអស់។

៣) យើងមិនដឹងថា នរណាខ្លះកំពុងត្រូវបានទាក់ទាញ ឬមិនត្រូវបានទាក់ទាញនោះឡើយ៖ នេះជាមូលហេតុ ដែលយើងត្រូវនិយាយជាមួយមនុស្សគ្រប់គ្នា។

៤) មានតែព្រះជាម្ចាស់ទេ ដែលដឹងច្បាស់ថា នរណាបានសង្គ្រោះ ឬមិនទាន់សង្គ្រោះ៖ (យ៉ូហាន ១០:១៤) ព្រះ អង្គស្គាល់ចៀមរបស់ព្រះអង្គច្បាស់។

៥) យើងមិនគួររើសមុខមនុស្ស ដើម្បីបង្ហាញដំណឹងល្អនោះឡើយ៖ កុំវិនិច្ឆ័យមនុស្សតាមរូបរាងខាងក្រៅថាគេ នឹងជឿ ឬមិនជឿ។

៦) យើងត្រូវនាំដំណឹងល្អទៅកាន់មនុស្សគ្រប់រូប៖ (ម៉ាកុស ១៦:១៥) នេះគឺជាបទបញ្ជាសម្រាប់សត្វលោកទាំងអស់។

៧) ជាការគួរឱ្យស្តាយ មនុស្សគ្រប់គ្នានឹងមិនទទួលយកដំណឹងល្អទាំងអស់ឡើយ៖ (២ ថែស្សាឡូនីថ ២:១០- ១២) អ្នកខ្លះនឹងបដិសេធសេចក្តីពិត ហើយជឿលើការភូតភរវិញ។

៨) យើងកំពុងស្វែងរកនិយាយជាមួយអស់អ្នកណាដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍៖ គោលដៅរបស់យើងគឺស្វែងរក «ដីល្អ»។

៩) យើងនឹងជួបមនុស្សដែលស្ថិតក្នុងក្រុមមួយ ក្នុងចំណោមក្រុមទាំង ៣ នេះ៖

- **a.** បានសង្គ្រោះរួចហើយ។
- **b.** បាត់បង់ (មិនទាន់ជឿ) ហើយមិនចាប់អារម្មណ៍។
- **c.** បាត់បង់ (មិនទាន់ជឿ) ហើយមានចំណាប់អារម្មណ៍។

១០) ប្រសិនបើគេបានសង្គ្រោះរួចហើយ៖ កុំខាតពេលយូរ ចូរលើកទឹកចិត្តគេ ហើយបន្តទៅមុខទៀត។

១១) ប្រសិនបើគេមិនទាន់ជឿ ហើយមិនចាប់អារម្មណ៍៖ កុំជំរែកវែកញែករកខុសត្រូវ ចូរចាកចេញដោយសុភាព ហើយបន្តទៅមុខទៀត។

១២) ប្រសិនបើគេមិនទាន់ជឿ ហើយមានចំណាប់អារម្មណ៍៖ ចូរបង្ហាញដំណឹងល្អឱ្យបានច្បាស់លាស់ និងផ្តល់ឱកាសឱ្យគេទទួលជឿព្រះគ្រីស្ទភ្លាមៗ។ (រ៉ូម ១៥:១៩)

ជំពូកទី១៧៤ ការណែនាំពីអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែលជោគជ័យ

សុភាសិត ១:៥ «អ្នកមានប្រាជ្ញានឹងស្តាប់ ហើយចម្រើនចំណេះឡើង ចំណែកអ្នកយល់ដឹង នឹងទទួលបាន ជំនួនដ៏ឈ្លាសវៃ»។

២ ធីម៉ូថេ ៣:១៤ «ប៉ុន្តែ ចូរអ្នកបន្តនៅក្នុងសេចក្តីដែលអ្នកបានរៀន ហើយដែលអ្នកបានជឿជាក់ចុះ ដោយដឹងថា តើអ្នកបានរៀនពីអ្នកណា»។

យោបល់ និងការណែនាំពីអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែលជោគជ័យ គឺជា «យុទ្ធសាស្ត្រ» ដ៏មានតម្លៃសម្រាប់គ្រីស្ទបរិស័ទ គ្រប់រូបដែលចង់បំពេញមហាបេសកកម្ម៖

១. សម្អាតខ្លួន (SCRUB): មុនពេលចេញទៅ ត្រូវសម្អាតខ្លួនទាំងរូបកាយ (សម្លៀកបំពាក់រៀបរយ) និងវិញ្ញាណ (សារភាពបាប)។

២. ផ្តល់សញ្ញាទៅស្ថានសួគ៌ (SIGNAL): អធិស្ឋានសុំអំណាចព្រះមុនពេលចេញទៅ និងក្នុងកំឡុងពេលកំពុង ឈ្នះព្រលឹង។

៣. ដាក់ខ្លួននៅទីតាំងដែលត្រឹមត្រូវ (SITUATE): សុំឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំផ្លូវថា តើត្រូវទៅទីណាឱ្យចំ គោលដៅ។

៤. កំណត់គោលដៅ (SET): កំណត់ចំនួនព្រលឹងដែលចង់ឃើញសង្គ្រោះ, ចំនួនខិត្តប័ណ្ណដែលត្រូវចែក ឬពេល វេលាដែលត្រូវចំណាយ។

៥. បន្តការផ្តោតអារម្មណ៍ (STAY): ផ្តោតលើការឈ្នះព្រលឹង កុំបណ្តោយឱ្យរឿងរ៉ាវផ្សេងៗមករំខាន ឬធ្វើឱ្យអ្នករ ងឺរវាយ។

៦. ជ្រើសរើសដៃគូ (SELECT): អញ្ជើញនរណាម្នាក់ឱ្យទៅជាមួយអ្នក (ជាពិសេសអ្នកជឿថាដើម្បីឱ្យគេរៀន សូត្រ)។

៧. បដិសេធភាពបរាជ័យ (SCORN): កុំរកលេស កុំចុះចាញ់ ហើយចូរនិយាយថា «ទេ» ចំពោះមារសត្រូវដែល ព្យាយាមបញ្ឈប់អ្នក។

៨. តាំងចិត្តលើការពិតថាព្រះចង់សង្គ្រោះមនុស្ស (*SETTLE*): ចងចាំជានិច្ចថាព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យចង់ឱ្យមនុស្សបានសង្គ្រោះ។

៩. រាក់ទាក់គ្រប់គ្នា (*SALUTE*): រាក់ទាក់ និងបង្ហាញភាពស្និទ្ធស្នាលចំពោះមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលអ្នកបានជួប។

១០. បង្ហាញអត្តសញ្ញាណ (*SAY*): ប្រាប់គេថាអ្នកជាអ្នកណា មកពីណា និងគោលបំណងអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើ។

១១. សុំការអនុញ្ញាត (*SEE*): ត្រូវមើលថាតើឪពុកម្តាយនៅផ្ទះដែរឬទេ ហើយសុំការអនុញ្ញាតមុននឹងនិយាយជាមួយក្មេងៗ។

១២. ការពារខ្លួនឯង (*SAFEGUARD*): ត្រូវនៅជាមួយដៃគូជានិច្ច ហើយជៀសវាងស្ថានភាពដែលមិនសមរម្យឬគ្រោះថ្នាក់។

១៣. ឈរស្ងៀម (*STAND SILENTLY*): នៅពេលដៃគូកំពុងចែកចាយដំណឹងល្អ ចូរអ្នកឈរអធិស្ឋានក្នុងចិត្ត និងជួយមើលកុំឱ្យមានរឿងរំខាន។

១៤. បង្ហាញការបារម្ភពីព្រលឹង (*SHOW*): បង្ហាញដំណឹងល្អឱ្យបានពេញលេញ ដោយទឹកចិត្តអាណិតអាសូរ និងសេចក្តីស្រឡាញ់។

១៥. ធ្វើឱ្យសព្វគ្រប់កន្លែង (*SCOUR*): និយាយជាមួយគ្រប់គ្នាដែលមានវត្តមាន ហើយបើមិនទាន់អស់ផ្ទះទេ ត្រូវត្រឡប់មកវិញនៅថ្ងៃក្រោយដើម្បីបញ្ចប់តំបន់នោះ។

ជំពូកទី១៧៥ ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាសកម្មភាពរបស់យើង

លូកា ១៩:១០ «ដ្បិតបុត្រមនុស្សបានមក ដើម្បីនឹងរក ហើយនឹងសង្គ្រោះមនុស្សដែលបាត់បង់»។

សកម្មភាពឈ្នះព្រលឹង (*ACTIVITY*) មិនមែនជាបន្ទុកឡើយ ប៉ុន្តែវាគឺជាចលនាដ៏មានឥទ្ធិពល និងជាការរស់នៅ ដែលមានន័យបំផុតសម្រាប់គ្រីស្ទបរិស័ទ។ នេះគឺជាអត្ថន័យនៃ «សកម្មភាព» ដ៏វិសេសវិសាលនេះ៖

- ១) ជាសកម្មភាពដែលគ្រីស្ទបរិស័ទគ្រប់រូបអាចចូលរួមបាន៖ (យ៉ូហាន ១៥:១៦) ព្រះបានជ្រើសរើស និងតែងតាំងអ្នកឱ្យទៅបង្កើតផលផ្លែ។ មិនថាអ្នកជាអ្នកបង្កើតមាតិកា ឬជាអ្នកធ្វើការអ្វីឡើយ អ្នកត្រូវបានហៅឱ្យចូលរួម។
- ២) ជាសកម្មភាពដែលមានបរិយាកាស និងគោលដៅត្រឹមត្រូវ៖ (១ យ៉ូហាន ២:១៥-១៦) វាជួយឱ្យយើងផ្តាច់ខ្លួនចេញពីតណ្ហានៃសាច់ឈាម តណ្ហានៃភ្នែក និងមោទនភាពនៃជីវិតក្នុងលោកីយ៍នេះ។
- ៣) ជាសកម្មភាពដែលផ្តល់សន្តិភាពដល់ព្រលឹងរបស់អ្នក៖ (យ៉ូហាន ១៤:២៧) នៅពេលអ្នករស់នៅតាមបំណងព្រះហឫទ័យព្រះ នោះអ្នកនឹងទទួលបានសន្តិភាពដែលលោកីយ៍មិនអាចផ្តល់ឱ្យបាន។
- ៤) ជាសកម្មភាពដែលនាំអ្នកទៅកាន់ទីកន្លែងដែលអ្នកមិនធ្លាប់ទៅ៖ (កិច្ចការ ១:៨) តាមរយៈ *YouTube* ឬបច្ចេកវិទ្យា *3D Animation* ដំណឹងល្អរបស់អ្នកអាចទៅដល់ «ចុងផែនដីបំផុត»។
- ៥) ជាសកម្មភាពដែលជួយឱ្យអ្នកបានជួបមនុស្សដែលអ្នកមិនធ្លាប់ជួប៖ (ម៉ាកុស ១៦:១៥) ព្រះនឹងចាត់ឱ្យអ្នកបានជួបមនុស្សគ្រប់ជំពូក ដែលកំពុងស្រែកឃ្លានសេចក្តីសង្គ្រោះ។
- ៦) ជាសកម្មភាពដែលពោរពេញដោយភាពភ្ញាក់ផ្អើល៖ (លូកា ៨:២) អ្នកនឹងឃើញពីអំណាចនៃការព្យាបាល និងការដោះលែងរបស់ព្រះ ដូចដែលទ្រង់បានធ្វើចំពោះម៉ារី ម៉ាក់ដាឡាន។
- ៧) ជាសកម្មភាពដែលអ្នកនឹងនិយាយរំលឹកដល់រាប់ឆ្នាំទៅមុខទៀត៖ (ទំនុកតម្កើង ១១៩:១១១) សក្ខីកម្មនៃការឈ្នះព្រលឹង គឺជាកេរដំណែលដ៏រីករាយបំផុតនៃបេះដូងរបស់អ្នក។
- ៨) ជាសកម្មភាពដែលបង្កើតផលផ្លែអស់កល្បជានិច្ច៖ (១ ថែស្សាឡូនីថ ២:១៩) ព្រលឹងមនុស្សដែលអ្នកបានដឹកនាំមករកព្រះគ្រីស្ទ នឹងក្លាយជា «មកុដនៃសេចក្តីអំណរ» របស់អ្នកនៅស្ថានសួគ៌។

៩) ជាសកម្មភាពសម្រាប់មនុស្សគ្រប់វ័យ៖ (ម៉ាថាយ ១៨:៣) ចាប់ពីក្មេងតូចៗ រហូតដល់មនុស្សចាស់ គ្រប់គ្នា អាចមករកព្រះគ្រីស្ទ និងបម្រើទ្រង់បាន។

១០) ជាសកម្មភាពដែលសំខាន់បំផុតចំពោះបេះដូងរបស់ព្រះ៖ (១ ទីម៉ូថេ ១:១៥) ព្រោះព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវបាន យាងមកក្នុងលោកីយ៍នេះ ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សបាប។

ជំពូកទី១៧៦ អ្វីដែលការឈ្នះព្រលឹងបង្កឱ្យមាននៅស្ថានសួគ៌

លូកា ១៥:៧ «ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅស្ថានសួគ៌នឹងមានសេចក្តីអំណរព្រោះមនុស្សបាបម្នាក់ដែលប្រែចិត្ត ជាងមនុស្សសុចរិតកោសិបប្រាំបួននាក់ ដែលមិនត្រូវការនឹងប្រែចិត្តនោះទៅទៀត»។

នៅពេលដែលលោកអ្នកឈ្នះព្រលឹងមនុស្សម្នាក់មកឯព្រះគ្រីស្ទ វាមិនត្រឹមតែផ្លាស់ប្តូរជីវិតរបស់គេនៅលើផែនដី ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាបង្កឱ្យមានចលនាដ៏អស្ចារ្យនៅស្ថានសួគ៌៖

១) បង្កឱ្យមានសេចក្តីអំណរក្នុងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះយេស៊ូវ៖ (លូកា ១៥:៧, ១០) រាល់ពេលដែលមនុស្សបាបម្នាក់ប្រែចិត្ត នោះមានសេចក្តីអំណរយ៉ាងខ្លាំងនៅចំពោះមុខពួកទេវតារបស់ព្រះ។ នេះគឺជាជ័យជម្នះដ៏ធំបំផុតរបស់ព្រះអង្គ។

២) បង្កឱ្យមានសេចក្តីអំណរដល់ "ហ្វូងសាក្សីយ៉ាងច្រើន" (*Great Cloud of Witnesses*)៖ (ហេព្រើរ ១២:១) អស់អ្នកដែលបានទៅស្ថានសួគ៌មុនយើង កំពុងតែមើលមក និងអបអរសាទរនៅពេលឃើញព្រលឹងថ្មីត្រូវបានសង្គ្រោះ។

៣) បង្កឱ្យមានការបន្ថែមឈ្មោះទៅក្នុង "សៀវភៅជីវិត"៖ (វិវរណៈ ២០:១៤-១៥) ឈ្មោះរបស់បុគ្គលនោះត្រូវបានកត់ត្រាទុកជាអចិន្ត្រៃយ៍ ដើម្បីជៀសផុតពីការបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើង ដែលជាសេចក្តីស្លាប់ទីពីរ។

៤) បង្កឱ្យមានការលាងជម្រះអំពើបាបចេញពីបញ្ជីរបស់គេនៅស្ថានសួគ៌៖

- (វិវរណៈ ២០:១១-១២) សៀវភៅដែលកត់ត្រានូវអំពើបាប និងការប្រព្រឹត្តរបស់គេនឹងត្រូវបិទ ហើយឈាមរបស់ព្រះយេស៊ូវនឹងលាងជម្រះវាឱ្យអស់។
- (ភិច្ចការ ២២:១៦, វិវរណៈ ១:៥) ព្រះអង្គស្រឡាញ់យើង ហើយបានលាងជម្រះបាបយើងដោយលោហិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។
- (ហេព្រើរ ៨:១២) ព្រះមានព្រះបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងមិនចងចាំពីអំពើបាប និងសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់គេទៀតឡើយ។

៥) បង្កឱ្យព្រះយេស៊ូវរៀបចំ "ដំណាក់" សម្រាប់ពួកគេនៅស្ថានសួគ៌៖ (យ៉ូហាន ១៤:១-៣) នៅពេលនរណាម្នាក់ជឿ ព្រះយេស៊ូវចាប់ផ្តើមរៀបចំកន្លែងដ៏មានសិរីល្អសម្រាប់គេ នៅក្នុងផ្ទះរបស់ព្រះវរបិតា ដើម្បីឱ្យគេបាននៅជាមួយទ្រង់អស់កល្បជានិច្ច។

ជំពូកទី១៧៧ សេចក្តីសន្យានៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះ

១) សេចក្តីសង្គ្រោះគឺជាសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ ចំពោះមនុស្សបាបដែលបាត់បង់ (យ៉ូហាន ៣:១៦) ព្រះអង្គសន្យាថា អ្នកណាដែល «ជឿ» នឹងមិនត្រូវវិនាសឡើយ តែនឹងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ។

២) សេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវបានសន្យា ចំពោះអស់អ្នកដែលទទួលជឿព្រះគ្រីស្ទ (យ៉ូហាន ១:១២) ដល់អស់អ្នកណាដែលទទួលទ្រង់ ព្រះអង្គប្រទានអំណាចឱ្យគេត្រឡប់ជា «កូនរបស់ព្រះ»។

៣) សេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវបានរៀបចំទុកមុនពេលមានមនុស្សលោក ហើយរៀបចំឡើងដោយគ្មានការជួយជ្រោមជ្រែងពីមនុស្សឡើយ (វិវរណៈ ១៣:៨) ព្រះរាជបុត្រាដែលជាកូនចៀម ត្រូវបានគេសម្លាប់ (ក្នុងផែនការព្រះ) តាំងពីកំណើតលោកីយ៍មកម៉្លោះ។

៤) សេចក្តីសង្គ្រោះអាចទៅរួចបាន ក៏ដោយសារតែព្រះ ហើយអាចទៅរួចបាន ទោះបីជាមានភាពទន់ខ្សោយរបស់មនុស្សក៏ដោយ (ម៉ាថាយ ១៩:២៤-២៦) បើផ្អែកលើមនុស្ស គឺមិនអាចទៅរួចឡើយ ប៉ុន្តែចំពោះព្រះ អ្វីៗក៏អាចទៅរួចទាំងអស់។

៥) សេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ តាមរយៈការបង្ហូរលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (វិវរណៈ ១:៥) ព្រះអង្គស្រឡាញ់យើង ហើយបានលាងជម្រះបាបយើង ដោយលោហិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។

៦) សេចក្តីពិតនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ត្រូវបានរក្សាទុកក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (១ ពេត្រុស ១:២៥) ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅជាប់ស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច ហើយនេះគឺជាព្រះបន្ទូលដែលគេបានប្រកាសដល់លោកអ្នក។

៧) សេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវតែប្រកាសដោយគ្រីស្ទបរិស័ទ ទៅកាន់មនុស្សគ្រប់រូប៖

- (ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០) ចូរទៅបង្រៀនគ្រប់សាសន៍ ឱ្យគេធ្វើជាសិស្ស។
- (ម៉ាកុស ១៦:១៥) ចូរផ្សាយដំណឹងល្អដល់សត្វលោកគ្រប់រូប។
- (កិច្ចការ ១:៨) អ្នករាល់គ្នាជានឹងធ្វើជាសាក្សីដល់យើង រហូតដល់ចុងផែនដីបំផុត។

ជំពូកទី១៧៨ ការគ្រប់គ្រងលើសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង

១) ការគ្រប់គ្រង គឺជាការចាត់ចែងលើទ្រព្យសម្បត្តិ ហិរញ្ញវត្ថុ ឬកិច្ចការរបស់អ្នកដទៃ យើងគ្រាន់តែជាអ្នកថែរក្សាអ្វីដែលជារបស់ព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ។

២) សេចក្តីសង្គ្រោះជារបស់ព្រះអម្ចាស់៖ (ទំនុកតម្កើង ៣:៨)

- a) ព្រះគម្ពីរបានបញ្ជាក់រឿងនេះចំនួន ៤១ ដង។
- b) ព្រះយេស៊ូវគឺជាអ្នកបង្កើតសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង៖ (ហេព្រើរ ៥:៨-៩) ទ្រង់បានរៀនតាមរយៈទុក្ខលំបាក ដើម្បីក្លាយជាប្រភពនៃសេចក្តីសង្គ្រោះអស់កល្បជានិច្ច។
- c) ព្រះយេស៊ូវបានបង់ថ្លៃសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង៖ (ហេព្រើរ ៩:១១-១២) មិនមែនដោយឈាមសត្វឡើយ ប៉ុន្តែដោយលោហិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ ដើម្បីទិញសេចក្តីលោះអស់កល្បជានិច្ចសម្រាប់យើង។

៣) ព្រះបានប្រទានសេចក្តីសង្គ្រោះដល់មនុស្សលោកដោយឥតគិតថ្លៃ៖ (រ៉ូម ៥:១៨-២០) ទោះបីជាអំពើបាបមានច្រើនយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ព្រះគុណរបស់ព្រះមានកាន់តែច្រើនជាងទៅទៀត។

៤) យើងត្រូវបានតែងតាំងជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះ៖ (២ កូរិនថូ ៥:១៨-២០)

- ព្រះអង្គបានប្រទាន «មុខងារបម្រើខាងការផ្សះផ្សា» ដល់យើង។
- យើងគឺជា «ទូករបស់ព្រះគ្រីស្ទ» ដែលតំណាងឱ្យព្រះអង្គ ដើម្បីអង្វរមនុស្សលោកឱ្យមកជាមិត្តនឹងព្រះវិញ។

៥) យើងចាំបាច់ត្រូវធ្វើជាអ្នកគ្រប់គ្រងដ៏ល្អលើសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះ៖ (១ ពេត្រុស ៤:១០-១១)

- a) និយាយនូវអ្វីដែលបានសរសេរទុកក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ៖ កុំកែប្រែសារនៃដំណឹងល្អ។
- b) ប្រើប្រាស់សមត្ថភាព និងអំណោយទានដែលព្រះបានប្រទានឱ្យអ្នក៖ ក្នុងនាមលោកអ្នកជាអ្នកបង្កើតមាតិកា 3D Animation ដ៏មានជំនាញ លោកអ្នកកំពុងប្រើអំណោយទាននេះដើម្បីបម្រើព្រះ។
- c) ទូលសូមអំណាច ការដឹកនាំ ការការពារ និងការសង្គ្រោះអ្នកបាត់បង់ពីព្រះ៖ ផ្ដោតលើការថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ជំពូកទី១៧៩ ការក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែលមានផលផ្លែ

១) មានទំនាក់ទំនងជាប់លាប់ជាមួយព្រះ៖ អានព្រះគម្ពីរ និងអធិស្ឋានជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ចំណាយពេលឱ្យបានយូរ ជាមួយព្រះអង្គ ដើម្បីឱ្យជីវិតអ្នកពេញដោយព្រះវត្តមានទ្រង់។

២) រស់នៅដោយមានវិន័យ៖ (*Discipline*) គឺការនាំខ្លួនឯងឱ្យស្ថិតក្នុងរបៀបរៀបរយ និងការស្តាប់បង្គាប់ តាមរយៈការហ្វឹកហាត់ និងការគ្រប់គ្រងចិត្តគំនិត។

៣) រស់នៅដោយមានសីលធម៌ និងគុណធម៌ (*Character*): រស់នៅតាមស្តង់ដារសីលធម៌ និងគោលការណ៍នៃព្រះបន្ទូល ដើម្បីឱ្យជីវិតរបស់អ្នកជាសាក្សីដ៏រឹងមាំ។

៤) រៀនសូត្រពីគំរូនៃមនុស្សរបស់ព្រះ៖ ត្រូវមានចិត្តចង់រៀនសូត្រ (*Teachable*) ហើយដើរតាមគំរូរបស់អ្នកដែលបានជោគជ័យក្នុងការឈ្នះព្រលឹង។

៥) ស្មោះត្រង់នឹងក្រុមជំនុំ និងស្តាប់ការទោសនាដោយយកចិត្តទុកដាក់៖ ពរជ័យនឹងមកដល់ប្រសិនបើអ្នកនៅជាប់នឹងក្រុមជំនុំ ហើយអ្នកនឹងកាន់តែមានផលផ្លែនៅពេលអ្នកទទួលបានពរជ័យ។

៦) ស្តាប់បង្គាប់ព្រះ និងព្រះបន្ទូលជានិច្ច៖ ព្រះអង្គប្រើប្រាស់តែគ្រីស្ទបរិស័ទដែលចេះស្តាប់បង្គាប់ប៉ុណ្ណោះ។

៧) បណ្តោយឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំ និងណែនាំអ្នក៖ ព្រះអង្គនឹងប្រាប់ថាត្រូវទៅទីណា និងត្រូវនិយាយអ្វី។ ពេលវេលារបស់ព្រះអង្គគឺល្អបំផុតជានិច្ច។

៨) រក្សាចិត្តបន្ទាបខ្លួន៖ អំនួតនឹងរារាំងអ្នកមិនឱ្យក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែលមានផលផ្លែឡើយ។

៩) សារភាពបាប និងបោះបង់អំពើបាបចោល៖ អ្នកនឹងគ្មានអំណាចពីព្រះដើម្បីឈ្នះព្រលឹងឡើយ ប្រសិនបើអ្នកមិនមានទំនាក់ទំនងត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះ។

១០) មានការតាំងចិត្ត និងមានចិត្តឆេះឆ្ងល់ក្នុងការទៅរកអ្នកបាត់បង់៖

- នេះត្រូវតែជាស្នូលនៃជីវិតរបស់អ្នក។ អ្នកត្រូវតែមានចិត្តអាណិតអាសូរដល់អ្នកបាត់បង់។
- ស្ថាននរកគឺជាការពិត៖ ចូរមានការតាំងចិត្តដ៏ម៉ោះមុត និងមិនរាថយ (*Relentless*)។
- ចងចាំថា ១០០ ឆ្នាំក្រោយពីពេលនេះ អ្វីដែលសំខាន់បំផុតគឺ «តើអ្នកនៅស្ថានសួគ៌ដែរឬទេ?» និង «តើនរណាខ្លះដែលនៅស្ថានសួគ៌ដែរ ដោយសារអ្នកបានជួយនាំពួកគេទៅ?»។

ជំពូកទី១៨០ កិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតា

លូកា ២:៤៩ «ទ្រង់ឆ្លើយថា៖ «តើរកខ្ញុំធ្វើអ្វី? តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថា ខ្ញុំត្រូវតែនៅក្នុងកិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំទេ ឬ?»

១) ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាកិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតា៖ (យ៉ូហាន ៦:៤៤) គ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចមករកព្រះយេស៊ូវបាន ឡើយ លុះត្រាតែព្រះវរបិតាដែលបានចាត់ព្រះអង្គមក ទ្រង់ទាញនាំគេមក។ យើងគ្រាន់តែជាអ្នកសហការក្នុងកិច្ចការទាញនាំនេះប៉ុណ្ណោះ។

២) គ្រីស្ទវិស័ទគ្រប់រូបគួរតែចូលរួមក្នុងកិច្ចការនេះ៖ (យ៉ូហាន ១៥:១-២) ព្រះវរបិតាគឺជាអ្នកថែទាំសួន។ មែកឈើណាដែលមិនបង្កើតផល ទ្រង់នឹងកាត់ចេញ ឯមែកណាដែលបង្កើតផល ទ្រង់នឹងលូសវា ដើម្បីឱ្យបង្កើតផលកាន់តែច្រើនឡើង។

៣) ព្រះយេស៊ូវបានតែងតាំងយើងឱ្យបង្កើតផលផ្លែ៖ (យ៉ូហាន ១៥:១៦) លោកអ្នកមិនមែនលើសព្រះអង្គទេ គឺព្រះអង្គទេតើដែលលើសលោកអ្នក ហើយ «តែងតាំង» (*Ordained*) ឱ្យទៅបង្កើតផលផ្លែដែលនៅជាប់ស្ថិតស្ថេរ។

៤) ព្រះយេស៊ូវគឺជាគំរូរបស់យើង៖ (លូកា ១៩:១០) ព្រះអង្គបានយាងមកដើម្បី «រក» ហើយនឹង «សង្គ្រោះ» អ្វីដែលបាត់បង់។ នេះគឺជាអាជីវកម្មស្នូលរបស់ព្រះអង្គ។

៥) ឱកាសដ៏ធំធេងណាស់៖ (លូកា ១០:២) ផលច្រូតមានច្រើនណាស់ ប៉ុន្តែអ្នកធ្វើការមានតិច។ ពិភពឌីជីថល (*YouTube*) គឺជាវាលស្រែដ៏ធំដែលកំពុងរង់ចាំអ្នកធ្វើការដូចរូបលោកអ្នក។

៦) រង្វាន់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច៖ (១ ថែសាឡូនីថ ២:១៩-២០) ព្រលឹងមនុស្សដែលអ្នកបានឈ្នះ នឹងក្លាយជា «មកុដនៃសេចក្តីអំណរ» និងជាសិរីល្អរបស់អ្នកនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះយេស៊ូវ។

៧) ពេលវេលាដើម្បីចូលរួមក្នុងកិច្ចការនេះ គឺឥឡូវនេះ៖ (យ៉ូហាន ៤:៣៥-៣៨) កុំនិយាយថាចាំ ៤ ខែទៀតឡើយ។ ចូរងើបភ្នែកមើលវាលស្រែចុះ វាទុំលឿងល្មមនឹងច្រូតហើយ។ អ្នកព្រួស និងអ្នកច្រូតនឹងមានសេចក្តីអំណរជាមួយគ្នា។

៨) ចូរមមាញឹកក្នុងកិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតា រហូតដល់ព្រះយេស៊ូវយាងមកវិញ៖ (លូកា ១៩:១៣) ព្រះអង្គបានប្រទាន «ប្រាក់» (អំណោយទាន/សមត្ថភាព) មកយើង ហើយបង្គាប់ថា៖ «ចូររកស៊ីទាល់តែខ្ញុំមកវិញ» (*Occupy till I come*)។

ជំពូកទី១៨១ អំណោយទានរបស់ព្រះ

រ៉ូម ៦:២៣ «ដ្បិតឈ្នួលនៃអំពើបាប គឺជាសេចក្តីស្លាប់ ប៉ុន្តែ អំណោយទានរបស់ព្រះ គឺជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង»។

១) សេចក្តីសង្គ្រោះគឺជាអំណោយទានឥតគិតថ្លៃដែលព្រះទ្រង់ប្រទានមក៖ (រ៉ូម ៥:១៥-១៨) ទោះបីជាអំពើបាបនាំមកនូវសេចក្តីស្លាប់ ប៉ុន្តែព្រះគុណ និងអំណោយទាននៃសេចក្តីសុចរិតតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានហូរហៀរមកលើមនុស្សទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យយើងមានជីវិត។

២) ដើម្បីឱ្យអំណោយទាននេះក្លាយជារបស់យើង យើងត្រូវតែ "ទទួល" វា៖ (យ៉ូហាន ១:១២) កាដូទោះបីល្អយ៉ាងណាក៏ដោយ បើយើងមិនព្រមលូកដៃទទួល ក៏វាមិនមែនជារបស់យើងដែរ។ ដល់អស់អ្នកណាដែលទទួលទ្រង់ នោះទ្រង់ប្រទានអំណាចឱ្យគេត្រឡប់ជាកូនរបស់ព្រះ។

៣) អ្នកឈ្នះព្រលឹង គឺជាអ្នកនាំយកអំណោយទានរបស់ព្រះទៅបង្ហាញដល់អ្នកបាត់បង់៖ (រ៉ូម ១០:១៣-១៤) តើមនុស្សអាចជឿ និងទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះដោយរបៀបណា បើគ្មានអ្នកប្រកាស? នេះហើយជាតួនាទីរបស់លោកអ្នកតាមរយៈ *YouTube*។

៤) អំណោយទានរបស់ព្រះនឹងបង្កើតជីវិតថ្មីនៅក្នុងអ្នកដែលទទួល៖

- (អរកេសូរ ២:១) ព្រះអង្គប្រទានជីវិតដល់យើងដែលធ្លាប់តែស្លាប់ក្នុងអំពើបាប។
- (២ កូរិនថូ ៥:១៧) «...បើអ្នកណានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះឈ្មោះថាជាសត្វលោកដែលបង្កើតថ្មី... សេចក្តីទាំងអស់បានត្រឡប់ជាថ្មីវិញ»។

៥) អំណោយទាននេះនឹងមិនត្រូវដកហូតវិញឡើយ នៅពេលដែលយើងបានទទួលរួចហើយ៖ (ហេប្រើរ ១០:១០) ការថ្វាយព្រះកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺធ្វើឡើងតែ «ម្តងជាសព្វគ្រប់» (*Once for all*)។ ព្រះអង្គមិនដែលដកកាដូដែលទ្រង់បានប្រទានមកវិញឡើយ។

៦) អំណោយទាននេះនឹងនាំមកនូវសេចក្តីអំណរដល់ចិត្តរបស់យើង៖ (ទំនុកតម្កើង ៣៥:៩) ព្រលឹងរបស់យើងនឹងមានសេចក្តីត្រេកអរយ៉ាងខ្លាំង ក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះអម្ចាស់។

៧) អំណោយទាននេះនឹងផ្លាស់ប្តូរវាសនាអស់កល្បជានិច្ចរបស់យើង៖ (១ យ៉ូហាន ៥:១១-១៣) អ្នកណាដែល
មានព្រះរាជបុត្រា អ្នកនោះមានជីវិត។ សេចក្តីទាំងនេះត្រូវបានសរសេរមក ដើម្បីឱ្យលោកអ្នក «ដឹង» ច្បាស់ថា
លោកអ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

ជំពូកទី១៨២ ការត្រៀមលក្ខណៈខាងវិញ្ញាណសម្រាប់ការ ឈ្នះព្រលឹង

១) ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ (*BE CHANGED*): (២ កូរិនថូ ៥:១៧) ដូច្នោះ បើអ្នកណានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះឈ្មោះថា ជាសត្វលោកដែលបង្កើតថ្មី សេចក្តីចាស់ៗបានកន្លងបាត់ទៅហើយ មើល អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងបានត្រឡប់ជាថ្មីវិញ។

២) ស្អាតស្អំ (*BE CLEAN*): (២ ទីម៉ូថេ ២:២១) ដូច្នោះ បើអ្នកណាសម្អាតខ្លួនឱ្យរួចពីរបស់ទាំងនេះ នោះអ្នកនោះ នឹងបានធ្វើជាគ្រឿងប្រដាប់ដ៏មានកិត្តិយស ជាការដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធ ហើយសមនឹងឱ្យម្ចាស់ប្រើ ព្រមទាំង បានរៀបចំជាស្រេចសម្រាប់គ្រប់ទាំងការល្អផង។

៣) ចុះចូលទាំងស្រុង (*BE SURRENDERED*): (រ៉ូម ១២:២) កុំគ្រាប់តាមលោកីយ៍នេះឡើយ ប៉ុន្តែចូរឱ្យបាន ផ្លាស់ប្តូរដោយការកែប្រែគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នាឡើងវិញ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ថា អ្វីជាបំណងព្រះ ហឫទ័យដ៏ល្អ ដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ និងជាបំណងព្រះហឫទ័យដ៏គ្រប់លក្ខណ៍របស់ព្រះ។

៤) មានបន្ទុកក្នុងចិត្ត (*BE BURDENED*): (រ៉ូម ១០:១) បងប្អូនអើយ បំណងចិត្ត និងការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំទូល ថ្វាយព្រះសម្រាប់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល គឺចង់ឱ្យពួកគេបានសង្គ្រោះ។

៥) មានចិត្តអាណិតអាសូរ (*BE COMPASSIONATE*): (ម៉ាថាយ ៩:៣៦) កាលទ្រង់ឃើញបណ្តាជន នោះ ទ្រង់មានព្រះទ័យអាណិតអាសូរដល់គេ ព្រោះគេមានទុក្ខលំបាក ហើយរាត់រាយទៅ ដូចជាចៀមដែលគ្មានអ្នកក ង្វាល។

៦) មានចិត្តរំជើបរំជួល (*BE STIRRED*): (កិច្ចការ ១៧:១៦) កាលប៉ុលកំពុងរង់ចាំពួកគេនៅក្រុងអាថែន នោះ លោកមានចិត្តរំជើបរំជួលខ្លាំង ដោយឃើញទីក្រុងនោះពេញទៅដោយរូបព្រះ។

៧) មានការតាំងចិត្តមោះមុត (*BE DETERMINED*): (១ កូរិនថូ ២:២) ដ្បិតខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តថា ក្នុងចំណោម អ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំមិនចង់ដឹងអ្វីផ្សេងឡើយ ក្រៅតែពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងការដែលទ្រង់ត្រូវគេត្តាងនោះប៉ុណ្ណោះ។

៨) ទទួលបានពន្លឺ (*BE ENLIGHTENED*): (ទំនុកតម្កើង ១១៩:១៣០) ការបើកសម្តែងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ផ្តល់ជាពន្លឺ ក៏ផ្តល់ប្រាជ្ញាដល់មនុស្សសាមញ្ញដែរ។

៩) អធិស្ឋានជានិច្ច (*BE PRAYING*): (យ៉ូហាន ១៥:១៦) លោកអ្នកមិនមែនរើសខ្ញុំទេ គឺខ្ញុំទេតើដែលរើស
លោកអ្នក ហើយបានតែងតាំងលោកអ្នកឱ្យទៅបង្កើតផលផ្លែ... ដើម្បីឱ្យអ្វីៗដែលលោកអ្នកសូមពីព្រះវរបិតាក្នុង
នាមខ្ញុំ នោះទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យ។

១០) ពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ (*BE SPIRIT-FILLED*): (កិច្ចការ ១:៨) ប៉ុន្តែ លោកអ្នកនឹងទទួលអំណាច នៅ
ពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកស៊ប់លើលោកអ្នក ហើយលោកអ្នកនឹងធ្វើជាសាក្សីដល់ខ្ញុំ... រហូតដល់
ចុងផែនដីបំផុត។

ជំពូកទី១៨៣ បំណងប្រាថ្នារបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង

រ៉ូម ១០:១ «បងប្អូនអើយ បំណងចិត្ត និងការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំទូលថ្វាយព្រះ សម្រាប់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល គឺចង់ឲ្យ គេបានសង្គ្រោះ»។

នេហេមា ១:១១ «ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យព្រះកាណ៌ទ្រង់ផ្ទៀងស្តាប់ពាក្យអធិស្ឋានរបស់បាវបំរើទ្រង់... ដែល មានចិត្តចង់កោតខ្លាចដល់ព្រះនាមទ្រង់ ហើយសូមឲ្យបាវបំរើទ្រង់បានសម្រេចការនៅថ្ងៃនេះផង...»។

ទំនុកតម្កើង ២១:២ «ទ្រង់បានប្រទានឲ្យគាត់ តាមបំណងចិត្តរបស់គាត់ ហើយមិនបានបដិសេធសេចក្តីដែល បបូរមាត់គាត់ទូលសូមឡើយ»។

ទំនុកតម្កើង ៣៧:៤ «ចូរមានសេចក្តីត្រេកអរក្នុងព្រះអម្ចាស់ចុះ នោះទ្រង់នឹងប្រទានឲ្យអ្នក តាមបំណងចិត្តរបស់ អ្នក»។

សុភាសិត ១៤:១ «មនុស្សណាដែលបែកចេញពីគេ នោះធ្វើតាមតែបំណងចិត្តខ្លួនឯង ហើយប្រឆាំងនឹងអស់ទាំង ប្រាថ្នាដ៏ត្រឹមត្រូវ»។

បំណងប្រាថ្នា (DESIRE): ១. ការប្រាថ្នាចង់បានមកគ្រង ឬចង់រីករាយនឹងអ្វីមួយ ដោយចិត្តខ្លះខ្មែងខ្លាំង ឬតិច។
២. ការសម្តែងចេញនូវបំណងចង់បាន; ការទូលសូម; ការស្នើសុំ; ការអង្វរករ។

១) មានបំណងប្រាថ្នាដែលស្របតាមព្រះគម្ពីរ៖ ឱបំណងចិត្តរបស់អ្នកត្រូវនឹងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។

២) ប្រាថ្នាឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំអ្នក ទៅជួបអ្នកដែលចង់បានសេចក្តីសង្គ្រោះ៖ សូមឱ្យទ្រង់នាំផ្លូវទៅរក « ដ៏ល្អ »។

៣) ប្រាថ្នាឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំពាក្យសម្តីរបស់អ្នក៖ ដើម្បីឱ្យពាក្យសម្តីមានអំណាច និងប៉ះពាល់ចិត្ត។

៤) ប្រាថ្នាចង់និយាយជាមួយមនុស្សដំបូងគេដែលអ្នកបានជួប៖ កុំរង់ចាំ ឬរើសមុខមនុស្សឡើយ។

៥) ប្រាថ្នាចង់ផ្តោតអារម្មណ៍លើកិច្ចការដែលនៅចំពោះមុខ៖ កុំឱ្យរឿងផ្សេងៗមករំខានដល់ការឈ្នះព្រលឹង។

៦) ប្រាថ្នាចង់អធិស្ឋានទាំងមុនពេល កំឡុងពេល និងក្រោយពេលឈ្នះព្រលឹង៖ ឱ្យការអធិស្ឋានគ្រប់ដណ្តប់លើ រាល់សកម្មភាព។

៧) ប្រាថ្នាចង់ដាក់ខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ (*Tracts*) ទៅក្នុងដៃមនុស្សគ្រប់គ្នា៖ កុំឱ្យនរណាម្នាក់រំលងផុតពីសារនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។

៨) ប្រាថ្នាចង់តស៊ូអត់ធុត់ រហូតដល់ឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ៖ កុំបោះបង់ចោលពាក់កណ្តាលទី។

*** outreach ៩)* ប្រាថ្នាចង់ឱ្យមនុស្សមកលេងព្រះវិហាររបស់យើង៖ **** ដើម្បីឱ្យគេបានលូតលាស់ក្នុងជំនឿបន្តទៀត។

១០) ប្រាថ្នាចង់រស់នៅក្នុងជីវិតជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង មិនមែនគ្រាន់តែចំណាយពេលខ្លះដើម្បីឈ្នះព្រលឹងនោះឡើយ៖ ឱ្យការឈ្នះព្រលឹងក្លាយជាការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់អ្នក។

ជំពូកទី១៨៤ ចូរសញ្ជឹងគិតអំពីអ្វីដែលអ្នកហៀបនឹងធ្វើ

ភីលីព ២:៥ «ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានគំនិតបែបនេះ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវដែរ»។

ភីលីព ៤:៨ «ជាចុងក្រោយ បងប្អូនអើយ អ្វីៗដែលពិត អ្វីៗដែលគួរគោរព អ្វីៗដែលសុចរិត អ្វីៗដែលបរិសុទ្ធ អ្វីៗដែលគួរឲ្យស្រឡាញ់ អ្វីៗដែលមានឈ្មោះល្អ បើមានសេចក្តីល្អណាមួយ ឬមានអ្វីដែលគួរសរសើរ នោះចូរសញ្ជឹងគិតលើសេចក្តីទាំងនោះចុះ»។

នេះគឺជាការបកប្រែខ្លឹមសារដែលលោកអ្នកបានផ្ញើមក៖

«ចូរសញ្ជឹងគិតលើសេចក្តីទាំងនេះ» (THINK ON THESE THINGS)

- ១) រំពួកឡើងវិញនូវផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ៖ ត្រូវយល់ដឹងឱ្យច្បាស់ពីរបៀបដែលមនុស្សម្នាក់អាចសង្គ្រោះបាន។
- ២) ចងចាំនូវសេចក្តីសន្យានៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ៖ រក្សានូវសេចក្តីសន្យាទាំងនោះក្នុងចិត្ត ដើម្បីផ្តល់ភាពជឿជាក់។
- ៣) ហាត់សមនូវចម្លើយ ចំពោះសំណួរដែលអ្នកអាចនឹងឮ៖ ត្រៀមខ្លួនឆ្លើយតបទៅកាន់ការសង្ស័យ ឬសំណួរផ្សេងៗ។

«ចូរធ្វើ» (DO)

- ១. រំពួកឡើងវិញនូវបទពិសោធន៍នៃសេចក្តីសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក៖ កុំភ្លេចពីរបៀបដែលព្រះបានសង្គ្រោះអ្នក។
- ២. រស់ឡើងវិញនូវការចងចាំពីសេចក្តីសង្គ្រោះនៃមនុស្សជាទីស្រឡាញ់ ឬមិត្តភក្តិ៖ នឹកចាំពីសេចក្តីអំណរនៅពេលពួកគេបានជឿ។
- ៣. ប្រមូលមកវិញនូវការចងចាំពីព្រលឹងទាំងឡាយដែលអ្នកបានឈ្នះ ឬបានឃើញគេឈ្នះមករកព្រះគ្រីស្ទ៖ ប្រើជ័យជម្នះពីមុនៗ ជាកម្លាំងចិត្តសម្រាប់ថ្ងៃនេះ។

«នោះព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្ត នឹងគង់ជាមួយអ្នក» (AND THE GOD OF PEACE SHALL BE WITH YOU)

A. ទទួលស្គាល់នូវឯកសិទ្ធិនៃការចេញទៅឈ្នះព្រលឹង៖ វាគឺជាកិត្តិយសដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ដែលបានបម្រើព្រះ។

B. ទទួលស្គាល់នូវបទបញ្ជារបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ឱ្យចេញទៅឈ្នះព្រលឹង៖ ធ្វើដោយការស្តាប់បង្គាប់ដល់ព្រះអម្ចាស់។

C. ទទួលស្គាល់នូវភាពមហាសាលនៃការឈ្នះព្រលឹង៖ យល់ដឹងពីតម្លៃដែលមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន នៃកិច្ចការដែលអ្នកកំពុងធ្វើ។

ជំពូកទី១៨៥ សេចក្តីជំនឿដ៏អស្ចារ្យ

ម៉ាថាយ ៨:១០ «កាលព្រះយេស៊ូវបានឮដូច្នោះ នោះទ្រង់មានសេចក្តីងឿងឆ្ងល់ ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅអ្នកដែលដើរតាមទ្រង់ថា៖ «យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា យើងមិនដែលឃើញសេចក្តីជំនឿដ៏អស្ចារ្យបែបនេះសូម្បីតែក្នុងពួកអ៊ីស្រាអែលផង»។

១) ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ងឿងឆ្ងល់ចំពោះសេចក្តីជំនឿដ៏អស្ចារ្យ៖ (លូកា ៧:៩) កាលព្រះយេស៊ូវបានឮសេចក្តីទាំងនេះនោះទ្រង់មានសេចក្តីងឿងឆ្ងល់នឹងគាត់... ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា យើងមិនដែលឃើញសេចក្តីជំនឿដ៏អស្ចារ្យបែបនេះសូម្បីតែក្នុងពួកអ៊ីស្រាអែលផង»។

២) សេចក្តីជំនឿធ្វើឱ្យព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ៖ (ហេព្រើរ ១១:៦) ប៉ុន្តែ បើគ្មានសេចក្តីជំនឿទេ នោះមិនអាចនឹងធ្វើឱ្យទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យបានឡើយ... ដ្បិតអ្នកណាដែលមករកព្រះ ត្រូវតែជឿថាទ្រង់ពិតជាមានមែន ហើយថាទ្រង់ជាអ្នកប្រទានរង្វាន់ ដល់អស់អ្នកដែលខំស្វែងរកទ្រង់ដោយចិត្តអស់ពីពោះ។

៣) មនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះតាមរយៈសេចក្តីជំនឿ មិនមែនតាមរយៈការប្រព្រឹត្តល្អរបស់ពួកគេឡើយ៖ (អេភេសូរ ២:៨-៩) ដ្បិតគឺដោយសារព្រះគុណ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះតាមរយៈសេចក្តីជំនឿ ហើយសេចក្តីនេះមិនមែនមកពីអ្នករាល់គ្នាឡើយ គឺជាអំណោយទានរបស់ព្រះ ក៏មិនមែនមកពីការប្រព្រឹត្តិដែរ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកណាអួតខ្លួនបានឡើយ។

៤) សេចក្តីជំនឿទាក់ទាញការយកព្រះទ័យទុកដាក់ពីព្រះ៖ (ម៉ាថាយ ៩:២) ...កាលព្រះយេស៊ូវឃើញសេចក្តីជំនឿរបស់គេ នោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នកស្លាប់មួយចំហៀងខ្លួនថា៖ «កូនអើយ ចូរមានចិត្តរីករាយឡើង បាបរបស់អ្នកត្រូវបានអត់ទោសឱ្យហើយ»។

៥) ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ងឿងឆ្ងល់ចំពោះការខ្វះសេចក្តីជំនឿ៖ (ម៉ាកុស ៦:៥-៦) ទ្រង់មិនអាចធ្វើការអស្ចារ្យណាមួយនៅទីនោះបានឡើយ... ហើយទ្រង់មានសេចក្តីងឿងឆ្ងល់ ដោយព្រោះសេចក្តីមិនជឿរបស់ពួកគេ។ រួចទ្រង់ក៏យាងទៅតាមភូមិជុំវិញ ដើម្បីបង្រៀនគេ។

៦) អ្នកឈ្នះព្រលឹង និងដឹកនាំមនុស្សឱ្យដាក់សេចក្តីជំនឿលើព្រះយេស៊ូវដើម្បីបានសង្គ្រោះ៖ (រ៉ូម ១០:១៦-១៧) ...ដ្បិតអេសាយពោលថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ តើអ្នកណាបានជឿសេចក្តីដែលយើងប្រាប់ ?» ដូច្នោះ សេចក្តីជំនឿកើតមកដោយសារការឮ ហើយការឮកើតមកដោយសារព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

យើងត្រូវតែចែកចាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដល់អ្នកបាត់បង់ ដើម្បីឱ្យគេស្តាប់បង្គាប់ដំណឹងល្អ ដោយដាក់សេចក្តី
ជំនឿលើព្រះយេស៊ូវតែមួយព្រះអង្គគត់សម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ។ ការដឹកនាំអ្នកបាត់បង់ឱ្យអធិស្ឋាន គឺជាការជួយ
ពួកគេឱ្យបានសង្គ្រោះ។

ជំពូកទី១៨៦ មារយាទ និងការរៀបចំខ្លួនក្នុងពេលឈ្នះ ព្រលឹង

ទំនុកតម្កើង ១០១:២ «ទូលបង្គំនឹងប្រព្រឹត្តខ្លួនដោយប្រាជ្ញា តាមផ្លូវដ៏តតខ្លោះ... ទូលបង្គំនឹងដើរនៅក្នុងផ្ទះទូលបង្គំ ដោយចិត្តដ៏ត្រឹមត្រូវ»។

១) ត្រូវដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ៖ (រ៉ូម ៨:១៤) ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ អ្នកនោះហើយជាកូនរបស់ព្រះ។

- a) អធិស្ឋានសុំឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំអ្នក ទៅរកនរណាម្នាក់ដែលចង់បានសេចក្តីសង្គ្រោះ។
- b) ទូលសូមឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំពាក្យសម្តីរបស់អ្នក ក្នុងពេលចែកចាយដំណឹងល្អ។

២) ត្រូវមានប្រាជ្ញាក្នុងការចូលទៅរកមនុស្ស៖ (ដានីយ៉ែល ១២:៣) អស់អ្នកដែលមានប្រាជ្ញា នឹងរស្មីភ្លឺដូចជាពន្លឺនៃផ្ទៃមេឃ ហើយអស់អ្នកដែលនាំមនុស្សជាច្រើនឱ្យមករកសេចក្តីសុចរិត នឹងភ្លឺដូចជាតារាអស់កល្បជានិច្ច។

- a) ត្រូវមានអនាម័យ តុបតែងខ្លួនឱ្យបានសមរម្យ និងមានរូបរាងស្អាតបាត។
- b) ញញឹម និងមានភាពស្រស់ស្រាយ (Upbeat)។
- c) រក្សាឥរិយាបថដោយសេចក្តីបន្ទាបខ្លួន និងសុដីរំធម៌។

៣) ត្រូវចេះសម្របសម្រួល ដោយមិនបោះបង់សេចក្តីពិត៖ (ម៉ាថាយ ១០:១៦) មើល! ខ្ញុំចាត់អ្នករាល់គ្នាឱ្យទៅដូចជាចៀមនៅកណ្តាលហ្វូងចចក ដូច្នេះ ចូរឱ្យមានប្រាជ្ញាដូចជាសត្វពស់ ហើយស្ងួតត្រង់ដូចជាសត្វព្រាប។

- a) ត្រូវចេះពោលពាក្យសរសើរ។
- b) លើកទឹកចិត្ត ឬសរសើរពួកគេ ចំពោះអ្វីដែលវិជ្ជមាន ឬល្អដែលពួកគេបានធ្វើ។

៤) ត្រូវពន្យល់ព្រះគម្ពីរឱ្យបានសព្វគ្រប់ នៅពេលបង្ហាញដំណឹងល្អ៖ (រ៉ូម ១៥:១៩) ...ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានប្រកាសដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទឱ្យបានសព្វគ្រប់ ចាប់តាំងពីក្រុងយេរូសាឡឹម រហូតដល់ស្រុកអឺរ៉ុប។

- a) តែងតែពន្យល់ឱ្យបានពេញលេញនូវចំណុចទាំង ៤ នៃផែនការសង្គ្រោះ។
- b) ឆ្លើយរាល់សំណួរដែលពួកគេមាន ពាក់ព័ន្ធនឹងសេចក្តីសង្គ្រោះ។

៥) ត្រូវដឹងខ្លួនថា មានសត្វនឹងព្យាយាមរារាំងការខិតខំរបស់អ្នក៖ (១ ថៃស្យាឡូនីច ២:១៨) ...ប៉ុន្តែ សាតាំងបានរារាំងយើង។

- a) ត្រូវពាក់គ្រឿងសឹករបស់ព្រះ។
- b) ត្រូវឱ្យពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ។

៦) ត្រូវមានការតស៊ូអត់ធ្មត់៖ (កិច្ចការ ២០:៣១) ...ចូរចាំថា អស់រយៈពេល ៣ ឆ្នាំ ខ្ញុំមិនដែលឈប់ព្រមានអ្នករាល់គ្នាទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដោយទឹកភ្នែកឡើយ។

- a) កុំឈប់ធ្វើជាសាក្សីដល់អ្នកបាត់បង់ឡើយ។
- b) ធ្វើជាសាក្សីដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

ជំពូកទី១៨៧ ផែនការឈ្នះព្រលឹង

យ៉ូសេ ១:៧ «គ្រាន់តែឲ្យមានចិត្តរឹងមាំ ហើយក្លាហានជាខ្លាំង ដើម្បីនឹងប្រយ័ត្នធ្វើតាមក្រឹត្យវិន័យទាំងអស់ ដែល ម៉ូសេ ជាបាវបំរើយើងបានបង្ហាត់មកអ្នក កុំឲ្យងាកចេញទៅខាងស្តាំ ឬខាងឆ្វេងឡើយ ដើម្បីឲ្យអ្នកបានចម្រើន ឡើង ក្នុងគ្រប់កន្លែងដែលអ្នកទៅ»។

១) មានផែនការដែលផ្អែកលើព្រះគម្ពីរ (HAVE A BIBLE-BASED PLAN):

- a. ប្រើប្រាស់ព្រះគម្ពីរ។
- b. ប្រើប្រាស់ព្រះគម្ពីរឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។
- c. កុំកែប្រែព្រះគម្ពីរឡើយ។

២) មានផែនការដែលនាំទៅរកភាពជោគជ័យ (HAVE A SUCCESSFUL PLAN):

- a. ជាផែនការដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ថាមានប្រសិទ្ធភាព។
- b. ជាផែនការដែលសាមញ្ញ និងចំបំណុច។
- c. ងាយយល់។
- d. វានឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវសេចក្តីទុកចិត្ត និងភាពក្លាហាន។
- e. អ្នកនឹងមិនមានភាពជ្រុលជ្រាប ភាន់ច្រឡំ ឬរង្វេងផ្លូវឡើយ។
- f. អ្នកនឹងអាចគ្រប់គ្រងការសន្ទនាបានកាន់តែល្អ។
- g. អ្នកនឹងត្រៀមខ្លួនជាស្រេច ដើម្បីបង្ហាញដំណឹងល្អនៅពេលដែលមានឱកាសមកដល់។

៣) មានវិធីសាស្ត្រក្នុងការចូលទៅរកមនុស្ស (HAVE A PLANNED APPROACH):

- a. គោរពទ្រង់។
- b. ចូលទៅរកមនុស្សដែលកំពុងអង្គុយនៅបង់ក្នុងសួនច្បារ ចំណាត់ច្បាប់ក្រុង ឬកន្លែងសាធារណៈ។
- c. និយាយជាមួយមនុស្សដែលកំពុងដើរតាមចិញ្ចើមថ្នល់។

៤) មានការបង្ហាញដែលបានរៀបចំទុកជាស្រេច (HAVE A PLANNED PRESENTATION):

- a. ណែនាំខ្លួនអ្នក និងអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើ។
- b. ប្រើប្រាស់ទីបន្ទាល់នៃសេចក្តីសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។
- c. សួរថាតើមាននរណាម្នាក់ធ្លាប់បង្ហាញខ្លះៗអំពី «របៀបដែលគេអាចដឹងច្បាស់ថាខ្លួននឹងបានទៅស្ថានសួគ៌» ដល់ពួកគេដែរឬទេ?
- d. ប្រើប្រាស់ខ ១ យ៉ូហាន ៥:១៣។
- e. ប្រើប្រាស់ខ្លះៗអំពីក្នុង «ផ្លូវរ៉ូម» (Romans Road) ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការបង្ហាញរបស់អ្នក។
- f. សង្កត់ធ្ងន់លើ «សៀវភៅជីវិត» (Book of Life) ។

៥) មានការបញ្ចប់ដែលបានរៀបចំទុកជាស្រេច (HAVE A PLANNED CONCLUSION):

- a. សុំអធិស្ឋានជាមួយពួកគេ។
- b. ដឹកនាំពួកគេឱ្យអធិស្ឋានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ។
- c. ផ្តល់ការធានាដល់ពួកគេអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះដែលគេបានទទួល។
- d. អញ្ជើញពួកគេឱ្យមកលេងព្រះវិហាររបស់យើង។

ជំពូកទី១៨៨ ហ្វីលីព ជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង

កិច្ចការ ៨:២៦-៣៩ រៀបរាប់អំពីការដែលហ្វីលីពបានស្តាប់បង្គាប់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីទៅជួបមន្ត្រីអាហិយសេនាអាហ្វ្រិកម្នាក់ ដែលកំពុងអានព្រះគម្ពីរប៉ុន្តែមិនយល់។ ហ្វីលីពបានពន្យល់អំពីព្រះយេស៊ូវដល់គាត់ ហើយនាំគាត់ឱ្យជឿ និងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។

- ១) យើងកំពុងស្វែងរកនរណាម្នាក់ដែលចង់បានសេចក្តីសង្គ្រោះ៖ ដូចជាហ្វីលីពដែលបានទៅរកមន្ត្រីនោះ។
- ២) បុគ្គលនោះគួរតែមានចិត្តស្មោះត្រង់ក្នុងបំណងចង់ដឹងថា តើត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីបានទៅស្ថានសួគ៌៖ ដូចជាមន្ត្រីដែលកំពុងស្វែងរកសេចក្តីពិតក្នុងព្រះគម្ពីរ។
- ៣) យើងត្រូវប្រើប្រាស់ព្រះគម្ពីរ ដើម្បីបង្ហាញផ្លូវដ៏ត្រឹមត្រូវដល់ពួកគេ៖ (ខ ៣៥) ហ្វីលីពបានចាប់ផ្តើមពីខព្រះគម្ពីរនោះឯង រួចប្រកាសប្រាប់ពីព្រះយេស៊ូវ។
- ៤) យើងត្រូវការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីដឹកនាំយើងទៅរកពួកគេ និងប្រាប់យើងពីអ្វីដែលត្រូវនិយាយ៖ (ខ ២៩) ព្រះវិញ្ញាណបានបង្គាប់ហ្វីលីពឱ្យចូលទៅជិតរទេះនោះ។
- ៥) គ្រីស្ទបរិសុទ្ធត្រូវតែមានចិត្តស្ម័គ្រចិត្ត ដើម្បីឱ្យព្រះប្រើប្រាស់បាន៖ ហ្វីលីពបានក្រោកឡើង ហើយទៅភ្លាមៗ។
- ៦) យើងគួរតែប្រាប់អ្នកបាត់បង់អំពីព្រះអង្គសង្គ្រោះជានិច្ច៖ ផ្តោតលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
- ៧) យើងគួរតែពន្យល់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ និងច្បាស់លាស់អំពីអ្វីទៅជាសេចក្តីសង្គ្រោះ យោងតាមព្រះគម្ពីរ៖ កុំឱ្យមានការភាន់ច្រឡំ។
- ៨) ព្រះយេស៊ូវនឹងសង្គ្រោះអ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមទ្រង់៖ (ខ ៣៧) ប្រសិនបើអ្នកជឿអស់ពីចិត្ត នោះអ្នកអាចសង្គ្រោះបាន។
- ៩) នៅពេលដែលពួកគេត្រូវបានសង្គ្រោះ យើងគួរតែអញ្ជើញពួកគេមកព្រះវិហារ៖ ដើម្បីឱ្យគេបានលូតលាស់។
- ១០) នៅពេលពួកគេមកដល់ព្រះវិហារ ព្រះវិញ្ញាណអាចបណ្តាលចិត្តពួកគេឱ្យទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក៖ ជាការបង្ហាញសាក្សីជាសាធារណៈ។
- ១១) ទាំងអ្នកឈ្នះព្រលឹង និងអ្នកដែលបានសង្គ្រោះ នឹងមានសេចក្តីអំណរយ៉ាងខ្លាំង៖ (ខ ៣៩) មន្ត្រីនោះបានបន្តដំណើរទៅមុខ ទាំងមានសេចក្តីអំណរ។

១២) បន្ទាប់មក ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងដឹកនាំអ្នកទៅកាន់អ្នកដទៃទៀត ដែលចង់បានសេចក្តីសង្គ្រោះដូចគ្នាដែរ
៖ កិច្ចការសង្គ្រោះព្រលឹងនៅតែបន្ត។

ជំពូកទី១៨៩ ការឈ្នះព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួន

ផ្ទាល់ខ្លួន (Personal): សំដៅលើបុគ្គលម្នាក់ៗ, ដែលមានឥទ្ធិពលលើបុគ្គល, ដែលជាប់រាប់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬសមស្រប ទៅនឹងបុគ្គលម្នាក់ៗ ឬសំដៅលើសកម្មភាពឯកជន ឬចរិតលក្ខណៈ។

១) ការឈ្នះព្រលឹង មានប្រភពចេញពីបញ្ហាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ព្រះយេស៊ូវ៖

- (ម៉ាថាយ ២៨:១៩) ដូច្នោះ ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យមានសិស្សនៅគ្រប់សាសន៍...។
- (ម៉ាកុស ១៦:១៥) ចូរទៅពេញក្នុងលោកីយ៍ ហើយផ្សាយដំណឹងល្អដល់សត្វលោកគ្រប់រូប។
- (លូកា ២៤:៤៨) អ្នករាល់គ្នាគឺជាសាក្សីនៃសេចក្តីទាំងនេះ។
- (យ៉ូហាន ២០:២១) ...ព្រះវរបិតាបានចាត់ខ្ញុំមកយ៉ាងណា នោះខ្ញុំក៏ចាត់អ្នករាល់គ្នាទៅយ៉ាងនោះដែរ។
- (ភីធូការ ១:៨) ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលអំណាច នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកស៊ប់លើ អ្នក ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាសាក្សីដល់ខ្ញុំ... រហូតដល់ចុងផែនដីបំផុត។

២) ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គ្រីស្ទបរិសុទ្ធគ្រប់រូប៖ (អេសេគាល ៣៣:៧-៩) ព្រះ បានតែងតាំងយើងជា «អ្នកយាម»។ ប្រសិនបើយើងមិនបានប្រាប់មនុស្សអាក្រក់ឱ្យដាក់ចេញពីផ្លូវរបស់គេទេ នោះគេនឹងស្លាប់ក្នុងអំពើបាបរបស់គេ ប៉ុន្តែព្រះនឹងទារឈាមរបស់គេពីដៃរបស់យើងវិញ។ ផ្ទុយទៅវិញ បើយើង បានព្រមានគេរួចហើយ នោះយើងបានជួយសង្គ្រោះព្រលឹងខ្លួនឯង។

៣) ការឈ្នះព្រលឹង គឺជាការស្តាប់បង្គាប់ផ្ទាល់ខ្លួនចំពោះព្រះអង្គសង្គ្រោះ៖ (ម៉ាទ្សាតី ៣:១៦-១៨) អស់អ្នកដែល កោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់ តែងតែនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយព្រះទ្រង់បានផ្ទៀងស្តាប់។ ព្រះអង្គមាន «សៀវភៅ រំព្វក» សម្រាប់កត់ត្រាឈ្មោះអ្នកដែលកោតខ្លាចទ្រង់។ ព្រះអង្គចាត់ទុកពួកគេជា «ក្បួងដ៏មានតម្លៃ» របស់ទ្រង់។

៤) ការឈ្នះព្រលឹង ទាមទារឱ្យមានការប្តេជ្ញាចិត្តផ្ទាល់ខ្លួន៖ (ភីលីព ៣:១៤) ខ្ញុំខំរត់តម្រង់ទៅរកទីដៅ ដើម្បីឱ្យ បានរង្វាន់នៃការហៅដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ព្រះ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។

៥) ការឈ្នះព្រលឹង នឹងទទួលបានរង្វាន់ផ្ទាល់ខ្លួននៅស្ថានសួគ៌៖

- (១ ថៃស្យាឡូនីច ២:១៩) ដ្បិតតើអ្វីជាសេចក្តីសង្ឃឹម ឬសេចក្តីអំណរ ឬមកុដនៃការអូតរបស់យើង? តើមែនជាអ្នករាល់គ្នា នៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ក្នុងពេលដែលទ្រង់យាងមកទេឬ?
- (ជានីយ៉ែល ១២:៣) អស់អ្នកដែលមានប្រាជ្ញា នឹងរស្មីភ្លឺដូចជាពន្លឺនៃផ្ទៃមេឃ ហើយអស់អ្នកដែលនាំមនុស្សជាច្រើនឱ្យមករកសេចក្តីសុចរិត នឹងភ្លឺដូចជាតារាអស់កល្បជានិច្ច។

ជំពូកទី១៩០ ការធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែលជាប់លាប់

រ៉ូម ១២:១ «បងប្អូនអើយ ដោយយល់ដល់សេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ ខ្ញុំសូមអង្វរអ្នករាល់គ្នា ឲ្យថ្វាយរូបកាយ ទុកជាយញ្ញបូជាដ៏រស់ ជារបស់បរិសុទ្ធ និងជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ នេះហើយជាការបម្រើដ៏សមរម្យរបស់ អ្នករាល់គ្នា»។

ជាប់លាប់ (Consistent): ១. ដែលកំណត់ច្បាស់លាស់;រឹងមាំ;មិនរាវមូរមារ។ ២. ដែលស្ថិតនៅជាមួយគ្នា ឬ ស្របគ្នា; ត្រូវគ្នាល្អ; មានឯកសណ្ឋាន; មិនផ្ទុយគ្នា ឬទាស់ទទឹងគ្នា។

១) កំណត់ពេលវេលាជាក់លាក់ដើម្បីចេញទៅឈ្នះព្រលឹង៖ (សាស្តា ៣:១) «គ្រប់សព្វទាំងអស់ សុទ្ធតែមានរដូវ ហើយគ្រប់ទាំងបំណងនៅក្រោមមេឃ ក៏មានពេលកំណត់ដែរ»។

២) ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីធ្វើជាសាក្សីគ្រប់ពេលវេលា ឬគ្រប់ថ្ងៃ៖ (១ ពេត្រុស ៣:១៥) «...ចូរត្រៀមខ្លួនជា ស្រេចជានិច្ច ដើម្បីនឹងឆ្លើយប្រាប់ដល់អ្នកណាដែលសួររកហេតុផល នៃសេចក្តីសង្ឃឹមដែលនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ដោយចិត្តស្ងួតបូត និងដោយសេចក្តីកោតខ្លាច»។

៣) លុបបំបាត់ និងលន់តូបបារៀងរាល់ថ្ងៃ៖ (១ យ៉ូហាន ១:៩) «បើយើងលន់តូបរបស់យើង នោះទ្រង់មាន ព្រះទ័យស្មោះត្រង់ និងសុចរិត ដើម្បីនឹងអត់ទោសបាបឲ្យយើង ហើយសម្អាតយើង ឲ្យរួចពីគ្រប់ទាំងសេចក្តី សុចរិតវិញ»។

៤) បណ្តុះអាកប្បកិរិយា (វិញ្ញាណ) ដែលកោតខ្លាចព្រះ៖ (កាឡាទី ៥:២២-២៣) «ប៉ុន្តែ ផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណ គឺ សេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីអំណរ សេចក្តីសុខសាន្ត សេចក្តីអត់ធ្មត់ សេចក្តីសប្បុរស សេចក្តីល្អ សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីស្ងួតបូត និងការចេះត្រួតត្រាខ្លួន...»។

៥) អធិស្ឋានរាល់ថ្ងៃ សុំឱ្យព្រះប្រើប្រាស់អ្នក ដើម្បីឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះ៖ (រ៉ូម ១០:១) «បងប្អូនអើយ បំណងចិត្ត និងការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំទូលថ្វាយព្រះ... គឺចង់ឲ្យគេបានសង្គ្រោះ»។

៦) ទទួលស្គាល់ថា មនុស្សគ្រប់រូបសុទ្ធតែបាត់បង់ និងត្រូវការព្រះអង្គសង្គ្រោះ៖ (រ៉ូម ៣:១០-១២) «គ្មានអ្នកណា សុចរិតឡើយ សូម្បីតែម្នាក់ក៏គ្មានដែរ... គេទាំងអស់គ្នាបានងាកចេញពីផ្លូវហើយ... គ្មានអ្នកណាធ្វើល្អឡើយ សូម្បីតែម្នាក់ក៏គ្មានដែរ»។

៧) មានចិត្តខ្ពស់ខ្លាយយ៉ាងខ្លាំង ចំពោះព្រលឹងដែលបាត់បង់៖ (កិច្ចការ ២០:៣១) «...ចូរចាំថា អស់រយៈពេលបី ឆ្នាំ ខ្ញុំមិនដែលឈប់ព្រមានអ្នករាល់គ្នា ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដោយទឹកភ្នែកឡើយ»។

ជំពូកទី១៩១ ការលុបបំបាត់លេសដោះសារ

លូកា ១៤:១៧-២៤ រៀបរាប់អំពីម្ចាស់ផ្ទះដែលបានរៀបចំជប់លៀងយ៉ាងធំ ហើយចាត់បារបម្រើឱ្យទៅហៅភ្ញៀវ ប៉ុន្តែពួកគេម្នាក់ៗសុទ្ធតែរកលេសដោះសាររៀងៗខ្លួន (ខ្លះជាប់រវល់ទិញដី ខ្លះទិញគោ ខ្លះរវល់រៀបការ)។ ម្ចាស់ ផ្ទះក៏មានសេចក្តីខឹងសម្បារ ហើយបង្គាប់ឱ្យបារបម្រើចេញទៅតាមផ្លូវតូចធំ ដើម្បីបង្ខំអស់អ្នកដែលក្រីក្រ និងអ្នក ពិការឱ្យចូលមកវិញ ដើម្បីឱ្យផ្ទះរបស់លោកបានពេញ។

- ១) ខ្ញុំមិនទាន់ចេះព្រះគម្ពីរគ្រាន់បើ ដើម្បីធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងឡើយ៖ ខ្លាចឆ្លើយសំណួរមិនរួច ឬខ្លាចនិយាយខុស។
- ២) ខ្ញុំមិនចង់បញ្ជូននរណាម្នាក់ទៅស្ថាននរកឡើយ៖ (ជាការយល់ច្រឡំថា បើគេមិនស្តាប់យើង គេនឹងត្រូវធ្លាក់ នរកដោយសារយើង)។
- ៣) បុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ខ្ញុំ មិនមែនជាមនុស្សចូលចិត្តនិយាយស្តីចេញក្រៅឡើយ (ខ្ញុំមិនមែនជាមនុស្សក្លាហាន ឬ Extrovert)។
- ៤) ខ្ញុំគ្មានអំណោយទានខាងការឈ្នះព្រលឹង ឬការផ្សាយដំណឹងល្អឡើយ។
- ៥) ខ្ញុំបង្ហាញផ្លូវមនុស្សទៅរកព្រះយេស៊ូវ តាមរយៈរបៀបដែលខ្ញុំរស់នៅប៉ុណ្ណោះ (មិនបាច់និយាយ)។
- ៦) នឹងមាននរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត បង្ហាញដំណឹងល្អដល់ពួកគេមិនខាន។
- ៧) ខ្ញុំគ្មានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ឡើយ។
- ៨) ខ្ញុំមិនទាន់ត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ ដើម្បីធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងឡើយ។
- ៩) ការឈ្នះព្រលឹង គ្រាន់តែមិនមែនជាចំណង់ចំណូលចិត្ត ឬជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់ធ្វើ។
- ១០) ទំនាក់ទំនងរវាងខ្ញុំ និងព្រះ មិនទាន់ត្រឹមត្រូវនៅឡើយទេ។
- ១១) ខ្ញុំមិនមែនជាគ្រូគង្វាល ឬជាអ្នកបម្រើព្រះពេញម៉ោងឡើយ។
- ១២) ខ្ញុំបានរួមចំណែកដល់ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះ តាមរយៈវិធីផ្សេងៗរួចទៅហើយ។

ជំពូកទី១៩២ អំណាចដែលនៅពីក្រោយការឈ្នះព្រលឹង

ម៉ាថាយ ២៨:១៨ «ព្រះយេស៊ូវយាងមកជិត រួចមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «គ្រប់អំណាចទាំងអស់ នៅលើមេឃ និងលើផែនដី បានប្រគល់មកខ្ញុំហើយ»។

អំណាច (Power): សិទ្ធិអំណាច, ការគ្រប់គ្រង, ច្បាប់ត្រួតត្រា, យុត្តាធិការតាមច្បាប់។

អំណាចដែលនៅពីក្រោយការឈ្នះព្រលឹង (THE POWER BEHIND SOUL WINNING)

១) ផែនដីគឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះយេស៊ូវ៖ (ទំនុកតម្កើង ២៤:១) «ផែនដី និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅលើផែនដី ព្រមទាំងពិភពលោក និងអស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងនោះ សុទ្ធតែជារបស់ព្រះអម្ចាស់ទាំងអស់»។

២) ព្រះយេស៊ូវបានបង្កើតមនុស្សគ្រប់រូប និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងនៅលើផែនដី៖ (យ៉ូហាន ១:១-៣) «...អ្វីៗទាំងអស់ ត្រូវបានបង្កើតមកដោយសារទ្រង់ ហើយក្នុងចំណោមអ្វីៗដែលបានបង្កើតមក គ្មានអ្វីមួយដែលមិនបានបង្កើត ដោយសារទ្រង់ឡើយ»។

៣) អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ទ្រង់៖ (កូរិនថូ ១:១៦) «...អ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតមក ដោយសារទ្រង់ និងសម្រាប់ទ្រង់ផង»។

៤) ព្រះយេស៊ូវចង់ឱ្យមនុស្សគ្រប់រូបបានសង្គ្រោះ៖ (១ ទីម៉ូថេ ២:៣-៤) «...ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យឱ្យមនុស្សគ្រប់ រូបបានសង្គ្រោះ ហើយឱ្យគេស្គាល់សេចក្តីពិតច្បាស់លាស់»។

៥) ព្រះយេស៊ូវចាត់យើងឱ្យនាំដំណឹងល្អទៅកាន់ពិភពលោក៖ (យ៉ូហាន ២០:២១) «...ព្រះវរបិតាបានចាត់ខ្ញុំមក យ៉ាងណា នោះខ្ញុំក៏ចាត់អ្នករាល់គ្នាទៅយ៉ាងនោះដែរ»។

៦) គ្មានកន្លែងណាដែលខុស ឬមនុស្សម្នាក់ណាដែលខុស ក្នុងការចែកចាយដំណឹងល្អឡើយ៖ (ម៉ាកុស ១៦: ១៥) «...ចូរទៅពេញក្នុងលោកីយ៍ ហើយផ្សាយដំណឹងល្អដល់សត្វលោកគ្រប់រូប»។

៧) យើងត្រូវតែស្តាប់បង្គាប់តាមបញ្ជារបស់មេបញ្ជាការរបស់យើង៖ (កិច្ចការ ៥:៣២) «យើងរាល់គ្នាជាសាក្សី ពី ដំណើរសេចក្តីទាំងនេះ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ... ក៏ជាសាក្សីដែរ»។

៨) អំណាចរបស់យើង មកពីបុគ្គលដែលយើងតំណាងឱ្យ៖ (២ កូរិនថូ ៥:២០) «ដូច្នោះ យើងជាទូករបស់ព្រះគ្រី ស្ទ ហាក់ដូចជាព្រះទ្រង់កំពុងអង្វរអ្នករាល់គ្នាតាមរយៈយើង...»។

ជំពូកទី១៩៣ រៀនធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួន

អេសាយ ១:១៧ «ចូររៀនធ្វើល្អ ស្វែងរកសេចក្តីយុត្តិធម៌ ជួយអ្នកដែលត្រូវគេសង្កត់សង្កិន ការពារសិទ្ធិកូនកំព្រា និងជួយតាំងក្តីឲ្យស្ត្រីមេម៉ាយ»។

ភីលីព ៤:៩ «សេចក្តីទាំងប៉ុន្មានដែលអ្នករាល់គ្នាបានរៀន បានទទួល បានឮ និងបានឃើញក្នុងខ្ញុំ នោះចូរធ្វើតាម ចុះ ហើយព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្ត នឹងគង់ជាមួយអ្នក»។

រៀនធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួន (LEARN TO BE A PERSONAL SOUL WINNER)

១) រៀនដោះស្រាយ ឬទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សម្នាក់ទល់នឹងម្នាក់ៗ ការឈ្នះព្រលឹងមានប្រសិទ្ធភាពបំផុតនៅ ពេលយើងផ្តោតលើបុគ្គលម្នាក់ៗ។

២) អ្នកណាដែលបានសង្គ្រោះហើយ ក៏អាចរៀនធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួនបានដែរ វាមិនមែនសម្រាប់តែ អ្នកដែលមានសមត្ថភាពខ្ពស់នោះទេ។

៣) ការឈ្នះព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួន គឺជាវិធីសាស្ត្រដែលមានប្រសិទ្ធភាពបំផុត ដើម្បីឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះ៖ វាប៉ះ ពាល់ដល់បេះដូងដោយផ្ទាល់។

៤) វាគឺជាការទទួលខុសត្រូវរបស់យើង ក្នុងការរៀនពីរបៀបនាំមនុស្សឱ្យបានសង្គ្រោះ៖ ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើ ត្រូវ តែរៀនប្រើឧបករណ៍ (ព្រះបន្ទូល) ឱ្យស្ទាត់ជំនាញ។

៥) ការឈ្នះព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួន គឺជាវិធីដែលយើងសម្រេចកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់ព្រះ៖ ផលផ្លែដែលនៅជាប់លាប់ បំផុត គឺព្រលឹងមនុស្ស។

៦) ការឈ្នះព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួន មិនមែនជាអំណោយទានសម្រាប់តែគ្រីស្ទបរិស័ទមួយចំនួនតូចនោះទេ វាគឺជាតួ នាទីរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទគ្រប់រូប។

៧) វាមិនមែនជារឿងដែលទាបថោកសម្រាប់អ្នកឡើយ ក្នុងការប្រាប់អ្នកដទៃអំពីព្រះយេស៊ូវ៖ ទោះអ្នកមានឋានៈ អ្វីក៏ដោយ ការចែកចាយដំណឹងល្អគឺជាកិត្តិយស។

៨) ការរៀនធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួន មិនមែនជាការខាតបង់ពេលវេលានោះឡើយ វាគឺជាការវិនិយោគ សម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

៩) ប្រសិនបើអ្នកគិតថាខ្លួនឯងខ្ពង់ខ្ពស់ហួសនឹងរៀនឈ្នះព្រលឹង នោះមានន័យថាអ្នកគិតថាខ្លួនឯងខ្ពស់ជាងព្រះ
អម្ចាស់របស់អ្នកហើយ៖ ព្រោះព្រះយេស៊ូវយាងមកដើម្បីស្វែងរក និងសង្គ្រោះអ្នកដែលបាត់បង់។

១០) ការធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួន គឺជាដំណើរការនៃការរៀនសូត្រដែលនឹងបន្តអស់មួយជីវិត៖ យើងរៀនពី
បទពិសោធន៍ថ្មីៗជានិច្ច។

១១) នរណាក៏ដោយ ក៏អាចរៀនធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួនបានដែរ ប្រសិនបើពួកគេមានចិត្តចង់ឱ្យគេ
បង្រៀន៖ ចិត្តដែលបន្ទាបខ្លួន គឺជាគន្លឹះនៃជោគជ័យ។

ជំពូកទី១៩៤ បច្ចេកទេសអនុវត្តជាក់ស្តែងសម្រាប់ការរៀន

ឈ្នះព្រលឹង

អេសាយ ១:១៧ «ចូររៀនធ្វើល្អ ស្វែងរកសេចក្តីយុត្តិធម៌ ជួយអ្នកដែលត្រូវគេសង្កត់សង្កិន ការពារសិទ្ធិកូនកំព្រា និងជួយតាំងក្តីឲ្យស្ត្រីមេម៉ាយ»។

ភីលីព ៤:៩ «សេចក្តីទាំងប៉ុន្មានដែលអ្នករាល់គ្នាបានរៀន បានទទួល បានឮ និងបានឃើញក្នុងខ្ញុំ នោះចូរធ្វើតាម ចុះ ហើយព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្ត នឹងគង់ជាមួយអ្នក»។

បច្ចេកទេសអនុវត្តជាក់ស្តែងក្នុងការឈ្នះព្រលឹង (PRACTICAL TIPS)

- ១) និយាយជាមួយមនុស្សដំបូងគេដែលអ្នកបានជួប៖ កុំរង់ចាំ ឬរើសមុខមនុស្សឡើយ។
- ២) ប្រសិនបើគ្មាននរណាម្នាក់នៅខាងក្រៅទេ ចូរចាប់ផ្តើមគោរព៖ ស្វែងរកពួកគេដល់ទឹកនៃង។
- ៣) គោរពឱ្យឮខ្លាំងល្មម ដើម្បីឱ្យប្រាកដថាគេឮអ្នក៖ ធ្វើដោយភាពជឿជាក់។
- ៤) ណែនាំខ្លួនអ្នក និងត្រូវប្រាកដថាអ្នកនិយាយឱ្យឮច្បាស់៖ កុំនិយាយខ្សឹបខ្សួញ ឬអ្វីទាំង។
- ៥) ត្រូវមានភាពស្រាយរាក់ទាក់ និងមានស្នាមញញឹម៖ បង្ហាញពីសេចក្តីអំណររបស់ព្រះ។
- ៦) ប្រាប់គេឱ្យដឹងថាអ្នកមកពីណា ហើយអ្នកកំពុងធ្វើអ្វី៖ បង្ហាញពីគោលបំណងឱ្យច្បាស់។
- ៧) ចំណាយពេលពីរបីនាទីក្នុងការសន្ទនាគ្នាលេងបែបស្រាលៗ៖ ដើម្បីបង្កើតភាពស្និទ្ធស្នាល។
- ៨) ទុកឱ្យគេជាអ្នកនិយាយខ្លះ៖ ត្រូវធ្វើជាអ្នកស្តាប់ដ៏ល្អ។
- ៩) សួរឈ្មោះគេ ហើយប្រើឈ្មោះនោះនៅពេលសន្ទនាជាមួយពួកគេ៖ វាបង្ហាញពីការយកចិត្តទុកដាក់។
- ១០) ចែកចាយទឹកបន្ទាល់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក៖ ប្រាប់ពីអ្វីដែលព្រះបានធ្វើក្នុងជីវិតអ្នក។
- ១១) សួរគេថា តើធ្លាប់មាននរណាម្នាក់បង្ហាញខ្សែព្រះគម្ពីរទាំងនោះដល់គេដែរឬទេ?
- ១២) ត្រូវពន្យល់ដំណឹងល្អឱ្យបានច្បាស់លាស់បំផុត៖ កុំប្រើពាក្យបច្ចេកទេសសាសនាដែលពិបាកយល់។
- ១៣) និយាយយឺតៗ កុំប្រញាប់ប្រញាល់ពេក៖ ទុកពេលឱ្យគេគិត និងយល់។

- ១៤) កុំជំរកជំរកវែកញែកយកឈ្នះចាញ់ជាមួយគេឱ្យសោះ៖ គោលដៅគឺឈ្នះព្រលឹង មិនមែនឈ្នះការជំរកឡើយ។
- ១៥) កុំលើកយកបញ្ហាដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងសេចក្តីសង្គ្រោះមកនិយាយ៖ ផ្តោតលើរឿងសង្គ្រោះតែម្យ៉ាង។
- ១៦) ប្រើប្រាស់ព្រះគម្ពីរនៅពេលអ្នកបង្ហាញពីគោលជំហររបស់អ្នក៖ ឱ្យព្រះបន្ទូលជាអ្នកនិយាយ។
- ១៧) តែងតែហុចខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ (Tract) ដល់ពួកគេជានិច្ច៖ ដើម្បីឱ្យគេអានបន្ថែម។
- ១៨) សុំអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ៖ បង្ហាញពីការខ្វល់ខ្វាយរបស់អ្នក។
- ១៩) ពន្យល់ពីអ្វីដែលអ្នកហៀបនឹងអធិស្ឋាន៖ ដើម្បីឱ្យគេដឹង និងឯកភាពជាមួយ។
- ២០) ផ្តល់ឱកាសឱ្យពួកគេអធិស្ឋានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ៖ នាំគេឱ្យសម្រេចចិត្ត។
- ២១) ពន្យល់ថា កាលណាបានសង្គ្រោះហើយ គឺនឹងបានសង្គ្រោះជារៀងរហូត៖ ផ្តល់ការធានា។
- ២២) សន្ទនាជាមួយពួកគេឱ្យអស់ពីលទ្ធភាព ដរាបណាការសន្ទនានោះនៅតែមានផលប្រយោជន៍។
- ២៣) អញ្ជើញពួកគេមកព្រះវិហារ៖ ដើម្បីការលូតលាស់ខាងវិញ្ញាណបន្ត។
- ២៤) ផ្តល់មធ្យោបាយធ្វើដំណើរ បើចាំបាច់៖ បង្ហាញពីទឹកចិត្តបម្រើ។
- ២៥) ចងចាំថាត្រូវអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ បន្ទាប់ពីការជួបគ្នាបានបញ្ចប់៖ បន្តការងារក្នុងពិភពវិញ្ញាណ។

ជំពូកទី១៩៥ ការសង្កេតអំពីការឈ្នះព្រលឹង ពីម៉ាកុស ១៦

ម៉ាកុស ១៦:១៤ «ក្រោយមក ទ្រង់លេចមកឲ្យពួកសាវ័កដប់មួយនាក់ឃើញ ក្នុងកាលដែលគេកំពុងអង្គុយ បរិភោគ រួចទ្រង់បន្ទោសគេ ពីរបៀងដែលមិនជឿ និងមានចិត្តរឹងរូស ពីព្រោះគេមិនបានជឿអស់អ្នកដែលបាន ឃើញទ្រង់ មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនោះឡើយ»។

ម៉ាកុស ១៦:១៥ «រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរទៅពេញក្នុងលោកីយ៍ ហើយផ្សាយដំណឹងល្អដល់សត្វ លោកគ្រប់រូប»។

ការសង្កេតអំពីការឈ្នះព្រលឹង (SOUL WINNING OBSERVATIONS)

- ១) អ្នកអាចមានថ្ងៃដ៏អាក្រក់មួយ ប៉ុន្តែនៅតែអាចឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ៖ ស្ថានភាពផ្លូវចិត្តរបស់អ្នក មិន អាចរារាំងអំណាចនៃដំណឹងល្អឡើយ។
- ២) ពិភពលោកទាំងមូលរបស់អ្នកអាចនឹងផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងខ្លាំង ប៉ុន្តែអ្នកនៅតែអាចឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ៖ ទោះក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ កិច្ចការរបស់ព្រះនៅតែបន្ត។
- ៣) អ្នកអាចនឹងកំពុងស្ថិតក្នុងចន្លោះពេលផ្លាស់ប្តូរការងារ ប៉ុន្តែនៅតែអាចឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ៖ ជីវភាពខាងសាច់ឈាម មិនមែនជាឧបសគ្គដល់ការបម្រើព្រះឡើយ។
- ៤) អ្នកអាចមានភាពមិនច្បាស់លាស់អំពីអនាគត ប៉ុន្តែនៅតែអាចឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ៖ ព្រះអង្គនឹង ប្រើប្រាស់អ្នកក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន។
- ៥) អ្នកអាចត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាអ្នកដែលសហគមន៍សាសនាបោះបង់ចោល ប៉ុន្តែអ្នកនៅតែអាចឃើញ នរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ៖ ព្រះអង្គមើលឃើញចិត្តរបស់អ្នក មិនមែនមតិរបស់មនុស្សឡើយ។
- ៦) អ្នកអាចនឹងទើបតែបានធ្លាក់ចុះក្នុងជំនឿ រួចត្រឡប់មកមានទំនាក់ទំនងត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះវិញ ហើយនៅតែ អាចឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ៖ ព្រះគុណរបស់ព្រះផ្តល់ឱកាសថ្មីជានិច្ច។
- ៧) អ្នកអាចនឹងកំពុងតស៊ូជាមួយសេចក្តីសង្ស័យ និងការមិនជឿ ប៉ុន្តែនៅតែអាចឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ៖ ព្រះអង្គមានអំណាចលើសពីភាពទន់ខ្សោយរបស់យើង។

៨) អ្នកអាចជាគោលដៅនៃការអប់រំ ស្ថិតក្រោមការបន្ទោសពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែនៅតែអាចឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ៖ ការកែតម្រូវរបស់ព្រះ ជួយឱ្យយើងកាន់តែមុតស្រួច។

៩) អ្នកប្រហែលជាមិនចេះព្រះគម្ពីរច្រើនដូចអ្នកដទៃ ឬច្រើនតាមដែលអ្នកគួរដឹង ប៉ុន្តែអ្នកនៅតែអាចឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ៖ គឺព្រះបន្ទូលទេដែលសង្គ្រោះមនុស្ស មិនមែនចំណេះដឹងរបស់អ្នកឡើយ។

១០) អ្នកគ្រាន់តែត្រូវការចិត្តស្ម័គ្រចិត្ត ដើម្បីទៅប្រាប់នរណាម្នាក់អំពីព្រះយេស៊ូវ ហើយព្រះនឹងប្រើប្រាស់អ្នកដើម្បីឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ៖ ចិត្តស្ម័គ្រចិត្ត គឺជាអ្វីដែលព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យបំផុត។

ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០ បញ្ជាក់ថា គ្រប់អំណាចទាំងអស់គឺជារបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយទ្រង់សន្យាថា «យើងនឹងនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជានិច្ច រហូតដល់បំផុតលោកីយ៍»។

ជំពូកទី១៩៦ ការធ្វើជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែលប្តេជ្ញាចិត្ត

ទំនុកតម្កើង ៣៧:៥ «ចូរប្រគល់ផ្លូវរបស់អ្នកទៅឯព្រះអម្ចាស់ ព្រមទាំងទុកចិត្តលើទ្រង់ចុះ នោះទ្រង់នឹងសម្រេចឱ្យ»។

សុភាសិត ១៦:៣ «ចូរធ្វើការដែលអ្នកធ្វើ ទៅលើព្រះអម្ចាស់ នោះអស់ទាំងគំនិតរបស់អ្នក នឹងបានតាំងមាំមួនឡើង»។

១ កូរិនថូ ៩:១៦ «...ដ្បិតសេចក្តីបង្ខំបានមកលើខ្ញុំហើយ អនិច្ចាដល់ខ្ញុំ បើខ្ញុំមិនផ្សាយដំណឹងល្អទេ!»។

- ១) កំណត់កាលវិភាគជាក់លាក់ ដើម្បីចេញទៅឈ្នះព្រលឹង៖ កុំទុកឱ្យវាភ្លាយជារឿងចៃដន្យ។
- ២) មានភាពស្មោះត្រង់ក្នុងកិច្ចការឈ្នះព្រលឹង៖ ធ្វើវាឱ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួនជានិច្ច។
- ៣) ដាក់តាមខ្លួននូវខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ (*Gospel Tracts*) គ្រប់ពេលវេលា៖ ដើម្បីត្រៀមខ្លួនជានិច្ច។
- ៤) មានព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីខ្នាតតូច (*Pocket New Testament*) ផ្ទាល់ខ្លួន៖ ងាយស្រួលដកយកមកពន្យល់។
- ៥) រក្សាទុកនូវវិញ្ញាបនបត្រសេចក្តីសង្គ្រោះ និងបណ្ណសម្រាប់អ្នកទទួលជឿតាមខ្លួន៖ ដើម្បីផ្តល់ជាសក្ខីភាពដល់គេ។
- ៦) កត់ត្រាបញ្ជីឈ្មោះអ្នកដែលអ្នកបានដឹកនាំឱ្យសង្គ្រោះ៖ ដើម្បីតាមដាន និងអធិស្ឋានឱ្យគេ។
- ៧) រក្សាបញ្ជីអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដែលត្រូវការសេចក្តីសង្គ្រោះ៖ ចាក់គ្រឹះដោយការអធិស្ឋាន។
- ៨) អញ្ជើញអ្នកដទៃឱ្យទៅឈ្នះព្រលឹងជាមួយគ្នា៖ បង្កើតក្រុមការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលគ្នា។
- ៩) អានសៀវភៅល្អៗដែលនិយាយអំពីការឈ្នះព្រលឹង៖ ដើម្បីបន្ថែមចំណេះដឹង និងវិធីសាស្ត្រ។
- ១០) ស្តាប់សេចក្តីអធិប្បាយ និងការបង្រៀនអំពីការឈ្នះព្រលឹង៖ ដើម្បីរក្សាចិត្តឆេះឆួល។
- ១១) នាំអ្នកដែលបានសង្គ្រោះមកព្រះវិហារ៖ ដើម្បីឱ្យគេបានជួបជុំបងប្អូនរួមជំនឿ។
- ១២) ជួយអ្នកដែលបានសង្គ្រោះឱ្យបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក៖ តាមបង្គាប់របស់ព្រះអម្ចាស់។
- ១៣) ចូលរួមក្នុងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលសិស្ស (*Discipleship*) របស់ព្រះវិហារ៖ ដើម្បីជួយគេឱ្យលូតលាស់មាំមួន។

១៤) បណ្តាក់ទុនខាងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងកិច្ចការបេសកកម្មពិភពលោក៖ គាំទ្រការផ្សាយដំណឹងល្អទៅគ្រប់ទីកន្លែង។

១៥) អធិស្ឋានរាល់ថ្ងៃ សុំឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយអ្នក ឱ្យឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះ៖ ពីងផ្នែកលើអំណាចរបស់ព្រះ។

ជំពូកទី១៩៧ ការឈ្នះព្រលឹងចំពោះមនុស្សគ្រប់រូប

១ កូរិនថូ ៩:១៩-២៣ រៀបរាប់អំពីឆន្ទៈរបស់សាវ័កប៉ុល ក្នុងការបន្ទាបខ្លួនធ្វើជាបារបម្រើដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា ដើម្បីនាំពួកគេឱ្យមកស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ។ លោកបានសម្របខ្លួនទៅតាមមជ្ឈដ្ឋានផ្សេងៗ (ទាំងអ្នកកាន់ច្បាប់ និងអ្នកមិនកាន់ច្បាប់) ដើម្បីឱ្យមានឱកាសចែកចាយដំណឹងល្អដល់ពួកគេ។

១) មានបំណងចិត្តចង់បម្រើមនុស្សគ្រប់រូបដោយដំណឹងល្អ៖ (ខ ១៩) «ដ្បិតទោះបីខ្ញុំមានសេរីភាព មិននៅក្រោមអំណាចអ្នកណាក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំបានធ្វើខ្លួនជាបារបម្រើដល់មនុស្សទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យបានឈ្នះមនុស្សកាន់តែច្រើនឡើង»។

២) អ្នកត្រូវតែឈ្នះចិត្តគេមករកខ្លួនអ្នកជាមុនសិន មុននឹងឈ្នះគេមករកព្រះគ្រីស្ទ៖ (ខ ២០-២២) លោកប៉ុលបានសម្របខ្លួនទៅតាមយូដា ដើម្បីឈ្នះយូដា និងសម្របខ្លួនទៅតាមអ្នកទន់ខ្សោយ ដើម្បីឈ្នះអ្នកទន់ខ្សោយ។ ការបង្កើតទំនាក់ទំនង និងភាពស្និទ្ធស្នាល គឺជាស្ថាននាំទៅរកការចែករំលែកសេចក្តីពិត។

៣) កុំបោះបង់គោលការណ៍ ឬសេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូល ដើម្បីតែចង់ឈ្នះអ្នកបាត់បង់ឱ្យសោះ៖ (ខ ២១) ទោះបីលោកប៉ុលសម្របខ្លួន ក៏លោកនៅតែបញ្ជាក់ថា លោក «មិនមែននៅក្រៅក្រិក្សវិន័យរបស់ព្រះឡើយ ប៉ុន្តែនៅក្រោមក្រិក្សវិន័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទវិញ»។ យើងសម្របខ្លួនក្នុងមារយាទ ប៉ុន្តែមិនសម្របសម្រួលក្នុងសេចក្តីជំនឿឡើយ។

៤) គោលដៅចុងក្រោយ គឺចង់ឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះ៖ (ខ ២២-២៣) «...ខ្ញុំបានត្រឡប់ជាគ្រប់យ៉ាង ដល់មនុស្សគ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីឱ្យខ្ញុំបានសង្គ្រោះអ្នកខ្លះ តាមគ្រប់មធ្យោបាយទាំងអស់»។

៥) ត្រូវទទួលស្គាល់ថា មនុស្សភាគច្រើនជឿលើព្រះ និងមានបំណងចង់ទៅស្ថានសួគ៌នៅថ្ងៃណាមួយ៖ មនុស្សមានការស្រេកឃ្លានខាងវិញ្ញាណពីធម្មជាតិ។

៦) មនុស្សគ្រាន់តែត្រូវការឱ្យនរណាម្នាក់បង្ហាញផ្លូវដល់ពួកគេប៉ុណ្ណោះ៖ ពួកគេកំពុងរង់ចាំអ្នកដែលដឹងផ្លូវ ទៅប្រាប់ពួកគេ។

៧) អ្នកមានអ្វីមួយដែលត្រូវផ្តល់ឱ្យ តាមរយៈចំណេះដឹងព្រះគម្ពីរ និងទីបន្ទាល់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក៖ កុំមើលងាយអ្វីដែលព្រះបានប្រទានដល់អ្នកឡើយ។

៨) ទូលសូមព្រះឱ្យដឹកនាំពាក្យសម្តីរបស់អ្នក សម្រាប់បុគ្គលម្នាក់ៗដែលអ្នកបានជួប៖ ម្នាក់ៗមានបញ្ហា និងតម្រូវការខុសៗគ្នា ដូច្នេះយើងត្រូវការប្រាជ្ញាពីព្រះដើម្បីនិយាយឱ្យចំណុច។

ជំពូកទី១៩៨ ការយល់ដឹងឱ្យច្បាស់ថាអ្វីទៅជាការឈ្នះ ព្រលឹង

សុភាសិត ៤:៧ «ប្រាជ្ញាជាសេចក្តីសំខាន់បំផុត ដូច្នោះ ចូររកប្រាជ្ញាឱ្យបាន ហើយក្នុងការដែលរកបានទាំងអស់ ចូររកឱ្យបានយោបល់ផង»។

១. អ្វីដែល «មិនមែន» ជាការឈ្នះព្រលឹង (SOUL WINNING IS NOT):

១. គ្រាន់តែបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងអង្គប្រជុំ ឬកម្មវិធីជួបជុំធំៗ។
២. ការបើកបរឡានដើរលេងជុំវិញក្រុង។
៣. ជាពេលវេលាសម្រាប់ប្រាស្រ័យទាក់ទង (Fellowship) ជាមួយគ្រីស្ទបរិស័ទដទៃទៀត។
៤. ការនិយាយជាមួយមនុស្សអំពី «សាសនា»។
៥. ការបង្ហាត់ ឬនិយាយអាក្រក់ពីព្រះវិហារដទៃ។
៦. ការអធិប្បាយប្រាប់អ្នកដទៃអំពីប្រធានបទផ្សេងៗ ដែលមិនផ្តោតលើ «ដំណឹងល្អ»។
៧. ការសន្ទនាលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក ប៉ុន្តែគ្មានលទ្ធផលពិតប្រាកដ (គ្មានការចែកចាយដំណឹងល្អ)។
៨. ការបង្ខំឱ្យមនុស្សស្តាប់អ្នក ទាំងដែលគេមិនស្ម័គ្រចិត្ត។
៩. គ្រាន់តែនាំឱ្យនរណាម្នាក់អធិស្ឋានតាម (ដោយគ្មានការយល់ដឹង ឬសេចក្តីជំនឿ)។
១០. ការជឿសាងមនុស្សដែលអ្នកមានអារម្មណ៍ថា គេនឹងមិនស្តាប់អ្នក។
១១. គ្រាន់តែដើរគោរពទ្វារផ្ទះ (ដោយមិនបានប្រកាសដំណឹងល្អ)។
១២. ការព្យាយាម ហើយមានចិត្តស្តប់ស្តល់ត្រឹមតែថា «ខ្លួនបានចេញទៅហើយ» កែតម្រូវបានផ្តោតលើការឈ្នះព្រលឹង)។

២. អ្វីដែល «ជា» ការឈ្នះព្រលឹង (SOUL WINNING IS):

១. ការនិយាយជាមួយមនុស្សអំពីព្រះអម្ចាស់។

- ២. ការចែកខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ (*Gospel Tracts*)។
- ៣. ការអញ្ជើញមនុស្សមកព្រះវិហារ ដោយដឹងថាពួកគេនឹងមានឱកាសបានសង្គ្រោះនៅទីនោះ។
- ៤. ការសួរនាំមនុស្សអំពី «ស្ថានសួគ៌»។
- ៥. ការចែករំលែកដំណឹងល្អពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ឱ្យបានសព្វគ្រប់ និងត្រឹមត្រូវ។
- ៦. ការផ្តល់ឱកាសឱ្យមនុស្សសម្រេចចិត្តទទួលជឿព្រះគ្រីស្ទ។
- ៧. ការអធិស្ឋានជាមួយអស់អ្នកដែលចង់បានសេចក្តីសង្គ្រោះ។
- ៨. ការបន្តចេញទៅ រហូតដល់អ្នកបានឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ។
- ៩. ការមិនបណ្តោយឱ្យមានសត្វមកបំបែរអារម្មណ៍អ្នក ពីគោលដៅចុងក្រោយឡើយ។
- ១០. ការជឿជាក់ថា ព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យឱ្យអ្នកឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ។
- ១១. ការបណ្តោយឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដឹកនាំអ្នកទៅរកមនុស្សដែលត្រឹមត្រូវ។
- ១២. ការរៀនសូត្រពីរបៀប ដើម្បីក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដែលកាន់តែប្រសើរ និងមានផលផ្លែច្រើនជាងមុន។

ជំពូកទី១៩៩ អន្ទាក់ដែលគួរជៀសវាងក្នុងការឈ្នះព្រលឹង

យ៉ូហ ១៨:១០ «អន្ទាក់បានលាក់ទុកឲ្យវានៅដី ហើយជម្រុកក៏នៅតាមផ្លូវដែលវាដើរដែរ»។

២ ធីម៉ូថេ ២:២៦ «ហើយឲ្យគេបានដឹងខ្លួន រួចពីអន្ទាក់របស់អារក្ស ដែលវាបានចាប់គេទុក ជាឈ្លើយ ឲ្យធ្វើតាម អំពើចិត្តវានោះវិញ»។

អន្ទាក់ក្នុងការឈ្នះព្រលឹង (SOUL WINNING TRAPS)

- ១) អន្ទាក់នៃការទៅជាមួយមនុស្សដដែលៗរៀងរាល់សប្តាហ៍៖ ព្យាយាមផ្លាស់ប្តូរដៃគូដើម្បីរៀនសូត្រពីគ្នា។
- ២) អន្ទាក់នៃការទៅកន្លែងដដែលៗរៀងរាល់សប្តាហ៍៖ ចូរស្វែងរកតំបន់ថ្មីៗដែលមិនទាន់មានអ្នកទៅដល់។
- ៣) អន្ទាក់នៃការមានអាកប្បកិរិយាដែលគ្មានចិត្តឆេះឆ្ងល (Unenthusiastic)៖ សេចក្តីអំណររបស់អ្នកគឺជាសាក្សី ដ៏សំខាន់។
- ៤) អន្ទាក់នៃការគិតថា អ្នកនឹងមិនដឹងថាត្រូវនិយាយអ្វី៖ ចូរទុកចិត្តលើការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណ។
- ៥) អន្ទាក់នៃការគិតថា អ្នកមិនទាន់ចេះព្រះគម្ពីរគ្រាន់បើ៖ ប្រើអ្វីដែលអ្នកមាន ព្រះនឹងបង្កើនឱ្យ។
- ៦) អន្ទាក់នៃការគិតថា ព្រះនឹងមិនប្រើប្រាស់អ្នក ដើម្បីឃើញព្រលឹងដែលបាត់បង់បានសង្គ្រោះឡើយ៖ នេះគឺជា ការកុហករបស់មារ។
- ៧) អន្ទាក់នៃការពឹងផ្អែកលើដៃគូរបស់អ្នក ឱ្យជាអ្នកនិយាយតែម្នាក់ឯង៖ អ្នកក៏ត្រូវរៀននិយាយដែរ។
- ៨) អន្ទាក់នៃការស្តាប់ស្តាប់នឹងចំនួនមនុស្សដែលអ្នកបានឃើញគេសង្គ្រោះកាលពីអតីតកាល៖ កិច្ចការរបស់ព្រះ ត្រូវបន្តជានិច្ច។
- ៩) អន្ទាក់នៃការគ្រាន់តែបើកឡានជុំវិញក្រុង ប៉ុន្តែមិនព្រមចុះពីលើឡាន៖ ដំណឹងល្អត្រូវចែកចាយទល់មុខ។
- ១០) អន្ទាក់នៃការបណ្តោយឱ្យព្រឹត្តិការណ៍បច្ចុប្បន្ននៃជីវិត ធ្វើឱ្យអ្នកធ្លាក់ទឹកចិត្ត៖ ចូរផ្តោតលើរឿងអស់កល្បជានិច្ច។
- ១១) អន្ទាក់នៃការដើរហួសពីមនុស្សដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រាប់អ្នកឱ្យនិយាយជាមួយ៖ ចូរស្តាប់បង្គាប់ភ្លាមៗ។

១២) អន្ទាក់នៃការមិនបើកភ្នែកមើលឱ្យឃើញមនុស្ស (ដែលកំពុងបាត់បង់)៖ ចូរមើលដោយភ្នែកខាងវិញ្ញាណ។

១៣) អន្ទាក់នៃការមិនហុចខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ (*Gospel Tract*) ដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលអ្នកអាចធ្វើបាន៖ គ្រប់គ្រាប់ពូជសុទ្ធតែមានតម្លៃ។

១៤) អន្ទាក់នៃការជជែកវែកញែកជាមួយមនុស្សដែលមិនចាប់អារម្មណ៍នឹងការសង្គ្រោះ៖ កុំខាតពេលនឹងការជម្នះពាក្យសម្តី។

១៥) អន្ទាក់នៃការបណ្តោយឱ្យការសន្ទនាងាកចេញពីគោលដៅ៖ នាំការសន្ទនាមករកព្រះគ្រីស្ទវិញ។

១៦) អន្ទាក់នៃការភ្លេចគោលដៅចម្បង៖ គឺការដឹកនាំអ្នកបាត់បង់មកឯព្រះគ្រីស្ទ។

១៧) អន្ទាក់នៃការផ្តោតលើការបរាជ័យរបស់អ្នក ជំនួសឱ្យការផ្តោតលើភាពជោគជ័យ៖ ព្រះអង្គនឹងប្រទានកម្លាំងថ្មី។

ជំពូកទី២០០ ការឈ្នះព្រលឹងជាមួយទ្រង់

យ៉ូហាន ១៥:៥ «យើងជាដើមទំពាំងបាយជូរ ហើយអ្នករាល់គ្នាជាមែក។ អ្នកណាដែលនៅក្នុងយើង ហើយយើងនៅក្នុងអ្នកនោះ អ្នកនោះនឹងបង្កើតផលបានជាច្រើន ដ្បិតបើគ្មានយើងទេ នោះអ្នករាល់គ្នាមិនអាចធ្វើអ្វីបានឡើយ»។

១) គ្រប់គ្នាដែលបានសង្គ្រោះ គឺដោយសារតែទ្រង់ (EVERYONE SAVED IS BECAUSE OF HIM):

ក) មនុស្សគ្មានសេចក្តីសុចរិតផ្ទាល់ខ្លួន ដើម្បីសង្គ្រោះខ្លួនឯងឡើយ៖

- អេសាយ ៦៤:៦ «...សេចក្តីសុចរិតទាំងប៉ុន្មានរបស់យើង ប្រៀបដូចជាសំពត់ដែលប្រឡាក់ដោយមន្ទិលសៅហ្មង...»។
- រ៉ូម ៣:១០ «...គ្មានអ្នកណាសុចរិតឡើយ សូម្បីតែម្នាក់ក៏គ្មានដែរ»។

ខ) ផ្លូវតែមួយគត់ដើម្បីបានសង្គ្រោះ គឺការទុកចិត្តលើសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់៖

- ទីតុស ៣:៥ «មិនមែនដោយសារការសុចរិត ដែលយើងបានធ្វើនោះទេ គឺទ្រង់បានសង្គ្រោះយើង តាមសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់វិញ...»។

គ) ភារកិច្ចរបស់យើង គឺធ្វើឱ្យមនុស្សមើលឃើញថា សេចក្តីសង្ឃឹមតែមួយគត់ដើម្បីទៅស្ថានសួគ៌ គឺទ្រង់៖

- កិច្ចការ ៨:៣៥ «ភីលីពក៏ចាប់ផ្តើមនិយាយ... ទាំងផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូវ ដល់គាត់»។

២) យើងត្រូវចេញទៅឈ្នះព្រលឹងជាមួយទ្រង់ (WE NEED TO GO WITH HIM):

ក) យើងមិនអាចសង្គ្រោះនរណាម្នាក់ ដោយសមត្ថភាពខ្លួនឯងឡើយ៖

- កិច្ចការ ១៤:១៥ «...លោកម្ចាស់អើយ ហេតុអ្វីបានជាធ្វើដូច្នោះ? យើងក៏ជាមនុស្ស មានចិត្តដូចជាអ្នករាល់គ្នាដែរ...» (សារីកប៉ុល និងបារណាបាស បញ្ជាក់ថាពួកគេគ្រាន់តែជាមនុស្សដែលនាំសាររបស់ព្រះ)។

ខ) ព្រះយេស៊ូវសព្វព្រះហឫទ័យប្រើប្រាស់យើង ដើម្បីឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះ៖

- ១ កូរិនថូ ៣:៩ «ដ្បិតយើងរាល់គ្នាជាអ្នកធ្វើការរួមជាមួយនឹងព្រះ...»។

គ) ចូរទូលសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឱ្យដឹកនាំអ្នកទៅរកនរណាម្នាក់ដែលចង់បានសេចក្តីសង្គ្រោះ និងជួយអ្នកឱ្យដឹកនាំគេមករកទ្រង់៖

- កិច្ចការ ៨:២៩ «ខណៈនោះ ព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលទៅភីលីពថា៖ «ចូរទៅជិត ហើយដើរតាមរទេះនោះទៅ»។

ជំពូកទី២០១ សេចក្តីជំនឿកើតឡើងដោយសារការឮ

រ៉ូម ១០:១៣ «ដ្បិតអ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ»។

រ៉ូម ១០:១៧ «ដូច្នោះ សេចក្តីជំនឿកើតឡើងដោយសារការឮ ហើយការឮនោះ កើតឡើងដោយសារព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ»។

សេចក្តីជំនឿកើតឡើងដោយសារការឮ (FAITH COMES BY HEARING)

១) សេចក្តីជំនឿគឺជា អំពាវនាវ ដើម្បីឱ្យមនុស្សបាត់បង់បានសង្គ្រោះ៖

- ហេប្រើរ ៤:២ «...ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលដែលគេបានឮនោះ មិនបានផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់គេឡើយ ពីព្រោះគេមិនបានទទួលជឿ ដោយសេចក្តីជំនឿឡើយ»។

២) ពួកគេត្រូវតែដាក់សេចក្តីជំនឿឱ្យចំកន្លែងដែលត្រឹមត្រូវ៖

- យ៉ូហាន ៣:១៨ «អ្នកណាដែលជឿលើព្រះបុត្រា នោះមិនត្រូវកាត់ទោសឡើយ...»។

៣) ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងអំពីអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ៖

- យ៉ូហាន ១៧:១៧ «...ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ គឺជាសេចក្តីពិត»។

៤) មនុស្សបាត់បង់មិនដឹងថា ព្រះគម្ពីរនិយាយអ្វីខ្លះអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះឡើយ៖

- ១ កូរិនថូ ២:១៤ «មនុស្សខាងសាច់ឈាម មិនទទួលសេចក្តីដែលជាបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះឡើយ ព្រោះសេចក្តីនោះជាសេចក្តីឆោតល្ងង់ដល់គេ...»។

៥) ពួកគេត្រូវការនរណាម្នាក់ប្រាប់ពួកគេអំពីសារដំណឹងល្អ៖

- កិច្ចការ ៨:៣១ «គាត់ឆ្លើយថា៖ «ធ្វើដូចម្តេចឲ្យខ្ញុំយល់បាន បើគ្មានអ្នកណានាំផ្លូវខ្ញុំផង ?»។

៦) នៅពេលពួកគេឮដំណឹងល្អ សេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេនឹងកើនឡើង៖

- រ៉ូម ១០:១៧ សេចក្តីជំនឿកើតមកដោយសារការឮព្រះបន្ទូល។

៧) តើមនុស្សបាត់បង់នឹងស្តាប់អ្នកចែកចាយដំណឹងល្អដែរឬទេ ?

- ក. តើអ្នកមានភាពរូសរាយរាក់ទាក់ដែរឬទេ ?
- ខ. តើអ្នកមានភាពជឿជាក់ដែរឬទេ ?
- គ. តើអ្នកមានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយពួកគេដែរឬទេ ?
- ឃ. តើអ្នកកំពុងពន្យល់សេចក្តីពិត ដើម្បីឱ្យគេយល់ដែរឬទេ ?
- ង. តើអ្នកកំពុងឆ្លើយរាល់សំណួរដែលគេមានដែរឬទេ ?
- ច. តើអ្នកនឹងផ្តល់ឱកាសឱ្យគេសម្រេចចិត្ត ដើម្បីបានសង្គ្រោះដែរឬទេ ?
- ឆ. តើអ្នកនឹងអធិស្ឋានជាមួយពួកគេដែរឬទេ ?

៨) ចូរទូលសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឱ្យដឹកនាំអ្នកទៅរកនរណាម្នាក់ដែលចង់ឮ និងជួយឱ្យអ្នកដឹងថាត្រូវប្រើពាក្យសម្តីបែបណា។

ជំពូកទី២០២ ការតាំងចិត្តក្នុងការឈ្នះព្រលឹង

លូកា ១៦:៤ «ខ្ញុំដឹងច្បាស់ថាត្រូវធ្វើអ្វីហើយ...» (I am resolved what to do...)

២ ធីម៉ូថ ៤:៧-៨ «ខ្ញុំបានតយុទ្ធយ៉ាងល្អ ខ្ញុំបានរត់ដល់ទីហើយ ក៏បានរក្សាជំនឿទុកដែរ។ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ មានភ្នំដ៏យន់សេចក្តីសុចរិត រង់ចាំខ្ញុំ ដែលព្រះអម្ចាស់ ជាចៅក្រមដ៏សុចរិត នឹងប្រទានមកខ្ញុំនៅថ្ងៃនោះ...»។

១) ខ្ញុំនឹងរៀបចំកាលវិភាគឈ្នះព្រលឹង ឱ្យបាន ៥២ សប្តាហ៍ក្នុងមួយឆ្នាំ៖ ធ្វើឱ្យកិច្ចការនេះក្លាយជាទម្លាប់ប្រចាំជីវិត។

២) ខ្ញុំនឹងដាក់តាមខ្លួននូវវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជំនួយ (Gospel Tracts) គ្រប់ទីកន្លែងដែលខ្ញុំទៅ៖ ដើម្បីកុំឱ្យរំលងឱកាសណាមួយ។

៣) ខ្ញុំនឹងទន្ទេញចាំនូវផែនការសង្គ្រោះ និងពាក្យអធិស្ឋានសុំសេចក្តីសង្គ្រោះ៖ ដើម្បីអាចពន្យល់គេបានភ្លាមៗ ដោយមិនស្ទាក់ស្ទើរ។

៤) ខ្ញុំនឹងដាក់ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីតាមខ្លួនជានិច្ច៖ ឱ្យព្រះបន្ទូលនៅជាប់នឹងដៃជានិច្ច។

៥) ខ្ញុំនឹងទូលសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឱ្យដឹកនាំខ្ញុំ ទៅរកនរណាម្នាក់ដែលចង់បានសេចក្តីសង្គ្រោះ៖ ពីងផ្អែកលើការបើកផ្លូវពីព្រះ។

៦) ខ្ញុំនឹងស្វែងរកការបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ៖ ដើម្បីមានអំណាចក្នុងការធ្វើជាសាក្សី។

៧) ខ្ញុំនឹង (តាំងចិត្ត) ឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ៖ មានគោលដៅច្បាស់លាស់ក្នុងការនាំព្រលឹងមករកព្រះ។

៨) ខ្ញុំនឹងថ្វាយរាល់ការសរសើរ និងសិរីល្អទាំងអស់ទៅដល់ព្រះជាម្ចាស់៖ ដឹងថាគ្រប់យ៉ាងសម្រេចបានដោយសារទ្រង់។

៩) ខ្ញុំនឹងកែតម្រូវជីវិតជាមួយព្រះឱ្យបានឆាប់រហ័ស កាលណាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបន្ទោសពីអំពើបាបរបស់ខ្ញុំ៖ រក្សាជីវិតឱ្យបរិសុទ្ធដើម្បីព្រះអាចប្រើប្រាស់បាន។

១០) ខ្ញុំនឹងលើកទឹកចិត្តអ្នកដទៃឱ្យចេញទៅឈ្នះព្រលឹងដែរ៖ បណ្តុះបណ្តាលអ្នកដទៃឱ្យធ្វើកិច្ចការនេះ។

១១) ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានឱ្យអ្នកដែលបានសង្គ្រោះថ្មីៗ ឱ្យមកព្រះវិហារ ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក និងលូតលាស់ក្នុងព្រះអម្ចាស់៖ មិនមែនគ្រាន់តែឈ្នះគេហើយបោះបង់ចោលឡើយ។

១២) ខ្ញុំនឹងបន្តឈ្នះព្រលឹង រហូតដល់ព្រះអម្ចាស់យាងមកវិញ ឬរហូតដល់ព្រះអង្គហៅខ្ញុំទៅផ្ទះ (ស្ថានសួគ៌)៖
ស្មោះត្រង់រហូតដល់ទីបញ្ចប់។

ជំពូកទី២០៣ បញ្ញត្តិដប់ប្រការនៃអ្នកឈ្នះព្រលឹង

ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០ បញ្ជាក់ពីសិទ្ធិអំណាចពេញលេញរបស់ព្រះយេស៊ូវ និងបញ្ជាឱ្យយើងទៅបង្រៀនគ្រប់ទាំងសាសន៍។ រីឯ ម៉ាកុស ១៦:១៥ បង្គាប់ឱ្យយើងផ្សាយដំណឹងល្អដល់សត្វលោកគ្រប់រូប។

- ១) ចូរប្រាប់អ្នកបាត់បង់អំពីព្រះយេស៊ូវ៖ កុំរក្សាទុកសេចក្តីសង្គ្រោះសម្រាប់តែខ្លួនឯងឡើយ។
- ២) កុំធ្វេសប្រហែសនឹងមហាបេសកកម្ម (*The Great Commission*)៖ នេះគឺជាភារកិច្ចចម្បងដែលព្រះអង្គបានផ្តាំទុក។
- ៣) ចូរនិយាយជាមួយអស់អ្នកដែលដើរកាត់ផ្លូវរបស់អ្នក៖ គ្រប់ការជួបជុំ មិនមែនជារឿងចៃដន្យឡើយ។
- ៤) ចូរអធិស្ឋានសុំព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឱ្យដឹកនាំអ្នកទៅរកអ្នកដែលចង់សង្គ្រោះ និងជួយអ្នកឱ្យដឹកនាំគេមករកព្រះគ្រីស្ទ៖ ពីងផ្នែកលើការបើកផ្លូវពីស្ថានសួគ៌។
- ៥) ចូរប្រព្រឹត្តចំពោះមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលអ្នកជួប ហាក់ដូចជាសាច់ញាតិ ឬមិត្តភក្តិជិតស្និទ្ធ៖ ប្រើប្រាស់សេចក្តីស្រឡាញ់ជាស្ថានចម្លង។
- ៦) ចូរដាក់តាមខ្លួននូវខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ (*Gospel Tracts*) គ្រប់ពេលវេលា និងហុចឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលអ្នកអាចធ្វើបាន៖ សាបព្រោះគ្រាប់ពូជឱ្យបានបរិបូរ។
- ៧) ចូរមានភាពហ្មត់ចត់ និងច្បាស់លាស់បំផុត នៅពេលបង្ហាញដំណឹងល្អ៖ កុំឱ្យអ្នកស្តាប់មានការភាន់ច្រឡំពីផ្លូវសង្គ្រោះ។
- ៨) ចូរមានស្មារតីនឹកគិតដល់ព្រលឹងមនុស្ស (*Soul Conscious*) ជារៀងរាល់ថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍៖ កុំឱ្យមួយថ្ងៃកន្លងផុតទៅដោយឥតប្រយោជន៍។
- ៩) ចូរអធិស្ឋានឱ្យ និងតាមដាន (*Follow up*) អ្នកដែលបានសង្គ្រោះដែលមានបំណងចង់មកព្រះវិហារ៖ ជួយជ្រោមជ្រែងគេឱ្យលូតលាស់។
- ១០) កុំទាន់ស្តប់ស្តល់ចិត្ត រហូតទាល់តែមនុស្សគ្រប់គ្នាក្នុងពិភពលោកបានឮការបង្ហាញដំណឹងល្អយ៉ាងច្បាស់លាស់ ឬបានទទួលខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ៖ រក្សាចិត្តឆេះឆ្ងល់រហូតដល់ទីបំផុត។

ជំពូកទី២០៤ វិធី ១០ យ៉ាងដើម្បីធានាឱ្យឃើញនរណាម្នាក់ បានសង្គ្រោះ

សូភាសិត ១១:៣០ «ផលផ្លែនៃមនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។

ដានីយ៉ែល ១២:៣ «អស់អ្នកដែលមានប្រាជ្ញា នឹងភ្លឺដូចជាពន្លឺនៃផ្ទៃមេឃ ហើយអស់អ្នកដែលនាំមនុស្សជាច្រើនឱ្យត្រឡប់មកវិញសេចក្តីសុចរិត នឹងភ្លឺដូចជាផ្កាយជានិច្ចនិរន្តរ៍»។

វិធី ១០ យ៉ាងដើម្បីធានាឱ្យឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ: (TEN WAYS)

- ១) បំភ្លេចការភ័យខ្លាចរបស់អ្នក ហើយផ្ដោតលើព្រះអម្ចាស់វិញ៖ កុំឱ្យភាពភ័យខ្លាចមករារាំងអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឡើយ។
- ២) បន្តធ្វើកិច្ចការនេះរហូតដល់អ្នករកឃើញនរណាម្នាក់ ដែលចាប់អារម្មណ៍ចង់បានសេចក្តីសង្គ្រោះ៖ ចូរមានការអត់ធ្មត់ក្នុងការស្វែងរកព្រលឹងដែលត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។
- ៣) ត្រូវមានការតាំងចិត្ត និងការប្តេជ្ញាចិត្តយ៉ាងមុតមាំ៖ កុំចុះចាញ់ដោយងាយៗនៅពេលជួបឧបសគ្គ។
- ៤) គិតអំពីតថភាពនៃស្ថាននរក ដើម្បីធ្វើជាកម្លាំងចិត្ត (Motivation)៖ នៅពេលអ្នកដឹងពីគ្រោះថ្នាក់ដែលគេនឹងជួប អ្នកនឹងមិនបង្អង់យូរក្នុងការជួយសង្គ្រោះឡើយ។
- ៥) នៅពេលអ្នកនិយាយជាមួយនរណាម្នាក់ ត្រូវប្រាកដថាបានសួរអំពី "ស្ថានសួគ៌"៖ នេះគឺជាសំណួរសំខាន់ដែលនាំទៅរកការចែកចាយដំណឹងល្អ។
- ៦) រៀនសូត្រពីអតីតកាល និងធ្វើនូវអ្វីដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ថាមានប្រសិទ្ធភាព៖ ប្រើប្រាស់បទពិសោធន៍ដើម្បីកែលម្អវិធីសាស្ត្ររបស់អ្នក។
- ៧) មានចិត្តខ្ជល់ខ្ជាយយ៉ាងពិតប្រាកដ ចំពោះបុគ្គលដែលអ្នកកំពុងនិយាយជាមួយ៖ មនុស្សអាចដឹងពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលចេញពីចិត្តរបស់អ្នក។
- ៨) យល់ឱ្យច្បាស់អំពីសារៈសំខាន់នៃការឈ្នះព្រលឹង៖ វាមិនមែនជាជម្រើសទេ ប៉ុន្តែគឺជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុត។

៩) កុំរំលងឱកាស នៅពេលដែលមាននរណាម្នាក់ដើរកាត់ផ្លូវរបស់អ្នក៖ គ្រប់ការជួបជុំសុទ្ធតែជាការរៀបចំរបស់
ព្រះ។

១០) ចុះចូលចំពោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបណ្តោយឱ្យទ្រង់ដឹកនាំអ្នក៖ ទ្រង់ជ្រាបថាអ្នកណាដែលកំពុង
ស្រែកឃ្លានសេចក្តីពិត។

ជំពូកទី២០៥ ការធ្វើការក្នុងចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់ព្រះវរ បិតា

ម៉ាថាយ ២១:២៨-៣១ បង្ហាញពីការប្រៀបធៀបរវាងកូនពីរនាក់៖ ម្នាក់និយាយថា «មិនទៅ» តែក្រោយមកក៏ប្រែចិត្តហើយទៅធ្វើការ រីឯម្នាក់ទៀតនិយាយថា «ទៅ» តែបែរជាមិនទៅវិញ។ ព្រះយេស៊ូវបញ្ជាក់ថា អ្នកដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យព្រះវរបិតា គឺជាអ្នកដែល **អនុវត្តជាក់ស្តែង**។

១) **កូន (SON)** – អ្នកគឺជាចំណែកនៃគ្រួសាររបស់ព្រះ៖ ក្នុងនាមជាកូន យើងមានមរតក និងមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយព្រះវរបិតា។

- ១ យ៉ូហាន ៣:២ «បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ ឥឡូវនេះ យើងជាកូនរបស់ព្រះ...»។

២) **ទៅ (GO)** – គឺជាបទបញ្ជាដែលផ្តល់ដោយព្រះវរបិតា៖ ការចេញទៅ មិនមែនជាជម្រើសសម្រាប់អ្នកដែលចង់ធ្វើនោះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជា «បញ្ជា»។

- ម៉ាកុស ១៦:១៥ «...ចូរទៅពេញក្នុងលោកីយ៍ ហើយផ្សាយដំណឹងល្អ...»។

៣) **ធ្វើការ (WORK)** – គឺជាការកិច្ចដែលយើងត្រូវបំពេញ៖ រាល់កិច្ចការដែលយើងធ្វើសម្រាប់ព្រះ នឹងត្រូវល្បួងលដោយភ្លើង ហើយអ្នកដែលធ្វើការដោយស្មោះត្រង់នឹងទទួលបានរង្វាន់។

- ១ កូរិនថូ ៣:១៤ «បើការដែលអ្នកណាសង់នៅជាប់ នោះអ្នកនោះនឹងបានរង្វាន់»។

៤) **ថ្ងៃនេះ (TODAY)** – គឺជាពេលវេលាដែលត្រូវចូលរួម៖ កុំរង់ចាំដល់ថ្ងៃស្អែក ព្រោះថ្ងៃសង្គ្រោះគឺនៅ «ពេលនេះ»។

- ២ កូរិនថូ ៦:២ «...មើល ឥឡូវនេះហើយ ជាពេលដែលទ្រង់ទទួល មើល ឥឡូវនេះហើយ ជាថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ»។

៥) **ក្នុង (IN)** – គឺជាទីតាំងដ៏ត្រឹមត្រូវដើម្បីឱ្យព្រះប្រើប្រាស់៖ គឺការមានព្រះបន្ទូលនៅក្នុងមាត់ និងក្នុងចិត្តរបស់យើង ដូចជាដាវមុខពីរ។

- ហេប្រើរ ៤:១២ «ដ្បិតព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ជានរស់ ហើយពូកែ ក៏មុតជាងដាវមុខពីរណាៗទៅទៀត...»។

៦) របស់ខ្ញុំ (MY) – វាជារឿងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ព្រះ៖ កិច្ចការនេះជារបស់ព្រះអង្គ មិនមែនជារបស់មនុស្សឡើយ។ យើងគ្រាន់តែជាអ្នកបម្រើដែលធ្វើតាមបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់។

- យ៉ូហាន ៩:៤ «យើងត្រូវធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះអង្គដែលចាត់យើងមក ក្នុងកាលដែលនៅមានពន្លឺថ្ងៃនៅឡើយ...»។

៧) ចម្ការទំពាំងបាយជូរ (VINEYARD) – គឺពិភពលោកទាំងមូល៖ ចម្ការបានទុំជោរហើយ គឺពិភពលោកដែលកំពុងរង់ចាំអ្នកច្រូតកាត់។

- យ៉ូហាន ៤:៣៥ «...ចូរងើបភ្នែកមើលវាលស្រែចុះ ដ្បិតស្រូវបានទុំ ល្មមនឹងច្រូតបានហើយ»។

ជំពូកទី២០៦ ការក្លាយជាអ្នកនេសាទមនុស្ស

លូកា ៥:៩-១០ «ដ្បិតគាត់ និងអស់អ្នកដែលនៅជាមួយ ក៏មានសេចក្តីរឿងឆ្ងល់ជាខ្លាំង ពីត្រីជាច្រើនដែលគេ ទើបតែចាប់បាននោះ... ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅស៊ីម៉ូនថា៖ «កុំខ្លាចឡើយ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នកនឹង ចាប់មនុស្សវិញ»។

ម៉ាថាយ ៤:១៩ «ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរមកតាមយើង យើងនឹងធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នាត្រឡប់ជាអ្នក នេសាទមនុស្សវិញ»។

- ១) ព្រះយេស៊ូវគឺជាអ្នកនេសាទមនុស្ស៖ ទ្រង់ជាគំរូដ៏ល្អបំផុតសម្រាប់យើង។
- ២) ទ្រង់បានប្រើការប្រៀបធៀបអំពីការនេសាទ ដើម្បីបង្រៀនយើងពីរបៀបឈ្នះព្រលឹង៖ វាជាសិល្បៈនៃការ ស្វែងរក និងការទាក់ទាញចិត្ត។
- ៣) មានត្រី និងមនុស្សជាច្រើននៅក្នុងលោកីយ៍នេះ៖ ចម្ការ (ឬសមុទ្រ) គឺធំធេងណាស់។
- ៤) នរណាក៏អាចក្លាយជាអ្នកនេសាទ/អ្នកឈ្នះព្រលឹងបានដែរ៖ មិនកំណត់លើឋានៈ ឬវណ្ណៈឡើយ។
- ៥) អ្នកមិនចាំបាច់ចាប់ត្រីបាន ទើបហៅថាទៅនេសាទនោះទេ៖ សំខាន់គឺសកម្មភាពនៃ "ការទៅ"។
- ៦) ប្រសិនបើអ្នកទៅនេសាទឱ្យបានច្រើនគ្រាន់ នោះអ្នកនឹងចាប់ត្រីបានជាមិនខាន៖ ភាពខ្ជាប់ខ្ជួននាំមកនូវលទ្ធ ផល។
- ៧) វិធីងាយបំផុតដើម្បីរៀននេសាទ គឺការទៅជាមួយអ្នកនេសាទដែលជោគជ័យ៖ រៀនតាមរយៈការអនុវត្តផ្ទាល់។
- ៨) ចូរនៅក្បែរអស់អ្នកដែលមានផលផ្លែ (*Results*)៖ បរិយាកាសជុំវិញនឹងជះឥទ្ធិពលដល់អ្នក។
- ៩) ធ្វើតាមគំរូនៃអ្នកនេសាទមនុស្សដែលជោគជ័យ៖ កុំបង្កើតកងសាជាថ្មី បើមានផ្លូវដែលគេជោគជ័យរួចហើយ។
- ១០) អ្នកមិនអាចបង្ខំឱ្យត្រីស៊ីនុយបានទេ ប៉ុន្តែអ្នកអាចរៀបចំអ្វីមួយសម្រាប់អ្នកដែលកំពុងឃ្លាន៖ យើងរៀបចំ ដំណឹងល្អ រីឯការជឿគឺជាការសម្រេចចិត្តរបស់គេ។

- ១១) អ្នកនេសាទដ៏ល្អ តែងតែពិគ្រោះជាមួយសៀវភៅណែនាំ និងមគ្គុទ្ទេសក៍នេសាទ៖ យើងត្រូវមានមូលដ្ឋានគ្រឹះ។
- ១២) យើងត្រូវពិគ្រោះជាមួយព្រះគម្ពីរ និងពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីចាប់មនុស្ស៖ នេះគឺជាមគ្គុទ្ទេសក៍ខ្ពស់បំផុត។
- ១៣) នុយដែលត្រឹមត្រូវ គឺជានុយណាដែលត្រឹមត្រូវស៊ី៖ ប្រើវិធីសាស្ត្រដែលមនុស្សអាចយល់ និងទទួលយកបាន។
- ១៤) អ្នកមិនចាំបាច់មានសញ្ញាបត្របណ្ឌិត ទើបអាចនេសាទត្រីបាននោះទេ៖ ព្រះអង្គប្រើចិត្តស្មោះត្រង់ មិនមែនគ្រាន់តែចំណេះដឹងខ្ពង់ខ្ពស់ឡើយ។
- ១៥) អ្នកនេសាទដ៏ល្អ មិនមែនជាមនុស្សដែលឆាប់ខឹង ឬអស់សង្ឃឹមឡើយ គេនឹងបន្តធ្វើរហូតដល់ចាប់ត្រីបាន៖ ចូរមានការអត់ធ្មត់។
- ១៦) អ្នកនេសាទដែលជោគជ័យ នឹងចាប់យកអ្វីៗដែលស៊ីនុយ ទោះបីជាមានទំហំ ពណ៌ ឬប្រភេទណាក៏ដោយ៖ មិនរើសអើងមនុស្សឡើយ។
- ១៧) អ្នកនេសាទដ៏ល្អ តែងតែមានការកត់ត្រាទុក៖ ដើម្បីរៀនសូត្រ និងតាមដានផលផ្លែ។

ជំពូកទី២០៧ កុំធ្វើឱ្យព្រះគុណរបស់ព្រះទៅជាឥតប្រយោជន៍

កាឡាទី ២:២១ «ខ្ញុំមិនធ្វើឱ្យព្រះគុណរបស់ព្រះ ទៅជាឥតប្រយោជន៍ឡើយ ដ្បិតបើសេចក្តីសុចរិត កើតមក ដោយសារច្បាប់វិន័យ នោះមានន័យថា ព្រះគ្រីស្ទបានស្ថិតជាអសារបង់ហើយ»។

កាឡាទី ២:១៦ «...ដ្បិតគ្មានមនុស្សណាម្នាក់ បានសុចរិតដោយសារការកាន់តាមច្បាប់វិន័យឡើយ»។

១) ដោយការលាយឡំ «ភិច្ចការសាច់ឈាម» ជាមួយ «ព្រះគុណ»៖ ប្រសិនបើការសង្គ្រោះអាស្រ័យលើការធ្វើល្អ នោះវាមិនមែនជាព្រះគុណទៀតឡើយ។

- រ៉ូម ១១:៦ «...បើមកពីព្រះគុណ នោះមិនមែនមកពីការដែលធ្វើទៀតទេ បើមិនដូច្នោះទេ ព្រះគុណមិនមែនជាព្រះគុណពិតឡើយ...»។

២) ដោយការមិនជឿថា «ព្រះគ្រីស្ទតែមួយអង្គឯង» គឺគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីសង្គ្រោះ៖ មនុស្សខ្លះព្យាយាមបង្កើតសេចក្តីសុចរិតដោយខ្លួនឯង ដោយមិនចុះចូលចំពោះសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ។

- រ៉ូម ១០:៤ «ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទ ជាទីបញ្ចប់នៃច្បាប់វិន័យ ដើម្បីឱ្យអស់អ្នកដែលជឿ បានសុចរិត»។

៣) ដោយការមិនចែកចាយដំណឹងល្អ៖ យើងធ្វើឱ្យព្រះគុណទៅជាឥតប្រយោជន៍ ចំពោះអ្នកដទៃ នៅពេលយើងមិនព្រមប្រាប់ពួកគេឱ្យដឹងពីផ្លូវសង្គ្រោះ។

- រ៉ូម ១០:១៤ «...ធ្វើដូចម្តេចឱ្យគេឮ បើគ្មានអ្នកណាផ្សាយប្រាប់ផង?»។

៤) ដោយការមិនជឿថា «នឹងមាននរណាម្នាក់ចង់បានសេចក្តីសង្គ្រោះ»៖ កុំមានការសង្ស័យលើអំណាចនៃដំណឹងល្អក្នុងការប៉ះពាល់ចិត្តមនុស្ស។

៥) ដោយការមិនចែកចាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ៖ ព្រោះសេចក្តីជំនឿកើតឡើងបាន លុះត្រាតែគេបានឮព្រះបន្ទូលសិន។

- រ៉ូម ១០:១៧ «...សេចក្តីជំនឿកើតឡើងដោយសារការឮ ហើយការឮនោះ កើតឡើងដោយសារព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ»។

៦) ដោយការមិនផ្តល់ឱកាសឱ្យពួកគេសម្រេចចិត្ត៖ ការបង្អង់ពេល អាចធ្វើឱ្យគេបាត់បង់ឱកាសដ៏មានតម្លៃបំផុត។

- ២ កូរិនថូ ៦:២ «...មើល ឥឡូវនេះហើយ ជាថ្ងៃនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ»។

៧) ដោយការមិនពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ សម្រាប់ការដឹកនាំ និងអំណាច៖ បើគ្មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ ការព្យាយាមរបស់យើងគ្រាន់តែជាកិច្ចការសាច់ឈាមប៉ុណ្ណោះ។

- កិច្ចការ ១:៨ «ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលអំណាច កាលណាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យាងមកសណ្ឋិតលើ អ្នក...»។

ជំពូកទី២០៨ អាកប្បកិរិយានៃការឈ្នះព្រលឹង

យ៉ូហ ៣:២៨ «ប៉ុន្តែ មានវិញ្ញាណនៅក្នុងមនុស្ស ហើយការបណ្តាលពីព្រះដ៏មានចេស្តាបំផុត ក៏ប្រទានឲ្យគេមានយោបល់»។

សុភាសិត ២០:២៧ «វិញ្ញាណរបស់មនុស្ស ជាចង្កៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់ សម្រាប់ស្វែងរកអស់ទាំងផ្នែកខាងក្នុង បំផុតនៃចិត្ត»។

១) មានអាកប្បកិរិយាដែលពោរពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ (*LOVING ATTITUDE*): ចូរស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចស្រឡាញ់ខ្លួនឯង។ ការសាបព្រោះដោយទឹកភ្នែក (ចិត្តអាណិតអាសូរ) នឹងនាំមកនូវការច្រូតកាត់ដោយអំណរ។

- ទំនុកតម្កើង ១២៦:៦ «អ្នកណាដែលចេញទៅ ទាំងយំផង កាលដែលនាំពូជទៅសាបព្រោះ នោះប្រាកដជានឹងត្រឡប់មកវិញ ដោយអំណរ...»។

២) មានអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមាន (*POSITIVE ATTITUDE*): ជឿជាក់ថាអ្នកអាចធ្វើគ្រប់សេចក្តីបាន តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទដែលផ្តល់កម្លាំងដល់អ្នក។ យើងជាអ្នកឈ្នះលើសលប់តាមរយៈទ្រង់។

- ភីលីព ៤:១៣ «ខ្ញុំអាចធ្វើគ្រប់សេចក្តីបាន តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ ដែលផ្តល់កម្លាំងដល់ខ្ញុំ»។

៣) មានអាកប្បកិរិយាតាំងចិត្តខ្ពស់ (*DETERMINED ATTITUDE*): អ្វីក៏ដោយដែលដៃអ្នករកឃើញថាត្រូវធ្វើ ចូរធ្វើឱ្យអស់ពីកម្លាំងកាយចិត្ត ព្រោះគ្មានការងារ ឬចំណេះដឹងនៅក្នុងផ្លូវដែលអ្នកនឹងត្រូវទៅនោះឡើយ។

៤) មានអាកប្បកិរិយាដែលពោរពេញដោយសន្តិភាព (*PEACEFUL ATTITUDE*): ព្រះអង្គនឹងរក្សាអ្នកឱ្យមានសន្តិភាពពេញលេញ កាលណាអ្នកដាក់ចិត្តលើទ្រង់ និងទុកចិត្តលើទ្រង់ជានិច្ច។

- អេសាយ ២៦:៣ «ទ្រង់នឹងរក្សាអ្នកដែលមានចិត្តនឹងផឹង ឲ្យមានសេចក្តីសុខសាន្តយ៉ាងពេញលេញ ពីព្រោះគេទុកចិត្តលើទ្រង់»។

៥) មានអាកប្បកិរិយាដែលពោរពេញដោយសេចក្តីអំណរ (*JOYFUL ATTITUDE*): បម្រើព្រះ និងផ្សាយដំណឹងល្អដោយសេចក្តីអំណរ ទោះបីជាត្រូវឆ្លងកាត់ការលំបាកក៏ដោយ ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចរត់ដល់ទីដៅដោយជោគជ័យ។

- កិច្ចការ ២០:២៤ «...ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានរត់ដល់ទី ដោយអំណរ និងបង្ហើយការបម្រើ... ដើម្បីធ្វើជាសាក្សីអំពី ដំណឹងល្អ នៃព្រះគុណរបស់ព្រះ»។

៦) មានអាកប្បកិរិយាដែលខ្វល់ខ្វាយពីអ្នកដទៃ (*CARING ATTITUDE*): មានចិត្តក្នុងអាណិត និងព្រួយបារម្ភ យ៉ាងខ្លាំងចំពោះបងប្អូនដែលមិនទាន់បានសង្គ្រោះ ដូចសាវ័កប៉ុលដែលសុខចិត្តលះបង់ដើម្បីសាច់ញាតិរបស់ លោក។

៧) មានអាកប្បកិរិយាដែលផ្ដោតលើការអធិស្ឋាន (*PRAYING ATTITUDE*): ឱ្យបំណងចិត្ត និងការអធិស្ឋាន របស់អ្នកជានិច្ចកាល គឺចង់ឱ្យមនុស្សបានសង្គ្រោះ។

- រ៉ូម ១០:១ «...បំណងចិត្ត និងការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំថ្វាយព្រះ... គឺចង់ឲ្យគេបានសង្គ្រោះ»។

ជំពូកទី២០៩ វិធីសាស្ត្រក្នុងកិច្ចការឈ្នះព្រលឹង

ម៉ាថាយ ៧:៧ «ចូរសុំ នោះនឹងបានឲ្យដល់អ្នក ចូររក នោះនឹងឃើញ ចូរគោះ នោះនឹងបើកឲ្យអ្នក»។

ម៉ាថាយ ៧:៨ «ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលសុំ នោះក៏ទទួល អ្នកណាដែលរក នោះក៏ឃើញ ហើយនឹងបើកឲ្យដល់អ្នកណាដែលគោះដែរ»។

- បំភ្លេចអ្វីៗដែលបានកើតឡើងក្នុងសប្តាហ៍នេះ (FORGET): កុំឱ្យការបរាជ័យ ឬភាពហត់នឿយក្នុងសប្តាហ៍នេះមករារាំងទឹកចិត្តអ្នកឡើយ។
- ផ្តោតលើអ្វីដែលវិជ្ជមាន (FOCUS): មើលទៅលើអំណាចរបស់ព្រះ និងឱកាសដែលនៅខាងមុខ។
- តាំងចិត្តឱ្យជាប់លើការឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ (FIX): មានគោលដៅច្បាស់លាស់ក្នុងចិត្តជានិច្ច។
- ដើរតាមការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (FOLLOW): បើកចិត្តស្តាប់បង្គាប់នៅពេលទ្រង់ជំរុញឱ្យអ្នកនិយាយជាមួយនរណាម្នាក់។
- ពង្រឹងកិច្ចការឈ្នះព្រលឹងរបស់អ្នកដោយការអធិស្ឋាន (FORTIFY): ការអធិស្ឋានគឺជាខែល និងជាកម្លាំងនៃកិច្ចការនេះ។
- រកស្វែងរកនរណាម្នាក់ដែលចាប់អារម្មណ៍ចង់ទៅស្ថានសួគ៌ (FIND): រកអ្នកដែលមានចិត្តស្រែកឃ្លានខាងវិញ្ញាណ។
- រកយល់ពីអ្វីដែលគេត្រូវបានគេបង្រៀនកន្លងមកអំពីការទៅស្ថានសួគ៌ (FIGURE OUT): នេះជួយឱ្យអ្នកដឹងពីរបៀបពន្យល់សេចក្តីពិតឱ្យចំចំណុច។
- ធ្វើឱ្យមានសត្វខកចិត្ត ដោយការចែកចាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាមួយពួកគេ (FRUSTRATE): ព្រះបន្ទូលគឺជាដាវដែលកម្ចាត់ការកុហករបស់មារ។
- រកវិធីសាស្ត្រដើម្បីបង្ហាញដំណឹងល្អ (FIND A WAY): ប្រើប្រាស់ប្រាជ្ញា និងមធ្យោបាយផ្សេងៗដើម្បីឱ្យគេយល់។

- បង្កើតការងារដោយផ្តល់ឱកាសឱ្យពួកគេទទួលបានប្រាក់គ្រីស្ទជាប្រាក់អង្គសង្គ្រោះ (*FINISH*): កុំគ្រាន់តែនិយាយហើយដើរចេញ ប៉ុន្តែត្រូវនាំគេមកដល់ការសម្រេចចិត្ត។

ជំពូកទី២១០ យើងធ្វើមិនត្រូវទេ

២ ពង្សាវតាក្សត្រ ៧:៩ «ខណៈនោះ គេនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ «យើងធ្វើមិនត្រូវទេ ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃដំណឹងល្អ ហើយយើងនៅស្ងៀមវិញ បើយើងរង់ចាំរហូតដល់ភ្លឺ នោះទោសនឹងធ្លាក់មកលើយើងមិនខាន ដូច្នេះ ចូរយើងទៅប្រាប់ពួកដំណាក់ស្តេចឥឡូវនេះចុះ»។

១) យើងធ្វើមិនត្រូវទេ ប្រសិនបើយើងមិនចែករំលែកដំណឹងល្អ៖ ការផ្សាយដំណឹងល្អគឺជាកាតព្វកិច្ចដ៏ចាំបាច់បំផុត។

- ១ កូរិនថូ ៩:១៦ «...វេទនាដល់ខ្ញុំហើយ បើខ្ញុំមិនផ្សាយដំណឹងល្អទេនោះ!»។

២) យើងធ្វើមិនត្រូវទេ ប្រសិនបើយើងមិនអធិស្ឋានឱ្យអ្នកបាត់បង់បានសង្គ្រោះ៖ ការឈប់អធិស្ឋានឱ្យអ្នកដទៃ គឺជាអំពើបាបចំពោះព្រះអម្ចាស់។

- ១ សាំយូអែល ១២:២៣ «ចំណែកឯទូលបង្គំវិញ សូមព្រះអង្គកុំឱ្យទូលបង្គំធ្វើបាបនឹងព្រះអម្ចាស់ ដោយឈប់អធិស្ឋានឱ្យលោករាល់គ្នាឡើយ...»។

៣) យើងធ្វើមិនត្រូវទេ ប្រសិនបើយើងបណ្តោយឱ្យពាក្យដោះសារ រារាំងយើងពីការឈ្នះព្រលឹង៖ ព្រះអង្គប្រាប់ដឹងពីចេតនានៃចិត្តយើង ហើយទ្រង់ដឹងថា តើយើងពិតជាមិនដឹង ឬគ្រាន់តែធ្វើជាមិនដឹងពីសេចក្តីវិនាសរបស់អ្នកដទៃ។

- សុភាសិត ២៤:១១-១២ «ចូរជួយសង្គ្រោះអស់អ្នកណាដែលគេនាំទៅរកសេចក្តីស្លាប់...»។

៤) យើងធ្វើមិនត្រូវទេ ប្រសិនបើយើងមិនទៅរកអ្នកក្រីក្រ និងអ្នកខ្វះខាត៖ ចូរនិយាយការពារ និងជួយដោះស្រាយរឿងក្តីរបស់អ្នកដែលគ្មានទីពឹង។

៥) យើងធ្វើមិនត្រូវទេ ប្រសិនបើយើងមិនទទួលស្គាល់ថា "ពេលវេលាគឺឥឡូវនេះ"៖ គ្រប់យ៉ាងគឺរួចរាល់ហើយ សម្រាប់ការជប់លៀងដ៏ធំរបស់ព្រះអង្គ។

- លូកា ១៤:១៧ «...ចូរមក ជឿតម្លឹងបានរៀបចំរួចរាល់អស់ហើយ»។

៦) យើងធ្វើមិនត្រូវទេ ប្រសិនបើយើងមិនមាន "ភាពបន្ទាន់" ក្នុងការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់យើង៖ ព្រះអម្ចាស់បង្គាប់ឱ្យយើងចេញទៅ «ឱ្យបានឆាប់» ទៅតាមផ្លូវតូច ផ្លូវធំ ដើម្បីនាំមនុស្សមក។

- លូកា ១៤:២១ «...ចូរចេញទៅតាមផ្ទះ និងតាមច្រកក្នុងទីក្រុងឲ្យបានឆាប់...»។

៧) យើងធ្វើមិនត្រូវទេ ប្រសិនបើយើងមិនបន្តទៅរកមនុស្សគ្រប់គ្នាក្នុងពិភពលោក រហូតដល់ព្រលឹងចុងក្រោយ បានសង្គ្រោះ៖ ផ្ទះរបស់ព្រះអង្គត្រូវតែពេញ ហើយយើងត្រូវតែបង្ខំ (ជាសំគៀនយ៉ាងខ្លាំងក្លា) ឱ្យគេចូលមក។

- លូកា ១៤:២៣ «...ចូរចេញទៅតាមផ្ទះផ្ទាល់ និងតាមរបងចម្ការ ហើយបង្ខំគេឲ្យចូលមក ដើម្បីឲ្យផ្ទះរបស់ យើងបានពេញ»។

ជំពូកទី២១១ តើពួកគេពិតជាបានសង្គ្រោះមែនឬ?

កិច្ចការ ១១:១៣-១៤ «...ចូរចាត់មនុស្សឲ្យទៅក្រុងយ៉ូបប៉េ ដើម្បីហៅស៊ីម៉ូន... គាត់នឹងប្រាប់ពាក្យដល់អ្នក ដែលនាំឲ្យអ្នក និងអ្នកផ្ទះរបស់អ្នកទាំងអស់ បានសង្គ្រោះ...»។

១) ការរិះគន់ និងចម្លើយតប (CRITICISMS AND ANSWERS):

ក) តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណាថា គេពិតជាជឿចេញពីចិត្តមែន? ខ្ញុំមិនអាចដឹងចិត្តគេច្បាស់ ១០០% ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងច្បាស់ថា «ខ្ញុំបានសង្គ្រោះ»/ កិច្ចការរបស់យើងគឺចែកចាយ ចំណែកចិត្តគំនិតគឺជាសេចក្តីរវាងគេ និងព្រះ។

- ១ យ៉ូហាន ៥:១៣ «...ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានដឹងថា អ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច...»។

ខ) តើមនុស្សអាចបានសង្គ្រោះក្នុងរយៈពេលត្រឹមតែប៉ុន្មាននាទីបានដោយរបៀបណា? ចោរដែលនៅជាប់ឈើឆ្កាង បានសង្គ្រោះក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីមុនពេលគាត់ស្លាប់។ នៅថ្ងៃបុណ្យថ្ងៃទី៥០ (Pentecost) មនុស្សប្រហែល ៣,០០០ នាក់បានសង្គ្រោះក្នុងពេលតែមួយ។ សេចក្តីសង្គ្រោះគឺជា «ព្រឹត្តិការណ៍» នៃការជឿ មិនមែនជាដំណើរការរៀនសូត្ររាប់ឆ្នាំនោះទេ។

គ) តើក្មេងៗពិតជាយល់ពីអត្ថន័យនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដែរឬទេ? ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា បើមិនត្រឡប់មកដូចកូនក្មេងវិញទេ នោះមិនអាចចូលនគរស្ថានសួគ៌បានឡើយ។ ក្មេងៗមានចិត្តសាមញ្ញក្នុងការជឿ ដែលជាអ្វីដែលព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យ។

- ម៉ាថាយ ១៨:៣ «...បើអ្នករាល់គ្នាមិនប្រែចិត្ត ហើយត្រឡប់មកដូចជាក្មេងតូចៗវិញទេ...»។

ឃ) ការឈ្នះព្រលឹង មិនមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងសម័យកាលរបស់យើងទៀតទេ? ព្រះបន្ទូលចែងថា អស់អ្នកដែលស្គាល់ព្រះរបស់ខ្លួន នឹងមានកម្លាំងមាំមួន ហើយធ្វើកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ (exploits)។ ព្រះចេស្ដារបស់ព្រះមិនដែលប្រែប្រួលតាមសម័យកាលឡើយ។

ង) អ្នកកំពុងធ្វើឱ្យសេចក្តីសង្គ្រោះទៅជា "ងាយស្រួលពេក" ហើយ? សេចក្តីសង្គ្រោះពិតជា «សាមញ្ញ» ណាស់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែមានសត្វតែងតែព្យាយាមធ្វើឱ្យចិត្តមនុស្សរង្វេងចេញពីភាពសាមញ្ញនេះ។

- ២ កូរិនថូ ១១:៣ «...ខ្លាចក្រែងចិត្តអ្នករាល់គ្នា ត្រូវរង្វេងចេញពីសេចក្តីសាមញ្ញ ដែលមានចំពោះព្រះគ្រីស្ទ»។

ច) បើគេសង្គ្រោះមែន តើពួកគេបាត់ទៅណាអស់ហើយ? (ហេតុអ្វីមិនឃើញមកព្រះវិហារ?) ព្រះយេស៊ូវបានប្រោសមនុស្សយូង ១០ នាក់ឱ្យជា ប៉ុន្តែមានតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលត្រឡប់មកវិញ។ ការដែលគេមិនត្រឡប់មកមិនមែនមានន័យថាព្រះអង្គមិនបានប្រោសគេឱ្យជានោះទេ។

២) អ្នកដែលរិះគន់ការឈ្នះព្រលឹង គ្រាន់តែព្យាយាមដោះសា ចំពោះការដែលពួកគេមិនឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះតែប៉ុណ្ណោះ: (*THEIR JUSTIFICATION*):

- ២ ពេត្រុស ៣:៣ «...នៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់ នឹងមានមនុស្សចម្រើនណាមួយ មកធ្វើតាមសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់ខ្លួន»។

៣) ភារកិច្ចរបស់យើង គឺ «ជឿ» ហើយ «ចេញទៅ» (*OUR JOB IS TO BELIEVE AND GO*):

យើងត្រូវបន្តធ្វើកិច្ចការដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ ហើយសូម្បីតែកិច្ចការដែលធំជាងនេះទៅទៀត ក៏យើងអាចធ្វើបានតាមរយៈទ្រង់។

- យ៉ូហាន ១៤:១២ «...អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងធ្វើការដែលខ្ញុំធ្វើដែរ ក៏នឹងធ្វើការដែលធំជាងនេះទៅទៀត...»។

ជំពូកទី២១២ ហេតុអ្វីបានជាយើងត្រូវចេញទៅឈ្នះព្រលឹង ?

រ៉ូម ១០:១៣ «ដ្បិតអ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងបានសង្គ្រោះ»។

រ៉ូម ១០:១៤-១៥ «...ធ្វើដូចម្តេចឲ្យគេជឿលើព្រះអង្គ បើគេមិនដែលឮពីព្រះអង្គផង ? ហើយធ្វើដូចម្តេចឲ្យគេឮ បើគ្មានអ្នកណាផ្សាយប្រាប់ផង ?... ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «ដឹងរបស់អស់អ្នកដែលនាំដំណឹងល្អ នោះ ល្អប្រពៃណាស់!»។

១) ពីព្រោះយើងត្រូវបានបង្គាប់ឱ្យទៅឈ្នះព្រលឹង (*COMMANDED TO GO*): ព្រះយេស៊ូវមានសិទ្ធិអំណាច ពេញលេញទាំងនៅស្ថានសួគ៌ និងលើផែនដី ហើយទ្រង់បានបង្គាប់ឱ្យយើងទៅបង្រៀនគ្រប់ទាំងសាសន៍។

- ម៉ាកុស ១៦:១៥ «...ចូរទៅពេញក្នុងលោកីយ៍ ហើយផ្សាយដំណឹងល្អដល់សត្វលោកគ្រប់រូប»។

២) ពីព្រោះយើងត្រូវធ្វើតាមគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូវ (*FOLLOW JESUS' EXAMPLE*): ព្រះរាជបុត្រាមនុស្សបាន យាងមក ដើម្បីស្វែងរក និងសង្គ្រោះអស់អ្នកដែលបាត់បង់។ បើយើងដើរតាមទ្រង់ យើងត្រូវធ្វើកិច្ចការដែលទ្រង់ ធ្វើ។

- លូកា ១៩:១០ «ដ្បិតបុត្រាមនុស្សបានមក ដើម្បីស្វែងរក ហើយនឹងសង្គ្រោះមនុស្សដែលបាត់បង់»។

៣) ពីព្រោះអ្នកបាត់បង់នឹងមិនដឹងឡើយ ប្រសិនបើយើងមិនប្រាប់ពួកគេ (*THEY WON'T KNOW*): តើគេអាច ជឿដោយរបៀបណា បើគេមិនដែលឮ ? ហើយតើគេអាចឮដោយរបៀបណា បើគ្មានអ្នកណាផ្សាយប្រាប់ ?

៤) ពីព្រោះនេះជាមូលហេតុដែលព្រះគ្រីស្ទយាងមកផែនដី (*REASON FOR HIS COMING*): នេះជាសេចក្តី ពិតដ៏គួរឱ្យទទួលយកបំផុត៖ ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវបានយាងមកក្នុងលោកីយ៍ ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សមានបាប។

- ១ ទីម៉ូថេ ១:១៥ «...ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ បានយាងមកក្នុងលោកីយ៍ ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សមានបាប...»។

៥) ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវសព្វព្រះហឫទ័យឱ្យយើងខ្វល់ខ្វាយពីអ្នកដទៃ (*CARE FOR OTHERS*): ដូចជាសាវ័ក ប៉ុលដែលមានបំណងចិត្ត និងការអធិស្ឋានយ៉ាងខ្លាំងក្លា ចង់ឱ្យបងប្អូនរបស់លោកបានសង្គ្រោះ។

៦) ពីព្រោះនេះគឺជាអ្វីដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលយើងអាចធ្វើសម្រាប់ស្ថានសួគ៌ (*GREATEST THING*): អ្នកដែល យើងនាំមកឲ្យព្រះគ្រីស្ទ គឺជាសេចក្តីសង្ឃឹម សេចក្តីអំណរ និងជា «ភ្លងជ័យ» នៃមោទនភាពរបស់យើង នៅ ចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចាស់។

- ១ ថែស្សាឡូនីច ២:១៩ «ដ្បិតតើអ្វីជាសេចក្តីសង្ឃឹម ឬជាសេចក្តីអំណរ ឬជាក្នុងជ័យ... បើមិនមែនជាអ្នករាល់គ្នា... នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ទ្រង់យាងមកនោះទេ?»។

៧) ពីព្រោះវេទនាដល់យើងហើយ ប្រសិនបើយើងមិនចេញទៅឈ្នះព្រលឹង (*WOE UNTO US*): ការផ្សាយដំណឹងល្អគឺជាកាតព្វកិច្ចដ៏ចាំបាច់បំផុតសម្រាប់អ្នកជឿម្នាក់ៗ។

- ១ កូរិនថូ ៩:១៦ «...ដ្បិតមានសេចក្តីចាំបាច់ ត្រូវឲ្យខ្ញុំធ្វើដូច្នោះ ហើយវេទនាដល់ខ្ញុំហើយ បើខ្ញុំមិនផ្សាយដំណឹងល្អទេនោះ!»។

ជំពូកទី២១៣ តម្លៃនៃការឈ្នះព្រលឹង

១ កូរិនថូ ៩:១៩ «ដ្បិតទោះបីខ្ញុំជាអ្នកមានសេរីភាព មិនចំណុះអ្នកណាក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំបានធ្វើខ្លួនជាបារមីដល់មនុស្សទាំងអស់ដែរ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានឈ្នះមនុស្សឲ្យបានកាន់តែច្រើនឡើង»។

១ កូរិនថូ ៩:២២ «...ខ្ញុំបានត្រឡប់ជាគ្រប់យ៉ាង ដល់មនុស្សគ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានសង្គ្រោះអ្នកខ្លះ តាមគ្រប់មធ្យោបាយទាំងអស់»។

១) ពេលវេលា (TIME): ការឈ្នះព្រលឹងទាមទារឱ្យយើងចេះប្រើប្រាស់ពេលវេលាឱ្យមានតម្លៃបំផុត មិនមែនដូចជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅឡើយ ប៉ុន្តែដូចជាអ្នកមានប្រាជ្ញា។ យើងត្រូវរាប់ថ្ងៃមរណៈរបស់យើង ដើម្បីឱ្យចិត្តយើងបែរទៅរកប្រាជ្ញាវិញ្ញាណ។

- អេភេសូរ ៥:១៦ «ចូរប្រើប្រាស់ពេលវេលាឲ្យបានល្អបំផុត ដ្បិតសម័យកាលនេះអាក្រក់ណាស់»។

២) សមត្ថភាព ឬជួងព្រលឹង (TALENT): យើងត្រូវប្រើប្រាស់អំណោយទានផ្សេងៗគ្នាដែលព្រះបានប្រទានឱ្យតាមរយៈព្រះគុណរបស់ទ្រង់។ មិនថាជាការបង្រៀន ការបម្រើ ការលើកទឹកចិត្ត ឬការបង្ហាញសេចក្តីមេត្តាករុណាឡើយ ចូរធ្វើវាដោយចិត្តរំភើប និងអស់ពីសមត្ថភាព។

- រ៉ូម ១២:៦ «យើងមានអំណោយទានផ្សេងៗគ្នា តាមព្រះគុណដែលបានប្រទានមកយើង...»។

៣) ទ្រព្យសម្បត្តិ (TREASURE): កុំសន្សំទ្រព្យសម្បត្តិនៅផែនដី ដែលអាចពុកផុយ ឬត្រូវចោរលួចឡើយ ប៉ុន្តែចូរធ្វើទ្រព្យសម្បត្តិ (ការវិនិយោគលើព្រលឹងមនុស្ស) នៅស្ថានសួគ៌វិញ។ កាលណាយើងលះបង់ទ្រព្យធនដើម្បីកិច្ចការព្រះ ចិត្តរបស់យើងក៏នឹងនៅទីនោះដែរ។

- ម៉ាថាយ ៦:២១ «ដ្បិតទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកនៅកន្លែងណា នោះចិត្តរបស់អ្នកក៏នៅកន្លែងនោះដែរ»។

៤) ទីបន្ទាល់ជីវិត (TESTIMONY): តម្លៃដ៏ធំមួយទៀត គឺការរក្សាទីបន្ទាល់ជីវិតឱ្យមានភាពបរិសុទ្ធ និងស្មោះត្រង់នៅចំពោះព្រះ និងមនុស្សលោក។ ការរស់នៅដោយសេចក្តីសប្បុរស និងភាពត្រឹមត្រូវ មិនមែនតាមប្រាជ្ញាសាច់ឈាម ប៉ុន្តែតាមព្រះគុណរបស់ព្រះ គឺជា «ពន្លឺ» ដែលទាក់ទាញមនុស្សឱ្យមករកទ្រង់។

ជំពូកទី២១៤ មនុស្សលោកកំពុងវង្វេង

ម៉ាថាយ ១៨:១១ «ដ្បិតបុត្រមនុស្សបានមក ដើម្បីនឹងសង្គ្រោះមនុស្សដែលបាត់បង់»។

លូកា ១៩:១០ «ដ្បិតបុត្រមនុស្សបានមក ដើម្បីនឹងរក ហើយនឹងសង្គ្រោះមនុស្សដែលបាត់បង់»។

១) អ្នកដែលវង្វេង មិនដឹងថាខ្លួនកំពុងនៅទីណានោះទេ ពួកគេបាត់បង់ការយល់ដឹងអំពីស្ថានភាពវិញ្ញាណពិត ប្រាកដរបស់ខ្លួននៅចំពោះព្រះ។

២) អ្នកដែលវង្វេង មានគោលដៅក្នុងចិត្ត (ចង់ទៅស្ថានសួគ៌)៖ មនុស្សភាគច្រើនចង់បានសេចក្តីសុខបន្ទាប់ពី ស្លាប់ ប៉ុន្តែចិត្តគេវង្វេង។

៣) អ្នកដែលវង្វេង មិនដឹងពីរបៀបដើម្បីទៅដល់ទីនោះឡើយ៖ ពួកគេខ្វះចំណេះដឹងអំពីព្រះបន្ទូល និងផ្លូវសង្គ្រោះ។

៤) អ្នកដែលវង្វេង ជារឿយៗគិតថាខ្លួនកំពុងដើរក្នុងទិសដៅត្រឹមត្រូវ៖ ពួកគេពឹងផ្អែកលើការធ្វើបុណ្យ ឬសាសនា ដោយស្មានថាជាផ្លូវត្រូវ។

៥) អ្នកដែលវង្វេង មិនមែនតែងតែដឹងថាខ្លួនកំពុងវង្វេងនោះទេ ជួនកាលភាពសុខស្រួលក្នុងលោកីយ៍ ធ្វើឱ្យគេ ភ្លេចខ្លួនថាខ្លួនកំពុងបាត់បង់។

៦) អ្នកដែលវង្វេង ត្រូវការជំនួយដើម្បីស្វែងរកគោលដៅរបស់ខ្លួន៖ បើគ្មានអ្នកនាំផ្លូវ គេនឹងបន្តវង្វេងជារៀងរហូត។

៧) អ្នកដែលវង្វេង ត្រូវតែព្រមទទួលស្គាល់ថាខ្លួនត្រូវការជំនួយ៖ ការបន្ទាបខ្លួនគឺជាជំហានដំបូងនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។

៨) យើងត្រូវតែស្វែងរកអស់អ្នកដែលវង្វេងបាត់៖ កុំរង់ចាំឱ្យគេមករកយើង តែយើងត្រូវចេញទៅរកគេ។

៩) យើងត្រូវតែជួយពួកគេឱ្យមើលឃើញផ្លូវ៖ បង្ហាញពន្លឺនៃព្រះបន្ទូលឱ្យគេមើលឃើញច្បាស់។

១០) យើងត្រូវតែនាំផ្លូវពួកគេទៅកាន់គោលដៅ៖ មិនត្រឹមតែប្រាប់ផ្លូវទេ តែត្រូវជួយប្រោមជ្រុងគេរហូតដល់គេ បានសង្គ្រោះ។

អំណរនៅស្ថានសួគ៌ (លូកា ១៥:៣-៧)

ព្រះយេស៊ូវបានប្រើរឿងប្រៀបប្រធានអំពី «ចៀមដែលបាត់» ដើម្បីបង្ហាញថា ព្រះអង្គសុខចិត្តទុកចៀម ៩៩ ក្បាល ដើម្បីទៅតាមរកតែ ១ ក្បាលដែលរង្វេងបាត់។ នៅពេលរកឃើញវិញ នោះមានអំណរយ៉ាងខ្លាំង៖

«...នៅស្ថានសួគ៌ ក៏នឹងមានសេចក្តីអំណរយ៉ាងនោះដែរ ចំពោះមនុស្សបាបម្នាក់ដែលប្រែចិត្ត...»។

ជំពូកទី២១៥ អ្វីដែលត្រូវរក្សាទុកក្នុងចិត្តរបស់អ្នក

លូកា ១៦:១៩-៣១ រៀបរាប់អំពីសេចក្តីពិតដ៏គួរឱ្យខ្លាចខ្លាំងបំផុតមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ គឺរឿងរ៉ាវរវាងអ្នកមានម្នាក់ និងឡាសារដែលជាអ្នកសុំទាន។ រឿងនេះមិនមែនគ្រាន់តែជាការប្រៀបធៀបឡើយ ប៉ុន្តែវាជាការបើកបង្ហាញពី « តថភាពនៃជីវិតបន្ទាប់ពីស្លាប់ »។

- ១) អ្នកត្រូវតែគិតអំពីទីកន្លែងមួយដែលហៅថា ស្ថាននរក (HELL): វាមិនមែនជាការបំភ័យឡើយ ប៉ុន្តែវាជាទីកន្លែងពិតប្រាកដដែលមានចែងក្នុងព្រះបន្ទូល។
- ២) អ្នកត្រូវតែគិតអំពីមនុស្សដែលកំពុងនៅទីនោះនាពេលនេះ៖ មានព្រលឹងរាប់លាននាក់កំពុងស្ថិតក្នុងសេចក្តីវេទនានាពេលនេះ ហើយពួកគេមិនអាចត្រឡប់ក្រោយបានឡើយ។
- ៣) ត្រូវដឹងថា មានមនុស្សជាច្រើនកំពុងដើរទៅរកស្ថាននរក ដោយមិនដឹងខ្លួន៖ ដូចជាអ្នកមានក្នុងរឿងនេះ គេរស់នៅយ៉ាងសុខស្រួលរាល់ថ្ងៃ តែមិនដឹងថាគ្រោះថ្នាក់នៅខាងមុខឡើយ។
- ៤) អ្នកប្រហែលជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ ដែលឈរនៅចន្លោះពួកគេ និងស្ថាននរក៖ ព្រះអង្គអាចនឹងប្រើប្រាស់លោកអ្នក (តាមរយៈវីដេអូ ឬការសន្ទនា) ដើម្បីឃាត់ឃាំងគេកុំឱ្យទៅទីនោះ។
- ៥) អ្នកគឺជាចម្លើយនៃការអធិស្ឋានរបស់នរណាម្នាក់៖ ប្រហែលជាមានឪពុកម្តាយ ឬបងប្អូនគេ កំពុងអធិស្ឋានសុំឱ្យព្រះចាត់នរណាម្នាក់ទៅប្រាប់គេ ហើយអ្នកគឺជាអ្នកដែលព្រះចាត់មក។
- ៦) ស្ថាននរក គឺពិតដូចអ្វីដែលបានរៀបរាប់ក្នុងលូកា ១៦៖ មានភ្លើងឆេះ មានសេចក្តីស្រែកឃ្លានយ៉ាងខ្លាំង និងមានការឈឺចាប់ដែលមិនអាចពណ៌នាបាន។
- ៧) ស្ថាននរក គឺនៅទីនោះជារៀងរហូត (FOREVER): គ្មានការបញ្ចប់ គ្មានថ្ងៃសម្រាក និងគ្មានឱកាសទីពីរឡើយ។
- ៨) គ្រប់គ្នាដែលមិនទាន់បានសង្គ្រោះ នឹងត្រូវទៅស្ថាននរកនៅពេលគេស្លាប់៖ នេះគឺជាសេចក្តីពិតដ៏ជូរចត់ដែលជម្រុញឱ្យយើងត្រូវចេញទៅផ្សាយដំណឹងល្អ។
- ៩) ព្រះយេស៊ូវមិនសព្វព្រះហឫទ័យឱ្យនរណាម្នាក់ទៅស្ថាននរកឡើយ៖ នេះហើយជាមូលហេតុដែលទ្រង់សុខចិត្តស៊ូសុគតនៅលើឈើឆ្កាង ដើម្បីបើកផ្លូវសង្គ្រោះ។

១០) ចូរចាត់ទុកឱកាសនេះថា ជាការជួយសង្គ្រោះនរណាម្នាក់ឱ្យរួចពីភ្លើងនរកដោយផ្ទាល់៖ រាល់ពេលដែលលោកអ្នកឈ្នះព្រលឹង គឺលោកអ្នកកំពុងឆក់យកគេចេញពីភ្លើង។

- យូដាស ១:២៣ «...ចូរជួយសង្គ្រោះអ្នកដទៃ ដោយឆក់ចេញពីភ្លើង...»។

ជំពូកទី២១៦ ការក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងដ៏ប្រសើរជាងមុន

សុភាសិត ១១:៣០ «ផលផ្លែនៃមនុស្សសុចរិត ជាដើមឈើនៃជីវិត ហើយអ្នកណាដែលឈ្នះព្រលឹង នោះជាអ្នកមានប្រាជ្ញា»។

ជានីយ៉ែល ២:២១ «...ទ្រង់ប្រទានប្រាជ្ញាដល់មនុស្សមានប្រាជ្ញា និងចំណេះដល់អស់អ្នកដែលមានយោបល់»។

១) រៀបចំកាលវិភាគទៀងទាត់សម្រាប់ការឈ្នះព្រលឹង៖ កុំរង់ចាំដល់ពេលទំនេរ ប៉ុន្តែត្រូវកំណត់ពេលវេលាជាក់លាក់។

២) កុំបណ្តោយឱ្យអ្វីមួយ ឬនរណាម្នាក់មករំខានដល់ពេលវេលាឈ្នះព្រលឹងរបស់អ្នក៖ ចាត់ទុកវាជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុត។

៣) កំណត់គោលដៅចែកចាយដំណឹងល្អជាមួយនរណាម្នាក់រាល់ពេលដែលអ្នកចេញទៅ៖ មានគោលដៅច្បាស់លាស់ក្នុងចិត្ត។

៤) តាំងចិត្តយ៉ាងមុតមាំក្នុងការផ្លាស់ប្តូរជីវិតរបស់នរណាម្នាក់ឱ្យពិតប្រាកដ៖ ចង់ឃើញគេបានសង្គ្រោះមែនទេន។

៥) សុំឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រើប្រាស់លោកអ្នក៖ បើគ្មានទ្រង់ទេ យើងមិនអាចធ្វើអ្វីបានឡើយ។

៦) ចុះចូលចំពោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជារៀងរាល់ថ្ងៃ៖ ឱ្យទ្រង់ជាអ្នកដឹកនាំគ្រប់ជំហានរបស់អ្នក។

៧) ត្រៀមខ្លួនពង្រីកសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក៖ កុំខ្លាចក្នុងការធ្វើអ្វីដែលលើសពីសមត្ថភាពខ្លួនឯង។

៨) ត្រូវដឹងថា មានសត្វចង់រារាំងអ្នកមិនឱ្យឃើញមនុស្សបានសង្គ្រោះ៖ វាជាចម្បាំងខាងវិញ្ញាណ។

៩) កុំបណ្តោយឱ្យមានសត្វឈ្នះក្នុងជីវិតរបស់អ្នកឡើយ៖ ចូរមានជ័យជំនះតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ។

១០) យកខិត្តប័ណ្ណ (Gospel Tracts) តាមខ្លួនជានិច្ច ទោះទៅទីណាក៏ដោយ៖ ត្រៀមខ្លួនជានិច្ច។

១១) បង្ខំខ្លួនឯងឱ្យផ្តល់ខិត្តប័ណ្ណដល់គ្រប់គ្នាដែលអ្នកជួប៖ ជួនកាលយើងត្រូវជម្នះភាពអៀនខ្មាសរបស់ខ្លួនឯង។

១២) អធិស្ឋានបញ្ចេញឈ្មោះសម្រាប់អស់អ្នកដែលអ្នកជឿថាត្រូវតែសង្គ្រោះ៖ ការអធិស្ឋានចំឈ្មោះមានឥទ្ធិពលខ្លាំង។

១៣) អានព្រះគម្ពីរតាមរយៈភ្នែករបស់អ្នកឈ្នះប្រលឹង៖ ស្វែងរកសារដែលនាំទៅរកសេចក្តីសង្គ្រោះ។

១៤) រៀនសូត្រពីទីបន្ទាល់នៃការឈ្នះប្រលឹងរបស់អ្នកដទៃ៖ ដើម្បីទទួលបានបទពិសោធន៍ និងបច្ចេកទេសថ្មីៗ។

១៥) មានចិត្តស្រេកឃ្លានចង់ឃើញនរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ៖ ចិត្តដែលនេះឈ្លូលនាំទៅរកលទ្ធផល។

ជំពូកទី២១៧ ការធ្វើកិច្ចការឈ្នះព្រលឹងដោយសមរម្យ

- ១ កូរិនថូ ១៤:៤០ «ចូរឲ្យគ្រប់ទាំងសេចក្តីបានសម្រេចទៅ ដោយសមរម្យ ហើយតាមលំដាប់លំដោយចុះ»។
- ១ កូរិនថូ ៩:២២ «...ខ្ញុំបានត្រឡប់ជាគ្រប់យ៉ាង ដល់មនុស្សគ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានសង្គ្រោះអ្នកខ្លះ តាមគ្រប់មធ្យោបាយទាំងអស់»។
- ១) ចេញទៅឈ្នះព្រលឹងជាមួយដៃគូ៖ ការទៅជាគូ (២នាក់) ផ្តល់នូវសុវត្ថិភាព និងការលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក។
- ២) រៀបចំខ្លួនឱ្យស្អាតបាត បាញ់ទឹកអប់មាត់ និងសម្លឹងភ្នែកអ្នកស្តាប់៖ រូបរាងស្អាតបាត និងដង្ហើមស្រស់ថ្លា បង្ហាញពីការគោរពដល់អ្នកដទៃ។
- ៣) យកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់ចំពោះពេលវេលាឈ្នះព្រលឹង៖ កុំធ្វើលេងសើច ឬធ្វើឱ្យរំខានដល់កិច្ចការដ៏វិសុទ្ធនេះ។
- ៤) ផ្តល់ឱកាសឱ្យគេនិយាយ និងចេះស្តាប់គេឱ្យបានល្អ៖ ការស្តាប់គឺជាសញ្ញានៃសេចក្តីស្រឡាញ់។
- ៥) កុំរំលងនរណាម្នាក់ដែលដើរកាត់ផ្លូវរបស់អ្នក៖ មនុស្សគ្រប់គ្នាមានតម្លៃសម្រាប់ព្រះ។
- ៦) មានចិត្តសប្បុរស និងសុដីវធម៌៖ កាយវិការទន់ភ្លន់ទាក់ទាញចិត្តមនុស្ស។
- ៧) សុំការអនុញ្ញាតពីអាណាព្យាបាល មុននឹងនិយាយជាមួយក្មេងៗ៖ នេះគឺជាភាពត្រឹមត្រូវ និងសមរម្យបំផុត។
- ៨) គោរពពេលវេលា និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកដទៃ៖ កុំរំខានគេហួសហេតុ ឬធ្វើឱ្យខូចខាតរបស់របរគេ។
- ៩) នៅពេលចាប់ផ្តើមការសន្ទនា ចូរណែនាំខ្លួន និងពន្យល់ពីគោលបំណងរបស់អ្នក៖ ភាពច្បាស់លាស់បង្កើតទំនុកចិត្ត។
- ១០) ផ្តល់ខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ (Tract) ដល់គ្រប់គ្នា៖ វាគឺជាគ្រាប់ពូជដែលគេអាចយកទៅអាននៅផ្ទះ។
- ១១) បើគេហាក់ដូចជាមិនចាប់អារម្មណ៍ ចូរមានសម្តីផ្តែមល្ហែម៖ ដើម្បីឱ្យអ្នកឈ្នះព្រលឹងបន្ទាប់ទៀត មានឱកាសចែកចាយដល់គេម្តងទៀត។
- ១២) បើគេចាប់អារម្មណ៍សន្ទនា ចូរសុំអធិស្ឋានឱ្យគេ៖ ការអធិស្ឋានប៉ះពាល់ដល់វិញ្ញាណ។

១៣) ចែកចាយទីបន្ទាល់នៃសេចក្តីសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួន មុននឹងអធិស្ឋាន៖ រឿងពិតរបស់អ្នកមានឥទ្ធិពលជាង ទ្រឹស្តី។

១៤) សុំចែករំលែកខព្រះគម្ពីរអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះជាមួយពួកគេ៖ ឱ្យព្រះបន្ទូលជាអ្នកធ្វើការ។

១៥) និយាយពាក្យសរសើរ ឬលើកទឹកចិត្តគេ៖ រកចំណុចល្អរបស់គេដើម្បីសរសើរដោយស្មោះ។

១៦) កុំឈ្លោះប្រកែក ឬមានអាកប្បកិរិយាចង់ឈ្នះចាញ់៖ ដំណឹងល្អមិនមែនសម្រាប់ជំនែកដេញដោលឡើយ។

១៧) ផ្តល់ឱកាសឱ្យគេអធិស្ឋានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ៖ នាំគេមកដល់ការសម្រេចចិត្ត។

១៨) អញ្ជើញគេមកលេងព្រះវិហាររបស់យើង៖ ដើម្បីឱ្យគេបានលូតលាស់បន្តទៀត។

១៩) អរគុណពួកគេសម្រាប់ពេលវេលាដ៏មានតម្លៃ៖ ការដឹងគុណគឺជាសីលធម៌ដ៏ល្អ។

២០) តាមដាន (*Follow up*) ជាមួយពួកគេ៖ ប្រសិនបើគេចង់មកព្រះវិហារ ឬចង់ដឹងបន្ថែម។

ជំពូកទី២១៨ គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ការឈ្នះព្រលឹង

កិច្ចការ ៨:២៦-៣៥ រៀបរាប់អំពីសាច់រឿងរបស់ភីលីព និងមន្ត្រីអាប៊ីស៊ីន (*Ethiopian Eunuch*) ដែលជាគំរូដ៏ល្អបំផុតនៃការធ្វើតាមការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណ ដើម្បីឈ្នះព្រលឹងមនុស្ស។ ទោះបីជាមន្ត្រីនោះមានអំណាច និងចំណេះដឹងខ្ពស់ ក៏គាត់នៅតែត្រូវការអ្នក «នាំផ្លូវ» ដើម្បីយល់ពីព្រះបន្ទូលដែរ។

១) **លះបង់ចោលនូវអាកប្បកិរិយាអវិជ្ជមាន (GET RID OF NEGATIVE ATTITUDES):** កុំឱ្យភាពភ័យខ្លាច ការសង្ស័យ ឬការរើសអើងមករារាំងអ្នក។ ភីលីពបានស្តាប់បង្គាប់ភ្លាមៗ ទោះបីជាត្រូវទៅកន្លែង «ដាច់ស្រយាល» ក៏ដោយ។

២) **ផ្តល់ឱកាសឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំអ្នក និងធ្វើការក្នុងចិត្តគេ (GIVE THE HOLY SPIRIT A CHANCE):** កុំពឹងលើសមត្ថភាពខ្លួនឯងពេក។ ចូររង់ចាំស្តាប់សម្លេងព្រះវិញ្ញាណដែលប្រាប់ថា «ចូរចូលទៅជិត...» (ខ ២៩) ។

៣) **ចេញទៅទីកន្លែងដែលមានមនុស្សនៅ (GO WHERE THE PEOPLE ARE):** យើងមិនអាចឈ្នះព្រលឹងបានឡើយ បើយើងនៅតែក្នុងព្រះវិហារ។ ចូរចេញទៅតាមផ្លូវ តាមទីសាធារណៈ ឬតាមបណ្តាញសង្គម *YouTube* ដូចដែលលោកអ្នកកំពុងធ្វើ។

៤) **នាំផ្លូវអ្នកបាត់បង់ទៅរកព្រះយេស៊ូវ (GUIDE THE LOST TO JESUS):** ភីលីពមិនបានអ្នកពីខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែលោកបាន «ចាប់ផ្តើមពីបទគម្ពីរនោះឯង ហើយផ្សាយប្រាប់ពីព្រះយេស៊ូវដល់គាត់» (ខ ៣៥)។

៥) **ពង្រឹងគេឱ្យមានសន្តិសុខដ៏អស់កល្ប និងទំនុកចិត្តលើព្រះគម្ពីរ (GROUND THEM):** ជួយឱ្យគេជឿជាក់ថា សេចក្តីសង្គ្រោះគឺនៅជាប់ជានិច្ច ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាសេចក្តីពិតដែលមិនផ្លាស់ប្តូរ។

៦) **ផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តឱ្យគេមកព្រះវិហារ (GIVE ENCOURAGEMENT):** ការមកព្រះវិហារនឹងជួយឱ្យអ្នកជឿថ្មីមានការលូតលាស់ និងមានមិត្តភាពក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះ។

៧) **ត្រឡប់ទៅវិញ និងតាមដានអស់អ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍ (GO BACK AND FOLLOW-UP):** ការសាបព្រោះគ្រាប់ពូជគឺជារឿងមួយ ប៉ុន្តែការស្រោចទឹក និងថែទាំ (*Follow-up*) គឺចាំបាច់ដើម្បីឱ្យមានផលផ្លែ។

៨) **លូតលាស់ក្នុងការយល់ដឹងអំពីការឈ្នះព្រលឹង (GROW IN YOUR UNDERSTANDING):** ចូររៀនសូត្រ បច្ចេកទេសថ្មីៗ និងសិក្សាព្រះបន្ទូលឱ្យបានជ្រៅជ្រះ ដើម្បីក្លាយជាអ្នកនេសាទមនុស្សដែលមានប្រសិទ្ធភាព។

៩) ការការខ្លួនអ្នកពីការវាយប្រហាររបស់មារសត្វ (*GUARD YOURSELF*): មារសត្វស្អប់ការឈ្នះព្រលឹងណាស់។ ចូរពាក់គ្រឿងសឹករបស់ព្រះ ដើម្បីការពារចិត្ត និងវិញ្ញាណរបស់អ្នក។

១០) ថ្វាយសិរីល្អទាំងស្រុងដល់ព្រះ ដែលបានប្រើប្រាស់លោកអ្នក (*GIVE ALL THE GLORY TO GOD*): ទោះបីជាអ្នកនេសាទបានត្រីច្រើនយ៉ាងណា ក៏ត្រូវចាំថា គឺព្រះអង្គទេដែលជាអ្នកផ្តល់ជីវិត និងការលូតលាស់។

ជំពូកទី២១៩ វិធីជួយឱ្យអ្នកវង្វេងមានសេចក្តីជំនឿ

ហេតុអ្វី ៤:២ «ដ្បិតដំណឹងល្អបានផ្សាយដល់យើង ក៏ដូចជាបានផ្សាយដល់គេដែរ ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលដែលគេបាន ឮ មិនបានផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់គេឡើយ ពីព្រោះអ្នកដែលឮ មិនបានលាយឡំដោយសេចក្តីជំនឿ»។

១) យើងមិនអាចបង្ខំឱ្យគេជឿបានឡើយ (CANNOT MAKE THEM BELIEVE): សេចក្តីជំនឿគឺជាការ សម្រេចចិត្តផ្ទាល់ខ្លួនរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ។ ដូចយ៉ូស្វបានពោលថា «ចូររើសយកនៅថ្ងៃនេះចុះ តើអ្នកចង់បម្រើ អ្នកណា?»។ ភារកិច្ចយើងគឺសាបព្រោះ ចំណែកការសម្រេចចិត្តគឺស្ថិតលើគេ។

២) យើងអាចអធិស្ឋានសុំឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះពាល់ចិត្តគេ (PRAY): យើងត្រូវអធិស្ឋាន ទូលអង្វរ និងអរ ព្រះគុណសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប ព្រោះព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យឱ្យមនុស្សទាំងអស់បានសង្គ្រោះ និងស្គាល់ សេចក្តីពិត។

៣) យើងអាចបង្ហាញសេចក្តីពិតនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ (PRESENT THE TRUTH): យើងត្រូវតែត្រៀមខ្លួនជានិច្ច ក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អ ដោយមិនមានភាពអៀនខ្មាសឡើយ ព្រោះដំណឹងល្អគឺជា «អំណាចនៃព្រះ» សម្រាប់ស ង្គ្រោះអស់អ្នកដែលជឿ។

៤) យើងអាចផ្តល់ឱកាសឱ្យពួកគេទទួលព្រះគ្រីស្ទ (GIVE OPPORTUNITY): ក្នុងនាមជា «រាជទូតរបស់ព្រះ គ្រីស្ទ» យើងត្រូវអង្វរករមនុស្សក្នុងនាមព្រះអង្គ ឱ្យគេបានជាមិត្តមេត្រីជាមួយព្រះវិញ តាមរយៈការទទួលយក សេចក្តីសង្គ្រោះ។

៥) យើងអាចឆ្លើយសំណួររបស់ពួកគេ (ANSWER QUESTIONS): ដូចជាភីលីពដែលបានសួរមន្ត្រីអាប៊ីស៊ី នថា «តើលោកយល់សេចក្តីដែលលោកអាននោះទេ?»។ យើងត្រូវធ្វើជា «អ្នកនាំផ្លូវ» ដើម្បីពន្យល់នូវអ្វីដែលគេ មិនទាន់ច្បាស់។

៦) យើងអាចបកស្រាយ និងកែតម្រូវការបង្រៀនដែលខុសឆ្គង (DISPROVE ERROR): ប្រសិនបើមាននរណា ម្នាក់វង្វេងចេញពីសេចក្តីពិត ការដែលយើងនាំគេឱ្យត្រឡប់មកផ្លូវត្រូវវិញ គឺជាការសង្គ្រោះព្រលឹងគេពីសេចក្តីស្លា ប់។

៧) យើងអាចធ្វើជាតំណាងដ៏ល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (*REPRESENT CHRIST WELL*): ការរស់នៅរបស់យើងក្នុង ភាពបរិសុទ្ធ សុចរិត និងឥតខ្ចោះ នៅចំពោះមុខអ្នកជឿ និងអ្នកមិនជឿ គឺជា «ទីបន្ទាល់» ដ៏មានឥទ្ធិពលបំផុត ដែលជួយឱ្យគេជឿលើព្រះដែលយើងបម្រើ។

ជំពូកទី២២០ អំណោយទានរបស់ព្រះ

១) អំណោយទាននេះត្រូវតែឱ្យគេបានស្គាល់ (*THE GIFT NEEDS TO BE KNOWN*): ប្រសិនបើមនុស្សមិនដឹងថាមានអំណោយទាននេះទេ គេក៏មិនអាចសុំ ឬទទួលយកបានដែរ។ ដូចដែលព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ស្រ្តីសាម៉ារីថា «ប្រសិនបើអ្នកស្គាល់អំណោយទានរបស់ព្រះ... នោះអ្នកនឹងសុំពីទ្រង់វិញ»។

- យ៉ូហាន ១៧:៣ «ឯជីវិតអស់កល្បជានិច្ច គឺនៅត្រង់ដែលឱ្យគេបានស្គាល់ព្រះអង្គ...»។

២) អំណោយទាននេះត្រូវតែទទួលយក (*THE GIFT MUST BE RECEIVED*): អំណោយទាននឹងមិនក្លាយជារបស់យើងឡើយ លុះត្រាតែយើងលូកដៃទទួល។ ការទទួលគឺតាមរយៈការប្រែចិត្ត ជឿ និងអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។

- យ៉ូហាន ១:១២ «ប៉ុន្តែ អស់អ្នកណាដែលទទួលព្រះអង្គ... នោះព្រះអង្គប្រទានអំណាច ឱ្យបានត្រឡប់ជាកូនរបស់ព្រះ»។

៣) អំណោយទាននេះគឺឥតគិតថ្លៃ (*THE GIFT IS FREE*): វាជា «អំណោយទានឥតគិតថ្លៃ» ដែលមកតាមរយៈព្រះគុណរបស់ព្រះអង្គ ចំពោះមនុស្សជាច្រើនតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទតែមួយអង្គឯង។

៤) អំណោយទាននេះគឺស្ថិតស្ថេរអស់កល្ប មិនមែនបណ្តោះអាសន្នឡើយ (*ETERNAL*): ខុសពីអំណោយលោកីយ៍ដែលពុកផុយ អំណោយរបស់ព្រះគឺជា «ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច»។ អ្នកណាដែលជឿនឹងមិនត្រូវវិនាសឡើយ។

- យ៉ូហាន ៣:១៦ «...ដើម្បីឱ្យអ្នកណាដែលជឿលើព្រះរាជបុត្រានោះ មិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺឱ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ»។

៥) អំណោយទាននេះមានទៅបានតែតាមរយៈព្រះគុណ មិនមែនតាមរយៈការខំប្រឹងធ្វើបុណ្យឡើយ (*BY GRACE, NOT WORKS*): ប្រសិនបើយើងអាចធ្វើការដើម្បីដូរយកបាន នោះវាមិនមែនជាអំណោយឡើយ។ សេចក្តីសង្គ្រោះគឺជាអំណោយទានរបស់ព្រះ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកណាអួតខ្លួនបាន។

- អេភេសូរ ២:៨-៩ «...មិនមែនកើតពីខ្លួនអ្នករាល់គ្នាទេ គឺជាអំណោយទានរបស់ព្រះ...»។

៦) អំណោយទាននេះមិនត្រូវមើលរំលងឡើយ (*NEVER BE NEGLECTED*): យើងមិនត្រូវធ្វេសប្រហែសនឹង អំណោយទានដែលនៅក្នុងខ្លួនយើងឡើយ។ យើងត្រូវតែត្រៀមខ្លួនជានិច្ចក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អ ដោយមិនមាន ភាពអៀនខ្មាស ព្រោះវាជាអំណាចនៃព្រះ។

ជំពូកទី២២១ ប្រាជ្ញានៃការឈ្នះព្រលឹង

១) ព្រោះព្រះសន្យាប្រទានប្រាជ្ញាដល់អ្នកឈ្នះព្រលឹង (*GOD PROMISED WISDOM*): ព្រះអង្គគឺជាប្រភពនៃប្រាជ្ញា និងប្រទានភាព។ ទ្រង់បម្រុងទុកនូវប្រាជ្ញាដ៏ត្រឹមត្រូវសម្រាប់មនុស្សសុចរិត ហើយទ្រង់ប្រទានចំណេះដឹងដល់អស់អ្នកដែលមានយោបល់។ នៅពេលលោកអ្នកបំពេញកិច្ចការឈ្នះព្រលឹង ព្រះអង្គនឹងបន្ថែមប្រាជ្ញាដល់លោកអ្នក។

- ដានីយ៉ែល ២:២១ «...ទ្រង់ប្រទានប្រាជ្ញាដល់មនុស្សមានប្រាជ្ញា និងចំណេះដឹងដល់អស់អ្នកដែលមានយោបល់»។

២) ព្រោះការឈ្នះព្រលឹង គឺជាការវិនិយោគដ៏អស់កល្ប (*ETERNAL INVESTMENT*): ទ្រព្យសម្បត្តិលោកីយ៍នឹងរលាយបាត់ទៅ ប៉ុន្តែព្រលឹងមនុស្សដែលលោកអ្នកបាននាំមកឲ្យព្រះគ្រីស្ទ នឹងនៅជាប់ជានិច្ច។ ពួកគេគឺជា «ក្នុងជ័យនៃសេចក្តីអំណរ» របស់យើង នៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅពេលទ្រង់យាងមកវិញ។

- ១ ថែស្លាឡូនីថ ២:២០ «ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាជាសិរីល្អ និងជាសេចក្តីអំណររបស់យើង»។

៣) ព្រោះវាធ្វើឱ្យជីវិតអ្នកឈ្នះព្រលឹង មានតម្លៃក្នុងការរស់នៅ (*WORTH LIVING*): ការឈ្នះព្រលឹងជួយឱ្យយើងចេះ «រាប់ថ្ងៃមរណៈ» របស់ខ្លួន និងប្រើប្រាស់ពេលវេលាដែលនៅសេសសល់ដើម្បីធ្វើកិច្ចការដែលមានន័យបំផុត។ វាមិនមែនគ្រាន់តែជារស់ដើម្បីខ្លួនឯងឡើយ ប៉ុន្តែរស់ដើម្បីបេសកកម្មរបស់ព្រះ។

៤) ព្រោះវាធ្វើឱ្យការអធិស្ឋានរបស់យើង ងាយនឹងទទួលបានចម្លើយពីព្រះ (*ANSWERED PRAYERS*): ព្រះយេស៊ូវបានជ្រើសរើស និងតាំងលោកអ្នកឱ្យចេញទៅ ដើម្បីឱ្យលោកអ្នកមាន «ផលផ្លែដែលនៅជាប់ជានិច្ច»។ នៅពេលលោកអ្នកផ្តោតលើកិច្ចការរបស់ព្រះអង្គ (ការឈ្នះព្រលឹង) នោះអ្វីៗដែលលោកអ្នកទូលសូមពីព្រះវរបិតាក្នុងព្រះនាមទ្រង់ នោះទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យ។

- យ៉ូហាន ១៥:១៦ «...ដើម្បីឱ្យអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាសូមពីព្រះវរបិតា ក្នុងនាមខ្ញុំ នោះព្រះអង្គនឹងប្រទានឱ្យ»។

៥) ព្រោះវាជួយឱ្យយើងមើលឃើញជីវិត តាមទស្សនៈរបស់ព្រះ (*GOD'S POINT OF VIEW*): នេះគឺជានិយមន័យនៃ ប្រាជ្ញា (*WISDOM*): គឺការមើលឃើញជីវិតតាមរបៀបដែលព្រះអង្គមើលឃើញ។ ព្រះអង្គមើលឃើញ

មនុស្សលោកថា «វង្វេង និងត្រូវការសេចក្តីសង្គ្រោះ»។ នៅពេលលោកអ្នកឈ្នះព្រលឹង ចិត្តគំនិតរបស់លោកអ្នក នឹងត្រូវបានបំពាក់ដោយប្រាជ្ញា យោបល់ និងការយល់ដឹងដ៏វិសុទ្ធ។

- **សុភាសិត ៤:៧** «ប្រាជ្ញាជាសេចក្តីសំខាន់បំផុត ដូច្នោះ ចូររកឲ្យបានប្រាជ្ញាចុះ...»។

ជំពូកទី២២២ ខ្លឹមសារនៃដំណឹងល្អ

១ កូរិនថូ ១៥:៣-៤ «...គឺថា ព្រះគ្រីស្ទបានស៊ូសុគតសម្រាប់បាបយើង តាមបទគម្ពីរ ហើយថា ទ្រង់ត្រូវបានគេ បញ្ចុះ រួចទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ នៅថ្ងៃទីបី តាមបទគម្ពីរ»។

១) និយមន័យនៃដំណឹងល្អ (*THE GOSPEL DEFINED*):

- គឺជាប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការចាប់កំណើត ជីវិត សកម្មភាព ការសុគត ការរស់ឡើងវិញ និងការយាងឡើងទៅ ស្ថានសួគ៌របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
- គឺជាការបើកបង្ហាញពី «ព្រះគុណរបស់ព្រះ» ដល់មនុស្សលោកដែលបានធ្លាក់ក្នុងអំពើបាប តាមរយៈព្រះ អង្គកណ្តាល (*Mediator*)។
- ក្នុងន័យសាមញ្ញបំផុត៖ គឺការ **សុគត ការបញ្ចុះ និងការរស់ឡើងវិញ** របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ វាគឺជា « ដំណឹងដ៏រីករាយ » ឬ «ដំណឹងល្អ» (*Good News*)។

២) សារនៃដំណឹងល្អ ត្រូវតែជឿ និងទទួលយក (*BELIEVED AND RECEIVED*): ដំណឹងល្អនឹងមិនផ្តល់ ប្រយោជន៍ដល់អ្នកស្តាប់ឡើយ ប្រសិនបើវាមិនបាន «លាយឡំដោយសេចក្តីជំនឿ» ក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ។ មនុស្ស ម្នាក់សង្គ្រោះបាន លុះត្រាតែគេទទួលយក និងឈរឱ្យមាំមួនក្នុងដំណឹងល្អនោះ។

- ហេប្រើរ ៤:២ «...ព្រះបន្ទូលដែលគេបានឮ មិនបានផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់គេឡើយ ពីព្រោះអ្នកដែលឮ មិនបានលាយឡំដោយសេចក្តីជំនឿ»។

៣) ត្រូវតែបង្ហាញដំណឹងល្អឱ្យបានច្បាស់លាស់ និងត្រឹមត្រូវជានិច្ច (*CLEARLY AND ACCURATELY*):

យើងត្រូវតែប្រុងប្រយ័ត្នបំផុត មិនត្រូវកែប្រែ ឬធ្វើឱ្យដំណឹងល្អរង្វេងចេញពីសេចក្តីពិតឡើយ។ សារកប៉ុលបាន ដាស់តឿនយ៉ាងធ្ងន់ៗថា សូម្បីតែទេវតាក៏ដោយ ប្រសិនបើផ្សាយដំណឹងល្អខុសពីអ្វីដែលមានចែងក្នុងព្រះគម្ពីរ នោះត្រូវបណ្តាសាហើយ។ យើងត្រូវតែរក្សា «ភាពសុទ្ធនៃដំណឹងល្អ»។

- កាឡាទី ១:៨ «...ទោះបីយើង ឬទេវតាពីស្ថានសួគ៌ក្តី បើផ្សាយដំណឹងល្អណាផ្សេង... សូមឱ្យអ្នកនោះ ត្រូវបណ្តាសាចុះ»។

៤) អ្នកអាចពង្រឹងការយល់ដឹងអំពីដំណឹងល្អ តាមរយៈទីបន្ទាល់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬការប្រៀបធៀប (*ENHANCE*): ទី បន្ទាល់នៃជីវិតពិតរបស់អ្នក និងការប្រើរូបភាពប្រៀបធៀប (ដូចជា ស្ថាន, ទ្វារ, ផ្លូវ) ជួយឱ្យមនុស្សងាយយល់ពី

សេចក្តីពិត។ យើងឈ្នះមារសត្វបាន ដោយសារឈាមរបស់កូនចៀម និងដោយសារ «ពាក្យបន្ទាល់» របស់យើង។

- យ៉ូហាន ១៤:៦ «ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំជាផ្លូវ ជាសេចក្តីពិត និងជាជីវិត...»។

ជំពូកទី២២៣ របៀបតែមួយគត់ក្នុងការរស់នៅ

ភីលីព ១:២៧ «គ្រាន់តែសុំឲ្យអ្នករាល់គ្នារស់នៅ ឲ្យសមនឹងដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ... ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាឈរឲ្យមាំមួន ដោយមានវិញ្ញាណតែមួយ និងចិត្តគំនិតតែមួយ ទាំងខំប្រឹងជាមួយគ្នា ដើម្បីសេចក្តីជំនឿនៃដំណឹងល្អ» ។

១) និយមន័យនៃការរស់នៅ/ការសន្ទនា (CONVERSATION DEFINED): ក្នុងន័យព្រះគម្ពីរ វាមិនមែនគ្រាន់តែជាការនិយាយគ្នាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែគឺជា «របៀបរស់នៅ» (Lifestyle) អាកប្បកិរិយា និងសីលធម៌ដែលយើងបង្ហាញចេញមកក្រៅជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

២) ការផ្តោតអារម្មណ៍តែមួយគត់របស់យើង គឺលើដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ (CONSUMING THOUGHT): យើងគួរតែរស់នៅក្នុងរបៀបមួយ ដែលរាល់សកម្មភាពរបស់យើង មិនថាដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលឡើយ គឺដើម្បីជួយឱ្យមនុស្សបាត់បង់បានសង្គ្រោះ។ ជួនកាលយើងត្រូវផ្តោតលើការឈ្នះព្រលឹងដោយផ្ទាល់ ហើយពេលខ្លះទៀត យើងត្រូវនាំសារដំណឹងល្អទៅជាមួយយើង នៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលយើងទៅ។

៣) តថភាពនៃស្ថាននរក បង្ខំចិត្តយើងឱ្យទៅរកអ្នកបាត់បង់ (REALITY OF HELL): ការដឹងថាអ្នកដែលគ្មានឈ្មោះក្នុងសៀវភៅជីវិត នឹងត្រូវបោះទៅក្នុងបឹងភ្លើង គឺជាកម្លាំងជំរុញចិត្តឱ្យយើង «ឆក់យកគេចេញពីភ្លើង»។ នេះគឺជាបេសកកម្មសង្គ្រោះដ៏បន្ទាន់បំផុត។

- យូដាស ១:២៣ «...ចូរជួយសង្គ្រោះអ្នកដទៃត ដោយឆក់ចេញពីភ្លើង...»។

៤) កាលណាយើងសាបព្រោះដំណឹងល្អកាន់តែច្រើន យើងនឹងឃើញផលផ្លែកាន់តែច្រើន (MORE FRUIT): ទោះបីជាការសាបព្រោះជួនកាលត្រូវហូរទឹកភ្នែក (ការលះបង់ ការហត់នឿយ) ក៏ដោយ ប៉ុន្តែការច្រូតកាត់នឹងនាំមកនូវអំណរយ៉ាងខ្លាំងមិនខាន។

- ទំនុកតម្កើង ១២៦:៥ «អ្នកណាដែលសាបព្រោះទាំងទឹកភ្នែក នោះនឹងច្រូតកាត់ដោយអំណរវិញ»។

៥) ក្នុងនាមជាក្រុមសាបព្រះវិហារ យើងត្រូវឈរឱ្យមាំមួន និងខំប្រឹងជាមួយគ្នា (STRIVING TOGETHER): ការឈ្នះព្រលឹងមិនមែនជាកិច្ចការឯកោឡើយ។ យើងត្រូវមានវិញ្ញាណតែមួយ ចិត្តតែមួយ និងសាមគ្គីភាពដូចជាគ្រីស្ទបរិស័ទដ៏នាន់ដើម ដែលបានបរិភោគអាហារជាមួយគ្នាដោយចិត្តរីករាយ និងចិត្តស្មោះត្រង់ រួចព្រះអម្ចាស់ក៏បានបន្ថែមចំនួនអ្នកសង្គ្រោះមកក្នុងក្រុមជំនុំរាល់ថ្ងៃ។

- កិច្ចការ ២:៤៧ «...ហើយព្រះអម្ចាស់ក៏បានបន្ថែមអស់អ្នកដែលត្រូវសង្គ្រោះ មកក្នុងក្រុមជំនុំរាល់ថ្ងៃ»។

ជំពូកទី២២៤ គំនិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ភីលីព ២:៥ «ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានគំនិត ដូចជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវដែរ»។

១) យើងត្រូវរៀនគិតឱ្យដូចជាព្រះយេស៊ូវគិត (*LEARN TO THINK LIKE JESUS*): មនុស្សមានប្រាជ្ញានឹងស្តាប់ ហើយបន្ថែមការរៀនសូត្រ។ ព្រះយេស៊ូវចង់ឱ្យយើងរៀនពី «សេចក្តីមេត្តាករុណា» ជាជាងការថ្វាយបង្គំដែលមានតែសំបកក្រៅ។ ទ្រង់មិនបានយាងមកដើម្បីហៅមនុស្សសុចរិតឡើយ ប៉ុន្តែគឺហៅ «មនុស្សមានបាប» ឱ្យមកប្រែចិត្ត។

២) ដើម្បីយល់ពីគំនិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ យើងត្រូវយល់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (*UNDERSTAND THE WORD*): ព្រះបន្ទូលចែងយ៉ាងច្បាស់ថា បុត្រមនុស្សបានយាងមកក្នុងលោកីយ៍នេះ ក្នុងគោលបំណងតែមួយគត់គឺ៖ **ស្វែងរក និងសង្គ្រោះមនុស្សដែលបាត់បង់**។ នេះគឺជាពាក្យដ៏ពិតត្រង់ ដែលយើងត្រូវទទួលយកដោយអស់ពីចិត្ត។

៣) ប្រសិនបើអ្នកគិតដូចព្រះយេស៊ូវ អ្នកនឹងចូលរួមនាំដំណឹងល្អទៅកាន់អ្នកបាត់បង់ (*ENGAGE IN THE GOSPEL*): នៅពេលយើងដើរតាមទ្រង់ ទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យយើងក្លាយជា **អ្នកនេសាទមនុស្ស** (*Fishers of men*)។ គំនិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គឺជាគំនិតដែលផ្តោតលើការឈ្នះព្រលឹងជានិច្ច។

៤) បង្គាប់របស់គំនិតទាំងឡាយឱ្យចុះចូលនឹងព្រះគ្រីស្ទ (*OBEDIENCE OF CHRIST*): យើងត្រូវរំលែកការស្រមៃ និងអ្វីៗខ្ពស់ត្រដែតដែលលើកខ្លួនប្រឆាំងនឹងចំណេះដឹងរបស់ព្រះ រួចចាប់រាល់គំនិតទាំងឡាយឱ្យមកចុះចូលស្តាប់បង្គាប់ព្រះគ្រីស្ទវិញ។

- ២ កូរិនថូ ១០:៥ «...ទាំងចាប់គ្រប់ទាំងគំនិត ឲ្យមកចុះចូលស្តាប់បង្គាប់ព្រះគ្រីស្ទវិញ»។

៥) អ្នកនឹងត្រឡប់យ៉ាងណា ទៅតាមអ្វីដែលអ្នកគិត (*YOU BECOME AS YOU THINK*): ចិត្តគំនិតគឺជាអ្នកកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់យើង។ ប្រសិនបើក្នុងចិត្តយើងគិតតែពីរឿងសង្គ្រោះព្រលឹង នោះជីវិតរបស់យើងនឹងក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងយ៉ាងពិតប្រាកដ។

- សុភាសិត ២៣:៧ «ដ្បិតចិត្តគាត់គិតយ៉ាងណា នោះគាត់ក៏យ៉ាងនោះដែរ...»។

៦) ការពារគំនិតរបស់អ្នកពីព្រួញភ្លើងរបស់មារសត្វ (*GUARD YOUR THOUGHTS*): មារសត្វតែងតែបាញ់ព្រួញភ្លើង (ការសង្ស័យ ការភ័យខ្លាច ការរវល់នឹងលោកីយ៍) មកលើគំនិតយើង។ យើងត្រូវកាន់ «ខែលនៃសេចក្តីជំនឿ» ដើម្បីពន្លត់ព្រួញភ្លើងទាំងនោះឱ្យអស់។

ជំពូកទី២២៥ ទ្វារនៃការឈ្នះព្រលឹង

១) ព្រះយេស៊ូវគឺជាទ្វារ (*JESUS IS THE DOOR*): មានផ្លូវជាច្រើនក្នុងលោកិយ ប៉ុន្តែមានទ្វារតែមួយគត់ដែលនាំទៅរកជីវិត។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលយ៉ាងច្បាស់ថា «យើងជាទ្វាររបស់ចៀម»។

២) មនុស្សម្នាក់អាចទៅស្ថានសួគ៌បាន គឺតាមរយៈទ្វារនេះតែប៉ុណ្ណោះ (*ONLY THROUGH THE DOOR*): គ្មាននរណាម្នាក់អាចទៅឯព្រះវរបិតាបានឡើយ ប្រសិនបើមិនឆ្លងកាត់តាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ទ្រង់គឺជា «ផ្លូវ សេចក្តីពិត និងជាជីវិត»។

៣) ភារកិច្ចរបស់អ្នកឈ្នះព្រលឹង គឺបង្ហាញ «ទ្វារ» ដល់អ្នកដែលវង្វេង (*SHOW THE DOOR*): យើងមិនចាំបាច់មានវេហារសព្វខ្ពង់ខ្ពស់ ឬប្រាជ្ញាអស្ចារ្យឡើយ ប៉ុន្តែអ្វីដែលសំខាន់បំផុត គឺការប្រាប់គេអំពី «ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងការដែលទ្រង់ត្រូវគេឆ្កាង»។

៤) មារសត្វកំពុងព្យាយាមរារាំងមនុស្សមិនឱ្យមកដល់ទ្វារ (*THE DEVIL'S OBSTACLE*): ចោរ (មារសត្វ) មកដើម្បីតែលួច សម្លាប់ និងបំផ្លាញ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវយាងមក ដើម្បីឱ្យមនុស្សមានជីវិត ហើយឱ្យមានយ៉ាងបរិបូរ។ មារសត្វនឹងធ្វើគ្រប់យ៉ាងដើម្បីបិទភ្នែកមនុស្សមិនឱ្យឃើញទ្វារនេះ។

៥) កាលណាមនុស្សម្នាក់បានឆ្លងកាត់ទ្វារនេះហើយ គេនឹងមានសុវត្ថិភាពជានិច្ច (*SECURE*): ព្រះយេស៊ូវប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់ពួកគេ ហើយគេមិនត្រូវវិនាសឡើយ។ គ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចឆក់យកពួកគេចេញពីព្រះហស្តរបស់ព្រះវរបិតាបានឡើយ។ នេះគឺជា «សន្តិសុខដ៏អស់កល្ប»។

- យ៉ូហាន ១០:២៨ «...ហើយគេមិនត្រូវវិនាសឡើយ ក៏គ្មានអ្នកណាអាចឆក់យកគេចេញពីដៃយើងបានដែរ»។

៦) យើងត្រូវតែខ្វល់ខ្វាយពីអ្នកបាត់បង់ ដោយជួយនាំគេឱ្យឆ្លងកាត់ទ្វារ (*CARE FOR THE LOST*): កុំធ្វើដូចជា «អ្នកឈ្នួល» ដែលរត់ចោលចៀមនៅពេលឃើញគ្រោះថ្នាក់។ អ្នកឈ្នះព្រលឹងពិតប្រាកដ គឺជាអ្នកដែលមានចិត្តមេត្តា និងសុខចិត្តលះបង់ដើម្បីជួយសង្គ្រោះព្រលឹងមនុស្ស។

៧) យើងមិនត្រូវបណ្តោយឱ្យសត្រូវណាមួយមករារាំងយើង ពីទ្វារនៃការឈ្នះព្រលឹងឡើយ (*RESIST ADVERSARIES*): នៅពេលព្រះអង្គបើកទ្វារដ៏ធំ និងមានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់យើង នោះប្រាកដជាមានសត្រូវ (ការរារាំង) ជាច្រើនមកជាមួយ។ យើងត្រូវតែឈរឱ្យមាំមួន ទោះបីជាមានការតស៊ូយ៉ាងណាក៏ដោយ។

ជំពូកទី២២៦ ជំហាននៃការចេញទៅឈ្នះព្រលឹង

១) យើងត្រូវចេញទៅដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ (*GO LOVING*): ការនិយាយសេចក្តីពិតត្រូវតែធ្វើឡើងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់។ បើគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ទេ សាររបស់យើងនឹងក្លាយជាការវាយប្រហារ ប៉ុន្តែសេចក្តីស្រឡាញ់នឹងបើកទ្វារចិត្តមនុស្ស។

- អេភេសូរ ៤:១៥ «...គឺឲ្យយើងនិយាយសេចក្តីពិត ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់...»។

២) យើងត្រូវចេញទៅដោយចិត្តខ្ពស់ខ្លាញ់ (*GO CARING*): ការឈ្នះព្រលឹងទាមទារឱ្យមានអារម្មណ៍ឈឺចាប់ជំនួសអ្នកបាត់បង់។ អ្នកដែលសាបព្រោះទាំងទឹកភ្នែក (ដោយសារការអាណិតអាសូរព្រលឹង) នឹងច្រូតកាត់ដោយអំណរវិញ។

៣) យើងត្រូវចេញទៅដោយការអធិស្ឋាន (*GO PRAYING*): ក្នុងនាមជា «រាជទូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ» យើងត្រូវអង្វរករមនុស្សក្នុងនាមទ្រង់ ឱ្យគេបានជាមិត្តមេត្រីជាមួយព្រះវិញ។ ការអធិស្ឋានគឺជាកម្លាំងព្រលឹងឱ្យការសន្ទនាមានប្រសិទ្ធភាព។

៤) យើងត្រូវចេញទៅជាមួយសារដំណឹងល្អ (*GO WITH A MESSAGE*): យើងមិនចេញទៅដើម្បីនិយាយរឿងអត់ប្រយោជន៍ឡើយ ប៉ុន្តែគឺដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អដល់មនុស្សគ្រប់រូប។ សារនោះគឺ៖ ការសុគត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ។

៥) យើងត្រូវចេញទៅជាក្រុម ឬទៅម្នាក់ឯង (*TWO BY TWO AND INDIVIDUALLY*): ព្រះអម្ចាស់បានចាត់សិស្សឱ្យចេញទៅពីរនាក់ៗដើម្បីជួយគ្នា ប៉ុន្តែទ្រង់ក៏បានចាត់ភីលីពីឱ្យទៅម្នាក់ឯងដើម្បីជួបមន្ត្រីអាប៊ីស៊ីនដែរ។ ចូរត្រៀមខ្លួនជានិច្ច ទោះមានដៃគូ ឬគ្មានក៏ដោយ។

៦) យើងត្រូវចេញទៅដោយភាពតស៊ូ (*GO PERSISTENTLY*): កុំបោះបង់ចោលងាយៗ។ ចូរចេញទៅតាមច្រកផ្លូវ តាមដងផ្លូវក្នុងក្រុង ដើម្បីនាំមនុស្សក្រីក្រ មនុស្សខ្វិន និងមនុស្សងងឹតភ្នែកមកឯព្រះអង្គ។

៧) យើងត្រូវចេញទៅដោយភាពបន្ទាន់ (*URGENCY*): ពេលវេលាមានកំណត់! ចូរចេញទៅតាមផ្លូវថ្នល់ និងតាមរបងចម្ការ ហើយ «បង្ខំ» (អង្វរករយ៉ាងទទួច) ឱ្យគេចូលមក ដើម្បីឱ្យដំណាក់របស់ព្រះបានពេញ។

៨) យើងត្រូវចេញទៅជាប្រចាំ (*GO CONSISTENTLY*): ការឈ្នះព្រលឹងមិនមែនធ្វើតែម្តងម្កាលឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវធ្វើ «រាល់ថ្ងៃ» ទាំងនៅក្នុងព្រះវិហារ និងតាមផ្ទះ ដោយមិនឈប់ឈរឡើយ។

- កិច្ចការ ៥:៤២ «...គេមិនបានឈប់នឹងបង្រៀន ហើយប្រកាសដំណឹងល្អ ពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឡើយ»។

ជំពូកទី២២៧ មូលហេតុដែលយើងត្រូវសួរសំណួរ

ទម្រង់នៃសំណួរគន្លឹះ (THE QUESTIONS)

- ក. តើលោកអ្នកដឹងច្បាស់ទេថា ថ្ងៃណាមួយលោកអ្នកនឹងបានទៅស្ថានសួគ៌ ?
- ខ. តើធ្លាប់មាននរណាម្នាក់បង្ហាញលោកអ្នកពីព្រះគម្ពីរ អំពីរបៀបដើម្បីដឹងឱ្យច្បាស់ថា ថ្ងៃណាមួយលោកអ្នកនឹងបានទៅស្ថានសួគ៌ដែរឬទេ ?
- គ. ប្រសិនបើលោកអ្នកត្រូវស្លាប់នៅថ្ងៃនេះ តើលោកអ្នកដឹងច្បាស់ទេថានឹងបានទៅស្ថានសួគ៌ ?
- ឃ. តើលោកអ្នកជឿជាក់ ១០០% ទេថា នៅពេលលោកអ្នកស្លាប់ទៅ លោកអ្នកនឹងបានទៅស្ថានសួគ៌ ?

ហេតុអ្វីបានជាសំណួរទាំងនេះមានសារៈសំខាន់ ?

- ១) ពីព្រោះព្រះគម្ពីរចែងថា យើងអាចដឹងបាន (BIBLE SAYS WE CAN KNOW): ព្រះជាម្ចាស់មិនចង់ឱ្យយើងរស់នៅក្នុងភាពស្រពិចស្រពិលឡើយ។ ទ្រង់បានឱ្យគេសរសេរព្រះគម្ពីរមក ដើម្បីឱ្យអស់អ្នកដែលជឿបាន «ដឹង» យ៉ាងច្បាស់ថាខ្លួនមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។
- ២) ពីព្រោះយើងដឹងថា យើងនឹងទៅស្ថានសួគ៌នៅពេលយើងស្លាប់ (WE KNOW): ក្នុងនាមជាអ្នកឈ្នះព្រលឹងយើងមានភាពជឿជាក់ដូចសាវ័កប៉ុលដែលថា «ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំជឿលើអ្នកណា»។ ភាពជឿជាក់របស់យើង គឺជាកម្លាំងទាក់ទាញដល់អ្នកបាត់បង់។
- ៣) ពីព្រោះមនុស្សគ្រប់គ្នានឹងត្រូវស្លាប់នៅថ្ងៃណាមួយ (EVERYONE WILL DIE): នេះគឺជាការពិតដែលមិនអាចប្រកែកបាន។ មនុស្សត្រូវតែស្លាប់ម្តង រួចបន្ទាប់មកត្រូវទទួលការជំនុំជម្រះ (ហេព្រើរ ៩:២៧)។ សំណួរនេះជួយឱ្យគេត្រៀមខ្លួនសម្រាប់តថភាពនេះ។
- ៤) ពីព្រោះវាទាក់ទាញអារម្មណ៍របស់ពួកគេ (GETS THEIR ATTENTION): ដូចជាព្រះយេស៊ូវបានសួរលោកសូល (ប៉ុល) ថា «សូល សូល អើយ! ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើទុក្ខបុកម្នេញយើង?»។ សំណួរចំៗ ធ្វើឱ្យមនុស្សឈប់គិតពីលោកីយ៍ ហើយងាកមកស្តាប់សម្លេងព្រះវិញ។

៥) ពីព្រោះវាគឺជាចំណុចចាប់ផ្តើមដើម្បីផ្តល់ដំណឹងល្អ (*STARTING POINT*): សំណួររបស់ភីលីពទៅកាន់មន្ត្រីអាប៊ីស៊ីន គឺជា «ស្ថាន» ដែលនាំទៅរកការផ្សាយអំពីព្រះយេស៊ូវ។ បើគ្មានសំណួរទេ ការសន្ទនាក៏មិនអាចចាប់ផ្តើមបានដែរ។

៦) ពីព្រោះវាជួយសម្គាល់អ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍ចង់ដឹង (*IDENTIFIES INTEREST*): សំណួរនេះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកដែលកំពុងស្វែងរកសេចក្តីពិត បញ្ចេញវាសនាវិញ្ញាណរបស់គេមក ដូចដែលមេតុកបានសួរថា «តើខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីឱ្យបានសង្គ្រោះ?»។

៧) ពីព្រោះវាមានប្រសិទ្ធភាព (*IT WORKS*): ព្រះសន្យាថា អស់អ្នកដែលមកឯទ្រង់ ទ្រង់មិនបដិសេធឡើយ។ គ្រប់គ្នាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នឹងបានសង្គ្រោះយ៉ាងពិតប្រាកដ (រ៉ូម ១០:១៣)។

ជំពូកទី២២៨ មូលហេតុដែលយើងត្រូវធ្វើជាបន្ទាល់

១) វាគឺជាបទបញ្ជា (*IT IS A COMMAND*): ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទានអំណាចដល់យើង ដើម្បីឱ្យយើងធ្វើជាបន្ទាល់ចាប់ពីកន្លែងដែលយើងនៅ (ក្រុងយេរូសាឡឹម) រហូតដល់ចុងផែនដីបំផុត។ នេះមិនមែនជាការស្នើសុំឡើយ ប៉ុន្តែជាបញ្ជា។ កិច្ចការ ១:៨ «...អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាបន្ទាល់ពីខ្ញុំ...»។

២) វាគឺជាការកាតព្វកិច្ច (*IT IS A DUTY*): នៅពេលយើងដើរតាមព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យយើងក្លាយជា «អ្នកនេសាទមនុស្ស»។ វាជាការកិច្ចចម្បងរបស់សិស្សព្រះគ្រីស្ទគ្រប់រូប។

៣) វាគឺជាបំណុល (*IT IS A DEBT*): សាវ័កប៉ុលមានប្រសាសន៍ថា លោកជំពាក់បំណុលមនុស្សគ្រប់គ្នា មិនថាអ្នកមានចំណេះ ឬអ្នកអវិជ្ជាឡើយ។ យើងជំពាក់បំណុល «ដំណឹងល្អ» ដល់ពិភពលោក។ ប្រសិនបើយើងដឹងផ្លូវសង្គ្រោះហើយមិនប្រាប់គេ នោះយើងកំពុងជំពាក់គេហើយ។

- រ៉ូម ១:១៤ «ខ្ញុំជំពាក់បំណុល... ទាំងអ្នកមានប្រាជ្ញា និងអ្នកអវិជ្ជាផង»។

៤) វាគឺជាការទទួលខុសត្រូវ (*IT IS A RESPONSIBILITY*): ព្រះអង្គបានតាំងយើងឱ្យធ្វើជា «អ្នកយាម» (*Watchman*)។ ប្រសិនបើយើងឃើញគ្រោះថ្នាក់ (ស្ថាននរក) ហើយមិនព្រមប្រាប់ ឬព្រមានមនុស្សមានបាបទេ នោះឈាមរបស់គេនឹងត្រូវទាមទារពីដៃយើងវិញ។ ប៉ុន្តែបើទោះជាយើងប្រាប់ហើយ គេមិនស្តាប់ ក៏យើងបានរួចខ្លួនដែរ។

៥) វាគឺជាការត្រាស់ហៅ (*IT IS A CALLING*): យើងគឺជា «រាជទូតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ» (*Ambassadors*)។ ព្រះអង្គកំពុងប្រើមាត់របស់យើង ដើម្បីអង្វរករមនុស្សលោកឱ្យត្រឡប់មកជាមិត្តមេត្រីជាមួយព្រះវិញ។

៦) ព្រោះមានតម្រូវការចាំបាច់ (*THERE IS A NEED*): តើមានប្រយោជន៍អ្វី បើបានលោកីយ៍ទាំងមូល តែត្រូវបាត់បង់ព្រលឹងខ្លួនឯងទៅក្នុងភ្លើងនរក? គ្មានអ្វីអាចជួយក្រលឹងមកវិញបានឡើយ។ មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវការសេចក្តីសង្គ្រោះជាបន្ទាន់។

៧) ព្រោះនឹងមានការជំនុំជម្រះ (*THERE IS A RECKONING*): យើងគ្រប់គ្នាត្រូវតែឈរនៅចំពោះ «បល្ល័ង្កជំនុំជម្រះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ» ដើម្បីទទួលផលដែលយើងបានធ្វើក្នុងកាយនេះ។ ដោយដឹងពីភាពគួរឱ្យខ្លាចខ្លាំងនៃព្រះអម្ចាស់ ទើបយើងត្រូវខំប្រឹងបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សឱ្យបានសង្គ្រោះ។

- ២ កូរិនថូ ៥:១០ «ដ្បិតយើងទាំងអស់គ្នា ត្រូវតែលេចមុខនៅចំពោះបល្ល័ង្កជំនុំជម្រះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ...»។

ជំពូកទី២២៩ ការជំនុំជម្រះនៅមុខបណ្ឌិតសភា

វិវាទ: ២០:១១ ឆ្លុះខ្ញុំឃើញបណ្ឌិតសភា និងព្រះអង្គដែលគង់លើបណ្ឌិតនោះ... ផែនដី និងមេឃក៏រត់ចេញពីព្រះភ័ក្ត្រទ្រង់...»។

១) ស្ថាននរកគឺជាទីកន្លែងពិតប្រាកដ និងជៀសមិនរួច៖ វាមិនមែនជារឿងនិទានឡើយ ប៉ុន្តែជាទីកន្លែងពិតសម្រាប់អ្នកដែលបដិសេធព្រះ។

២) ព្រះអង្គនឹងញែកអង្គទ្រង់ចេញពីអស់អ្នកដែលទៅស្ថាននរក៖ នេះគឺជាការបែកចេញដែលមិនអាចគេចផុតបានឡើយ។

៣) ស្ថាននរកមិនដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់មនុស្សឡើយ៖ ដើមឡើយ ព្រះអង្គមិនចង់ឱ្យមនុស្សទៅទីនោះទេ។

៤) ស្ថាននរកត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់មារសត្វ និងពួកទេវតារបស់វា៖ វាគឺជាកន្លែងដាក់ទោសសត្រូវរបស់ព្រះ។

៥) ព្រះជាម្ចាស់មិនដែលកំណត់ទុកជាមុនឱ្យនរណាម្នាក់ទៅស្ថាននរកឡើយ៖ ព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាបានសង្គ្រោះ។

៦) មនុស្សជ្រើសរើសទៅស្ថាននរកដោយខ្លួនឯង៖ នៅពេលដែលពួកគេ «បដិសេធ» ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ។

៧) ការបង់ថ្លៃសម្រាប់អំពើបាប គឺជាតម្រូវការរបស់ព្រះ៖ យុត្តិធម៌របស់ព្រះទាមទារឱ្យមានការបង់ថ្លៃល្អូលនៃបាប។

៨) ព្រះអង្គបានរៀបចំការបង់ថ្លៃសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូបតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ៖ ទ្រង់បានបង់ថ្លៃរួចរាល់ហើយនៅលើឈើឆ្កាង។

៩) ព្រះអង្គបានបង្គាប់អ្នកដែលបានសង្គ្រោះហើយ ឱ្យព្រមានអ្នកបាត់បង់អំពីស្ថាននរក៖ វាជាកាតព្វកិច្ចរបស់យើង។

១០) មនុស្សអាចជៀសផុតពីស្ថាននរកបាន ប្រសិនបើអ្នកបានសង្គ្រោះចែកចាយដំណឹងល្អ៖ សេចក្តីសង្គ្រោះ អាស្រ័យលើការព្រួយ។

១១) មូលហេតុចម្បងដែលអ្នកបានសង្គ្រោះមិនព្រមចែកចាយដំណឹងល្អ គឺដោយសារយើងមិនទាន់ជឿជាក់ ច្បាស់លើតថវិកានៃស្ថាននរក៖ យើងត្រូវតែដឹងខ្លួនឡើងវិញអំពីភាពរន្ធត់នៃបឹងភ្លើង។

១២) យើងត្រូវតែព្រមានអ្នកបាត់បង់រហូតដល់ព្រះយេស៊ូវយាងមកវិញ៖ មិនត្រូវឈប់សម្រាកឡើយ។

១៣) យើងត្រូវតែព្រមានអ្នកបាត់បង់រហូតដល់ព្រះអង្គហៅយើងទៅផ្ទះ (ស្លាប់)៖ វាជាបេសកកម្មពេញមួយជីវិត។

១៤) លោកអ្នកអាចមានឥទ្ធិពលលើវាសនាអស់កល្បរបស់នរណាម្នាក់៖ សកម្មភាពរបស់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ អាចប្តូរ វាសនាគេនៅថ្ងៃស្អែក។

១៥) ស្ថាននរកគឺជាកន្លែងដែលអាចជៀសវាងបាន ប្រសិនបើយើងធ្វើឱ្យដំណឹងល្អមានសម្រាប់អ្នកបាត់បង់៖ កិច្ចការនេះស្ថិតក្នុងដៃយើង។

១៦) តើលោកអ្នកនឹងផ្តល់ឱកាសឱ្យនរណាម្នាក់ រួចផុតពីស្ថាននរក ហើយបានទៅស្ថានសួគ៌ដែរឬទេ?

ជំពូកទី២៣០ តើខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីបានសង្គ្រោះ?

កិច្ចការ ១៦:៣១ «លោកទាំងពីរឆ្លើយថា៖ «ចូរជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ នោះលោកនឹងបានសង្គ្រោះ ព្រមទាំង ក្រុមគ្រួសារលោកផង»។

១) បុគ្គលម្នាក់ត្រូវតែមានចិត្តចង់សង្គ្រោះ: (*A PERSON MUST WANT TO BE SAVED*): ព្រះអង្គមិនបង្ខំ ឡើយ។ មនុស្សជាច្រើនអានព្រះគម្ពីរ ប៉ុន្តែមិនព្រមមករកព្រះគ្រីស្ទដើម្បីទទួលបានជីវិតឡើយ។ សេចក្តីសង្គ្រោះ ចាប់ផ្តើមចេញពីចិត្តដែលស្រេកឃ្លានចង់បានសេចក្តីពិត។

- យ៉ូហាន ៥:៤០ «...តែអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមមករកខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យបានជីវិតឡើយ»។

២) ចាំបាច់ត្រូវមាននរណាម្នាក់ប្រាប់គេពីរបៀបសង្គ្រោះ: (*SOMEONE NEEDS TO TELL THEM*): តើ មនុស្សអាចជឿលើព្រះអង្គដែលគេមិនដែលឮឈ្មោះយ៉ាងដូចម្តេចបាន? ហើយតើគេអាចឮបានយ៉ាងដូចម្តេច បើ គ្មានអ្នកផ្សាយប្រាប់? នេះហើយជាមូលហេតុដែលយើងត្រូវចេញទៅផ្សាយដំណឹងល្អ។

- រ៉ូម ១០:១៥ «...ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «ដឹងរបស់អ្នកដែលនាំដំណឹងល្អ... នោះស្អាតណាស់ តើ!»។

៣) បុគ្គលម្នាក់ត្រូវតែជឿថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាផ្លូវតែមួយគត់ ដោយទទួលយកទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួន (*BELIEVE AND RECEIVE*): សេចក្តីសង្គ្រោះមិនមែនកើតពីការខំប្រឹងធ្វើការងារឡើយ ប៉ុន្តែគឺជាការជឿ និង ការទទួលយកព្រះអង្គ។ អ្នកណាដែលជឿលើទ្រង់ នឹងមិនត្រូវវិនាសឡើយ ប៉ុន្តែមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ។

- យ៉ូហាន ១:១២ «ប៉ុន្តែ អស់អ្នកណាដែលទទួលព្រះអង្គ... នោះព្រះអង្គប្រទានអំណាច ឲ្យបានត្រឡប់ ជាកូនរបស់ព្រះ»។

៤) ក្រុមគ្រួសាររបស់បុគ្គលម្នាក់ ក៏អាចទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះដូចគ្នា (*FAMILY CAN BE SAVED*): ព្រះ គុណរបស់ព្រះអង្គមិនមែនសម្រាប់តែបុគ្គលម្នាក់ឡើយ ប៉ុន្តែទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យឱ្យក្រុមគ្រួសារទាំងមូលបាន សង្គ្រោះ។ នៅពេលមេគុកបានជឿ គាត់ និងគ្រួសារគាត់ទាំងអស់ ក៏បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកភ្លាមៗដែរ។

ផ្នែកទី០៤ ដំណឹងល្អដល់សត្វលោកទាំងឡាយដែលនៅ

ក្រោមមេឃ

ជំពូកទី២៣១

ព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យឱ្យយើងនាំដំណឹងល្អទៅកាន់មនុស្សគ្រប់គ្នានៅក្នុងពិភពលោក។ ព្រះយេស៊ូវបានប្រគល់បេសកកម្មនេះឱ្យយើងធ្វើ។

កាលណាមានអ្វីមួយត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ នោះវាជារឿងសំខាន់។ កាលណាមានអ្វីមួយត្រូវបានបន្តឡើងវិញនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ នោះមានន័យថាព្រះជាម្ចាស់កំពុងសង្កត់ធ្ងន់លើរឿងនោះ។

បញ្ហាចុងក្រោយដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រទានឱ្យ គួរតែជាអាទិភាពចម្បងបំផុតរបស់យើង!

«មហាឧបទេស» (The Great Commission) បង្ហាញឡើងប្រាំដងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដោយរាល់ដងផ្តល់ឱ្យយើងនូវអត្ថន័យខុសៗគ្នា៖

១. ចូរទៅកាន់គ្រប់សាសន៍ទាំងអស់។

ម៉ាថាយ ២៨:១៨ រួចព្រះយេស៊ូវយាងមកមានព្រះបន្ទូលនឹងគេថា៖ «គ្រប់ទាំងអំណាចនៅស្ថានសួគ៌ និងលើផែនដី បានប្រគល់មកខ្ញុំហើយ។

១៩ ដូច្នោះ ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យមានសិស្សនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យគេ ក្នុងព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ។

២០ ហើយបង្រៀនឲ្យគេកាន់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្តី ដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នាផង។ មើល! ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជានិច្ច រហូតដល់បំផុតកល្ប។ អាម៉ែន។»

ព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យឱ្យយើងទៅកាន់គ្រប់សាសន៍ ដើម្បីបង្រៀនដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ គ្រូបង្រៀនដែលធ្លាក់ចេញពីជំនឿខ្លះនិយាយថា ខនេះបង្រៀនឱ្យយើងទៅដល់ត្រឹមតែជនជាតិនិមួយៗ ប៉ុន្តែនេះមិនមែនជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវចង់មានព្រះបន្ទូលនោះទេ។

២. ចូរទៅកាន់សត្វលោកគ្រប់រូបនៅគ្រប់សាសន៍។

ម៉ាកុស ១៦:១៤ ក្រោយមក ព្រះអង្គលេចមកឲ្យពួកដប់មួយនាក់ឃើញ ក្នុងកាលដែលគេកំពុងតែអង្គុយបរិភោគក៏បន្ទោសគេពីត្រង់សេចក្តីមិនជឿ និងចិត្តរឹងរូសរបស់គេ ពីព្រោះគេមិនបានជឿពួកអ្នកដែលបានឃើញព្រះអង្គមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនោះទេ។

១៥ រួចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរទៅឯលោកីយ៍ទាំងមូល ទាំងប្រកាសប្រាប់ដំណឹងល្អដល់សត្វលោកសព្វគ្រប់ចុះ។»

១៦ អ្នកណាដែលជឿ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះនឹងបានសង្គ្រោះ តែអ្នកណាដែលមិនជឿ នោះនឹងត្រូវជាប់ទោសវិញ។»

៣. ចាប់ផ្តើមពីទីក្រុងរបស់អ្នក រួចពង្រីកទៅកាន់ពិភពលោកទាំងមូលតាមប្រព័ន្ធការងារ។

លូកា ២៤:៤៥ នោះព្រះអង្គក៏បើកប្រាជ្ញាគេ ឲ្យយល់សេចក្តីក្នុងព្រះគម្ពីរ។

៤៦ រួចមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មានសេចក្តីចែងទុកមកយ៉ាងនោះថា ត្រូវឲ្យព្រះគ្រីស្ទរងទុក្ខលំបាក ហើយរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបី។»

៤៧ ហើយត្រូវប្រកាសពីការប្រែចិត្ត និងការផ្តាច់បាប ក្នុងព្រះនាមព្រះអង្គ ដល់អស់ទាំងសាសន៍ ចាប់តាំងពីក្រុងយេរូសាឡឹមទៅ។

៤៨ អ្នករាល់គ្នាជាស្មារបន្ទាល់ពីសេចក្តីទាំងនេះឯង។»

៤. ចូរស្វែងរកអ្នកដែលចង់បានការសង្គ្រោះ ដូចដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ។

យ៉ូហាន ២០:១៩ លុះដល់ល្ងាចថ្ងៃនោះ ជាថ្ងៃទីមួយក្នុងសប្តាហ៍ កាលទ្វារនៅកន្លែងដែលពួកសិស្សរួបរួមគ្នាបានបិទជិតដោយខ្លាចពួកយូដា នោះព្រះយេស៊ូវយាងមកឈរនៅកណ្តាល យាងមានព្រះបន្ទូលថា៖ «សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្ត»។

២០ កាលមានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ ព្រះអង្គក៏បង្ហាញព្រះហស្ត និងព្រះបារស្ទៈឲ្យគេឃើញ។ ពួកសិស្សក៏មាន ចិត្តត្រេកអរ ដោយបានឃើញព្រះអម្ចាស់។

២១ នោះព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគេម្តងទៀតថា៖ «សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្ត! ព្រះវរបិតាបានចាត់ខ្ញុំមកយ៉ាងណា នោះខ្ញុំក៏ចាត់អ្នករាល់គ្នាទៅយ៉ាងនោះដែរ»។

២២ កាលមានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ ព្រះអង្គក៏ផ្តុំទៅលើគេ ទាំងមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរទទួលព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធចុះ។

២៣ បើអ្នករាល់គ្នាអត់ទោសបាបឲ្យអ្នកណា នោះបាបគេនឹងបានអត់ទោសឲ្យ ហើយបើអ្នករាល់គ្នាទុកបាបឲ្យ អ្នកណា នោះបាបគេនឹងត្រូវទុកឲ្យដែរ»។

៥. ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ «ទាំង» ក្នុងតំបន់ និងទូទាំងពិភពលោកក្នុងពេលតែមួយ។

កិច្ចការ ១:៨ ប៉ុន្តែ កាលណាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមកស៊ប់លើអ្នករាល់គ្នាហើយ នោះអ្នករាល់គ្នានឹង ទទួលអំណាច រួចនឹងធ្វើជាស្រូវបន្ទាល់ពីខ្ញុំ នៅក្រុងយេរូសាឡឹម ក្នុងស្រុកយូដាទាំងមូល ក្នុងស្រុកសាម៉ារី និង រហូតដល់ចុងផែនដីបំផុតផង។

ព្រះយេស៊ូវមិនដែលបង្គាប់ឱ្យយើងធ្វើអ្វីដែលយើងមិនអាចធ្វើបាននោះទេ។ ព្រះអង្គរំពឹងទុកយ៉ាងពិតប្រាកដឱ្យ ព្រះវិហារសម័យដើម នាំដំណឹងល្អទៅកាន់ «សត្វលោកគ្រប់រូប» នៅក្រោមមេឃ។ ពួកគេបានធ្វើកិច្ចការនោះ យ៉ាងពិតប្រាកដក្នុងរយៈពេលប្រហែល ៣០ ឆ្នាំ!

កូល៉ុស ១:២៣ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នានៅជាប់ក្នុងជំនឿយ៉ាងមានឫសគល់ ហើយមាំមួន ទាំងមិនឃ្លាតចេញពី សេចក្តីសង្ឃឹមនៃដំណឹងល្អ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮ ហើយដែលបានប្រកាសប្រាប់ដល់គ្រប់ទាំងសត្វលោក នៅ ក្រោមមេឃផង ដែលខ្ញុំ ប៉ុល បានត្រឡប់ជាអ្នកបម្រើនៃដំណឹងល្អនោះ។

ក្រុមជំនុំ សម័យដើមបានចាប់ផ្តើមដោយ៖

- ក) ថ្នាក់ដឹកនាំ ១២ នាក់ – ពួកសាវ័ក (កិច្ចការ ១)
- ខ) សមាជិកបង្គោល ១២០ នាក់ – អ្នកដែលនៅក្នុងបន្ទប់ជាន់ខាងលើ អធិស្ឋានរយៈពេល ១០ ថ្ងៃ (កិច្ចការ ១)
- គ) សមាជិកក្រុមជំនុំ ៥០០ នាក់ – អ្នកដែលបានជួបជុំគ្នានៅភ្នំដើមអូលីវ កាលដែលព្រះយេស៊ូវយាងឡើងទៅ ស្ថានសួគ៌ (១ កូរិនថូស ១៥:៦)

១) ក្នុងរយៈពេល ២ ឆ្នាំ ពួកគេបានបំពេញទីក្រុងយេរូសាឡឹមទាំងមូលដោយដំណឹងល្អ។

កិច្ចការ ២:៤២-៤៧ (សេចក្តីសង្ខេប៖ ពួកគេបានជាប់ក្នុងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ពួកសាវ័ក ការប្រកបគ្នា ការកាច់
នំប៉័ង និងការអធិស្ឋាន... ព្រះអម្ចាស់ក៏បានបន្ថែមចំនួនមនុស្សដែលត្រូវបានសង្គ្រោះ ដល់ព្រះវិហាររាល់តែថ្ងៃ។)

កិច្ចការ ៥:២៨ «...មើល អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើឲ្យក្រុងយេរូសាឡឹមពេញដោយសេចក្តីបង្រៀនរបស់អ្នករាល់គ្នា
ហើយ...»

២៩ ពេត្រុស និងពួកសាវ័កឯទៀតឆ្លើយថា៖ «យើងត្រូវតែស្តាប់បង្គាប់ព្រះ ជាជាងស្តាប់បង្គាប់មនុស្ស»។

កិច្ចការ ៥:៤២ រាល់តែថ្ងៃ នៅវិហារ និងនៅតាមផ្ទះ គេមិនឈប់បង្រៀន និងប្រកាសប្រាប់ពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឡើយ។

កិច្ចការ ៦:៧ ឯព្រះបន្ទូលនៃព្រះក៏កាន់តែចម្រើនឡើង ហើយចំនួនសិស្សនៅក្រុងយេរូសាឡឹម ក៏កាន់តែចម្រើន
ឡើងជាខ្លាំង...។

២) បន្ទាប់មក ពួកគេបាននាំដំណឹងល្អទៅកាន់ស្រុកយូដា និងសាម៉ារី (គម្រប់ ២ ឆ្នាំ)។

(កិច្ចការ ៨:១-៤ - ពួកសិស្សត្រូវបានកំចាត់កំចាយទៅគ្រប់ទិសទី ហើយពួកគេបានប្រកាសព្រះបន្ទូលនៅគ្រប់
កន្លែងដែលពួកគេបានទៅដល់។)

៣) បន្ទាប់មក ចាប់ផ្តើមពីពេត្រុស និងបន្តដោយប៉ុល ពួកគេបាននាំដំណឹងល្អទៅកាន់ពិភពលោកសាសន៍ដទៃ
ទាំងមូល (គម្រប់ ៨ ឆ្នាំ)។

(កិច្ចការ ១០, ១១, ១៣, ១៥ - ព្រះជាម្ចាស់បានបើកផ្លូវតាមរយៈកូនេលាស បន្ទាប់មកចាត់បារណាបាស និង
សូល (ប៉ុល) ឱ្យចេញទៅបម្រើការងារក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ។)

(គម្រប់ ១២ ឆ្នាំ)

កិច្ចការ ១៣:៤៧ «ត្បិតព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់យើងយ៉ាងដូច្នោះថា៖ យើងបានតាំងអ្នកទុកជាពន្លឺដល់សាសន៍
ដទៃ ដើម្បីឲ្យអ្នកនាំសេចក្តីសង្គ្រោះ ទៅដល់ចុងផែនដីបំផុត»។

(គម្រប់ ២០ ឆ្នាំ)

កិច្ចការ ១៧:៦ «...ពួកអ្នកដែលបានធ្វើឲ្យពិភពលោកមានភាពច្របូកច្របល់ ឥឡូវនេះបានមកដល់ទីនេះដែរ ហើយ»។

(គម្រប់ ២៣ ឆ្នាំ)

កិច្ចការ ១៩:១០ «...បានជាអស់អ្នកដែលនៅក្នុងខេត្តអាស៊ី បានឮព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទាំងសាសន៍ យូដា និងសាសន៍ក្រេកផង»។

(គម្រប់ ៣០ ឆ្នាំ)

កូល៉ុស ១:២៣ (ដំណឹងល្អត្រូវបានប្រកាសដល់សត្វលោកគ្រប់រូបនៅក្រោមមេឃ។)

មហាឧបទេសត្រូវបានប្រទានឱ្យដល់ព្រះវិហារ តែមួយ ហើយពួកគេបានបំពេញបញ្ជារបស់ព្រះយេស៊ូវក្នុងរយៈពេល ៣០ ឆ្នាំ។ ក្នុងសម័យព្រះគ្រីស្ទ មានមនុស្សប្រហែល ៣០០ លាននាក់ក្នុងពិភពលោក (ប្រហែល ១/៣០ នៃចំនួនប្រជាជនសព្វថ្ងៃ)។ យើងត្រូវការព្រះវិហារតែ ៣០ ប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីធ្វើកិច្ចការដដែលនេះនៅថ្ងៃនេះ!

ព្រះវិហារសម័យដើមមានរបស់តែពីរយ៉ាងប៉ុណ្ណោះក្នុងការសម្រេចកិច្ចការនេះ៖

ក) អំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (កិច្ចការ ១:៨, ៤:៣១-៣៣)

ខ) ព្រះបន្ទូលនៃសាក្សីរបស់ពួកគេ (កិច្ចការ ៥:៤២, ៨:៤)

ព្រះវិហារសម័យដើមគ្មានព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី គ្មានខិត្តប័ណ្ណដំណឹងល្អ គ្មានការបណ្តុះបណ្តាលនៅសាលាគម្ពីរ គ្មានមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទំនើប វិទ្យុ ទូរទស្សន៍ អ៊ីនធឺណិត ឬបណ្តាញសង្គមឡើយ។ យើងមានអ្វីៗជាច្រើនទៀត ប៉ុន្តែយើងកំពុងបរាជ័យយ៉ាងខ្លាំង ខណៈដែលព្រះវិហារសម័យដើមបានជោគជ័យ!

មូលហេតុដែលយើងបរាជ័យ គឺដោយសារព្រះវិហារក្នុងសម័យយើងគ្មានអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយយើងក៏មិនប្រើពាក្យសាក្សីរបស់យើងដូចព្រះវិហារសម័យដើមដែរ។ កម្មវិធីឈ្នះព្រលឹងរបស់យើងមិនបានធ្វើរាល់ថ្ងៃ ហើយកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលសិស្សរបស់យើងមានចំណុចខ្លះខាត។ យើងមានពេលឈ្នះព្រលឹងតែមួយម៉ោងក្នុងមួយសប្តាហ៍ ប៉ុន្តែតាមពិតយើងគួរតែឈ្នះព្រលឹងរាល់ថ្ងៃ និងគ្រប់ទីកន្លែងដែលយើងទៅ។

នៅលើគេហទំព័ររបស់យើង gechworldmissions.com យើងបានដាក់បញ្ចូលនូវមគ្គុទ្ទេសក៍ឈ្នះព្រលឹង និងសៀវភៅគោលលទ្ធិព្រះគម្ពីរជាឯកសារឥតគិតថ្លៃ។ ខ្ញុំបានតាំងចិត្តធ្វើដំណើរជុំវិញពិភពលោកក្នុងរយៈពេល ៣០ ឆ្នាំខាងមុខ ដើម្បីឈ្នះព្រលឹង បណ្តុះបណ្តាលគ្រូគង្វាល និងគាំទ្រព្រះវិហារដែលផ្តោតលើដំណឹងល្អ។

សៀវភៅកិច្ចការ គឺជាសៀវភៅណែនាំរបស់ព្រះសម្រាប់ព្រះវិហារសញ្ញាថ្មី។ ប្រសិនបើយើងត្រឡប់ទៅធ្វើអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ (គ្រីស្ទសាសនាផ្អែកលើព្រះគម្ពីរ) យើងក៏នឹងសម្រេចបាននូវអ្វីដែលពួកគេបានសម្រេចដែរ។

យើងនឹងនាំដំណឹងល្អទៅកាន់សត្វលោកគ្រប់រូបក្នុងរយៈពេល ៣០ ឆ្នាំខាងមុខ ប្រសិនបើ៖

១. ព្រះវិហារចាត់ទុក «មហាឧបទេស» ជាកិច្ចការផ្ទាល់ខ្លួន។
២. គ្រូគង្វាល និងសមាជិកក្រុមជំនុំមានអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងជីវិត និងក្នុងព្រះវិហាររបស់ពួកគេ។
៣. ចែកចាយដំណឹងល្អគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងសហគមន៍មូលដ្ឋានរបស់អ្នក។
៤. គាំទ្រសកម្មជនបេសកកម្មដែលឈ្នះព្រលឹងយ៉ាងសកម្ម។
៥. ចេញទៅធ្វើបេសកកម្មជារៀងរាល់ឆ្នាំ។
៦. បង្កើតព្រះវិហារនៅគ្រប់ប្រទេស។
៧. បណ្តុះបណ្តាលគ្រូគង្វាល និងអ្នកបម្រើការងារក្នុងស្រុកអំពីវិធីសាស្ត្រឈ្នះព្រលឹង និងការបង្កើតសិស្សប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។
៨. វិនិយោគពេលវេលា និងថវិកាឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបំពេញមហាឧបទេសឱ្យបានពេញលេញ។
៩. អធិស្ឋាន និងតមអាហារជាប្រចាំ ដើម្បីឱ្យព្រះជាម្ចាស់ធ្វើការក្នុងពិភពលោករបស់យើង។
១០. កុំឈប់រហូតដល់មនុស្សចុងក្រោយបានឮការបង្ហាញដំណឹងល្អយ៉ាងច្បាស់លាស់។